

ਭਾਗ ਪਹਿਲਾ

ਗੁਰਬਾਣੀ ਸੰਗ੍ਰਿਹ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਗੀਤ ਰਤਨਾਵਲੀ

ਭਾਈ ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ
ਭਾਈ ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ

ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਪੁਸਤਕਾਲਾ

96

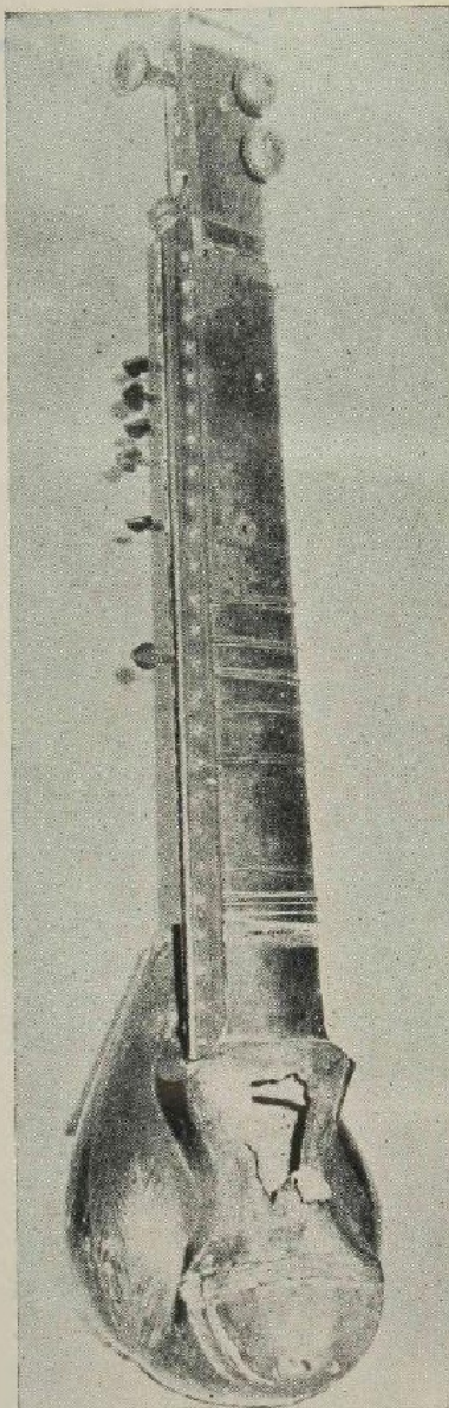
1/DR

Prof. Dr. Harnam Singh Shan
Principal Project Investigator
U.G.C. Research Project on Sikhism
605, Sector 16, Chandigarh.

ਗੁਰਬਾਣੀ ਸੰਗੀਤ
ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਰੀਤ ਰਤਨਾਵਲੀ
(ਭਾਗ ਪਹਿਲਾ)

ਪੰਜਾਬੀ ਸਿੱਖ
ਸਿੱਖਤਾ ਦੇ ਅੰਗ
(ਸੰਸਕਰਣ 1)

Prof Dr Harnam Singh Shan
Principal Project Investigator
U.G.C. Research Project on Sikhism
605, Sector 16, Chandigarh.

ਉਸਤਾਦ ਬਾਬਾ ਸਰਧਾ ਸਿੰਘ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਦਾ
ਤਾਉਸ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਜੀਵਨ ਭਰ
ਕੀਰਤਨ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ।

ਗੁਰਬਾਣੀ ਸੰਗੀਤ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਰੀਤ ਰਤਨਾਵਲੀ

ਅਰਥਾਤ

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਰਾਗਾਂ ਦੀਆਂ ਪੁਰਾਤਨ ਕੀਰਤਨੀ ਰੀਤਾਂ

ਕਰਤਾ

ਭਾਈ ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ, ਭਾਈ ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ

ਹਜ਼ੂਰੀ ਰਾਗੀ, ਸੀਸ ਗੰਜ ਸਾਹਿਬ, ਦਿੱਲੀ

ਭਾਗ ਪਹਿਲਾ

ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਪਟਿਆਲਾ

ਓ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਅਧਿਐਨ ਵਿਭਾਗ,
ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਪਟਿਆਲਾ

Gurbani Sangeet Prachin Reet Ratnavali (Punjabi) by Bhai Avtar Singh,
Gurcharan Singh, Hazuri Ragi, Gurdwara Sis Ganj Sahib, Delhi.

1979

ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ : 1100

ਮੁੱਲ : 32.50 (ਪ੍ਰਤਿ ਭਾਗ)

- C -

ਸਰਦਾਰ ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ ਐਮ. ਐਸ-ਸੀ., ਰਜਿਸਟਰਾਰ, ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਪਟਿਆਲਾ
ਫੌਲੋ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਅਤੇ ਆਧੁਨਿਕ ਪ੍ਰਿੰਟਰਜ਼, ਲਕਸ਼ਮੀ ਪੁਰਾ, ਜਲੰਧਰ 144004 ਵਿਖੇ ਛਪੀ।

੧ ਓ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹ ।

ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਦੇ ਰਤਨ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਮ ਕ੍ਰਿਪਾਲੂ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਿਆਰੇ ਜੀ ।

ਆਪ ਦਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪਤ੍ਰ ਹੇਮਕੁੰਡ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਾਗ਼ਤੀਏ ਮਿਲ ਗਿਆ ਸੀ । ਦੂਸਰਾ ਵਾਪਸੀ ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਗੁਣ ਐਥੇ ਮਿਲ ਗਿਆ ਹੈ । ਬਹੁਤ ਬਹੁਤ ਧੰਨਵਾਦ । ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਜੋ ਆਪ ਉੱਚੇ ਉੱਚੇ ਪਹਾੜਾਂ ਦੀ ਭੀ ਸੈਰ ਕਰ ਆਏ ਹੋ । ਉੱਚੇ ਜਾ ਕੇ ਹਵਾ ਪਤਲੀ ਹੁੰਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤੇ ਉਸ ਦਾ ਅਸਰ ਸਰੀਰ ਦੇ ਅੰਗਾਂ ਤੇ ਮਨ ਉਪਰ ਭੀ ਅਵਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । ਇਹ ਮੰਨੀ ਪਰਮੰਨੀ ਸਾਇੰਸ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਭੀ ਗਲ ਹੈ । ਬਹੁਤੀ ਉੱਚਾਈ ਤੇ ਜਾ ਕੇ ਮਨ ਦੀਆਂ ਕਈ ਵਾਸ਼ਨਾਵਾਂ ਭੀ ਦਬ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ।

ਇਹ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੀ ਖਾਸ ਅਧਾਰ ਮੋਹਰ ਹੈ ਜੋ ਆਪ ਨੇ ਰੀਕਾਰਡਿੰਗ ਅਰ ਨੋਟੇਸ਼ਨ ਮੁਕੰਮਲ ਕਰ ਲਏ ਹਨ । ਹੁਣ ਨਾਲ ਲਗਦੇ ਹੀ ਵਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਧੁਨੀਆਂ ਭੀ ਕਰ ਦਿਓ ਤਾਕਿ ਸਭ ਇਕੱਠੇ ਹੀ ਇਕ ਲੜੀ ਵਿਚ ਪਰੋਏ ਜਾਣ ! ਮੈਂ ਡਾਕਟਰ ਤਾਰਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੂੰ ਭੀ ਲਿਖਾਂਗਾ ਕਿ ਹੁਣ ਛਪਾਈ ਦਾ ਕੰਮ ਛੇਤੀ ਹੋ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ । ਐਸ ਵੇਲੇ ਤਾਜਾ ਤਾਜਾ ਸਭ ਆਪ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਯਾਦ ਹੋਵੇਗਾ ਤੇ ਪਰੂਫ ਦਰੂਸਤ ਕਰਨ ਵਿਚ ਸੰਖ ਰਹੇਗਾ, ਦੇਰ ਪੈਣ ਨਾਲ ਯਾਦ ਵਿਚੋਂ ਸੁਰ ਵਗੇਗਾ ਵਿਸਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤੇ ਮੁੜ ਦੋਬਾਰਾ ਯਾਦ ਕਰਨੇ ਪੈਣਗੇ ।

ਮੁੱਖ ਬੰਦ ਮੈਨੂੰ ਲਿਖਣ ਦਾ ਆਪ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੈ । ਉਹ ਮੈਂ ਲਿਖ ਦਿਆਂਗਾ । ਕੁਸ਼ਾਂ ਆਪਣੇ, ਅਥਵਾ ਭਾਈ ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਹੁਰਾਂ ਦੇ ਭੀ ਨਿਜੀ ਜੀਵਨੀਆਂ ਦੇ ਕੁਛ ਨੋਟ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੇਲੇ ਲਿਖ ਭੇਜਣੇ ਤਾਕਿ ਵਿਚ ਜਿਥੇ ਕਿਤੇ ਫਥਦੇ ਹੋਣ ਦਰਜ ਕਰ ਸਕਾਂ ।

ਆਪ ਨੂੰ ਵਧਾਈ ਹੋਵੇ ਅਰ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦਾ ਕੋਟਾਨ ਕੋਟ ਧੰਨਵਾਦ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਕਾਰਜ ਭਲੀ ਭਾਂਤ ਸੰਪੂਰਣ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ । ਇਹ ਇਕ ਆਪ ਤੋਂ ਬੜੀ ਵੱਡੀ ਸੇਵਾ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਨੇ ਕਰਵਾਈ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਅਦਭੁਤ ਖਜਾਨਾ ਸਾਭਿਆ ਗਿਆ ਹੈ । ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਯਾਦ ਰਹੇਗੀ । ਕਈ ਫਾਇਦਾ ਉਠੇਗੇ ਜਿੰਨਾ ਦੇ ਭਾਗ ਚੰਗੇ ਹੋਣਗੇ ।

ਰਾਗਾਂ ਦੀ ਥੀਊਰੀ ਬਾਬਤ ਭੀ ਆਪ ਨਾਲ ਵੀਚਾਰ ਕਰਕੇ ਫੇਰ ਡਾਕਟਰ ਤਾਰਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨਾਲ ਗਲ ਕਰਾਂਗੇ । ਸਾਯਦ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਪਰੋਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੇ ਹੋਰ ਸਾਇਆ ਫੰਡ ਭੀ ਮੰਗਣਾ ਪਵੇ । ਖੈਰ, ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਗਲ ਕਰਕੇ ਪਤਾ ਲਗੇਗਾ ।

ਮੈਂ ਇਸ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ ਹੀ ਐਥੇ ਆ ਗਇਆ ਸੀ। ਅਸ਼ੋਕ ਸਿੰਘ ਹੁਰੀ ਕਾਬਲ ਸੇਰ ਤੇ
ਗਏ ਹੋਏ ਹਨ। ਲਾਲ ਜੀ ਹੁਰੀ ਪਟਿਆਲੇ ਤੇ ਸਿਕੰਦਰ ਸਿੰਘ ਹੁਰੀ ਦਿੱਲੀ ਹਨ। ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੀ
ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਸਭ ਠੀਕ ਠਾਕ ਹਨ।

ਐਥੇ ਤਾਂ ਹੁਣ ਐਉਂ ਲਗਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਬਰਸਾਤ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਉਮੈਦ ਹੈ ਦਿੱਲੀ ਭੀ ਹੋ
ਗਈ ਹੋਵੇਗੀ।

ਸਾਡੇ ਸਾਰਿਆਂ ਵਲੋਂ ਆਪ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਆਦਰ ਸਤਿਕਾਰ ਅਰ ਪਿਆਰ ਭਰੀ ਫਤਹ
ਤਬਾ ਸਤਿ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਪੁਵਾਣ ਹੋਵੇ।

ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਅਰ ਸ਼ੁਭ ਕਾਮਨਾਵਾਂ ਨਾਲ।

ਆਪ ਦਾ ਪ੍ਰੇਮ ਸਨੇਹੀ ਧੰਨੀ

(ਅਰਦਮਨ ਸਿੰਘ ਭਾਈ)

DILIP CHANDRA VEDI

Sangeet Maha-Mahopadhyay,
Mahtab-e-Mosiqi (Sangeet Sudhakar),
Sangeet Shrungaar Gayanacharya Etc.

दिल्ली :

दिनांक : 27-12-1978

सम्पूर्ण ब्रह्माण्ड नादमय है। नाद सर्वव्यापी है, इसीलिए ऋषियों ने नाद को "नाद ब्रह्म" कहा है। संगीत विद्या के प्राण नाद और लय हैं। छान्दोग्योपनिषद् के अनुसार, दालभ्य, प्रवाहरण, शिल्क इत्यादि वैदिक ऋषियों ने संगीत को केवल मनोरंजन का साधन न मानकर, प्रभु भक्ति की ओर संगीत द्वारा मोड़ी तथा सहस्त्रों वर्ष पूर्व हरि कीर्तन की नींव रखी। योगेश्वर श्री कृष्ण ने भी 'भक्त्यै कथं गायन्ति तत्र तिष्ठामि नारद' कह कर नृत्य की अपेक्षा गायन का भक्ति के लिए महत्त्व बतलाया। चीन के महात्मा कन्फ्यूशियस ने भी संगीत को ईश्वरीय वाणी कहा है। स्वर और लय से एकाग्रता सम्भव है, जो नृत्य से दुर्लभ है।

भारत के लगभग सभी प्रमुख धर्म संस्थापकों ने संगीत का प्रयोग प्रभु-भक्ति के लिए ही किया। अहिंसा तथा मानव धर्म के संदेशवाहक श्री गुरुनानक देव जी ने भी इसी विचार को लेकर अपनी पवित्र वाणी का प्रचार किया। पंचम गुरु श्री गुरु अर्जुन देव जी ने (जो अद्वितीय-सत्याग्रही थे) भी धर्म प्रचार के लिए संगीत द्वारा हरि कीर्तन की परम्परा को अत्यावश्यक बना दिया एवं तत्कालीन इकतीस रागों में गुरुवाणी गाने का आदेश दिया। भाई मर्दाना खात्री तथा उनके वंशजों के अनेक खात्रियों तथा सिक्ख रागियों ने ध्रुपद की विभिन्न रचनाओं के आधार पर गुरु वाणी का गायन किया। दूसरी ओर लोकगीतों की धुनों पर भी शब्द गायन किया जाने लगा जो एकाग्रता की शक्ति से विहीन था।

समय-समय पर अनेक शास्त्रीय संगीत के आचार्यों ने शास्त्रीय संगीत द्वारा हरि कीर्तन की परम्परा को बनाए रखा। इनमें 19वीं शताब्दी के भाई चंद खात्री (तलवंडी-ध्रुपद घराने के अनुयायी), भाई गुरुमुख सिंह साहिब, भाई उत्तम सिंह, महन्त गजा सिंह (पटियाले वाले), भाई बधावा खात्री, भाई मोती खात्री तथा बाबा रंगी राम जी के नाम उल्लेखनीय हैं। भाई ज्वाला सिंह जी रागी ने बाबा रंगी राम जी से प्रशिक्षित समय तक गायन दीक्षा प्राप्त की, और आजीवन राग नियमानुसार रची गई पुरातन रीतियों से गायन करते रहे। उनके सुपुत्र भाई अवतार सिंह रागी तथा भाई गुरचरन सिंह रागी ने अपने पूज्य पिता जी से हरि कीर्तन की जो शिक्षा प्राप्त की, उसे सुदीर्घ बनाने व अन्य लोगों के लाभार्थ हेतु उन पुरातन रीतियों को स्वरलेखन पद्धति द्वारा लिपिबद्ध करके

एक महत्वपूर्ण कार्य किया है। इस ग्रन्थ को 'गुरुवाणी संगीत प्राचीन रीति रत्नावली' कहना उचित ही है।

मुझे प्रसन्नता है कि पंजाबी यूनिवर्सिटी पटियाला के डॉ० तारन सिंह जी ने इसके प्रकाशन का प्रबन्ध करके हरि कीर्तन के जिज्ञासुओं के लिए सराहनीय कार्य किया है। इसमें सन्देह नहीं कि कीर्तन प्रेमी तथा कीर्तनकार सज्जन इस ग्रन्थ से पूर्णतः लाभान्वित होंगे।

सदैव हित चिन्तक

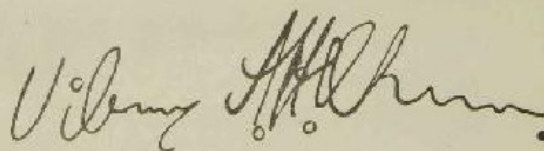
दि. च. वेदी

(दिलीप चन्द्र वेदी)

I had an opportunity to listen to the Kirtan of Bhai Sahib Bhai Avtar Singh and Gurcharan Singh Ragi while attending the marriage ceremony of a friend's son at Chandigarh. They recited the PARTALS of RAGAS—SUHI and MAIHAR in the most original and ancient way of classical singing. I really appreciate their inherited knowledge of classical Indian music carried on in their family for many generations and passed on to them by their well known father Bhai Sahib Bhai Jawala Singh Ji Ragi of KAPURTHALA.

This book "GURUBANI SANGEET PRACHEEN REET RATNAWALI" written by them and published by Punjabi University, Patiala is a most valuable collection of nearly five hundred original type of composition of various Ragas given in the holy book Guru Granth Sahib. This inspiration was rendered by Bhai Sahib Ardaman Singh Ji of Bagrian and Dr. Taran Singh, Head of Department of Guru Granth Sahib Adhyan Vibhag, Punjabi University, Patiala. And with their active interest, untiring help and guidance, it has been possible to complete this book.

I heartily congratulate Bhai Sahib Avtar Singh and Gurcharan Singh Ragi for the great service they have rendered to Indian classical music which will be a massive guide to the coming generations.

(USTAD VILAYAT.H.KHAN)
Clement Town,
Dehradun.

ਮੁੱਖਬੰਧ

(1)

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਸਰਧਾਲੂਆਂ ਤੇ ਗੁਰਬਾਣੀ ਕੀਰਤਨ ਦੇ ਰਸੀਆਂ ਵਿਚ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਆਮ ਪ੍ਰਚੱਲਤ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਗਾਇਨ ਦਾ ਪੂਰਾ ਆਤਮਿਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤਦ ਹੀ ਬਣਦਾ ਹੈ ਜੇ ਗਾਈ ਜਾ ਰਹੀ ਰਚਨਾ ਉਸੇ ਰਾਗ ਵਿਚ ਗਾਈ ਜਾਵੇ ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਹ ਰਚੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਬਾਰੇ ਮਤਭੇਦ ਵੀ ਹੋ ਪਰ ਬਹੁ-ਸੰਮਤੀ ਇਹੋ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ਬਦ ਉਚਾਰਣ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਉਸੇ ਵਿਚ ਹੀ ਗਾਇਨ ਹੋਣਾ ਉਚਿਤ ਹੈ।

ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਦਿਆਂ ਇਹ ਖਿਆਲ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦਾ ਆਵੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਤੇ ਬਾਣੀ ਦਾ ਗਾਇਨ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਨੇ ਅਪ ਕੀਤਾ, ਉਦੋਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਵਰਤੇ ਰਾਗਾਂ ਦਾ ਸਰੂਪ ਹੁਣ ਨਾਲੋਂ ਭਿੰਨ ਸੀ। ਤਦ ਤੇ ਇਹ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਰਾਗ ਦਾ ਸ਼ਬਦ ਉਸ ਦੇ ਉਸ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਹੀ ਗਾਇਆ ਜਾਵੇ ਜੋ ਸੋਲ੍ਹਵੀਂ ਤੇ ਸਤਾਰਵੀਂ ਸਦੀ ਈਸਵੀ ਵਿਚ ਪ੍ਰਚੱਲਤ ਸੀ।

ਇਸ ਕਥਨ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਦਿਆਂ ਫਿਰ ਇਹ ਗੱਲ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈ ਕਿ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦਾ ਗਾਇਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਰਾਗ-ਰੀਤਾਂ ਵਿਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਆਪ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਵਿਚ ਕੀਰਤਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਰਬਾਬੀ ਤੇ ਢਾਡੀ ਕੀਰਤਨ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਢਾਡੀਆਂ ਲਈ ਪੁਰਾਤਨ ਧੁਨੀਆਂ ਦੇ ਸੰਕੇਤ ਵੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਦਿੱਤੇ ਹੋਏ ਹਨ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਤ੍ਰੈ-ਪੱਖੀ ਸਿਧਾਂਤ ਬਣ ਗਿਆ।

(2)

ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਪਟਿਆਲਾ ਵਿਚ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਅਧਿਐਨ ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ 1965 ਵਿਚ ਹੋਈ। ਵਿਭਾਗ ਨੇ 1966 ਤੋਂ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਪ੍ਰਥਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦਿਵਸ, ਜੋ ਭਾਦੋਂ ਸੂਚੀ ਏਕਮ ਨੂੰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਹਰ ਸਾਲ ਮਨਾਉਣਾ ਆਰੰਭ ਦਿੱਤਾ। ਹੁਣ ਵੀ ਹਰ ਸਾਲ ਮਨਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਮਾਗਮ ਦੇ ਹੋਰ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨਾਲ ਇਕ ਮੱਦ ਸਾਲਾਨਾ ਕੀਰਤਨ ਦਰਬਾਰ ਦੀ ਰਖੀ ਗਈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਉਸੇ ਰਾਗ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਗਾਇਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੋਏ। ਪਹਿਲਾ ਐਸਾ ਕੀਰਤਨ ਦਰਬਾਰ ਸੰਨ 1968 ਵਿਚ ਰਖਿਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਵਿਚ ਪ੍ਰੋ. ਸੋਹਨ ਸਿੰਘ (ਜਲੰਧਰ ਰੋਡੀਓ), ਸ੍ਰੀ ਸ਼ੰਕਰ ਲਾਲ ਮਿਸ਼ਰ (ਦਿੱਲੀ ਰੋਡੀਓ), ਕੰਵਰ ਮ੍ਰਿਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਸ੍ਰ. ਪਿਆਰਾ ਸਿੰਘ (ਦਿੱਲੀ ਰੋਡੀਓ), ਸ੍ਰ. ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਕਲਸੀ, ਪ੍ਰੋ. ਰਾਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਕੁਰਕਸ਼ੇਤਰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ), ਸ੍ਰੀ ਹਰੀਸ਼ ਚੰਦਰ ਬਾਲੀ, ਸ੍ਰ. ਸਮਧੋਰ ਸਿੰਘ, ਸ੍ਰ. ਹਰਚਰਨ ਸਿੰਘ, ਪ੍ਰੋ. ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ (ਸਹੀਦ ਸਿੱਖ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਕਾਲਜ) ਤੇ ਸ੍ਰ. ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਸ਼ਾਮਲ

ਹੋਏ । ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੰਗੀਤ ਆਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਉਪਰਲੇ ਤ੍ਰੈ-ਪੱਖੀ ਸਿਧਾਂਤ ਸੰਬੰਧੀ ਗੱਲਟੀ ਵੀ ਰਖੀ ਗਈ । ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਪ੍ਰੋੜਤਾ ਕੀਤੀ ।

(3)

ਸੰਨ 1968 ਦੇ ਕੀਰਤਨ ਦਰਬਾਰ ਤੋਂ ਅਗਵਾਈ ਲੈ ਕੇ, ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਆਪਣੀ ਟੇਪ-ਰੀਕਾਰਡਿੰਗ ਮਸ਼ੀਨ ਲੈ ਲਈ । ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕੀਰਤਨ ਦਰਬਾਰਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਤੇ ਪੁਰਾਤਨ ਗੀਤਾਂ ਵਿਚ ਗਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਟੇਪ-ਰੀਕਾਰਡਿੰਗ ਕਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ । ਨਾਲ ਹੀ ਸੁਪ੍ਰਸਿੱਧ ਕੀਰਤਨੀਆਂ, ਰਾਗੀ ਜੱਥਿਆਂ, ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਤੇ ਪੁਰਾਤਨ ਗੀਤਾਂ ਟੇਪ ਕਰਨੀਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ । ਨਿਮਨ ਦਰਜ ਸੁਪ੍ਰਸਿੱਧ ਚੋਟੀ ਦੇ ਸੰਗੀਤਕਾਰ ਕੀਰਤਨੀਆਂ ਤੇ ਕੀਰਤਨ ਪੁਰਾਤਨ ਗੀਤਾਂ ਵਿਚ ਟੇਪ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ।

- (1) ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਸਮੁੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ
- (2) ਭਾਈ ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਜਖਮੀ
- (3) ਭਾਈ ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਭਾਈ ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਜੀ
- (4) ਭਾਈ ਬਖਸ਼ੀਸ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਪਟਿਆਲਾ
- (5) ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਬਾਬਾ ਬੀਰ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਨਾਮਧਾਰੀ ਦਰਬਾਰ
- (6) ਭਾਈ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਸੀਸ ਗੰਜ, ਦਿੱਲੀ
- (7) ਭਾਈ ਸੁਧ ਸਿੰਘ, ਭਾਈ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਦਿੱਲੀ
- (8) ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਮਹਾਰਾਜ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਬਾਬਾ ਬੀਰ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਨਾਮਧਾਰੀ ਦਰਬਾਰ
- (9) ਭਾਈ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਜੋਗੀ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ

ਭਾਈ ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਜਖਮੀ, ਭਾਈ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ, ਮਹਾਰਾਜ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਅਤੇ ਬਾਬਾ ਬੀਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਸਿੱਧੀ ਰਬਾਬੀਆਂ ਤੋਂ ਸੰਗੀਤ ਤੇ ਕੀਰਤਨ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਲਈ ਹੈ । ਭਾਈ ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਤੇ ਭਾਈ ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਭਾਈ ਜਵਾਲਾ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਸੈਦਪੁਰ (ਠੱਟਾ ਟਿੱਬਾ) ਕਪੂਰਥਲਾ ਤੋਂ ਕੀਰਤਨ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੈ । ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਜਵਾਲਾ ਸਿੰਘ ਗੁਰਮਤਿ ਕੀਰਤਨ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿਚ ਖਾਸ ਨਾਮਣਾ ਰਖਦੇ ਹਨ । ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੰਸ-ਵਿਚ ਲਗਭਗ ਦਸਮ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਹੀ ਕੀਰਤਨ ਦੀ ਦਾਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਰਹੀ ਹੈ । ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਾਸ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਗੀਤਾਂ ਖਾਨਦਾਨ ਵਿਚੋਂ ਸੀਨਾ-ਬਸੀਨਾ ਆਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਗੀਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹੋਰ ਉਸਤਾਦਾਂ ਪਾਸੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਭੂਮਿਕਾ ਵਿਚ ਹੈ ।

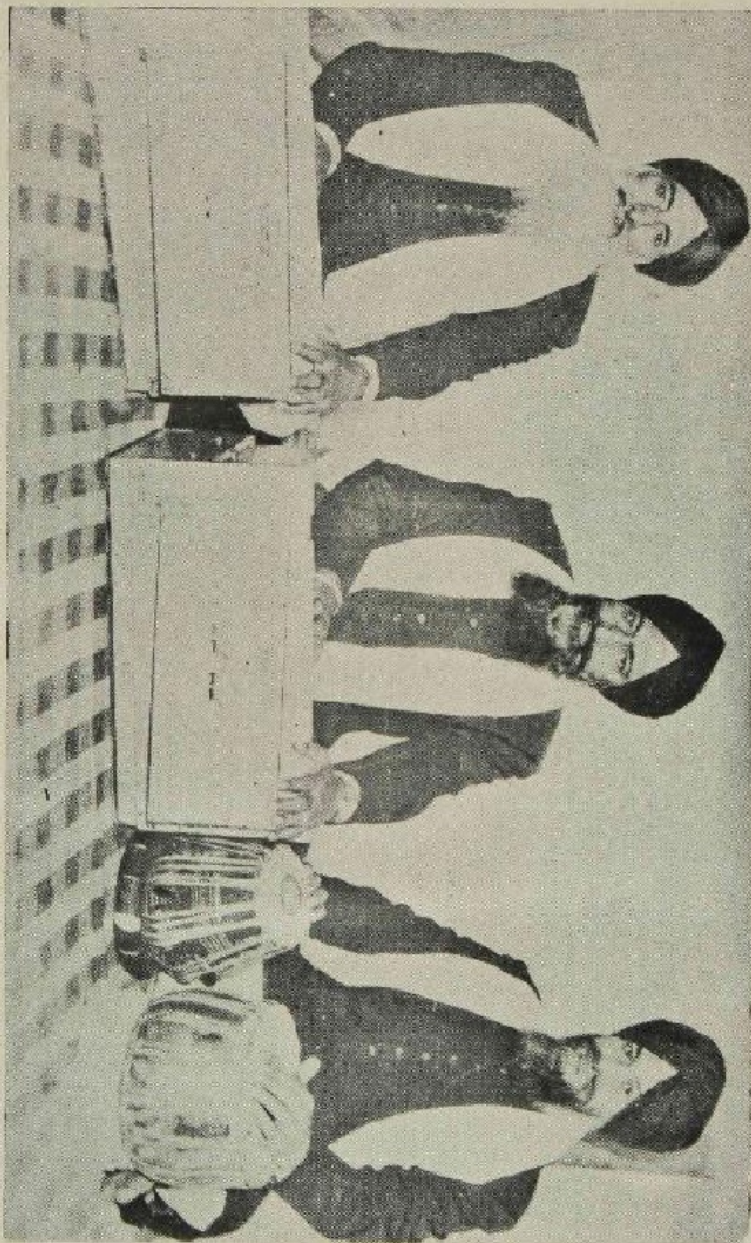
ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਅਰਦਮਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਬਾਗੜੀਆਂ ਨੇ ਕਈ ਸੁਪ੍ਰਸਿੱਧ ਰਾਗੀਆਂ ਦੇ ਕੀਰਤਨ ਟੇਪ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਸਨ । ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਟੇਪਾਂ ਤੋਂ ਕੀਰਤਨ ਟੇਪ ਵੀ ਕੀਤਾ ਹੈ ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਭਾਗ ਪਾਸ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਟੇਪ ਕੀਤੀ ਸਾਮੱਗਰੀ ਹੋ ਗਈ ।

(4)

ਹੁਣ ਵਿਚਾਰ ਇਹ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ ਲਗ ਸਕੇ ਕਿ ਟੇਪ ਕੀਤੀ ਗਈ

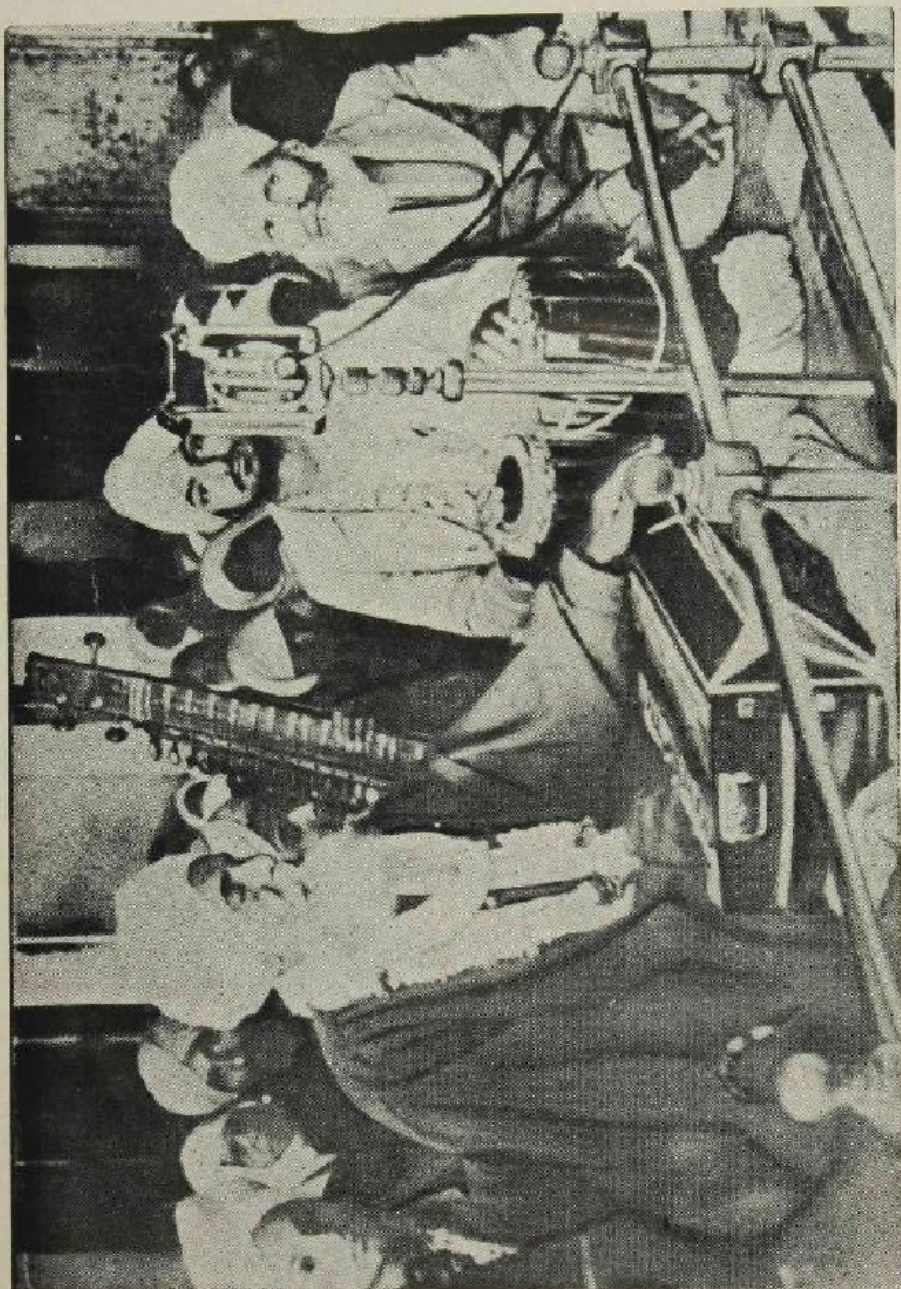
ਭਾਈ ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ, ਹਜ਼ੂਰੀ ਰਾਗੀ ਜਥਾ, ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸੀਸ ਗੰਜ, ਦਿੱਲੀ

ਭਾਈ ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ

ਭਾਈ ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ

ਭਾਈ ਸਵਰਨ ਸਿੰਘ

ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਭਾਈ ਜੁਆਲਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਰਾਗੀ (ਠੱਟਾ ਟਿੱਬਾ, ਕਪੂਰਥਲਾ) ਡੇਹਰਾ ਸਾਹਿਬ ਲਾਹੌਰ ਵਿਖੇ
ਇਕ ਸਮਾਗਮ ਵਿਚ ਕੀਰਤਨ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ।

ਭਾਈ ਅਟਕਾਲ ਸਿੰਘ ਹਰੀ ਤਾਉਸ ਤੇ ਭਾਈ ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਹਰੀ ਤਬਲਾ ਵਜਾ ਰਹੇ ਹਨ)

ਸਾਮੱਗਰੀ ਵਿਚੋਂ ਕਿਹੜੀਆਂ ਰੀਤਾਂ ਸਚਮੁੱਚ ਪੁਰਾਤਨ ਹਨ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਵਿਚ ਗਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੇ ਗੁਰਮਤਿ ਅਤੇ ਸੰਗੀਤ ਦੇ ਮਾਹਰਾਂ ਦੀ ਇਕ ਕਮੇਟੀ ਥਾਪੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਟੇਪ ਕੀਤੀਆਂ ਰੀਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਪੁਰਾਤਨ ਰੀਤਾਂ ਦੇ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਇਹ ਸਨ :

- (1) ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਅਰਦਮਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਬਾਗੜੀਆਂ
- (2) ਪ੍ਰੋ. ਜੋਹਣ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਹੈਂਡ, ਸੰਗੀਤ ਵਿਭਾਗ, ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਪਟਿਆਲਾ
- (3) ਡਾ. ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਪੈਂਟਲ, ਲੈਕਚਰਾਰ, ਸੰਗੀਤ ਵਿਭਾਗ, ਦਿੱਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ
- (4) ਭਾਈ ਜੋਧ ਸਿੰਘ
- (5) ਡਾ. ਤਾਰਨ ਸਿੰਘ

ਇਸ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਬੈਠਕ ਰਖੀ ਗਈ। ਸਰਦਾਰ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸਿੰਘ ਨਾਰੰਗ, ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਸਨ ਅਤੇ ਪੁਰਾਤਨ ਰੀਤਾਂ ਦੀ ਇਸ ਯੋਜਨਾ ਵਿਚ ਸਦਾ ਡੂੰਘੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਲੈਂਦੇ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਸਦਾ ਉਤਸ਼ਾਹ ਤੇ ਖੁਲਦਿਲੀ ਨਾਲ ਸਾਇਕ ਬਜਟ ਉਪਲਬਧ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਸਨ, ਵੀ ਬੈਠਕ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ। ਸਾਰੀ ਟੇਪ ਕੀਤੀ ਸਾਮੱਗਰੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੁਣਾਈ ਗਈ।

ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਨਿਰਣਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਭਾਈ ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਭਾਈ ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਤੋਂ ਜੋ ਪੁਰਾਤਨ ਰੀਤਾਂ ਦਾ ਖਜ਼ਾਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਾਸ ਹੈ, ਉਹ ਟੇਪਾਂ ਵਿਚ ਵੀ ਭਰਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਸਾਰੀਆਂ ਰੀਤਾਂ ਦੀ ਨੁਟੇਸ਼ਨ ਕਰਾਈ ਜਾਵੇ ਤੇ ਪੁਸਤਕ ਰੂਪ ਵਿਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।

(5)

ਭਾਈ ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਭਾਈ ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੂੰ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਫੇਸਲੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਧਾਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਦਿਆਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰ ਲਈ।

ਜਿਵੇਂ ਉਪਰ ਸੰਕੇਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਭਾਈ ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਭਾਈ ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਤੋਂ ਪੁਰਾਤਨ ਰੀਤਾਂ ਦਾ ਅਸਲ ਖਜ਼ਾਨਾ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਆਪ ਨੇ 1973 ਵਿਚ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਲਈ ਪੁਰਾਤਨ ਰੀਤਾਂ ਟੇਪ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨੁਟੇਸ਼ਨ ਲਿਖਣ ਦਾ ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਕੰਮ ਆਪ ਨੇ ਮਾਰਚ, 1976 ਵਿਚ ਸਮਾਪਤ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਆਪ ਦੇ ਵਾਰੀ ਵਲਾਇਤ ਦੇ ਦੌਰੇ ਤੇ ਵੀ ਗਏ। ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਕੰਮ ਆਪ ਨੇ ਵਲਾਇਤ ਦੇ ਦੌਰੇ ਸਮੇਂ ਵੀ ਕੀਤਾ। ਆਪ ਨੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਕਲ 492 ਰੀਤਾਂ ਟੇਪ ਕੀਤੀਆਂ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨੁਟੇਸ਼ਨ ਲਿਖੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੀਆਂ ਵਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਧੁਨਾਂ ਤੇ ਤੇ ਪਉੜੀਆਂ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

ਇਸ ਸਾਰੀ ਟੇਪ-ਰੀਕਾਰਡਿੰਗ ਵਿਚ ਜੱਥੇ ਨਾਲ ਤਬਲੇ ਤੇ ਸੰਗਤ ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਸਵਰਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਕੀਤੀ। ਭਾਈ ਸਵਰਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਤਬਲੇ ਦੀ ਕਲਾ ਵੀ ਉਸ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਪੁਰਾਤਨ ਰੀਤਾਂ ਦੇ ਮਾਹੌਲ ਵਿਚ ਪ੍ਰਫੁੱਲਤ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਨਿਵੇਕਲੇ ਢੰਗ ਦੀ ਹੈ।

(6)

ਭਾਈ ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਭਾਈ ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਵੱਲੋਂ ਲਿਖੀਓਂ ਕੀਤੀਆਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਰਾਗਾਂ ਦੀਆਂ ਪੁਰਾਤਨ ਰੀਤਾਂ ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਵਿਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਜਿਥੋਂ ਤੀਕ ਸਾਡੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੈ ਇਹ ਆਪਣੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਰਚਨਾ ਹੈ। ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਦੀਆਂ ਇਕ ਦੋ ਪੁਸਤਕਾਂ ਛਪੀਆਂ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਰਾਗਾਂ ਦੀਆਂ ਪੁਰਾਤਨ ਰੀਤਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਪੁਸਤਕ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ। ਸੰਗੀਤ ਦੇ ਮਾਹਰ ਇਸ ਨੁਏਸ਼ਨ ਤੋਂ ਰੀਤ ਦਾ ਸਰੂਪ ਭਲੀ ਭਾਂਤ ਨਿਸ਼ਚੇ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਜੋ ਸੰਗੀਤ ਅਚਾਰੀਆ, ਰਾਗੀ, ਰਬਾਬੀ ਕਿਸੇ ਰੀਤ ਦੇ ਟੋਪ ਤੋਂ ਉਸ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁਣ, ਉਹ ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਪਟਿਆਲਾ ਦੀ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ ਵਿਖੇ ਪੁਜ ਕੇ ਟੋਪ ਵੀ ਸੁਣ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਰੀਤ ਦੇ ਸਰੂਪ ਨੂੰ ਪੂਰਨ ਭਾਂਤ ਹੋਰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਸ਼ਚੇ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਜਿਸ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲ ਪਿਛੇ ਸੰਕੇਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਰੀਤਾਂ ਨੂੰ ਪੁਰਾਤਨ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਤੇ ਸਾਖ ਭਰੀ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਵਿਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਰੀਤਾਂ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਬਾਣੀ ਦਾ ਗਾਇਨ ਹੁੰਦਾ ਸੀ।

(7)

ਇਹ ਸਾਰਾ ਉਪਰਾਲਾ ਕਰਨ ਵਿਚ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਯੋਜਨ ਇਹ ਹਨ : ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਪੰਜਾਬੀ ਸਭਿਆਚਾਰ ਦੇ ਇਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅੰਗ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸੰਭਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਆਧੁਨਿਕ ਕਾਲ ਦਾ ਸੰਗੀਤ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਦੀ ਦਾਤ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਦੇ ਦਰਬਾਰੀ ਸੰਗੀਤ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਇਨ੍ਹਾਂ ਰੀਤਾਂ ਦੇ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਵਿਚ ਅੰਕਤ ਹੈ। ਦੂਜੇ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ਤੇ ਗੁਰਮਤਿ ਕੀਰਤਨ ਨੂੰ ਇਕ ਨਰੋਇਆ ਮੰਤ੍ਰ ਦੇਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਵਰਤਮਾਨ ਕੀਰਤਨ ਵਿਚ ਉਹ ਤਰ ਨਹੀਂ ਰਹੇ ਜੋ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਕੀਰਤਨ ਵਿਚ ਸਨ। ਹੁਣ ਸਿਨੇਮਾ ਦੀਆਂ ਧੁਨੀਆਂ ਕੀਰਤਨ ਵਿਚ ਪ੍ਰਧਾਨ ਹੋ ਗਈਆਂ ਹਨ ਜਾਂ ਕੀਰਤਨ ਦਾ ਸਰੂਪ ਉਹ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੁਗਮ ਸੰਗੀਤ (ਲਾਈਟ ਮਿਊਜ਼ਿਕ) ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੀ ਆਰਮਾ ਤੀਕ ਪੁਜਣ ਵਾਲੇ ਕੀਰਤਨ ਦਾ ਸਰੂਪ ਕਲਾਸੀਕੀ ਸੰਗੀਤ ਜਾਂ ਪੁਰਾਤਨ ਰੀਤਾਂ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਾਡੀ ਲੋਚਾ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰਮਤਿ ਕੀਰਤਨ ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਤਨ ਵਿਰਸੇ ਨਾਲ ਜੁੜੇ, ਜਿਸ ਵਿਰਸੇ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਦੀ ਸਰਪ੍ਰਸਤੀ ਤੇ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਾਣੀ ਨਾਲ ਜੁੜ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਡੂੰਘਾਣਾਂ ਤੇ ਉਚਾਣਾਂ ਦਾ ਰਸ ਮਾਣ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

(8)

ਇਸ ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਜੋ ਉਤਸ਼ਾਹ ਭਰਪੂਰ ਤੇ ਸੁਹਿਰਦ ਸਰਪ੍ਰਸਤੀ ਸਰਦਾਰ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸਿੰਘ ਨਾਰੰਗ, ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਨੇ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਉਸ ਲਈ ਵਿਭਾਗ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਦਾ ਰਿਣੀ ਰਹੇਗਾ। ਚੰਗੇ ਭਾਗਾਂ ਨੂੰ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਇੰਦਰਜੀਤ ਕੌਰ ਜੀ ਨੇ ਵੀ ਉਸੇ ਲਗਨ ਨਾਲ ਇਸ ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਸਰਪ੍ਰਸਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੋ ਸਰਦਾਰ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਹੁਣ ਇਹ ਕਾਰਜ ਡਾਕਟਰ ਅਮਰੀਕ ਸਿੰਘ, ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਦੀ ਸੁਚੱਜੀ ਅਗਵਾਈ ਹੇਠ ਨੇਪਰੇ ਚੜ੍ਹਿਆ ਹੈ।

ਇਸ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਵਿਭਾਗੀ ਤੌਰ ਤੇ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਿਰੰਤਰ ਡਾਕਟਰ ਤਾਰਨ ਸਿੰਘ, ਮੁੱਖੀ, ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਅਧਿਐਨ ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਰਹੀ ਹੈ । ਇਸ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿਚ ਸਰਦਾਰ ਬਲਕਾਰ ਸਿੰਘ, ਸੀਨੀਅਰ ਰੀਸਰਚ ਫੈਲੋ, ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਅਧਿਐਨ ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਨਿਰੰਤਰ ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ ਹੈ । ਸਰਦਾਰ ਹਿੰਮਤ ਸਿੰਘ, ਜੂਨੀਅਰ ਰੀਸਰਚ ਫੈਲੋ, ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਅਧਿਐਨ ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਵੀ ਕੁਝ ਕੰਮ ਇਸ ਯੋਜਨਾ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਰਹਿ ਕੇ ਕੀਤਾ ਹੈ । ਵਿਭਾਗ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹੈ ।

ਪਰ ਧੰਨਵਾਦ ਦੇ ਸਹੀ ਪਾਤਰ ਭਾਈ ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਭਾਈ ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਲਗਨ, ਦਿਤਾ, ਉਤਸ਼ਾਹ, ਮਿਹਨਤ ਤੇ ਸਹਿਰਦਤਾ ਨਾਲ ਇਹ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ । ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਦਾ ਸਾਰਾ ਕੰਮ ਨਿਰੰਤਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੈ । ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਤੇ ਵਿਭਾਗ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਲੋਂ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹਨ ।

ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਅਰਦਮਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਬਾਗੜੀਆਂ ਨੇ ਸਦਾ ਹੀ ਇਸ ਯੋਜਨਾ ਵਿਚ ਉਚੇਚੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਲਈ ਹੈ । ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਭਾਈ ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਭਾਈ ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਸਾਹਸ ਦਿੱਤਾ ਹੈ । ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਤੇ ਵਿਭਾਗ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦਿਲੋਂ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ।

ਤਾਰਨ ਸਿੰਘ

ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਤੇ ਮੁੱਖੀ,

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਅਧਿਐਨ ਵਿਭਾਗ

ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ,
ਪਟਿਆਲਾ

ਭੂਮਿਕਾ

ਸੰਗਤ ਤਾਰਕ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੇ ਜਿਥੇ ਹੋਰ ਬੇਅੰਤ ਪਰਉਪਕਾਰ ਦੇ ਕਾਰਜ ਕੀਤੇ ਤੇ ਭੁਲੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸੱਚ ਦਾ ਮਾਰਗ ਦਰਸਾਇਆ ਉਥੇ ਇਹ ਭੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਕਲਜੁਗੀ ਜੀਵਾਂ ਉਪਰ ਮਹਾਨ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਸਿਮਰਨ, ਭਗਤੀ ਦਾ ਸੁਖੈਨ ਢੰਗ ਹਰੀ ਕੀਰਤਨ ਪ੍ਰਚੱਲਤ ਕੀਤਾ। ਪੁਰਾਤਨ ਗਵੱਈਏ ਸੰਗੀਤਕਾਰ ਸੰਗੀਤ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਮਨੋਰੰਜਨ ਲਈ ਹੀ ਇਕ ਸਾਧਨ ਸਮਝਦੇ ਸਨ। ਇਸੇ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਾਗ ਗਾਉਣ ਦਾ ਢੰਗ ਹੋਰ ਸੀ ਜੋਸਾ ਕਿ ਉਹ ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹੇ ਜਿਹੇ ਬੋਲਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਕਾਫੀ ਸਮਾਂ ਗਾਇਆ ਕਰਦੇ ਤੇ ਉਹ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕੇਵਲ ਸੰਗੀਤ ਦੀ ਕਲਾ ਨੂੰ ਹੀ ਮੁੱਖ ਰੱਖਿਆ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਉਸ ਕਲਾ ਵਿਚ ਉਹ ਕਮਾਲੀਅਤ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਕਰਦੇ ਸਨ ਪਰ ਸ਼ਬਦ ਬੋਲ ਲਗਭਗ ਨਿਰਾਰਥ ਹੀ ਬਣ ਜਾਇਆ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਰਬ ਨਾਨ ਜੁੜਨ ਲਈ ਲੋਕੀਂ ਬਹੁਤ ਕਠਿਨ ਸਾਧਨ ਅਥਵਾ ਹੱਠ ਯੋਗ ਆਦਿਕ ਤੇ ਕਰਮ-ਕਾਂਡਾਂ ਦੇ ਚਕਰਾਂ ਵਿਚ ਹੀ ਫਸੇ ਹੋਏ ਸਨ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਧਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰਿੱਪੀਆਂ ਸਿੱਧੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਜਾਣ ਨੂੰ ਹੀ ਆਪਣਾ ਮੰਜ਼ਿਲੇ-ਮਕਸੂਦ ਸਮਝਿਆ ਕਰਦੇ ਸੀ। ਪਰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ 'ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਅਵਰਾ ਸਾਦ' ਦੱਸ ਕੇ ਮਨੁੱਖੀ ਆਤਮਾ ਦਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵਿਚ ਲੀਨ ਹੋ ਜਾਣ ਨੂੰ ਮੰਜ਼ਿਲੇ-ਮਕਸੂਦ ਦੱਸਿਆ ਤੇ ਇਸ ਨਿਸ਼ਾਨੇ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਕੀਰਤਨ ਨੂੰ ਸਾਧਨ ਬਣਾਇਆ ਜੋਸਾ ਕਿ ਗੁਰਬਾਣੀ ਮਹਾਂਵਾਕ ਹੈ 'ਰਾਜ ਲੀਲਾ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਬਣਾਈ। ਜੋਗ ਬਣਿਆ ਤੇਰਾ ਕੀਰਤਨ ਗਾਈ'। ਮਨੁੱਖੀ ਮਨ ਤੇ ਸੰਗੀਤ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਚਾਹੇ ਸੰਗੀਤ ਵਿਚ ਇਸ਼ਕ ਮਜ਼ਾਜ਼ੀ ਦੇ ਗੀਤ ਗਾਏ ਜਾਣ ਜਾਂ ਇਸ਼ਕ ਹਕੀਕੀ ਦੇ ਗੀਤ ਗਾਏ ਜਾਣ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ 'ਮੁਰਸ਼ਿਦੇ-ਕਾਮਲ ਇਲਾਜੇ-ਦਿਲ ਕੁਨਦ' ਭਾਈ ਨੰਦ ਲਾਲ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਕਥਨ ਮੁਰਾਬਿਕ ਥਿਮਾਰ ਦਿਲਾਂ ਦੇ ਇਲਾਜ ਲਈ ਧੁਰ ਦਰਗਾਹੋਂ ਆਏ ਵੈਦ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਨੇ ਮਨੁੱਖੀ ਦਿਲਾਂ ਦੀ ਨਬਜ਼ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਕੇ ਰਾਗ ਵਿਚ ਗੰਢੇ ਗੀਤ ਅਥਵਾ ਇਸ਼ਕ ਮਜ਼ਾਜ਼ੀ ਦੇ ਗੀਤ ਜਾਂ ਹੋਰ ਨਿਰਾਰਥ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਗਾਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਰਬੀ ਸਿਫਤ ਸਲਾਹ ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦ ਗਾਉਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਅਪਣਾਇਆ ਤੇ ਇਤਿਹਾਸ ਗਵਾਹੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਸਿਫਤ ਸਲਾਹ ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਰਾਗ ਵਿਚ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਰਸਨਾ ਤੋਂ ਸਰਵਨ ਕਰ ਕੇ ਬੜੇ ਬੜੇ ਚੋਰ, ਭਾਕੂ, ਪਾੜਵੀ ਰਾਕਸ਼ਸ ਬਿਰਤੀਆਂ ਵਾਲੇ ਇਨਸਾਨ ਤੇ ਜ਼ਾਲਮ ਹੁਕਮਰਾਨ ਸਹੀ ਅਰਥਾਂ ਵਿਚ ਇਨਸਾਨ ਬਣ ਗਏ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਖਲਕਤੇ-ਖੁਦਾ ਨੂੰ ਦੁਖ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਕਰਮਾਂ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਕੇ ਸੁਖ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਕਰਮਾਂ ਨੂੰ ਅਪਣਾਕੇ ਰੱਬ ਨਾਲ ਜੁੜ ਕੇ ਆਪਣਾ ਜਨਮ ਭੀ ਸੰਵਾਰ ਲਿਆ ਤੇ ਲੁਕਾਈ ਵਾਸਤੇ ਉਹ ਬੜੇ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਸਾਬਤ ਹੋਏ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਇਸ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸਾਥੀ ਚੁਣਿਆ। ਇਹ ਖਿਆਲ ਗਲਤ ਹੈ ਕਿ ਗਾਉਣ ਵਜਾਉਣ ਦਾ ਕੰਮ ਕੇਵਲ ਮਰਾਸੀ ਜਾਤ ਵਾਲੇ ਹੀ ਕਰਿਆ ਕਰਦੇ ਸਨ ਬਲਕਿ ਸਜਾਈ ਇਹ

ਹੈ ਕਿ ਉੱਚ ਜਾਤੀਆਂ ਵਾਲੇ ਸੰਗੀਤ ਕਲਾ ਵਿਚ ਉੱਚ ਸਿਖਰਾਂ ਤੇ ਸਨ। ਵਿਸਥਾਰ ਦੇ ਡਰ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜਿਕਰ ਕਰਨਾ ਮੁਨਾਸਬ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ। ਨੀਵੀਆਂ ਨੂੰ ਉੱਚੇ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤੇ ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰੀ ਦਾ ਦਰਜਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੀ ਇਹ ਭੀ ਮਹਾਨ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੀਰਤਨ ਵਿਚ ਸਹਾਇਕ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਰਬਾਬ ਵਜਾਉਣ ਦੀ ਦਾਤ ਬਖਸ਼ੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲੇ ਉਹ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿਚ ਕੇਵਲ ਮਿਰਾਸੀ ਹੀ ਸੀ ਪਰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੀ ਮਿਹਰ ਦਾ ਸਦਕਾ ਰਬਾਬ ਵਜਾਉਣ ਕਰਕੇ ਉਹ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਬਣ ਗਿਆ ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਬੰਸ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਮਿਰਾਸੀ ਦੀ ਬਜਾਏ ਰਬਾਬੀ ਸ਼ਬਦ ਨਾਲ ਸਤਿਕਾਰਿਆ ਜਾਣ ਲੱਗਾ। ਪੰਜਵੀਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਦੇ ਵਕਤ ਤਕ ਕੀਰਤਨ ਰਬਾਬੀ ਹੀ ਕਰਿਆ ਕਰਦੇ ਸਨ ਪਰ ਭਾਈ ਸਤਾ ਤੇ ਬਲਵੰਤ ਦੇ ਮਾਣ ਵਿਚ ਆ ਜਾਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਤਿਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੇ ਕੀਰਤਨ ਵਰਗੀ ਅਮੋਲਿਕ ਦਾਤ ਗੁਰਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਬਖਸ਼ੀ। ਉਸ ਵਕਤ ਤੋਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਦੇ ਦਰਬਾਰਾਂ ਵਿਚ ਰਬਾਬੀਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸਿੱਖ ਕੀਰਤਨੀਏ ਭੀ ਕੀਰਤਨ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਗ ਪਏ ਸਨ, ਭਾਵੇਂ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਕਾਰਣ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਗਿਣਤੀ ਦਸਮ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਤਕ ਰਬਾਬੀਆਂ ਦੀ ਹੀ ਰਹੀ। ਦਸੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਜੀ ਆਪ ਕੀਰਤਨ ਕਰਿਆ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਦਸਮ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ ਦਾ ਰਬਾਬ ਹੁਣ ਤਕ ਮੰਡੀ ਸੂਕੇਤ ਵਿਚ ਪਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਪ ਵਜਾਕੇ ਕੀਰਤਨ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਪੜਤਾਲਾਂ, ਧੁਨੀਆਂ, ਅਲਾਹਣੀਆਂ, ਘੋੜੀਆਂ ਆਦਿਕ ਦੀਆਂ ਰੀਤਾਂ (ਟਿਊਨਾਂ) ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀਆਂ ਰੀਤਾਂ (ਟਿਊਨਾਂ) ਦੀ ਬੰਦਸ਼ ਭੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਦੀ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਸੀ ਤੇ ਪੁਰਾਤਨ ਰਬਾਬੀ ਤੇ ਰਾਗੀ ਸਿੱਖ ਭੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਰੀਤਾਂ (ਟਿਊਨਾਂ) ਵਰਗੀਆਂ ਬੰਦਸ਼ਾਂ ਕਰਕੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਸੁਣਾ ਕੇ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਿਆ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਗੁਰਬਾਣੀ ਨੂੰ ਬੇਸ਼ਕ ਸਿੱਧੇ ਸਾਦੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜਾਂ ਢੋਲਕੀ ਛੰਟਿਆਂ ਨਾਲ ਗਾ ਕੇ ਆਨੰਦ ਮਾਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ 'ਧੋਨ ਧੋਨ ਭਾਗ ਤਿਨਾ ਸਾਧ ਜਨਾਂ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਗਾਇ ਗੁਣੀ ਜਨ ਬਣਤਿਆ' ਜੈਸੀਆਂ ਤੁਕਾਂ ਉਚਾਰ ਕੇ ਵਿਦਵਾਨ ਬਣਕੇ ਕੀਰਤਨ ਕਰਨ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਕੀਰਤਨ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੌਂਸਲੇ ਵਧਾਏ। ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਪੁਰਾਤਨ ਕੀਰਤਨੀਆਂ ਵਿਚ ਰਾਗ ਵਿਦਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਤੇ ਕੰਠਿਨ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨ ਦਾ ਸ਼ੌਕ ਵਧੇਰੇ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤੇ ਉਹ ਰਾਗ ਵਿਚ ਨਿਪੁੰਨ ਹੋ ਕੇ ਗੁਰ-ਸ਼ਬਦ ਗਾ ਕੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀਆਂ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਤੇ ਸੰਗਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਿਆ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਇਥੇ ਇਹ ਗੱਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨੀ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਕੀਰਤਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਰਾਗੀ ਤੇ ਰਬਾਬੀ ਸੰਗੀਤ-ਕਲਾ ਵਿਚ ਪ੍ਰਬੀਨ ਹੋਇਆ ਕਰਦੇ ਸੀ ਪਰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਢੰਗ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਰਤਨ ਵਿਚ ਉਹ ਮੁੱਖ ਗੁਰ-ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਹੀ ਰਖਿਆ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਹੋਰ ਸੰਗੀਤਕਾਰਾਂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰੇ ਰਾਗ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਨਹੀਂ ਸੀ ਬਣਾਉਂਦੇ। ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਪਾਸੋਂ ਇਹ ਸਰੋਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਸੀ ਕਿ ਪੁਰਾਤਨ ਕੀਰਤਨੀਏ ਕੀਰਤਨ ਵਿਚ ਅਲਾਪ, ਮੀਂਡ, ਗੰਭਕ ਤਾਨ ਆਦਿਕ ਭੀ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੀ ਤੁਕ ਨੂੰ ਹੀ ਲੈ ਕੇ ਕਰਿਆ ਕਰਦੇ ਸਨ ਤਾਂ ਕਿ ਸਰੋਤਿਆਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਉਪਰ ਰਾਗ ਵਿਚ ਗੁਣ ਕੇ ਅਲਾਪੀ ਹੋਈ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੀ ਤੁਕ ਦਾ ਵਧੇਰੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈ ਸਕੇ। ਕੀਰਤਨ ਵਿਚ ਕੇਵਲ ਆ ਆ ਆ ਕਰਕੇ ਤਾਨਾਂ ਦਾ ਰਿਵਾਜ ਤੇ ਸਰਗਮ ਤੇ ਕ੍ਰਾਨਿਆਂ ਦਾ ਨਾਟਕੀ ਰਿਵਾਜ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਹੀ ਪਿਆ ਹੈ ਭਾਵ ਕਿ ਪੁਰਾਤਨ ਕੀਰਤਨੀਏ ਵਡੇ ਵਡੇ ਤਾਲਾਂ ਵਿਚ ਤੇ ਸੁੱਧ ਰਾਗ ਵਿਚ ਵਿਲੱਖਣ ਢੰਗ ਨਾਲ ਗੁਰਬਾਣੀ ਗਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਮੁੱਖ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੇ ਉਚਾਰਣ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਸੀ ਤੇ ਇਹ ਤਰੀਕਾ ਹੀ ਦਸਮ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀਆਂ ਦਾ ਆਪਣਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ

ਤੋਂ ਫਿਲਮਾਂ ਦਾ ਰਿਵਾਜ ਚਲਿਆ ਤੇ ਮਿਸ਼ਰਤ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਲੋਕ ਗੀਤ, ਟਪੇ, ਫਿਲਮੀ ਤਰਜਮੇ, ਆਦਿਕ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਮਨੁੱਖੀ ਚੰਚਲ ਮਨਾਂ ਨੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਬੂਲਿਆ, ਕੀਰਤਨੀਏ ਭੀ ਪੁਰਾਣੇ ਵੰਗ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਲਗ ਪਏ ਤੇ ਨਵੇਂ ਤੇ ਬਹੁਤ ਸੌਖੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਮਿਹਨਤ ਵਾਲੇ ਤਰੀਕੇ ਨੂੰ ਅਪਣਾ ਕੇ ਕੀਰਤਨ ਕਰਨ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਉਪਜੀਵਕਾ ਦਾ ਸਾਧਨ ਬਣਾਉਣ ਲਗ ਪਏ। ਇਸੇ ਕਾਰਣ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਬੰਦਸ਼ਾਂ ਸ਼ਬਦ ਰੀਤਾਂ ਪੁਰਾਤਨ ਕੀਰਤਨੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਅਲੱਪ ਹੋਣ ਲਗ ਪਈਆਂ। ਇਸ ਅਮੌਲਿਕ ਖਜ਼ਾਨੇ ਦੇ ਗੁੰਮ ਹੋ ਜਾਣ ਦਾ ਤੌਖਲਾ ਬਹੁਤ ਗੁਰਸਿੱਖ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਖਜ਼ਾਨੇ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਦੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਆਰੰਭੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਯਤਨਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਇਹ ਭੀ ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਪਟਿਆਲਾ ਦੇ ਸੁਯੋਗ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਦਾ ਸਲਾਘਾਯੋਗ ਯਤਨ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਪੁਸਤਕ 'ਗੁਰਬਾਣੀ ਸੰਗੀਤ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਰੀਤ ਰਤਨਾਵਲੀ' ਵਾਪ ਰਹੀ ਹੈ।

ਜੇ ਮਹਾਰਾਜ ਨੇ ਕੀਰਤਨ ਦੀ ਮਰਯਾਦਾ ਕਾਇਮ ਕੀਤੀ ਤੇ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੁਰਾਣੇ ਕੀਰਤਨੀਏ ਰਾਗੀ ਸਿੰਘ ਤੇ ਰਬਾਬੀ ਕੀਰਤਨ ਮਰਯਾਦਾ ਨਾਲ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਉਹ ਲਿਖਣੀ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ :

- (1) ਪਹਿਲੇ ਸ਼ਾਨ (ਲਹਿਰਾ) ਵਜਾਉਣਾ।
- (2) ਫਿਰ ਮੰਗਲਾਚਰਣ ਕਰਨਾ-ਨੇੜਾ ਧਮਾਕਾ ਜਾਂ ਚਾਰਤਾਲ ਵਿਚ।
- (3) ਫਿਰ ਧ੍ਰੁਪਤ ਜਾਂ ਵਡੇ ਤਾਲ ਦੀ ਕੋਈ ਰੀਤ ਗਾਉਣੀ ਤੇ ਉਸ ਰੀਤ ਨਾਲ ਜੋੜੀ ਵਾਲੇ ਸਜਣ ਨੇ ਗਤ (ਬੰਦ ਹਥਾਂ ਨਾਲ) ਜਾਂ ਸਾਥ (ਖੁਲੇ ਹਥਾਂ ਨਾਲ) ਬੋਲ, ਲਗਾਂ। ਪਰਣਾਂ ਵਜੋਣੀਆਂ ਤੇ ਠਾ, ਦੁਗਨ, ਤਿਗਨ, ਚੁਗਨ ਅਥਵਾ ਆਡ (ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ) ਕੁਆਡ ਲੈਆਂ ਬਦਲਣੀਆਂ। ਐਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਲੌਕਿਕ ਰੰਗ ਬਣਦਾ ਸੀ,
- (4) ਫਿਰ ਕੋਈ ਸੌਖੀ ਰੀਤ ਗਾਉਣੀ ਤੇ ਇਸ ਵਿਚ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਆਖਿਆ ਤੇ ਸਾਖੀ ਆਦਿਕ ਕਰਨੀ।
- (5) ਅਖੀਰ ਵਿਚ ਉਸੇ ਰਾਗ ਦੀ ਪਉੜੀ ਲਾਉਣੀ ਤੇ ਕੀਰਤਨ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਕਰਨੀ।

ਸਾਡੇ ਪੂਜ ਪਿਤਾ ਜੀ ਐਥੇ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰਕੇ ਪਹਿਲੇ ਸੁਣਾ ਦਿੰਦੇ ਸਨ। ਫਿਰ ਰੀਤ-ਪੜਤਾਲਾਂ ਆਦਿ ਗਾਉਂਦੇ ਸਨ।

ਪੂਜ ਪਿਤਾ ਜੀ ਨੇ ਜਦੋਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਬਾਬਾ ਰੰਗੀ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਤੋਂ ਵਿਦਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ, ਪਹਿਲੇ ਦੋ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਰੋੜ੍ਹੀ ਸੱਖਰ ਸਿੰਘ (ਹੁਣ ਪਾਕਿਸਤਾਨ) ਵਿਚ ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਮਾਧੋ ਦਾਸ ਜੀ ਮਸੰਦ ਪਾਸ ਰਹੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੰਗੀਤ ਦਾ ਬਹੁਤ ਸੌਂਕ ਸੀ। ਫਿਰ ਵਾਪਸ ਪਿੰਡ ਸੰਦਪੁਰ ਆ ਗਏ। ਪਹਿਲੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਤਾਉਸ ਵਜਾ ਕੇ ਕੀਰਤਨ ਕਰਿਆ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਉਸ ਵੇਲੇ ਜਥੇ ਨਾਲ ਚਾਰ ਤਾਉਸ ਤੇ ਦੋ ਜੋੜੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਸਨ। ਪਿਤਾ ਜੀ, ਉਸਤਾਦ ਬਾਬਾ ਸਰਧਾ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਬਾਬਾ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਭਾਈ ਹੀਰਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਤਾਉਸ ਵਜਾਉਂਦੇ ਤੇ ਭਾਈ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਟਿੱਕਾ (ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾਮਧਾਰੀ ਸੰਪਤਦਾਇ ਵੱਲੋਂ ਪਹਿਲਾ ਇਨਾਮ ਘੋੜੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ) ਤੇ ਭਾਈ ਟਹਿਲ ਸਿੰਘ ਬਾਣੀਆਂ ਵਾਲੇ ਤਥਲੇ ਵਜਾਉਂਦੇ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਪਿਤਾ ਜੀ ਜੈਤੋ ਮੋਰਚੇ ਵਿਚ ਪਹਿਲੇ ਸ਼ਹੀਦੀ ਜਥੇ ਵਿਚ ਗਏ, ਜਿਹਲ ਕਟੀ, ਉਸ ਵੇਲੇ ਜਿਹਲ ਵਿਚ ਹੀ ਦਰਦਾਂ

ਸੂਰੂ ਹੋ ਗਈਆਂ, ਫਿਰ ਤਾਉਸ ਵਜਾਉਣਾ ਘਟ ਹੋ ਗਿਆ। ਦੋ ਤਾਉਸ ਤੇ ਦੋ ਜੋੜੀਆਂ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਭੀ ਛੋਟੇ ਹੁੰਦਿਆਂ ਵੇਖੀਆਂ ਹਨ। ਪਿਤਾ ਜੀ ਦੇ ਜਥੇ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਤੇ ਕੀਰਤਨ ਅਲੌਕਿਕ ਹੀ ਸੀ। ਪਿਤਾ ਜੀ ਨੇ 60 ਸਾਲ ਕੀਰਤਨ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ।

ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਗੀਤਾਂ ਦਾ ਭੰਡਾਰ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ

ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਮ ਪ੍ਰਸ ਪਿਤਾ ਸਚਖੰਡ ਵਾਸੀ ਬਾਬਾ ਜਵਾਲਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਕੀਰਤਨੀਏ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜਨਮ ਸੰਨ 1872 ਵਿਚ ਪਿੰਡ ਸੈਦਪੁਰ (ਨਠਾ ਟਿੱਬਾ) ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕਪੂਰਥਲਾ ਵਿਚ ਭਾਈ ਦੇਵਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਘਰ ਮਾਤਾ ਨੰਦ ਕੌਰ ਦੀ ਕੁਖੋਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਪਿਤਾ ਜੀ ਦਸਿਆ ਕਰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਸਾਡੀ ਬੰਸ ਵਿਚ ਕਈ ਪੁਸ਼ਤਾਂ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਦਸਮ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਹੀ ਕੀਰਤਨ ਦੀ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਰਹੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਸਜਣ ਆਪਣੀ ਕਿਰਤ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਕੀਰਤਨ ਭੀ ਕਰਿਆ ਕਰਦੇ ਸਨ ਤੇ ਕੋਈ ਕੋਈ ਕੇਵਲ ਕੀਰਤਨ ਹੀ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਜੈਸਾ ਕਿ ਪਿਤਾ ਜੀ ਦੇ ਪਿਤਾ ਸਾਡੇ ਬਾਬਾ ਜੀ ਭਾਈ ਦੇਵਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਡੇ ਬਜ਼ੁਰਗ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਟਹਿਲ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸਿਰੰਦੇ ਵਜਾ ਕੇ ਕੀਰਤਨ ਕਰਿਆ ਕਰਦੇ ਸਨ ਤੇ ਆਪਣੀ ਕਿਰਤ ਭੀ ਕਰਿਆ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਪਿਤਾ ਜੀ ਦੇ ਵਡੇ ਭਰਾਤਾ ਭਾਈ ਨਰੈਣ ਸਿੰਘ ਜੀ (ਸ. ਹਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਜੀ ਆਈ. ਏ. ਐਸ. ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਤੇ ਸਚਖੰਡ ਵਾਸੀ ਸ. ਹਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਜੀ ਪੀ. ਸੀ. ਐਸ. ਦੇ ਬਾਬਾ ਜੀ) ਤਾਉਸ ਵਜਾਇਆ ਕਰਦੇ ਸਨ ਤੇ ਭਾਈ ਸਾਵਣ ਸਿੰਘ ਜੀ ਜੋੜੀ ਵਜਾਉਂਦੇ ਸਨ। ਨਗਰ ਸੈਦਪੁਰ ਉਸ ਰਸਤੇ ਉਪਰ ਹੈ ਜਿਸ ਰਸਤੇ ਪੁਰਾਣਿਆਂ ਵਕਤਾਂ ਵਿਚ ਮਾਲਵੇ ਤੇ ਦੁਆਬੇ ਦੀਆਂ ਸੰਗਤਾਂ, ਸਾਧੂ ਮਹਾਤਮਾ ਦੀਆਂ ਮੰਡਲੀਆਂ ਤੇ ਕਥਾ ਕੀਰਤਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗੁਣੀ ਜਨ ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਸਾਹਿਬ ਦੀਵਾਲੀ ਵਿਸਾਖੀ ਸਮੇਂ ਪੈਦਲ ਜਾਇਆ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਸਾਡੇ ਬਾਬਾ ਦੇਵਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਆਪ ਗੁਣੀ ਤੇ ਗੁਣੀਆਂ ਦੇ ਕਦਰਦਾਨ ਸੀ। ਆਏ ਗਏ ਗੁਣੀ ਕੀਰਤਨੀਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਾਸ ਅਕਸਰ ਟਿਕਿਆ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਬਜ਼ੁਰਗ ਬਾਬਾ ਸਰਧਾ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਜੋ ਵਿਦਵਾਨ ਭੀ ਸਨ ਤੇ ਸੰਤ ਸੁਭਾਵ ਤੇ ਨੇਤਰਹੀਣ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਬਾਬਾ ਦੇਵਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਧਰਮ ਭਰਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਿਆਰ ਕਰਿਆ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਬਾਬਾ ਸਰਧਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਦੇ ਗਿਰਬੜੀ ਵਾਲੇ ਨਿਰਮਲੇ ਸੰਤਾਂ ਪਾਸੋਂ, ਜੋ ਕਿ ਬਹੁਤ ਗੁਣੀ ਸਨ, ਕੀਰਤਨ ਦੀ ਦਾਤ ਤੇ ਸਤਾਰ ਸਿਰੰਦਾ ਆਦਿਕ ਦੀ ਵਿਦਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਬਾਪੂ ਜਵਾਲਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਬਾਕੀ ਭਰਾਵਾਂ ਤੋਂ ਛੋਟੇ ਸਨ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤੀਖਣ ਬੁਧੀ ਤੇ ਬੜੀ ਸੁੰਦਰ ਭਰਵੀਂ ਆਵਾਜ਼ ਤਕ ਕੇ ਬਾਬਾ ਦੇਵਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੋਟੀ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਕੀਰਤਨੀਏ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਪ੍ਰਬਲ ਹੋ ਗਈ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਵਿਦਿਆ ਦੇਣ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਬਾਬਾ ਸਰਧਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਸ਼ਗਿਰਦ ਬਣਾਇਆ ਤੇ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਭੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਾਸ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ। ਬਾਬਾ ਦੇਵਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕੇ। ਜਲਦੀ ਅਕਾਲ ਚਲਾਣਾ ਕਰ ਗਏ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਧਰਮ ਭਰਾ ਬਾਬਾ ਸਰਧਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਪੂਰਿਆਂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਜੋ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦ-ਗੀਤ ਦਾ ਭੰਡਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਾਸ ਸੀ ਉਹ ਸਿਖਾ ਕੇ ਫਿਰ ਪਿਤਾ ਜੀ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਸਾਹਿਬ ਸ੍ਰੀ ਹਰਮੰਦਰ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਕੀਰਤਨੀਏ ਭਾਈ ਵਸਾਵਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਸ਼ਗਿਰਦ ਬਣਾਇਆ। ਬਾਬਾ ਵਸਾਵਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦਾ ਦੂਜਾ ਨਾਮ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਚ ਬਾਬਾ ਰੰਗੀ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਸੀ। ਉਹ ਕੀਰਤਨ ਵਿਦਿਆ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਕਮਾਲੀਅਤ ਰਖਦੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੋ ਉਸਤਾਦ ਸਨ ਇਕ ਬਾਬਾ ਪੁਸ਼ਕਰਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਬੀਨਾਕਾਰ ਮਹਾਰਾਜਾ ਪਟਿਆਲਾ ਦੇ ਦਰਬਾਰੀ, ਦੂਜੇ ਬਾਬਾ ਸੂਰ ਸਾਗਰ ਜੀ

ਜੋ ਕਿ ਮਹਾਰਾਜਾ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਵਕਤ ਚੌਂਕ ਪਰਗਦਾਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਚ ਉਦਾਸੀਆਂ ਦੀ ਸੰਪਰਦਾ ਦੇ ਰਾਗੀ ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਿਤਾ ਜੀ ਨੂੰ ਬਾਬਾ ਰੰਗੀ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਪਾਸੋਂ ਬਹੁਤ ਸਬਦ-ਰੀਤ ਭੰਡਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਬੰਸ ਵਿਚੋਂ ਫਿਰ ਬਾਬਾ ਸਰਧਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਪਾਸੋਂ ਤੇ ਫਿਰ ਬਾਬਾ ਰੰਗੀ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਪਾਸੋਂ ਤਿੰਨਾਂ ਘ੍ਰਾਣਿਆਂ ਦੀ ਵਿਦਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਅਤੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਨੇ ਸਾਡੇ ਤੇ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਸਿਖਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਏ ਪਿਤਾ ਜੀ ਬਿਰਧ ਅਵਸਥਾ ਵਿਚ ਪਹੁੰਚ ਚੁਕੇ ਸਨ। ਫਿਰ ਭੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਰੀਤਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਭੰਡਾਰ ਆਪਣੇ ਯਾਦ ਖਜ਼ਾਨੇ ਵਿਚ ਸੰਭਾਲ ਕੇ ਰਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਪਰ ਕਦੇ ਕਦੇ ਕਈ ਚੀਜ਼ਾਂ, ਜੋ ਗੁਰਬਾਣੀ ਤੇ ਬਾਹਰ ਦੀਆਂ ਟੀਕੇ ਆਦਿ ਸਨ, ਦੇ ਭੁਲ ਜਾਣ ਦਾ ਭੀ ਉਹ ਪਛਤਾਵਾ ਕਰਿਆ ਕਰਦੇ ਸਨ।

ਪੂਜ ਪਿਤਾ ਜੀ ਦਾ ਕੀਰਤਨ ਸਿਖਾਲਣ ਦਾ ਢੰਗ ਬੜਾ ਵਿਲੱਖਣ ਸੀ। ਪਹਿਲੇ ਅਭਿਆਸ ਕਰਵਾਉਣਾ, ਸਰਗਮਾਂ ਆਦਿ ਦਸ ਕੇ, ਫਿਰ ਬਗੈਰ ਸਾਜ਼ ਤੋਂ ਹਥੀਂ ਤਾਰ ਲਵਾ ਕੇ ਰੀਤਾਂ ਸਿਖਲਾਂਦੇ ਸਨ। ਠਾ, ਦੁਗਣ, ਤਿਗਣ, ਆਡ ਕੁਆਡ ਸਭ ਲੇਖਾਂ, ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਭਿਆਸ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਸਨ।

ਸੰਗੀਤ ਲਿਖਣ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਕਿਵੇਂ ਹੋਈ ?

ਅਸੀਂ ਪਿਤਾ ਜੀ ਪਾਸੋਂ 1934-35 ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿ ਕੇ ਕੀਰਤਨ ਸਿਖਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪਿਤਾ ਜੀ ਦਾ ਸਾਰੇ ਹੀ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਆਉਣ-ਜਾਣ ਸੀ। ਤੇ ਸਾਲ ਵਿਚ ਕਰੀਬਨ ਦੋ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਪਿਤਾ ਜੀ ਦਿੱਲੀ ਵੀ ਆਇਆ ਕਰਦੇ ਸਨ। 5 ਜੰਤਰ ਮੰਤਰ ਰੋਡ ਵਿਚ ਰਾਇ ਬਹਾਦਰ ਵਿਸਾਖਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੋਠੀ ਕਈ ਦਿਨ ਠਹਿਰਣਾ ਤੇ ਹਫ਼ਤਾ ਦੋ ਹਫ਼ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਬੰਗਲਾ ਸਾਹਿਬ ਕੀਰਤਨ ਕਰਿਆ ਕਰਨਾ। ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸ੍ਰੀ ਰਕਾਬ ਗੰਜ ਸਾਹਿਬ ਖੁਲ੍ਹੇ ਗੁਰਮਤਿ ਵਿਦਿਆਲੇ ਦੇ ਮੁੱਖੀ ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ ਗਿਆਨੀ ਹਰਦਿਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸਨ, ਉਹ ਵਿਦਵਾਨ ਸਨ ਤੇ ਪੁਰਾਤਨ ਰੀਤਾਂ ਦਾ ਭੰਡਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਾਸ ਭੀ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਿਤਾ ਜੀ ਨਾਲ ਭੀ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਸੀ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਨੂੰ ਗਿਆਨੀ ਹਰਦਿਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਜੋ ਸਬਦ-ਰੀਤ ਸਿਖਦੇ ਹੋ ਨਾਲ ਨਾਲ ਇਸ ਦੀ ਨੁਟੇਸ਼ਨ ਭੀ ਕਰੀ ਚਲੋ। ਪਰ ਬਚਪਨ ਦੀ ਲਾਪ੍ਰਵਾਹੀ ਦੇ ਕਾਰਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਦਾ ਥੋੜ੍ਹਾ ਅਸਰ ਹੀ ਕਬੂਲਿਆ। ਫਿਰ ਵੀ ਕੁਝ ਰੀਤਾਂ ਦੀ ਲਿਸਟ ਬਣਾਈ ਜੋ ਕਿ ਹੁਣ ਸੰਗੀਤ ਲਿਖਣ ਵੇਲੇ ਬਹੁਤ ਲਾਭਦਾਇਕ ਸਾਬਤ ਹੋਈ ਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਉਸ ਵਕਤ ਦੀ ਲਾਪ੍ਰਵਾਹੀ ਦਾ ਪਛਤਾਵਾ ਭੀ ਹੋਇਆ। ਅਸੀਂ 1954 ਵਿਚ ਦਿੱਲੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਵਿਚ ਆਏ ਤੇ ਦਿੱਲੀ ਵਿਚ ਸਰਬੰਤ ਵਸੀ ਸ੍ਰੀਮਾਨ ਸ੍ਰ. ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਐਥਟਾਬਾਦੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੰਗੀਤ ਲਿਖਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਕੇ ਪੰਥ ਦੀ ਭਾਰੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਨੇ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਕੀਤੀ ਤੇ ਇਸ ਕਾਰਜ ਲਈ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਾਇਕ ਸਹਾਇਤਾ ਦੇਣ ਦੇ ਇਕਰਾਰ ਭੀ ਕੀਤੇ ਪਰ ਇਥੇ ਸਰਵਿਸ ਵਿਚ ਡਿਊਟੀਆਂ ਦੇ ਹੁਝੇਵੇਂ ਤੇ ਘਰੇਲੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਕਰਕੇ ਸ੍ਰ. ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਇਹ ਕਾਰਜ ਸੰਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇ।

ਜੋ ਕੁਝ ਰੀਤਾਂ ਦੀ ਅਸੀਂ ਨੁਟੇਸ਼ਨ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਉਹ ਅਸੀਂ ਇਕ ਵੇਰ ਸ੍ਰੀਮਾਨ ਪ੍ਰਮ

ਪ੍ਰਜਨੀਕ ਮਹਾਰਾਜ ਬਾਬਾ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਜੀ (ਮੁੱਖੀ ਨਾਮਧਾਰੀ ਸੰਪ੍ਰਦਾਇ) ਨੂੰ ਵਿਖਾਈ। ਇਹ ਦਿੱਲੀ ਵਿਚ ਕਰੋਲ ਬਾਗ ਵਿਖੇ ਭਗਤ ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਭੋਗ ਤੇ ਆਏ ਸਨ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਪੜਤਾਲਾਂ ਭੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਾਈਆਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਦੇ ਦਿਓ, ਅਸੀਂ ਛਪਵਾ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਬਾਕੀ ਹੋਰ ਗੀਤਾਂ ਦੀ ਵੀ ਨੁਟੇਸ਼ਨ ਕਰੇ ਫਿਰ ਛਪਵਾ ਦੇਵਾਂਗੇ। ਅਸੀਂ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਗੀਤਾਂ ਤਰਤੀਬ ਵਾਰ ਲਿਖ ਕੇ ਫਿਰ ਆਪ ਜੀ ਨੂੰ ਖੋਚਲ ਦਿਆਂਗੇ। ਉਸ ਤੋਂ ਪਿਛੋਂ ਸ੍ਰ. ਬਾਬੂ ਸਿੰਘ ਜੀ ਰਾਮਗੜ੍ਹ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਸਰਦਾਰ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਕੈਰੋਂ ਨੂੰ ਦਸਿਆ ਕਿ ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਜਵਾਲਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਲੜਕੇ ਪੁਰਾਤਨ ਗੀਤਾਂ ਦੀ ਨੁਟੇਸ਼ਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵੀ ਇਹੋ ਅੱਖਰ ਵਰਤੇ ਕਿ ਇਹ ਲਿਖਣ ਦਾ ਕੰਮ ਛੇਤੀ ਛੇਤੀ ਕਰਨ, ਇਹ ਪੁਸਤਕ ਅਸੀਂ ਛਾਪਾਂਗੇ।

ਸੰਗਤਾਂ ਦੀ ਸਸਤੀ ਜਿਹੀ ਰੁਚੀ ਅਨੁਭਵ ਕਰਕੇ ਸਿੱਧੀਆਂ ਸਾਦੀਆਂ ਤਰਜਮਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸੰਗਤਾਂ ਖੁਦ ਬੋਲ ਸਕਣ, ਵਿਚ ਕੀਰਤਨ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਕਦਰ ਹੁੰਦੀ ਵੇਖ ਕੇ ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪੁਰਾਤਨ ਗੀਤਾਂ ਨੂੰ ਦਿਮਾਗ ਤੇ ਬੇਲੋੜਾ ਜਿਹਾ ਬੋਝ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ ਲਗ ਪਏ ਸੀ। ਉਸ ਵਕਤ ਗੁਰਦੁਵਾਰਾ ਸੀਸ ਗੰਜ ਸਾਹਿਬ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਹੈੱਡ ਗ੍ਰੰਥੀ ਬੜੇ ਵਿਦਵਾਨ ਪੁਰਸ਼ ਗਿਆਨੀ ਗੁਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦ ਗੀਤਾਂ ਸਾਡੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਪਾਸੋਂ ਭੀ ਸਿੱਖੀਆਂ ਸਨ। ਗੁਰਮਤਿ ਵਿਦਿਆ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਭਿੰਡਰਾਂ ਵਾਲੇ ਮਹਾਂ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਪਾਸੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਦਿੱਲੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੁਝ ਵਰ੍ਹੇ ਗੁਰਦੁਵਾਰਾ ਸਾਉਥਹਾਲ ਲੰਦਨ ਵਿਚ ਹੈੱਡ ਗ੍ਰੰਥੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਤੇ ਅੱਜ ਕਲ ਉਹ ਨਿਊਯਾਰਕ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਚ ਗੁਰਮਤਿ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹ ਪੁਰਾਤਨ ਗੀਤਾਂ ਦੇ ਸਰੋਤ ਤੇ ਕਦਰਦਾਨ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਭੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪੁਰਾਤਨ ਗੀਤਾਂ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਹੁੰਦੀ ਰਹੀ। ਕਈ ਵਾਰੀ ਖਿਆਲ ਆਉਂਦੇ ਸੀ ਕਿ ਸ੍ਰ. ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਖੁਦ ਬਹੁਤ ਅਮੀਰ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੀਰਤਨ ਕਰਕੇ ਟੱਬਰ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ। ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਡੀਆਂ ਮਜਬੂਰੀਆਂ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ। ਪਰ ਫਿਰ ਭੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਤੇ ਮਿੱਤਰਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਦਾ ਡੂੰਘਾ ਅਸਰ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਇਆ। ਪਰ ਇਸ ਕਾਰਜ ਦੀ ਰਫਤਾਰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮੱਧਮ ਰਹੀ ਸੀ। 1960 ਤਕ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਸਜਣ ਨੂੰ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਗੀਤਾਂ ਅਥਵਾ ਕੀਰਤਨ ਟੋਪ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਭੀ ਨਹੀਂ ਸਾਂ ਦਿੰਦੇ ਪਰ ਜਲਦੀ ਹੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਸਾਡਾ ਇਹ ਅਗਿਆਨ ਦਾ ਅੰਧੇਰਾ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਤੇ ਅਸੀਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ ਲਗ ਪਏ ਕਿ ਇਹ ਦਾਤ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਹੈ ਇਸ ਤੇ ਸਾਡਾ ਕੋਈ ਮਾਲਕੀ ਦਾ ਹੱਕ ਨਹੀਂ। ਗੁਰ ਸੰਗਤਾਂ ਦੀ ਵਸਤੂ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਪਿਤਾ ਜੀ ਦੇ ਅੰਤ ਸਮੇਂ ਦਿੱਤੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਿ 'ਕੀਰਤਨ ਨੂੰ ਇਸ਼ਟ ਸਮਝ ਕੇ ਕਰਨਾ' ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰਕੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੀ ਮਿਹਰ ਨਾਲ ਲੋਕ ਪੁਲੋਕ ਸਵਾਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਖਿਆਲ ਨਾਲ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਭੀ ਸਜਣ ਨੂੰ ਟੋਪ ਕਰਨ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕਿਆ। ਇੰਗਲੈਂਡ, ਅਮਰੀਕਾ, ਕੈਨੇਡਾ ਵਿਚ ਬਹੁਤੇ ਘਰਾਂ ਵਿਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪੁਰਾਤਨ ਗੀਤਾਂ ਦੀਆਂ ਟੋਪਾਂ, ਜੋ ਸਾਡੇ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਟੂਰ ਵਿਚ ਟੋਪ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ, ਮੌਜੂਦ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਿਦਵਾਨ ਬਜ਼ੁਰਗ ਕੀਰਤਨੀਆਂ ਦੇ ਅਕਾਲ ਚਲਾਣਾ ਕਰ ਜਾਣ ਨਾਲ ਭੀ ਮਨ ਟੁੰਬਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਪੁਰਾਤਨ ਗੀਤਾਂ ਦਿਮਾਗ ਤੇ ਵਾਧੂ ਭਾਰ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਅਮੋਲਿਕ ਵਸਤੂ ਹੈ ਤੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇਹ ਭੀ ਗ੍ਰੰਥ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਕਰਨੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਖਾਨਦਾਨੀ ਫਿਤਰਤ ਤੇ ਉਪਦੇਸ਼, ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਤੇ ਕੁਝ ਕੀਰਤਨੀਆਂ ਦੇ ਸਦੀਵੀ ਵਿਛੋੜੇ, ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕਰ ਕੇ, ਸੰਗੀਤ

ਲਿਖਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦਿਨ-ਬਦਿਨ ਵੱਧਦੀ ਗਈ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਨਾਲ ਹੀ ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਪਟਿਆਲਾ ਵਿਚ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਅਧਿਐਨ ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋਈ ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਮੁੱਖੀ ਬਹੁਤ ਖੋਜੀ ਪੁਰਸ਼, ਜੋ ਕਿ ਬਾਕੀ ਗੁਰਮਤਿ ਦੀ ਖੋਜ ਤੇ ਹੋਰ ਧਰਮਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੀਰਤਨ ਦੇ ਭੀ ਬਹੁਤ ਸੂਝਵਾਨ ਸਰੋਤੇ ਹਨ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਡਾਕਟਰ ਤਾਰਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਥਾਪੇ ਗਏ। ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਪਟਿਆਲਾ ਨੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਿਦਵਾਨਾਂ, ਪੁਰਾਤਨ ਕੀਰਤਨੀਆਂ ਤੇ ਰਬਾਬੀਆਂ ਪਾਸੋਂ ਪੁਰਾਤਨ ਗੀਤਾਂ ਟੇਪ ਕੀਤੀਆਂ। ਸਾਡੀ ਬਾਬਤ ਪ੍ਰਮ ਪ੍ਰਜਨੀਕ ਸਚਖੰਡ ਵਾਲੀ ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਭਾਈ ਸਮੁੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਰਾਗੀ ਨੇ ਹਿਜ਼-ਹੌਲੀਨੈਸ ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਭਾਈ ਅਰਦਮਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਰਈਸ ਆਫ਼ ਬਾਗੜੀਆਂ ਜੀ ਨੂੰ ਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਡਾਕਟਰ ਤਾਰਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੂੰ ਦੱਸ ਪਾਈ। ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਪੂਜ ਪਿਤਾ ਹਿਜ਼-ਹੌਲੀਨੈਸ ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਭਾਈ ਅਰਜਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਵਕਤ ਭਾਵੇਂ ਸਾਡੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਦੀ ਵਿਦਿਆ ਬਾਰੇ ਉਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਪਰ ਭਾਈ ਸਮੁੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਦਸਣ ਨਾਲ ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਭਾਈ ਅਰਦਮਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਬਾਰੇ ਭੁਲੀਆਂ ਵਿਸਰੀਆਂ ਯਾਦਾਂ ਫਿਰ ਤਾਜ਼ਾ ਹੋ ਗਈਆਂ। ਕਿਉਂਕਿ ਭਾਈ ਸਮੁੰਦ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਦਿੱਲੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸੱਦੇ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਸ਼ਹੀਦੀ ਗੁਰਪੁਰਬ ਤੇ ਹਰ ਸਾਲ ਆਇਆ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਤੇ ਕੀਰਤਨ ਦਰਬਾਰਾਂ ਵਿਚ ਸਾਡੇ ਪਾਸੋਂ ਪੁਰਾਤਨ ਗੀਤਾਂ ਸੁਣ ਕੇ ਬੜੀ ਵਿਸ਼ਾਲ-ਦਿਲੀ ਨਾਲ ਸਾਡੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰ ਕੇ ਸਾਡੇ ਹੌਸਲੇ ਵਧਾਇਆ ਕਰਦੇ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੇ ਬਾਗੜੀਆਂ ਇਕ ਵਾਰੀ ਸਾਨੂੰ ਬੁਲਾ ਕੇ ਅਤੇ ਦਿੱਲੀ ਆਪਣੇ ਜੁਆਈ ਸ੍ਰ. ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਚਾਵਲਾ ਤੇ ਸ੍ਰ. ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਐਮ. ਪੀ. ਦੀਆਂ ਕੋਠੀਆਂ ਵਿਚ ਕਈ ਵਾਰੀ ਸਾਨੂੰ ਬੁਲਾ ਕੇ ਪੁਰਾਤਨ ਗੀਤਾਂ ਟੇਪ ਕੀਤੀਆਂ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਭੀ ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਪਟਿਆਲਾ ਨੂੰ ਸਾਡੀ ਬਾਬਤ ਤੇ ਬਾਪੂ ਜੀ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਾਕਫ਼ੀਅਤ ਦੱਸਣ ਦੀ ਬਹੁਤ ਕਿਰਪਾ ਕੀਤੀ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲੇ 1970-71 ਵਿਚ ਸਾਨੂੰ ਪਟਿਆਲੇ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਤੇ ਕੁਝ ਗੀਤਾਂ ਟੇਪ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਫਿਰ ਅਸੀਂ 1971 ਦੇ ਜੂਨ ਵਿਚ ਇੰਗਲੈਂਡ ਇਕ ਸਾਲ ਲਈ ਚਲੇ ਗਏ। ਵਾਪਸੀ ਤੇ ਫਿਰ ਪਟਿਆਲੇ ਬੁਲਾਇਆ ਤੇ ਕੁਝ ਗੀਤਾਂ ਸੁਣੀਆਂ ਤੇ ਟੇਪ ਕੀਤੀਆਂ। ਇਸ ਵਾਰੀ ਪਹਿਲੇ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਸਾਹਿਬ ਸ੍ਰ. ਕਿਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨਾਰੰਗ ਤੇ ਇਸ ਕਾਰਜ ਲਈ ਬਾਪੀ ਹੋਈ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸਤਿਕਾਰ ਯੋਗ ਸਾਰੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਪੁਰਾਤਨ ਗੀਤਾਂ ਸ਼ਰਵਨ ਕੀਤੀਆਂ ਤੇ ਫਿਰ ਫੇਸਲਾ ਕਰਕੇ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਗੀਤਾਂ ਦੀ ਟੇਪ ਤੇ ਨੁਟੇਸ਼ਨ ਕਰਨ ਲਈ ਹੁਕਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਕਾਰਜ ਪਹਾੜ ਚੁਕਣ ਵਰਗਾ ਵੱਡਾ ਭਾਰ ਤੇ ਔਖਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਮ ਪ੍ਰਜਨੀਕ ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਭਾਈ ਅਰਦਮਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਬਹੁਤ ਹੌਸਲਾ ਵਧਾਕੇ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਕਰਦੇ ਰਹੇ। ਅੰਤ ਅਸਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਆਪ ਅਰਦਾਸ ਕਰੋ ਤੇ ਸਾਨੂੰ ਅਸੀਸ ਦੇਵੋ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਡੀ ਬੇਨਤੀ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਦਿੱਲੀ ਆਕੇ 29-1-1973 ਨੂੰ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਤੇ ਸੇਵਕਾਂ ਨੇ ਇਹ ਕਾਰਜ ਆਰੰਭ ਦਿੱਤਾ। ਲਗਭਗ ਅੱਧਾ ਕੰਮ ਦਿੱਲੀ ਕੀਤਾ ਤੇ ਅੱਧਾ ਕੰਮ 1975-76 ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਸਮੇਂ ਉਥੇ ਕੀਤਾ। ਨੁਟੇਸ਼ਨ ਤੇ ਟੇਪਾਂ ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਪਟਿਆਲਾ ਨੂੰ ਭੇਜਦੇ ਰਹੇ ਤੇ ਜੂਨ 1976 ਤਕ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਸਾਰੀਆਂ ਪੁਰਾਤਨ ਸਬਦ-ਗੀਤਾਂ ਦੀ ਟੇਪ ਤੇ ਨੁਟੇਸ਼ਨ ਦਾ ਕਾਰਜ ਸੰਪੂਰਨ ਹੋਇਆ। ਕਾਰਜ ਦੀ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਤੇ ਦਿਲ-ਦਮਾਗ ਤੇ ਪਿਆ ਬੋਝ ਉਤਰ ਗਿਆ। ਭਾਵੇਂ ਸਿੱਖ ਪੰਥ ਵਿਚ ਹੋਰ ਭੀ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਿਦਵਾਨ ਪੁਰਾਤਨ ਕੀਰਤਨੀਏ ਹਨ ਪਰ

ਜੋ ਸਾਡੇ ਪਾਸ ਸ਼ਬਦ ਰੀਤ ਦਾ ਖਜਾਨਾ ਸੀ, ਉਸ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਪਟਿਆਲਾ ਦੇ ਉੱਦਮ ਦਾ ਸਦਕਾ ਪੱਕੀ ਤੇ ਸੰਪੂਰਨ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੱਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਦੇ ਰੋਮ ਰੋਮ ਤੋਂ ਸ਼ੁਕਰ ਗੁਜ਼ਾਰ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਡੀ ਵੰਸ਼ ਵਿਚ ਆਈ ਇਹ ਵਿਦਿਆ ਗੁਰੂ ਪੰਥ ਦੀ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਸੀ ਤੇ ਅਸਾਡੇ ਪਾਸੋਂ ਇਹ ਭੰਡਾਰ ਗੁਰੂ ਪੰਥ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਭੇਟਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸੇਵਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੇ ਸੰਪੂਰਨ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

ਧੰਨਵਾਦ

ਅਸੀਂ ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਪਟਿਆਲਾ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਸ੍ਰ. ਕਿਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨਾਰੰਗ ਦੇ ਬਹੁਤ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੁਰਾਤਨ ਰੀਤਾਂ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਦੀ ਬਹੁਤ ਤੀਬਰ ਇੱਛਾ ਸੀ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਸਾਹਿਬਾ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਇੰਦਰਜੀਤ ਕੌਰ ਜੀ ਸੰਧੂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿ ਉਸੇ ਲਗਨ, ਉਤਸ਼ਾਹ ਅਤੇ ਖੁਲ੍ਹਦਿਲੀ ਨਾਲ ਇਸ ਕਾਰਜ ਨੂੰ ਸਿਰੇ ਚਾੜ੍ਹਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ। ਹੁਣ ਦੇ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਸਾਹਿਬ ਸ਼੍ਰੀ ਮਾਨ ਡਾਕਟਰ ਅਮਰੀਕ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਭੀ ਅਸੀਂ ਅਤਿ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਚੇਚਾ ਧਿਆਨ ਦੇ ਕੇ ਇਸ ਕਾਰਜ ਨੂੰ ਸੰਪੂਰਨ ਕਰਵਾਇਆ ਹੈ।

ਮਹਾਨ ਵਿਦਵਾਨ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਡਾਕਟਰ ਤਾਰਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਮੁੱਖੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਅਧਿਐਨ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਬਹੁਤ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਕਾਰਜ ਲਈ ਸਿਰਤੋੜ ਯਤਨ ਕੀਤਾ ਤੇ ਲਿਖਤੀ ਤੌਰ ਅਤੇ ਜ਼ਬਾਨੀ ਭੀ ਸਾਨੂੰ ਕਾਰਜ ਜਲਦੀ ਸੰਪੂਰਨ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਕੀਤੀ ਤੇ ਕਾਫੀ ਉਤਸ਼ਾਹ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਸ੍ਰ. ਬਲਕਾਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਰੀਸਰਚ ਫੈਲੋ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਸ੍ਰ. ਹਿਮਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਯੂਨੀਅਰ ਰੀਸਰਚ ਫੈਲੋ ਦੇ ਭੀ ਬਹੁਤ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹਾਂ।

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਆਫੀਸਰ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਸ੍ਰ. ਹਜ਼ਾਰਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਅਤਿ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਛਪਵਾਈ ਦੇ ਸਮੇਂ ਆਈਆਂ ਕਈ ਅੜਚਨਾਂ ਨੂੰ ਕਾਫੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਕਰਕੇ ਬੜੇ ਸੁਯੋਗ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦੂਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਪਰੂਫ ਰੀਡਰ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਸ੍ਰ. ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਰੂਫ ਵੇਖਣ ਤੇ ਬਹੁਤ ਮਿਹਨਤ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭੀ ਅਤਿ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹਾਂ। ਹੋਰ ਪੁਸਤਕਾਂ ਨਾਲੋਂ ਸੰਗੀਤ ਛਾਪਣ ਲਈ ਪ੍ਰੈਸ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸੂਰ ਲਿਪੀਆਂ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਆਧੁਨਿਕ ਪ੍ਰੈਸ ਦੇ ਮਾਲਕ ਸ਼੍ਰੀ ਤੇਜਿੰਦਰ ਕਪੂਰ ਜੀ ਦੇ ਬਹੁਤ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਸਾਰਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ।

ਪ੍ਰਮ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਰਿਜ਼-ਹੋਲੀਨੈਸ ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਭਾਈ ਅਰਦਮਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਰਈਸ ਆਫ ਬਾਗਡੀਆਂ ਜੀ ਦੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਰਿਣੀ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ, ਅਰਦਾਸ ਤੇ ਅਸੀਸਾਂ ਸਦਕਾ ਅਸੀਂ ਇਹ ਕਾਰਜ ਕਰ ਸਕੇ ਹਾਂ ਪਰ ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਅਕਾਲ ਚਲਾਣੇ ਨਾਲ ਮਨਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਦਮਾ ਪੁਜਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪੁਸਤਕ ਛਪਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ 'ਸੂਰਜ ਕਿਰਨ' ਮਿਲੇ ਜਲ ਕਾ ਜਲ ਹੂਆ ਰਾਮ ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਰਲੀ ਸੰਪੂਰਨ ਬੀਆ ਰਾਮ' ਦੇ ਮਹਾਵਾਕ ਅਨੁਸਾਰ ਸਚਖੰਡ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਵਿਚ ਜਾ ਬਿਰਾਜੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਰਜਾ। ਸਚਖੰਡ ਵਾਸੀ ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਭਾਈ ਸਮੁੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਰਾਗੀ ਨੇ ਪੁਰਾਤਨ ਸ਼ਬਦ ਰੀਤਾਂ ਬਾਰੇ ਸਾਡੀ ਬਾਬਤ ਦੱਸ ਪਾਉਣ ਦੀ ਜੋ ਵਿਸ਼ਾਲ-ਦਿਲੀ ਕਰਕੇ ਕਿਰਪਾ-ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭੀ ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹਾਂ। ਸੰਗੀਤ ਲਿਖਣ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਭਾਈ ਹਰਦਿਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਮੁੱਖੀ, ਗੁਰਮਤਿ ਵਿਦਿਆਲਾ, ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਰਕਾਬ ਗੰਜ, ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਸ੍ਰ. ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਐਥਟਾਬਾਦੀ ਜੀ ਦੇ ਬਹੁਤ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹਾਂ। ਪੁਰਾਤਨ ਸ਼ਬਦ ਕੀਰਤਨ ਵਿਚ ਵਿਦਵਾਨ ਬ੍ਰਜਰਾਗ

ਬਾਬਾ ਤਾਰਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਤਰਨ ਤਾਰਨ ਸਾਹਿਬ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ, ਵਿਦਵਾਨ ਕੀਰਤਨੀਏ ਸ੍ਰੀਮਾਨ ਰਾਗੀ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਕਪੂਰਥਲਾ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਵਡੇ ਗੁਰਭਾਈ ਭਾਈ ਜੈਦੇਵ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸਿੰਘਾਂ ਵਾਲੇ ਦੇ ਬਹੁਤ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹਾਂ। ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਹਾਇਤਾ ਇਸ ਕਾਰਜ ਵਿਚ ਸਾਨੂੰ ਸਾਡੇ ਵਡੇ ਗੁਰਭਾਈ ਅਤੇ ਜੋੜੀ ਦੇ ਉਸਤਾਦ ਭਾਈ ਅਰਜਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਤਰੰਗਤ ਪਾਸੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ। ਕਿਉਂਕਿ ਭਾਈ ਅਰਜਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਬਾਪੂ ਜੀ ਦੇ ਗੁਰਭਾਈ ਸਨ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਤਾਉਸ ਵਜਾਇਆ ਕਰਦੇ ਸਨ ਤੇ ਭਾਈ ਅਰਜਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਬਹੁਤ ਸਾਲ ਪਿਤਾ ਜੀ ਨਾਲ ਜੋੜੀ ਵਜਾਉਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਸਨ। ਅਸੀਂ ਭਾਈ ਅਰਜਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਭੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹਾਂ।

ਜੋ ਵੀ ਰੀਤਾਂ ਗੁਰਬਾਣੀ ਸੰਗੀਤ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸ਼ਬਦ ਰੀਤ ਰਤਨਾਵਲੀ ਵਿਚ ਛਪੀਆਂ ਹਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਦੀ ਰੀਕਾਰਡਿੰਗ ਵੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੋ ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਪਟਿਆਲਾ ਦੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਅਧਿਐਨ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਮੁੱਖੀ ਸ੍ਰੀਮਾਨ ਡਾਕਟਰ ਤਾਰਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਪਾਸ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਰੀਤਾਂ, ਪੜਤਾਲਾਂ, ਧੁਨੀਆਂ, ਪਉੜੀਆਂ ਨਾਲ ਤਬਲਾ ਬਰਖੁਰਦਾਰ ਭਾਈ ਸਵਰਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਵਜਾਇਆ ਹੈ। ਆਮ ਤਬਲੇ ਵਾਲਾ ਪੁਰਾਤਨ ਰੀਤਾਂ ਨਾਲ ਤਬਲਾ ਨਹੀਂ ਵਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਭੀ ਬਹੁਤ ਮਿਹਨਤ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤਬਲੇ ਦੀ ਵਿਦਿਆ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਬੱਚਾ ਸਮਝ ਕੇ ਸਿਖਾਈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਪੁਰਾਤਨ ਰੀਤਾਂ ਦੀ ਰੀਕਾਰਡਿੰਗ ਵਿਚ ਇਸ ਦੀ ਭੀ ਬਹੁਤ ਮਿਹਨਤ ਹੈ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਅਜੀਜ਼ ਭਾਈ ਸਵਰਨ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਭੀ ਸਾਡੀਆਂ ਹਾਰਦਿਕ ਅਸੀਸਾਂ ਹਨ। ਪ੍ਰਜਨੀਕ ਬਜ਼ੁਰਗ ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਭਾਈ ਬਤਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਮੋਹਲੀ (ਫਗਵਾੜਾ) ਵਾਲੇ ਬਹੁਤ ਵਿਦਵਾਨ ਸਨ। ਇਕ ਵੇਰ ਦਿੱਲੀ ਸਾਡੇ ਪਾਸ ਕੁਝ ਦਿਨ ਠਹਿਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਭੀ ਆਪਣੇ ਭੰਡਾਰੇ ਵਿਚੋਂ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦ ਰੀਤਾਂ ਦੇਣ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀਤੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਾਈ ਤਾਰਾ ਜੀ ਜੋ ਕਿ ਰਬਾਬੀਆਂ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਵਿਦਵਾਨ ਸਨ, ਉਹ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਤੋਂ ਦਿੱਲੀ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਆਏ ਤੇ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਵਜੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਭੀ ਪੰਜ-ਸਤ ਸ਼ਬਦ ਰੀਤਾਂ ਦੇਣ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀਤੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਦੇ ਅਤਿ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹਾਂ।

ਸਤਿਕਾਰ ਯੋਗ ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਭਾਈ ਅਰਦਮਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਬਾਗਡੀਆਂ, ਜੋ ਪੁਰਾਤਨ ਰੀਤਾਂ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਵਾਸਤੇ ਸਮੇਂ ਸਮੇਂ ਆਪਣੀ ਅਮੋਲਕ ਰਾਇ ਬਖਸ਼ਦੇ ਰਹੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਚਿਠੀਆਂ ਚੋਂ ਇਕ ਚਿਠੀ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿਚ ਧੰਨਵਾਦ ਸਹਿਤ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਆਰੰਭ ਵਿਚ ਛਾਪ ਰਹੇ ਹਾਂ।

ਮਹਾਨ ਸੰਗੀਤਾਚਾਰੀਯ, ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ ਸ੍ਰੀ ਚਲੀਪ ਚੰਦਰ ਜੀ ਵੇਦੀ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਮਹਾਨ ਵਿਦਵਾਨ ਸਤਾਰ ਵਾਦਕ ਉਸਤਾਦ ਵਲਾਇਤ ਖਾਂ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਗੁਰਬਾਣੀ ਸੰਗੀਤ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਰੀਤ ਰਤਨਾਵਲੀ' ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਅਮੋਲਿਕ ਰਾਇ ਬਖਸ਼ੀ।

ਅੰਤ ਵਿਚ ਪੁਸਤਕ ਵਿਚ ਰਹਿ ਗਈਆਂ ਬਿਅੰਤ ਤਰ੍ਹਣੀਆਂ ਤੇ ਭੁਲਾਂ ਦੀ ਸਰਬੱਤ ਗੁਣੀ ਜਨਾਂ ਪਾਸੋਂ ਅਸੀਂ ਖਿਮਾਂ ਮੰਗਦੇ ਹਾਂ।

ਗੁਰੂ ਪੰਥ ਦੇ ਦਾਸ
ਭਾਈ ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਰਾਗੀ
ਭਾਈ ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਰਾਗੀ

ਸ੍ਵਰ ਲਿਪੀ ਤੇ ਚਿੰਨ੍ਹ

ਤਿੰਨ ਸਪਤਕਾਂ ਦੇ ਸ਼ੁੱਧ ਸੁਰ

ਮੰਦਰ ਸਪਤਕ
ਸ਼ੁ ਰ ਗ ਮ ਪ ਧ ਨ

ਮੱਧ ਸਪਤਕ
ਸ ਰ ਗ ਮ ਪ ਧ ਨ

ਤਾਰ ਸਪਤਕ
ਸ਼ੁ ਰ ਗ ਮ ਪ ਧ ਨ

ਕੌਮਲ ਤੇ ਤੀਬਰ ਸੁਰ (ਤੀਬਰ ਮ ਨਿਸ਼ਾਨ)

ਮੰਦਰ ਸਪਤਕ

ਮੱਧ ਸਪਤਕ

ਤਾਰ ਸਪਤਕ

ਸ਼ੁ ਰ ਗ ਮ ਪ ਧ ਨ

ਸ਼ੁ ਰ ਗ ਮ ਪ ਧ ਨ

ਸ਼ੁ ਰ ਗ ਮ ਪ ਧ ਨ

ਪ — —

ਪੰਚਮ ਦੇ ਅਗੇ ਤਿੰਨ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ (—) ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੋਣ ਇਹ ਪੰਚਮ ਦੀ ਹੀ ਆਵਾਜ਼ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਸਤਾਂ ਹੀ ਸੁਰਾਂ ਵਿਚ ਇਹੋ ਹੀ ਹਿਸਾਬ ਹੋਵੇਗਾ।

ਆ s s

ਇਹ ਆ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਹੀ ਸਮਝਣੀ ਹੈ। ਹਰ ਅੱਖਰ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਜਿੰਨੇ ਨਿਸ਼ਾਨ s s ਲਗੇ ਹੋਣ, ਉਨੀਆਂ ਮਾਤਰਾਂ ਤੇ ਉਹੋ ਹੀ ਅੱਖਰ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਰਹੇਗੀ।

* *

(ਸ) ਇਹ ਚੁਪ ਰਹਿਣ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੈ (ਸਿਰਫ਼ ਸਾਜ਼ ਹੀ * ਵਜਾਉਣੇ ਹਨ)

ਨਧਨਜੰ

— ਇਹ ਇਕ ਮਾਤਰ ਵਿਚ ਜਿੰਨੇ ਅੱਖਰ ਹੋਣ ਇਹ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੈ।

ਰ

ਇਸ ਨੂੰ ਕਣ ਆਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਹਿਲੇ ਰਿਸ਼ਥ ਮਾਮੂਲੀ ਲਗੇਗੀ ਫਿਰ ਮੱਧਮ ਪੂਰੀ ਸੁਰ ਲਗਣੀ ਹੈ।

ਮ

ਪਹਿਲੇ ਸੁਰ ਹਨ, ਫਿਰ ਅੱਖਰ ਹਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਜੋ ਅਖੀਰਲੇ ਅੱਖਰ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਹੈ ਉਹ ਹੀ ਅਗਲੀਆਂ ਮਾਤਰਾਂ ਰਹਿਣੀ ਹੈ ਸਾਰੇ ਸੰਗੀਤ ਵਿਚ ਇਹੋ ਹੀ ਤਰੀਕਾ ਵਰਤਿਆ ਹੈ।

ਸ — — — — —
ਸ ਤਿ ਗੂ ਰੁ s s s

ਅਧੇ-ਮਾਤਰੇ ਵਿਚ ਪਮ ਤੇ ਅਧੇ ਮਾਤਰੇ ਵਿਚ ਗ ਹੈ।

ਪਮ, ਗ

—ਗਮ

ਪਹਿਲੇ ਅਧੇ-ਮਾਤਰੇ ਵਿਚ ਮਾਤਰ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਸੁਰ ਹੋਏਗੀ
ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਅਧੇ-ਮਾਤਰੇ ਵਿਚ ਗਮ ਹੋਏਗਾ। ਸ਼ਾਹੀ ਹੀ
ਪੁਸਤਕ ਵਿਚ ਇਸੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੀਤਾਂ ਹਨ।
ਮੀਂਡ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ

ਇਹ ਦਸ ਠਾਠ ਹਨ :

(1) ਕਲਿਆਣ ਠਾਠ	(2) ਬਿਲਾਵਲ ਠਾਠ	(3) ਖਮਾਜ ਠਾਠ	(4) ਭੈਰਵ ਠਾਠ
(5) ਭੈਰਵੀ ਠਾਠ	(6) ਅਸਾਵਰੀ ਠਾਠ	(7) ਟੱਡੀ ਠਾਠ	(8) ਪੂਰਵੀ ਠਾਠ
(9) ਮਾਰਵਾ ਠਾਠ	(10) ਕਾਫੀ ਠਾਠ		

ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਵਿਚ ਜਿਥੇ ਕਲਿਆਣ ਅੰਗ ਜਾਂ ਮਾਰਵਾ ਅੰਗ ਇਤਿਆਦਿ ਆਇਆ ਹੈ
ਉਥੇ ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਠਾਠ ਹੀ ਸਮਝਣਾ ਹੈ।

ਔੜਵ ਜਾਤ, ਜਾਤ ਦਾ ਭਾਵ ਰਾਗ ਦੀ ਕਿਸਮ ਹੈ (ਔੜ) ਪੰਜ ਸੁਰਾਂ ਦਾ ਰਾਗ

ਖੇੜਵ	ਛੇ ਸੁਰਾਂ ਦਾ ਰਾਗ।
ਸੰਪੂਰਣ	ਸੱਤ ਸੁਰਾਂ ਦਾ ਰਾਗ।
ਔੜਵ-ਖੇੜਵ	ਆਰੋਹੀ ਪੰਜ ਸੁਰਾਂ ਤੇ ਅਵਰੋਹੀ ਛੇ ਸੁਰਾਂ ਦਾ ਰਾਗ।
ਖੇੜਵ-ਔੜਵ	ਆਰੋਹੀ ਛੇ ਸੁਰਾਂ ਤੇ ਅਵਰੋਹੀ ਪੰਜ ਸੁਰਾਂ ਦਾ ਰਾਗ।
ਔੜਵ-ਸੰਪੂਰਣ	ਆਰੋਹੀ ਪੰਜ ਸੁਰਾਂ ਤੇ ਅਵਰੋਹੀ ਸੱਤ ਸੁਰਾਂ ਦਾ ਰਾਗ।
ਖੇੜਵ-ਸੰਪੂਰਣ	ਆਰੋਹੀ ਛੇ ਸੁਰਾਂ ਤੇ ਅਵਰੋਹੀ ਸੱਤ ਸੁਰਾਂ ਦਾ ਰਾਗ।
ਸੰਪੂਰਣ-ਔੜਵ	ਆਰੋਹੀ ਸੱਤ ਸੁਰਾਂ ਤੇ ਅਵਰੋਹੀ ਪੰਜ ਸੁਰਾਂ ਦਾ ਰਾਗ।
ਸੰਪੂਰਣ-ਖੇੜਵ	ਆਰੋਹੀ ਸੱਤ ਸੁਰਾਂ ਤੇ ਅਵਰੋਹੀ ਛੇ ਸੁਰਾਂ ਦਾ ਰਾਗ।

ਚਾਰ ਤਾਲ

ਮਾਤ੍ਰਾਂ 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12
ਠੇਕਾ ਧੀ ਧੀ ਧਾਗੇ ਤ੍ਰਿਕਤ ਤਿ ਨਾ ਤਿ ਤਿ ਧਾਗੇ ਤ੍ਰਿਕਤ ਧੀ ਨਾ
ਦੁਜਾ ਠੇਕਾ ਧਾ ਧਾ ਧਿ ਤਾ ਕ ਤਾ ਧਿ ਤਾ ਤਿਟ ਕਤਾ ਗਿਦੀ ਗਿਨ
ਤਾਲੀ + 0 2 0 3 4

ਇਕ ਤਾਲਾ

ਮਾਤ੍ਰਾਂ 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12
ਠੇਕਾ ਧੀ ਧੀ ਧਾ ਤ੍ਰਿਕ ਤੁ ਨਾ ਕ ਤਾ ਧਾ ਤ੍ਰਿਕ ਧੀ ਨਾ
ਤਾਲੀ + 0 2 0 3 4

ਚੋਚਲ

ਮਾਤ੍ਰਾਂ 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14
ਠੇਕਾ ਧਾ ਧੀ 5 ਧਾ ਗੇ ਤੀ 5 ਤਾ ਤੀ 5 ਧਾ ਗੇ ਧੀ 5
ਤਾਲੀ + 2 0 3

ਆਡਾ ਚੋਤਾਲਾ

ਮਾਤ੍ਰਾਂ 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14
ਠੇਕਾ ਧਾ ਘੜ ਧੀ ਧੀ ਧਾ ਧਾ ਤਿ ਟਾ ਧੀ ਧੀ ਧਾ ਧਾਗੇ ਨਧਾ ਤ੍ਰਿਕਤ
ਦੁਜਾ ਠੇਕਾ ਧੀ ਤ੍ਰਿਕਤ ਧੀ ਨਾ ਤੁ ਨਾ ਕ ਤਾ ਤ੍ਰਿਕਤ ਧੀ ਨਾ ਧੀ ਧੀ ਨਾ
ਤਾਲੀ + 2 0 3 0 4 0

ਭਾਨਮਤੀ (ਚਾਰਤਾਲ ਦੀ ਸਵਾਰੀ)

ਮਾਤ੍ਰਾਂ 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11
ਠੇਕਾ ਧਿ ਧਿ ਧਾਗੇ ਤ੍ਰਿਕਤ ਤਿ ਨਾ ਕ ਤੀ ਧਾਗੇ ਨਧਾ ਤ੍ਰਿਕਤ
ਦੁਜਾ ਠੇਕਾ ਧਾ ਤ੍ਰਿਕਤ ਧਿ ਨਗ ਧਿਟ ਧਿਟ ਧਾਗੇ ਤਿਟ ਤਿ ਗਿਦੀ ਗਨ
ਤਾਲੀ + 3 3 4

ਜਗਪਾਲ ਤਾਲ

ਮਾਤ੍ਰਾਂ 1 2 3 4 5 6 6 8 9 10 11
ਠੇਕਾ ਧਾ ਧਿਕ ਨਗ ਪੁੰ ਨਾ ਧੁਮ. ਕਿਟ ਤਿਟ ਕਤਾ ਗਿਦੀ ਗਨ
ਤਾਲੀ + 2 3 4

ਜੈ ਤਾਲ

ਮਾਤ੍ਰਾਂ 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13
ਠੇਕਾ ਧੀ ਤ੍ਰਿਕਤ ਧਿ ਧਿ ਧਾ ਧਾ ਤਿ ਟਾ ਧਿ ਧਾ ਧਾਗੇ ਨਤਾ ਤ੍ਰਿਕਤ
ਤਾਲੀ + 2 3 4

ਧਮਾਰ

ਮਾਤ੍ਰਾਂ	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
ਠੇਕਾ	ਤਾ	ਧੀ	ਫ਼ਕਤ	ਧੀ	ਧੀ	ਧਾਗੇ	ਤ੍ਰਿਕਤ	ਧਾਗੇ	ਤੀ	ਫ਼ਕਤ	ਤੀ	ਤੀ	ਤਾ	ਤ੍ਰਿਕਤ
ਦਸਾ ਠੇਕਾ	ਕ	ਧਿ	ਟ	ਧਿ	ਟ	ਧਾ	ਫ਼	ਗ	ਤਿ	ਟ	ਤਿ	ਟ	ਤ	ਫ਼
ਤਾਲੀ	+					2		0			3			

ਫਰੋਦਸਤ

ਮਾਤ੍ਰਾਂ	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
ਠੇਕਾ	ਧਿ	ਧਿ	ਧਾਗੇ	ਤ੍ਰਿਕਤ	ਤਿ	ਨਾ	ਕ	ਤੀ	ਧਾਤ੍ਰਿ	ਕਤਧਿ	ਫ਼ਨਗ	ਧਾਤ੍ਰਿ	ਕਤਧਿ	ਫ਼ਨਗ
ਤਾਲੀ	+		2		3		4		5			6		

ਪੰਜ ਤਾਲ ਸਵਾਰੀ

ਮਾਤ੍ਰਾਂ	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
ਠੇਕਾ	ਧੀ	ਫ਼ਤਾ	ਫ਼ਕਤ	ਧਿ	ਧਿ	ਧਾ	ਧ	ਤਿ	ਟਾ	ਧਿ	ਧਿ	ਧਾ	ਧਾਗੇ	ਨਧਾ	ਤ੍ਰਿਕਤ
ਤਾਲੀ	+			2				3				4		5	

ਤਿਨਤਾਲ

ਮਾਤ੍ਰਾਂ	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
ਠੇਕਾ	ਧਾ	ਧਿ	ਧਿ	ਧਾ	ਧਾ	ਧਿ	ਧਿ	ਧਾ	ਧਾ	ਤਿ	ਤਿ	ਤਾ	ਤਾ	ਧਿ	ਧਿ	ਧਾ
ਤਾਲੀ	+				2				0				3			

ਛੋਟਾ ਤਿਨਤਾਲ

ਮਾਤ੍ਰਾਂ	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
ਠੇਕਾ	ਧਾ	ਧੀ	ਫ਼	ਧ	ਧਾ	ਧੀ	ਫ਼	ਤਾ	ਤੀ	ਫ਼	ਧਾ	ਧਾ	ਧੀ	ਫ਼	ਧਾ	ਧਾ
ਤਾਲੀ	+				2			0					3			

ਪੰਜਾਬੀ ਠੇਕਾ (ਤਿਨਤਾਲ ਬਿਲੇਬਿਤ ਲਯ)

ਮਾਤ੍ਰਾਂ	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
ਠੇਕਾ	ਧਾ	ਧੀ	ਫ਼ਗ	ਧਾ	ਧਾ	ਧੀ	ਫ਼ਗ	ਤਾ	ਤਾ	ਤੀ	ਫ਼ਗ	ਤਾ	ਧਾ	ਧੀ	ਫ਼ਗ	ਧਾ
ਦਸਾ ਠੇਕਾ	ਧਾ	ਕਤਧੀ	ਫ਼ਕਤ	ਧਾ	ਧਾਗੇ	ਨਾਤੀ	ਫ਼ਕਤ	ਤਾ	ਤਾ	ਫ਼ਤੀ	ਫ਼ਕਤ	ਫ਼	ਧਾ	ਕਤਧੀ	ਫ਼ਕਤ	ਧਾ
ਤਾਲੀ	+				2				0				3			

ਖਟ ਤਾਲ

ਮਾਤ੍ਰਾਂ	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
ਠੇਕਾ	ਧਾ	ਫ਼	ਤ੍ਰਕ	ਧਾ	ਦੀ	ਤਾ	ਧਾ	ਫ਼	ਦੀ	ਤਾ	ਦੀ	ਦੀ	ਤਾ	ਤਕ	ਤਿਟ	ਕਤ	ਗਿਦੀ	ਗਨ
ਤਾਲੀ	+	0		2			3		0		4		5		6		0	

ਮੱਤ ਤਾਲ (ਅਸ਼ਟ ਤਾਲ)

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
ਧਾ	ਕਤਧਾ	ਫ਼ਨ	ਧੇ	ਤਾ	ਤਾ	ਗਿ	ਦੀ	ਗ	ਨ	ਕਤਧ	ਫ਼ਨ	ਤਿਟ	ਕਤ	ਤਕ	ਤਾ	ਫ਼	ਤਿਟ	ਕਤਾ	ਗਿਦੀ	ਗਨ
+				2		3					4		5			6		7		

ਸਿਖਰ ਤਾਲ

ਮਾਤ੍ਰਾ 1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
ਠੇਕਾ	ਧਾ	ਤਿਰ	ਕਿ	ਟ		ਧ	ਮ	ਤਿ	ਰ	ਕਿ	ਟ	ਤ	ਕ	ਤ	ਕਿ	ਟ
ਵਾਲੀ +						0						2		3		

ਇੰਦ੍ਰ ਤਾਲ

ਮਾਤ੍ਰਾ 1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
ਠੇਕਾ	ਧੀ	ਤਾ	ਕਿ	ਧੀ	ਧੀ	ਧਾ	ਤਿ	ਟ	ਧੀ	ਧੀ	ਧਾ	ਧੀ	ਧੀ	ਧਾ	ਧਿ	ਧਾ	ਨਾ	ਤ੍ਰਿਕੁੜ
ਤਾਲੀ +				2			3				4				5		6	

ਝਪ ਤਾਲ

ਮਾਤ੍ਰਾ	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
ਠੇਕਾ	ਧਿ	ਨਾ	ਧਿ	ਧਿ	ਨਾ	ਤਿ	ਟਾ	ਧਿ	ਧਿ	ਨਾ
ਦੁਜਾ ਠੇਕਾ	ਧਿ	ਨਗ	ਧਿ	ਧਿ	ਨਗ	ਕ	ਤਾ	ਧਿ	ਧਿ	ਨਗ
ਤਾਲੀ +			2			0		3		

ਸੂਲ ਫਾਕ

ਮਾਤ੍ਰਾ	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
ਠੇਕਾ	ਧਾ	ਤ੍ਰਿਕੁੜ	ਧਿ	ਨਾ	ਕ	ਤੀ	ਧਾ	ਧਾ	ਤਿ	ਨਾ
ਦੁਜਾ ਠੇਕਾ	ਧਾ	ਧਾ	ਦੀ	ਨਾ	ਕਿਟ	ਧਾ	ਤਿਟ	ਕਤਾ	ਗਿਦੀ	ਗਣ
ਤਾਲੀ	+		0		2		3		0	

ਮੱਤ ਤਾਲ

ਮਾਤ੍ਰਾ	1	2	3	4	5	6	7	8	9
ਠੇਕਾ	ਧੀ	ਤ੍ਰਿਕੁੜ	ਧੀ	ਧਾ	ਤਿ	ਟਾ	ਧਾਗੇ	ਨਾਪਾ	ਤ੍ਰਿਕੁੜ
ਦੁਜਾ ਠੇਕਾ	ਧਾ	ਧਿ	ਨਕ	ਧਿ	ਨਕ	ਤਿਟ	ਕਤਾ	ਗਿਦੀ	ਗਨ
ਤਾਲੀ	+		2			3			

ਤਲਵਾੜਾ

ਮਾਤ੍ਰਾ	1	2	3	4	5	6	7	8
ਠੇਕਾ	ਧਾ	ਧਾਗੇ	ਧਿ	ਤਾ	ਤਾ	ਤਾਗੇ	ਤਿ	ਤਾ
ਦੁਜਾ ਠੇਕਾ	ਧਾ	ਤ੍ਰਿਕੁੜ	ਧਿ	ਨਾ	ਤਾ	ਤ੍ਰਿਕੁੜ	ਤਿ	ਨਾ
ਤਾਲੀ	+				2			

ਰੂਪਕ ਯਾ ਗੀਤ

ਮਾਤ੍ਰਾ 1	2	3	4	5	6	7
ਠੇਕਾ	ਤੀ	ਤ੍ਰਿਕੁੜ	ਧੀ	ਧਾ	ਧਾ	ਗੇ
ਦੁਜਾ ਠੇਕਾ	ਧੀ	ਧਾ	ਧੀ	ਧੀ	ਧਾ	ਤ੍ਰਿਕੁੜ
ਤੀਜਾ ਠੇਕਾ	ਤੀ	ਤ੍ਰਿਕੁੜ	ਧੀ	ਧਾ	ਧਾ	ਧਾ
ਤਾਲੀ	0		1		2	

ਮਾਤਾਂ	1	2	3	4	5	6	7
ਠੇਕਾ	ਗੀ	ਤੀ	ਤਕ	ਧੀ	ਧੀ	ਧੀ	ਤਿਕਤ
ਦੁਸ਼ਾ	ਧਾ	ਦੀ	ਤਾ	ਤਿਟ	ਕਤਾ	ਗਿਦੀ	ਗਨ
ਤਾਲੀ	0			1		2	

ਦਾਦਰਾ

ਮਾਤਾ	1	2	3	4	5	6
ਠੇਕਾ	ਪਾ	ਧਿ	ਧਾ	ਧਾ	ਭਿ	ਤਾ
ਦੁਜਾ ਠੇਕਾ	ਧਾਗੇ	ਧਿ	ਨਾ	ਤਾਗੇ	ਭਿ	ਨਾ
ਤਾਲੀ	+			0		

ਪਉੜੀ

ਪਉੜੀ ਦੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਗੀਤਾਂ ਹਨ ।

ਮਾਤ੍ਰਾ	1	2	3	4	
ਠੇਕਾ	ਗੇ	ਤਿਟ	ਤਾ	ਗੇਤਾ	
ਦੂਜਾ ਠੇਕਾ	ਧਾਗੇ	ਯਗੇ	ਤਾਗੇ	ਯਗੇ	
ਤੀਜਾ ਠੇਕਾ	ਧਾਗੇ	ਯਗੇ	ਤਾਗੇ	ਯਗੇ	ਪਉੜਾ ਮਾਰੂ
ਚੌਥਾ ਠੇਕਾ	ਗੇ	ਤਿਕਤ	ਤਿੰਨਾ	ਗਿਨਾ	ਪਉੜੀ ਵਡਹੰਸ
	ਤਿਟ	ਕਤਾ	ਗੇ	ਗੇ	
ਪੰਜਵਾਂ ਠੇਕਾ	ਧਾਗੇ	ਯਗੇ	ਧਾਤਿ	ਯਟ	ਪਉੜੀ ਆਸਾ
ਛੇਵਾਂ ਠੇਕਾ	ਗਿਨ	ਨਗਨ	ਧਾਤੀ	ਤੁਤਾ	ਪਉੜੀ ਬਸੰਤ

[illegible]

●●●●●

[illegible]

$\frac{1}{2} \times \frac{1}{2} = \frac{1}{4}$

[illegible]

ਤਤਕਰਾ

ਮੁੱਖਬੰਧ	xi
ਕੂਮਿਕਾ	xvii
ਸੂਰ ਲਿਪੀ ਤੇ ਚਿੰਨ	xxvii
ਤਾਲ ਅਧਿਆਇ	xxix

ਸ੍ਰੀ ਰਾਗ

(ੳ) ਸ੍ਰੀ ਰਾਗ ਪੂਰਬੀ ਅੰਗ

1. ਅਮਲੁ ਕਰਿ ਧਰਤੀ ਬੀਜੁ ਸਬਦੋ ਕਰਿ	ਚਾਰਤਾਲ	3
2. ਅਚਰਜ ਏਕੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਪੰਡੀਆ	ਤਿੰਨਤਾਲ	6
3. ਤੋਹੀ ਮੋਹੀ ਮੋਹੀ ਤੋਹੀ ਅੰਤਰੁ ਕੈਸਾ	ਝਪਤਾਲ	8
4. ਤੋਹੀ ਮੋਹੀ ਮੋਹੀ ਤੋਹੀ ਅੰਤਰੁ ਕੈਸਾ	ਤਿੰਨਤਾਲ	9
5. ਮੋਤੀ ਤ ਮੰਦਰ ਉਸਰਹਿ ਰਤਨੀ ਤ ਹੋਹਿ ਜਤਾਉ	ਰੂਪਕ	10
6. ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਸ੍ਰੀ ਰਾਗੁ ਹੈ	ਧਮਾਰ	12
7. ਗੁਨ ਨਾਦ ਧੁਨਿ ਆਨੰਦ ਬੇਦ	ਚਾਰਤਾਲ	13
8. ਜਨਨੀ ਜਾਨਤ ਸੁਰੁ ਬਡਾ ਹੋਤੁ ਹੈ	ਚਾਰਤਾਲ	15
9. ਕੋਟਿ ਕੋਟੀ ਮੋਰੀ ਆਰਜਾ ਪਵਣੁ ਪੀਅਣੁ	ਤਿੰਨਤਾਲ	17

(ਅ) ਸ੍ਰੀ ਰਾਗ ਕਾਫੀ ਅੰਗ

1. ਕੋਟੀ ਕੋਟੀ ਮੋਰੀ ਆਰਜਾ ਪਵਣੁ ਪੀਅਣੁ	ਚਾਰਤਾਲ	19
-----------------------------------	--------	----

ਰਾਗ ਮਾਝ

(ੳ) ਰਾਗ ਮਾਝ ਕਾਫੀ ਅੰਗ

1. ਸੀਹਾ ਬਾਜਾ ਚਰਗਾ ਕੁਹੀਆ ਏਨਾ ਖਵਾਲੇ ਘਾਹ	ਵਈਆ (ਰੂਪਕ)	23
2. ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲੋਚੈ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਤਾਈ	ਚਾਰਤਾਲ	25
3. ਤੇਗ ਮੁਖੁ ਸੁਹਾਵਾ ਜੀਉ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਬਾਣੀ	ਸੂਲਫਾਕ	26

(ਅ) ਰਾਗ ਮਾਝ ਖਮਾਜ ਅੰਗ

1. ਮਧੁ ਸੂਦਨ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤਨ ਪ੍ਰਾਨਾ	ਤਿੰਨਤਾਲ	27
2. ਸੁਰਗ ਬਾਸ ਨ ਬਾਛੀਐ ਫਰੀਐ ਨ	ਪੰਜਤਾਲ ਅਸਵਾਰੀ	29

ਰਾਗ ਗਉੜੀ

(ੳ) ਗਉੜੀ ਭੈਰਉ ਅੰਗ		
1. ਮੋਹਿ ਦਾਸਰੋ ਠਾਕੁਰ ਕੋ	ਚਾਰਤਾਲ	33
2. ਬਿਰੁ ਘਰਿ ਬੈਸਹੁ ਹਰਿ ਜਨ ਪਿਆਰੇ	ਤਿੰਨਤਾਲ	35
(ਅ) ਗਉੜੀ (ਪੂਰਵੀ ਅੰਗ)		
1. ਜਾਕਾ ਮੀਤੁ ਸਾਜਨੁ ਹੈ ਸਮੀਆ	ਚਾਰਤਾਲ	37
(ੲ) ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ		
1. ਕਵਨ ਗੁਨ ਪ੍ਰਾਨ ਪਤਿ ਮਿਲਉ ਮੇਰੀ ਮਾਈ	ਚਾਰਤਾਲ	40
2. ਕਵਨ ਗੁਨ ਪ੍ਰਾਨ ਪਤਿ ਮਿਲਉ ਮੇਰੀ ਮਾਈ	ਜੈ ਤਾਲ	42
(ਸ) ਗਉੜੀ ਸੋਰਠ		
1. ਰੇ ਜੀਅ ਨਿਲਜ ਲਾਜ ਤੋਹਿ ਨਾਹੀ	ਇਕਤਾਲਾ	43
(ਹ) ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ		
1. ਕੰਠਨ ਸਿਉ ਪਾਈਐ ਨਹੀ ਤੋਲਿ	ਪੰਜਤਾਲ	45
2. ਨੇਤ੍ਰ ਪ੍ਰਗਾਸ ਕੀਆ ਗੁਰਚੌਵ	ਤਾਲ ਧਮਾਰ	47
(ਕ) ਗਉੜੀ ਪੂਰੀਆ		
1. ਸਰਬ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨੰ ਕੀਮਤਿ ਨ	ਚਾਰਤਾਲ	48
(ਖ) ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣ ਭੈਰਉ ਅੰਗ		
1. ਸਭੁ ਜਗੁ ਕਾਲੇ ਵਸਿ ਹੈ	ਆਡਾ ਚੌਤਾਲਾ	51
(ਗ) ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣ ਪੂਰਬੀ ਅੰਗ		
1. ਕਵਨ ਗੁਨ ਪ੍ਰਾਨ ਪਤਿ ਮਿਲਉ ਮੇਰੀ ਮਾਈ	ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ	53
2. ਘਟ ਅਵਘਟ ਡੁਗਰ ਘਣਾ ਇਕੁ ਨਿਰਗੁਣ	ਤਾਲ ਚੌਚਲ	54
(ਘ) ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ (ਮਾਲਵੀ)		
1. ਗੁਨ ਕੀਰਤਿ ਨਿਧਿ ਮੇਰੀ	ਚਾਰਤਾਲ	56
(ਙ) ਗਉੜੀ ਮਾਝ		
1. ਆਉ ਸਖੀ ਗੁਣ ਕਾਮਣ ਕਰੀਹਾ ਜੀਉ	ਤਿੰਨਤਾਲ	59
(ਚ) ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ		
1. ਐਸੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੋਵਿੰਦ ਸਿਉ ਲਾਗੀ	ਤਿੰਨਤਾਲ	61
(ਛ) ਗਉੜੀ (?)		
1. ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਉ ਹਰਿ ਜਸੁ ਮਨਿ ਨਹੀ ਆਵੈ	ਪੰਜਤਾਲ ਦੀ ਅਸਵਾਰੀ	63
2. ਅਬ ਮੋਹਿ ਜਲਤ ਰਾਮ ਜਲੁ ਪਾਇਆ	ਤਿੰਨਤਾਲ	64
	ਰਾਗ ਆਸਾ	
1. ਓਹਾ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿਰੀ ।	ਇਕਤਾਲਾ	69
2. ਨੀਕੀ ਸਾਧ ਸੰਗਾਨੀ ॥	ਇਕਤਾਲਾ	71

3.	ਪਾਤੀ ਤੋਰੇ ਮਾਲਿਨੀ ਪਾਤੀ ਪਾਤੀ ਜੀਉ	ਤਿੰਨਤਾਲ	71
4.	ਚਾਰਿ ਬਰਨ ਚਉਹਾ ਕੇ ਮਰਦਨ ਖਟੁ ਦਰਸਨ	ਛੋਟੀ ਵਡੀ ਤਿੰਨਤਾਲ	72
5.	ਪਉਣੁ ਉਪਾਇ ਧਰੀ ਸਭ ਧਰਤੀ ਜਲ ਅਗਨੀ ਕਾ	ਵਡੀ ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ	74
6.	ਅਪੁਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਆਪੇ ਰਾਖੈ ਆਪੇ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ	ਵਡੀ ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ	75
7.	ਦੂਖ ਘਨੈ ਜਬ ਹੋਤੇ ਦੂਰਿ	ਇਕਤਾਲਾ	76
8.	ਸਨਕ ਸਨੰਦ ਅੰਤੁ ਨਹੀ ਪਾਇਆ	ਇਕਤਾਲਾ	77
9.	ਕਬੀਰ ਦੀਨ ਗਵਾਇਆ ਦੁਨੀ ਸਿਉ	ਤਾਲ ਦਾਦਰਾ	77
10.	ਮੇਰੀ ਸੰਗਤਿ ਪੋਚ ਸੋਚ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ	ਤਾਲ ਚੰਚਲ	78
11.	ਸੁਣੁ ਅਪਰਾਧ ਕਰਤ ਹੈ ਜੇਤੇ	ਤਾਲ ਚੰਚਲ	79
12.	ਮੌਤੀ ਤ ਮੰਦਰ ਉਸਰਹਿ ਰਤਨੀ ਤ ਹੋਹਿ ਜਜਾਉ	ਤਾਲ ਦਾਦਰਾ	80
13.	ਦੇਵਤਿਆ ਦਰਸਨ ਕੈ ਤਾਈ ਦੂਖ ਭੂਖ ਤੀਤਬ ਕੀਏ	ਤਾਲ ਤਲਵਾੜਾ	82
14.	ਨਾਰਦ ਸੇ ਚਤੁਰਾਨਨ ਸੇ	ਤਾਲ ਤਲਵਾੜਾ	83
15.	ਸਾਸੁ ਕੀ ਦੁਖੀ ਸਸੁਰ ਦੀ ਪਿਆਰੀ ਜੇਨ ਕੈ ਨਾਮ	ਤਾਲ ਤਲਵਾੜਾ	84
16.	ਰਾਜਨ ਕਉਨੁ ਤੁਮਾਰੈ ਆਵੈ	ਤਲਵਾੜਾ	85
17.	ਕੀਆ ਖੇਲੁ ਬਡ ਮੇਲੁ ਤਾਮਾਸਾ ਵਾਹਿਗੁਰੂ	ਤਾਲ ਚੰਚਲ	85
18.	ਖਗ ਖੰਡ ਬਿਹੰਡੇ ਖਲ ਦਲ ਖੰਡੇ	ਇਕਤਾਲਾ	86
19.	ਹਮਾਰੀ ਪਿਆਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰੀ	ਚਾਰਤਾਲ	88
20.	ਰਾਜਨ ਕਉਨੁ ਤੁਮਾਰੈ ਆਵੈ	ਪੰਜਤਾਲ ਅਸਵਾਰੀ	89
21.	ਰਾਜਨ ਕਉਨੁ ਤੁਮਾਰੈ ਆਵੈ	ਤਾਲ ਤਲਵਾੜਾ	90
22.	ਕੁਚਿਲ ਕਠੋਰ ਕਪਟ ਕਾਮੀ	ਮੱਤ ਤਾਲ	92
23.	ਕੁਚਿਲ ਕਠੋਰ ਕਪਟ ਕਾਮੀ	ਤਾਲ ਤਲਵਾੜਾ	93
24.	ਮਨੁ ਮੌਤੀ ਜੇ ਗਹਣਾ ਹੋਵੈ ਪਉਣੁ ਹੋਵੈ ਸੂਤਧਾਰੀ	ਵਡੀ ਤੇ ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ	94
25.	ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਤਪੀ ਸੰਨਿਆਸੀ ਬਹੁ ਤੀਰਥ ਭ੍ਰਮਨਾ	ਤਾਲ ਤਲਵਾੜਾ	96
26.	ਕੋਟਿ ਕੋਟੀ ਮੇਰੀ ਆਰਜਾ ਪਵਣੁ ਪੀਅਣੁ	ਤਾਲ ਦਾਦਰਾ	96
27.	ਕੀਓ ਸਿੰਗਾਰੁ ਮਿਲਨ ਕੈ ਤਾਈ	ਇਕਤਾਲਾ	97
28.	ਸੁਪਨ ਚਰਿਤ੍ਰ ਚਿਤ੍ਰ ਬਾਨਕ ਬਨੇ ਬਚਿਤ੍ਰ	ਤਾਲ ਤਲਵਾੜਾ	97
29.	ਓਹਾ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਰੀ । ੧ । ਰਹਾਉ ।	ਇਕਤਾਲਾ	98
30.	ਬਿਖੈ ਬਨ ਫੀਕਾ ਤਿਆਗਿ ਰੀ ਸਖੀਏ	ਤਾਲ ਆਡਾ	100
31.	ਬਾਪਾਰਿ ਗੋਵਿੰਦ ਨਾਏ ।——(ਪੜਤਾਲ)	ਤਾਲ ਰੂਪਕ	101
32.	ਧਰਿ ਜੀਅਰੇ ਇਕ ਟੇਕ ਤੂ	ਤਾਲ ਧਮਾਰ	103
33.	ਸੁਪਨ ਚਰਿਤ੍ਰ ਚਿਤ੍ਰ ਬਾਨਕ ਬਨੇ ਬਚਿਤ੍ਰ (ਪੜਤਾਲ),	ਚਾਰਤਾਲ	104
34.	ਝਾਲਾਘੇ ਉਠਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ, ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਆਰਾਧਿ	ਸਿਖਰ ਤਾਲ 17 ਮਾਤ੍ਰਾ	107
35.	ਜੇਤਾ ਸਬਦ ਸੁਰਤ ਧੁਨ ਤੇਤੀ	ਤਾਲ ਭਾਨਮਤੀ	108
36.	ਜੇਤਾ ਸਬਦ ਸੁਰਤ ਧੁਨ ਤੇਤੀ	ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ	110
37.	ਇਛਾ ਪੂਰਤੁ ਸਰਬ ਸੁਖਦਾਤਾ ਹਰਿ	ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ	111

38.	ਨਰ ਅਚੇਤ ਪਾਪ ਤੇ ਡਰੁ ਰੇ	ਤਾਲ ਚੰਚਲ	113
39.	ਬਿਰਥਾ ਕਹਉ ਕਉਨ ਸਿਉ ਮਨ ਕੀ	ਤਾਲ ਚੰਚਲ	114
40.	ਕੋਉ ਬਿਖਮ ਗਾਰ ਤੋਰੈ (ਪੜਤਾਲ)	ਤਾਲ ਆਡਾ	114
41.	ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਤਿਆਗੁ ਮਨਿ ਸਿਮਰਿ (ਪੜਤਾਲ)	ਝਪਤਾਲ	116
42.	ਹਰਖ ਸੋਗ ਬੈਰਾਗ ਅਨੰਦੀ ਖੋਲ੍ਹੁ ਗੀ (ਪੜਤਾਲ)	ਤਿੰਨਤਾਲ	118
43.	ਬਿਕਾਰ ਮਾਇਆ ਮਾਇ ਸੋਇਓ (ਪੜਤਾਲ)	ਤਾਲਹੁਪਕ	120

ਆਸਾਵਰੀ

1.	ਮਾਈ ਮੋਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਰਾਮ ਬਤਾਵਹੁ ਹੀ ਮਾਈ	ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ	124
2.	ਓਇ ਪਰਦੇਸੀਆ ਹਾਂ (ਪੜਤਾਲ)	ਤਾਲ ਧਮਾਰ	125
3.	ਯਹ ਮਨੁ ਨੈਕ ਨ ਕਰਿਓ ਕਰੈ	ਝੱਪਤਾਲ	127
4.	ਰਾਮਦਾਸ ਸਰੋਵਰਿ ਨਾਤੇ	ਤਿੰਨਤਾਲ	130
5.	ਮੇਰੇ ਬਾਪੁ ਮਾਧਉ ਤੂ ਧਨੁ ਕੇਸੋ	ਝੱਪਤਾਲ	131
6.	ਬਾਤੀ ਸੂਕੀ ਤੇਲੁ ਨਿਖੁਟਾ	ਇਕਤਾਲਾ	132
7.	ਅਤਿ ਉਚਾ ਤਾਕਾ ਦਰਬਾਰਾ	ਇਕਤਾਲਾ	134
8.	ਤਨੁ ਰੈਨੀ ਮਨੁ ਪੁਨਰਪਿ ਕਰਿ ਹਉ	ਤਿੰਨਤਾਲ	134
9.	ਤਨੁ ਰੈਨੀ ਮਨੁ ਪੁਨਰਪਿ ਕਰਿ ਹਉ	ਚਾਰਤਾਲ	136
10.	ਕੋਈ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਪਿਆਰਾ	ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ	138
11.	ਕੋਈ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਪਿਆਰਾ	ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ	141
12.	ਪ੍ਰਾਨੀ ਨਾਰਾਇਨ ਸੁਧਿ ਲੇਹ	ਤਿੰਨਤਾਲ	142
13.	ਅਗਮੁ ਅਨੰਤੁ ਅਨਾਦਿ ਆਦਿ	ਤਿੰਨਤਾਲ	144
14.	ਗਈ ਬਹੋੜ ਬੰਦੀ ਫੋੜੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਦੁਖਦਾਰੀ	ਤਾਲ ਤਲਵਾੜਾ	145
15.	ਨਦੀਆ ਵਾਹ ਵਿਛੋਨਿਆ ਮੇਲਾ ਸੰਜੋਗੀ ਰਾਮ	ਤਲਵਾੜਾ	147
16.	ਕਰਵਤੁ ਭਲਾ ਨ ਕਰਵਟ ਤੇਰੀ	ਤਾਲ ਭਾਨਮਤੀ	147
		ਚਾਰਤਾਲ ਅਸਵਾਰੀ	
17.	ਸਿਮਰੈ ਸੋਈ ਪੁਰਖੁ ਅਚਲੁ ਅਬਿਨਾਸੀ	ਜੈ ਤਾਲ	148
18.	ਸੋਧ ਹਾਰੇ ਦੇਵਤਾ ਬਿਰੋਧ ਹਾਰੇ ਦਾਨੋ ਬਡੇ	ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ	150
19.	ਕੋਉ ਭਇਓ ਮੁੰਡੀਆ ਸੰਨਿਆਸੀ ਕੋਉ ਜੋਗੀ ਭਇਓ	ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ	151
20.	ਸੁਪਨੈ ਉਭੀ ਭਈ ਗਾਇਓ ਕੀ ਨ ਅੰਚਲਾ	ਤਾਲ ਭਾਨਮਤੀ	151
21.	ਸਜਣੁ ਮੈਂਡਾ ਚਾਈਆ ਹਭ ਕਹੀ ਦਾ ਮਿਤੁ	ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ	153

(ੳ) ਰਾਗ ਦੇਸੀ ਆਸਾਵਰੀਅੰਗ

1.	ਝਖੜ ਝਾਗੀ ਮੀਹੁ ਵਰਸੈ ਭੀ ਗੁਰੁ ਦੇਖਣ ਜਾਈ	ਇਕਤਾਲਾ	154
----	-------------------------------------	--------	-----

ਰਾਗ ਗੂਜਰੀ

1. ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਆਰਾਧਹੁ ਪਿਆਰੋ	ਤਾਲ ਧਮਾਰ	159
2. ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਆਰਾਧਹੁ ਪਿਆਰੋ	ਤਿੰਨਤਾਲ	161
3. ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨਾ ਦਰਸੁ ਦੀਜੈ	ਤਿੰਨਤਾਲ	162
4. ਹਰਿ ਕੇ ਜਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਤਪੁਰਖਾ	ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ	163
5. ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਕਰੀ ਚਨਣਾਰੀਆ ਜੇ ਮਨ ਉਰਸਾ ਹੋਇ	ਚਾਰਤਾਲ	165
6. ਹਰਿ ਧਨੁ ਜਾਪ ਹਰਿਧਨੁ ਤਾਪ	ਪੰਜਤਾਲ ਦੀ ਅਸਵਾਰੀ	167
7. ਪ੍ਰਭ ਪਾਸਿ ਜਨ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ	ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ	168
8. ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਾਨ ਪਿਆਰੇ	ਤਾਲ ਦਾਦਰਾ	170
9. ਦੇਵਪੁਰੀ ਮਹਿ ਗਯਉ ਅਪਿ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰ ਭਾਯਉ	ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ	171
10. ਚਾਰਿ ਪਾਵ ਦੁਇ ਸਿੰਗ ਗੁੰਗ ਮੁਖ	ਚਾਈ ਤਾਲ	172
11. ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਜੋ ਲਛਮੀ ਸਿਮਰੈ	ਚਾਰਤਾਲ	173
12. ਬੰਗ ਕੇ ਬੰਗਾਲੀ ਫਿੰਗ ਕੇ ਫਿੰਗਾ ਵਾਲੀ	ਇਕਤਾਲਾ	176
13. ਜੋ ਰਾਜੁ ਦੇਹਿ ਤ ਕਵਨ ਬਡਾਈ	ਇਕਤਾਲਾ	177
14. ਮੁਸਿ ਮੁਸਿ ਰੋਵੈ ਕਬੀਰ ਕੀ ਮਾਈ	ਤਾਲ ਭਾਨਮਤੀ	179

(ੳ) ਗੂਜਰੀ ਟੋਡੀ

1. ਕਬ ਲਾਗੈ ਮਸਤਕ ਚਰਨਨ ਰਜ	ਤਾਲ ਦਈਆ	180
-------------------------	---------	-----

(ਅ) ਖਟ ਗੂਜਰੀ

1. ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਚਿਤਵਹਿ ਉਦਮੁ	ਚਾਰਤਾਲ	183
---------------------------	--------	-----

ਰਾਗ ਦੇਵ ਗੰਧਾਰੀ

(ੳ) ਦੇਵ ਗੰਧਾਰੀ ਆਸਾ

1. ਮੇਰੇ ਸੁੰਦਰੁ ਕਹਹੁ ਮਿਲੈ ਕਿਤੁ ਗਲੀ	ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ	189
2. ਅਬ ਹਮ ਚਲੀ ਠਾਕੁਰ ਪਹਿ ਹਾਰਿ	ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ	191
3. ਕੋਈ ਜਨੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਦੇਵੈ ਜੋਰਿ	ਪੰਜਤਾਲ ਦੀ ਅਸਵਾਰੀ	191
4. ਭਵ ਖੰਡਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਸੁਆਮੀ	ਤਾਲ ਸੂਲਫਾਕ	193
5. ਇਕ ਬਿਨ ਦੂਸਰ ਸੋ ਨ ਚਿਨਾਰ	ਤਾਲ ਚੰਚਲ	195
6. ਜਗਤ ਮੈ ਬੁਨੀ ਦੇਖੀ ਪ੍ਰੀਤਿ	ਢਈਆ (ਰੂਪਕ)	196

(ਅ) ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਆਸਾਵਰੀ ਅੰਗ

1. ਜਾਨੀ ਨ ਜਾਈ ਤਾਕੀ ਗਾਤਿ	ਇਕਤਾਲਾ	198
-------------------------	--------	-----

2. ਪ੍ਰਭ ਦਾਤਉ ਦਾਤਾਰ ਪਰਿਉ	ਇਕਤਾਲਾ	200
3. ਰੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਮੈ ਦੂਜਾ	ਚਾਰਤਾਲ	202
4. ਰੇਰਾ ਜਨੁ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣਿ ਮਾਤਾ	ਤਿੰਨਤਾਲ	204
5. ਮਾਥੇ ਤਿਲਕ ਹਥਿ ਮਾਲਾ ਬਾਨਾ	ਤਾਲ ਤਲਵਾੜਾ	205

(ੲ) ਦੇਵ ਗੰਧਾਰੀ

1. ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਤ ਦੇਵ ਸੂਬੈ ਮੁਨੀ	ਤਾਲ ਧਮਾਰ	207
2. ਮੋਹਿ ਲਾਗਤੀ ਤਾਲਾ ਬੇਲੀ	ਤਿੰਨਤਾਲ	210

(ਸ) ਦੇਵ ਗੰਧਾਰੀ ਭੈਰਉਂ ਅੰਗ

1. ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਤ ਦੇਵ ਸੂਬੈ ਮੁਨੀ	ਚਾਰਤਾਲ	213
2. ਮਾਈ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ	ਤਿੰਨਤਾਲ	215
3. ਮਾਈ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਚਰਨ ਨਿਹਾਰਉ	ਇਕਤਾਲਾ	217
4. ਮੇਰੇ ਮਨ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲੀਐ	ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ	219
5. ਮੈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਪੋਖਿਓ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਰੀ ਕੋਉ	ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ	220

(ਹ) ਦੇਵ ਗੰਧਾਰ ਬਿਲਾਵਲ ਅੰਗ (ਸਰਗਮ)

ਸੁਲਵਾਕ	220
--------	-----

ਰਾਗ ਬਿਹਾਗੜਾ

1. ਅਨਕਾਏ ਰਾਤੜਿਆ ਵਾਟ ਦੁਹੇਲੀ ਰਾਮ	ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ	225
2. ਜੇ ਤੂੰ ਮਿਤ੍ਰ ਅਸਾਡੜਾ ਹਿਕ ਭੋਰੀ ਨ ਵੇਛੋੜਿ	ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ	227
3. ਹਰਿ ਕੀ ਗਤਿ ਨਹਿ ਕੋਉ ਜਾਨੈ	ਤਾਲ ਤਲਵਾੜਾ	228
4. ਸੁਖ ਨਾਹੀ ਹੇ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਬਿਨਾ	ਤਾਲ ਤਲਵਾੜਾ	229
5. ਐਸੀ ਲਾਲ ਰੁਝ ਬਿਨੁ ਕਉਨੁ ਕਰੈ	ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ	229
6. ਮਿਠ ਬੋਲੜਾ ਜੀ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਸੁਆਮੀ ਮੋਰਾ	ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ	231
7. ਚਾਰ ਦਿਨ ਅਪਨੀ ਨਉਬਤ ਚਲੇ ਬਜਾਇ	ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ	232
8. ਮਨ ਰੇ ਛਾਡਹੁ ਭਰਮੁ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇ ਨਾਚਹੁ	ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ	232
9. ਵਧੁ ਸੁਖੁ ਰੇਨੜੀਏ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੇਮ ਲਗਾ	ਪੰਜਤਾਲ	232
10. ਦੁਤਨ ਸੰਗਰੀਆ । ਭੁਇ ਅੰਗਨਿ ਬਸਰੀਆ (ਪੜਤਾਲ)	ਚਾਰਤਾਲ	234
	ਚਾਵੀਤਾਲ	
11. ਸਾ ਰਸਨਾ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੜੀਏ	ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ	236
12. ਅਤਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਨਸੋਹਨਾ ਘਟ ਸੋਹਨਾ	ਪੰਜਤਾਲ	237

13.	ਹਰਿ ਕੀ ਗਤਿ ਨਹਿ ਕੋਊ ਜਾਨੈ	ਤਿੰਨਤਾਲ	238
14.	ਹਰਿ ਕੀ ਗਤਿ ਨਹਿ ਕੋਊ ਜਾਨੈ	ਤਿੰਨਤਾਲ	240
15.	ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਕਰਤੀ ਸਭੁ ਜਗੁ ਫਿਰੀ	ਇੱਦਰ ਤਾਲ	241
16.	ਕਾਲਬੂਤ ਕੀ ਹਸਤਨੀ ਮਨ ਬਉਰਾ ਰੇ	ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ	242
17.	ਬਿਚਖੈ ਹੇਠ ਸਭਿ ਜੰਤ ਇਕਠੇ	ਤਾਲ ਤਲਵਾੜਾ	244

ਰਾਗ ਬਿਹਾਗ

1.	ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਕਉ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਬਹੁ ਤਪੜੇ	ਤਿੰਨਤਾਲ	246
2.	ਬਿਹਾਗ ਦੀ ਸਰਗਮ	ਤਿੰਨਤਾਲ	248

ਰਾਗ ਵਡਹੰਸ

1.	ਧੰਨੁ ਸਿਰੰਦਾ ਸਭਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ (ਅਲਾਹਣੀਆਂ)	ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ	251
2.	ਜਿਥੇ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਰੇ	ਤਲਵਾੜਾ	255
3.	ਦੇਹ ਤੇਜਣਿ ਜੀ ਰਾਮਿ ਉਪਾਈਆ ਰਾਮ (ਘੌੜੀਆਂ)	ਤਾਲ ਦਾਦਰਾ	257
4.	ਗੁਪ ਹੀਨ, ਕੁਲ ਹੀਨ, ਗੁਨ ਹੀਨ, ਗਿਆਨ ਹੀਨ	ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ	258
5.	ਤੁਝ ਬਿਨ ਕਦਨ ਹਮਾਰਾ	ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ	260
6.	ਤੂ ਜਾਣਾਇਹਿ ਤਾ ਕੋਈ ਜਾਣੈ	ਤਾਲ ਗੀਤ	262
7.	ਤੂੰ ਬੇਅਤੁ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਜਾਣੈ	ਮੱਤਤਾਲ	263
8.	ਗੋਇਲ ਆਇਆ ਗੋਇਲੀ	ਤਾਲ ਚੰਚਲ	264
9.	ਗੋਇਲ ਆਇਆ ਗੋਇਲੀ	ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ	267
10.	ਅਤਿ ਉਚਾ ਤਾਕਾ ਦਰਬਾਰਾ	ਪੰਜਤਾਲ ਦੀ ਅਸਵਾਰੀ	269
11.	ਅਤਿ ਉਚਾ ਤਾਕਾ ਦਰਬਾਰਾ	ਤਿੰਨਤਾਲ	272
12.	ਧਨੁ ਸੁਵੇਲਾ ਜਿਤੁ ਦਰਸਨੁ ਕਰਣਾ	ਤਾਲ ਚੰਚਲ	273
13.	ਮਨੁ ਮੋਤੀ ਜੇ ਗਹਣਾ ਹੋਵੈ	ਛੋਟਾ ਤੇ ਵਡੀ	274
14.	ਨਾਨਕ ਕਿਸਨੋ ਬਾਬਾ ਰੋਈਐ ਬਾਜੀ ਹੈ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੋ	ਤਲਵਾੜਾ	276
15.	ਹਰਿ ਧਾਰਹੁ ਹਰਿ ਧਾਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ	ਇਕਤਾਲਾ	278

ਰਾਗ ਸੋਰਠ

1.	ਅਨਿਕ ਜਨਮ ਵਿਛੁੜੇ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ	ਚਾਰਤਾਲ	283
2.	ਅਨਿਕ ਜਨਮ ਵਿਛੁੜੇ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ	ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ	286

3.	ਬਾਬੀਹਾ ਪ੍ਰਿਉ ਬੋਲੇ ਕੋਕਿਲ ਬਾਣੀਆ	ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ	288
4.	ਬਬੀਹਾ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਕਰੇ ਜਲ ਨਿਧਿ ਪ੍ਰੇਮ	ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ	290
5.	ਗਈ ਬਹੋੜ ਬੰਦੀ ਛੋੜ ਨਿਰੰਨਾਹ ਦੁਖਦਾਰੀ ।	ਤਲਵਾੜਾ	291
6.	ਬੁਤ ਪੂਜਿ ਪੂਜਿ ਹਿੰਦੂ ਮੂਏ ਤੁਰਕ ਮੂਏ	ਤਲਵਾੜਾ	293
7.	ਸੁਣਹੁ ਬੇਨੰਤੀ ਠਾਕੁਰ ਮੇਰੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਤੇਰੇ ਧਾਰੇ	ਤਾਲਵਾੜਾ	293
8.	ਮੀਰਾਂ ਦਾਨਾਂ ਦਿਲ ਸੋਚ	ਤਾਲ ਭਾਨਮਤੀ	294
9.	ਮਨ ਰੇ ਕਉਨ ਕੁਮਤਿ ਤੇ ਲੀਨੀ	ਇਕਤਾਲਾ	295
10.	ਸਿਮਰਉ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖ ਪਾਵਉ	ਇਕਤਾਲਾ	298
11.	ਪ੍ਰਭ ਜੂ ਤੇ ਕਹ ਲਾਜ ਹਮਾਰੀ	ਇਕਤਾਲਾ	298
12.	ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਨਿਰਮਲਕੁ	ਪੰਜਤਾਲ	298
13.	ਚਪਰੱਟਾ ਗਾਠਿ ਨ ਜਨਈ	ਤਾਲ ਚੰਚਲ	300
14.	ਸੁਣਹੁ ਬੇਨੰਤੀ ਠਾਕੁਰ ਮੇਰੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਤੇਰੇ ਧਾਰੇ	ਤਾਲ ਚੰਚਲ	302
15.	ਪ੍ਰਭ ਦਾਤਉ ਦਾਤਾਰ ਪਰਿਉ ਜਾਚਕੁ ਇਕੁ ਸਰਨਾ	ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ	304
16.	ਹਉ ਮਾਗਉ ਤੁਝੇ ਦਇਆਲ ਕਰਿ ਦਾਸਾ ਗੋਲਿਆ	ਤਲਵਾੜਾ	306
17.	ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਭਗਤ ਲੀਨੇ ਵਤਾਰ	ਤਿੰਨਤਾਲ	307
18.	ਪੀਤ ਬਸਨ ਬਨ ਮਾਲ ਮੋਰ ਕਉ ਮੁਕਟ ਸੁਧਾਰੈ	ਤਲਵਾੜਾ	309
19.	ਮੁਰਲੀ ਜਦੁ ਬੀਰ ਬਜਾਵਤ ਹੈ	ਇਕਤਾਲਾ	310
20.	ਕਹਾਂ ਭਇਓ ਜੁ ਦੋਊ ਲੋਚਨ ਮੂੰਦ ਕੇ	ਇਕਤਾਲਾ	312
21.	ਗਈ ਬਹੋੜ ਬੰਦੀ ਲੋੜ ਨਿਰੰਕਾਰ (ਪੜਤਾਲ)	ਝੱਪਤਾਲ	
22.	ਦੁਲਤ ਜਨਮੁ ਪੁੰਨ ਫਲ ਪਾਇਓ	ਤਿੰਨਤਾਲ	315
23.	ਪਾੜ ਪੜੋਸਣਿ ਪੂਛਿ ਲੇ ਨਾਮਾ	ਤਿੰਨਤਾਲ	317
24.	ਜਉ ਤੁਮ ਗਿਰਵਰ ਤਉ ਹਮ ਮੋਰਾ (ਪੜਤਾਲ)	ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ	319
25.	ਸੁਣਹੁ ਬੇਨੰਤੀ ਠਾਕੁਰ ਮੇਰੇ (ਪੜਤਾਲ)	ਖਟ ਤਾਲ	323
26.	ਕੋਟਿ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਕੋ ਠਾਕੁਰ ਸੁਆਮੀ	ਤਾਲ ਚੰਚਲ	324

ਰਾਗ ਧਨਾਸਰੀ

1.	ਹਉ ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਜਾਉ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲ	ਚਾਰਤਾਲ	331
2.	ਹਉ ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਜਾਉ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲ	ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ	333
3.	ਚਿਤ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਉ ਨੈਨ ਅਵਿ ਲੋਕਨੋ	ਝੱਪਤਾਲ	334
4.	ਚਿਤ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਉ ਨੈਨ ਅਵਿ ਲੋਕਨੋ	ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ	337
5.	ਹਲਤਿ ਸੁਖੁ ਪਲਤਿ ਸੁਖੁ ਨਿਤ ਸੁਖ ਸਿਮਰਨੋ	ਚਾਰਤਾਲ	338
6.	ਤੁਮ ਦਾਤੇ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ	ਤਿੰਨਤਾਲ	331

7.	ਹਮ ਅੰਧਲੇ ਅੰਧ ਬਿਖੇ ਬਿਖੁ ਹਾਏ	ਤਿੰਨਤਾਲ	343
8.	ਗਤਨ ਮੈ ਬਾਲੁ ਰਵਿ ਚੰਦੁ ਦੀਪਕ ਬਨੇ	ਤਾਲ ਦੁਈਆ	344
9.	ਬੰਦਨਾਂ ਹਰਿ ਬੰਦਨਾ	ਤਾਲ ਦੁਈਆ	345
10.	ਗੁਪਾਲ ਤੋਰਾ ਆਰਤਾ	ਤਾਲ ਦੁਈਆ	346
11.	ਯਾਰਵੇ ਪ੍ਰਿਅ ਹਭੇ ਸਖੀਆ	ਤਿੰਨਤਾਲ	347
12.	ਦੀਨਨ ਕੀ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਕਰੈ ਨਿਤ	ਤਿੰਨਤਾਲ	348

(ੳ) ਭੀਮ ਧਨਾਸਰੀ

1.	ਪੁਰਾਤਨ ਸਰਗਮ	ਤਿੰਨਤਾਲ	349
2.	ਹਰਿ ਚਰਨ ਸਰਨ ਗੋਬਿੰਦ ਦੁਖ ਭੰਜਨਾ (ਪੜਤਾਲ)	ਤਿੰਨਤਾਲ	350

(ਅ) ਮੁਲਤਾਨੀ ਅੰਗ ਧਨਾਸਰੀ

1.	ਹਲਤਿ ਸੁਖ ਪਲਤਿ ਸੁਖ ਨਿਤ ਸੁਖੁ ਸਿਮਰਨੇ (ਪੜਤਾਲ) ਚਾਰਤਾਲ		353
2.	ਅਉਖੀ ਘੜੀ ਨ ਦੇਖਣ ਦੇਈ	ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ	355
3.	ਗਹਰੀ ਕਰਿ ਕੈ ਨੀਵ ਖੁਦਾਈ	ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ	358
4.	ਹਮ ਆਦਮੀ ਹਾਂ ਇਕ ਦਮੀ ਮੁਹਲਤਿ ਮੁਹਤੁ	ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ	308
5.	ਹਮ ਆਦਮੀ ਹਾਂ ਇਕ ਦਮੀ ਮੁਹਲਤਿ ਮੁਹਤੁ	ਪੰਜਤਾਲ	361

(ੲ) ਪੂਰਵੀ ਅੰਗ

1.	ਭਵ ਖੰਡਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਸ੍ਰਾਮੀ	ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ	362
----	-------------------------	--------------	-----

(ਸ) ਭੈਰਵੀ ਅੰਗ

1.	ਭਵ ਖੰਡਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਸ੍ਰਾਮੀ	ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ	364
----	-------------------------	--------------	-----

(ਹ) ਧਨਾਸਰੀਆਂ ਮਿਸਰਤ

1.	ਲੋੜੀਂਦੜਾ ਸਾਜਨ ਮੇਰਾ ।	ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ	366
2.	ਕਾਹੇ ਰੇ ਬਨ ਖੋਜਨ ਜਾਈ	ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ	369

ਰਾਗ ਜੈਤਸਰੀ

1.	ਹਰਿ ਜੂ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਪਤਿ ਮੋਰੀ	ਪੰਜਤਾਲ	375
2.	ਹਰਿ ਜੂ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਪਤਿ ਮੋਰੀ	ਤਿੰਨਤਾਲ	377

3.	ਭੂਲਿਓ ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਉਰਝਾਇਓ	ਚਾਰਤਾਲ	378
4.	ਮੇਰੇ ਹੀਅਰੈ ਰਤਨੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਬਸਿਆ	ਇਕਤਾਲਾ	381
5.	ਜਿਉ ਜਾਨਹੁ ਤਿਉ ਰਾਖੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਿਆ	ਤਾਲ ਧਮਾਰ	382
6.	ਆਏ ਅਨਿਕ ਜਨਮ ਫ੍ਰਿਸਿ ਸਰਣੀ	ਤਾਲ ਫਰੋਦਸਤ	384
7.	ਯਾਰਵੇ ਨਿਤ ਸੁਖ ਸੁਖੇਦੀ ਸਾ ਮੈ ਪਾਈ	ਤਲਵਾੜਾ	386
8.	ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਕਛੁਅ ਨ ਜਾਨਹੁ ਗਤਿ ਮਿਤਿ	ਤਿੰਨਤਾਲ	387
9.	ਨਾਥ ਕਛੁਅ ਨ ਜਾਨਉ	ਤਾਲ ਚੰਚਲ	389
10.	ਆਦਿ ਪੂਰਨ ਮਹਿ ਪੂਰਨ ਅੰਤਿ ਪੂਰਨ (ਪੜਤਾਲ)	ਚਾਰਤਾਲ	392

ਰਾਗ ਟੋਡੀ

1.	ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ਪਗ ਕੀ ਧੂਰਿ	ਤਿੰਨਤਾਲ	397
2.	ਕਹਉ ਕਹਾ ਅਪਨੀ ਅਧਮਾਈ	ਤਿੰਨਤਾਲ	399
3.	ਦਾਰਿਦੁ ਦੇਖਿ ਸਭ ਕੇ ਹਸੈ ਐਸੀ ਦਸਾ ਹਮਾਰੀ	ਆਛਾ ਚੌਤਾਲਾ	399
4.	ਦਾਰਿਦੁ ਦੇਖਿ ਸਭ ਕੇ ਹਸੈ ਐਸੀ ਦਸਾ ਹਮਾਰੀ	ਤਿੰਨਤਾਲ	402
5.	ਕਉਨ ਕੋ ਕਲੰਕੁ ਰਹਿਓ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਹੀ	ਚਾਰਤਾਲ	403
6.	ਮਾਈ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੀ ਪਿਆਸ	ਇਕਤਾਲਾ	405
7.	ਰੂਪ ਕੋ ਨਿਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਬੁਧ ਕੋ ਪ੍ਰਕਾਸ ਹੈ (ਪੜਤਾਲ)	ਚਾਰਤਾਲ	406
8.	ਮਾਈ ਮਾਇਆ ਫਲੁ	ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ	409
9.	ਮਾਗਉ ਦਾਨੁ ਠਾਕੁਰ ਨਾਮ	ਝੱਪਤਾਲ	411
10.	ਸਤਿਗੁਰ ਆਇਓ ਸਰਣਿ ਤੁਹਾਰੀ	ਪੰਜਤਾਲ	412
11.	ਕੋਈ ਬੋਲੈ ਨਿਰਵਾ ਕੋਈ ਬੋਲੈ ਦੂਰਿ	ਸੂਲਵਾਕ	414
12.	ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਬਸਹੁ ਰਿਦੈ ਹਰਿ ਨੀਤ (ਪੜਤਾਲ)	ਤਾਲ ਧਮਾਰ	415

ਰਾਗ ਬੈਰਾੜੀ

1.	ਸੁਨਿ ਮਨ ਅਕਥ ਕਥਾ ਹਰਿ ਨਾਮ	ਚਾਰਤਾਲ	421
2.	ਮਨ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਜਸੁ ਗਾਇਓ	ਤਿੰਨਤਾਲ	424
3.	ਹਰਿ ਜਨ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵੇ	ਤਾਲ ਢਈਆ	425

ਰਾਗ ਤਿਲੰਗ

1.	ਦਿਲਹੁ ਮੁਹਬਤਿ ਜਿਨ੍ਹ ਸੇਈ ਸਚਿਆ	ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ	431
2.	ਹਰਿ ਕੀਆ ਕਥਾ ਕਹਾਣੀਆ ਗੁਰਿ ਮੀਤਿ	ਤਾਲ ਢਈਆ	432

3.	ਗੋਇਲਿ ਆਇਆ ਗੋਇਲੀ ਕਿਆ ਤਿਸੁ ਡੰਦੁ	ਤਾਲ ਚੰਚਲ	434
4.	ਮੁਕਾਮੁ ਕਰਿ ਘਰਿ ਬੈਸਣਾ ਨਿਤ ਚਲਣੈ ਕੀ ਧੋਖ	ਤਾਲ ਦਾਦਰਾ	436
5.	ਇਹੁ ਤਨੁ ਮਾਇਆ ਪਾਹਿਆ ਪਿਆਰੇ	ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ	438
6.	ਭਉ ਤੇਰਾ ਭਾਂਗ ਖਲੜੀ ਮੇਰਾ ਚੀਤੁ	ਆਡਾ ਚੌਤਾਲਾ	439
7.	ਚੇਤਨਾ ਹੈ ਤਉ ਚੇਤ ਲੈ ਨਿਸਿ ਦਿਨਿ ਮੈ ਪ੍ਰਾਨੀ	ਆਡਾ ਚੌਤਾਲਾ	441
8.	ਹਰਿ ਜਸੁ ਰੇ ਮਨਾ ਗਾਇ ਲੈ ਜੋ ਸੰਗੀ ਹੈ ਤੇਰੇ	ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ	443
9.	ਹਲੇ ਯਾਰਾਂ ਹਲੇ ਯਾਰਾਂ ਖੁਸਿਖਬਰੀ	ਤਾਲ ਚੰਚਲ	444
10.	ਖੰਭ ਵਿਕਾਂਦੜੇ ਜੇ ਲਹਾਂ ਘਿੰਨਾ ਸਾਵੀ ਤੋਲ	ਇਕਤਾਲਾ	447
11.	ਮਿਹਰਵਾਨੁ ਸਾਹਿਬੁ ਮਿਹਰਵਾਨੁ	ਇਕਤਾਲਾ	448
12.	ਦੁੱਖਤੀ ਕੁਪੀਨ ਮਾਤ੍ਰ	ਚਾਰਤਾਲ	450
ਸੁੱਧੀ ਪੱਤਰ			452-ਉ

(105)

100	100	100
101	101	101
102	102	102
103	103	103
104	104	104
105	105	105
106	106	106
107	107	107
108	108	108
109	109	109
110	110	110
111	111	111
112	112	112
113	113	113
114	114	114
115	115	115
116	116	116
117	117	117
118	118	118
119	119	119
120	120	120
121	121	121
122	122	122
123	123	123
124	124	124
125	125	125
126	126	126
127	127	127
128	128	128
129	129	129
130	130	130
131	131	131
132	132	132
133	133	133
134	134	134
135	135	135
136	136	136
137	137	137
138	138	138
139	139	139
140	140	140
141	141	141
142	142	142
143	143	143
144	144	144
145	145	145
146	146	146
147	147	147
148	148	148
149	149	149
150	150	150
151	151	151
152	152	152
153	153	153
154	154	154
155	155	155
156	156	156
157	157	157
158	158	158
159	159	159
160	160	160
161	161	161
162	162	162
163	163	163
164	164	164
165	165	165
166	166	166
167	167	167
168	168	168
169	169	169
170	170	170
171	171	171
172	172	172
173	173	173
174	174	174
175	175	175
176	176	176
177	177	177
178	178	178
179	179	179
180	180	180
181	181	181
182	182	182
183	183	183
184	184	184
185	185	185
186	186	186
187	187	187
188	188	188
189	189	189
190	190	190
191	191	191
192	192	192
193	193	193
194	194	194
195	195	195
196	196	196
197	197	197
198	198	198
199	199	199
200	200	200

ਸ੍ਰੀ ਰਾਗ

156 13

ਸ੍ਰੀ ਰਾਗ ਸ੍ਰੀ ਰਾਗ (ਪੂਰਬੀ ਅੰਗ)

ਪੂਰਵੀ ਅੰਗ	ਰੁ ਵਾਦੀ	ਸਮਾਂ ਸਮਾਂ ਦਾ
ਔੜਵ ਸੰਪੂਰਣ	ਪ ਸੰਵਾਦੀ	ਆਰੋਹੀ ਵਿਚ ਗ ਧੁ ਵਰਜਤ

ਆਰੋਹੀ : ਸ ਰੁ ਮ ਪ ਨ ਸੰ

ਅਵਰੋਹੀ : ਸੰ ਨ ਧੁ ਪ ਮ ਗ ਰੁ ਸ

ਆਲਾਪ : ਪ ਰੁ ਗ ਰੁ ਸ, ਨ, ਸ, ਰੁ ਸ, ਮ, ਪ ਰੁ, ਮ ਪ

ਨ ਸੰ, ਨ, ਧੁ, ਪ, ਮ ਗ ਰੁ, ਮ ਪ ਰੁ ਸ, ਪ ਧੁ ਪ

ਪ ਮ ਪਨਸੰ, ਨ ਰੁ ਸ, ਰੁ ਗ ਰੁ ਸ, ਰੁ ਨ ਧੁ ਪ, ਮ ਪ ਨ ਸੰ

ਨ ਰੁ ਗ ਰੁ ਸ, ਰੁ ਰੁ ਗ ਰੁ ਮ ਪ ਰੁ ਸ, ਨ ਧੁ ਪ, ਮ ਧੁ ਪ

ਪ ਰੁ, ਗ ਰੁ, ਸ ਰੁ, ਪ, ਮ ਗ ਰੁ ਸ

ਸ੍ਰੀ ਰਾਗ

ਸ੍ਰੀ ਰਾਗ ਮਹਲਾ ੧, ਪੰਨਾ ੨੩-੨੪

ਅਮਲੁ ਕਰਿ ਧਰਤੀ ਬੀਜੁ ਸਬਦੋ ਕਰਿ ਸਚ ਕੀ ਆਬ ਨਿਤ ਦੇਹਿ ਪਾਣੀ ॥
ਹੋਇ ਕਿਰਸਾਣੁ ਈਮਾਨੁ ਜੰਮਾਇ ਲੈ ਭਿਸਤੁ ਦੋਜਕੁ ਮੂੜੇ ਦੇਵ ਜਾਣੀ ॥ ੧ ॥
ਮਤੁ ਜਾਣਸਹਿ ਗਲੀ ਪਾਇਆ ॥
ਮਾਲ ਕੈ ਮਾਣੈ ਰੂਪ ਕੀ ਸੋਭਾ ਇਤੁ ਬਿਧੀ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਐਥ ਤਨਿ ਚਿਕੜੇ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮੀਡਕੇ ਕਮਲ ਕੀ ਸਾਰ ਨਹੀ ਮੂਲਿ ਪਾਈ ॥
ਭਉਰੁ ਉਸਤਾਦੁ ਨਿਤ ਭਾਖਿਆ ਬੋਲੇ ਕਿਉ ਬੂਝੈ ਜਾ ਨਹ ਬੁਝਾਈ ॥ ੨ ॥
ਆਖਣੁ ਸੁਨਣਾ ਪਉਣ ਕੀ ਬਾਣੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਰਤਾ ਮਾਇਆ ॥
ਖਸਮ ਕੀ ਨਦਰਿ ਦਿਲਹਿ ਪਸਿੰਦੇ ਜਿਨੀ ਕਰਿ ਏਕੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ੩ ॥
ਤੀਹ ਕਰਿ ਰਖੇ ਪੰਜਿ ਕਰਿ ਸਾਥੀ ਨਾਉ ਸੈਤਾਨੁ ਮਤੁ ਕਟਿ ਜਾਈ ॥
ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ ਰਾਹਿ ਪੈ ਚਲਣਾ ਮਾਲੁ ਧਨੁ ਕਿਤ ਕੂ ਸੰਜਿਆਹੀ ॥ ੪ ॥ ੨੭ ॥

ਚਾਰਤਾਲ (ਅਸਥਾਈ)

+	0	2	0	3	4
ਪ	—	ਪ	—	ਗ	—
ਜਾ	ਣ	ਗ	ਲੀ	ਪਾ	ਸਹੁ
	ਸਹਿ	ਝ	ਲੀ	ਝ	ਮਤੁ
ਪ	—	ਪ	—	ਗ	—
ਜਾ	ਣ	ਗ	ਲੀ	ਝ	—
	ਸਹਿ	ਝ	ਲੀ	ਝ	ਝ
ਸ	ਰੁ	ਗ	ਸ	ਮ	—
ਮਾ	ਲ	ਮਾ	ਲੈ	ਪ	ਭਾ
	ਕੈ	ਝ	ਰੁ	ਕੀ	ਝ
	ਨ	—	—	—	—
ਨ	ਪੁ	ਪ	ਰੁ	ਗ	ਸਹੁ
ਇਤੁ	ਬਿ	ਜਨ	ਗ	ਝ	ਮਤੁ
	ਧੀ	ਮੁ	ਵਾ	—	—
ਪ					
ਜਾ					

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਮ	ਪ	ਨ	—	—	ਸੰ	—	ਰੰ	ਸੰ	—	—
ਅਮ	ਲੁ	ਕਰਿ	ਧਰ	ਤੀ	ਝ	ਬੀ	ਜੁ	ਸਬ	ਦੋ	ਕ	ਰਿ
ਰੁੰ	—	—	ਗੰ	ਰੁੰ	ਸੰ	ਨ	ਪੁ	—	ਪ	—	—
ਸ	ਚ	ਕੀ	ਆ	ਬ	ਨਿਤ	ਦੇ	ਹਿ	ਝ	ਪਾ	ਝ	ਲੀ
ਪ	ਮ	ਪ	ਨ	—	—	ਸੰ	—	ਰੁੰ	ਸੰ	—	—
ਹੋ	ਇ	ਕਿਰ	ਸਾ	ਨੁ	ਈ	ਮਾ	ਨੁ	ਜੰ	ਮਾ	ਇ	ਲੈ
ਰੁੰ	—	—	ਗੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਨ	ਪੁ	—	ਪ	—	—
ਭਿ	ਸ	ਦੁ	ਦੋ	ਜਕੁ	ਮੂੜੇ	ਦੇ	ਝ	ਵ	ਜਾ	ਝ	ਲੀ
ਨ	—	ਪੁ	ਪ	—	—	ਰੁ	ਗ	ਰੁ	ਸ	—	ਸਹੁ
ਭਿ	ਸ	ਤੁ	ਦੋ	ਜਕੁ	ਮੂੜੇ	ਦੇ	ਝ	ਵ	ਜਾ	ਲੀ	ਮਤੁ
ਪ											
ਜਾ											

ਦੁਜਾ ਅੰਤਰਾ

+		0		2		0		3		4	
ਪ	ਮ	ਪ	ਨ	—	—	ਸ	—	ਰੁ	ਸ	—	—
ਐ	ਬ	ਤਨਿ	ਚਿ	ਕ	ਝੇ	ਇ	ਹੁ	ਮਨੁ	ਮੀ	ਡ	ਕੋ
ਰੁ	—	—	ਗ	ਰੁ	ਸ	ਨ	ਪੁ	—	ਪ	—	—
ਕਮ	ਲ	ਕੀ	ਸਾ	ਰ	ਨਹੀ	ਮੂ	ਝ	ਲਿ	ਪਾ	ਝ	ਈ
ਪ	ਮ	ਪ	ਨ	—	—	ਸ	—	ਰੁ	ਸ	—	—
ਭਉ	ਰ	ਉਸ	ਤਾ	ਦੁ	ਨਿਤ	ਭਾ	ਖਿਆ	ਝ	ਬੇ	ਝ	ਲੇ
ਰੁ	—	—	ਗ	ਰੁ	ਸ	ਨ	ਪੁ	—	ਪ	—	—
ਕਿਉ	ਝ	ਬੂ	ਝੇ	ਝ	ਜਾ	ਨ	ਹ	ਬੁ	ਬਾ	ਝ	ਈ
ਨ	—	ਪੁ	ਪ	—	—	ਰੁ	ਗ	ਰੁ	ਸ	—	ਸਰੁ
ਕਿਉ	ਝ	ਬੂ	ਝੇ	ਝ	ਜਾ	ਨ	ਹ	ਬੁ	ਝਾ	ਈ	ਮਰੁ
ਪ											
ਜਾ											

ਸੰਚਾਰੀ

ਸ	ਰੁ	—	ਗ	ਰੁ	—	ਪ	—	ਪੁ	ਪ	—	—
ਆ	ਖ	ਨੁ	ਸੁਨ	ਣਾ	ਝ	ਪਉ	ਣ	ਕੀ	ਬਾ	ਝ	ਣੀ
ਨ	ਪ	—	ਪ	—	—	ਰੁ	ਗ	ਰੁ	ਸ	—	—
ਇਹੁ	ਮ	ਨੁ	ਰ	ਝ	ਤਾ	ਮਾ	ਝ	ਝ	ਇਆ	ਝ	ਝ
ਸ	ਰੁ	—	ਗ	ਰੁ	—	ਪ	—	ਪੁ	ਪ	—	—
ਖਜ	ਮ	ਕੀ	ਨ	ਦ	ਰਿ	ਦਿ	ਲਹਿ	ਪ	ਸਿੰ	ਝ	ਦੇ
ਨ	ਨ	—	ਪ	—	—	ਰੁ	ਗ	ਰੁ	ਸ	—	—
ਜਿਨੀ	ਕ	ਰਿ	ਝੇ	ਕੁ	ਧਿ	ਆ	ਝ	ਝ	ਇਆ	ਝ	ਝ

ਅਭੋਗ

+		0	2	0	3	4	
ਪ	ਮ	ਪ	ਨ	—	—	ਸੰ	—
ਗੀ	ਹ	ਕਰਿ	ਰ	ਝ	ਪੰ	ਜਿ	ਕਰਿ
ਰੁੰ	—	—	ਗੰ	ਰੁੰ	ਸੰ	ਨ	ਪੁ
ਨਾ	ਉ	ਸੰ	ਤਾ	ਨੁ	ਮਤੁ	ਕ	ਝ
ਪ	ਮ	ਪ	ਨ	—	—	ਸੰ	—
ਨਾ	ਨ	ਕੁ	ਆ	ਝ	ਰਾ	ਹਿ	ਪੰ
ਰੁੰ	—	—	ਗੰ	ਰੁੰ	ਸੰ	ਨ	ਪੁ
ਮਾ	ਲੁ	ਧਨੁ	ਕਿ	ਤ	ਕੁ	ਸੰ	ਝ
ਨ	ਨ	—	—	—	—	ਪ	—
ਮਾ	ਪੁ	ਪੁ	ਪ	—	—	ਗ	ਰੁ
ਪ	ਲ	ਧਨੁ	ਕਿ	ਤ	ਕੁ	ਸੰ	ਝ
ਜਾ							

ਸ੍ਰੀ ਰਾਗ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕਾ, ਪੰਨਾ ੯੨

ਅਚਰਜ ਏਕੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਪੰਡੀਆ ਅਬ ਕਿਛੁ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥
 ਸੁਰਿ ਨਰ ਗਣ ਗੰਧੂਬ ਜਿਨਿ ਮੋਹੇ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਮੋਖੁਲੀ ਲਾਈ ॥ ੧ ॥
 ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਅਨਹਦ ਕਿੰਗੁਰੀ ਬਾਝੇ ॥
 ਜਾ ਕੀ ਦਿਸਟਿ ਨਾਦ ਲਿਵ ਲਾਗੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਭਾਨੀ ਗਗਨੁ ਸਿੰਢਿਆਂ ਅਰੁ ਚੁੰਡਿਆਂ ਕਨਕ ਕਲਸ ਇਕੁ ਪਾਇਆ ॥
 ਤਿਸੁ ਮਹਿ ਧਾਰ ਚੁਐ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲ ਰਸ ਮਹਿ ਰਸਨ ਚੁਆਇਆ ॥ ੨ ॥
 ਏਕ ਜੁ ਬਾਤ ਅਨੂਪ ਬਨੀ ਹੈ ਪਵਨ ਪਿਆਲਾ ਸਾਜਿਆ ॥
 ਤੀਨਿ ਭਵਨ ਮਹਿ ਏਕੋ ਜੋਗੀ ਕਹਹੁ ਕਵਨੁ ਹੈ ਰਾਜਾ ॥ ੩ ॥
 ਐਸੇ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਗਟਿਆ ਪੁਰਖੋਤਮ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥
 ਅਉਰ ਦੁਨੀ ਸਭ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨੀ ਮਨੁ ਰਾਮ ਰਸਾਇਨ ਮਾਤਾ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥

ਤਿੰਨਤਾਲ (ਅਸਥਾਈ)

×	2	0	3
ਨ ਧੁ — —	ਪ — — —	ਰੁ — ਮ ਗ	ਮ — ਪ —
ਬਾ ਟ ਟ ਟ	ਭੈ ਟ ਬਾ ਭੈ	ਅ ਨ ਹ ਦ	ਕਿੰ ਗੁ ਰੀ ਟ
ਨ ਧੁ — —	ਪ — — —	ਰੁ — ਮ ਗ	ਮ — ਪ —
ਬਾ ਟ ਟ ਟ	ਭੈ ਟ ਟ ਟ	ਅ ਨ ਹ ਦ	ਕਿੰ ਗੁ ਰੀ ਟ
।			।
ਮ — ਗ ਰ	— — —	— ਪੁ — —	ਮ — ਗੁ —
ਰਾ ਟ ਜਾ ਰਾ	ਟ ਮ ਟ ਟ	ਟ ਜਾ ਟ ਕੀ	ਦਿ ਸ ਟਿ ਨਾ
ਰੁ — — —	ਸ — — —	ਰੁ — ਮ ਗ	ਮ — ਪ —
ਟ ਦ ਲਿ ਵ	ਲਾ ਟ ਗੀ ਟ	ਅ ਨ ਹ ਦ	ਕਿੰ ਗੁ ਰੀ ਟ
ਨ			
ਬਾ			

ਅੰਤਰਾ

ਸ — ਗੁ ਸ	ਨ — ਸ —	ਪ — ਮ	ਪ — ਨ —
ਨ ਹੁ ਰੈ ਟ	ਪੰ ਡੀ ਆ ਟ	ਅਬ ਰ ਜ	ਏ ਟ ਕੁ ਸੁ
ਸ — — —	ਨ ਪੁ ਪ —	— ਰੁ — —	ਗੁ — ਰੁ ਸ
ਜਾ ਟ ਟ ਟ	ਈ ਟ ਟ ਟ	ਟ ਅਬ ਕਿ ਫੁ	ਕ ਹ ਨੁ ਨ
ਰੁ — — ਗ	ਰੁ — ਸ —	— ਸ — —	ਨ — ਪ —
ਪੁ ਬ ਜਿ ਨਿ	ਮੋ ਟ ਹੋ ਟ	ਟ ਸੁਰਿ ਨ ਰ	ਗੁ ਟ ਗੀ ਟ
ਸ — — —	ਨ ਪੁ ਪ —	— ਪ — ਮ	ਪ — ਨ —
ਲਾ ਟ ਟ ਟ	ਈ ਟ ਟ ਟ	ਟ ਤ੍ਰਿ ਭਵ ਟ	ਮੋ ਟ ਖੁ ਲੀ
ਨ		— ਰੁ — ਮ ਗ	ਮ — ਪ —
ਬਾ		ਅ ਨ ਹ ਦ	ਕਿੰ ਗੁ ਰੀ ਟ

ਨੋਟ : ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਹੀ ਗਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ।

ਸ੍ਰੀ ਰਾਗ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਓ, ਪੰਨਾ ੯੩

ਤੇਹੀ ਮੋਹੀ ਮੋਹੀ ਤੇਹੀ ਅੰਤਰੁ ਕੈਸਾ ॥
 ਕਨਕ ਕਟਿਕ ਜਲ ਤਰੰਗ ਜੈਸਾ ॥ ੧ ॥
 ਜਉਪੈ ਹਮ ਨ ਪਾਪ ਕਰੰਤਾ ਅਹੇ ਅਨੰਤਾ ॥
 ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਨਾਮੁ ਕੈਸੇ ਹੁੰਤਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਤੁਮ ਜੁ ਨਾਇਕ ਆਛਹੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥
 ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਜਨੁ ਜਾਨੀਜੈ ਜਨ ਤੇ ਸੁਆਮੀ ॥ ੨ ॥
 ਸਰੀਰੁ ਆਰਾਧੈ ਮੋ ਕਉ ਬੀਚਾਰੁ ਦੇਹੂ ॥
 ਰਵਿਦਾਸ ਸਮਦਲ ਸਮਝਾਵੈ ਕੋਊ ॥ ੩ ॥

ਝਪਤਾਲ ਅਸਥਾਈ

+		2		0		3	
ਗੁ	ਗ	ਗੁ	—	ਪ	ਮ	ਗੁ	ਪੁ
ਕੁ	ਹੀ	ਮੋ	ੜ	ਮੋ	ਹੀ	ਤੇ	ਪ
ਨ	—	ਨ	—	ਗੁ	ਗ	ਗੁ	ਸ
ਅੰ	ੜ	ਤ	ੜ	ਕੋ	ੜ	ਸਾ	ੜ
ਸ	ਗੁ	ਗ	ਗੁ	ਪ	ਮ	ਪ	—
ਕ	ਨ	ਕ	ੜ	ਕ	ਟਿ	ਕ	ੜ
ਨ	ਨ	ਪ	—	ਗੁ	ਗ	ਰ	ਸ
ਜਲ	ਧੁ	ਗੰ	ੜ	ਜੈ	ੜ	ਸਾ	ੜ
ਗੁ	ਤ						
ਕੁ							

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਮ	ਪ	ਨ	—	ਸੰ	—	ਗੁ	ਸੰ	—
ਜਉ	ਪੈ	ਹਮ	ਨ	ੜ	ਪਾ	ਪ	ਕ	ਰੰ	ਤਾ
ਗੁ	—	ਗੰ	ਗੁ	ਸੰ	ਨ	ਧ	ਪ	—	—
ਅ	ੜ	ਰੇ	ੜ	ਅ	ਨੀ	ੜ	ਤਾ	ੜ	ੜ
ਨ	ਸੰ	ਗੁ	ਸੰ	—	ਨ	ਧੁ	ਪ	—	—
ਪ	ਤਿ	ਤ	ੜ	ਪਾ	ਵ	ੜ	ਨ	ੜ	ੜ
ਨ	ਧੁ	ਪ	—	—	ਗੁ	ਗ	ਗੁ	ਸ	—
ਨਾ	ਮੁ	ਕੋ	ੜ	ਸੇ	ਹੀ		ਤਾ	ੜ	ੜ
ਗੁ									
ਕੁ									

ਸ੍ਰੀ ਰਾਗ
ਸੰਚਾਰੀ

9

+		2			0		3		
ਨਸ	ਰੁ	ਗ	ਰੁ	—	ਪਮ	ਪੁ	ਪ	—	—
ਤੁ	ਮ	ਜ	—	—	ਨਾ	ਇ	ਕ	ੜ	ੜ
ਪੁ	—	ਪ	—	—	ਪ	ਗ	ਰੁ	ਸ	—
ਆ	ੜ	ਛ	ੜ	ਹੁ	ਅੰ	ਤਰ	ਜਾ	ੜ	ਮੀ
ਪਮ	ਪੁ	ਪ	—	—	ਨ	ਪੁ	ਪ	—	—
ਪੁਭ	ਤੁ	ਜ	ੜ	ਨੁ	ਜਾ	ੜ	ਨੀ	ੜ	ਜੈ
ਪੁ	—	ਪ	—	—	ਪ	ਗ	ਰੁ	ਸ	—
ਜ	ੜ	ਨ	ੜ	ਤੇ	ਸੁਆ	ੜ	ਮੀ	ੜ	ੜ

ਅਭੋਗ

ਪ—	ਮ	ਪ	ਨ	—	ਸੰ	—	ਰੁੰ	ਸੰ	—
ਸਰੀ	ੜ	ਰੁ	ੜ	ਆ	ਰਾ	ਧੀ	ਮੰ	ੜ	ਕਉ
ਰੁੰ	—	ਗੰ	ਰੁੰ	ਸੰ	ਨ	ਪੁ	ਪ	—	—
ਬੀ	ੜ	ਚਾ	ੜ	ਰੁ	ਦੇ	ੜ	ਹੁ	ੜ	ੜ
ਨ	ਸੰ	ਰੁੰ	ਸੰ	—	ਨ	ਪੁ	ਪ	—	—
ਰ	ਵਿ	ਦਾ	ੜ	ਸ	ਸ	ਮ	ਦ	ੜ	ਲ
ਨ	ਪੁ	ਪ	—	—	ਪ	ਗ	ਰ	ਸ	—
ਸ	ਮ	ਭਾ	ੜ	ਵੈ	ਕੋ	ੜ	ਉ	ੜ	ੜ
ਰੁ									
ਪ									

ਗੀਤ ਨੰ: 4
ਤੋਹੀ ਮੋਹੀ ਤੋਹੀ
ਤਿਨਤਾਲ (ਅਸਥਾਈ)

+		2			0		3		
ਪ	—	ਮ	ਪੁ	ਪ	—	ਰੁ	ਗ	ਰੁ	ਸਨੁ
ਅੰ	ੜ	ਕੋ	ੜ	ਸਾ	ੜ	ਤੋ	ਹੀ	ਮੋ	ਹੀ
						ਗ	ਰੁ	ਸਨੁ	ਰੁ
						ਤੋ	ਹੀ	ਮੋ	ਹੀ
						ਨ	—	ਸੰ	ਰੁੰ
						ਕ	ੜ	ਕ	ਟਿ
						ਨ	ਕ	ਕ	ਕ
						ਗ	ਰੁ	ਸਨੁ	ਰੁ
						ਤੋ	ਹੀ	ਮੋ	ਹੀ
						ਗ	ਰੁ	ਸਨੁ	ਰੁ
						ਤੋ	ਹੀ	ਮੋ	ਹੀ
						ਨ	—	ਸੰ	ਰੁੰ
						ਕ	ੜ	ਕ	ਟਿ
						ਨ	ਕ	ਕ	ਕ
						ਗ	ਰੁ	ਸਨੁ	ਰੁ
						ਤੋ	ਹੀ	ਮੋ	ਹੀ
						ਪ	ਗ	ਰੁ	ਸਨੁ
						ਅੰ	ਤਰ	ਜਾ	ੜ

ਅੰਤਰਾ

+	2	0	3
		ਪ — — ਮ ਜਉ ਿ ਪੈ ਿ	ਪ — ਨ — ਹ ਮ ਨ ਿ
ਸੰ — ਰੁੰ ਸੰ ਪਾ ਿ ਪ ਕ	ਨ — ਸੰ ਰੰ ਿ ਤਾ ਿ	ਗੁੰ — — ਅ ਿ ਹੋ ਅ	ਗੰ ਗੁੰ — ਸੰ ਨੰ ਿ ਤਾ ਿ
ਰੁੰ — ਸੰ — ਅ ਿ ਹੋ ਅ	ਨ ਧੁ ਪ — ਨੰ ਿ ਤਾ ਿ	— — ਨ — ਪ ਤਿ ਤ ਪਾ	ਸੰ ਗੁੰ — ਸੰ ਵ ਿ ਨ ਨਾ
ਨ ਧੁ ਪ ਮਗ ਿ ਮੁ ਕੋ ਸੋ ਪ ਅੰ	ਰੁੰ ਗ ਰੁੰ ਸ ਹੋ ਿ ਤਾ ਿ	ਰੁੰ — ਗ ਰੁੰ ਤੋ ਹੀ ਮੋ ਹੀ	ਗ ਰੁੰ ਸਨੁ ਰੁੰ ਮੋ ਹੀ ਤੋ ਹੀ

ਨੋਟ : ਸਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਏਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਹਨ ।

ਰਾਗ ਸ੍ਰੀ ਰਾਗ ਮਹਲਾ ੧, ਪੰਨਾ ੧੪

ਮੋਤੀ ਤ ਮੰਦਰ ਉਸਰਹਿ ਰਤਨੀ ਤ ਹੋਹਿ ਜੜਾਉ ॥
ਕਸਤੂਰਿ ਕੰਗੁ ਅਗਰਿ ਚੰਦਨਿ ਲੀਪਿ ਆਵੈ ਚਾਉ ॥
ਮਤੁ ਦੇਖਿ ਭੂਲਾ ਵੀਸਰੈ ਤੇਰਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਨਾਉ ॥ ੧ ॥
ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਜੀਉ ਜਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥
ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਗੁਰੁ ਪੂਛਿ ਦੇਖਿਆ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਬਾਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਧਰਤੀ ਤ ਹੀਰੇ ਲਾਲ ਜੜਤੀ ਪਲਾਘਿ ਲਾਲ ਜੜਾਉ ॥
ਮੋਹਣੀ ਮੁਖਿ ਮਣੀ ਸੋਹੈ ਕਰੇ ਰੰਗਿ ਪਸਾਉ ॥
ਮਤੁ ਦੇਖਿ ਭੂਲਾ ਵੀਸਰੈ ਤੇਰਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਨਾਉ ॥ ੨ ॥
ਸਿਧੁ ਹੋਵਾ ਸਿਧਿ ਲਾਈ ਰਿਧਿ ਆਖਾ ਆਉ ॥
ਗੁਪਤੁ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ਬੈਸਾ ਲੋਕੁ ਰਾਖੈ ਭਾਉ ॥
ਮਤੁ ਦੇਖਿ ਭੂਲਾ ਵੀਸਰੈ ਤੇਰਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਨਾਉ ॥ ੩ ॥
ਸੁਲਤਾਨੁ ਹੋਵਾ ਮੇਲਿ ਲਸਕਰ ਤਖਤਿ ਰਾਖਾ ਪਾਉ ॥
ਹੁਕਮੁ ਹਾਸਲੁ ਕਰੈ ਬੈਠਾ ਨਾਨਕਾ ਸਭ ਵਾਉ ॥
ਮਤੁ ਦੇਖਿ ਭੂਲਾ ਵੀਸਰੈ ਤੇਰਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਨਾਉ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥

ਰੂਪਕ (ਅਸਥਾਈ)

ਸਮ	੨	੩	੦	੨	੩
ਗ					
ਰੁ ਗ ਰੁ	ਸ	—	—	ਪ	ਪਮ
ਹਰਿ ਬਿ ਨੁ	ਜੀ	ਓ	ਜਲਿ ਬ ਲਿ	ਜਾ	ਓ
ਗ					
ਰੁ ਗ ਰੁ	ਸ	—	—	ਪ	ਪਮ
ਹਰਿ ਬਿ ਨੁ	ਜੀ	ਓ	ਜਲਿ ਬ ਲਿ	ਜਾ	ਓ
			ਪ		
	ਨ		ਮ	ਪ	
ਪ ਨ —	ਧੁ	ਪ	ਪੂ	ਦੇ	ਖਿ
ਮੈਂ ਆ ਪ	ਨਾ	ਗੁ	ਪ	ਆ	ਓ
	ਨ		ਰੁ ਗ ਰੁ	ਸ	—
ਨ — —	ਧੁ	ਪ	ਬਾ	ਓ	ਓ
ਅ ਵ ਰੁ	ਨਾ	ਹੀ			
ਗ					
ਰੁ					
ਹਰਿ					

ਅੰਤਰਾ

ਪ — ਮ	ਪ —	ਨ —	ਸੰ —	ਸੰ —	—	—
ਮੋ ਤੀ ਤ	ਮੰ	ਦ	ਉ	ਰ	ਹਿ	ਓ
ਗੁ — —	ਗੰ	ਰੁੰ	ਨ	ਪ	—	—
ਰਤ ਨੀ ਤ	ਹੋ	ਹਿ	ਛਾ	ਉ	ਓ	ਓ
ਪ — ਮ	ਪ —	ਨ —	ਸੰ —	ਸੰ —	—	—
ਕਸਤੂਰਿ	ਕੁੰ	ਗੁੰ	ਅ ਗ ਰਿ	ਚੰ	ਦ	ਨਿ
ਗੁ — —	ਗੰ	ਰੁੰ	ਨ	ਪ	—	—
ਲੀ ਓ ਪਿ	ਆ	ਵੇ	ਚਾ	ਉ	ਮ	ਤੁ
ਨ — —	ਧੁ	ਪ	ਪਮ	ਪ	—	—
ਦੇ ਓ ਖਿ	ਭੂ	ਲਾ	ਵੀ	ਰੰ	ਤੇ	ਰਾ
ਨ — —	ਧੁ	ਪ	ਰੁ ਗ ਰੁ	ਸ	—	—
ਚਿ ਤਿ ਨ	ਆ	ਵੇ	ਨਾ	ਉ	ਓ	ਓ
ਗ						
ਧੁ						
ਹਰਿ						

ਨੋਟ : ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਢੁਕਾਂ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਹੀ ਗਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ।

ਸ੍ਰੀ ਰਾਗ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੪, ਪੰਨਾ ੮੩

ਸਲੋਕ ਮ: ੩

ਰਾਗਾਂ ਵਿਚਿ ਸ੍ਰੀ ਰਾਗੁ ਹੈ ਜੇ ਸਚਿ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥
 ਸਦਾ ਹਰਿ ਸਚੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਨਿਹਚਲ ਮਤਿ ਅਪਾਰੁ ॥
 ਰਤਨੁ ਅਮੋਲਕੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥
 ਜਿਹਵਾ ਸਚੀ ਮਨੁ ਸਚਾ ਸਚਾ ਸਰੀਰ ਅਕਾਰੁ ॥
 ਨਾਨਕ ਸਚੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੁ ॥

ਧੁਮਾਰ (ਅਸਥਾਈ)

+	2	0	3
।	ਰੁ	ਗੁ	ਨੁ
ਪ ਮ ਧੁ ਪ —	ਰਾ	ਰੁ ਸ —	ਸ — ਸ —
ਰਾ ਽ ਗੁ ਹੈ ਽	ਗੁ	ਵਿ ਽ ਚਿ	ਸ ਽ ਰੀ ਽
।	ਰਾ	ਗੁ	ਨੁ
ਪ ਮ ਧੁ ਪ —	ਰਾ	ਰੁ ਸ —	ਨੁ ਰੁ ਸ —
ਰਾ ਽ ਗੁ ਹੈ ਽	ਗੁ	ਵਿ ਽ ਚਿ	ਸ ਽ ਰੀ ਽
।	—	ਨ —	ਸ ਰੁ ਸ —
ਪ ਮ ਧੁ ਪ —	ਜੇ	ਸ ਽ ਚਿ	ਧ ਽ ਰੇ ਪਿ
ਰਾ ਽ ਗੁ ਹੈ ਽	—	—	—
ਨ ਧੁ— ਪ— ਰੁਗ ਰੁਸ	ਰੁ	ਰ ਸ —	ਨੁ — ਸ —
ਆ਽ ਽ ਽ ਽ ਰੁ਽	ਰਾ	ਵਿ ਽ ਚਿ	ਸ ਽ ਰੀ ਽
ਪ			
ਰਾ			

ਅੰਤਰਾ

	ਪ	ਮ	ਪ	ਨ	—	ਸ	ਰੁ	ਸ	—
।	ਸ	ਦਾ	ਹ	਽	ਰਿ	ਸ	਽	ਚੁ	਽
।	ਪ	ਮ	ਪ	ਨ	—	ਸ	ਰੁ	ਸ	—
ਰੁ — ਗੁ ਰੁ ਸ	ਸ	ਦਾ	ਹ	਽	ਰਿ	ਸ	਽	ਚੁ	਽
ਮ ਨਿ ਵ ਽ ਸੈ	ਰੁ	—	—	—	—	ਗੁ	ਰੁ	ਸ	਽
ਰੁ — ਗੁ ਰੁ ਸ	ਨਿ	ਹ	ਚ	਽	ਲ	ਮ	਽	ਤਿ	ਅ
ਮ ਨਿ ਵ ਽ ਸੈ	ਰ	ਗੁ	ਰੁ	ਸ	—	ਨੁ	—	ਸ	—
ਨ— ਧੁ— ਪ— ਰੁਗ ਰੁਸ	ਰਾ	ਗੁ	ਵਿ	਽	ਚਿ	ਸ	਽	ਰੀ	਽
ਪਾ਽ ਽ ਽ ਽ ਽ ਰੁ਽									
ਪ									
ਰਾ									

ਨੋਟ : ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਥਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਗਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ।

ਗੁਨ ਨਾਦ ਪੁਨਿ ਅਨੰਦ ਬੇਦ ॥

ਕਬਤ ਸੁਨਤ ਮੁਨਿ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਮੰਡਲੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਮਾਨ ਦਾਨ ਮਨ ਰਸਿਕ ਰਸਨ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਤਹ ਪਾਪ ਖੰਡਲੀ ॥ ੧ ॥

ਜੇਗ ਜੁਗਤਿ ਗਿਆਨ ਭੁਗਤਿ ਸੁਰਤਿ ਸਬਦ ਤਤ ਬੇਤੇ ਜਪੁ ਤਪੁ ਅਖੰਡਲੀ ॥

ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਮਿਲਿ ਜੋਤਿ ਨਾਨਕ ਕਛੂ ਦੁਖੁ ਨ ਡੰਡਲੀ ॥ ੨ ॥ (ਕਲਿਆਣ ਮਹਲਾ ੫)

ਪੰਨਾ ੧੩੨੨

ਨੋਟ : (ਹੇ) ਅਖਰ ਪੁਰਾਤਨ ਰੀਤ ਵਿਚ ਰਾਗੀ ਸਿੰਘ ਲਾਉਂਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ ਉਸੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹੀ ਲਿਖੀ ਹੈ।

ਚਾਰਤਾਲ (ਅਸਥਾਈ)

+	0	2	0	3	4
			ਪ ਰੁ ਗ (ਹੇ) ਟ	ਰੁ ਸ ਟ ਗੁ	ਗ ਰੁ ਨ ਟ
ਪ — ਨਾ ਟ	— — ਟ ਟ	— — ਟ ਦ	ਰੁ ਗ (ਹੇ) ਟ ਪ	ਰੁ ਸ ਟ ਗੁ	ਗ ਰੁ ਨ ਟ
ਪ — ਨਾ ਟ	— — ਟ ਟ	— — ਟ ਦ	ਰੁ ਗ (ਹੇ) ਟ	ਰੁ ਸ ਟ ਗੁ	ਗ ਰੁ ਨ ਟ
ਪ — ਨਾ ਟ	— ਮ ਦ ਧੁ	ਪ ਧੁ ਨਿ ਅ	ਪ — ਨੰ ਟ ।	— — ਦ ਬੇ	— — ਟ ਦ
ਮ ਗ ਗ ਕ ਬ	— ਮ ਰ ਸੁ	— — ਨ ਤ	ਮ ਰੁ — ਮੁ ਨਿ ਪ	— ਗ ਜ ਨਾ	ਰੁ ਨਸ ਟ ਮਿਲਿ
ਸ ਰੁ ਸ ਟ	— ਪ ਟ ਟ	— — ਟ ਤ	ਰੁ ਗ ਮ ਟ ਪ	ਰੁ ਸ ਟ ਡ	— — ਟ ਟ
ਸ — ਲੀ ਟ ਪ ਨਾ	ਰੁ — ਟ ਟ	ਪ — ਟ ਟ	ਰੁ ਗ (ਹੇ) ਟ	ਰੁ ਸ ਟ ਗੁ	ਗ ਰੁ ਨ ਟ

ਅੰਤਰਾ

+	0	2	0	3	4
ਪ ਮ ਗਿਆ	ਪ ਨ ਨ ਧਿਆ	— — ਫ ਨਫ	ਸੰ — ਮਾ ਫ	ਗੁੰ ਸੰ ਨ ਦਾ	— — ਫ ਨ
ਪ ਮ ਗਿਆ	ਪ ਨ ਨ ਧਿਆ	— — ਫ ਨ	ਸੰ — ਮਾ ਫ	ਗੁੰ ਸ ਨ ਦਾ	— — ਨ ਮਨ
ਗੁੰ — ਰ ਸਿ	— ਗੰ ਕ ਰ	ਗੁੰ ਸੰ ਸ ਨ	ਨ ਧੁ ਨਾ ਫ	— ਪ ਮੁ ਜ	— — ਪਤ ਤਹ
ਪ ਗੁ ਗ ਪਾ ਫ	ਗੁ ਪ ਫ ਧ	— — ਫ ਫ	ਗੁ ਗ ਖੰ ਫ	ਗੁ ਸ ਫ ਫ	— — ਫ ਫ
ਸ — ਲੀ ਫ	ਗੁ — ਫ	ਪ — ਫ ਫ	ਗੁ ਗ (ਹੇ) ਫ	ਗੁ ਸ ਫ ਗੁ	ਗੁ ਗੁ ਨ —
ਪ ਨਾ					

ਸੋਚਾਰੀ

ਸ — ਜੋ ਫ	— — ਗ ਜੁ	ਗ — ਗ ਤਿ	ਗ ਗੁ ਗਿਆ ਫ	— ਸ ਨ ਫੁ	— — ਗ ਤਿ
ਪ ਮ ਸੁ ਰ	ਧੁ ਪ ਤਿ ਸ	— — ਬ ਦ	ਗੁ ਗ ਤ ਫ	ਗੁ ਸ ਤ ਬੇ	— — ਤੇ ਜਪੁ
ਸ ਗੁ ਤ ਫ	— ਪ ਫ ਪੁ	— — ਫ ਅ	ਗੁ ਗ ਖੰ ਫ	ਗੁ ਸ ਫ ਫ	— — ਫ ਲੀ

ਅਭੋਗ

ਪ ਮ ਓ ਫ	ਪ ਨ ਤਿ ਪੋ	— — ਫ ਤਿ	ਸੰ — ਮਿ ਫ	ਗੁੰ ਸੰ ਲਿ ਜੋ	— — ਫ ਤਿ
ਗੁੰ — ਨਾ ਫ	— ਗੰ ਫ ਨ	ਗੁੰ ਸੰ ਫ ਕ	ਨ ਧੁ ਕ ਫ	— ਪ ਫ ਫੁ	— — ਫ ਫ
ਪ ਗੁ ਗ ਦੁ ਫ	ਗੁ ਪ ਫ ਖ	— — ਫ ਨ	ਗੁ ਗ ਫੰ ਫ	ਗੁ ਸ ਫ ਫ	— — ਫ ਫ
ਸ — ਲੀ ਫ	ਗੁ — ਫ ਫ	ਪ — ਫ ਫ	ਗੁ ਗ (ਹੇ) ਫ	ਗੁ ਸ ਫ ਗ	ਗੁ ਗੁ ਨ ਫ
ਪ ਨਾ					

ੴ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸ੍ਰੀ ਰਾਗ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕਾ, ਪੰਨਾ ੯੧-੯੨

ਏਕੁ ਸੁਆਨੁ ਕੈ ਘਰਿ ਗਾਵਣਾ ॥
 ਜਨਨੀ ਜਾਨਤ ਸੁਤੁ ਬਡਾ ਹੋਤੁ ਹੈ ਇਤਨਾਕੁ ਨ ਜਾਨੈ ਜਿ ਦਿਨ ਦਿਨ ਅਵਧ ਘਟਤੁ ਹੈ ॥
 ਮੋਰ ਮੋਰ ਕਰਿ ਅਧਿਕ ਲਾਭੁ ਧਰਿ ਪੇਖਤ ਹੀ ਜਮ ਰਾਉ ਹਸੈ ॥ ੧ ॥
 ਐਸਾ ਤੈ ਜਗੁ ਭਰਮਿ ਲਾਇਆ ਕੈਸੇ ਬੂਝੈ ਜਬ ਮੋਹਿਆ ਹੈ ਮਾਇਆ ॥੨॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਛੋਡਿ ਬਿਖਿਆ ਰਸ ਇਤੁ ਸੰਗਤਿ ਨਿਹਚਉ ਮਰਣਾ ॥
 ਰਮਈਆ ਜਪਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ਅਨਤ ਜੀਵਣ ਬਾਣੀ ਇਨ ਬਿਧਿ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਤਰਣਾ ॥੩॥
 ਜਾਂ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਲਾਗੈ ਭਾਉ ॥
 ਭਰਮੁ ਭੁਲਾਵਾ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥
 ਉਪਜੈ ਸਹਜੁ ਗਿਆਨ ਮਤਿ ਜਾਗੈ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅੰਤਰਿ ਲਿਵਲਾਗੈ ॥ ੩ ॥
 ਇਤੁ ਸੰਗਤਿ ਨਾਹੀ ਮਰਣਾ ॥
 ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣਿ ਤਾ ਖਸਮੈ ਮਿਲਣਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥

ਚਾਰਤਾਲ (ਅਸਥਾਈ)

+	0	2	0	3	4
					ਮਪ ਨਸੰ
					ਐ ਸਾ
					ਮਪ ਨਸੰ
					ਐ ਸਾ
ਘੜਾਵਾ	— ਨ	ਧੁ ਪ	— ਰੁ ਗ	ਰੁ ਸ	ਮਪ ਨਸੰ
	ੜ	ਜ	ਗੁ	ਮਿ ਲਾਇਆ	ਐ ਸਾ
ਘੜਾਵਾ	— ਨ	ਧੁ ਪ	— ਰੁ ਗ	ਰੁ ਸ	—
	ੜ	ਜ	ਗੁ	ਮਿ ਲਾ	ੜ ਦਿਆ
ਸ	ਰੁ —	ਗ	ਸ	ਧੁ ਪ	ਮਪ ਨਸੰ
ਘੜਾਵਾ	ੜ ਸੇ	ਬੂ ਬੈ	ਜਬ ਮੋ ਹਿਆ	ਹੈ ਮਾਇਆ	ਐ ਸਾ

ਅੰਤਰਾ

+	0		2		0		3		4	
ਏ	—	—	ਰੁਂ	—	ਸੰ	ਨ	ਪੁ	—	ਪ	—
ਏ	ਫ	ਕੁ	ਸੁਆ	ਫ	ਨੁ	ਕੈ	ਫ	ਫ	ਘ	ਰਿ
ਮ	ਪ	ਨ	ਸੰ	ਰੁਂ	ਸੰ	ਨ	ਪੁ	—	ਪ	ਰੁਗ
ਗਾ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ	ਵ	ਨਾ
ਪ	ਮ	ਪ	ਨ	—	—	ਸੰ	—	ਰੁਂ	ਸੰ	—
ਜ	ਨ	ਨੀ	ਜਾ	ਨ	ਤ	ਸੁਤੁ	ਬ	ਫਾ	ਹੋ	ਫੁ
ਰੁਂ	—	—	ਗੰ	ਰੁਂ	ਸੰ	ਨ	ਪੁ	—	ਪ	—
ਇਤ	ਨਾ	ਕੁਨ	ਜਾ	ਨੀ	ਜਿ	ਦਿ	ਨ	ਫ	ਦਿ	ਫ
ਨ	—	—	ਪੁ	ਪ	—	ਰੁ	ਗ	ਰੁ	ਸ	—
ਅ	ਵ	ਫ	ਫ	ਫ	ਘ	ਟ	ਫ	ਕੁ	ਹੈ	ਫ
ਰੁਂ	—	—	ਗੰ	ਰੁਂ	ਸੰ	ਨ	ਪੁ	—	ਪ	—
ਮੰ	ਫ	ਰ	ਮੰ	ਰ	ਕਰਿ	ਅਧਿ	ਕ	ਫ	ਲਾਫੁ	ਫ
ਨ	—	—	ਪੁ	ਪ	—	ਰੁ	ਗ	ਰੁ	ਸ	ਮਪ
ਪੇ	ਖ	ਤ	ਹੀ	ਜ	ਮ	ਰਾ	ਉ	ਹ	ਸੈ	ਐ
ਰੁਂ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ਕੁ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

ਸੰਚਾਰੀ

ਸ	ਰੁ	—	ਗ	ਰੁ	ਸ	ਪ	ਮ	ਪੁ	ਪ	—	—
ਕਹ	ਤ	ਕ	ਬੀ	ਫ	ਰ	ਫੰ	ਫਿ	ਬਿਖਿ	ਆ	ਰ	ਸ
ਨ	—	—	ਪੁ	ਪ	—	ਰੁ	ਗ	ਰੁ	ਸ	—	—
ਇ	ਫ	ਤੁ	ਸੇ	ਗ	ਤਿ	ਨਿਹ	ਚ	ਉ	ਮਰ	ਨਾ	ਫ
ਸ	ਰੁ	—	ਗ	ਰੁ	ਸ	ਪ	ਮ	ਪੁ	ਪ	—	—
ਰ	ਮਈ	ਆ	ਜਪਹੁ	ਪ੍ਰਾ	ਣੀ	ਅਨ	ਤ	ਜੀ	ਵਣ	ਬਾ	ਣੀ
ਨ	—	—	ਪ	—	—	ਰੁ	ਗ	ਰੁ	ਸ	—	—
ਇਨ	ਬਿ	ਧਿ	ਭਵ	ਸਾ	ਗਰੁ	ਤ	ਰ	ਫ	ਨਾ	ਫ	ਫ

+	0	2	0	3	4
ਪ	ਮ	ਨ	ਸ	ਰੁ	ਸ
ਜਾਂ	ਤਿ	ਭਾ	ਲਾ	ਗੈ	ਭਾ
ਰੁ	—	ਗ	ਨ	—	ਪ
ਭਰ	ਮੁ	ਲਾ	ਵਿ	ਚਹੁ	ਜਾ
ਰੁ	—	ਗ	ਨ	—	ਪ
ਉਪ	ਜੈ	ਸਹ	ਗਿਆ	ਮਤਿ	ਜਾ
ਨ	—	ਪ	ਰੁ	ਰੁ	ਸ
ਗੁਰ	ਪ੍ਰ	ਅੰ	ਲਿ	ਲਾ	ਗੈ
ਰੁ	—	ਗ	ਨ	—	ਪ
ਪ	—	ਸ	ਨਾ	ਹੀ	ਮਰ
ਤੁ	—	ਗ	ਨਾ	—	ਣਾ
ਹਿ	—	ਸ	ਨਾ	—	।
ਨ	—	ਪ	ਰੁ	ਰੁ	ਮਪ
ਹੁਕ	ਮੁ	ਛਾ	ਖਸ	ਮਿਲ	ਐ
ਰੁ	—	ਗ	ਗ	—	ਨਸ
ਤਾਂ	—	ਤਾ	ਮੈ	—	ਸਾ

ਨੋਟ : ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਕਾਫੀ ਅੱਗ ਸੀ ਰਾਗ ਵਿਚ ਹੈ !

ਤਿੰਨਤਾਲ (ਅਸਥਾਈ)

+	2	0	3
	ਪ —	ਰੁ —	ਮ —
	ਤੇ ਹੀ	ਭੀ ਟ ਤੇ ਰੀ	ਕੀ ਟ ਮ ਇ
ਨ			।
ਨ ਪੁ — —	ਪ — —	ਰੁ — ਗ ਰੁ	ਮ — ਪ —
ਨਾ ਟ ਟ ਪ	ਵੈ ਟ ਤੇ ਰੀ	ਕੀ ਟ ਤੇ ਰੀ	ਕੀ ਟ ਮ ਤਿ
ਨ		।	
ਨ ਪੁ — —	ਪ — —	ਪਮ ਪੁ — —	ਪ — —
		(
ਨਾ ਟ ਟ ਪ	ਵੈ ਟ ਟ ਟ	ਹਉ ਕੇ ਵ ਝ	ਆ ਟ ਖੀ ਟ

ਮ — ਗ —	ਰੁ — ਸ —	ਪ — ਮ	ਪ — ਨ —
ਨਾ ਽ ਽ ਽	ਉ ਽ ਽ ਽	ਹਉ ਕੇ ਵ ਭੁ	ਆ ਽ ਖਾ ਽
ਸੰ ਨ ਪੁ ਪ	ਰੁ ਗ ਰੁ ਸ	ਰੁ — ਗ ਰੁ	ਮ — ਪ —
ਨਾ ਽ ਽ ਽	਽ ਽ ਉ ਽	ਭੀ ਽ ਤੇ ਹੀ	ਕੀ ਽ ਮ ਤਿ
ਨਾ			

ਅੰਤਰਾ

ਸੰ — ਰੁੰ ਸੰ	ਨ — ਸੰ —	ਪ — ਮ	ਪ — ਨ —
ਆ ਽ ਽ ਰ	ਜਾ ਽ ਽ ਽	ਕੇ ਟਿ ਕੇ	ਟੀ ਽ ਮੇ ਰੀ
ਸੰ — ਰੁੰ ਸੰ	ਨ — ਸੰ —	— ਪ — ਮ	ਪ — ਨ —
ਆ ਽ ਽ ਰ	ਜਾ ਽ ਽ ਽	਽ ਕੇ ਟਿ ਕੇ	ਟੀ ਽ ਮੇ ਰੀ
ਸੰ — —	ਨ — ਸੰ —	— ਰੁੰ —	ਗੰ — ਰੁ ਸੰ
ਆ ਽ ਽ ਽	ਜਾ ਽ ਽ ਽	਽ ਪਵ ਟੁ ਪੀ	ਅ ਟੁ ਅ ਪਿ
ਸੰ — —	ਪੁ — ਪ —	— ਸੰ —	ਪੁ — ਪ —
ਆ ਽ ਽ ਽	਽ ਽ ਉ ਽	਽ ਚੰ ਦੁ ਸੁ	ਰ ਜੁ ਦੁ ਦਿ
ਰੁ — ਗ —	ਰੁ — ਸ —	— ਪ — ਮ	ਪ — ਨ —
ਗੁ ਫੈ ਽ ਨ	ਦੇ ਽ ਖਾ ਽	਽ ਸੁ ਪ ਨੈ	ਸਉ ਽ ਟ ਨ
ਸੰ ਨ ਪੁ ਪ	ਰੁ ਗ ਰੁ ਸ	ਰੁ — ਗ ਰੁ	ਮ — ਪ —
ਬਾ ਽ ਽ ਽	਽ ਽ ਉ ਽	ਭੀ ਽ ਤੇ ਹੀ	ਕੀ ਽ ਮ ਤਿ
ਨ			
ਨਾ			

ਨੋਟ : ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਥਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਗਣੀਆਂ ਹਨ ।

ਸ੍ਰੀ ਰਾਗ ਕਾਫੀ ਅੰਗ

ਸ੍ਰੀ ਰਾਗ

ਪੁਰਾਣੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ, ਅਜ ਤੋਂ ਕਈ ਸੌ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਸ੍ਰੀ ਰਾਗ ਕਾਫੀ ਅੰਗ ਵਿਚ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਪੂਰਬੀ ਅੰਗ ਵਿਚ ਗਾਉਣ ਦਾ ਰਿਵਾਜ ਹੈ। ਦਖਣੀ ਵਿਦਵਾਨ ਹੁਣ ਵੀ ਸ੍ਰੀ ਰਾਗ ਕਾਫੀ ਅੰਗ ਹੀ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਦੋਹਾਂ ਹੀ ਅੰਗਾਂ ਵਿਚ ਆਰੋਹੀ ਅਵਰੋਹੀ ਦਾ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ, ਕੇਵਲ ਠਾਠਾਂ ਦਾ ਫਰਕ ਹੈ। ਜੋ ਗੁਰਬਾਣੀ ਵਿਚ (ਸੁਆਨ ਕੇ ਘਰ ਗਾਵਣਾ) ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਚਾਰਤਾਲ ਵਿਚ ਭਾਰ ਸਪਤਕ ਦੀ ਹੈ ਤੇ ਸਧ ਸਪਤਕ ਦੀ ਹੈ ਤਕ ਮੀਂਡ ਲਾਉਣੀ ਹੈ।

ਕਾਫੀ ਅੰਗ ਰੰਗ ਆਰ ਪੂਰਵੀ ਅੰਗ ਰੰਗ।

ਕਾਫੀ ਅੰਗ

ਰ ਵਾਦੀ

ਸਮਾਂ ਸਮ ਦਾ

ਔਡਵ ਸੰਪੂਰਣ

ਪ ਸੰਵਾਦੀ

ਆਰੋਹੀ ਵਿਚ ਗੁ ਪ ਵਹਜਤ ਹੈ

ਆਰੋਹੀ : ਸ ਰ ਮ ਪ ਨ ਸੰ

ਅਵਰੋਹੀ : ਸੰ ਨੁ ਧ ਪ ਮ ਗੁ ਰ ਸ

ਸ੍ਰੀ ਰਾਗ ਕਾਫੀ ਅੰਗ

ਸ੍ਰੀ ਰਾਗ ਮਹਲਾ ੧ ਪੰਨਾ ੧੪

ਕੋਟਿ ਕੋਟੀ ਮੇਰੀ ਆਰਜਾ ਪਵਣੁ ਪੀਅਣੁ ਅਪਿਆਉ ॥

ਚੰਦ ਸੂਰਜ ਦੁਇ ਗੁਫੈ ਨ ਦੇਖਾ ਸੁਪਨੈ ਸਉਣ ਨ ਥਾਉ ॥

ਭੀ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਹਉ ਕੇਵਡੁ ਆਖਾ ਨਾਉ ॥ ੧ ॥

ਸਾਚਾ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਨਿਜ ਥਾਇ ॥

ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਆਖਣੁ ਆਖਣਾ ਜੇ ਭਾਵੈ ਕਹੇ ਤਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਕੁਸਾ ਕਟੀਆ ਵਾਰ ਵਾਰ ਪੀਸਣਿ ਪੀਸਾ ਪਾਇ ॥

ਅਗੀ ਸੇਤੀ ਜਾਲੀਆ ਭਸਮ ਸੇਤੀ ਰਲਿ ਜਾਉ ॥

ਭੀ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਨ ਪਵੈ ਹਉ ਕੇਵਡੁ ਆਖਾ ਨਾਉ ॥ ੨ ॥

ਪੰਖੀ ਹੋਇ ਕੈ ਜੇ ਭਵਾ ਸੈ ਅਸਮਾਨੀ ਜਾਉ ॥

ਨਦਰੀ ਕਿਸੈ ਨ ਆਵਊ ਨਾ ਕਿਛੁ ਪੀਆ ਨ ਥਾਉ ॥

ਭੀ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਹਉ ਕੇਵਡੁ ਆਖਾ ਨਾਉ ॥ ੩ ॥

ਨਾਨਕ ਕਾਗਦ ਲਖ ਮਣਾ ਪੜਿ ਪੜਿ ਕੀਚੈ ਭਾਉ ॥

ਮਸੂ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵਈ ਲੇਖਣਿ ਪਉਣੁ ਚਲਾਉ ॥

ਭੀ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਹਉ ਕੇਵਡੁ ਆਖਾ ਨਾਉ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥

ਕਾਫ਼ੀ ਠਾਠ ਦਾ ਸ੍ਰੀ ਰਾਗ (ਚਾਰਤਾਲ)

ਅਸਥਾਈ

+	0	2	0	3	4
	ਪ				ਸਰ
ਪ —	ਮ ਧ	— ਪ	— ਰ	— ਮਗੁ	ਸਾਚਾ
ਨਿਰੰ ॥	॥ ਕਾ	ਰੁ ਨਿਜ	ਥਾ ॥	॥ ॥	ਰਸ ਸਰ
	ਪ				ਇਸ ਸਾਚਾ
ਪ —	ਮ ਧ	— ਪ	— ਰ	— ਮਗੁ	ਰਸ —
ਨਿਰੰ ॥	॥ ਕਾ	ਰੁ ਨਿਜ	ਥਾ ॥	॥ ॥	ਇਸ ॥
ਸ —	ਨੁ ਰ	— —	ਮ ਪ	ਧ ਪ	— —
ਸੁਣਿ ਸੁ	ਣਿ ਆ	ਪ ਣ	ਆ ॥	ਖ ਣਾਂ	॥ ਜੇ
ਪ ਨ	ਸੰ ਰ	— ਸੰ	— ਸੰਨੁ	ਧਪ ਮਗੁ	ਰਸ ਸਰ
ਭਾ ॥	ਵੇ ਕ	ਰੇ ਤ	ਮਾ ॥	॥ ॥	ਇਸ ਸਾਚਾ
ਪ					
ਨਿਰੰ					

ਅੰਤਰਾ

ਪ —	— ਨ	ਸੰ —	ਰ —	— ਸੰ	— —
ਕੋ ਟਿ	ਕੋ ਟੀ	ਮੋ ਰੀ	ਆ ॥	ਰ ਜਾ	॥ ॥
ਸੰ —	— ਸਨੁ	ਧਪ ਪ	— —	— ਪਮ	ਗੁਰ ਸ
ਪਵ ਣੁ	॥ ਪੀ ॥	ਅਸ ਣੁ	ਅ ॥	ਪਿ ਆਸ	॥ ਉ
ਸ —	ਨੁ ਰ	— —	ਮ —	ਧ ਪ	— —
ਚੰ ਦੁ	ਸੁ ਰਜੁ	ਦੁ ਇ	ਗੁ ਫੈ	ਨ ਦੇ	॥ ਖਾ
ਪ —	— ਧ	— ਪ	— ਰ	— ਮਗੁ	ਰਸ ਸ
ਸੁਪ ਨੈ	॥ ਸਉ	ਣ ਨ	ਥਾ ॥	॥ ॥	॥ ਉ
ਰੰ —	— ਮਗੁ	ਜੰ ਸੰ	— —	— ਸੰਨੁ	ਧਪ —
ਭੀ ਤੇ	ਰੀ ਕੀ ॥	ਮ ਤਿ	ਨਾ ॥	ਪ ਵੈ ॥	॥ ਹਉ
ਪ ਨ	ਸੰ ਰ	— ਸੰ	— ਸੰਨੁ	ਧਪ ਮਗੁ	ਰਸ ਸਰ
ਕੋ ਵ	ਵੇ ਆ	॥ ਖਾ	ਨਾ ॥	॥ ॥	ਉਸ ਸਾਚਾ
ਪ					
ਨਿਰੰ					

ਨੋਟ : ਥਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਹੀ ਲਗਣੀਆਂ ਹਨ।

ਰਾਗ ਮਾਝ

ਰਾਗ ਮਾਝ ਕਾਫੀ ਅੰਗ

ਮਾਝ ਦੋ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਕ ਕਾਫੀ ਅੰਗ ਤੇ ਇਕ ਖਮਾਜ ਅੰਗ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਨਾਂ ਵਿਚ, ਦੋਨੋਂ ਗੰਧਾਰਾ ਤੇ ਦੋਨੋਂ ਨਿਖਾਧਾਂ ਹਨ। ਕਾਫੀ ਅੰਗ ਵਿਚ ਕੌਮਲ ਗੁ ਜ਼ਿਆਦਾ ਲਗਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਮਾਜ ਅੰਗ ਵਿਚ ਤੀਬਰ ਗ (ਸੁਧ) ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮਾਝ ਮੱਧ ਤੇ ਤਾਰ ਸਪਤਕ ਵਿਚ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਧ ਵਕੂ ਹੈ।

ਕਾਫੀ ਅੰਗ ਆਰੋਹੀ ਸ ਰ ਮ ਪ ਨ ਸ

ਔੜਵ ਸੁੰਪਰਣ ਅਵਰੋਹੀ ਸ ਨੁ ਧ ਪ, ਸੰ ਧ, ਗ ਮ ਗੁ ਰ ਸ

ਆਲਾਪ : ਰ ਮ ਪ, ਗ ਮ ਪ, ਗੁ, ਰ, ਸ, ਮ ਪ ਨ ਸ, ਸੰ ਪ
ਧ, ਮ, ਗ, ਮ, ਪ, ਗੁ, ਸ, ਰ, ਨੁ, ਸ, ਮ ਪ ਨ ਸ,

ਗੁੰ ਗੁੰ, ਸ, ਰ ਨ ਸ, ਸ ਨੁ ਧ ਪ, ਗ ਗ, ਮ ਪ, ਗੁ ਗੁ, ਸ
ਰ ਨੁ ਸ,

ਮਾਝ ਰਾਗ ਕਾਫੀ ਅੰਗ

ਨੋਟ : ਮਾਝ ਰਾਗ ਦੋ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੀਆਂ ਤਿੰਨ ਰੀਤਾਂ ਇਕ ਅੰਗ ਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਦੋ ਰੀਤਾਂ ਦੂਸਰੇ ਅੰਗ ਦੀਆਂ ਹਨ।

ਸਲੋਕ ਮ: ੧ (ਮਾਝ ਕੀ ਵਾਰ, ਪੰਨਾ ੧੪੪)

ਸੀਹਾ ਬਾਜਾ ਚਰਗਾ ਕੁਹੀਆ ਏਨਾ ਖਵਾਲੇ ਘਾਹ ॥
ਘਾਹੁ ਖਾਨਿ ਤਿਨਾ ਮਾਸੁ ਖਵਾਲੇ ਏਹਿ ਚਲਾਏ ਰਾਹ ॥
ਨਦੀਆ ਵਿਚਿ ਟਿਥੇ ਦੇਖਾਲੇ ਥਲੀ ਕਰੇ ਅਸਗਾਹ ॥
ਕੀੜਾ ਬਾਪਿ ਦੇਇ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਲਸਕਰ ਕਰੇ ਸੁਆਹ ॥
ਜੇਤੇ ਜੀਅ ਜੀਵਹਿ ਲੈ ਸਾਹਾ ਜੀਵਾਲੇ ਤਾਕਿ ਅਸਾਹ ॥
ਨਾਨਕ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਚੇ ਭਾਵੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਦੇਇ ਗਿਰਾਹ ॥

ਤਾਲ ਢਈਆ (ਰੂਪਕ) ਅਸਥਾਈ

0	1	2	0	1	2
ਰ ਮ —	ਪ —	ਨ —	ਸੰ —	—	—
ਕੀ ਟ ਝਾ	ਥਾ ਟ	ਪਿ ਦੇ	ਇ ਟ ਪਾਤਿ	ਸਾ ਟ	ਹੀ ਟ
ਪ ਧ —	ਗ —	ਮ ਪ	ਗੁ —	ਸ ਰ	ਨ ਸ —
ਲਸ ਕ ਰ	ਕ ਟ	ਰੇ ਸੁ	ਆ ਟ ਟ	ਟ	ਹ ਟ
ਗੁੰ —	ਸੰ ਰੰ	ਨ —	ਸੰ —	ਨ ਸੰ	ਪ —
ਲਸ ਕ ਰ	ਕ ਟ	ਰੇ ਰੁ	ਆ ਟ ਟ	ਟ	ਹ ਟ
ਪ ਧ —	ਗ —	ਮ ਪ	ਗੁ —	ਸ ਰ	ਨ ਸ —
ਲਸ ਕ ਰ	ਕ ਟ	ਰੇ ਸੁ	ਆ ਟ ਟ	ਟ	ਹ ਟ
ਰ ਮ —	ਪ —	ਨ —	ਸੰ —	—	—
ਕੀ ਟ ਝਾ	ਥਾ ਟ	ਪਿ ਦੇ	ਇ ਟ ਪਾਤਿ	ਸਾ ਟ	ਹੀ ਟ

ਅੰਤਰਾ

ਮ —	ਨੁ ਪ —	ਨ —	ਸੰ —	—	ਨ ਸੰ —
ਜੀ ਟ ਹਾ	ਬਾ ਟ	ਜਾ ਟ	ਚ ਰ ਗਾ	ਕੁ	ਹੀ ਆ ਟ
ਗੁੰ —	ਸੰ ਰੰ	ਨ —	ਸੰ —	ਨ ਸੰ	—
ਏ ਨਾ ਖ	ਆ ਟ	ਲੇ ਟ	ਘਾ ਟ ਟ	ਟ	ਹ ਟ
ਮ —	ਨੁ ਪ —	ਨ —	ਸੰ —	—	ਨ ਸੰ —
ਘਾ ਟ ਹੁ	ਖਾ ਨਿ	ਤਿ ਨਾ	ਮਾ ਸੁ ਖ	ਵਾ	ਲੇ ਟ
ਗੁੰ —	ਸੰ ਰੰ	ਨ —	ਸੰ —	ਨ ਸੰ	ਪ —
ਏ ਹਿ ਚ	ਲਾ ਟ	ਏ ਟ	ਰਾ ਟ ਟ	ਟ	ਹ ਟ
ਪ ਧ —	ਗ —	ਮ ਪ	ਗੁ —	ਸ ਰ	ਨ ਸ —
ਏ ਹਿ ਚ	ਲਾ ਟ	ਏ ਟ	ਰਾ ਟ ਟ	ਟ	ਹ ਟ
ਰ ਮ —	ਪ —	ਨ —	ਸੰ —	—	—
ਕੀ ਟ ਝਾ	ਥਾ ਟ	ਪਿ ਦੇ	ਇ ਟ ਪਾਤਿ	ਸਾ ਟ	ਹੀ ਟ

ਨੋਟ : ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਹਨ ।

ਰਾਗ ਮਾਝ ਕਾਫੀ ਅੰਗ

(ਮਾਝ ਮ: ਪ ਚਉਪਦੇ ਘਰ ੧, ਪੰਨਾ ੯੬)

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲੋਚੈ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਤਾਈ ॥

ਬਿਲਪ ਕਰੇ ਚਾਤ੍ਰਕ ਕੀ ਨਿਆਈ ॥

ਤ੍ਰਿਖਾ ਨ ਉਤਰੈ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਵੈ ਬਿਨੁ ਦਰਸਨ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥

ਹਉ ਘੋਲੀ ਜੀਉ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਚਾਰਤਾਲ (ਅਸਥਾਈ)

+	0	2	0	3	4
			ਰ	—	ਮ
			ਮੇ	ਚਾ	ਸ
					ਮ
ਸੰ	—	—	—	ਧ	—
ਲੋ	ੜ	ੜ	ਚੈ	ੜ	ਗ
ਮ			ਗੁਰ	ਦ	ਰ
ਗੁ	—	ਸ	ਨੁ	ਸ	ਰ
ਤਾ	ੜ	ੜ	ਈ	ੜ	ਪ
			ਸ	ੜ	ਮ
ਸ	—	—	ਮ	ਪ	ਗ
ਰੇ	ੜ	ੜ	ਚਾ	ਕਿ	ਚਾ
			ਤ੍ਰਿ	ਕ	ਤ੍ਰਿਕ
ਗੁ	—	ਸ	ਨੁ	ਸ	ਰ
ਨਿਆ	ੜ	ੜ	ਈ	ੜ	ਮ
ਸੰ			ਸ	ੜ	ਪ
ਲੋਚੈ			ੜ	ੜ	ਨ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	—	—	ਪ	ਨ	—	ਸੰ	—	ਨ	ਸੰ	—	—
ਤ੍ਰਿ	ਖਾ	ੜ	ਨ	ੜ	ੜ	ਉ	ੜ	ਤ	ਰੈ	ੜ	ੜ
ਗੁ	—	ਸੰ	ਰੰ	ਨ	—	ਸੰ	—	ਨ	ਸੰਨ	ਸੰਨ	ਸੰ
ਸਾਂ	ੜ	ੜ	ਤਿ	ੜ	ਨ	ਆ	ੜ	ੜ	ਵੈ	ੜ	ਬਿਨੁ
									ਮ		
ਨਸੰਰੰ	—	—	ਸੰ	—	ਪ	ਮਪਧ	—	—	ਗ	ਮ	ਪ
ਦ	ਰ	ੜ	ਸ	ੜ	ਨ	ਸੰ	ੜ	ੜ	ਤ	ੜ	ਪਿ
ਗੁ	ੜ	ਸ	ਰ	ਨੁ	ਸ	ਰ	—	—	ਮ	ਪ	ਨ
ਆ	ੜ	ਰੈ	ਜੀ	ੜ	ਉ	ਮੇ	ਚਾ	ੜ	ਮ	ੜ	ਨੁ
ਸੰ											
ਲੋਚੈ											

ਨੋਟ : ਥਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ ।

ਰਾਗ ਮਾਝ ਕਾਫ਼ੀ ਅੰਗ

ਮਾਝ ਮ: ਪ ਚਉਪਦੇ ਘਰ ੧, ਪੰਨਾ ੯੬

ਤੇਰਾ ਮੁਖੁ ਸੁਹਾਵਾ ਜੀਉ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਬਾਣੀ ॥ ਚਿਰੁ ਹੋਆ ਦੇਖ ਸਾਰਿਗ ਪਾਣੀ ॥

ਧੰਨੁ ਸੁਦੇਸੁ ਜਹਾ ਤੂੰ ਵਸਿਆ ਮੇਰੇ ਸਜਣ ਮੀਤ ਮੁਰਾਰੇ ਜੀਉ ॥ ੧੨ ॥

ਹਉ ਘੋਲੀ ਹਉ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਗੁਰ ਸਜਣ ਮੀਤ ਮੁਰਾਰੇ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਸੂਲਫਾਕ (ਅਸਥਾਈ)

+	0	2	3	0
ਗੁ	ਸ	ਨ	ਸ	ਰ
ਤ	ਰਾ	ਖੁ	ਹਾ	ਜੀ
ਗੁ	ਸ	ਨ	ਸ	ਰ
ਤ	ਰਾ	ਖੁ	ਹਾ	ਜੀ
ਰ	ਮ	ਪ	ਮ	ਪ
ਸ	ਹ	ਧੁ	ਨਿ	ਬਾ
ਗ	—	ਮ	—	—
ਚਿ	—	ਹੁ	ਆ	ਖੇ
ਗੁ	—	—	ਸ	ਸ
ੜ	ਸਾ	ਰਿ	ਗ	ਣੀ
ਗੁ				
ਤੇ				
ਮ	ਪ	ਨ	ਸੰ	—
ਧੰ	ਨੁ	ਸੁ	ਦੇ	ੜ
ਗੁ	ਰੰ	ਸੰ	ਰੰ	—
ਜ	ਕੁੰ	ੜ	ਵ	ਸਿ
ਮ	ਪ	ਨ	ਸੰ	—
ਧੰ	ਨੁ	ਸੁ	ਦੇ	ੜ
ਗੁ	ਰੰ	ਸੰ	ਰੰ	—
ਜ	ਕੁੰ	ੜ	ਵ	ਸਿ
ਸੰ	—	ਪ	—	—
ਸ	ਜ	ਣ	ਮੀ	ੜ
ਮ	ਮ	ਪ	ਗੁ	ਸ
ਰਾ	ਰੇ	ੜ	ਜੀ	ੜ
ਗੁ				
ਤੇ				

ਅੰਤਰਾ

ਨੋਟ : ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ ।

ਰਾਗ ਮਾਝ ਖਮਾਜ ਅੰਗ

ਖਮਾਜ ਅੰਗ ਦਾ ਮਾਝ ਰਾਗ । ਇਹ ਖੌੜਵ ਸੰਪੂਰਣ ਹੈ, ਧ ਵਰ੍ਹ ਹੈ । ਆਰੋਹੀ ਵਿਚ ਜੋ ਗੰਧਾਰ ਲਗੇ ਤਾਂ ਧ ਨਹੀਂ ਲਗਣੀ, ਜਿਥੇ ਧੈਵਧ ਲਗੇਗੀ ਉਥੇ ਗੰਧਾਰ ਨਹੀਂ ਲਗਣੀ । ਇਹ ਖਮਾਜ ਅੰਗ ਵਾਲਾ ਮਾਝ, ਮੰਦਰ, ਮੱਧ ਤੇ ਤਾਰ ਸਪਤਕ ਵਿਚ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਕਈ ਇਸ ਨੂੰ ਮੱਧ ਤੇ ਤਾਰ ਸਪਤਕ ਵਿਚ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ।

ਖਮਾਜ ਅੰਗ

ਸ ਵਾਦੀ

ਸਮਾ ਦਿਨ ਚੋਬਾ ਪਹਿਰ

ਖੌੜਵ ਸੰਪੂਰਣ

ਪ ਸੰਵਾਦੀ

ਆਰੋਹੀ—ਸ ਰ ਮ ਪ ਧ ਨ ਸ |

(ਖੌੜਵ) ਦੋ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਰੋਹੀ ਹੈ ।

ਸ ਰ ਗ ਮ ਪ ਨ ਸ |

ਅਵਰੋਹੀ—ਸ ਨ ਧ ਪ, ਧ ਨ ਧ ਪ, ਮ ਗ ਰ ਸ

ਆਲਾਪ—ਸ, ਗ, ਮ, ਪ, ਮ, ਗ, ਰ, ਸ, ਨ, ਪ ਨ ਸ, ਨੁਧਪ, ਨਪਨਸ,

ਪ ਨ ਸ ਰੰਗੁਰੰਸ, ਨੁਧਪ, ਪਧਨੁਧਪ, ਮ ਗ ਰ ਸ, ਨ ਪੁ ਨ ਸ

ਨੋਟ : ਮਾਝ ਰਾਗ ਦੇ ਦੂਸਰੇ ਅੰਗ ਦੀਆਂ ਦੋ ਰੀਤਾਂ ਇਹ ਹਨ (ਮਾਝ ਖਮਾਜ ਅੰਗ)

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪, ਪੰਨਾ ੯੪

ਮਧੁ ਸੂਦਨ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤਨ ਪ੍ਰਾਨਾ ॥

ਹਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਾ ॥

ਕੋਈ ਸਜਣੁ ਸੰਤੁ ਮਿਲੈ ਵਡਭਾਗੀ ਮੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਰਾ ਦਸੈ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥

ਹਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਖੋਜੀ ਭਾਲਿ ਭਾਲਾਈ ॥

ਕਿਉ ਪਿਆਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮਿਲੈ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥

ਮਿਲਿ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਖੋਜੁ ਦਸਾਈ ਵਿਚਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਵਸੈ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥

ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਰਖਵਾਲਾ ॥

ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਦੀਨ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥

ਮੇਰਾ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਗੁਰ ਜਲ ਮਿਲਿ ਕਮਲੁ ਵਿਗਸੈ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥

ਮੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਦੇਖੇ ਨੀਂਦ ਨ ਆਵੈ ॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਤਨਿ ਵੇਦਨ ਗੁਰ ਬਿਰਹੁ ਲਗਾਵੈ ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਗੁਰੁ ਮੇਲਹੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਰਹਸੈ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥

ਨੋਟ : ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਤਿਨਤਾਲ ਵਿਚ ਵੀ ਰੀਤ ਹੈ ਅਤੇ 'ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮ' ਇਹ ਅਸਥਾਈ ਰਖ ਕੇ ਪੰਜ ਤਾਲ ਵਿਚ ਵੀ ਰੀਤ ਹੈ । ਅਸੀਂ ਪੰਜ ਤਾਲ ਵਿਚ ਦੂਸਰਾ ਸ਼ਬਦ (ਰੀਤ) ਲਿਖ ਕੇ ਦੇ ਰਹੇ ਹਾਂ । ਪੰਜ ਤਾਲ ਵਿਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਰੀਤ ਇਕੋ ਹੀ ਹੈ ॥

ਮਾਝ ਰਾਗ ਤਿੰਨਤਾਲ (ਅਸਥਾਈ)

+	2	0	3
	ਸ ਗ ਮ ਪ ਮ ਧੁ ਸੁ ਟ	— ਸ ਗ ਰ ਦ ਨ ਮੋ ਰੇ	ਸ ਨੁ ਪਨੁ — ਸ ਮ ਨਤ ਨ
ਸ — ਗੁ ਰਸ ਪ੍ਰਾ ਟ ਨਾ ਟ ਟ	ਨੁ ਸ —ਗ ਮ ਸ ਮ ਧੁਸੁ ਟ	ਨੁ ਧ ਪਮ ਗਰ ਦ ਨ ਮੋਟ ਰੇਟ	ਸ ਨੁ ਪਨੁ — ਸ ਮ ਨਤ ਨ
ਸ — ਗੁ ਰਸ ਪ੍ਰਾ ਟ ਨਾ ਟ ਟ	ਨੁ ਸ —ਗ ਮ ਸ ਮ ਧੁਸੁ ਟ	ਪਧ ਨੁ ਧਪ ਮਗ ਦਸ ਟ ਨਸ ਮੋਸ	ਰਸ ਨੁ ਪਨੁ — ਰੇਸ ਮ ਨਤ ਨ
ਸ — — — ਪ੍ਰਾ ਟ ਨਾ ਟ	ਪ — — — ਹਉ ਹ ਰਿਬਿ ਨੁ	ਪਧ ਮ —ਪ ਧ ਦੁਸ ਟ ਯਾ ਟ	ਨੁ — ਧ ਪ ਅ ਵ ਰੁ ਨ
ਮ ਗ ਰ ਸ ਜਾ ਨਾ ਟ ਟ	ਪ — — — ਹਉ ਹ ਰਿਬਿ ਨੁ	ਪਧ ਮ —ਪ ਧ ਦੁਸ ਟ ਯਾ ਟ	ਨੁ — ਧ ਪ ਅ ਵ ਰੁ ਨ
ਮ ਗ ਰ ਸ ਜਾ ਨਾ ਟ ਟ ਸ ਪ੍ਰਾ	ਸ ਗ ਮ ਪ ਮ ਧੁ ਸੁ ਟ	— ਸ ਗ ਰ ਦ ਨ ਮੋ ਰੇ	ਸ ਨੁ ਪਨੁ ਨੁ ਸ ਮ ਨਤ ਨ

ਅੰਤਰਾ

	ਪ — —ਨ — ਕੋਈ ਸ ਯਾ ਟੁ	ਸ — ਨਸ ਰੰਗੁ ਸ ਟ ਰੁਟ ਟ	ਰੰ ਸ ਰੰ —ਸ ਨ ਸ ਮਿ ਲੈਵ ਡ
ਸ — — — ਭਾ ਟ ਗੀ ਟ	ਪ — —ਨ — ਕੋਈ ਸ ਯਾ ਟੁ	ਸ — ਨਸ ਰੰਗੁ ਸ ਟ ਰੁਟ ਟ	ਸ ਰੰ —ਸ ਨ ਸ ਮਿ ਲੈਵ ਡ
ਸ — — — ਭਾ ਟ ਗੀ ਟ	— — — ਰੰ ਮੈ ਹ ਰਿਪੁ ਭੁ	ਸੰਨੁ — ਧ ਪ ਪਿਆ ਟ ਰਾ ਟ	ਨੁ — ਧ ਪ ਦ ਟ ਸੈ ਜੀ
ਮ ਗ ਰ ਸ ਉ ਟ ਟ ਟ ਸ ਪ੍ਰਾ	ਸ ਗ ਮ ਪ ਮ ਧੁ ਸੁ ਟ	— ਸ ਗ ਰ ਦ ਨ ਮੋ ਰੇ	ਸ ਨੁ ਪਨੁ — ਸ ਮ ਨਤ ਨ

ਨੋਟ : ਸਬਦ ਦੀਆਂ ਥਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ।

ਰਾਗ ਮਾਝ ਖਮਾਜ ਅੰਗ

ਸੁਰਗ ਬਾਸੁ ਨ ਬਾਛੀਐ ਡਰੀਐ ਨਾ ਨਰਕਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਹੋਨਾ ਹੈ ਸੋ ਹੋਈ ਹੈ ਮਨਹਿ ਨ
ਕੀਜੇ ਆਸ ॥ ੧ ॥ ਰਾਮਈਆ ਗੁਨ ਗਾਈਐ ॥ ਜਾ ਤੇ ਪਾਈਐ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ੧ ॥
ਰਹਾਉ ॥ ਕਿਆ ਜਪੁ ਕਿਆ ਤਪੁ ਸੰਜਮੋ ਕਿਆ ਬਰਤੁ ਕਿਆ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਜਬ ਲਗੁ
ਜੁਗਤਿ ਨ ਜਾਨੀਐ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਭਗਵਾਨ ॥ ੨ ॥ ਸੰਪੈ ਦੇਖਿ ਨ ਹਰਖੀਐ ਬਿਪਤਿ ਦੇਖਿ
ਨ ਰੋਇ ॥ ਜਿਉ ਸੰਪੈ ਤਿਉ ਬਿਪਤਿ ਹੈ ਬਿਧ ਨੇ ਰਚਿਆ ਸੋ ਹੋਇ ॥ ੩ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ
ਅਬ ਜਾਨਿਆ ਸੰਤਨ ਰਿਦੈ ਮਝਾਰਿ ॥ ਸੇਵਕ ਸੋ ਸੇਵਾ ਭਲੇ ਜਿਹ ਘਟ ਬਸੈ
ਮੁਹਾਰਿ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੧੨ ॥

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਕਬੀਰ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੩੩੭

ਪੰਜਤਾਲ ਅਸਵਾਰੀ (ਅਸਥਾਈ)

+	2	3	4	5
ਸ —ਗ—ਮ	ਪ — — —	ਨੁ ਧਪ ਮਗ ਰਸ	ਨੁਪ ਨੁ	—ਸ—
ਰਾ ਸਮਈ ॥ १ ॥	ਆ ॥ १ ॥ १ ॥	ਗੁ ਨੁ ॥ १ ॥ १ ॥	॥ १ ॥ ਗਾਈ	॥ १ ॥
ਸ —ਗ—ਮ	ਪ — — —	ਨੁ ਧਪ ਮਗ ਰਸ	ਨੁਪ ਨੁ	—ਸ—
ਰਾ ਸਮਈ ॥ १ ॥	ਆ ॥ १ ॥ १ ॥	ਗੁ ਨੁ ॥ १ ॥ १ ॥	॥ १ ॥ ਗਾਈ	॥ १ ॥
ਸ —ਗ—ਮ	ਪ ਨ ਸੰ ਰ	ਸ ਨੁ ਧ ਪ	ਮ ਗ	ਹ ਸ
ਜਾ ॥ १ ॥	ਪਾ ਈ ਐ ॥	ਪ ਰ ਮ ਨਿ	ਧਾ ਨੁ	॥ १ ॥
ਸ —ਗ—ਮ	ਪ ਨ ਸੰ ਰ	ਸ ਨੁ ਧ ਪ	ਮ ਗ	ਰ ਸ
ਜਾ ॥ १ ॥	ਪਾ ਈ ਐ ॥	ਪ ਰ ਮ ਨਿ	ਧਾ ਨੁ	॥ १ ॥
ਸ				
ਰਾ				

ਅੰਤਰਾ

ਪ —ਨ—	ਸੰ — ਨਸੰ ਰੰਗੁ	ਰੰਸੰ ਰੰ ਨ —	ਸੰ ਨ	ਸੰ —
ਸੁ ਰਗ ॥	ਬਾ ਸੁ ਨੁ ॥ १ ॥	॥ १ ॥ ਬਾ ॥ १ ॥	ਐ ॥	॥ १ ॥
ਸੰ — —ਰੰ	ਨੁ — ਧ ਪ	ਨੁ — ਧ ਪ	ਮ ਗ	ਰ ਸ
ਡ ਗੀਐ ॥	ਨਾ ॥ १ ॥ १ ॥	ਨ ਰ ਕਿ ਨਿ	ਵਾ ਸੁ	॥ १ ॥
ਪ —ਨ—	ਸੰ — ਨਸੰ ਰੰਗੁ	ਰੰਸੰ ਰੰ —ਨ—	ਸੰ ਨ	ਸੰ —
ਹੈ ॥ १ ॥	ਹੈ ॥ १ ॥ १ ॥	॥ १ ॥ ਸੋ ॥ १ ॥	ਹੈ ॥	॥ १ ॥
ਸੰ — —ਰੰ	ਨੁ — ਧ ਪ	ਨੁ — ਧ ਪ	ਮ ਗ	ਰ ਸ
ਮ ॥ १ ॥	ਨ ॥ १ ॥ १ ॥	ਕੀ ॥ १ ॥	ਆ ਸ	॥ १ ॥
ਸ				
ਰਾਮਈਆ				

ਨੋਟ : ਸਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ ।

ਰਾਗ ਰਉੜੀ

1895 156

ਰਾਗ ਗਉੜੀ (ਭੈਰਉਂ ਅੰਗ)

ਗਉੜੀ

ਗਉੜੀ ਵਿਚ ਮੰਦਰ ਸਪਤਕ ਦੀ ਨੁ ਜ਼ਿਆਦਾ ਲਗਦੀ ਹੈ। ਇਹੋ ਗਉੜੀ ਦੀ ਮੁਖ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ। ਕੁਝ ਗਉੜੀਆਂ ਸਵੇਰੇ ਗਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਤੇ ਕੁਝ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ। ਇਹ ਭੈਰਉਂ ਅੰਗ ਵਾਲੀ ਗਉੜੀ ਮੰਦਰ ਤੇ ਮੱਧ ਸਪਤਕ ਵਿਚ ਹੀ ਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਭੈਰਉਂ ਅੰਗ	ਰੁ ਵਾਦੀ	ਸਮਾਂ ਸਵੇਰੇ ਦਾ
ਅੰਤਰ ਸੰਪੂਰਣ	ਪ ਸੰਵਾਦੀ	

ਆਰੋਹੀ : ਸ ਰੁ ਮ ਪ ਨ ਸ

ਅਵਰੋਹੀ : ਸ ਨ ਧੁ ਪ ਮ ਗ ਰੁ ਸ ਨ ਸ

ਆਲਾਪ : ਸ ਨ ਨ ਸ, ਰੁ ਰੁ ਸ, ਮ ਪ ਨ ਧੁ ਪ, ਮ ਗ ਰੁ ਸ ਨ ਸ, ਨ ਧੁ ਪ, ਮੁ ਪੁ ਨ ਸ

ਮ ਪ ਨ ਸ, ਰੁ ਰੁ ਸ ਨ ਧੁ ਪ, ਪ ਰੁ, ਮਗਰੁਸਨਸ, ਰੁ ਰੁ ਸ,

ਗਉੜੀ (ਭੈਰਉਂ ਅੰਗ)

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫, ਪੰਨਾ ੨੧੨

ਮੋਹਿ ਦਾਸਰੋ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ॥
 ਧਾਨੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਖਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਐਸੇ ਹੋ ਰੇ ਖਸਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥
 ਖਿਨ ਮਹਿ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰਣ ਹਾਰਾ ॥ ੧ ॥
 ਕਾਮੁ ਕਰੀ ਜੇ ਠਾਕੁਰ ਭਾਵਾ ॥
 ਗੀਤ ਚਰਿਤ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਾ ॥ ੨ ॥
 ਸਰਣਿ ਪਰਿਓ ਠਾਕੁਰ ਵਜੀਰਾ ॥
 ਤਿਨਾ ਦੇਖਿ ਮੋਰਾਮਨੁ ਧੀਰਾ ॥ ੩ ॥
 ਏਕ ਟੇਕ ਏਕੇ ਆਧਾਰਾ ॥
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੀ ਲਾਗਾ ਕਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ੧੧ ॥ ੧੩੯ ॥

ਚਾਰਤਾਲ (ਅਸਥਾਈ)

+	0	2	0	3	4
ਰੁ — ਐ 5	— ਮ ਸੋ ਹੈ	ਪ — 5 ਰੇ	ਮਗ ਰੁਸ ਖਸ ਮੁ5	— ਨੁ ਹ ਮਾ	— -ਸ 5 ਰਾ5
ਰੁ — ਐ 5	— ਮ ਸੋ ਹੈ	ਪ — 5 ਰੇ	ਮਗ ਰੁਸ ਖਸ ਮੁ5	— ਨੁ ਹ ਮਾ	— -ਸ 5 ਰਾ5
ਰੁ —	ਸ ਨ	ਧੁ ਪਮ	ਪ ਨ	— —	— -ਸ
ਖਿ ਨ	ਮਹਿ ਸਾ	ਜਿ ਸ5	ਵਾ ਰ	ਣ ਹਾ	5 ਰਾ5
ਰੁ —	ਸ ਨ	ਧੁ ਪਮ	ਪ ਨ	— —	— -ਸ
ਪਿ ਨ ਰੁ ਐਸੋ	ਮਹਿ ਸਾ	ਜਿ ਸ5	ਵਾ ਰ	ਣ ਹਾ	5 ਰਾ

ਅੰਤਰਾ

ਮ — ਮੋ 5	ਪ ਨ ਹਿ ਦਾ	— — ਸ ਰੋ	ਸੰ — ਨਾ ਕੁ	ਰੁ — ਰ ਕੋ	ਸੰ — 5
ਮ — ਮੋ 5	ਪ ਨ ਹਿ ਦਾ	— — ਸ ਰੋ	ਸੰ — ਨਾ ਕੁ	ਰੁ — ਰ ਕੋ	ਸੰ — 5 5
ਨ ਧੁ ਧਾ 5 ਰੁ ਐਸੋ	ਪ ਪਮ ਨੁ ਪੁ5	ਪ — ਭ ਕਾ	ਰੁ — ਖਾ 5	— ਮਗ 5 ਨਾ 5	ਰੁਸ ਨੁਸ 5 5 5 5

ਦੂਸਰਾ ਅੰਤਰਾ

ਮ — ਕਾ 5	ਪ ਨ ਮੁ ਕ	— — ਰੀ ਜੇ	ਸੰ — ਨਾ ਕੁ	ਰੁ — ਰ ਭਾ	ਸੰ — 5 ਵਾ
ਮ — ਕਾ 5	ਪ ਨ ਮੁ ਕ	— — ਰੀ ਜੇ	ਸੰ — ਨਾ ਕੁ	ਰੁ — ਰ ਭਾ	ਸੰ — 5 ਵਾ
ਨ ਧੁ ਗੀ ਤ ਰੁ ਐਸੋ	ਪ ਪਮ ਚ ਰਿ5	ਪ — ਤ ਪ੍ਰਭ	ਰੁ — ਕੋ 5	— ਮਗ ਗੁਨ ਗਾ5	ਰੁਸ ਨੁਸ 5 ਵਾ5

ਸੋਚਾਈ

ਰੁ —	ਮ ਪਧੂ	ਪਮ ਪ	ਮ ਗ	ਰੁ —	ਸ —
ਸ ਰ	ਣਿ ਪਰਿ	ਓ ਠਾ	ਕੁ ਰ	ਵ ਜੀ	ਰਾ ਃ
ਮ —	ਪ ਨ	ਧੁ ਪ	ਰੁ —	— ਮਗ	ਰੁਸ —
ਤਿ ਃ	ਨਾ ਦੇ	ਃ ਖਿ	ਮੇ ਰਾ	ਮਨੁ ਧੀਃ	ਰਾਃ ਃ

ਅਭੋਗ

ਮ —	ਪ ਨ	— —	ਸੰ —	ਰੁ —	ਸ —
ਦੇ ਃ	ਕ ਟੇ	ਃ ਕ	ਏ ਕੋ	ਆ ਧਾ	ਰਾ ਃ
ਨ ਧੁ	ਪ ਪਮ	ਪ —	ਰੁ —	— ਮਗ	ਰੁਸ ਨਸ
ਜ ਨ	ਨਾ ਨਕ	ਹਰਿ ਕੀ	ਲਾ ਃ	ਗਾ ਕਾਃ	ਰਾਃ ਃ
ਰੁ					
ਅਸੇ					

ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ (ਭੈਰਉਂ ਅੰਗ)

ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਮਹਲਾ ੫, ਪੰਨਾ ੨੦੧

ਬਿਰੁ ਘਰਿ ਬੈਸਹੁ ਹਰਿ ਜਨ ਪਿਆਰੇ ॥
 ਸਤਿਗੁਰਿ ਤੁਮਰੇ ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਦੁਸਟ ਦੂਤ ਪਰਮੇਸਰਿ ਮਾਰੇ ॥
 ਜਨ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖੀ ਕਰਤਾਰੇ ॥ ੧ ॥
 ਬਾਦਿਸਾਹ ਸਾਹ ਸਭ ਵਸਿ ਕਰਿ ਦੀਨੇ ॥
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ਮਹਾ ਰਸ ਪੀਨੇ ॥ ੨ ॥
 ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ਭਜਹੁ ਭਗਵਾਨ ॥
 ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਕੀਨੇ ਦਾਨੁ ॥ ੩ ॥
 ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥
 ਨਾਨਕ ਓਟ ਪਕਰੀ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ॥ ੪ ॥ ੧੦੮ ॥

ਤਿਨਤਾਲ (ਅਸਥਾਈ)

+	2	0	3
			ਨ — ਸ
			ਥਿ ਕੁਘ ਰਿ
ਰੁ — ਸ —	ਮ — ਪ ਧੁ	ਮ ਗ ਰੁ ਸ	— ਨ — ਸ
ਬੋ ਃ ਸ ਹੁ	ਹ ਰਿ ਜ ਨ	ਪਿ ਆ ਰੇ ਃ	ਃ ਥਿ ਕੁਘ ਰਿ

ਰੁ — ਸ — ਬੈ ਟ ਸ ਹੁ	ਮ — ਪ ਧੁ ਹ ਰਿ ਜ ਨ	ਮ ਗ ਰੁ ਸ ਪਿ ਆ ਰੇ ਟ	— ਨੁ — ਸ ਟ ਬਿ ਰੁਘ ਰਿ
ਰੁ — ਸ — ਬੈ ਟ ਸ ਹੁ	ਮ — ਪ ਧੁ ਹ ਰਿ ਜ ਨ	ਮ ਗ ਰੁ ਸ ਪਿ ਆ ਰੇ ਟ	— ਨੁ — ਸ ਟ ਸ ਤਿਗੁ ਰਿ
ਨੁ ਧੁ ਪੁ ਮੁ ਦੁ ਮ ਰੇ ਟ	ਪੁ — ਨੁ — ਕਾ ਟ ਜ ਸ	ਸ ਰੁ ਸ — ਵਾ ਟ ਰੇ ਟ	— ਨੁ — ਸ ਟ ਸ ਤਿਗੁ ਰਿ
ਨੁ ਧੁ ਪੁ ਮੁ ਦੁ ਮ ਰੇ ਟ ਰੁ ਫੇਸਹੁ	ਪੁ — ਨੁ — ਕਾ ਟ ਜ ਸ	ਸ ਰੁ ਸ — ਵਾ ਟ ਰੇ ਟ	— ਨੁ — ਸ ਟ ਬਿ ਰੁਘ ਰਿ

ਅੰਤਰਾ

			ਮ — ਪ ਦੁਸ ਟ ਟ
ਨ — — — ਦੁ ਟ ਤ ਪਰ	ਸੰ — — — ਮੇ ਟ ਸ ਰਿ	ਰੁ — ਸ — ਮਾ ਟ ਰੇ ਟ	— ਮ — ਪ ਟ ਦੁਸ ਟ ਟ
ਨ — — — ਦੁ ਟ ਤ ਪਰ	ਸੰ — — — ਮੇ ਟ ਸ ਰਿ	ਰੁ — ਸ — ਮਾ ਟ ਰੇ ਟ	— ਮ — ਪ ਟ ਜ ਨਕੀ ਟ
ਨ — ਧੁ ਪ ਪੋ ਟ ਜ ਰ	ਰੁ — — — ਖੀ ਟ ਕ ਰ	ਮ ਗ ਰੁ ਸ ਤਾ ਟ ਰੇ ਟ	— ਨੁ — ਸ ਟ ਬਿ ਰੁਘ ਰਿ
ਰੁ ਫੇਸਹੁ			

ਨੋਟ : ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ ।

ਰਾਗ ਗਉੜੀ (ਪੂਰਬੀ ਅੰਗ)

ਗਉੜੀ

ਪੂਰਵੀ ਅੰਗ
ਐੜਵ ਖੇੜਵ

ਰੁਵਾਦੀ
ਪ ਸੰਵਾਦੀ

ਸਮਾਂ ਸਮ ਵੇਲਾ
ਆਰੋਹੀ ਗ ਪੁ ਵਰਜਤ
ਅਵਰੋਹੀ ਗ ਵਰਜਤ

ਆਰੋਹੀ : ਸ ਰੁ ਮ ਪ ਨ ਸੰ

ਅਵਰੋਹੀ : ਸੰ ਨ ਧੁ ਪ ਮ ਰੁ ਸ ਨੁ ਸ

ਆਲਾਪ : ਸ ਰੁ ਸ, ਨੁ ਸ, ਰੁ ਮ ਪ, ਮਰੁ ਸ ਨੁ ਸ, ਰੁ ਮਪ, ਧੁਪ, ਨਸੰ,

ਰੁ ਮੰ ਪੰ ਮੰ ਰੁੰ ਸ, ਰੁੰ ਨ ਧੁ ਪ, ਮ ਰੁ ਸ ਨੁ ਸ,

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫, ਪੰਨਾ ੧੮੬

ਜਾਕਾ ਮੀਤੁ ਸਾਜਨੁ ਹੈ ਸਮੀਆ ॥
ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਕਹੁ ਕਾਕੀ ਕਮੀਆ ॥ ੧ ॥
ਜਾਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ॥
ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਭ੍ਰਮੁ ਤਾਕਾ ਭਾਗੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਾ ਕਉ ਰਸੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਹੈ ਆਇਓ ॥
ਸੋ ਅਨਰਸ ਨਾਹੀ ਲਪਟਾਇਓ ॥ ੨ ॥
ਜਾਕਾ ਕਹਿਆ ਦਰਗਹ ਚਲੈ ॥
ਸੋ ਕਿਸ ਕਉ ਨਦਰਿ ਲੈ ਆਵੈ ਤਲੈ ॥ ੩ ॥
ਜਾਕਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਾਕਾ ਹੋਇ ॥
ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਉ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ੪ ॥ ੩੩ ॥ ੧੦੨ ॥

ਚਾਰਤਾਲ (ਅਸਥਾਈ)

[illegible]

ਅੰਤਰਾ

ਕੁ. —	— ਸ	—	—	ਰੁ. —	— ਸ	—	—
ਜਾ ੬	ਕੀ ਪ੍ਰੀ	ਤਿ ਗੀ	ਕਿੰ ਦ	ਸਿਉ ਲਾ	੬ ਗੀ		
			।				
ਕੁ. —	ਨ ਧੁ	ਪ —	ਮ ਰੁ	— —	ਸ —		
ਦੁ ੬	ਖੁ ਦਰ	ਦੁ ਭ੍ਰਮੁ	ਤਾ ੬	ਕਾ ਭਾ	ਗੀ ੬		
ਕੁ. —	— ਸ	—	—	— ਸ	—		
ਜਾ ੬	ਕਉ ਰਸੁ	ਹ ਰਿ	ਰੁ. —	ਹੈ ਆ	੬ ਇਉ		
			।				
ਕੁ. —	ਨ ਧੁ	ਪ —	ਮ ਰੁ	— —	ਸ ਨਸ		
ਸੰ ਅ	ਨ ਰ	੬ ਸ	ਨਾ ਗੀ	ਲਧ ਟਾ	ਇਉ ਜਾਕਾ		
ਰੁ							
ਮੀਰੁ							

ਸੰਚਾਈ

ਰੁ —	—	—	ਮ	ਪ —	ਪੁ —	—	ਪ	—	—
ਜਾ ਟ	ਕਾ	ਕਹਿ	ਆ ਟ	ਦਰ ਗ	ਹ ਚ	ਲੈ ਸ			
ਨ —	ਪੁ ਪ	ਰਿ —	ਲੈ	ਮ ਰੁ	—	ਸ —			
ਕਿ ਸ	ਕਉ ਨਦ	ਲੈ	ਆ ਟ	ਵਾ ਤ	ਲੈ ਟ				

ਅਭੋਗ

ਰੁ —	—	—	ਸ	ਰੁ —	—	ਸੰ	—	—
ਜਾ ਟ	ਕਾ ਸਭੁ	ਕਿ ਫੁ	ਤਾ ਟ	ਕਾ ਹੋ	ਦਿ ਟ			
ਰੁ —	ਨ ਪੁ	ਪ —	ਮ ਰੁ	—	ਸ ਨਸ			
ਨਾ ਨ	ਕ ਤਾ	ਕਉ ਟ	ਸ ਦਾ	ਸੁਖੁ ਹੋ	ਦਿ ਜਾਕਾ			
ਰੁ ਮੀਰੁ								

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ

ਪੂਰਬ ਵਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਉੜੀ ਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਦਾ ਨਾਮ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਕਰਕੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਵੱਡਾ ਕਰਕੇ ਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਪੂਰਵੀ ਅੰਗ	ਰੁ ਵਾਦੀ	ਸਮਾਂ ਸਮਾਂ
ਵੱਡਾ ਸੰਪੂਰਣ	ਪ ਸੰਵਾਦੀ	ਮ ਦੋਨੋਂ ਹਨ

ਆਰੋਹੀ : ਸ ਰੁ ਗ ਰੁ, ਮਪ ਧੁਪ ਨ ਸ

ਅਵਰੋਹੀ : ਸ ਨ ਧੁਪ ਮ ਗ ਮ ਗ ਰੁ ਸ ਨ ਸ,

ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫, ਪੰਨਾ ੨੦੪

ਕਵਨ ਗੁਨ ਪ੍ਰਾਨ ਪਤਿ ਮਿਲਉ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥ ੧ ਰਹਾਉ ॥

ਰੂਪ ਹੀਨ ਬੁਧਿ ਬਲ ਹੀਨੀ ਮੋਹਿ ਪਰਦੇਸਨਿ ਦੂਰ ਤੇ ਆਈ ॥ ੧ ॥

ਨਾਹਨਿ ਦਰਬੁ ਨ ਜੋਬਨ ਮਾਤੀ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਕੀ ਕਰਹੁ ਸਮਾਈ ॥ ੨ ॥

ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਭਈ ਬੈਰਾਗਨਿ ॥

ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨ ਕਉ ਹਉ ਫਿਰਤ ਤਿਸਾਈ ॥ ੩ ॥

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮੇਰੀ ਜਲਨਿ ਬੁਝਾਈ ॥੪॥੧॥੧੧੮॥

ਚਾਰਤਾਲ (ਅਸਥਾਈ)

+	0	2	0	3	4	
						ਨਸ
						ਕਸ
ਗੁ —	— ਗ	ਗੁ —	ਮਗ ਮਗ	ਮਗ ਰੁ	ਸ	ਨਸ
ਵ ੜ	ਨ ਗੁ	ੜ ਨ	ਪ੍ਰਾ ੜ	ਨ ੜ ਪ	ੜ	ਤਿਕ
ਗੁ —	— ਗ	ਗੁ —	ਮਗ ਮਗ	ਮਗ ਰੁ	ਸ	—
ਵ ੜ	ਨ ਗੁ	ੜ ਨ	ਪ੍ਰਾ ੜ	ਨ ੜ ਪ	ੜ	ਤਿ
ਪ —	— ਮ	ਧੁ —	ਮ ਗ	ਮ ਗ	ਰੁ	ਮ
ਮਿ ੜ	ਲਉ ਮੇ	ੜ ਗੀ	ਮਾ ੜ	ੜ ਈ	ੜ	ੜ
ਪ —	— ਮ	ਧੁ —	ਮ ਗ	ਮ ਕ	ਰੁ	ਨਸ
ਮਿ ੜ	ਲਉ ਮੇ	ੜ ਗੀ	ਮਾ ੜ	ੜ ਈ	ੜ	ੜਕ
ਰੁ						
ਵਨ						

ਅੰਤਰਾ

ਪ	—	—	ਮ	ਧੁ	ਮਧੁ	ਮਧੁਨਸੁ	—	—	ਰੁੰ	—	ਸੰ
ਰੁੰ	ਸ	ਪ	ਹੀ	ਸ	ਨਲ	ਬੁ	ਧਿ	ਬਲ	ਹੀ	ਸ	ਨੀ
ਰੁੰ	—	—	ਰੁੰ	—	—	ਨ	ਧੁ	—	ਪ	—	—
ਮੁੰ	ਸ	ਸ	ਹਿ	ਸ	ਪਰ	ਦੇ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਨਿ
ਮ	ਧੁ	—	ਪ	—	—	ਮ	ਗ	ਮ	ਗ	ਰੁ	ਨਸ
ਦੁ	ਸ	ਸ	ਰ	ਸ	ਭੈ	ਆ	ਸ	ਸ	ਈ	ਸ	ਕ
ਰੁੰ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ਵਨ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

ਦੂਸਰਾ ਅੰਤਰਾ

ਪ	—	—	ਮ	ਧੁ	ਮਧੁ	ਮਧੁਨਸੁ	—	—	ਰੁੰ	—	ਸੰ
ਨਾ	ਹ	ਨਿ	ਦਰ	ਬੁ	ਨ	ਜੋ	ਬ	ਨ	ਮਾ	ਸ	ਤੀ
ਰੁੰ	—	—	ਰੁੰ	—	—	ਨ	ਧੁ	—	ਪ	—	—
ਮੁੰ	ਸ	ਸ	ਹਿ	ਸ	ਆ	ਨਾ	ਸ	ਸ	ਬ	ਸ	ਕੀ
ਮ	ਧੁ	—	ਪ	—	—	ਮ	ਗ	ਮ	ਗ	ਰੁ	ਨਸ
ਕ	ਸ	ਸ	ਰ	ਰੁ	ਸਾ	ਮਾ	ਸ	ਸ	ਈ	ਸ	ਕ
ਰੁੰ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ਵਨ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

ਸੰਚਾਰੀ

ਰੁੰ	—	—	ਗ	ਰੁੰ	—	ਪ	ਮ	ਧੁ	ਪ	—	—
ਖੋ	ਜ	ਤ	ਖੋ	ਜ	ਤ	ਭਈ	ਸ	ਬੋ	ਰਾ	ਗ	ਨਿ
ਨ	—	ਧੁ	ਪ	—	—	ਮ	ਗ	ਮ	ਗ	ਰੁ	ਸ
ਪ੍ਰ	ਭ	ਦਰ	ਸਨ	ਕਉ	ਹਉ	ਫਿਰ	ਤ	ਤਿ	ਸਾ	ਸ	ਈ

ਅਭੋਗ

ਪ	—	—	ਮ	ਧੁ	ਮਧੁ	ਮਧੁਨਸੁ	—	—	ਰੁੰ	—	ਸੰ
ਦੀ	ਨ	ਦਇ	ਆ	ਲ	ਕਿਰ	ਪਾ	ਲ	ਪ੍ਰਭ	ਨਾ	ਨ	ਕ
ਰੁੰ	—	—	ਰੁੰ	—	—	ਨ	ਧੁ	—	ਪ	—	—
ਸਾ	ਸ	ਸ	ਧ	ਸ	ਸ	ਸੰ	ਸ	ਸ	ਗਿ	ਸ	ਮੇਰੀ
ਮ	ਧੁ	—	ਪ	—	—	ਮ	ਗ	ਮ	ਗ	ਰੁ	ਨਸ
ਜ	ਲ	ਸ	ਨਿ	ਸ	ਬੁ	ਝਾ	ਸ	ਸ	ਈ	ਸ	ਕ
ਰੁੰ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ਵਨ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

ਨੋਟ : ਇਸੇ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਦੂਸਰੀ ਰੀਤ ਜੋ ਤਾਲ ਵਿਚ ਹੈ ।

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ

ਜੈ ਤਾਲ (ਅਸਥਾਈ)

+	2	0	3
ਗੁ ਕ	ਗੁ ਗਮ ਗਮ ਪ ਵ ਨਗੁ ਨ ਪ੍ਰਾ	ਧੁਪ — ਨਪ ਤਿ	ਮਗ ਗਮ ਮਿਲਉ ਮੇਰੀ
ਗ	ਗੁ ਗਮ ਗਮ ਪ ਵ ਨਗੁ ਨ ਪ੍ਰਾ	ਧੁਪ — ਨਪ ਤਿ	ਮਗ ਗਮ ਮਿਲਉ ਮੇਰੀ
ਗੁ — ਸ ਨ ਰੁ ਮਾ ਟ ਈ ਟ ਕ	—ਮ —ਧੁ ਨਧੁ ਪ ਟ ਮੇ ਟਰੀ ਮਾਟ ਈ	— ਮ— ਟ ਮਿਲ	ਗ— ਗਮ ਉਮੇ ਟਰੀ
ਗ	—ਮ —ਧੁ ਨਧੁ ਪ ਉਮੇ ਟਰੀ ਮਾਟ ਈ	— ਮ— ਟ ਮਿਲ	ਗ— ਗਮ ਉਮੇ ਟਰੀ
ਗੁ — ਸ ਨ ਰੁ ਮਾ ਟ ਈ ਟ ਕ	ਗੁ ਗਮ ਗਮ ਪ ਵ ਨਗੁ ਨ ਪ੍ਰਾ	ਧੁਪ — ਨਪ ਤਿ	ਮਗ ਗਮ ਮਿਲਉ ਮੇਰੀ
ਗ			
ਗੁ			
ਮਾਈ			

ਅੰਤਰਾ

ਪ ਰੁ	— — ਮ ਧੁ ਟ ਪ ਹੀ ਟ	ਨ ਸ ਨ ਬੁ	— ਰੁ ਧਿ ਬਲ
ਗੁ — ਸ — ਪ ਹੀ ਟ ਨੀ ਟ ਰੁ	— — ਮ ਧੁ ਟ ਪ ਹੀ ਟ	ਨ ਸ ਨ ਬੁ	— ਰੁ ਧਿ ਬਲ
ਗੁ — ਸ — ਰੁ ਹੀ ਟ ਨੀ ਟ ਮੇ	ਸ ਨ ਧੁ — ਹਿ ਪੁ ਦੇ ਟ	ਪ — ਸ ਨਿ	ਮਗ ਗਮ ਦੁਸ ਰਤੇ
ਗ	ਗੁ ਗਮ ਗਮ ਪ ਵ ਨਗੁ ਨ ਪ੍ਰਾ	ਧੁਪ — ਪ ਤਿ	ਮਗ ਗਮ ਮਿਲਉ ਮੇਰੀ
ਗੁ — ਸ ਨ ਰੁ ਮਾ ਟ ਈ ਟ ਕ			
ਗੁ			
ਮਾਈ			

ਨੋਟ : ਸਬਦ ਦੀਆਂ ਥਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਹੀ ਲਗਣੀਆਂ ਹਨ ।

ਗਉੜੀ ਸੋਰਠ

ਪੂਰਵੀ ਅੰਗ
ਵਕ੍ਰ ਸੰਪੂਰਣ

ਸ ਵਾਦੀ
ਪ ਸੰਵਾਦੀ

ਸਮਾਂ ਪਹਿਲੀ ਰਾਤ

ਆਰੋਹੀ : ਸ ਰੁ ਗ ਰੁ ਸ, ਮ ਰ ਮ ਪ ਧ ਪ ਨ ਸੰ

ਅਵਰੋਹੀ : ਸੰ ਨੁ ਧ ਪ, ਧੁ ਮ ਪ, ਮ ਰ ਮਗਰੁ ਸ ਨੁ ਸ,

ਆਲਾਪ : ਸ ਮ ਰ ਮਪਧਮਪ, ਮ ਗ ਰੁ ਸ ਨੁ ਸ, ਮ ਪ ਨ ਸੰ, ਰੁ ਸੰ

ਸ ਪ, ਮਪਨਸੰ, ਨੁਧਪ, ਮਪ, ਮ ਰ, ਮਪ ਧੁਪ ਮਗਰੁ
ਗ ਰੁ ਸ ਨੁ ਸ

ਗਉੜੀ ਭੀ ਸੋਰਠ ਭੀ (ਕਬੀਰ ਜੀ), ਪੰਨਾ ੩੩੦

ਰੇ ਜੀਅ ਨਿਲਜ ਲਾਜਤੋਹਿ ਨਾਹੀ ॥

ਹਰਿ ਤਜਿ ਕਤ ਕਾਹੂ ਕੇ ਜਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਜਾਕੇ ਠਾਕੁਰੁ ਉਚਾ ਹੋਈ ॥

ਸੇ ਜਨੁ ਪਰ ਘਰ ਜਾਤ ਨ ਸੋਹੀ ॥ ੧ ॥

ਸੇ ਸਾਹਿਬੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥

ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਦੂਰਿ ॥ ੨ ॥

ਕਵਲਾ ਚਰਨ ਸਰਨ ਹੈ ਜਾਕੇ ॥

ਕਹੁ ਜਨ ਕਾ ਨਾਹੀ ਘਰਿ ਤਾਕੇ ॥ ੩ ॥

ਸਭੁ ਕੋਊ ਕਹੈ ਜਾਸੁ ਕੀ ਬਾਤਾ ॥

ਸੇ ਸੇਸੂਥੁ ਨਿਜਪਤਿ ਹੈ ਦਾਤਾ ॥ ੪ ॥

ਕਹੈ ਕਬੀਰੁ ਪੂਰਨ ਜਗ ਸੋਈ ॥

ਜਾ ਕੇ ਹਿਰਦੈ ਅਵਰੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ੫ ॥ ੩੮ ॥

ਇਕਤਾਲਾ ਅਸਥਾਈ

×	0	2	0	3	4
			ਰੁ ਗ ਰੇ ਸ	ਰੁ ਸ ਮ ਜੀ	ਗ ਅ ਮ ਨਿ
ਪ	—	—	ਧੁ —	—	ਮ —
ਲ	ਸ	ਸ ਜ	ਲਾ ਸ	ਚੁ ਤੋ	ਸ ਗ ਹਿ

ਰੁ	—	ਸ	—	—	—	ਰੁ	ਗ	ਰੁ	ਮ	ਗ	ਮ
ਨਾ	ਫ	ਹੀ	ਫ	ਫ	ਫ	ਰੇ	ਫ	ਫ	ਜੀ	ਅ	ਨਿ
ਪ	—	—	—	—	—	ਪੁ	—	—	ਮ	—	ਗ
ਲ	ਫ	ਫ	ਜ	ਫ	ਫ	ਲਾ	ਫ	ਜ	ਭੇ	ਫ	ਹਿ
ਮ	—	ਸ	—	—	—	ਮ	—	ਪ	ਨ	—	—
ਰੁ	ਫ	ਹੀ	ਫ	ਫ	ਫ	ਹ	ਫ	ਰਿ	ਤ	ਫ	ਜਿ
ਸ	—	—	ਪ	—	—	—	—	ਧ	—	—	—
ਕ	ਫ	ਤ	ਫ	ਫ	ਫ	ਕਾ	ਫ	ਹੂ	ਫ	ਕੇ	ਫ
ਮ	•	•	•	ਰ	ਪ	ਧੂ	—	ਮ	—	ਗ	—
ਜਾ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ	ਹੀ	ਕਾ	ਫ	ਹੂ	ਫ	ਕੇ	ਫ
ਰੁ	—	ਸ	—	—	—	ਰੁ	ਗ	ਰੁ	ਮ	ਗ	ਮ
ਜਾ	ਫ	ਹੀ	ਫ	ਫ	ਫ	ਰੇ	ਫ	ਫ	ਜੀ	ਅ	ਨਿ
ਪ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ਲਜ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

ਅੰਤਰਾ

ਸੰ	—	—	—	—	—	ਮ	—	—	ਪ	—	ਨ
ਠਾ	ਫ	ਕੁ	ਫ	ਰੁ	ਫ	ਜਾ	ਫ	ਫ	ਕੇ	ਫ	ਫ
ਰੁ	—	ਸੰ	—	—	—	ਰੁ	—	—	—	—	—
ਹੇ	ਫ	ਈ	ਫ	ਫ	ਫ	ਮ	—	—	ਪ	—	ਨ
ਸੰ	—	—	—	—	—	ਜਾ	ਫ	ਫ	ਕੇ	ਫ	ਫ
ਠਾ	ਫ	ਕੁ	ਫ	ਰੁ	ਫ	ਰੁ	—	—	—	—	—
ਰੁ	—	ਸੰ	—	—	—	ਉ	ਫ	ਫ	ਚਾ	ਫ	ਫ
ਹੇ	ਫ	ਈ	ਫ	ਫ	ਫ	—	—	—	ਪ	—	—
ਪ	—	ਧ	—	—	—	ਸੇ	ਫ	ਜ	ਫ	ਫ	ਨੁ
ਪ	ਰ	ਘ	ਫ	ਰ	ਫ	ਮ	—	ਮ	•	•	ਰ
ਸ	—	—	—	—	ਪ	ਜਾ	ਫ	ਤ	ਫ	ਫ	ਨ
ਸੇ	ਫ	ਹੀ	ਫ	ਫ	ਫ	ਧੂ	—	ਮ	—	ਗ	—
ਰੁ	—	ਸ	—	—	—	ਜਾ	ਫ	ਤ	ਫ	ਨ	ਫ
ਸੇ	ਫ	ਹੀ	ਫ	ਫ	ਫ	ਰੁ	ਗ	ਰੁ	ਮ	ਗ	ਮ
ਪ	—	—	—	—	—	ਰੇ	ਫ	ਫ	ਜੀ	ਅ	ਨਿ
ਲਜ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

ਨੋਟ : ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਥਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਹੀ ਤੇ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ ।

ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ

ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ ਵਿਚ ਕਈ ਵਿਦਵਾਨ ਸ ਵਾਦੀ ਤੇ ਪ ਸੰਵਾਦੀ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਈਆਂ ਦਾ ਖਿਆਲ ਹੈ ਇਸ ਵਿਚ ਪ ਵਾਦੀ ਅਤੇ ਸ ਸੰਵਾਦੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ । ਪੁਰਾਣੇ ਬਜ਼ੁਰਗ ਦੋਨੋਂ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਗਾਉਂਦੇ ਸਨ ।

ਮਾਰਵਾ ਅੰਗ

ਪ ਵਾਦੀ

ਸਮਾਂ ਸਮਾਂ ਦਾ

ਖੋੜਵ ਸੰਪੂਰਣ

ਸ ਸੰਵਾਦੀ

ਇਹ ਭੀ ਵਕ ਹੈ

ਆਰੋਹੀ : ਸ ਰੁ ਗ ਰੁ, ਮਪ, ਮ ਧ ਨ ਸੰ

ਅਵਰੋਹੀ : ਸੰ ਨ ਧ ਮ ਗ ਪ, ਮ ਗ ਰੁ ਸ

ਆਲਾਪ : ਸ ਰੁ ਸ, ਪ ਮ ਗ, ਧ ਮ ਗ ਰੁ ਸ, ਗ ਮ ਧ ਸੰ, ਰੁੰ ਗੰ ਰੁੰ ਪੁੰ ਮੰਗੰ ਰੁੰ ਸੰ,

ਨ ਰੁੰ ਨ ਧ ਮ ਗ, ਪ, ਮਗ, ਧ ਮ ਗ ਰੁ ਸ, ਨ ਧ ਮ ਧ ਨ ਸ, ਰੁਗ ਰੁਸ

ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ਤਿਪਦੇ, ਪੰਨਾ ੩੨੭

ਕੰਚਨ ਸਿਉ ਪਾਈਐ ਨਹੀ ਤੋਲਿ ॥

ਮਨੁ ਦੇ ਰਾਮੁ ਲੀਆ ਹੈ ਮੋਲਿ ॥ ੧ ॥

ਅਬ ਮੋਹਿ ਰਾਮੁ ਅਪੁਨਾ ਕਰਿ ਜਾਨਿਆ ॥

ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ੧ ਰਹਾਉ ॥

ਬ੍ਰਹਮੈ ਕਥਿ ਕਥਿ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥

ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਬੈਠੇ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥ ੨ ॥

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਚੰਚਲ ਮਤਿ ਤਿਆਗੀ ॥

ਕੇਵਲ ਰਾਮ ਭਗਤ ਨਿਜ ਭਾਗੀ ॥ ੧ ॥ ੩ ॥ ੧੯ ॥

ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ

ਪੰਜਤਾਲ ਅਸਵਾਰੀ ਅਸਥਾਈ

+		2		3		4		4						
ਪ	—	—	ਮ	ਧ	ਮ	ਗ	—	ਰੁ	ਸ	ਨ	ਸ	ਗ	—ਮ	ਪ
ਰਾ	ਮੁਅ	ੜਪੁ	ਨਾ	ੜ	ਕ	ਰਿ	ਜਾ	ੜ	ਨਿਆ (ਜੀ)	ਅ	ਬ	ੜਮੋ	ਹਿ	
ਪ	—	—	ਮ	ਧ	ਮ	ਗ	—	ਰੁ	ਸ	ਨ	ਸ	ਗ	—ਮ	ਪ
ਰਾ	ਮੁਅ	ੜਪੁ	ਨਾ	ੜ	ਕ	ਰਿ	ਜਾ	ੜ	ਨਿਆ (ਜੀ)	ਅ	ਬ	ੜਮੋ	ਹਿ	
ਪ	—	—	ਮ	ਧ	ਮ	ਗ	—	ਰੁ	ਸ	—	—	ਗ	—ਮ	—ਧ
ਰਾ	ਮੁਅ	ੜਪੁ	ਨਾ	ੜ	ਕ	ਰਿ	ਜਾ	ੜ	ਨਿਆ	ੜ	ੜ	ਸ	ਹਜ	ੜਮੁ
ਸੰ	—	—	ਨ	ਰੁ	ਨ	ਧ	ਮ	ਧ	ਮ	ਗ	—	ਮ	ਪ	—
ਭਾ	ੜਇ	ੜਮੋ	ਰਾ	ੜ	ਮ	ਨੁ	ਮਾ	ੜ	ਨਿਆ (ਜੀ)	ਅ	ਬ	ੜਮੋ	ਹਿ	
ਪ														
ਰਾਮੁ														

ਅੰਤਰਾ

ਸੰ	—	—	ਨ	ਰੁ	ਸੰ	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ਕੰ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਚ	ਨ	ਸਿਉ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਪਾ	ੜਈ
ਰੁ	—	—	—	ਗੰ	ਰੁ	ਸੰ	—	—	—	—	ਸੰਰੁ	ਸੰਨ	ਧਮ	ਧਨ
ਐ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਨ	ਹੀ	ਭੋ	ੜ	ੜ	ੜ	ਲਿੜ	ੜੜ	ੜੜ	ੜੜ
ਸੰ	—	—	ਨ	ਰੁ	ਸੰ	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ਕੰ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਚ	ਨ	ਸਿਉ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਪਾ	ੜਈ
ਰੁ	—	—	—	ਗੰ	ਰੁ	ਸੰ	—	—	—	—	ਸੰਰੁ	ਸੰਨ	ਧਮ	ਧਨ
ਐ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਨ	ਹੀ	ਭੋ	ੜ	ੜ	ੜ	ਲਿੜ	ੜੜ	ੜੜ	ੜੜ
ਪ	—	—	ਮ	ਧ	ਮ	ਗ	—	ਰੁ	ਸ	ਨ	ਸ	ਗ	—ਮ	ਪ
ਮ	ਨੁਦੇ	ੜ	ਰਾ	ੜ	ਮੁ	ਲੀ	ਆ	ੜ	ਹੈ	ੜ	ਮੋ	ੜ	ੜਲਿ	ੜ
ਪ														
ਰਾਮੁ														

ਨੋਟ : ਸਬਦ ਦੀਆਂ ਥਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ ।

ਗਉੜੀ ਚੋਤੀ

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫, ਪੰਨਾ ੨੦੦

ਨੇਤ੍ਰ ਪਰਗਾਸੁ ਕੀਆ ਗੁਰ ਦੇਵ ॥ ਭਰਮ ਗਏ ਪੂਰਨ ਭਈ ਸੇਵ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਸੀਤਲਾ ਤੇ ਰਖਿਆ ਬਿਹਾਰੀ ॥ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ੧ ॥

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਸੋ ਜੀਵੈ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ ॥ ੨ ॥ ੧੦੩ ॥ ੧੭੨ ॥

(ਤਾਲ ਧੁਮਾਰ) ਅਸਥਾਈ

+	2	0	3
	ਨ ਨ	— ਨ ਰੁ	ਗ ਰੁ ਮ ਪ
	ਨ ਨ	ੜ ਪ ਰ	ਗਾ ਸੁ ਕੀ ਆ
ਮ ਧ ਮਗੁ ਰੁਸ —	ਨ ਸ	— ਨ ਰੁ	ਗ ਰੁ ਮ ਪ
ਗੁ ਰ ਦੇੜ ੜੜ ਵ	ਨ ਨ	ੜ ਪ ਰ	ਗਾ ਸ ਕੀ ਆ
ਮ ਧ ਮਗੁ ਰੁਸ —	ਨ ਧ	ਪਮ — ਧ	ਸ — ਮ ਪ
ਗੁ ਰ ਦੇੜ ੜੜ ਵ	ਭ ਰ	ਮੜ ੜ ਗ	ਏ ੜ ਪੁ ਦਨ
ਮ ਧ ਮਗੁ ਰੁਸ —	ਨ ਸ	— ਨ ਰੁ	ਗ ਰੁ ਮ ਪ
ਭ ਈ ਸੇੜ ੜੜ ਵ	ਨ ਨ	ੜ ਪ ਰ	ਗਾ ਸੁ ਕੀ ਆ
ਮ ਗੁਰ			

ਅੰਤਰਾ

	ਮ ਧ	— ਮ ਧ	ਨ ਸੰ —
	ਸੀ ਤ	ਲਾ ਤੇ ੜ	ੜ ੜ ਰ ਬਿਆ
ਰੁੰ — ਗੰ ਰੁੰ ਸੰ	ਮ ਧ	— ਮ ਧ	ਨ ਸੰ —
ਬਿ ੜ ਹਾ ੜ ਰੀ	ਸੀ ਤ	ਲਾ ਤੇ ੜ	ੜ ੜ ਰ ਬਿਆ
ਰੁੰ — ਗੰ ਰੁੰ ਸੰ	ਪੰ —	— ਮੰ ਗੰ	ਰੁੰ ਸੰ ਨ ਸੰ
ਬਿ ੜ ਹਾ ੜ ਰੀ	ਪਾ ੜ	ਰ ਬ੍ਰਹ ਮ	ਪ੍ਰ ਭ ਕਿਰ ਪਾ
ਜਨ ਧਪ ਮਗੁ ਰੁਸ —	ਨ ਸ	— ਨ ਰੁ	ਗ ਰੁ ਮ ਪ
ਧਾੜ ੜੜ ੜੜ ੜੜ ਰੀ	ਨ ਨ	ੜ ਪ ਰ	ਗਾ ਸੁ ਕੀ ਆ
ਮ ਗੁਰ			

ਨੋਟ : ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ ।

ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਪੂਰੀਆ

ਗਉੜੀ ਪੂਰੀਆ

ਮਾਰਵਾ ਅੰਗ ਪ ਵਾਦੀ ਸਮਾਂ ਸੂਰਜ ਛਿਪਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲੇ
ਖੇੜਵ ਸੰਪੂਰਣ ਸ ਸੰਵਾਦੀ

ਆਰੋਹੀ : | |
ਸ ਰੁ ਮ ਪ, ਮ ਧ ਨ ਸ

ਅਵਰੋਹੀ : | |
ਸੰ ਨ ਧ ਮ ਗ, ਪ ਧ ਮ ਗ ਰੁ ਸ,

ਆਲਾਪ : | | | |
ਪ, ਪ, ਧਮਗ, ਰੁਸਨਸ, ਗ ਮ ਧ ਨ ਰੁੰ ਨ ਧ ਮ ਗ, ਪ, ਮ ਗ

 | | |
ਮਧਨਸ, ਰੁੰ ਗੰ ਰੁੰਸ, ਰੁੰ ਨ ਧ ਮ ਗ, ਪਪ, ਮ ਗ ਰੁ ਸ

ਗਉੜੀ ਪੂਰੀਆ

ਸਰਬ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨੰ ਕੀਮਤਿ ਨ ਗਿਨਿੰ ਧਾਨੰ ਉਚੇ ਤੇ ਉਚੇ ਜਾਨੀਜੈ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ਥਾਨੰ ॥
ਮਨੁ ਧਨੁ ਤੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨੰ ਏਕੈ ਸੂਤਿ ਹੈ ਜਹਾਨੰ ॥
ਕਵਨ ਉਪਮਾ ਦੇਉ ਬਡੇ ਤੇ ਬਡਾਨੰ ॥
ਜਾਨੈ ਕਉਨੁ ਤੇਰੇ ਭੇਉ ਅਲਖ ਅਪਾਰ ਦੇਉ ਅਕਲ ਕਲਾ ਹੈ ਪ੍ਰਭ ਸਰਬ ਕੋ ਧਾਨੰ ॥
ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਭਗਤੁ ਦਰਿ ਤੁਲਿ ਬ੍ਰਹਮ ਸਮਸਰਿ ਏਕ ਜੀਹ ਕਿਆ ਬਖਾਨੰ ॥
ਹਾਂ ਕਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਿ ॥ ੪ ॥

ਸਵਯੋ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਵਾਕ ਮਹਲਾ ੫, ਪੰਨਾ ੧੩੮੬

ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਪੁਰੀਆ
ਚਾਰਤਾਲ ਅਸਥਾਈ

49

+	0	2	0	3	4
			। ਧ ਮ ਸ ਰ	ਗ — ਬ ਗੁ	ਰੁ ਸ ਣ ਨਿ
ਨੁ ਰੁ ਧਾ ਟ	— ਗ ਟ ਨੰ	ਰੁ — ਟ ਟ	ਧ ਮ ਸ ਰ	ਗ — ਬ ਗੁ	ਰੁ ਸ ਣ ਨਿ
ਨੁ ਰੁ ਧਾ ਟ	— ਗ ਟ ਨੰ	ਰੁ — ਟ ਟ	ਪ — ਕੀ ਮ	— ਮ ਟ ਤਿ	— ਗ ਟ ਨ
। ਮ ਗ੍ਰਿਧਾ	। ਮ ਨੰ ਗ੍ਰਿਧਾ	ਰੁ — ਟ ਨੰ	ਪ — ਉ ਚੇ	— ਮ ਤੇ ਉ	— ਗ ਚੇ ਜਾ
। ਮ ਨੀ	। ਮ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ	ਰੁ — ਭਾ ਨੰ	ਧ ਮ ਸ ਰ	ਗ — ਬ ਗੁ	ਰੁ ਸ ਣ ਨਿ
ਨੁ ਧਾਨੰ					
ਅੰਤਰਾ					
ਪ —	— ਮ	— ਗ	। ਮ ਧ	ਮਧਨਸੰ ਸੰ	— —
ਮ ਟ	ਨੁ ਧ	ਟ ਨੁ	ਤੇ ਟ	ਰੇ ਪ੍ਰਾ	ਟ ਨੰ
ਰੁ — ਏ ਟ	— ਗ ਕੇ ਸੂ	ਰੁ ਸੰ ਟ ਤਿ	ਨ ਰੁ ਹੈ ਟ	ਨ ਧ ਜ ਹਾ	। ਮ ਗੁ ਟ ਨੰ
ਪ —	— ਮ	— ਗ	। ਮ ਧ	ਮਧਨਸੰ ਸੰ	— —
ਕ ਵ	ਨ ਉ	ਟ ਪ	ਮਾ ਟ	ਸਸਸ ਦੇ	ਟ ਉ
ਰੁ ਨ ਧ ਏ	ਧ ਮ ਤੇਭ ਡਾ	ਗ ਰੁ ਨੰ ਟ	ਧ ਮ ਸ ਰ	ਗ — ਬ ਗੁ	ਰੁ ਸ ਣ ਨਿ
ਨੁ ਧਾਨੰ					

ਸੋਚਾਰੀ

ਪ	—	—	ਮ	—	ਗ	ਮ	—	—	ਪ	—	—
ਜਾ	ਫ	ਨੰ	ਕ	ਉ	ਨੁ	ਭੈ	ਫ	ਰੰ	ਭੈ	ਫ	ਉ
ਨ	—	ਧ	ਮ	—	ਗ	ਮ	—	—	ਪ	—	—
ਜਾ	ਫ	ਨੰ	ਕ	ਉ	ਨੁ	ਤ	ਫ	ਰੰ	ਭੈ	ਫ	ਉ
ਮ	—	ਗ	ਮ	ਧ	—	ਮ	—	ਗ	ਗੁ	—	ਸ
ਅ	ਲ	ਫ	ਖ	ਫ	ਅ	ਪਾ	ਫ	ਰ	ਦੇ	ਫ	ਉ
ਨੁ	—	—	ਰੁ	—	—	ਗ	ਰੁ	—	ਸ	—	—
ਅ	ਕ	ਫ	ਲ	ਫ	ਕ	ਲਾ	ਫ	ਫ	ਹੈ	ਪੁ	ਭ
ਮ	ਧ	—	ਮ	—	ਗ	ਰੁ	—	—	ਸ	—	—
ਸ	ਰ	ਫ	ਬ	ਫ	ਕੋ	ਪਾ	ਫ	ਫ	ਨੰ	ਫ	ਫ

ਅਭੋਗ

ਪ	—	—	ਮ	—	ਗ	ਮ	ਧ	ਮਧ	ਸੰ	—	—
ਜ	ਫ	ਨੁ	ਨਾ	ਨ	ਕੁ	ਭਗ	ਕੁ	ਫਫ	ਦ	ਫ	ਰਿ
ਰੁ	—	—	ਗੰ	ਰੁ	ਸੰ	ਨ	ਰੁ	ਨ	ਧ	ਮ	ਗ
ਕੁ	ਫ	ਲਿ	ਬੁ	ਹ	ਮ	ਸ	ਫ	ਮ	ਸ	ਫ	ਰਿ
ਪ	—	—	ਮ	—	ਗ	ਮ	ਧ	ਮਧ	ਸੰ	—	—
ਦੇ	ਫ	ਕ	ਜੀ	ਫ	ਹੇ	ਕਿਆ	ਫ	ਫਫ	ਖਾ	ਫ	ਨੰ
ਰੁ	—	—	ਗੰ	—	—	ਰੁ	—	—	ਸੰ	—	—
ਹਾਂ	ਫ	ਕਿ	ਬ	ਫ	ਲਿ	ਬ	ਫ	ਲਿ	ਬਲਿ	ਬ	ਲਿ
ਰੁ	ਨ	ਧ	ਮ	ਗ	ਰੁ	ਧ	ਮ	ਗ	—	ਰੁ	ਸ
ਸ	ਦ	ਬ	ਲਿ	ਹਾ	ਰਿ	ਸ	ਹ	ਬ	ਗੁ	ਨ	ਨਿ
ਨ	ਧਾਨੰ										

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣ

(ਭੈਰਉਂ ਅੰਗ)

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣ

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣ ਦੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਕ ਭੈਰਉਂ ਅੰਗ ਤੇ ਦੂਸਰਾ ਪੂਰਵੀ ਅੰਗ

ਭੈਰਉਂ ਅੰਗ ਰੁ ਵਾਦੀ ਸਮਾਂ ਸਵੇਰ ਵੇਲਾ

ਅੰਤਵ ਪੁ ਸੰਵਾਦੀ

ਆਰੋਹੀ : ਸ ਰੁ ਮ ਪੁ ਨ ਸੰ

ਅਵਰੋਹੀ : ਸੰ ਨ ਸੰ ਨੁ ਪੁ ਮ ਰੁ ਸ ਨੁ ਸ ਰੁ ਸ,

ਆਲਾਪ : ਸਨਸ, ਰੁਰੁ, ਮ, ਪੁ, ਮ ਨੁ ਪੁ ਮ ਰੁ ਸ, ਨੁ ਸ, ਪੁ ਮ ਨ ਸੰ
ਰੁੰ ਸੰ, ਨ ਸੰ ਰੁੰ ਸੰ, ਨੁ ਪੁ ਮ ਰੁਰੁਸ ਨੁ ਸ

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣ

(ਭੈਰਉਂ ਅੰਗ)

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣ ਮਹਲਾ ੩, ਪੰਨਾ ੧੬੨

ਸਭੁ ਜਗੁ ਕਾਲੈ ਵਸਿ ਹੈ ਬਾਧਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥

ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਂਵਦੇ ਮਨਮੁਖਿ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ ੧ ॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਲੈ ਦਰਗਹ ਲਏ ਛਡਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਭਰਮਦੇ ਮਨ ਹਠਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥

ਗੁਰਕਾ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨਿਓ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਪਾਇ ॥ ੨ ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥

ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤੀ ਰਤਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਸੁਖਿ ਸਮਾਇ ॥ ੩ ॥

ਮਨੁ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਪਰਤੀਤਿ ਹੋਇ ਹਉਮੈ ਭਜੇ ਵਿਕਾਰ ॥

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਰਮੀ ਪਾਈਅਨਿ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੧੬ ॥ ੩੬ ॥

ਆਡਾ ਚੋਤਾਲਾ (ਅਸਥਾਈ)

+		2		0		3		0		4		0		ਨਸ ਮਰੇ
ਰੁ	—	—	—	ਮ	—	ਨੁ	—	ਧੁ	ਮ	—	ਰੁਸ	ਨੁ	ਸ	
ਮ	ਝ	ਨ	ਝ	ਗੁ	ਰ	ਚ	ਰ	ਟੀ	ਝ	ਚਿਤੁ	ਲਾਇ	ਮੇ	ਰੇ	
ਰੁ	—	—	—	ਮ	—	ਨੁ	—	ਧੁ	ਮ	—	ਰੁਸ	ਨੁ	ਸ	
ਮ	ਝ	ਨ	ਝ	ਗੁ	ਰ	ਚ	ਰ	ਟੀ	ਝ	ਚਿਤੁ	ਲਾਇ	ਗੁਰ	ਮੁਖਿ	
ਮ	—	—	—	ਨ	ਸੰ	ਰੁ	ਸੰ	ਨੁ	—	ਹੁਮ	ਰੁਸ	ਨੁ	ਸ	
ਨਾ	ਝ	ਮੁ	ਝ	ਨਿ	ਧਾ	ਨੁ	ਲੈ	ਦਰ	ਗਹ	ਲਏਫ	ਤਾਇ	ਮੇ	ਰੇ	
ਮਨ														

ਅੰਤਰਾ

ਰੁ	—	—	—	ਮੰ	—	ਰੁ	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	ਰੁ	—	ਸੰ	—	
ਸ	ਝ	ਭੁ	ਝ	ਜ	ਝ	ਗੁ	ਝ	ਕਾ	ਝ	ਲੈ	ਵ	ਸਿ	ਹੈ	
ਸੰ	—	—	—	ਨੁ	—	ਧੁ	ਮ	ਧੁ	ਮ	ਰੁ	—	ਧੁ	—	
ਬਾ	ਝ	ਧਾ	ਝ	ਦੁ	ਝ	ਜੈ	ਝ	ਦੁ	ਜੈ	ਕਾ	ਝ	ਇ	ਝ	
ਰੁ	—	—	—	ਮੰ	—	ਰੁ	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	ਰੁ	—	ਸੰ	—	
ਹੁ	ਝ	ਮੈ	ਝ	ਕ	ਰ	ਮ	ਝ	ਕ	ਮਾਂ	ਵ	ਦੇ	ਝ	ਝ	
ਸੰ	—	—	—	ਨੁ	—	ਧੁ	ਮ	ਧੁ	ਮ	—	ਰੁਸ	ਨੁ	ਸ	
ਮ	ਝ	ਨ	ਝ	ਮੁ	ਝ	ਖਿ	ਝ	ਮਿ	ਲੈ	ਸ	ਜਾਇ	ਮੇ	ਰੇ	
ਰੁ														
ਮਨ														

ਨੋਟ : ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ ।

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣ

ਪੂਰਵੀ ਅੰਗ

ਇਸ ਮੱਤ ਅਨੁਸਾਰ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣ ਵਿਚ ਮੰਦਰ ਸਪਤਕ ਦੀ ਪ੍ਰ ਅੰਗ ਮੱਧ ਸਪਤਕ ਦੀ ਪ ਦੇ ਵਿਚ ਵਿਚ ਹੀ ਰਹਿਣਾ ਹੈ ।

ਪੂਰਵੀ ਅੰਗ

ਗ ਵਾਦੀ
ਪ ਸੰਵਾਦੀ

ਸਮਾ ਸਮ

ਆਲਾਪ : ਸ ਨ ਰੁਸ, ਨ ਪੁ ਪ ਰੁ ਸ, ਗ ਗ ਰੁ ਸ, ਪ, ਮਪਪੁਪ,

ਮੇ ਗ ਰੁ ਸ ਨ ਸ

ਨੋਟ : (ਕਵਨ ਗੁਨ ਪ੍ਰਾਨ ਪਤਿ ਮਿਲਉ ਮੇਰੀ ਮਾਈ)

ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਪਹਿਲੇ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਰਾਗ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ । ਇਸ ਲਈ ਇਥੇ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਲਿਖਿਆ ।

ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ (ਅਸਥਾਈ)

+	2	0	3
	ਸ ਮਿ	ਨੁ ਸ ਗ — ਲਉ (ਜੀ) ਮੇ ਟ	— ਰੁ — ਸ ਟ ਰੀ ਟ ਟ
ਨੁ — ਸ — ਮਾ ਟ ਈ ਟ	— — — ਸ ਟ ਟ ਟ ਮਿ	ਨੁ ਸ ਗ — ਲਉ (ਜੀ) ਮੇ ਟ ।	— ਰੁ — ਸ ਟ ਰੀ ਟ ਟ
ਨੁ — ਸ — ਮਾ ਟ ਈ ਟ ।	— — — ਪ ਟ ਟ ਟ ਮਿ	— — ਮ — ਲਉ (ਜੀ) ਮੇ ਟ	— ਪ — ਧੁ ਟ ਰੀ ਟ ਟ
ਮ — ਗ — ਮਾ ਟ ਈ ਟ	— — — ਸ ਟ ਟ ਟ ਮਿ	ਨੁ ਸ ਗ — ਲਉ (ਜੀ) ਮੇ ਟ	ਗ ਰੁ — ਸ ਟ ਰੀ ਟ ਟ
ਨੁ — ਸ — ਮਾ ਟ ਈ ਟ	— — — ਨੁ ਟ ਟ ਟ ਕ	ਪੁ ਪ ਰੁ — ਵ ਨ ਗੁ ਟ	ਸ — — — ਨ ਪ੍ਰਾ ਟ ਨ
ਸ — — — ਪ ਟ ਤਿ ਟ ਨੁ ਮਾਈ	— — — ਨੁ ਟ ਟ ਟ ਮਿ	ਪੁ ਪ ਰੁ — ਲਉ (ਜੀ) ਮੇ ਟ	— ਸ — — ਟ ਰੀ ਟ ਟ

ਤਾਲ ਚੰਚਲ (ਅਸਥਾਈ)

+	2	0	3
	ਨੁ ਸ ਮੋ ਰਾ	ਗ ਰੁ ਸ ਟਾਂ ਡਾਂ	ਨੁ — ਸ — ਲਾਂ ਦਿ ਆ
ਪ ਮ ਗ ਜਾ ਦਿ	ਰੁ ਸ ਨੁ ਸ ਰੋਂ ਸ ਮੋ ਰਾ	ਗ ਰੁ ਸ ਟਾਂ ਡਾਂ	ਨੁ — ਸ — ਲਾਂ ਦਿ ਆ
ਪ ਮ ਗ ਜਾ ਦਿ	ਰੁ ਸ ਨੁ ਸ ਰੋਂ ਸ ਮੋ ਰਾ	ਨੁ ਪੁ ਪ ਟਾਂ ਡਾਂ	ਮੁ ਪੁ — — ਲਾਂ ਦਿ ਆ
ਸ ਨੁ ਰੁ ਜਾ ਦਿ	ਸ — — — ਰੋਂ ਸ ਸ ਸ	ਪ — — — ਕੋ ਬ ਨ	ਮ — ਪ ਧੁ ਜਾ ਸ ਰੋਂ
ਮ ਗ — ਰਾ ਸ ਮ	ਰੁ — ਸ — ਕੋਂ ਸ (ਵਾਂ) ਸ	ਪ — — — ਕੋ ਬ ਨ	ਮ — ਪ ਧੁ ਜਾ ਸ ਰੋਂ
ਮ ਗ — ਰਾ ਸ ਮ	ਰੁ ਸ ਨੁ ਸ ਕੋਂ ਸ ਮੋ ਰਾ	ਗ ਰੁ ਸ ਟਾਂ ਡਾਂ	ਨੁ — ਸ — ਲਾਂ ਦਿ ਆ
ਪ ਜਾਇ			

ਅੰਤਰਾ

		ਸ— ਨੁ ਸ ਘਟ ਅ ਵ	ਗ — — — ਘ ਸ ਟ ਸ
ਪ — —	ਮ ਗ ਰੁ ਸ	ਸ— ਨੁ ਸ ਘਟ ਅ ਵ	ਗ — — — ਘ ਸ ਟ ਸ
ਭੂ ਗਰ ਘ	ਣਾਂ ਸ (ਵਾਂ) ਸ	ਪ — — — ਨਿਰ ਗੁ ਨ	ਮ — ਪ ਧੁ ਬੈਂ ਸ ਲੁ ਹ
ਪ — — ਭੂ ਗਰ ਘ	ਮ ਗ ਰੁ ਸ ਣਾਂ ਸ ਦਿ ਕੁ	ਸ ਨੁ ਸ ਮਈ ਏ ਸ	ਗ — — — ਸਿ ਉ ਦਿ ਕ
ਮ ਗ — ਮਾਂ ਸ ਸ	ਰੁ — ਸ — ਰ ਸ ਸ ਰ	ਪ — — — ਪੁੰ ਜੀ ਸ	ਮ — ਪ ਧੁ ਰਾ ਸ ਖੁ ਮੁ
ਪ — — ਬੈਂ ਸ ਨ	ਮ ਗ ਰੁ ਸ ਡੀ ਸ ਮੋ ਹੀ	ਗ ਰੁ ਸ ਟਾਂ ਡਾਂ	ਨੁ — ਸ — ਲਾਂ ਦਿ ਆ
ਮ ਗ — ਰਾ ਸ ਸ	ਰੁ ਸ ਨੁ ਸ ਰਿ ਸ ਮੋ ਰਾ		
ਪ ਜਾਇ			

ਨੋਟ : ਇਸ ਗੀਤ ਵਿਚ ਸ਼ਬਦ ਤੋਂ ਵਾਧੂ ਅੱਖਰ (ਵਾਂ) ਲਗਿਆ ਹੈ। ਪੁਰਾਤਨ ਸਮੇਂ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਾਉਂਦੇ ਸਨ। ਸੋ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨੁਟੇਸ਼ਨ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।
ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਥਾਕੀ ਰੁਕਾ। ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ।

ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ

ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ ਨੂੰ ਕਈ ਥੰਤਵ ਹਾਗ ਮੰਨਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਇਸ ਦੀ ਆਰੋਹੀ ਵਿਚ ਨਿਖਾਧ,
ਅਤੇ ਅਵਰੋਹੀ ਵਿਚ ਧੰਵਤ, ਦੁਰਬਲ ਕਰਕੇ, (ਸੰਪੂਰਣ) ਗਾਉਣਾ ਠੀਕ ਹੈ।

ਪੂਰਵੀ ਅੰਗ
ਸੰਪੂਰਣ

ਰੁ ਵਾਦੀ
ਪ ਸੰਵਾਦੀ

ਸਮਾਂ ਸਮ

ਆਰੋਹੀ : ਸ ਰੁ ਗ ਮ ਪ ਮ ਧੁ ਸੰ

ਅਵਰੋਹੀ : ਸੰ ਨ ਪ ਗ ਮ ਗ ਰੁ ਸ

ਪ
ਆਲਾਪ : ਰੁ ਰੁ, ਸ, ਪ ਗ, ਪਗ, ਹੁਰੁਸ, ਨੁ ਪੁ ਮ ਧੁ ਰੁਰੁਸ, ਪਪਮਧੁ
ਰੁਰੁ ਸੰ, ਸ, ਪੰ ਮੰ ਗੰ ਰੁ ਸੰ, ਨਪ ਧੁਪ, ਗ ਪਗ, ਮਗ ਰੁਸ
ਪਗ, ਪਗ, ਰੁ, ਸ, ਨੁ ਪੁ ਮੁ ਧੁ ਰੁਰੁ ਸ,

ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ (ਮਾਲਵੀ)

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫, ਪੰਨਾ ੨੧੩-੧੪

ਗੁਨ ਕੀਰਤਿ ਨਿਧਿ ਮੋਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਤੂੰ ਹੀ ਰਸ ਤੂੰ ਹੀ ਜਸ ਤੂੰ ਹੀ ਰੂਪ ਤੂੰ ਹੀ ਰੰਗ ॥
ਆਸ ਓਟ ਪ੍ਰਭ ਤੋਰੀ ॥ ੧ ॥
ਤੂੰ ਹੀ ਮਾਨ ਤੂੰ ਹੀ ਧਾਨ ਤੂੰ ਹੀ ਪਤਿ ਤੂੰ ਹੀ ਪ੍ਰਾਨ ॥
ਗੁਰਿ ਤੂਟੀ ਲੈ ਜੋਰੀ ॥ ੨ ॥
ਤੂੰ ਹੀ ਗ੍ਰਿਹਿ ਤੂੰ ਹੀ ਬਨਿ ਤੂੰ ਹੀ ਗਾਉ ਤੂੰ ਹੀ ਸੁਨਿ ॥
ਹੈ ਨਾਨਕ ਨੇਰ ਨੇਰੀ ॥ ੩ ॥ ੩ ॥ ੧੫੬ ॥

ਚਾਰਤਾਲ (ਅਸਥਾਈ)

	0	1	2	0	3	4
ਗ	—	ਮ	ਧੁ ਪ	ਪ	ਗ	ਸ ਨੁਸ
ਰੁ	—	ਕੀ	ਰ ਤਿ	ਨਿ	ਧਿ ਮੋ	ਸ ਰੀ
ਗੁ	ਸ	ਨ	— ਪ	ਮ	ਰੁ	ਸ ਨੁਸ
ਗੁ	ਨ	ਕੀ	ਰ ਤਿ	ਨਿ	ਧਿ ਮੋ	ਸ ਰੀ
ਗੁ						
ਗੁ						
ਗੁ						
ਗੁ						

ਅੰਤਰਾ

ਮ	—	ਧੁ	ਸ	—	ਰੁ	ਗ	ਰੁ	—	ਸ
ਕੁ	ਸ	ਹੀ	ਰ	ਸ	ਕੁ	ਹੀ	ਜ	ਸ	ਸ
ਰੁ	—	—	ਸ	—	ਨ	—	ਪ	—	—
ਕੁ	ਸ	ਹੀ	ਸ	ਪ	ਤੁ	ਹੀ	ਰੇ	ਸ	ਗ
ਮ	ਪ	—	ਪ	ਰੁ	ਪਗ	ਗ	ਰੁ	ਸ	ਨੁਸ
ਆ	ਸ	ਸ	ਓ	ਸ	ਟ	ਸ	ਤੋ	ਸ	ਰੀ
ਗ									
ਰੁ									
ਗੁ									

ਸੰਚਾਰੀ

ਰੁ	—	—	ਗ	ਰੁ	—	ਮ	ਪ	ਧੁ	ਪ	—	—
ਕੁ	ਸ	ਹੀ	ਮਾ	ਸ	ਨ	ਤੋ	ਸ	ਹੀ	ਧਾ	ਸ	ਨ
ਨ	—	—	ਪ	—	—	ਮ	—	ਗ	ਰੁ	ਸ	—
ਕੁ	ਸ	ਹੀ	ਪ	ਸ	ਤਿ	ਤੁ	ਸ	ਹੀ	ਪਾ	ਸ	ਨ
ਮ	ਪ	ਧੁ	ਪ	—	—	ਪ	ਪ	ਗ	ਰੁ	ਸ	—
ਗੁ	ਸ	ਰਿ	ਤੁ	ਟੀ	ਲੈ	ਜੋ	ਸ	ਸ	ਰੀ	ਸ	ਸ

ਅਭੋਗ

।	—	ਧੁ	ਸੰ	—	—	ਗੁੰ	—	ਗੰ	ਗੁੰ	—	ਸੰ
ਮ	ਫ	ਹੀ	ਗ੍ਰਿ	ਫ	ਹਿ	ਤੁ	ਫ	ਹੀ	ਬ	ਫ	ਨਿ
ਕੁੰ	—	—	ਸੰ	—	—	ਨ	—	—	ਪ	—	—
ਕੁੰ	ਫ	ਹੀ	ਗਾ	ਫ	ਉ	ਤੁ	ਫ	ਹੀ	ਸੁ	ਫ	ਨਿ
।	—	—	ਧੁ	—	—	ਪ	—	—	—	—	—
ਮ	ਧੁ	—	ਹੁ	—	—	ਗ	ਪ	ਗ	ਹੁ	ਸ	ਨੁਸ
ਹੈ	ਫ	ਫ	ਨਾ	ਨ	ਕ	ਨੇ	ਫ	ਰ	ਨੇ	ਫ	ਸਰੀ
ਗ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ਹੁ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ਗਨ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

ਗਉੜੀ ਮਾਝ

ਖਮਾਜ ਤੇ ਪੂਰਵੀ ਅੰਗ

ਸਮਾਂ ਸਮਾਂ

ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਵਿਚ ਦੋਨੋਂ ਰਿਖਬ, ਦੋਨੋਂ ਗੰਧਾਰ, ਦੋਨੋਂ ਮਧਮ, ਦੋਨੋਂ ਧੈਵਤ ਤੇ ਦੋਨੋਂ ਨਿਖਾਧਾਂ ਹਨ, (ਆਉ ਸਖੀ ਗੁਣ ਕਾਮਣ ਕਰੀਹਾ ਜੀਉ) ਇਸ ਰੀਤ ਵਿਚ ਦੋਨੋਂ ਰਾਗ ਮਿਸ਼ਰਤ ਹਨ, ਇਸ ਵਿਚ ਨਿਖਾਧ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਲਗਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਪੰਚਮ ਤੇ ਵੀ ਜ਼ੋਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਗਉੜੀ ਤੇ ਮਾਝ ਦੀ ਰਿਖਬ, ਵਾਦੀ ਸੂਰ, ਜਾਂ ਮਾਝ ਵਿਚ ਸ ਵਾਦੀ ਮੰਨੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਰੀਤ ਵਿਚ ਰਿਖਬ ਨਾਲੋਂ ਪੰਚਮ ਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜ਼ੋਰ ਹੈ, ਇਸ ਪੁਰਾਤਨ ਰੀਤ ਦੀ ਨੁਟੇਸ਼ਨ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਗਉੜੀ ਮਾਝ

ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪, ਪੰਨਾ ੧੭੩

ਆਉ ਸਖੀ ਗੁਣ ਕਾਮਣ ਕਰੀਹਾ ਜੀਉ ॥
 ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਰੇਗੁ ਮਾਣਿਹੁ ਰਲੀਆ ਜੀਉ ॥
 ਗੁਰ ਦੀਪਕੁ ਗਿਆਨੁ ਸਦਾ ਮਨਿ ਬਲੀਆ ਜੀਉ ॥
 ਹਰਿ ਤੁਠੈ ਢੁਲਿ ਢੁਲਿ ਮਿਲੀਆ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥
 ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਲਗਾ ਹਰਿ ਢੋਲੇ ਜੀਉ ॥
 ਮੈ ਮੇਲੇ ਮਿਤ੍ਰ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵੇਚੇਲੇ ਜੀਉ ॥
 ਮਨ ਦੋਵਾਂ ਸੰਤਾ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲੇ ਜੀਉ ॥
 ਹਰਿ ਵਿਟਝਿਅਹੁ ਸਦਾ ਘੋਲੇ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥
 ਵਸੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ਵਸੁ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮਨਿ ਵਸੁ ਜੀਉ ॥
 ਮਨਿ ਚਿੰਦਿਅੜਾ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸੁ ਜੀਉ ॥
 ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲਿਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਮਨਿ ਅਨਦਿਨੁ ਅਨਦੁ ਰਹਸੁ ਜੀਉ ॥
 ਹਰਿ ਪਾਇਅੜਾ ਵਡਭਾਗੀਈ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਨਿਤ ਲੈ ਲਾਹਾ ਮਨਿ ਹਸੁ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥
 ਹਰਿ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਹਰਿ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਹਰਿ ਆਪੇ ਕਾਰੈ ਲਾਇਆ ਜੀਉ ॥
 ਇਕਿ ਖਾਵਹਿ ਬਖਸ਼ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਇਕਨਾ ਫਕਾ ਪਾਇਆ ਜੀਉ ॥
 ਇਕਿ ਰਾਜੇ ਤਖਤਿ ਬਹਹਿ ਨਿਤ ਸੁਖੀਏ ਇਕਨਾ ਭਿਖ ਮੰਗਾਇਆ ਜੀਉ ॥
 ਸਭੁ ਇਕੋ ਸਬਦੁ ਵਰਤਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਜੀਉ ॥

॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੨੮ ॥ ੬੬ ॥

ਗਉੜੀ ਮਾਝ

ਤਿੰਨਤਾਲ (ਅਸਥਾਈ)

+	2	0	3
			। ਮੁ ਰੁ ਮੁ ਆਸ ਏਉ ਸਸ
ਪ — ਧੁ ਪ	ਮ ਗ ਰ ਸ	ਨੁ — — ਸ	। ਮੁ ਰੁ ਮੁ ਆਸ ਏਉ ਸਸ
ਖੀ ਽ ਗੁ ਨ	ਕਾ ਮ ਨ ਕ	ਰੀ ਹਾ ਜੀ ਉ	। ਪਮ ਪ — ਨੁ— ਮਿਲਿ ਸੰ ਽ ਤਜ
ਪ — ਧੁ ਪ	ਮ ਗ ਰ ਸ	ਨੁ — — ਸ	। ਮੁ ਰੁ ਮੁ ਆਸ ਏਉ ਸਸ
ਖੀ ਽ ਗੁ ਨ	ਕਾ ਮ ਨ ਕ	ਰੀ ਹਾ ਜੀ ਉ	
ਸੰ — ਨੁ ਧ	ਪ ਮ ਗ ਰ	ਸ ਨੁ ਸ —	। ਮੁ ਰੁ ਮੁ ਆਸ ਏਉ ਸਸ
ਨਾ ਽ ਰੰ ਗੁ	ਮਾ ਟਿ ਹ ਰ	ਲੀ ਆ ਜੀ ਉ	
ਖੀ			

ਅੰਤਰਾ

			। ਪ ਮ ਪ — ਗੁਰ ਦੀ ਪ ਕ
ਨ — ਸੰ —	— ਰੁ— — ਸੁ—	ਨ — ਸੰ —	। ਪ ਮ ਪ — ਗੁਰ ਦੀ ਪ ਕ
ਗਿਆ ਽ ਨੁ ਽	ਸ ਸਸ ਦਮ ਨਿ	ਬਲੀ ਆ ਜੀ ਉ	। ਸੰ — — ਰੰ ਹਰਿ ਤੁ ਠੇ ਽
ਨ — ਸੰ —	— ਰੁ— — ਸੁ—	ਨ — ਸੰ —	। ਮੁ ਰੁ ਮੁ ਆਸ ਏਉ ਸਸ
ਗਿਆ ਽ ਨੁ ਽	ਸ ਸਸ ਦਮ ਨਿ	ਬਲੀ ਆ ਜੀ ਉ	
ਨੁ — ਧੁ ਪ	ਮ ਗ ਰ ਸ	ਨੁ — ਸ —	। ਮੁ ਰੁ ਮੁ ਆਸ ਏਉ ਸਸ
ਦੁ ਲਿ ਦੁ ਲਿ	ਮਿ ਲੀ ਆ ਽	ਜੀ ਽ ਉ :	
ਪ			
ਖੀ			

ਨੋਟ : ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ । ਜੇ ਸਮਾਂ ਥੋੜਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਤੁਕਾਂ ਪ੍ਰਮਾਣ ਵਾਂਗੂ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਅਖੀਰਲੀ ਤੁਕ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸਮਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ।

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਰਾਗ ਮੱਧ ਸਪਤਕ ਵਿਚ ਹੀ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਗਉੜੀਆਂ ਵਿਚੋਂ ਇਸ ਦੀ ਇਹ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ, ਇਸ ਵਿਚ ਮੰਦਰ ਜਾਂ ਤਾਰ ਸਪਤਕ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ, ਮੰਦਰ ਦੀ ਨ ਅਤੇ ਤਾਰ ਸਪਤਕ ਦੀ ਰੂ ਮਾਮੂਲੀ ਲਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਮਾਰਵਾ ਅੰਗ	ਗ ਵਾਦੀ	ਸਮਾਂ ਸਮ
ਅੰਤਰ ਬੋਝਵ	ਸ ਸੰਵਾਦੀ	੫ ਵਰਜਤ ਹੈ

ਆਰੋਹੀ : ਸ ਗ ਮ ਧ ਨ ਸੰ

ਅਵਰੋਹੀ : ਸੰ ਨ ਧ ਮ ਗ ਰੁ ਸ

ਆਲਾਪ : ਗ, ਰੁ ਸ, ਨੁ ਸ, ਨੁਸਰੁਸਨਸੰ, ਗ ਰੁ ਸ, ਗ ਮ ਧ,

ਮ ਗ ਰੁ ਸ ਨੁ ਸ, ਗ ਮ ਧ, ਮਧਨਸ, ਨ ਸੰਗੁ'ਸੰਨਸੰ

ਸੰ ਨ ਧ ਮ ਗ ਰੁ ਸ ਨੁ ਸ, ਗ ਰੁ ਸ

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫, ਪੰਨਾ ੧੯੮

ਐਸੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੋਵਿੰਦ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ॥
 ਮੇਲਿ ਲਏ ਪੂਰਨ ਵਡਭਾਗੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਭਰਤਾ ਪੇਖਿ ਬਿਗਸੈ ਜਿਉ ਨਾਰੀ ॥
 ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨੁ ਜੀਵੈ ਨਾਮੁ ਚਿਤਾਰੀ ॥ ੧ ॥
 ਪੂਤ ਪੇਖਿ ਜਿਉ ਜੀਵਤ ਮਾਤਾ ॥
 ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਜਨੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਾਤਾ ॥ ੨ ॥
 ਲੋਭੀ ਅਨਦੁ ਕਰੈ ਪੇਖਿ ਧਨਾ ॥
 ਜਨ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗੋ ਮਨਾ ॥ ੩ ॥
 ਬਿਸਰੁ ਨਹੀਂ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਦਾਤਾਰ ॥
 ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ॥ ੪ ॥ ਦੁਤ ॥ ੧੬੨ ॥

ਤਿੰਨਤਾਲ (ਅਸਥਾਈ)

+	2	0	3
	ਗ ਮ ਐ ਸੀ	ਗਮ ਧ ਮ ਗ ਪ੍ਰੀਤ ਤਿ ਗੋ	ਮ ਗ ਰੁ ਸ ਵਿੰਦ ਸਿਉ ਤ
ਗ — ਰੁ — ਲਾ ਤ ਤ ਤ	ਸ — ਗ ਮ ਗੀ ਤ ਐ ਸੀ	ਗਮ ਧ ਮ ਗ ਪ੍ਰੀਤ ਤਿ ਗੋ	ਮ ਗ ਰੁ ਸ ਵਿੰਦ ਸਿਉ ਤ
ਗ — ਰੁ — ਲਾ ਤ ਤ ਤ	ਸ — ਗ ਮ ਗੀ ਤ ਐ ਸੀ	ਗਮ ਧ ਮ ਗ ਪ੍ਰੀਤ ਤਿ ਗੋ	ਮਗ ਰੁਗ ਰੁਸ ਨਸ ਵਿੰਦ ਦ ਸਿਉ ਤ ਤ
ਗ — ਰੁ — ਲਾ ਤ ਤ ਤ	ਸ — — — ਗੀ ਤ ਤ ਤ	ਸ ਨ ਸ — ਮੇ ਤ ਲਿ ਲ	ਗ — ਮ ਧ ਏ ਤ ਪੂ ਤ
ਸੰ ਨ ਧ ਮ ਰ ਨ ਵ ਡ	ਗ ਰੁ ਸ — ਭਾ ਤ ਗੀ ਤ	ਗ ਰੁ ਗ — ਮੇ ਤ ਲ ਲ	ਮ — ਧ — ਏ ਤ ਪੂ ਤ
ਸੰ ਨ ਧ ਮ ਰ ਨ ਵ ਡ ਗ ਲਾਗੀ	ਗ ਰੁ ਗ ਮ ਭਾ ਗੀ ਐ ਸੀ	ਗਮ ਧ ਮ ਗ ਪ੍ਰੀਤ ਤਿ ਗੋ	ਮ ਗ ਰੁ ਸ ਵਿੰਦ ਸਿਉ ਤ

ਅੰਤਰਾ

		ਗ — — ਭਰ ਤਾ ਤ	ਮ — ਧ — ਪੇ ਖਿ ਬਿ ਗ
ਸੰ — — — ਸੈ ਤ ਜਿ ਉ	ਨਸੰ ਰੁਸ ਨਸੰ ਨ ਨਾਤ ਤ ਤ ਤ ਗੀ	ਧ ਮ ਗ — ਤ ਤ ਭਰ ਤਾ	ਮ — ਧ — ਪੇ ਖਿ ਬਿ ਗ
ਸੰ — — — ਸੈ ਤ ਜਿ ਉ	ਨਸੰ ਰੁਸ — — ਨਾਤ ਤ ਗੀ ਤ	— — — — ਤਿਉ ਹਰਿ ਜ ਨੁ	ਨ ਧ ਮ ਧ ਜੀ ਤ ਵੈ ਤ
ਮਧ ਨਸੰ ਨ ਧ ਨਾਤ ਤ ਮੁ ਚਿ	ਮ ਗ ਰੁ ਸ ਤਾ ਚੀ ਤ ਤ	— ਸੰ — — ਤਿਉ ਹਰਿ ਜ ਨੁ	ਨ ਧ ਮ ਧ ਜੀ ਤ ਵੈ ਤ
ਮਧ ਨਸੰ ਨ ਧ ਨਾਤ ਤ ਮੁ ਚਿ ਗ	ਮ ਗ ਗ ਮ ਤਾ ਹੀ ਐ ਸੀ	ਗਮ ਧ ਮ ਗ ਪ੍ਰੀਤ ਤਿ ਗੋ	ਮ ਗ ਰੁ ਸ ਵਿੰਦ ਸਿਉ ਤ

ਨੋਟ : ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਵੀ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ ।

ਗਉੜੀ

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੬, ਪੰਨਾ ੨੧੯

ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਉ ਹਰਿ ਜਸੁ ਮਨਿ ਨਹੀ ਆਵੈ ॥
 ਅਹਿਨਿਸਿ ਮਗਨੁ ਰਹੈ ਮਾਇਆ ਮੈ ਕਹੁ ਕੈਸੇ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਪੂਤ ਮੀਤ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਸਿਉ ਇਹ ਬਿਧਿ ਆਪੁ ਬੰਧਾਵੈ ॥
 ਮ੍ਰਿਗ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਿਉ ਝੂਠੇ ਇਹੁ ਜਗ ਦੇਖਿ ਤਾਸਿ ਉਠਿ ਪਾਵੈ ॥ ੧ ॥
 ਭੁਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਕਾ ਕਾਰਨੁ ਸੁਆਮੀ ਮੂੜ ਤਾਹਿ ਬਿਸਰਾਵੈ ॥
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੋਟਨ ਮੈ ਕੋਊ ਭਜਨੁ ਰਾਮ ਕੋ ਪਾਵੈ ੨ ॥ ੩ ॥

ਪੰਜਤਾਲ ਦੀ ਅਸਵਾਰੀ (ਅਸਥਾਈ)

+	2	3	4	5
		ਸੁਨੁ (ਪਿਆਰੇ)	ਸ ਗ ਹਰਿ ਜਸੁ	। ਮ- ਪ- ਮਨਿ ਨਹੀ
ਨ- ਧ- ਪ- ਅਸ ੨ ਵੈ ੨(ਜੀ) ਨ ਆਵੈ	। ਮ ਧ ਗ ਮ ਪ੍ਰਾ ੨ ਨੀ ੨	ਗ - ਰੁ ਸੁਨੁ ਕਉ ੨ ੨ (ਪਿਆਰੇ)	ਸ ਗ ਹਰਿ ਜਸੁ	। ਮ- ਪ- ਮਨਿ ਨਹੀ

ਅੰਤਰਾ

	ਪ । ਪ — ਮ ਗ- ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਮਗਨੁਰ	ਪ । ਮ ਧ ਸੰ — ਰੈ ਮਾਇ ਆ ਮੈ	— ਸੁਨੁ ਕਹੁ ਕੈ ੨	ਨਧ ਪ ਸੋ ਗੁਨ
ਨ- ਧ- ਪ- ਗਾ ੨ ਵੈ ੨(ਜੀ)	ਪ । ਮ ਗ- ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਮਗਨੁਰ	ਪ । ਮ ਧ ਸੰ — ਰੈ ਮਾਇ ਆ ਮੈ	— ਸੁਨੁ ਕਹੁ ਕੈ ੨	ਨਧ ਪ ਸੋ ਗੁਨ
ਨ- ਧ- ਪ- ਗਾ ੨ ਵੈ ੨(ਜੀ) ਨ ਆਵੈ	। ਮ ਧ ਗ ਮ ਪ੍ਰਾ ੨ ਨੀ ੨	ਗ - ਰੁ ਸੁਨੁ ਕਉ ੨ ੨ (ਪਿਆਰੇ)	ਸ ਗ ਹਰਿ ਜਸੁ	। ਮ- ਪ- ਮਨਿ ਨਹੀ

ਨੋਟ : ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਵੀ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਇਸੇ ਦੰਗ ਨਾਲ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ ।
 (ਜੀ) ਮੈਰੇ (ਪਿਆਰੇ) ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਨਾਲੋਂ ਵਾਧੂ ਹਨ ।

ਗਉੜੀ

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੇ ਚਉਪਦੇ, ਪੰਨਾ ੩੨੩

ਅਬ ਮੋਹਿ ਜਲਤ ਰਾਮ ਜਲੁ ਪਾਇਆ ॥

ਰਾਮ ਉਦਕਿ ਤਨੁ ਜਲਤ ਬੁਝਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮਨੁ ਮਾਰਣ ਕਾਰਣਿ ਬਨ ਜਾਈਐ ॥

ਸੋ ਜਲੁ ਬਿਨੁ ਭਗਵੇਤ ਨ ਪਾਈਐ ॥ ੧ ॥

ਜਿਹ ਪਾਵਕ ਸੁਰਿ ਨਰ ਹੋ ਜਾਰੇ ॥

ਰਾਮ ਉਦਕਿ ਜਨ ਜਲਤ ਉਬਾਰੇ ॥ ੨ ॥

ਭਵ ਸਾਗਰ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਮਾਹੀ ॥

ਪੀਵਿ ਰਹੇ ਜਲ ਨਿਖੁਟਤ ਨਾਹੀ ॥ ੩ ॥

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਭਜੁ ਸਾਰਿਗ ਪਾਨੀ ॥

ਰਾਮ ਉਦਕਿ ਮੇਰੀ ਤਿਥਾ ਬੁਝਾਨੀ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥

ਤਿੰਨਤਾਲ (ਅਸਥਾਈ)

+	2	0	3
		ਪ — — —	ਮ ਗ ਮ —
		ਜ ਲ ਤ ਰਾ	ਸ ਮ ਜ ਲੁ
ਪ — — —	ਮ ਪ ਧ ਧਨਸੰ	ਨਧ ਪ — —	ਮ ਗ ਮ —
ਪਾ ਸ ਇਆ ਸ	ਅ ਬ ਮੋ ਹਿਸ	ਸ ਸ ਜਲ ਤ ਰਾ	ਸ ਮ ਜ ਲੁ
ਪ — — —	ਪਮ — ਗ —	— — — —	ਮ ਧ ਮ —
ਪਾ ਸ ਸ ਸ	ਇਆ ਸ ਸ ਸ	ਸ ਰਾ ਮ ਉ	ਦ ਕਿ ਤ ਨੁ
ਗ — — ਰੁ	— — — ਸ	— ਸੰ — —	— — ਨ ਧ
ਜ ਲ ਤ ਸ	ਬੁ ਝਾ ਸ ਇਆ	ਸ ਰਾ ਮ ਉ	ਦ ਕਿ ਤ ਨੁ
ਨ ਧ ਨ —	ਧਪ — ਨ ਧ	ਪ — — —	ਮ ਗ ਮ —
ਜ ਲ ਤ ਸ	ਬੁ ਝਾ ਇਆ ਸ	ਜ ਲ ਤ ਰਾ	ਸ ਮ ਜ ਲੁ
ਪ			
ਪਾਇਆ			

ਅੰਤਰਾ

ਸੰ — — — ਰ ਣਿ ਬ ਨ	— — — — ਜਾ ਟ ਈਐ ਟ	ਗ — — — ਮ — ਧ — ਮ ਨੁ ਮਾ ਰ ਣ ਕਾ ਟ
ਸੰ — — — ਰ ਣਿ ਬ ਨ	— — — — ਜਾ ਟ ਈਐ ਟ	— ਗ — — — ਮ — ਧ — ਟ ਮ ਨ ਮਾ ਰ ਣ ਕਾ ਟ
ਨ ਧ ਨ — ਵੇ ਟ ਭ ਟ	ਧ ਪ ਨ ਧ ਨ ਪਾਈ ਐ ਟ	— ਗ — — — ਰੁੰ — ਸੰ — ਟ ਸ ਜ ਲੁ ਬਿ ਨੁ ਭ ਗ
ਪ ਪਾਇਆ		ਪ — — — ਮ ਗ ਮ — ਜ ਲ ਤ ਰਾ ਟ ਮ ਜ ਲੁ

ਨੋਟ : ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ ।

ਰਾਗ ਆਸਾ

1875

1875

1875

ਰਾਗ ਆਸਾ

ਕਈ ਪੁਰਾਤਨ ਰੀਤਾਂ ਐਸੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਵਕ੍ਰ ਕਰਕੇ ਸਤੇ ਸੁਰਾਂ ਲਗਦੀਆਂ ਹਨ,
ਅਤੇ ਕਈਆਂ ਰੀਤਾਂ ਵਿਚ ਆਸਾ ਔੜਵ ਸੰਪੂਰਣ ਹੈ, ਹੁਣ ਦੇ ਪ੍ਰਚਲਤ ਆਸਾ ਰਾਗ ਤੇ ਪੁਰਾਤਨ
ਆਸਾ ਰਾਗ ਵਿਚ ਫ਼ਰਕ ਫ਼ਰਕ ਹੈ।

ਬਿਲਾਵਲ ਅੰਗ ਮ ਵਾਦੀ ਸਮਾਂ ਸਵੇਰੇ ਤੇ ਸ਼ਾਮੀਂ (ਸੋਦਰ) ਚੌਂਕੀ
ਔੜਵ ਸੰਪੂਰਣ ਸ ਸੰਵਾਦੀ
ਆਰੋਹੀ : ਸ ਰ ਮ ਪ ਧਨ, ਪਧ, ਸੰ
ਅਵਰੋਹੀ : ਸੰ ਨ ਧ ਪ ਮ ਗ ਰ ਸ
ਆਸਾ

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਤਿਪਦੇ, ਪੰਨਾ ੪੦੬-੭

ਓਹਾ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਕਨਿਕ ਮਾਣਿਕ ਗਜ ਮੋਤੀਅਨ ਲਾਲਨ ਨਹ ਨਾਹ ਨਹੀਂ ॥ ੧ ॥

ਰਾਜ ਨ ਭਾਗ ਨ ਹੁਕਮ ਨ ਸਾਦਨ ॥ ਕਿਛੁ ਕਿਛੁ ਨ ਚਾਹੀ ॥ ੨ ॥

ਚਰਨਨ ਸਰਨਨ ਸੰਤਨ ਬੰਦਨ ਸੁਖੇ ਸੁਖੁ ਪਾਹੀ ॥

ਨਾਨਕ ਤਪਤਿ ਹਰੀ ॥ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਰੀ ॥ ੩ ॥ ੩ ॥ ੧੪੩ ॥

ਇਕਤਾਲਾ (ਅਸਥਾਈ)

+	0			2			0			3			4		
				ਸੰ	—	—	ਸੰ	ਨ	—	ਸੰ	ਨ	—	ਧ	ਨ	—
				ਓ	ਹਾ	—	ਪ੍ਰੇ	ਸ	—	ਸ	ਮ	—	ਸ	ਪਿ	—
ਸੰ	—	—	—	ਸੰ	—	—	ਸੰ	ਨ	—	ਸੰ	ਨ	—	ਧ	—	—
ਗੀ	ਸ	ਸ	ਸ	ਓ	ਹਾ	—	ਪ੍ਰੇ	ਸ	—	ਸ	ਮ	—	ਸ	ਪਿ	—
ਪ	ਧ	ਪ	ਨ	ਧ	ਪ	—	ਗ	—	—	—	ਰ	—	—	ਗ	—
ਰੀ	ਸ	ਸ	ਸ	ਓ	ਹਾ	—	ਪ੍ਰੇ	ਸ	—	ਸ	ਮ	—	ਸ	ਪਿ	—
ਸ	ਰ	ਸ	—	ਮ	—	—	—	—	—	—	ਗ	—	—	ਮ	—
ਰੀ	ਸ	ਸ	ਸ	ਓ	ਹਾ	—	ਪ੍ਰੇ	ਸ	—	ਸ	ਮ	—	ਸ	ਪਿ	—
ਪ	ਧ	ਪ	ਨ	ਧ	ਪ	—	ਗ	—	—	—	ਰ	—	—	ਗ	—
ਰੀ	ਸ	ਸ	ਸ	ਓ	ਹਾ	—	ਪ੍ਰੇ	ਸ	—	ਸ	ਮ	—	ਸ	ਪਿ	—
ਸ	ਰ	ਸ	—	ਸੰ	—	—	ਸੰ	ਨ	—	ਸੰ	ਨ	—	ਧ	ਨ	—
ਰੀ	ਸ	ਸ	ਸ	ਓ	ਹਾ	—	ਪ੍ਰੇ	ਸ	—	ਸ	ਮ	—	ਸ	ਪਿ	—

ਅੰਤਰਾ

				ਪ	ਧ	ਸ	—	—	—	—	
				ਕਨਿ	ਕ	ਮਾ	ਣਿ	ਕ	ਗ	ਜ	ੜ
ਸੰ	—	ਰੰ	ਸੰ	ਗੰ	ਰੰ	ਸੰ	—	—	—ਰੰ	—	ਨ
ਸੰ	ਤੀ	ਅ	ੜ	ੜ	ਨ	ਲਾ	ੜ	ਲ	ਨੜ	ੜ	ੜ
ਨ	—	—	—	ਪ	ਧ	ਸੰ	—	—	—	—	—
ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਕਨਿ	ਕ	ਮਾ	ਣਿ	ਕ	ਗ	ਜ	ੜ
ਸੰ	—	ਰੰ	ਸੰ	ਗੰ	ਰੰ	ਸੰ	—	—	—ਰੰ	—	ਨ
ਸੰ	ਤੀ	ਅ	ੜ	ੜ	ਨ	ਲਾ	ੜ	ਲ	ਨੜ	ੜ	ੜ
ਨ	—	—	—	ਸੰ	—	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	ਨ	ਧ	ਨ
ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਨ	ਹ	ਨਾ	ੜ	ਹ	ੜ	ੜ	ਨ
ਪ	ਧ	ਪ	ਨ	ਧ	ਪ	ਗ	—	—	ਰ	—	ਗ
ਹੀ	ੜ	ੜ	ੜ	ਓ	ਹਾ	ਪ੍ਰੇ	ੜ	ੜ	ਮ	ੜ	ਪਿ
ਸ	ਰ	ਸ	—	ਮ	—	—	—	—	ਗ	—	ਮ
ਹੀ	ੜ	ੜ	ੜ	ਓ	ਹਾ	ਪ੍ਰੇ	ੜ	ੜ	ਮ	ੜ	ਪਿ
ਪ	ਧ	ਪ	ਨ	ਧ	ਪ	ਗ	—	—	ਰ	—	ਗ
ਹੀ	ੜ	ੜ	ੜ	ਓ	ਹਾ	ਪ੍ਰੇ	ੜ	ੜ	ਮ	ੜ	ਪਿ
ਸ	ਰ	ਸ	—	ਸੰ	—	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	ਨ	ਧ	ਨ
ਹੀ	ੜ	ੜ	ੜ	ਓ	ਹਾ	ਪ੍ਰੇ	ੜ	ੜ	ਮ	ੜ	ਪਿ
ਸੰ											
ਰੀ											

ਨੋਟ : ਦੋ ਤੁਕਾਂ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ । ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਆਖਰੀ ਤੁਕ ਦਾ ਪਹਿਲੇ ਅੰਤਰੇ ਨਾਲੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਫਰਕ ਹੈ, ਇਸ ਦੀ ਨੁਟੇਸ਼ਨ ਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ।

ਆਖਰੀ ਅੰਤਰਾ

				ਪ	—	ਧ	ਨ	ਧ	ਨ	ਧ	
				ਨ	ਨਕ	ਤ	ਪ	ੜ	ਤਿ	ੜ	
ਸੰ	—	—	—	ਸੰ	—	ਰੰ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਗੰ	ਰੰ
ਰੀ	ੜ	ੜ	ੜ	ਮਿ	ਲੈ	ਪ੍ਰੇ	ੜ	ੜ	ੜ	ਮ	ਪਿ
ਸੰ	—	—	—	ਸੰ	—	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	ਨ	ਧ	ਨ
ਰੀ	ੜ	ੜ	ੜ	ਓ	ਹਾ	ਪ੍ਰੇ	ੜ	ੜ	ੜ	ਮ	ਪਿ

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫, ਪੰਨਾ ੮੦੪

ਨੋਟ : ਇਹ ਸ਼ਬਦ 'ਚਿਹ' ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਰੀ' ਵਾਲੀ ਗੀਤ ਤੇ ਲਗਦਾ ਹੈ।

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਹਮ ਰਾਮ ਰਾਖੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥ ੧੪ ॥

+	2	0	3
		ਸ	
		ਲੀ	ਲ
		ਸ	ਨੀ
		ਮ	ਸ
		ਪ	ਹੈ
ਪ	ਮ	ਪ	ਰ
ਸ	ਸ	ਗ	ਤਾ
ਉ	ਸ	ਜਾ	ਸ
ਸ	ਸ	ਮ	ਹੈ
		ਰ	
	ਸ	ਲੀ	ਲ
	ਸ	ਸ	ਨੀ
	ਸ	ਮ	ਸ
	ਸ	ਪ	ਹੈ

ਪ — — — ਏ ਟ ਉ ਟ	ਮ — ਧ — ਟ ਟ ਸ ਤਿ	ਪ — ਪ ਗ — ਗੁ ਰੁ ਜਾ ਟ	— ਰ — — ਗ ਤਾ ਟ ਹੈ
ਸ — — — ਦੇ ਟ ਉ ਟ	ਸ — — — ਟ ਟ ਟ ਟ	ਮ ਨੁ ਧ ਨੁ ਪਾ ਤੀ ਤੋ ਰੇ	ਧ — ਪ — ਮਾ ਲਿ ਨੀ ਟ
ਮ ਗ ਮ ਪ ਪਾ ਤੀ ਪਾ ਤੀ	ਮ — — — ਜੀ ਟ ਉ ਟ	ਸੰ — — — ਜਿਸ ਪਾ ਹਨ ਕਉ	ਨੁ ਧ ਪ — ਪਾ ਤੀ ਤੋ ਹੈ
ਨ ਧ ਪ ਮ ਸੇ ਪਾ ਹਨ ਨਿਰ	ਗ ਰ ਸ — ਜੀ ਉ ਟ ਭੂ	— — ਰ — ਲੀ ਟ ਮਾ ਟ	— ਮ — — ਲਿ ਨੀ ਟ ਹੈ
ਪ — — — ਏ ਟ ਉ ਟ	ਮ — ਧ — ਟ ਟ ਸ ਤਿ	ਪ — ਪ ਗ — ਗੁ ਟ ਰੁ ਜਾ	— ਰ — — ਗ ਤਾ ਟ ਹੈ

ਅੰਤਰਾ

ਸੰ — — — ਟ ਟ ਟ ਟ	— — — ਰੰ ਟ ਟ ਟ ਬਿ	ਪ — ਧ ਸੰ ਬੁ ਹ ਮੁ ਪਾ	— — — — ਟ ਤੀ ਟ ਟ
ਸੰ — — — ਟ ਟ ਟ ਟ	ਧ — ਪ — ਟ ਟ ਟ ਟ	ਰੰ — — ਸੰ ਸ ਨੁ ਟ ਡਾ	— — — — ਟ ਰੀ ਟ ਟ
ਸੰ — — — ਦੇ ਟ ਟ ਟ	ਉ ਟ ਟ ਟ	ਮ ਗ ਮ ਪ ਫੂ ਟ ਲ ਸੰ	— ਧ ਪ ਧ ਟ ਕ ਟ ਰ
ਸੰ — — — ਟ ਟ ਟ ਟ	— — — ਰੰ ਟ ਟ ਟ ਪੂ	ਪ — ਧ ਸੰ ਤੀ ਟ ਨਿ ਦੇ	— — — — ਟ ਵ ਟ ਟ
ਸੰ — — — ਟ ਟ ਟ ਟ	ਧ — ਪ — ਟ ਟ ਟ ਟ	ਗੰ — — ਸੰ ਰ ਖਿ ਟ ਤੋ	ਸੰ — — — ਟ ਰ ਹਿ ਟ
ਸੰ — — — ਟ ਟ ਟ ਟ	ਧ — ਪ — ਟ ਟ ਟ ਟ	ਮ ਗ ਮ ਪ ਕ ਰ ਹਿ ਕਿ	— ਧ ਪ ਧ ਸ ਕੀ ਟ ਟ
ਸੰ — — — ਸੇ ਟ ਟ ਟ	ਉ ਟ ਟ ਟ	ਧ ਨੁ ਧ ਨੁ ਪਾ ਤੀ ਤੋ ਰੇ	ਧ — ਪ — ਮਾ ਲ ਨੀ ਟ

ਨੋਟ : ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤਰਾਂ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ ।

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫, ਪੰਨਾ ੪੦੪

ਚਾਰਿ ਬਰਨ ਚਉਹਾ ਕੇ ਮਰਦਨ ਖਟੁ ਦਰਸਨ ਕਰ ਤਲੀਰੇ ॥

ਸੁੰਦਰ ਸੁਖਰ ਸਰੂਪ ਸਿਆਨੇ ਪੰਚਹੁ ਹੀ ਮੋਹਿ ਛਲੀਰੇ ॥ ੧ ॥

ਜਿਨਿ ਮਿਲਿ ਮਾਰੇ ਪੰਚ ਸੂਰਬੀਰ ਐਸੇ ਕਉਨੁ ਬਲੀ ਰੇ ॥

ਜਿਨਿ ਪੰਚ ਮਾਰਿ ਬਿਦਾਰਿ ਗੁਦਾਰੇ ਸੇ ਪੂਰਾ ਇਹ ਕਲੀ ਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਵਡੀ ਕੌਮ ਵਸਿ ਭਾਗਹਿ ਨਾਹੀ ਮੁਹਕਮ ਫਉਜ ਹਠਲੀ ਰੇ ॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਨਿ ਜਨਿ ਨਿਰਦਲਿਆ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਕੈ ਝਲੀ ਰੇ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੧੩੨ ॥

ਛੋਟੀ ਵਡੀ ਤਿੰਨਤਾਲ (ਅਸਥਾਈ)

×	2	0	3
		ਸ ਸਮ — —	— — — —
		ਚਾ ਟ ਰਿ ਬ	ਰ ਨ ਟ ਟ
ਮ ਪਾ — —	ਪ ਧ ਨ —	— ਧ — ਪ	ਧ ਪ ਮ —
ਚਉ ਹ ਟ ਕੇ	ਮ ਰ ਦ ਨ	ਟ ਖਟੁ ਦ ਰ	ਸ ਨ ਕ ਰ
	।		
ਗ ਮ ਪ ਧ	ਪ ਮ ਪ —	— ਸ ਮ —	— — — —
ਤ ਲੀ ਟ ਟ	ਰੇ ਟ ਟ ਟ	ਟ ਚਾ ਟਿ ਬ	ਰ ਨ ਟ ਟ
ਮ ਪ — —	ਪ ਧ ਨ —	— ਧ — ਪ	ਧ ਪ ਮ —
ਚਉ ਹਾ ਟ ਕੇ	ਮ ਰ ਦ ਨ	ਟ ਖਟੁ ਦ ਰ	ਸ ਨ ਕ ਰ
	।		
ਗ ਮ ਪ ਧ	ਪ ਮ ਪ —	— — ਧ ਸੰ	— ਨ — ਧ
ਤ ਲੀ ਟ ਟ	ਰੇ ਟ ਟ ਸੁ	ਦ ਟ ਚ ਸੁ	ਘ ਰ ਟ ਟ
	ਰ	ਗੰ	
ਸੰ — — —	— — ਸੰ ਸੰ	ਰੰ — — ਸੰ	— ਨ — ਧ
ਟ ਟ ਟ ਟ	ਟ ਟ ਸ ਰੂ	ਪ ਟ ਸਿ ਆ	ਟ ਨੇ ਟ ਟ
ਸੰ — — —	— — — —	ਸੰ — — —	— — — —
ਟ ਟ ਟ ਟ	ਟ ਟ ਟ ਟ	ਪੰ ਚਹੁ ਹੀ ਟ	ਟ ਮੋ ਹਿ ਛ
ਨ ਧ ਨ —	— — — ਧ	— — ਪ ਧ	ਪ ਮ ਗ ਮ
ਲੀ ਟ ਰੇ ਟ	ਟ ਟ ਟ ਪੰ	ਚਹੁ ਟ ਟ ਹੀ	ਟ ਮੋ ਹਿ ਛ
।			
ਪ ਮ ਪ —	— — ਨੁ —	— — ਪ ਧ	ਪ ਮ ਗ ਮ
ਲੀ ਟ ਰੇ ਟ	ਟ ਟ ਪੰ ਟ	ਚਹੁ ਟ ਟ ਹੀ	ਟ ਮੋ ਹਿ ਛ
।			
ਪ ਮ ਪ —	— — — —	ਮ — — —	— — — ਪ
ਲੀ ਟ ਰੇ ਟ	ਟ ਟ ਟ ਟ	ਟ ਟ ਟ ਜਿ	ਨਿ ਸਿ ਟ ਲਿ
ਪ ਧ ਨ —	ਧ ਪ ਧ ਪ	— — — ਨ	— ਧ — ਪ
ਮਾ ਟ ਟ ਟ	ਰੇ ਟ ਟ ਟ	ਟ ਟ ਟ ਪੰ	ਚ ਸੂ ਟ ਰ
ਗ — ਰ —	ਸ — — —	ਮ — — —	ਰ ਮ — —
ਬੀ ਟ ਟ ਟ	ਰ ਟ ਟ ਟ	ਐ ਸੋ ਟ ਕਉ	ਟ ਨੁ ਟ ਬ
ਪ — — —	— — — —	ਸੰ — — —	— — — —
ਲੀ ਟ ਰੇ ਟ	ਟ ਟ ਟ ਟ	ਐ ਸੋ ਟ ਕਉ	ਟ ਨੁ ਟ ਬ
ਨ ਧ ਨ —	— — — —	ਧ — ਪ ਧ	ਪ ਮ ਗ ਮ
ਲੀ ਟ ਰੇ ਟ	ਟ ਟ ਟ ਟ	ਐ ਸੋ ਟ ਕਉ	ਟ ਨੁ ਟ ਬ
ਪ			
ਲੀ			

ਅੰਤਰਾ

						ਪ	—	—	ਧ	ਸ	—	ਨ	—	ਧ
						ਜਿਨਿ	ਪੰ	ਸ	ਚ	ਮਾ	ਸ	ਰਿ	ਸ	ਸ
ਸੰ	—	—	—	—	—	ਸੰ ਰਸੰ	ਗੰ	—	—	ਸੰ	—	ਨ	—	ਧ
ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਬਿ ਦਾ	ਰਿ	ਸ	ਗੁ	ਦਾ	ਸ	ਰੇ	ਸ	ਸ
ਸੰ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸੋ	ਪੂ	ਹਾ	ਸ	ਸ	ਇ	ਹ	ਕ
ਨ	ਧ	ਨ	—	—	—	—	ਧ	ਪ	ਧ	—	ਪ	ਮ	ਗ	ਮ
ਲੀ	ਸ	ਰੇ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸੋ	ਪੂ	ਰਾ	ਸ	ਸ	ਇ	ਹ	ਕ
ਪ	ਮ	ਪ	—	—	—	—	ਨੁ	—	ਪ	ਧ	ਪ	ਮ	ਗ	ਮ
ਲੀ	ਸ	ਰੇ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸੋ	ਪੂ	ਸ	ਰਾ	ਸ	ਇ	ਹ	ਕ
ਪ	ਮ	ਪ	—	—	—	—	ਮ	—	—	—	—	—	—	ਪ
ਲੀ	ਸ	ਰੇ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਜਿ	ਨਿ	ਮਿ	ਸ	ਲਿ
ਪ	ਧ	ਨ	—	—	—	—	—	—	—	ਨ	—	ਧ	—	ਪ
ਮਾ	ਸ	ਸ	ਸ	ਧ	ਪ	ਧ	ਸ	ਸ	ਸ	ਪੰ	ਚ	ਸੂ	ਸ	ਰ
ਗ	—	ਰ	—	—	—	—	ਮ	—	—	—	ਰ	ਮ	—	—
ਬੀ	ਸ	ਸ	ਸ	ਰ	ਸ	ਸ	ਐ	ਸੋ	ਸ	ਕਉ	ਸ	ਨੁ	ਸ	ਬ
ਪ														
ਲੀ														

ਨੋਟ : (ਚਾਰ ਬਰਨ ਚਉਹਾ ਇਸ ਤੁਕ ਤੇ ਵਡੀ ਕੋਮ ਵਸ ਭਾਗੀ) ਇਹ ਤੁਕ ਲਾਉਣੀ ਹੈ, (ਸੁੰਦਰ ਸੁਘਤ) (ਜਿਨ ਪੰਚ ਮਾਰ ਬਿਦਾਰ ਔਰ 'ਕਹੁ ਨਾਨਕ' ਵਾਲੀ ਅਖੀਰਲੀ ਤੁਕ ਇਕੋ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ ।

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧, ਪੰਨਾ ੩੫੦

ਪਉਣੁ ਉਪਾਇ ਧਰੀ ਸਭ ਧਰਤੀ ਜਲ ਅਗਨੀ ਕਾ ਬੰਧੁ ਕੀਆ ॥
 ਅੰਧਲੈ ਦਹਿਸਰਿ ਮੁੰਡ ਕਟਾਇਆ ਰਾਵਣੁ ਮਾਰਿ ਕੀਆ ਵਡਾ ਭਇਆ ॥ ੧ ॥
 ਕੀਆ ਉਪਮਾ ਤੇਰੀ ਆਖੀ ਜਾਇ ॥
 ਤੂੰ ਸਰਬੇ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਲਿਵਲਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਜੀਅ ਉਪਾਇ ਜੁਗਤਿ ਹਥਿ ਕੀਨੀ ਕਾਲੀ ਨਥਿ ਕੀਆ ਵਡਾ ਭਇਆ ॥
 ਕਿਸੁ ਤੂ ਪੂਰਖੁ ਜੇਹੁ ਕਉਣ ਕਹੀਐ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ॥ ੨ ॥
 ਨਾਲਿ ਕੁਟੰਬੁ ਸਾਥਿ ਵਰ ਦਾਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਭਾਲਣ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਗਇਆ ॥
 ਆਗੇ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਓ ਤਾਕਾ ਕੰਸੁ ਛੇਦਿ ਕੀਆ ਵਡਾ ਭਇਆ ॥ ੩ ॥
 ਰਤਨ ਉਪਾਇ ਧਰੇ ਖੀਰੁ ਮਥਿਆ ਹੋਰਿ ਭਖ ਲਾਇਜਿ ਅਸੀਂ ਕੀਆ ॥
 ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਛਪੈ ਕਿਉ ਛਪਿਆ ਏਕੀ ਏਕੀ ਵੇਡਿ ਦੀਆ ॥ ੪ ॥ ੭ ॥

ਵਡੀ ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ (ਅਸਥਾਈ) ਅੰਤਰਾ

×	2	0	3
		ਸ ਸਮ — —	— — — —
		ਪ ਉਣ ਉ	ਪਾ 5 ਇ ਧ
ਪ — — —	ਪ ਧ ਨ —	— ਧ — ਪ	ਧ ਪ ਮ —
ਰੀ 5 ਸ ਭ	ਧ ਰ ਤੀ 5	5 ਜਲ ਅਗ	ਲੀ 5 ਕਾ 5
	।		
ਗ ਮ ਪ ਧ	ਪ ਮ ਪ —	— ਪ ਧ ਸ	— ਨ — ਧ
ਬੰ 5 ਧੁ ਕੀ	ਆ 5 5 5	5 ਅੰ ਪੁਲੈ ਦ	ਹਿ ਸਿ 5 ਰਿ
		ਗੰ — — ਸ	— ਨ — ਧ
ਸੰ — — —	— — ਰੰ ਸ	ਰੰ — — ਸ	— ਨ — ਧ
5 5 5 5	5 5 ਮੂੰ 5	ਭੁ 5 ਕ ਟਾ	5 ਦਿਆ 5 5
ਸੰ — — —	— — — —	— — — —	— — ਰੰ ਸ
5 5 5 5	5 5 5 5	ਰਾ ਵ ਲੁ ਮਾ	5 ਰਿ ਕਿਆ 5
ਨ — — ਸੰ	ਧ — — —	ਪ — ਧ ਪ	ਮ ਗ ਰ ਸ
ਵ ਡਾ 5 ਭਇ	ਆ 5 ਕਿਆ 5	ਉ ਪ ਮਾ 5	ਤੇ 5 ਰੀ 5
ਗ ਰ ਗ ਰ	ਸ — — —	ਸ ਰ — —	— — — —
ਆ 5 ਖੀ 5	ਜਾ 5 ਇ 5	ਤੂੰ ਸ ਰ ਬੇ	ਪੂ 5 ਰਿ ਰਹਿ
ਗ — ਰ ਸ	— — ਧ —	ਪ — ਧ ਪ	ਮ ਗ ਰ ਸ
ਆ 5 ਲਿ ਵ	ਲਾ ਇ ਕਿਆ 5	ਉ ਪ ਮਾ 5	ਭੇ 5 ਰੀ 5
ਸ — ਰ ਮ	ਪ ਧ ਨ —	ਧ ਪ ਧ ਪ	ਮ ਗ ਰ ਸ
(ਆ) 5 5 5	5 5 5 5	ਉ ਪ ਮਾ 5	ਭੇ 5 ਰੀ 5

ਗ
ਆਖੀ ਜਾਇ

ਨੋਟ : ਇਹ ਸਾਰਾ ਸ਼ਬਦ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਲਾਉਣਾ ਹੈ। ਹਰ ਅੰਤਰੇ ਤੋਂ ਪਿੱਛੋਂ (ਕਿਆ ਉਪਮਾ ਤੇਰੀ ਆਖੀ ਜਾਇ) ਆਖ ਕੇ ਮੁਕਾਉਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੁਰਾਤਨ ਰੀਤ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਲੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ।

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫, ਪੰਨਾ ੪੦੩

ਅਪੁਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਆਪੇ ਰਾਖੈ ਆਪੇ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥

ਜਹ ਜਹ ਕਾਜ ਕਿਰਤਿ ਸੇਵਕ ਕੀ ਤਹਾ ਤਹਾ ਉਨਿ ਧਾਵੈ ॥ ੧ ॥

ਸੇਵਕ ਕਉ ਨਿਕਟੀ ਹੋਇ ਦਿਖਾਵੈ ॥

ਜੋ ਜੋ ਕਹੈ ਠਾਕੁਰ ਪਹਿ ਸੇਵਕੁ ਤਤ ਕਾਲ ਹੋਇ ਆਵੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਤਿਸੁ ਸੇਵਕ ਕੈ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜੋ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ॥

ਤਿਸ ਕੀ ਸੋਇ ਸੁਣੀ ਮਨੁ ਹਰਿਆ ਤਿਸੁ ਨਾਨਕ ਪਰਸਣਿ ਆਵੈ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੧੨੬ ॥

ਨੋਟ : ਇਹ ਸ਼ਬਦ 'ਪਉਣ ਉਪਾਇ ਧਰੀ ਸਭ ਧਰਤੀ' ਤੇ ਹੀ ਲਗਣਾ ਹੈ।

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫, ਪੰਨਾ ੩੮੪

ਦੂਖੁ ਘਨੋ ਜਬ ਹੋਤੇ ਦੂਰਿ ॥
 ਅਬ ਮਸਲਤਿ ਮੋਹਿ ਮਿਲੀ ਹਦੂਰਿ ॥ ੧
 ਚੁਕਾ ਨਿਹੋਰਾ ਸਖੀ ਸਹੋਰੀ ॥
 ਭਰਮੁ ਗਇਆ ਗੁਰਿ ਪਿਰ ਸੰਗਿ ਮੋਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਨਿਕਟਿ ਆਨਿ ਪ੍ਰਿਅ ਸੇਜ ਧਰੀ ॥
 ਕਾਣਿ ਕਢਨ ਤੇ ਛੂਟਿ ਪਰੀ ੨ ॥
 ਮੰਦਰਿ ਮੇਰੈ ਸਬਦਿ ਉਜਾਰਾ ॥
 ਅਨਦ ਬਿਨੋਦੀ ਖਸਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥ ੩ ॥
 ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਮੈ ਪਿਰੁ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥
 ਬਿਰੁ ਸੋਹਾਗੁ ਨਾਨਕ ਜਨ ਪਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੫੩ ॥

ਇਕਤਾਲਾ (ਅਸਥਾਈ)

		0		2		0		3		4	
+											
ਮ	ਪ	ਧ	ਪ	ਮ	ਗ	ਮ	—	ਧ	ਪ	—	—
ਦੂ	ੜ	ਕਾ	ੜ	ੜ	ਨਿ	ਹੋ	ੜ	ੜ	ਰਾ	ੜ	ੜ
ਪ	—	—	—	—	ਧ	ਨ	—	ਸੰ	ਨ	ਧ	ਪ
ਸ	ੜ	ਖੀ	ੜ	ੜ	ਸ	ਹੋ	ੜ	ਰੀ	ੜ	ੜ	ੜ
ਮ	ਪ	ਧ	ਪ	ਮ	ਗ	ਮ	—	ਧ	ਪ	—	—
ਦੂ	ੜ	ਕਾ	ੜ	ੜ	ਨਿ	ਹੋ	ੜ	ੜ	ਰਾ	ੜ	ੜ
ਪ	—	—	—	—	ਧ	ਨ	—	ਸੰ	ਨ	ਧ	ਪ
ਸ	ੜ	ਖੀ	ੜ	ੜ	ਸ	ਹੋ	ੜ	ਰੀ	ੜ	ੜ	ੜ
ਧ	—	ਪ	—	—	ਧ	ਮ	ਪ	ਮ	ਗ	—	—
ਭ	ਰ	ਮੁ	ੜ	ੜ	ਗਇ	ਆ	ੜ	ੜ	ਗੁ	—	ਰਿ
ਧ	—	ਪ	—	—	ਮ	ਗ	—	ਮ	ਗ	ਰ	ਸ
ਪਿ	ਰ	ਸੰ	ੜ	ੜ	ਗਿ	ਮੋ	ੜ	ਰੀ	ੜ	ੜ	ੜ
ਸ	—	ਮ	—	ਗ	ਮ	ਪ	ਮ	ਧ	ਪ	—	—
ਚੂ	ੜ	ਕਾ	ੜ	ਨਿ	ਹੋ	ੜ	ੜ	ੜ	ਰਾ	ੜ	ੜ
ਪ											
ਸਖੀ											
ਅੰਤਰਾ											
ਪ	—	—	—	—	ਧ	ਸੰ	—	—	—	—	—
ਦੂ	ੜ	ਖੁ	ੜ	ੜ	ਘ	ਨੋ	ੜ	ੜ	ਜ	ੜ	ਬ

ਸੰ	—	ਰੰ	ਸੰ	ਗੰ	ਰੰ	ਸੰ	—	—	ਰੰ	—	—
ਹੋ	ੜ	ਤੇ	ੜ	ੜ	ੜ	ਦੂ	ੜ	ਰਿ	ੜ	ੜ	ੜ
ਨ	—	—	—	ਪ	ਧ	ਸੰ	—	—	—	—	—
ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਦੂ	ਖੁ	ਘ	ੜ	ਨੋ	ਜ	ੜ	ਬ
ਸੰ	—	ਰੰ	ਸੰ	ਗੰ	ਰੰ	ਸੰ	—	—	ਸੰ	ਰੰ	ਨ
ਹੋ	ੜ	ਤੇ	ੜ	ੜ	ੜ	ਦੂ	ੜ	ੜ	ਰਿ	ੜ	ੜ
ਧ	—	ਪ	—	—	ਧ	ਮ	ਪ	ਮ	ਗ	—	—
ਅ	ੜ	ਬ	ੜ	ਮ	ਸ	ਲ	ੜ	ਤਿ	ਮੋ	ੜ	ਹਿ
ਧ	—	ਪ	—	—	ਮ	ਗ	—	ਮ	ਗ	ਰ	ਸ
ਮਿ	ੜ	ਲੀ	ੜ	ੜ	ਹ	ਦੂ	ੜ	ਰਿ	ੜ	ੜ	ੜ
ਸ	—	ਮ	—	ਗ	ਮ	ਪ	ਮ	ਧ	ਪ	—	—
ਚੂ	ੜ	ਕਾ	ੜ	ੜ	ਨਿ	ਹੋ	ੜ	ੜ	ਰਾ	ੜ	ੜ
ਪ											
ਸਖੀ											

ਨੋਟ : ਇਸ ਸਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ ।

ਆਸਾ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ, ਪੰਨਾ ੪੭੮

ਸਨਕ ਸਨੰਦ ਅੰਤੁ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ॥ ਬੇਦਪਤ੍ਰੇ ਪੜਿ ਬ੍ਰਹਮੇ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ੧ ॥

ਹਰਿ ਕਾ ਬਿਲੋਵਨਾ ਬਿਲੋਵਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥

ਸਹਜਿ ਬਿਲੋਵਹੁ ਜੈਸੇ ਤਤੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਤਨੁ ਕਰਿ ਮਟਕੀ ਮਨ ਮਾਹਿ ਬਿਲੋਈ । ਇਸੁ ਮਟਕੀ ਮਹਿ ਸਬਦੁ ਸੰਜੋਈ ॥ ੨ ॥

ਹਰਿ ਕਾ ਬਿਲੋਵਨਾ ਮਨ ਕਾ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਵੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰਾ ॥ ੩ ॥

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜੇ ਮੀਰਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਗਿ ਉਤਰੇ ਭੀਰਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੧੦ ॥

ਨੋਟ : ਇਹ ਸਬਦ 'ਦੁਖ ਘਨੋ ਜਬ ਹੋਤੇ ਦੂਰ' ਤੇ ਹੀ ਲਗਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਦੀ ਨੁਟੇਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ।

ਕਬੀਰ ਦੀਨੁ ਗਵਾਇਆ ਦੁਨੀ ਸਿਉ ਦੁਨੀ ਨ ਚਾਲੀ ਸਾਥਿ ॥

ਪਾਇ ਕੁਹਾੜਾ ਮਾਰਿਆ ਗਾਢਲ ਅਪਨੈ ਹਾਥਿ ॥ ੧੩ ॥ ਪੰਨਾ ੧੩੬੫

ਤਾਲ ਦਾਦਰਾ (ਅਸਥਾਈ)

+			0			×			0		
ਪ	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	—	—	ਪ	ਧ	ਪ	ਮ	—	ਪ
ਦੂ	ਨੀ	ਨ	ਚਾ	ੜ	ਲੀ	ਦੂ	ਨੀ	ਨ	ਚਾ	ੜ	ਲੀ
ਗ	—	ਦ	ਸ	—	ਰ	ਗ	ਰ	—	ਸ	—	—
ਦੂ	ਨੀ	ਨ	ਚਾ	ੜ	ਲੀ	ਸਾ	ੜ	ੜ	ਬਿ	ੜ	ੜ

ਅੰਤਰਾ

ਪ	—	ਧ	ਸ	—	—	ਰ	—	ਸ	ਗ
ਦੀ	ਨ	ਗ	ਵਾ	ਫ	ਇਆ	ਦੁ	ਨੀ	ਫ	ਰੰ
									ਸਿਉਂ
									(ਕ ਬੀਰ)
ਪ	—	ਧ	ਸ	—	—	ਰ	—	ਸ	ਗ
ਦੀ	ਨ	ਗ	ਵਾ	ਫ	ਇਆ	ਦੁ	ਨੀ	ਫ	ਰੰ
ਪ									ਸਿਉਂ

ਨੋਟ : ਇਸ ਸਲੋਕ ਦੀ ਦੂਸਰੀ ਤੁਕ (ਪਾਇ ਕੁਹਾਣਾ ਮਾਰਿਆ) (ਦੀਨ ਗਵਾਇਆ ਦੁਨੀ ਸਿਉਂ) ਤੇ ਲਗਦੀ ਹੈ ਅਤੇ (ਗਾਫਲ ਆਪਣੇ ਹਾਥ) ਇਹ (ਦੁਨੀ ਨਾ ਚਾਲੀ ਸਾਥ) ਤੇ ਲਗਦੀ ਹੈ।

ਮੇਰੀ ਸੰਗਤਿ ਪੋਚ ਸੋਚ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥

ਮੇਰਾ ਕਰਮੁ ਕੁਟਿਲਤਾ ਜਨਮੁ ਕੁਭਾਂਤੀ ॥ ੧ ॥

ਰਾਮ ਗੁਸਈਆ ਜੀਅ ਕੇ ਜੀਵਨਾ ॥

ਮੋਹਿ ਨ ਬਿਸਾਰਹੁ ਮੈ ਜਨੁ ਤੇਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮੇਰੀ ਹਰਹੁ ਬਿਪਤਿ ਜਨ ਕਰਹੁ ਸੁਭਾਈ ॥

ਚਰਣ ਨ ਛਾਡਉ ਸਰੀਰ ਕਲ ਜਾਈ ॥ ੨ ॥

ਕਹੁ ਰਵਿਦਾਸ ਪਰਉ ਤੇਰੀ ਸਾਭਾ ਬੋਗਿ ਮਿਲਹੁ ਜਨ ਕਰਿ ਨ ਬਿਲਾਂਬਾ ॥ ੧ ॥

ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ, ਪੰਜਾ ੩੪੫

ਰਾਗ ਆਸਾ ਤਾਲ ਚੰਚਲ (ਅਸਥਾਈ)

+	2	0	3
	ਮ ਰ ਮ —	ਪ ਧ ਨੁ	ਧ — — —
	ਰਾ ਫ ਮ ਫਗੁ	ਸਈ ਫ ਫ	ਫ ਆ ਫ ਫ
ਧ — —	ਮ ਰ ਮ —	ਪ ਧ ਨੁ	ਧ — — —
ਫ ਫ ਫ	ਰਾ ਫ ਮ ਫਗੁ	ਸਈ ਫ ਫ	ਫ ਆ ਫ ਫ
ਧ — —	ਧ ਨੁ ਧ ਪ	ਧ ਨ ਧ	ਸੰ — — —
ਫ ਫ ਫ	ਜੀ ਅ ਕੇ ਫ	ਜੀ ਵ ਫ	ਨਾ ਫ ਫ ਫ
ਸੰ — —	— — — —	— — —	ਨੁ — ਧ ਪ
ਫ ਫ ਫ	ਫ ਮੋਹਿ ਨ ਫਬਿ	ਸਾ ਫ ਫ	ਫ ਰਹੁ ਫ ਫ
ਪ — —	ਪ ਧ ਮ ਪ	ਗ — ਰ	ਗ — ਰ —
ਫ ਫ ਫ	ਮੰ ਫ ਜ ਨ	ਤੇ ਫ ਫ	ਰਾ ਫ ਫ ਫ
ਸ — —	ਮ ਰ ਮ —	ਪ ਧ ਨੁ	ਧ — — —
ਫ ਫ ਫ	ਰਾ ਫ ਮ ਫਗੁ	ਸਈ ਫ ਫ	ਫ ਆ ਫ ਫ
ਧ			
ਫ			

ਅੰਤਰਾ

ਪ ਮੇਰੀ	— — — ਧ ਸੰ ਃ ਗ ਤਿ	— ਸੰ — ਪੋ ਃ ਃ	— — — ਃ ਚ ਃ ਃ
ਸੰ — — ਃ ਃ ਃ	ਰੰ ਸੰ ਗੰ ਰੰ ਸੋ ਚ ਦਿ ਨੁ	ਸੋ — — ਝਰਾ ਃ ਃ	ਰੰ — — — ਤੀ ਃ ਃ ਃ
ਨ — — ਃ ਃ ਃ	ਸੰ — — — ਮੇਰਾ ਕਰ ਮੁ ਕੁ	— — — ਟਿ ਲ ਃ	— ਨੁ ਧ ਪ ਃ ਤਾ ਃ ਃ
ਪ — — ਃ ਃ ਃ	— ਧ ਪ ਮ ਜ ਨ ਮੁ ਕੁ	ਗ — ਰ ਭਾਂ ਃ ਃ	ਗ — ਰ — ਤੀ ਃ ਃ ਃ
ਸ — — ਃ ਮੇ ਰਾ	ਸੰ — — — ਕ ਰ ਮੁ ਕੁ	— — — ਟਿ ਲ ਃ	— ਨੁ ਧ ਪ ਃ ਤਾ ਃ ਃ
ਪ — — ਃ ਃ ਃ	ਪ ਧ ਪ ਮ ਜ ਨ ਮੁ ਕੁ	ਗ — ਰ ਭਾਂ ਃ ਃ	ਗ — ਰ — ਤੀ ਃ ਃ ਃ
ਸ — — ਃ ਃ ਃ	ਮ ਰ ਮ — ਰਾ ਃ ਮ ਝਰੁ	ਧ — ਨੁ ਸਈ ਃ ਃ	ਧ — — — ਃ ਆ ਃ ਃ
ਧ ਃ			

ਨੋਟ : ਸਬਦ ਦੀਆਂ ਥਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ ।

ਆਸਾ ਕਬੀਰ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੪੭੯

ਸੁਤੁ ਅਪਰਾਧ ਕਰਤ ਹੈ ਜੇਤੇ ॥
ਜਨਨੀ ਚੀਤਿ ਨਰਾਖਸਿ ਤੇਤੇ ॥
ਰਾਮਈਆ ਹਉ ਬਾਰਿਕੁ ਤੇਰਾ ॥
ਕਾਹੇ ਨ ਖੰਡਸਿ ਅਵਗਨੁ ਮੇਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜੇ ਅਤਿਕ੍ਰੋਧ ਕਰੇ ਕਰਿ ਧਾਇਆ ॥
ਤਾ ਭੀ ਚੀਤਿ ਨ ਰਾਖਸਿ ਮਾਇਆ ॥ ੨ ॥
ਚਿੰਤ ਭਵਨਿ ਮਨੁ ਪਰਿਓ ਹਮਾਰਾ ॥
ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੇਸੇ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰਾ ॥ ੩ ॥
ਦੇਹਿ ਬਿਮਲ ਮਤਿ ਸਦਾ ਸਰੀਰਾ ॥
ਸਹਜਿ ਸਹਜਿ ਗੁਨ ਰਵੈ ਕਬੀਰਾ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ੧੨ ॥

ਨੋਟ : ਇਹ ਸਬਦ ਭੀ 'ਮੇਰੀ ਸੰਗਤ ਪੋਚ ਸੋਚ ਦਿਨ ਰਾਤੀ' ਵਾਲੀ ਰੀਤ ਤੇ ਹੀ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਅਸਥਾਈ 'ਰਾਮਈਆ ਹਉ ਬਾਰਿਕੁ ਤੇਰਾ' ਵਾਲੀ ਤੁਕ ਹੈ ।

ਮੋਤੀ ਤ ਮੰਦਰ ਉਸਰਹਿ ਰਤਨੀ ਤ ਹੋਹਿ ਜੜਾਉ ॥
 ਕਸਤੂਰਿ ਕੁੰਗੁ ਅਗਰਿ ਚੰਦਨਿ ਲੀਪਿ ਆਵੈ ਚਾਉ ॥
 ਮਤੁ ਦੇਖਿ ਭੂਲਾ ਵੀਸਰੈ ਤੇਰਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਨਾਉ ॥ ੧ ॥
 ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਜੀਉ ਜਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥
 ਮੈ ਆਪਣਾ ਗੁਰੁ ਪੂਛਿ ਦੇਖਿਆ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਥਾਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਧਰਤੀ ਤ ਹੀਰੇ ਲਾਲ ਜੜਤੀ ਪਲਾਘਿ ਲਾਲ ਜੜਾਉ ॥
 ਮੋਹਣੀ ਮੁਖਿ ਮਣੀ ਸੋਹੈ ਕਰੇ ਰੰਗਿ ਪਸਾਉ ॥
 ਮਤੁ ਦੇਖਿ ਭੂਲਾ ਵੀਸਰੈ ਤੇਰਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਨਾਉ ॥ ੨ ॥
 ਸਿਧੁ ਹੋਵਾ ਸਿਧਿ ਲਾਈ ਰਿਧਿ ਆਖਾ ਆਉ ॥
 ਗੁਪਤੁ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ਬੈਸਾ ਲੋਕੁ ਰਾਖੈ ਭਾਉ ॥
 ਮਤੁ ਦੇਖਿ ਭੂਲਾ ਵੀਸਰੈ ਤੇਰਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਨਾਉ ॥ ੩ ॥
 ਸੁਲਤਾਨੁ ਹੋਵਾ ਮੇਲਿ ਲਸਕਰ ਤਖਤਿ ਰਾਖਾ ਪਾਉ ॥
 ਹਕਮੁ ਹਾਸਲੁ ਕਰੀ ਬੈਠਾ ਨਾਨਕਾ ਸਭ ਵਾਉ ॥
 ਮਤੁ ਦੇਖਿ ਭੂਲਾ ਵੀਸਰੈ ਤੇਰਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਨਾਉ ॥

ਸ੍ਰੀ ਰਾਗ ਮਹਲਾ ੧, ॥ ਪੰਨਾ ੧੪

ਰਾਗ ਆਸਾ ਤਾਲ ਦਾਦਰਾ (ਅਸਥਾਈ)

×	0	×	0
ਮ —	ਗ ਮ	ਪ —	ਧਨ ਨ —
ੜਜੀ ਉ	ਜਲਿ ਬ ਲਿ	ੜ ੜਜਾ ਉ	ਹਰਿ ਬਿ ਨੁ
ਨ —	ਨ ਪ ਧ	— ਸੰ —	— — —
ੜ ੜਜੀ ਉ	ਜਲਿ ਬ ਲਿ	ਜਾ ੜ ੜ	ਉ ੜ ੜ
ਸੰ —	— ਗ ਮ	ਪ —	ਧਨ ਨ —
ੜਜੀ ਉ	ਜਲਿ ਬ ਲਿ	ੜ ੜਜਾ ਉ	ਹਰਿ ਬਿ ਨੁ
ਨ —	ਨ ਪ ਧ	— ਸੰ —	— — —
ੜ ੜਜੀ ਉ	ਜਲਿ ਬ ਲਿ	ਜਾ ੜ ੜ	ਉ ੜ ੜ
ਸੰ ਰੰ ਰਸੰ	ਨ ਪ —	— ਸੰ —	— — —
ੜ ੜਜੀ ਉੜ	ਜਲਿ ਬ ਲਿ	ਜਾ ੜ ੜ	ਉ ੜ ੜ
ਸੰ —	— ਨੁਧ ਪ	— ਪਧ ਪਮ	ਮ — —
ੜ ਮੈ ਆਪ	ਣਾ ਗੁੜ ਰੁ	ੜ ਧੂ ਫਿੜ	ਦੇ ਬਿਆ ੜ

ਮ	ਸ	—	—	ਨੁਧ	ਧ	—	ਪੁਧ	ਪੁਮ	ਮ	—	ਪ
ੜ	ਮੈ	ਆਪ	ਣਾ	ਗੁੜ	ਰੁ	ੜ	ਪੁੜ	ਫਿੜ	ਦੇ	ਖਿਆ	ੜ
ਗ	—	—	ਸ	—	ਰ	ਗ	—	ਰ	ਸ	—	—
ੜ	ਅਵ	ਰੁ	ਨਾ	ੜ	ਹੀ	ਥਾ	ੜ	ੜ	ਉ	ੜ	ੜ
ਸ	ਮ	—	—	ਗ	ਮ	ਪ	—	—	ਧਨ	ਨ	—
ੜ	ਜੀ	ਉ	ਜਲਿ	ਬ	ਲਿ	ਜਾ	ੜ	ਉ	ਹਰਿ	ਬਿ	ਨੁ
ਨ	—	ਧ	ਨ	ਪ	ਧ	—	ਸੰ	—	—	—	—
ੜ	ਜੀ	ਉ	ਜਲਿ	ਬ	ਲਿ	ਜਾ	ੜ	ੜ	ਉ	ੜ	ੜ
ਸੋ											
ੜ											

ਅੰਤਰਾ

ਮ	—	—	—	ਗ	ਮ	ਪ	—	—	ਧਨ	ਨ	—
ਮੈ	ਤੀ	ਤ	ਮੰ	ਦ	ਰ	ੜ	ਉ	ਸ	ਰਹਿ	ੜ	ੜ
ਨ	—	ਧ	ਨ	ਪ	ਧ	ਧ	ਸੰ	—	—	—	—
ੜ	ਰਤਨੀ	ਤ	ਹੋ	ਹਿ	ਜ	ਝਾ	ੜ	ੜ	ਉ	ੜ	ੜ
ਮ	—	—	—	ਗ	ਮ	ਪ	—	—	ਧਨ	ਨ	—
ਕਸ	ਤੂ	ਰਿ	ਕੁੰ	ਗੁ	ੜ	ੜ	ਅਗ	ਰਿ	ਚੰ	ਦ	ਨਿ
ਨ	—	ਧ	ਨ	ਪ	ਧ	—	ਸੰ	—	—	—	—
ੜ	ਲੀ	ਪਿ	ਆ	ੜ	ਵੈ	ਚਾ	ੜ	ੜ	ਉ	ੜ	ੜ
ਸੰ	ਰੰ	ਰੁਸੰ	ਨ	ਧ	—	—	ਸੰ	—	—	—	—
ੜ	ਲੀ	ਪਿੜ	ਆ	ੜ	ਵੈ	ਚਾ	ੜ	ੜ	ਉ	ਮ	ਤੁ
ਸੰ	—	—	—	ਨੁਧ	ਪ	—	ਪੁਧ	ਪੁਮ	ਮ	—	—
ੜ	ਦੇ	ਖਿ	ਭੂ	ਲਾੜ	ੜ	ੜ	ਵੀੜ	ਸੜ	ਚੈ	ੜ	ੜ

ਮ — —	— ਨੁਧ ਪ	— ਪਧ ਪਮ	ਮ — ਪ
ਮਤੁ ਦੇ ਖਿ	ਭੁ ਲਾਝ ਸ	ਝ ਵੀਝ ਸਝ	ਰੈ ਤੇ ਰਾ
ਗ — —	ਗਸ ਸ ਰ	ਗ — ਰ	ਸ — —
ਚਿ ਤਿ ਨ	ਆਝ ਸ ਵੇ	ਨਾ ਝ ਝ	ਉ ਝ ਝ
ਸ ਮ —	— ਗ ਮ	ਪ — —	ਧਨ ਨ —
ਝ ਝੀ ਉ	ਜਲਿ ਬ ਲਿ	ਝ ਝਾ ਉ	ਹਰਿ ਬਿ ਨੁ
ਨ — ਧ	ਨ ਪ ਧ	— ਸ —	— — —
ਝ ਝੀ ਉ	ਜਲਿ ਬ ਲਿ	ਜਾ ਝ ਝ	ਉ ਝ ਝ
ਸੰ			
ਝ			

ਨੋਟ : ਬਾਕੀ ਸਾਰੀਆਂ ਤੁਕਾਂ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ । ਅਸਥਾਈ ਪੂਰੀ ਆਖਣੀ ਹੈ ।

ਆਸਾ ਘਰੁ ੪ ਮਹਲਾ ੧, ਪੰਨਾ ੩੫੮

ਦੇਵਤਿਆ ਦਰਸਨ ਕੈ ਤਾਈ ਦੂਖ ਭੂਖ ਤਰਿਥ ਕੀਏ ॥
ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਜੁਗਤਿ ਮਹਿ ਰਹਤੇ ਕਰਿ ਕਰਿ ਭਗਵੇ ਭੇਖ ਭਏ ॥
ਤਉ ਕਾਰਣਿ ਸਾਹਿਬਾ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ॥
ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਅਨੇਕਾ ਰੂਪ ਅਨੰਤਾ ਕਹਣੁ ਨਾ ਜਾਹੀ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਕੇਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਦਰ ਘਰ ਮਹਲਾ ਹਸਤੀ ਘੋੜੇ ਛੋਡਿ ਵਿਲਾਇਤਿ ਦੇਸ ਗਏ ॥
ਪੀਰ ਪੈਕਾਬਰ ਸਾਲਿਕ ਸਾਦਿਕ ਛੋਡੀ ਦੁਨੀਆਂ ਬਾਇ ਪਏ ॥ ੨ ॥
ਸਾਦ ਸਹਜ ਸੁਖ ਰਸ ਕਸ ਤਜੀਅਲੇ ਕਾਪੜ ਛੋਡੇ ਚਮੜ ਲੀਏ ॥
ਦੁਖੀਏ ਦਰਦ ਵੰਦ ਦਰਿ ਤੇਰੇ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਦਰਵੇਸ ਭਏ ॥ ੩ ॥
ਖਲੜੀ ਖਪਰੀ ਲਕੜੀ ਚਮੜੀ ਸਿਖਾ ਸੂਤੁ ਥੋਤੀ ਕੀਨੀ ॥
ਤੂੰ ਸਹਿਬੁ ਹਉ ਸਾਂਗੀ ਤੇਰਾ ਪ੍ਰਣਵੇ ਨਾਨਕੁ ਜਾਤਿ ਕੈਸੀ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੩੩

ਰਾਗ ਆਸਾ ਤਾਲ ਤਲਵਾੜਾ (ਅਸਥਾਈ)

+	2	+	2
ਪੰ — ਸੰਨ ਧ	ਨ — — — ਪੁ	ਪ ਪਮ ਗਮ	ਪ — ਪਧ ਧ
ਵੇ ਝ ਝ ਭ	ਏ ਝ ਝ ਝ	ਨਾ ਸਮਿ ਸਰ	ਤੇਝ ਝ ਦ ਰ
		ਪ ਪ ਪਮ ਗਮ	ਪ — ਪਧ ਧ
		ਤੇਰੇ ਨਾ ਸਮਿ ਸਰ	ਤੇ ਝ ਝਦ ਜ

ਸੰ — — —	— ਸੰਨ ਧ —	— — ਸੰ —	ਸੰਨੁ ਨੁ ਨੁਧ ਪ
ਵੇ ਟ ਆ ਟ	ਭ ਟ ਟ ਏ ਟ	ਟ ਟ ਦੁਖੀ ਏ	ਦੜ ਰ ਡਦ ਟ
ਪ — ਪਧ ਪਮ	ਗ — ਰ —	ਸ — ਸਮ ਮ	ਪ — ਪਧ ਧ
ਟ ਵੈ ਦਦ ਰਿਟ	ਏ ਟ ਰੈ ਟ	ਟ ਟ ਨਾਮਿ ਡਰ	ਏ ਟ ਦੜ ਰ
ਸੰ ਵੈ			

ਅੰਤਰਾ

ਮ —	— — — —	— — ਪ —	— ਧ ਪਧ ਨ
ਦੇ ਵ	ਤਿਆ ਟ ਟ ਟ	ਟ ਦਰ ਸਨ ਕੈ	ਤਾ ਟ ਈਟ ਟ
ਨ — ਧ ਪ	ਧ ਪ ਮ —	ਗ ਮ ਪ ਧ	ਪ ਮ ਪ —
ਟ ਟ ਦੁ ਖ	ਭੁ ਟ ਖ ਟ	ਤੀ ਰਿ ਥ ਕੀ ਏ	ਟ ਟ ਟ
ਪ — — ਧ	ਸੰ — — —	— ਰੰ ਸੰਗ ਰੰ	ਸੰ — ਰੰ ਨ
ਟ ਟ ਜੋ ਗੀ	ਜ ਟ ਤੀ ਟ	ਟ ਜੁਗ ਤਿਮ ਹਿ	ਹ ਧ ਏ ਟ
ਨ ਧ ਪਮ ਗਮ	ਪ — ਧ —	ਸੰ — ਸੰਨ ਧ	ਨ — — —
ਟ ਕ ਰਿਕ ਰਿਟ	ਭ ਗ ਵੇ ਟ	ਭੇ ਟ ਖ ਭ	ਏ ਟ ਟ ਟ
ਨ ਧ ਪਮ ਗਮ	ਪ — ਧ —	ਸੰ — — —	— ਸੰਨ ਧ —
ਟ ਕ ਰਿਕ ਰਿਟ	ਭ ਗ ਵੇ ਟ	ਭੇ ਟ ਖ ਟ	ਭ ਟ ਏ ਟ
ਧ — ਸੰ —	ਸੰਨੁ ਨੁ ਨੁਧ ਪ	ਪ — ਪਧ ਪਮ	ਗ — ਰ —
ਟ ਟ ਦੁਖੀ ਏ	ਦੜ ਰ ਟਦ ਟ	ਟ ਵੈ ਦਦ ਰੜ	ਏ ਟ ਰੈ ਟ
ਸ — ਸਮ ਮ	ਪ — ਪਧ ਧ	ਸ	
ਟ ਟ ਨਾਮਿ ਡਰ	ਏ ਟ ਡਦ ਰ	ਵੈ	

ਨੋਟ : ਬਾਕੀ ਸਾਰੀਆਂ ਭੁਕਾਂ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ ।

‘ਨਾਰਦ ਸੇ ਚਤੁਰਾਨਨ ਸੇ ਹੁਮਨਾਰਿਖਸੇ ਸਭ’

ਨੋਟ : ਇਹ ਦਸਮ ਬਾਣੀ ਦਾ ਸਵੱਯਾ ‘ਦੇਵਤਿਆਂ ਦਰਸਨ ਕੈ ਤਾਈ’ ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਹੀਤ ਤੇ ਹੀ ਲਗਦਾ ਹੈ । ਇਸ ਦੀ ਨੁਟੇਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ।

ਆਸਾ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੪੮੨

ਸਾਸੁ ਕੀ ਦੁਖੀ ਸਸੁਰ ਕੀ ਪਿਆਰੀ ਜੇਠ ਕੇ ਨਾਮਿ ਡਰਉਰੇ ॥
 ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਨਨਦ ਗਹੇਲੀ ਦੇਵਰ ਕੇ ਬਿਰਹਿ ਜਰਉਰੇ ॥ ੧ ॥
 ਮੇਰੀ ਮਤਿ ਬਉਰੀ ਮੈਂ ਰਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿਓ ॥
 ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਰਹਨਿ ਰਹਉਰੇ ॥
 ਸੇਜੈ ਰਮਤੁ ਨਨ ਨਹੀਂ ਪੇਖਉ ਇਹੁ ਦੁਖ ਕਾਸਉ ਕਹਉ ਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਬਾਪੁ ਸਾਵਕਾ ਕਰੈ ਲਗਾਈ ਮਾਇਆ ਸਦ ਮਤਵਾਰੀ ॥
 ਬਡੇ ਭਾਈ ਕੇ ਜਬ ਸੰਗਿ ਹੋਤੀ ਤਬਹਉ ਨਾਹ ਪਿਆਰੀ ॥ ੨ ॥
 ਕਹਤ ਕਬੀਰੁ ਪੰਚ ਕੋ ਝਗਰਾ ਝਗਰਤ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥
 ਝੂਠੀ ਮਾਇਆ ਸਭੁਜਗੁ ਬਾਧਿਆ ਮੈ ਰਾਮ ਰਮਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ੩ ॥ ੨੪ ॥

ਤਾਲ ਤਲਵਾੜਾ (ਅਸਥਾਈ)

+	ਪ	ਧੁਪ	ਮ	2	ਗ	ਸ	ਸੁਰ	ਗ	×	ਰ	ਸ	—	2	ਰ	ਮ	ਪ	ਧ
	ਕਿ	ਨ	ਬਿ	ਧਿ	ਰ	ਹ	ਨਿ	ਰ	ਹ	ਉ	ਝੇ	ੜ	ਕਿ	ਨ	ਬਿ	ਧਿ	
ਧ	ਪ	ਧੁਪ	ਮ	ਗ	ਸ	ਸੁਰ	ਗ	—	ਰ	ਸ	—	—	—	—	ਪ	ਪੁ	
ੜ	ਕਿ	ਨ	ਬਿ	ਧਿ	ਰ	ਹ	ਨਿ	ਰ	ਹ	ਉ	ਝੇ	ੜ	ੜ	ੜ	ਮੇਰੀ	ਮਤਿ	
ਸ	—	—	—	—	ਰ	ਰੁਸ	ਗੁਰ	ਸ	—	—	ਰ	ਨ	—	—	ਸ	—	
ੜ	ੜ	ਬਉ	ਰੀ	ੜ	ਮੈ	ਰਾ	ਮ	ਬਿਸਾ	ਰਿ	ਝੇ	ੜ	ੜ	ੜ	ਕਿਨਿ	ਬਿਧਿ		
ਸ	—	ਸੁਨ	ਧ	ਨ	—	ਧ	ਪ	ਮ	—	—	—	—	—	ਸ	—	—	
ੜ	ੜ	ਹਨਿ	ਰ	ਹਉ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਰੇ	ੜ	ੜ	ੜ	ਕਿ	ਨਿਬਿ	ਧਿ	
ਸ	—	ਸੁਨ	ਧ	ਨ	—	ਧ	ਪ	—	—	ਧੁਪ	ਮ	ਗ	ਸ	ਸੁਰ	ਗ		
ੜ	ੜ	ਹਨਿ	ਰ	ਹਉ	ੜ	ਰੇ	ੜ	ੜ	ਕਿ	ਨਿਬਿ	ਧਿ	ਰ	ਹ	ਨਿ	ਰ		
ਗ	ਰ																
ਹ	ਉ																

ਅੰਤਰਾ 1

ਪ	ਪੁ	ਸੰ	—	—	—	—	ਰੰ	ਸੰਗੰ	ਰੰ	ਸੰ	—	—	ਰੰ	ਰੰ
ਸੇ	ਜੇ	ਰ	ਮ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਪੇ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ
ਨ	ਸੰ	—	—	—	—	ਸੰ	ਨ	ਧ	ਪ	ਮ	—	—	—	—
ਭ	ਇ	ਹੁ	ਖੁ	ਭ	ਕਾ	ਸਿਉ	ਕ	ਹਉ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ
ਮ	ਪ	ਧ	ਮ	ਗ	ਸ	ਸਰ	ਗ	—	—	—	—	—	—	—
ਭ	ਕਿ	ਨਥਿ	ਧਿ	ਰ	ਹ	ਨਿ	ਰ	ਹਉ	—	—	—	—	—	—

ਅੰਤਰਾ 2

ਮ	—	—	—	—	—	—	ਪ	—	—	ਧ	ਪੁ	ਭ	—	—
ਸਾ	ਸੁਕੀ	ਦੁਖੀ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਸਰ	ਕੀ	ਪਿ	ਆ	ਰੀ	ਭ	ਭ
ਨ	—	ਸੰ	—	—	ਨ	ਪ	—	—	ਧਨ	ਧਨ	ਸੰ	—	—	—
ਭ	ਭ	ਜੇ	ਭਕੇ	ਭ	ਭ	ਨਾ	ਮਿ	ਭ	ਭ	ਭ	ਰਉ	ਭ	ਭ	ਭ
ਮੰ	—	ਪ	ਪੁ	ਸੰ	—	—	—	ਰੰ	ਸੰਗੰ	ਰੰ	ਸੰ	—	—	—
ਭ	ਭ	ਸ	ਖੀਸ	ਹੇ	ਭ	ਭਲੀ	ਭ	ਭ	ਨ	ਨਦ	ਗ	ਹੇ	ਭ	ਲੀ
ਨ	ਸ	—	—	—	—	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	—	ਧ	ਪ	ਮ	—	—
ਭ	ਦੇ	ਵਰ	ਕੈ	ਭ	ਬਿਰ	ਹਿ	ਜ	ਰਉ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ
ਮ	ਪ	ਧ	ਮ	ਗ	ਸ	ਸਰ	ਗ	—	—	—	—	—	—	—
ਭ	ਕਿ	ਨਥਿ	ਧਿ	ਰ	ਹ	ਨਿ	ਰ	ਹਉ	—	—	—	—	—	—

ਨੋਟ : ਬਾਕੀ ਸਾਰੀਆਂ ਤੁਕਾਂ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ । 'ਸਾਸ ਕੀ ਦੁਖੀ ਸਸੁਰ ਕੀ ਪਿਆਰੀ' ਉਪਰ ਹੀ 'ਰਾਜਨ ਕਉਨ ਤੁਮਾਰੇ ਆਵੈ' ਰੀਤ ਲਗਦੀ ਹੈ ।

ਰਾਜਨ ਕਉਨ ਤੁਮਾਰੇ ਆਵੈ ॥ ਐਸੇ ਭਾਉ ਬਿਦਰ ਕੇ ਦੇਖਿਓ ॥

ਓਹੁ ਗਰੀਬੁ ਮੋਹਿ ਭਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਹਸਤੀ ਦੇਖਿ ਭਰਮ ਤੇ ਭੂਲਾ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ॥

ਤੁਮਰੇ ਦੂਧ ਬਿਦਰ ਕੇ ਪਾਨੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਰਿ ਮੈ ਮਾਨਿਆ ॥ ੧ ॥

ਖੀਰ ਸਮਾਨਿ ਸਾਗੁ ਮੈ ਪਾਇਆ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਰੈਨਿ ਬਿਹਾਨੀ ॥

ਕਬੀਰ ਕੇ ਠਾਕੁਰੁ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦੀ ਜਾਤਿ ਨ ਕਾਹੂ ਕੀ ਮਾਨੀ ॥ (ਮਾਰੂ ਕਬੀਰ ਜੀ)

ਪੰਨਾ ੧੧੦੫

ਕੀਆ ਖੇਲੁ ਬਡ ਮੇਲੁ ਤਮਾਸਾ ਵਾਹਗੁਰੂ ਤੇਰੀ ਸਭ ਰਚਨਾ ॥

ਤੂਜਲਿ ਥਲਿ ਗਗਨਿ ਪਯਾਲਿ ਪੂਰਿ ਰਹਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤੇ ਮੀਠੇ ਜਾਕੇ ਬਚਨਾ ॥

ਮਾਨਹਿ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ਰੁਦ੍ਰਾਦਿਕ ਕਾਲ ਕਾ ਕਾਲੁ ਨਿਰੰਜਨ ਜਚਨਾ ॥

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਈਐ ਪੁਰਮਾਰਥੁ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਖਚਨਾ ॥

ਕੀਆ ਖੇਲੁ ਬਡ ਮੇਲੁ ਤਮਾਸਾ ਵਾਹਗੁਰੂ ਤੇਰੀ ਸਭ ਰਚਨਾ ॥ ੩ ॥ ੧ ॥ ੪੨

(ਸਵੱਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਪੰਨਾ ੧੩੦੩)

ਤਾਲ ਚੰਚਲ (ਅਸਥਾਈ)

+	2	0	3
	ਪ ਗ ਗ — ਵਾ ਽ ਹਿ ਗੁ	ਰ ਗ — ਰੂ ਽ ਽	ਰ ਸ ਰ ਸ ਽ ਽ ਽ ਽
ਸ — — ਽ ਽ ਽	ਪ ਗ — — ਵਾ ਽ ਹਿ ਗੁ	ਰ ਗ — — ਰੂ ਽ ਽	ਰ ਸ ਰ ਸ ਽ ਽ ਽ ਽
ਸ — — ਽ ਽ ਽	ਰ — ਮ — ਤੇ ਰੀ ਸ ਭ	— ਪ — ਰ ਚ ਽	ਨੁ ਮ ਪ ਧ — ਨਾ ਽ ਽ ਽
ਧ — — ਽ ਽ ਽	ਸੰ — — — ਵਾ ਽ ਹਿ ਗੁ	— — ਰ ਰੂ ਽ ਽	ਸੰ ਨ ਧ ਨ ਽ ਽ ਽ ਽
ਧ — — ਽ ਽ ਽	ਪ ਧ ਪ ਮ ਤੇ ਰੀ ਸ ਭ	— ਪ — ਰ ਚ ਽	ਨੁ ਮ ਪ ਧ — ਨਾ ਽ ਽ ਽
ਧ — — ਽ ਽ ਽	ਪ ਗ — — ਵਾ ਽ ਹਿ ਗੁ	ਰ ਗ — — ਰੂ ਽ ਽	ਰ ਸ ਰ ਸ ਽ ਽ ਽ ਽
ਸ ਽			

ਅੰਤਰਾ

	ਪ — ਧ ਸੰ ਕੀ ਽ ਆ ਽	— — — ਖੇ ਽ ਲੁ	— — — ਬ ਽ ਡ ਽
ਸੰ — — ਽ ਽ ਽	ਰੰ ਸੰ ਗੰ ਰੰ ਮੇ ਽ ਲੁ ਤ	ਸੰ — — ਮਾ ਽ ਽	ਰੰ — — ਸਾ ਽ ਽ ਽
ਨ — — ਽ ਽ ਽	ਸੰ — — — ਵਾ ਽ ਹਿ ਗੁ	— — ਰੰ ਰੂ ਽ ਽	ਸੰ ਨ ਧ ਨ ਽ ਽ ਽ ਽
ਧ — — ਽ ਽ ਽	ਪ ਧ ਪ ਮ ਤੇ ਰੀ ਸ ਭ	— ਪ — ਰ ਚ ਽	ਨੁ ਮ ਪ ਧ ਧ ਨਾ ਽ ਽ ਽
ਧ — — ਽ ਽ ਽	ਪ ਗ — — ਵਾ ਽ ਹਿ ਗੁ	ਰ ਗ — — ਰੂ ਽ ਽	ਰ ਸ ਰ ਸ ਽ ਽ ਽ ਽
ਸ ਽			

ਨੋਟ : ਬਾਕੀ ਸਾਰੀਆਂ ਰੂਪਾਂ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ ।

ਤ੍ਰਿਭੰਗੀ ਛੰਦ ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕ

ਖਗ ਖੰਡ ਬਿਹੰਡ ਖਲ ਦਲ ਖੰਡ ਅਤਿ ਰਣ ਮੰਡ ਬਰ ਬੰਡ ॥ ਕੁਜ ਦੰਡ ਅਖੰਡ ਤੇਜ
ਪ੍ਰਚੰਡ ਜੋਤਿ ਅਮੰਡ ਭਾਨ ਪ੍ਰਭੰ ॥ ਸੁਖ ਸੰਤਾ ਕਰਣ ਦੁਰਮਤਿ ਦਰਣੇ ਕਿਲ ਬਿਖ ਹਰਣੰ
ਅਸ ਸਰਣੰ ॥ ਜੇ ਜੇ ਜਗ ਕਾਰਣ ਸ੍ਰਿਸਟ ਉਬਾਰਣ ਮਮ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰਣ ਜੇ ਤੇਗੰ ॥

ਤਾਲ ਇਕਤਾਲਾ (ਅਸਥਾਈ)

+	0	2	0	3	4
			ਸੰ — ਜੈ ਜੈ	ਰੰ ਸੰ ਜਗ ਕਾ	— ਪ ਰ ਲ
ਪ ਧ ਸ੍ਰਿਸ ਟ	ਪ ਮ ਉ ਬਾ	— ਪ ਰ ਲ	ਗ — ਮ ਮ	ਰ ਸ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾ	— — ਰ ਲ
ਰ — ਜੈ ਟ	— ਮ ਟ ਜੈ	— — ਟ ਟ	ਪ — ਜੈ ਟ	— ਧ ਟ ਜੈ	ਪ ਧ ਟ ਟ
ਸੰ — ਗੰ ਟ	— — ਟ ਟ	— — ਟ ਟ	ਪ — ਜੈ ਟ	ਧ ਸੰ ਟੇ ਗੰ	— — ਟ ਟ
ਰੰ — ਜੈ ਟ	— ਸੰ ਟੇ ਗੰ	— — ਟ ਟ	— — ਜੈ ਜੈ	ਰੰ ਸੰ ਜਗ ਕਾ	— ਪ ਰ ਲ
ਪ ਧ ਸ੍ਰਿਸ ਟ	ਪ ਮ ਉ ਬਾ	— ਪ ਰ ਲ	ਗ — ਮ ਮ	ਰ ਸ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾ	— — ਰ ਲ
ਰ — ਜੈ ਸੰ ਗੰ	— ਮ ਟ ਜੈ	— — ਟ ਟ	ਪ — ਜੈ ਟ	— ਧ ਟ ਜੈ	ਪ ਧ ਟ ਟ

ਅੰਤਰਾ

			ਪ ਖਗ	ਪ ਖੰ	ਫ	ਧ ਬਿ	ਸੰ ਹੰ	ਭੰ	ਟ		
ਸੰ ਖਲ	ਰੰ ਦ	ਸੰ ਲ	ਰੰ ਖੰ	ਸੰ ਭੰ	ਟ	ਗੰ ਅਤਿ	ਰ	ਣ	ਸੰ ਮੰ	ਭੰ	ਟ
ਰੰ ਬ	ਗੰ ਰ	ਰੰ ਬੰ	ਗੰ ਭੰ	ਟ	ਭੁਜ	ਸੰ ਦੰ	ਫ	ਰੰ ਅ	ਸੰ ਖੰ	ਭੰ	ਪ ਟ
ਪ ਭੇ	ਧ ਜ	ਪ ਪੁ	ਮ ਚੰ	ਟ	ਪ ਟ	ਗ ਜੰ	ਤਿ	ਰ ਅ	ਸ ਮੰ	ਭੰ	ਟ
ਰ ਭਾ	ਟ	ਨ	ਮ ਭਾ	ਟ	ਨ	ਪ ਭਾ	ਟ	ਨ	ਧ ਭਾ	ਪ ਨ	ਧ ਪੁ
ਸੰ ਭੰ	ਟ	ਟ	ਟ	ਟ	ਟ	ਸੰ ਜੰ	ਜੰ				

ਨੋਟ : ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ ।

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫, ਪੰਨਾ ੪੦੪

ਹਮਾਰੀ ਪਿਆਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰੀ ॥
 ਗੁਰਿ ਨਿਮਖ ਨ ਮਨ ਤੇ ਟਾਰੀ ਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਦਰਸਨ ਪਰਸਨ ਸਰਸਨ ਹਰਸਨ ॥
 ਰੰਗਿ ਰੰਗੀ ਕਰਤਾਰੀ ਰੇ ॥ ੧ ॥
 ਖਿਨੁ ਰਮ ਗੁਰ ਗਮ ਹਰਿਦਮ ਨਹ ਜਮ ॥
 ਹਰਿ ਕੰਠਿ ਨਾਨਕ ਉਰਿ ਹਾਰੀ ਰੇ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥ ੧੩੪

ਰਾਗ ਆਸਾ ਚਾਰਤਾਲ (ਅਸਥਾਈ)

+	0	2	0	3	4	ਸ
ਸੰ —	ਸੰਰੇ ਨ	— ਧੁਪ	ਪ ਧ	ਪਮ ਮ	ਪ ਧ	
ਮਾ 5	ਰੀਃ ਪਿਆ	5 ਰੀਃ	ਅੰ ਸ੍ਰਿ	ਤਃ ਧਾ	ਰੀ ਗੁਰ	
	ਨੁ					
ਧ ਧਨੁ	ਪ ਪਧ	ਪਮ ਪ	— ਗ	ਰ ਸ	— —	
ਨਿਮ ਖ5	ਨ ਮਨ	ਤਃ 5	ਟਾ 5	ਰੀ ਰੇ	5 ਗੁਰ	
ਰ —	— ਗ	ਸ —	ਰ ਮ	ਪ ਧ	— —	
ਨਿਮ ਖ	ਨ ਮਨ	ਤੇ 5	ਟਾ 5	ਰੀ ਰੇ	5 ਗੁਰ	
	ਧ					
ਧ ਧਨੁ	ਪ ਪਧ	ਪਮ ਪ	— ਗ	ਰ ਸ	— —	
ਨਿਮ ਖ5	ਨ ਮਨ	ਤਃ 5	ਟਾ 5	ਰੀ ਰੇ	5 5ਹ	
ਸੰ						
ਮਾ						

ਅੰਤਰਾ

ਪ —	ਪਧ ਸੰ	— —	ਧਸੰ ਰੰਗੰ	ਰੰਗੰ ਗੰ	ਰੰ ਸੰ
ਦਰ ਸ	ਨ5 ਪਰ	ਸ ਨ	ਸਰ ਸ5	ਨ5 ਹਰ	ਸ ਨ
ਸੰ —	ਸੰਰੇ ਨ	— ਧ	ਪ ਧ	ਪਮ ਪ	ਧ —
ਰੰ ਗਿ	5ਰੇ ਗੀਃ	5 ਕਰ	ਤਾ 5	ਰੀਃ ਰੇ	5 5
	ਨੁ				
ਧ ਧਨੁ	ਪ ਪਧ	ਪਮ ਪ	— ਗ	ਰ ਸ	— —
ਰੰ ਗਿਃ	5ਰੇ ਗੀ	55 ਕਰ	ਤਾ 5	ਰੀ ਰੇ	5 5ਹ
ਸੰ					
ਮਾ					

ਨੋਟ : ਇਸ ਤੋਂ ਅਗਲੀਆਂ ਤੁਕਾਂ ਵੀ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ ।

ਰਾਜਨ ਕਉਨ ਤੁਮਾਰੇ ਆਵੇ ॥
 ਐਸੇ ਭਾਉ ਬਿਦਰਕੇ ਦੇਖਿਓ ਓਹੁ ਗਰੀਬੁ ਮੋਹਿ ਭਾਵੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਹਸਤੀ ਦੇਖਿ ਭਰਮਤੇ ਭੂਲਾ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ਨ ਜਾਨਿਆ ॥
 ਤੁਮਰੇ ਦੂਧੁ ਬਿਦਰ ਕੋ ਪਾਨੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਕਰਿ ਮੈ ਮਾਨਿਆ ॥ ੧ ॥
 ਖੀਰ ਸਮਾਨਿ ਸਾਗੁ ਮੈ ਪਾਇਆ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਰੋਨਿ ਬਿਹਾਨੀ ॥
 ਕਬੀਰ ਕੋ ਠਾਕੁਰੁ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦੀ ਜਾਤਿ ਨ ਕਾਹੂ ਕੀ ਮਾਨੀ ॥੨॥੬॥
 ਮਾਰੂ ਕਬੀਰ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੧੧੦੫ ॥

ਤਾਲ ਪੰਜਤਾਲ ਦੀ ਅਸਵਾਰੀ (ਅਸਥਾਈ)

+	2	3	4	5
ਮ				
ਰ ਰਮ ਮ	ਪ — ਧਨੁ ਪਧ	ਸੰ ਨ ਧ ਪ	ਮ ਗ ਰ ਸ	
ਕਉ ਨੁ ਨੁ	ਮਾ ਟ ਰੈਂ ਟ	ਆ ਟ ਵੈ ਟ	ਰਾ ਟ ਜ ਨ	
ਸ ਸਰ ਰ	— — ਸ ਰ	ਰ ਮ ਪ ਧ	— — ਪ —	
ਐ ਟਸੇ ਟ	ਭਾ ਟ ਉ ਟਬਿ	ਦ ਰ ਕੋ ਟ	ਦੇ ਖਿ ਓ ਟ	
ਧ ਧਸੰ ਰ	ਗੰ — ਰੰ ਸੰ	— ਨ ਧ ਪ	ਮ ਗ ਰ ਸ	
ਓ ਨੁ ਨੁ	ਰੀ ਬੁ ਮੋ ਹਿ	ਭਾ ਟ ਵੈ ਟ	ਰਾ ਟ ਜ ਨ	
ਮ				
ਰ				
ਕਉ				

ਅੰਤਰਾ

ਪ — ਧ	ਸੰ — — —	ਰੰ ਸੰ ਗੰ ਰੰ	ਸੰ ਰੰ ਸੰ ਨ
ਹਸ ਤੀ ਟ	ਦੇ ਟ ਖਿ ਟ	ਭਰ ਮ ਭੇ ਟ	ਭੂ ਟ ਲਾ ਟ
ਧ ਧਪ ਪ	ਧ ਪ ਮ ਗ	ਮ ਪ — —	— — — —
ਸ ਰੀਭ ਗ	ਵਾ ਟ ਨ ਨ	ਟ ਜਾਨਿ ਆ ਟ	ਟ ਟ ਟ ਟ
ਪ — ਧ	ਸੰ — — —	ਰੰ ਸੰ ਗੰ ਰੰ	ਸੰ ਰੰ ਸੰ ਨ
ਤੁਮ ਟੋ ਟ	ਦੂ ਟ ਧੁ ਟ	ਬਿ ਦਰ ਕੋ ਟ	ਧਾ ਟ ਨੋ ਟ
ਪ ਧਸੰ ਰ	ਗੰ — ਰੰ ਸੰ	— ਨ ਧ ਪ	ਮ ਗ ਰ ਸ
ਅੰ ਮ੍ਰਿ ਤੁ	ਕ ਰਿ ਮੈ ਟ	ਮਾ ਟ ਨਿਆ ਟ	ਰਾ ਟ ਜ ਨ
ਮ			
ਰ			
ਕਉ			

ਨੋਟ : ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਵੀ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ ।

ਇਹੋ ਸ਼ਬਦ ਰਾਗ ਆਸਾ ਤਾਲ ਤਲਵਾੜਾ (ਅਸਥਾਈ)

+	2	+	2	ਸ — (ਵਾਹ ਵਾ)
ਰ — ਮ — ਰਾ ਟ ਟ ਟ	ਪ — ਧ — ਜ ਟ ਨ ਟ	— — — ਪ ਟ ਟ ਟ ਓ	ਧ ਪ — ਮ ਟ ਹੁ ਟ ਗ	
ਗ — ਸ — ਗੀ ਟ ਬੁ ਟ	ਸ ਰ ਗ — ਟ ਸੋ ਹਿ ਟ	ਗ — ਰ ਸ ਭਾ ਟ ਵੈ ਟ	— — — — ਟ ਟ ਟ ਟ	
ਸ — — — ਟ ਟ ਟ ਟ	— ਪ ਧ — ਟ ਐ ਸੋ ਟ	ਸ — — — ਟ ਟ ਟ ਟ	— — — — ਟ ਭਾ ਟ ਟ	
ਸ — — — ਉ ਟ ਟ ਟ	ਰ ਸ ਗ ਰ ਬਿਦ ਰ ਕੋ ਟ	ਸ — — — ਟ ਟ ਟ ਟ	— — — — ਦੇ ਖਿ ਓ ਰ	
ਸ — — — ਨ ਨ — — ਟ ਟ ਟ ਟ	— — — — ਟ ਟ ਟ ਟ	— — — — ਟ ਟ ਟ ਟ	— ਸ — — ਟ ਓ ਹੁ ਗ	
ਸ — ਰ ਸ ਗੀ ਟ ਬੁ ਟ	— ਨ — — ਟ ਸੋ ਹਿ ਟ	ਧ — — ਨ ਟ ਟ ਟ ਭਾ	— ਧ ਪ — ਟ ਵੈ ਟ ਟ	
ਮ — ਪ ਮ ਰਾ ਟ ਟ ਟ	ਪ ਧ — — ਜ ਟ ਨੁ ਟ	— — — ਪ ਟ ਟ ਟ ਓ	ਧ ਪ ਮ — ਟ ਹੁ ਟ ਗ	
ਗ — ਸ — ਗੀ ਟ ਬੁ ਟ	— ਰ ਗ — ਟ ਸੋ ਹਿ ਟ	— ਭਾ		

ਅੰਤਰਾ

	ਪ — ਧ ਰਾ ਜ ਨ	ਸ — — — ਕ ਉ ਟ ਟ	— — — — ਨ ਟ ਟ ਟ
ਸ — ਰ — ਟ ਟ ਕੁ ਮਾ	— — — — ਟ ਰੈ ਟ ਟ	ਸ — — — ਟ ਟ ਆ ਟ	— ਸੁਰ ਰ — ਵੈ ਟ ਟ ਟ
ਸ — — — ਨ ਨ — — ਟ ਟ ਟ ਟ	— ਪ ਧ — ਟ ਐ ਸੋ ਟ	ਸ — — — ਟ ਟ ਟ ਟ	— — — — ਟ ਭਾ ਟ ਟ
ਸ — — — ਉ ਟ ਟ ਟ	ਰ ਸ ਗ ਰ ਬਿਦ ਰ ਕੋ ਟ	ਸ — — — ਟ ਟ ਟ ਟ	— — — — ਦੇ ਖਿ ਓ ਰ
ਨ — — — ਟ ਟ ਟ ਟ	— — — — ਟ ਟ ਟ ਟ	— — — — ਟ ਟ ਟ ਟ	— ਸ — — ਟ ਓ ਹੁ ਗ

ਸੰ — ਰੰ ਸੰ	— ਨ —	ਧ — ਨ	ਨ ਧ ਪ —
ਰੀ ਟ ਬੁ ਟ	ਟ ਮੋ ਹਿ ਟ	ਟ ਟ ਟ ਭਾ	ਟ ਵੇ ਟ ਟ
ਮ — ਪ ਮ	ਪ ਧ —	— — ਪ	ਧ ਪ ਮ —
ਰਾ ਟ ਟ ਟ	ਜ ਟ ਨ ਟ	ਟ ਟ ਟ ਓ	ਟ ਹੁ ਟ ਗ
ਗ — ਸ —	— ਰ ਗ —	—	
ਰੀ ਟ ਬੁ ਟ	ਟ ਮੋ ਹਿ ਟ	ਭਾ	

ਸੰਚਾਰੀ

ਮ — — —	ਮ — — —	— — — —	— — — —
ਟ ਟ ਟ ਟ	ਹ ਸ ਤੀ ਟ	ਟ ਟ ਟ ਦੇ	ਟ ਖਿ ਟ ਟ
ਨ — — —	ਪ — — —	— — — —	ਧ ਪਧ ਨ —
ਟ ਟ ਟ ਟ	ਭਰ ਮ ਏ ਟ	ਟ ਟ ਟ ਭੂ	ਟ ਲਾਟ ਟ ਟ
ਮ — — —	— — — —	ਧ — ਪ —	ਮ — — —
ਟ ਟ ਟ ਟ	ਟ ਟ ਟ ਟ	ਟ ਟ ਟ ਟ	ਟ ਟ ਟ ਟ
ਪ — — —	ਸੰ — — —	— — — —	ਨ — ਧ ਪ
ਟ ਟ ਟ ਟ	ਸ ਰੀ ਟ ਟ	ਟ ਟ ਟ ਗ	ਵਾ ਟ ਨ ਟ
ਪ — — —	ਧ ਪਧ ਸੰ —	— — — —	— — — —
ਟ ਟ ਟ ਜਾ	ਟ ਨਿ ਆ ਟ	ਟ ਟ ਟ ਟ	ਟ ਟ ਟ ਟ

ਆਭੋਗ

ਸੰ — — —	ਪ — — ਪ	ਸੰ — — —	— — — —
ਟ ਟ ਟ ਟ	ਤੁ ਮ ਰੋ ਟ	ਟ ਟ ਟ ਟ	ਟ ਦੂ ਟ ਟ
ਸੰ — — —	ਰੰ ਸੰ ਗੰ ਰੰ	ਸੰ — — —	— — — ਰੰ
ਧ ਟ ਟ ਟ	ਬਿਦ ਰ ਕੋ ਟ	ਟ ਟ ਟ ਟ	ਪਾ ਟ ਨੋ ਟ
ਨ — — —	— — — —	ਟ ਟ ਟ ਟ	— ਸੰ — —
ਟ ਟ ਟ ਟ	ਟ ਟ ਟ ਟ	ਟ ਟ ਟ ਟ	ਟ ਅੰ ਮ੍ਰਿ ਤੁ
ਸੰ — ਰੰ ਸੰ	— ਨ — —	ਧ — ਨ	— ਧ ਪ —
ਕ ਰਿ ਟ ਟ	ਟ ਮੈ ਟ ਟ	ਟ ਟ ਟ ਮਾ	ਨਿ ਆ ਟ ਟ
ਮ — ਪ ਮ	ਪ ਧ —	— — ਪ	ਧ ਪ ਮ —
ਰਾ ਟ ਟ ਟ	ਜ ਟ ਨ ਟ	ਟ ਟ ਟ ਓ	ਟ ਹੁ ਟ ਗ
ਗ — ਸ —	— ਰ ਗ —	— —	
ਰੀ ਟ ਬੁ ਟ	ਟ ਮੋ ਹਿ ਟ	ਭਾ	

ਨੋਟ : ਅਗਲੀ ਤੁਕ ਸੰਚਾਰੀ ਤੇ ਲਾ ਕੇ ਫਿਰ ਅਖੀਰਲੀ ਤੁਕ ਉਪਰ ਵਾਲੀ ਆਭੋਗ ਵਾਲੀ ਧਾਰਨਾ ਤੇ ਲਾ ਕੇ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਕਰਨੀ ਹੈ ।

ਕੁਚਿਲ ਕਠੋਰ ਕਪਟ ਕਾਮੀ ॥
 ਜਿਉ ਜਾਨਹਿ ਤਿਉ ਤਾਰਿ ਸੁਆਮੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਸਰਨਿ ਜੋਗੁ ਤੂ ਰਾਖਹਿ ਅਪਨੀ ਕਲ ਧਾਰਿ ॥
 ਜਾਪ ਤਾਪ ਨੇਮ ਸੂਚਿ ਸੇਜਮ ਨਾਹੀ ਇਨ ਬਿਧੇ ਛੁਟਕਾਰ ॥
 ਗਰਤ ਘੋਰ ਅੰਧ ਤੇ ਕਾਢਹੁ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਰਿ ॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫, ਪੰਨਾ ੧੩੦੧

ਰਾਗ ਆਸਾ ਮੱਤ ਤਾਲ (ਅਸਥਾਈ)

+		2			3	ਸੰਨ (ਕੁਚਿ)	ਧੁਪ (ਲਕ)	ਪਧ (ਠੱਠ)
ਸੰ	—	—	ਸੰਰੇਸੰ	ਨ	ਧ	ਸੰਨ	ਧੁਪ	ਪਧ
ਰ	ੜ	ਕ	ਪਟੜ	ਕਾ	ਮੀ	ਕੁਚਿ	ਲਕ	ਠੱਠ
							ਪ	
ਸੰ	—	—	ਸੰਰੇਸੰ	ਨ	ਧ	ਪਧ	ਮ	ਪ
ਰ	ੜ	ਕ	ਪਟੜ	ਕਾ	ਮੀ	ਜਿਉ	ਜਾ	ਨਹਿ
ਧ	ਸੰਨ	ਧੁਪ	ਮਗ	ਰਸ	ਸ	ਸੰਨ	ਧੁਪ	ਪਧ
ਤਿਉ	ਤਾੜ	ਰਿਸੁ	ਆੜ	ੜੜ	ਮੀ	ਕੁਚਿ	ਲਕ	ਠੱਠ
ਸੰ								
ਰ								

ਅੰਤਰਾ

					ਪ	ਪਧ	ਸੰ
					ਤੂ	ਸਮ	ਰ
ਸੰ	—	ਰੇਸੰ	ਗੰਰੇ	ਸੰ	ਨ	ਪ	ਪਧ
ਥੁ	ੜ	ਸੜ	ਰਨਿ	ਜੋ	ਗੁ	ਤੂ	ਸਮ
						ਪ	
ਸੰ	—	ਰੇਸੰ	ਗੰਰੇ	ਸੰ	ਨ	ਪਧ	ਮ
ਥੁ	ੜ	ਸੜ	ਰਨਿ	ਜੋ	ਗੁਤੂ	ਰਾਖਹਿ	ਅਪ
							ਨੀ
ਧ	ਸੰਨ	ਧੁਪ	ਮਗ	ਰਸ	ਸ	ਸੰਨ	ਧੁਪ
ਕਲ	ਧਾੜ	ਰਿਸੁ	ਆੜ	ੜੜ	ਮੀ	ਕੁਚਿ	ਲਕ
ਸੰ							ਠੱਠ
ਰ							

ਸੰਚਾਰੀ

ਮ	—	ਪਧ	ਨਧ	ਪਧ	ਮਮ	ਮ	—
ਪ	ੜ	ਨੇਮ	ਸੁਚਿ	ਸੰੜ	ਜਮ	ਪ	ਰਾ
ਪ	ਪਗ	ਗ	ਰਸ	ਰ	ਪਧ	ਪ	ਮ
ਫ	ਟੜ	ਕਾ	ਰਸੁ	ਆ	ਮੀ	ਮ	ਮ

ਆਭੋਗ

ਸੰ	—	ਰੰਸ	ਗੰਰੰ	ਸੰ	ਪ	ਪਧ	ਸੰ
ਰ	ੜ	ਅੰਧ	ਤੰੜ	ਕਾ	ਗ	ਰਤ	ਘੋ
ਸੰ	—	ਰੰਸ	ਗੰਰੰ	ਸੰ	ਨ	ਪ	ਪਧ
ਰ	ੜ	ਅੰਧ	ਤੰੜ	ਕਾਦਹੁ	ਦਹੁ	ਗ	ਰਤ
ਧ	ਸੰਨ	ਧਪ	ਮਗ	ਰਸ	ਪ	ਪ	ਪ
ਰਿਨਿ	ਹਾੜ	ਰਿਸੁ	ਆੜ	ੜੜ	ਨ	ਨਾੜ	ਨਕ
ਸੰ					ਪ੍ਰਭ	ਨਾੜ	ਨਕ
ਰ					ਸ	ਸੰਨ	ਧਪ
					ਮੀ	ਕੁਚਿ	ਲਕ
							ਪਧ
							ਨੜ

ਨੋਟ : ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਇਹੋ ਸਬਦ ਤਾਲ ਤਲਵਾੜੇ ਵਿਚ ਹੈ ।

ਸਬਦ ਕੁਚਿਲ ਕਠੋਰ ਕਪਟ ਕਾਮੀ
ਰਾਗ ਆਸਾ ਤਾਲ ਤਲਵਾੜਾ (ਅਸਥਾਈ)

+	—	—	ਰੰ	2	ਸੰ	ਨ	—	ਧ	+	—	—	ਪ	ਧ
ਜਿ	ਉ	ਜਾ	ੜ	ਸੰ	ਨ	ਹਿ	ਤਿ	ਉ	ਪ	ੜ	ਰਿ	ਸੁ	ਆ
ਪ	ਧ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰ	ਸ	ਰ		ਗ	—	ਰ	—	ਸ
ਜਿ	ਉ	ਜਾ	ੜ	ਨ	ਹਿ	ਤਿ	ਉ		ਤਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ਰਿ

ਸ — ਰ —	— — — —	ਗ — ਰ ਸ	ਰ ਮ ਪ ਧ
ਕੁ ਚਿ ਲ ਕ	ਠੋ ਟ ਟ ਰ	ਕ ਟ ਪ ਟ	ਕਾ ਟ ਮੀ ਟ
ਪ ਧ ਪ ਮ	ਗ ਰ ਸ ਰ	ਗ — ਰ —	ਸ — — —
ਜਿ ਉ ਜਾ ਟ	ਨ ਹਿ ਤਿ ਉ	ਤਾ ਟ ਟ ਟ	ਰਿ ਟ ਟ ਟ
ਸੰ — — —	— ਨ — ਧ	ਪ ਧ ਪ ਮ	— — ਪ ਧ
ਜਿ ਉ ਜਾ ਟ	ਨ ਹਿ ਤਿ ਉ	ਤਾ ਟ ਰਿ ਸੁ	ਆ ਟ ਮੀ ਟ
ਪ ਧ ਪ ਮ	ਗ ਰ ਸ ਰ	ਗ	
ਜਿ ਉ ਜਾ ਟ	ਨ ਹਿ ਤਿ ਉ	ਤਾ	

ਅੰਤਰਾ

ਪ — — ਧ	ਸੰ — — —	ਰੰ ਸੰ ਗੰ ਰੰ	ਸੰ ਨ — ਧ
ਤੂ ਟ ਸ ਮ	ਰ ਟ ਬੁ ਟ	ਸ ਟ ਰ ਨਿ	ਜੋ ਟ ਗੁ ਟ
ਪ — — ਧ	ਸੰ — — —	ਰੰ ਸੰ ਗੰ ਰੰ	ਸੰ ਨ — ਸੰ
ਤੂ ਟ ਸ ਮ	ਰ ਟ ਬੁ ਟ	ਸ ਟ ਰ ਨਿ	ਜੋ ਟ ਗੁ ਟ
ਸੰ — — ਰੰ	ਸੰ ਨ — ਧ	ਪ ਧ ਪ ਮ	— — ਪ ਧ
ਰਾ ਖਹਿ ਅ ਪ	ਨੀ ਟ ਕ ਲ	ਧਾ ਟ ਰਿ ਸੁ	ਆ ਟ ਮੀ ਟ
ਪ ਧ ਪ ਮ	ਗ ਰ ਸ ਰ	ਗ — ਰ —	ਸ — — —
ਜਿ ਉ ਜਾ ਟ	ਨ ਹਿ ਤਿ ਉ	ਤਾ ਟ ਟ ਟ	ਰਿ ਟ ਟ ਟ
ਸ — ਰ —	— — — —	ਰ ਗ ਰ ਸ	ਰ ਮ ਪ ਧ
ਕੁ ਚਿ ਲ ਕ	ਠੋ ਟ ਟ ਰ	ਕ ਟ ਪ ਟ	ਕਾ ਟ ਮੀ ਟ
ਪ ਧ ਪ ਮ	ਗ ਰ ਸ ਰ	ਗ	
ਜਿ ਉ ਜਾ ਟ	ਨ ਹਿ ਤਿ ਉ	ਤਾ	

ਨੋਟ : ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ ।

ਆਸਾ ਘਰੁ ਏ ਮਹਲਾ ੧, ਪੰਨਾ ੩੫੯

ਮਨੁ ਮੋਤੀ ਜੇ ਗਹਣਾ ਹੋਵੈ ਪਉਣ ਹੋਵੈ ਸੂਤ ਧਾਰੀ ॥

ਖਿਮਾ ਸੀਗਾਰੁ ਕਾਮਣਿ ਤਨਿ ਪਹਿਰੈ ਰਾਵੈ ਲਾਲ ਪਿਆਰੀ ॥ ੧ ॥

ਲਾਲ ਬਹੁ ਗੁਣਿ ਕਾਮਣਿ ਮੋਹੀ ॥

ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਹੋਹਿਨ ਅਵਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਾਰੁ ਕੇਠਿਲੇ ਪਹਿਰੈ ਦਾਮੋਦਰੁ ਦੇਤੁ ਲੇਈ ॥

ਕਰ ਕਰਿ ਕਰਤਾ ਕੰਗਨ ਪਹਿਰੈ ਇਨ ਬਿਧਿ ਚਿਤੁ ਧਰੇਈ ॥ ੨ ॥

ਮਧੂ ਸੂਦਨੁ ਕਰ ਮੁੰਦਰੀ ਪਹਿਰੈ ਪਰਮੇਸਰੁ ਪਟੁ ਲੇਈ ॥

ਧੀਰਜੁ ਧੜੀ ਬੇਧਾਵੈ ਕਾਮਣਿ ਸ੍ਰੀ ਰੰਗੁ ਸੁਰਮਾ ਦੇਈ ॥ ੩ ॥

ਮਨ ਮੰਦਰਿ ਜੇ ਦੀਪਕੁ ਜਾਲੇ ਕਾਇਆ ਸੇਜ ਕਰੇਈ ॥

ਗਿਆਨ ਰਾਉ ਜਬ ਸੇਜੇ ਆਵੈ ਤ ਨਾਨਕ ਭੋਗੁ ਕਰੇਈ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੩੫

ਰਾਗ ਆਸਾ ਤਾਲ ਵਡੀ ਤੇ ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ
(ਅਸਥਾਈ)

+	2	0	3
ਧ ਲਾ	— — — — ੜ ਲ (ਜੀ) ੜ	— ਪ ਧ ਪ ਬ ਹੁ ਗ ਣਿ	ਮ ਗ ਰ ਕਾ ੜ ਮ ਣਿ
ਗ — ਰ — ਮੋ ੜ ੜ ੜ	ਸ — — — ਹੀ ੜ ੜ ੜ	ਰ — — — ਤੇ ਰੇ ਗੁ ਣ	ਹੋ ੜ ਹਿ ਨ
ਗ — ਸ ਧ ਅ ਵ ਹੀ ਲਾ	— — — — ੜ ਲ (ਜੀ ੜ)	ਪ — ਧ ਪ ਬ ਹੁ ਗੁ ਣਿ	ਮ ਗ ਰ ਸ ਕਾ ੜ ਮ ਣਿ
ਸ — ਰ ਮ (ਆ ੜ ੜ ੜ)	ਪ ਧ ਨ — ੜ ੜ ੜ ੜ)	ਪ — ਧ ਪ ਬ ਹੁ ਗੁ ਣਿ	ਮ ਗ ਰ ਕਾ ੜ ਮ ਣਿ
ਗ ਮੋ			

ਅੰਤਰਾ

ਮ ਪ — — ੜ ਗਹ ਣਾ ੜ	— ਧ ਨ — ਹੋ ੜ ਵੈ ੜ	ਸ ਸਮ ਮ — ਮ ਨੁੜ ਮੋ ਰੀ	— — — — ੜ ਜੇ ੜ ੜ
ਗ ਮ ਪ ਧ ਧਾ ੜ ੜ ੜ	ਪ ਮੇ ਪ — ਰੀ ੜ ੜ ੜ	— ਧ — ਪ ੜ ਪਉ ਣੁ ਹੋ	ਧ ਪ ਮ — ਵੈ ੜ ਸੂ ਤ
ਸੰ — — — ੜ ੜ ੜ ੜ	— ਰੰ ਸੰ ੜ ੜ ਕਾਮ ਣਿ	— ਧ ਸੰ ਖਿ ਮਾ ਸੀ ਗਾ	— ਨ — ਧ ੜ ਰੁ ੜ ੜ
ਸੰ — — — ੜ ੜ ੜ ੜ	— ਰੰ ਸੰ ੜ ੜ ਕਾਮ ਣਿ	ਗੰ ਰੰ ਸੰ — ਰ ਨਿ ਪ ਹਿ	— ਨ — ਧ ੜ ਰੈ ੜ ੜ
ਨ — — ਧ ਆ ੜ ਹੀ ਲਾ	— — — — ੜ ਲ (ਜੀ ੜ)	— — — — ੜ ਰਾ ੜ ਵੈ	— — ਰੰ ਸੰ ਲਾ ੜ ਲ ਪਿ
ਗ ਮੋ		ਧ ਪ ਧ ਪ ਬ ਹੁ ਗੁ ਣਿ	ਮ ਗ ਰ ਸ ਕਾ ੜ ਮ ਣਿ

ਨੋਟ : ਬਾਕੀ ਸਾਰੀਆਂ ਰੁਕਾਂ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ ।

ਆਸਾ ਕਬੀਰ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੪੭੬

ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਤਪੀ ਸੰਨਿਆਸੀ ਬਹੁ ਤੀਰਥ ਭ੍ਰਮਨਾ ॥
 ਲੰਜਿਤ ਮੰਜਿਤ ਮੋਨਿ ਜਟਾ ਧਰ ਅੰਤਿ ਤਉ ਮਰਨਾ ॥ ੧ ॥
 ਤਾਤੇ ਸੇਵੀਅਲੇ ਰਾਮਨਾ ॥
 ਰਸਨਾ ਰਾਮ ਨਾਮ ਹਿਤੁ ਜਾ ਕੈ ਕਹਾ ਕਰੇ ਜਮਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਆਗਮ ਨਿਰਗਮ ਜੋਤਿਕ ਜਾਨਹਿ ਬਹੁ ਬਹੁ ਬਿਆ ਕਰਨਾ ॥
 ਤੰਤ ਮੰਤ੍ਰ ਸਭ ਅਉਖਧ ਜਾਨਹਿ ਅੰਤਿ ਤਉ ਮਰਨਾ ॥ ੨ ॥
 ਰਾਜ ਭੋਗ ਅਨੁ ਛਤ੍ਰ ਸਿੰਘਾਸਨ ਬਹੁ ਸੁੰਦਰਿ ਰਮਨਾ ॥
 ਪਾਨ ਕਪੂਰ ਸੁਬਾਸਕ ਚੰਦਨ ਅੰਤਿ ਤਉ ਮਰਨਾ ॥ ੩ ॥
 ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਭ ਖੋਜੈ ਕਹੂ ਨ ਉਬਰਨਾ ॥
 ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਇਉ ਰਾਮਹਿ ਜਪਉ ਮੋਟਿ ਜਨਮ ਮਰਨਾ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥

ਰਾਗ ਆਸਾ ਤਾਲ ਤਲਵਾੜਾ

ਨੋਟ : ਇਹ ਸ਼ਬਦ 'ਰਾਜਨ ਕਉਨੁ ਤੁਮਾਰੈ ਆਵੈ' ਵਾਲੀ ਰੀਤ (ਪੰਨਾ 90) ਤੇ ਹੀ
 ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਸਥਾਈ ਰਹਾਉ ਵਾਲੀ ਤੁਕ 'ਤਾ ਤੇ ਸੇਵੀਅਲੇ ਰਾਮਨਾ' ਹੈ।
 ਇਸ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਮਾਮੂਲੀ ਜਿਹਾ ਹੀ ਫਰਕ ਹੈ। ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਨੋਟੇਸ਼ਨ
 ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸਮਝੀ।

ਕੋਟਿ ਕੋਟੀ ਮੇਰੀ ਆਰਜਾ ਪਵਣੁ ਪੀਅਣੁ ਅਪਿਆਉ ॥
 ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਦੁਇ ਗੁਣੇ ਨ ਦੇਖਾ ਸੁਪਨੈ ਸਉਣ ਨ ਥਾਉ ॥
 ਭੀ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਨ ਪਵੈ ਹਉ ਕੇਵਡੁ ਆਖਾ ਨਾਉ ॥ ੧ ॥
 ਸਾਚਾ ਨਿਰੋਕਾਰੁ ਨਿਜ ਬਾਇ ॥
 ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਆਖਣੁ ਆਖਣਾ ਜੇ ਭਾਵੈ ਕਰੇ ਤਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਕੁਸਾ ਕਟੀਆ ਵਾਰ ਵਾਰ ਪੀਸਣਿ ਪੀਸਾ ਪਾਇ ॥
 ਅਗੀ ਸੇਤੀ ਜਾਲੀਆ ਭਸਮ ਸੇਤੀ ਰਲਿ ਜਾਉ ॥
 ਭੀ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਹਉ ਕੇਵਡੁ ਆਖਾ ਨਾਉ ॥ ੨ ॥
 ਪੰਖੀ ਹੋਇ ਕੈ ਜੇ ਭਵਾ ਸੈ ਅਸਮਾਨੀ ਜਾਉ ॥
 ਨਦਰੀ ਕਿਸੇ ਨ ਆਵਉ ਨਾ ਕਿਛੁ ਪੀਆ ਨਾ ਖਾਉ ॥
 ਭੀ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਹਉ ਕੇਵਡੁ ਆਖਾ ਨਾਉ ॥ ੩ ॥
 ਨਾਨਕ ਕਾਗਦ ਲਖ ਮਣਾਂ ਪੜਿ ਪੜਿ ਕੀਚੈ ਭਾਉ ॥
 ਮਸੂ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵਈ ਲੇਖਣਿ ਪਉਣੁ ਚਲਾਉ ॥
 ਭੀ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਹਉ ਕੇਵਡੁ ਆਖਾ ਨਾਉ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥

ਸ੍ਰੀ ਰਾਗ ਮਹਲਾ ੧, ਪੰਨਾ ੧੪੧੫

ਨੋਟ : ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਭੀ 'ਮੋਤੀ ਤ ਮੰਦਰਿ ਉਸਰਹਿ' ਵਾਲੀ ਰੀਤ (ਪੰਨਾ ੪੦) ਤੇ ਹੀ
 ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਨੋਟੇਸ਼ਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸਮਝੀ ਗਈ।

ਆਸਾ ਤਿਪਦਾ ਇਕ ਤੁਕਾ ਕਬੀਰ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੪੮੩

ਕੀਓ ਸਿੰਗਾਰੁ ਮਿਲਨ ਕੇ ਤਾਈ ॥ ਹਰਿ ਨ ਮਿਲੇ ਜਗ ਜੀਵਨ ਗੁਸਾਈ ॥ ੧ ॥
 ਹਰਿ ਮੇਰੇ ਪਿਰੁ ਹਉ ਹਰਿ ਕੀ ਬਹੁਰੀਆ ਰਾਮ ਬਡੇ ਮੈ ਤਨਕ ਲਹੁਰੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਧਨ ਪਿਰ ਏਕੇ ਸੰਗਿ ਬਸੇਰਾ ॥
 ਸੇਜ ਇਕ ਪੈ ਮਿਲਨੁ ਦੁਹੇਰਾ ॥ ੨ ॥
 ਧੰਨਿ ਸੁਹਾਗਨਿ ਜੋ ਪੀਅ ਭਾਵੈ ॥
 ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਫਿਰਿ ਜਨਮਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ੩ ॥ ੮ ॥ ੩੦ ॥

ਨੋਟ : ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਭੀ 'ਹਰਿ ਕਾ ਬਿਲੋਵਨਾ' ਵਾਲੀ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਤੇ ਹੀ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਨੁਟੇਸ਼ਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸਮਝੀ।

ਕਬਿੱਤ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ

ਸੁਪਨ ਚਰਿਤ੍ਰ ਚਿਤ੍ਰ ਬਾਨਕ ਬਨੇ ਬਚਿਤ੍ਰ ਪਾਵਨ ਪਵਿਤ੍ਰ ਮਿਤ੍ਰ ਅਜ ਮੇਰੇ ਆਏ
 ਹੈਂ ॥ ਪਰਮ ਦਯਾਲ ਲਾਲ ਲੋਚਨ ਬਿਸਾਲ ਮੁਖ ਬਚਨ ਰਸਾਲ ਮਧੁ ਮਧੁਰ
 ਪੀਆਏ ਹੈਂ ॥ ਸੋਭਤ ਸਿਹਜਾਸਨ ਬਿਲਾਸਨ ਦੇ ਅੰਕਮਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਬਿਸਮ
 ਹੈਂ ਸਹਜ ਸਮਾਏ ਹੈਂ ॥ ਚਾਤ੍ਰਕ ਸ਼ਬਦ ਸੁਨਿ ਅਖੀਆਂ ਉਘਰ ਗਈ ਭਈ ਜਲ
 ਮੀਨ ਗਤਿ ਬ੍ਰਿਹ ਜਗਾਏ ਹੈਂ । (੨੦੫)

ਰਾਗ ਆਸਾ ਤਾਲ ਤਤਵਾੜਾ (ਅਸਥਾਈ)

+	2	+	2
ਮ — ਆ ਟ	ਰ ਮ — ਪ ਜ ਮੋ ਟ ਰੇ	ਧ — ਨੁ — ਆ ਟ ਏ ਟ	ਧ — ਪ ਮ ਹੈਂ ਟ ਟ ਟ
ਗ ਰ ਗ — ਟ ਟ ਆ ਟ	— ਰ — ਸ ਜ ਮੋ ਟ ਰੇ	— — — — ਆ ਟ ਏ ਟ	— — — — ਹੈਂ ਟ ਟ ਟ
ਸ — ਸ — ਟ ਟ ਸੁ ਟ	— — — ਰੰ ਪ ਨ ਟ ਚ	ਨ — — — ਰਿ ਟ ਤ੍ਰ ਟ	ਧ — — ਪ ਚਿ ਟ ਤ੍ਰ ਟ
ਪ — — — ਟ ਟ ਬਾ ਟ	ਧ ਪ — ਮ ਨ ਕ ਟ ਬ	ਪ — — ਮ ਨੇ ਟ ਬ ਟ	ਪ ਧ — — ਚਿ ਟ ਤ੍ਰ ਟ
ਪ — — — ਟ ਟ ਪਾ ਟ	ਨੁ ਧ ਪ — ਵ ਨ ਟ ਪ	ਧ — ਮ — ਵਿ ਟ ਤ੍ਰ ਟ	ਪ — — — ਮਿ ਟ ਤ੍ਰ ਟ
ਪ — ਗ — ਟ ਟ ਆ ਟ	ਗ ਰ — ਸ ਜ ਮੋ ਟ ਰੇ	— — — — ਆ ਟ ਏ ਟ	— — — — ਹੈਂ ਟ ਟ ਟ
ਸ — ਮ — ਟ ਟ ਆ ਟ	ਰ ਮ — ਪ ਜ ਮੋ ਟ ਰੇ	ਧ — ਨੁ — ਆ ਟ ਏ ਟ	ਧ — ਪ ਮ ਹੈਂ ਟ ਟ ਟ
ਗ ਰ ਗ — ਟ ਟ ਆ ਟ	— ਰ — ਸ ਜ ਮੋ ਟ ਰੇ	— ਆ	

ਅੰਤਰਾ

ਪ —	— — — ਧ	ਸੰ — — —	— — — —
ਪ ਰ	ੜ ਮ ੜ ਦ	ਯਾ ੜ ਲ ੜ	ਲਾ ੜ ਲ ੜ
ਰੰ — — ਸੰ	ਗੰ — ਰੰ —	ਸੰ — — ਰੰ	— ਨ — ਧ
ਲੋ ੜ ਚ ੜ	ਨ ੜ ਝਿ ੜ	ਸਾ ੜ ਲ ੜ	ੜ ਮੁ ਖ ੜ
ਧ — ਸੰ —	— — — ਰੰ	ਨ — — —	ਧ — — ਪ
ੜ ੜ ਬ ਚ	ੜ ਨ ੜ ਰ	ਸਾ ੜ ਲ ੜ	ੜ ਮ ਧੁ ੜ
ਪ — — —	ਧ ਪ — ਮ	ਪ — — ਮ	ਪ ਧ — —
ੜ ੜ ਮ ਧੁ	ੜ ਰ ੜ ਪੀ	ਆ ੜ ਏ ੜ	ਹੈ ੜ ੜ ੜ
ਧ — — —	ਨੁ ਧ ਪ —	ਧ — ਮ —	ਪ — — —
ੜ ੜ ਬ ੜ	ਚ ਨ ੜ ਰ	ਸਾ ੜ ਲ ੜ	ੜ ਮ ਧੁ ੜ
ਪ — ਗ —	— ਰ — ਸ	— — — —	— — — —
ੜ ੜ ਮ ਧੁ	ੜ ਰ ੜ ਪੀ	ਆ ੜ ਏ ੜ	ਹੈ ੜ ੜ ੜ
ਸ — ਮ ਰ	— ਮ — ਪ	ਧ — ਨੁ —	ਧ — ਪ ਮ
ੜ ੜ ਆ ੜ	ਜ ਮੋ ੜ ਰੇ	ਆ ੜ ਏ ੜ	ਹੈ ੜ ੜ ੜ
ਗ ਰ ਗ —	— ਰ — ਸ	—	—
ੜ ੜ ਆ ੜ	ਜ ਮੋ ੜ ਰੇ	ਆ	—

ਨੋਟ : ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਕਥਿਤ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਦੀ ਰੀਤ ਦੇ ਅਗੇ ਕੁਛ ਹੋਰ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਪਿਛੋਂ ਨੁਟੇਸ਼ਨ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਓਹਾ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਰੀ

ਨੋਟ : ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਪਿੱਛੇ ਨੁਟੇਸ਼ਨ ਵੀ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਨੁਟੇਸ਼ਨ ਵੀ ਰਾਗ ਆਸਾ ਵਿਚ ਅਤੇ ਇਕਤਾਲੇ ਵਿਚ ਹੈ, ਪਰ ਦੋਹਾਂ ਧਾਰਨਾਂ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਫਰਕ ਹੈ। ਇਹ ਰੀਤ ਮਾਲਵੇ ਦੇ ਇਕ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਵਿਦਵਾਨ ਬਾਬਾ ਸੇਵਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਘਰਾਣੇ ਦੀ ਹੈ। ਪਾਠ ਨਹੀਂ ਲਿਖਿਆ ਕੇਵਲ ਨੁਟੇਸ਼ਨ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਰਾਗ ਆਸਾ ਇਕਤਾਲਾ (ਅਸਥਾਈ)

×	0	2	0	3	4	—
					ਸੰ	—
					ਓ	ਹਾ
ਸੰ	—	ਰੰ	ਸੰ	ਨ	—	ਪ
ਪ੍ਰੇ	ੜ	ਪਿ	ਗੀ	ੜ	ਪ੍ਰੇ	ੜ
ਪ	ਧ	ਪ	—	ਧ	ਸੰ	ਨ
ਪ੍ਰੇ	ੜ	ਮ	ੜ	ਪਿ	ਗੀ	ੜ
					ਧ	ਪ
					ਓ	ਹਾ

ਪ	ਧ	ਪ	ਮ	—	—	ਗ	—	—	—	ਰ	ਸ
ਪ੍ਰੇ	ੜ	ਮ	ਪਿ	ਰੀ	ੜ	ਪ੍ਰੇ	ੜ	ਮ	ਪਿ	ਰੀ	ੜ
ਸ	ਰ	ਮ	ਪ	ਧ	ਪ	ਸੰ	ਨ	ਧ	ਪ	—	—
ਪ੍ਰੇ	ੜ	ੜ	ਮ	ੜ	ਪਿ	ਰੀ	ੜ	ੜ	ੜ	ਓ	ਹਾ
ਪ	ਧ	ਪ	ਮ	—	—	ਗ	—	—	—	ਰ	ਸ
ਪ੍ਰੇ	ੜ	ਮ	ਪਿ	ਰੀ	ੜ	ਪ੍ਰੇ	ੜ	ਮ	ਪਿ	ਰੀ	ੜ
ਸੰ	—	—	ਪ	ਪ	ਧ	ਸੰ	—	ਪ	—	ਧ	—
ਪ੍ਰੇ	ੜ	ੜ	ਮ	ੜ	ਪਿ	ਰੀ	ੜ	ਪ੍ਰੇ	ੜ	ਮ	ਪਿ

ਅੰਤਰਾ

ਪ	—	—	—	—	ਧ	ਸੰ	—	—	—	—	—
ਕ	ਨਿ	ਕ	ੜ	ਮਾ	ੜ	ਟਿ	ਕ	ਗ	ੜ	ਜ	ੜ
ਰੰ	—	ਗੰ	ਰੰ	—	—	ਸੰ	—	ਨ	—	—	—
ਮੰ	ਤੀ	ਅ	ੜ	ਨ	ੜ	ਲਾ	ੜ	ਲ	ੜ	ਠ	ੜ
ਪ	—	—	—	—	ਧ	ਸੰ	—	—	—	—	—
ਕ	ਨਿ	ਕ	ੜ	ਮਾ	ੜ	ਟਿ	ਕ	ਗ	ੜ	ਜ	ੜ
ਰੰ	—	ਗੰ	ਰੰ	—	—	ਸੰ	—	ਨ	—	ਸੰ	—
ਮੰ	ਤੀ	ਅ	ੜ	ਨ	ੜ	ਲਾ	ੜ	ਲ	ਨ	ਠ	ਹ
ਸੰ	—	—	ਰੰ	ਸੰ	ਨ	—	ਧ	—	—	—	ਪ
ਨਾ	ੜ	ਹ	ਨ	ਗੀ	ੜ	ਨਾ	ੜ	ਹ	ਨ	ਹੀ	ੜ
ਪ	ਧ	ਮ	ਪ	—	ਧ	ਸੰ	ਨ	ਧ	ਪ	—	—
ਨਾ	ੜ	ੜ	ਹ	ੜ	ਨ	ਗੀ	ੜ	ੜ	ੜ	ਓ	ਹਾ
ਪ	ਧ	ਪ	ਮ	—	—	ਗ	—	—	—	ਰ	ਸ
ਪ੍ਰੇ	ੜ	ਮ	ਪਿ	ਹੀ	ੜ	ਪ੍ਰੇ	ੜ	ਮ	ਪਿ	ਰੀ	ੜ
ਸ	ਰ	ਮ	ਪ	ਧ	ਪ	ਸੰ	ਨ	ਧ	ਪ	—	—
ਪ੍ਰੇ	ੜ	ੜ	ਮ	ੜ	ਪਿ	ਰੀ	ੜ	ੜ	ੜ	ਓ	ਹਾ
ਪ	ਧ	ਪ	ਮ	—	—	ਗ	—	—	—	ਰ	ਸ
ਪ੍ਰੇ	ੜ	ਮ	ਪਿ	ਰੀ	ੜ	ਪ੍ਰੇ	ੜ	ਮ	ਪਿ	ਰੀ	ੜ
ਸੰ	—	—	ਪ	—	ਧ	ਸੰ	—	ਪ	—	ਧ	—
ਪ੍ਰੇ	ੜ	ੜ	ਮ	ੜ	ਪਿ	ਰੀ	ੜ	ਪ੍ਰੇ	ੜ	ਮ	ਪਿ

ਨੋਟ : ਬਾਕੀ ਸਾਰੀਆਂ ਟੁਕਾਂ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ ।

ਬਿਖੈ ਬਨੁ ਫੀਕਾ ਤਿਆਗਿ ਰੀ ਸਖੀਏ ਨਾਮੁ ਮਹਾਰਸੁ ਪੀਓ ॥
 ਬਿਨੁ ਰਸ ਚਾਖੇ ਬੁਝਿ ਗਈ ਸਗਲੀ ਸੁਖੀ ਨ ਹੋਵਤ ਜੀਓ ॥
 ਮਾਨੁ ਮਹਤੁ ਨ ਸਕਤਿ ਹੀ ਕਾਈ ਸਾਧਾ ਦਾਸੀ ਬੀਓ ॥
 ਨਾਨਕ ਸੇ ਦਰਿ ਸੋਭਾਵੇਤੇ ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੈ ਕੀਓ ॥ ੧ ॥

ਬਿਲਾਵਲ ਮਹਲਾ ੫, ਪੰਨਾ ੬੦੨-੩

ਰਾਗ ਆਸਾ ਤਾਲ ਆਡਾ (ਅਸਥਾਈ)

+	2	0	3	0	4	0	
				ਮ	ਰ	ਮ	ਪ
				ਰ	ਰ	ਮ	ਪ
				ਨਾ	ਸ	ਮੁਮ	ਹਾ
				ਮ	ਰ	ਮ	ਪ
ਸੰ	ਸੰਰੰ	ਨ	ਧ	ਪਧ	ਪਮ	ਗ	ਰਸ
ਪੀ	ਓਂ	ਪੀ	ਓ	ਪੀਂ	ਓਂ	ਸਖੀ	ਏਂ
ਸੰ	ਸੰਰੰ	ਨ	ਧ	ਪਧ	ਪਮ	ਗ	ਰਸ
ਪੀ	ਓਂ	ਪੀ	ਓ	ਪੀਂ	ਓਂ	ਸਖੀ	ਏਂ
ਮਰ	ਮ	ਪ	ਧ	—	—	—	ਪ
ਤਿਆ	ਸ	ਗਿ	ਰੀ	ਸ	ਖੀ	ਏ	ਸ
ਸੰਨ	ਧਪ	ਮਗ	ਰਸ	ਰ	—	—	ਸ
ਪੀਂ	ਓਂ	ਪੀਂ	ਓਂ	ਪੀ	ਓ	ਸਖੀ	ਏ
ਸੰ							
ਪੀ							

ਅੰਤਰਾ

ਰੰ	—	—	ਰੰਸੰ	ਸੰ	ਸੰਰੰ	ਨ	ਧਪ	ਪਧ	ਸੰਰੰ	ਗੰਰੰ	ਸੰਨ	ਧਪ	ਪਧ
ਬੁ	ਡਿ	ਗ	ਈਂ	ਸ	ਗੰ	ਲੀ	ਸ	ਸੁੰ	ਖੀਂ	ਨੰ	ਹੰ	ਵੰ	ਤੰ
ਸੰਨ	ਧਪ	ਮਗ	ਰਸ	ਰ	—	—	ਸ	ਰ	—	ਮ	ਪ	ਪਧ	ਪਧ
ਜੀਂ	ਓਂ	ਜੀਂ	ਓਂ	ਜੀ	ਓ	ਸਖੀ	ਏ	ਨਾ	ਸ	ਮੁਮ	ਹਾ	ਰੰ	ਸੁੰ
ਸੰ													
ਪੀ													

ਨੋਟ : ਬਾਕੀ ਰੁਕਾ ਵੀ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ ।

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਪੜਤਾਲ, ਪੰਨਾ ੪੦੮

ਬਾਪਾਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਏ ॥
 ਸਾਧ ਸੰਤ ਮਨਾਏ ਪ੍ਰਿਅ ਪਾਏ ਗੁਨ ਗਾਏ ਪੰਚ ਨਾਦ ਤੂਰ ਬਜਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਕਿਰਪਾ ਪਾਏ ਸਹਜਾਏ ਦਰਸਾਏ ਅਬ ਰਾਤਿਆ ਗੋਵਿੰਦ ਸਿਉ ॥
 ਸੰਤ ਸੇਵਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਾਥ ਰੰਗੁ ਲਾਲਨ ਲਾਏ ॥ ੧ ॥
 ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਮਨਿ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਰਹਸਾਏ ਨਹੀਂ ਆਏ ਸਹਜਾਏ ਮਨਿ ਨਿਧਾਨੁ ਪਾਏ ॥
 ਸਭ ਤਜੀ ਮਨੈ ਕੀ ਕਾਮ ਕਰਾ ॥
 ਚਿਰੁ ਚਿਰੁ ਚਿਰੁ ਚਿਰੁ ਭਇਆ ਮਨਿ ਬਹੁਤੁ ਪਿਆਸ ਲਾਗੀ ॥
 ਹਰਿ ਦਰਸਨੋ ਦਿਖਾਵਹੁ ਮੋਹਿ ਤੁਮ ਬਤਾਵਹੁ ॥
 ਨਾਨਕ ਦੀਨ ਸਰਣਿ ਆਏ ਗਲਿ ਲਾਏ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ੧੫੩

ਤਾਲ ਢਾਈ (ਅਸਥਾਈ)

੦	2	3	੦	2	3	ਸ
ਧ	—	—	ਗ	—	—	ਬਾ
ਪਾ	—	—	ਸ	—	—	ਧ
ਪ	—	—	ਗ	—	—	—
ਸਾ	—	—	ਨਾ	—	—	ਬਾ
ਧ	—	—	ਗ	—	—	ਧ
ਪਾ	—	—	ਨਾ	—	—	—
ਪ	—	—	ਗ	—	—	—
ਸਾ	—	—	ਨਾ	—	—	—
ਗ	—	—	ਪਸੰ	—	—	ਪ
ਪਾ	—	—	ਗਾ	—	—	ਚ
ਪ	—	—	ਗ	—	—	—
ਨਾ	—	—	ਜਾ	—	—	ਬਾ
ਧ	—	—	—	—	—	—
ਪਾ	—	—	—	—	—	—

ਅੰਤਰਾ ੧ (ਇਕਤਾਲਾ)

×		0		2		0		3		4	
ਸ	ਧ	ਰ	—	—	—	ਗ	ਰ	ਗ	ਰ	ਰ	ਸ
ਕਿ	ਰ	ਪਾ	ਪਾ	ਏ	ਏ	ਸ	ਹ	ਏ	ਜਾ	ਏ	ਏ
ਸ	ਧ	ਸ	—	—	—	ਧ	—	ਪ	ਧ	ਪ	ਮ
ਦ	ਰ	ਸਾ	ਏ	ਏ	ਏ	ਅ	ਬ	ਰਾ	ਏ	ਏ	ਤਿ
ਗ	—	ਸ	—	ਰ	—	ਗ	—	ਰ	—	ਸ	—
ਆ	ਏ	ਏ	ਏ	ਗੇ	ਏ	ਵਿ	ਏ	ਦ	ਏ	ਸਿ	ਉ
ਪ	—	ਧ	ਸੰ	—	—	ਸਰੰ	ਗੰ	ਰੰ	ਸੰ	—	—
ਸੰ	ਏ	ਤ	ਸੇ	ਏ	ਵਿ	ਪ੍ਰੀ	ਏ	ਤਿ	ਨਾ	ਏ	ਬ
ਨ	—	ਧ	ਮ	ਪ	ਨ	ਧ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰ	ਸ
ਰੰ	ਗੁ	ਲਾ	ਏ	ਲ	ਨ	ਲਾ	ਏ	ਏ	ਏ	ਏ	ਬਾ
ਧ											
ਪਾ											

ਅੰਤਰਾ ੨ (ਇਕਤਾਲਾ)

										ਸ	—
										ਗੁ	ਰ
ਧ	ਰ	—	—	—	—	ਗ	ਰ	ਸ	—	—	—
ਗਿ	ਆ	ਨੁ	ਮ	ਨਿ	ਦ੍ਰਿ	ਤਾ	ਏ	ਏ	ਏ	ਰ	ਹ
ਰ	ਮ	ਪ	ਧ	—	ਨ	ਧ	ਪਾ	ਮ	ਗ	ਰ	ਸ
ਸਾ	ਏ	ਏ	ਏ	ਏ	ਨਹੀ	ਆ	ਏ	ਏ	ਏ	ਏ	ਸਹ
ਰ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ਜਾ	ਏ	ਏ	ਏ	ਏ	ਏ	ਏ	ਏ	ਏ	ਏ	ਏ	ਏ
ਰ	—	—	—	—	—	ਗ	ਰ	ਸ	—	ਨ	—
ਮ	ਨਿ	ਨਿ	ਧਾ	ਏ	ਨੁ	ਪਾ	ਏ	ਏ	ਏ	ਸ	ਭ
ਧ	ਮ	—	ਪ	—	ਨ	ਧ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰ	ਸ
ਤ	ਜੀ	ਮ	ਨੈ	ਏ	ਕੀ	ਕਾ	ਏ	ਮ	ਕ	ਰਾ	ਏ
ਰ	—	—	—	—	—	—	—	—	ਸ	—	—
ਚਿ	ਰੁ	ਚਿ	ਰੁ	ਚਿ	ਰੁ	ਚਿ	ਰੁ	ਭਇ	ਆ	ਮ	ਨਿ
ਰ	ਮ	ਪ	ਧ	—	ਨ	ਧ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰ	ਸ
ਬ	ਹੁ	ਰੁ	ਪਿ	ਆ	ਸ	ਲਾ	ਏ	ਗੀ	ਏ	ਏ	ਏ
ਸੰ	—	—	—	—	—	—	ਨ	—	ਧ	—	—
ਬ	ਹੁ	ਰੁ	ਪਿ	ਆ	ਸ	ਲਾ	ਏ	ਗੀ	ਏ	ਮ	ਨਿ

ਮ	—	—	ਪ	—	ਨ	ਧ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰ	ਸ
ਬ	ਹੁ	ਤੁ	ਪਿ	ਆ	ਸ	ਲਾ	ਫ	ਗੀ	ਫ	ਹ	ਰਿ
ਰ	—	—	—	—	—	ਗ	ਰ	ਸ	—	—	—
ਦ	ਰ	ਸ	ਨੈ	ਫ	ਦਿ	ਖਾ	ਫ	ਵ	ਹੁ	ਫ	ਫ
ਰ	—	—	—	—	—	ਗ	ਰ	ਸ	—	—	—
ਮੋ	ਫ	ਹਿ	ਤੁ	ਮ	ਬ	ਤਾ	ਫ	ਵ	ਹੁ	ਫ	ਫ
ਪ	—	ਧ	ਸੰ	—	—	ਸਰੰ	ਗੰ	ਰੰ	ਸੰ	—	—
ਨਾ	ਨ	ਕ	ਦੀ	ਫ	ਨ	ਸਫ	ਰ	ਣਿ	ਆ	ਫ	ਏ
ਪ	—	ਧ	ਸੰ	—	—	ਸਰੰ	ਗੰ	ਰੰ	ਸੰ	—	—
ਨਾ	ਨ	ਕ	ਦੀ	ਫ	ਨ	ਸਫ	ਰ	ਣਿ	ਆ	ਫ	ਫ
ਨ	ਧ	ਮ	—	ਪ	ਨ	ਧ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰ	ਸ
ਏ	ਫ	ਫ	ਫ	ਗ	ਲਿ	ਲਾ	ਫ	ਏ	ਫ	ਫ	ਬਾ
ਧ											
ਪਾ											

ਧਰਿ ਜੀਅਰੇ ਇਕ ਟੇਕ ਤੂ ਲਾਹਿ ਬਿਡਾਨੀ ਆਸ ॥

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਕਾਰਜੁ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥ ੧ ॥

ਸਲੋਕ ਗਉੜੀ ਬਾਵਨ ਅਖਰੀ, ਪੰਨਾ ੨੫੭

ਰਾਗ ਆਸਾ ਤਾਲ ਧਸਾਰ (ਅਸਥਾਈ)

×		2		0		3	
		ਰੰ	ਰੰਸੰ	ਗੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਨ — ਪ ਧ
		(ਪਿਆ	ਰੇ)	ਲਾ	ਹਿ	ਫ	ਬਿ ਡਾ ਨੀ ਫ
ਸੰ	—	ਰੰ	ਰੰਸੰ	ਗੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਨ — ਪ ਧ
ਆ	ਫ	(ਪਿਆ	ਰੇਫ)	ਲਾ	ਹਿ	ਫ	ਬਿ ਡਾ ਨੀ ਫ
ਸੰ	—	—	—	—	—	ਸਰੰ	ਨ — ਧ ਪ
ਆ	ਫ	ਫ	ਫ	ਧ	ਰਿ	ਫਫ	ਜੀ ਅ ਰੇ ਫ
ਪਧ	ਪਮ	—	—	ਪਧ	ਪਧ	ਪਮ	ਮ ਗ ਸ ਰ
ਇਫ	ਫਫ	ਕਫ	ਏ ਕ	ਲਾਫ	ਫਫ	ਹਿਫ	ਫ ਬਿ ਡਾ ਨੀ
ਗ	—	ਰੰ	ਰੰਸੰ	ਗੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਨ — ਪ ਧ
ਆ	ਫ	(ਪਿਆ	ਰੇ)	ਲਾ	ਹਿ	ਫ	ਬਿ ਡਾ ਨੀ ਫ

ਅੰਤਰਾ

ਗੰ — — ਸੰ ਨ	ਧ ਪ	ਪ — ਪਧ	ਸੰ — —
ਧਿ ਟ ਟ ਆ ਈ	ਐ ਟ	ਨਾ ਨ ਕੜ	ਨਾ ਟ ਮੁ ਟ
ਸੰ — — —	ਗੰ ਗੰਸੰ	ਗੰ ਗੰ ਸੰ	ਨ — ਪ ਧ
ਰਾ ਟ ਟ ਸਿ ਟ	(ਪਿਆ ਰੇਂ)	ਕਾ ਰ ਜੁ	ਆ ਟ ਟ ਵੇ
ਸੰ		ਗੰ ਗੰ ਸੰ	ਨ — ਪ ਧ
ਆ		ਲਾ ਹਿ ਟ	ਬਿ ਡਾ ਨੀ ਟ

ਕਬਿਤ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ

ਸੁਪਨ ਚਕ੍ਰਿਤ ਚਿਤ੍ਰ ॥

ਨੋਟ : ਇਸ ਕਬਿਤ ਦਾ ਪਾਠ ਪਹਿਲੇ ਆਸਾ ਰਾਗ ਵਿਚ ਹੀ ਦਰਜ ਹੋ ਚੁਕਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਇਥੇ ਨੁਟੇਸ਼ਨ ਹੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ।

ਰਾਗ ਆਸਾ ਪੜਤਾਲ

ਚਾਰ ਤਾਲ (ਅਸਥਾਈ)

×	0	2	0	3	4
ਧੁਰ (ਰ)	— ਗ	ਰ ਸ	ਰ ਮ	ਪਮ (ਧ)	—
ਸੁਟ (ਪ)	ਟ ਨ	ਟ ਟਚ	ਰਿ ਟ	ਕੁ ਚਿ	ਟ ਤੁ
ਧ ਧਨ (ਧਨ)	ਪਧ (ਪਧ)	ਮ ਪ	ਗ —	ਰ ਸ	— ਸਪ
ਬਾ ਨਟ	ਟ ਕੜ	ਟ ਟਬ	ਨੇ ਟ	ਬ ਚਿ	ਟ ਤੁ
ਧੁਰ (ਰ)	— ਗ	ਰ ਸ	ਰ ਮ	ਪਮ (ਧ)	—
ਸੁਟ (ਪ)	ਟ ਨ	ਟ ਟਚ	ਰਿ ਟ	ਕੁ ਚਿ	ਟ ਤੁ
ਧ ਧਨ (ਧਨ)	ਪਧ (ਪਧ)	ਮ ਪ	ਗ —	ਰ ਸ	—
ਬਾ ਨਟ	ਟ ਕੜ	ਟ ਟਬ	ਨੇ ਟ	ਬ ਚਿ	ਟ ਤੁ
ਸੰ —	ਸੰਰ ਨ	— ਧ	ਪਧ ਮ	ਪਮ (ਧ)	—
ਪਾ ਵ	ਟ ਨ	ਟ ਪ	ਵਿ ਟ	ਕੁ ਮਿ	ਟ ਤੁ
ਧ ਧਨ (ਧਨ)	ਪਧ (ਪਧ)	ਮ ਪ	ਪਗ ਗ	ਰ ਸ	— ਸਪ
ਆ ਟ	ਜ ਟ	ਟ ਰੇ	ਆ ਟ	ਦੇ ਹੈ	ਟ ਟ
ਧੁਰ (ਰ)					
ਸੁ					

ਅੰਤਰਾ ੧ (ਇਕਤਾਲਾ)

ਪ	—	—	—	—	ਧ	ਸੰ	—	—	—	—
ਪ	ਰ	ਮ	ੜ	ੜ	ਦ	ਯਾ	ਲ	ਲਾ	ੜ	ਲ
ਰੰ	ਸੰ	ਗੰ	—	ਰੰ	ਸੰ	—	—	ਨ	—	ਧ
ਲੋ	ਚ	ਨ	ੜ	ੜ	ਬਿ	ਸਾ	ਲ	ਮੁ	ੜ	ਖ
ਸੰ	—	—	—	—	ਰੰ	ਨ	—	—	ਧ	—
ਬ	ਚ	ਨ	ੜ	ੜ	ਰ	ਸਾ	ਲ	ਮ	ੜ	ਧੁ
ਪ	ਧ	ਮ	—	ਪ	ਮ	ਧ	—	—	—	—
ਮ	ਧੁ	ਰ	ੜ	ੜ	ਪੀ	ਆ	ਏ	ਹੈ	ੜ	ੜ
ਧ	—	—	—	ਨੁਧ	ਪ	—	ਧ	ਮ	—	ਪ
ਬ	ਚ	ਨ	ੜ	ੜ	ਰ	ਸਾ	ਲ	ਮ	ੜ	ਧੁ
ਪ	ਗ	—	—	ਰ	—	ਸ	—	—	—	—
ਮ	ਧੁ	ਰ	ੜ	ੜ	ਪੀ	ਆ	ਏ	ਹੈ	ੜ	ੜ
ਧੁਰ										
ਸੁ										

ਸੰਚਾਰੀ ਤਾਲ (ਤਲਵਾੜਾ)

×	ਮ	—	2	ਰ	ਮ	—	ਪ	×	ਧ	—	ਨੁ	—	2	ਧ	—	—
	ਸੰ	ੜ		ਭ	ਤ	ੜ	ਸਿਹ		ਜਾ	ੜ	ਸ	ੜ		ਨ	ੜ	ੜ
ਪ	—	—	ਨੁ	ਧ	ਪ	—		ਧ	ਨ	ਧ	—		ਸੰ	—	—	—
ਬਿ	ੜ	ਲਾ	ਸ	ਸ	ਨ	ੜ	ਦੈ	ਅੰ	ੜ	ਕ	ੜ		ਮਾ	ੜ	ਲ	ੜ
ਸੰ	—	—	—	—	—	—	ਰੰ	ਨੁ	—	—	ਧ		—	ਪ	—	ਗ
ੜ	ੜ	ਪੁ	ੜ	ਮ	ਰ	ੜ	ਸ	ਬਿ	ੜ	ਸ	ਮ		ਹੈ	ੜ	ੜ	ੜ
—	—	—	—	—	—	ਰ	—	ਸ	—	—	—		—	—	—	—
ੜ	ੜ	ਸ	ਹ	ੜ	ਜ	ੜ	ਸ	ਮਾ	ੜ	ਏ	ੜ		ਹੈ	ੜ	ੜ	ੜ

ਆਭੋਗ ਤਾਲ ਸੂਲਫਾਖ

×		0		2		3		0	
ਪ	—	—	ਧ	ਸੰ	—	—	—	—	—
ਚਾ	ਕਿ੍	ਕ	ਸ	ਬ	ਦ	ਸੁ	ੜ	ਨਿ	ੜ
ਰੰ	ਸੰ	ਗੰ	ਰੰ	ਸੰ	—	ਨ	—	ਧ	—
ਅ	ਖੀ	ਆਂ	ਉ	ਘ	ਰ	ਗ	ਈ	ੜ	ੜ
ਪ	—	—	ਧ	ਸੰ	—	—	—	—	—
ਚਾ	ਕਿ੍	ਕ	ਸ	ਬ	ਦ	ਸੁ	ੜ	ਨਿ	ੜ
ਰੰ	ਸੰ	ਗੰ	ਰੰ	ਸੰ	—	ਨ	—	ਧ	—
ਅ	ਖੀ	ਆਂ	ਉ	ਘ	ਰ	ਗ	ਈ	ੜ	ੜ

ਚਾਰ ਤਾਲ

×		0		2		0		3		4	
ਸੰ	—	ਸੰਰੰ	ਨ	—	ਧ	ਪਧ	ਮ	ਪਮ	ਧ	—	—
ਭਈ	ੜ	ੜੜ	ਜ	ਮੜ	ਲ	ਮੀੜ	ੜ	ਨੜ	ਗ	ੜ	ਤਿ
ਧ	ਧਨੁ	ਧਪ	ਪਧ	ਮ	ਪ	ਪਗ	ਗ	ਰ	ਸ	—	ਸਧ
ਬਿ	ਰੜ	ੜੜ	ਹੜ	ੜ	ਜ	ਗੜ	ੜ	ਏ	ਹੈ	ੜ	
ਧਰ											
ਸੁ											

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧, ੩੫੦

ਜੇਤਾ ਸਬਦੁ ਸੁਰਤਿ ਧੁਨਿ ਤੇਤੀ ਜੇਤਾ ਰੂਪੁ ਕਾਇਆ ਤੇਰੀ ॥

ਤੂ ਆਪੇ ਰਸਨਾ ਆਪੇ ਬਸਨਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਕਹਉ ਮਾਈ ॥ ੧ ॥

ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਏਕੋ ਹੈ ॥

ਏਕੋ ਹੈ ਭਾਈ ਏਕੋ ਹੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਆਪੇ ਮਾਰੇ ਆਪੇ ਛੋਡੇ ਆਪੇ ਲੇਵੇ ਦੇਇ ॥

ਆਪੇ ਵੇਖੇ ਆਪੇ ਵਿਗਸੇ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ੨ ॥

ਜੇ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੋ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥

ਜੈਸਾ ਵਰਤੈ ਤੈਸੇ ਕਹੀਐ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ੩ ॥

ਕਲਿ ਕਲਵਾਲੀ ਮਾਇਆ ਮਦੁ ਮੀਠਾ ਮਨੁ ਮਤਵਾਲਾ ਪੀਵਤੁ ਰਹੈ ॥

ਆਪੇ ਰੂਪ ਕਰੇ ਬਹੁ ਭਾਂਤੀ ਨਾਨਕੁ ਬਖੁਸ਼ਾ ਏਵ ਕਹੈ ॥ ੪ ॥ ੫

ਤਾਲ ਭਾਨ ਮਤੀ (ਚਾਰਤਾਲ ਦੀ ਅਸਵਾਰੀ)

(ਅਸਥਾਈ)

×	2	3	4
ਸੰ — — —	ਨ ਧ	ਪ ਧ	ਪਸੰ — —
ਸਾ ਽ ਹਿ ਬੁ	ਮੇ ਰਾ	ਏ ਕੋ	ਹੈ ਽ ਽
ਸੰ — — —	ਨ ਧ	ਪ ਧ	ਪਸੰ — —
ਸਾ ਽ ਹਿ ਬੁ	ਮੇ ਰਾ	ਏ ਕੋ	ਹੈ ਽ ਽
ਨ ਨਧ ਧ ਧਪ	ਪ ਪਮ	ਮ —	ਗ ਰ ਸ
ਏ ਕੋੜ ਹੈ ਝ	ਭਾ ਈੜ	ਏ ਕੋ	ਹੈ ਽ ਽
ਸੰ — — —	ਨ ਧ	ਪ ਧ	ਪਸੰ — —
ਸਾ ਽ ਹਿ ਬੁ	ਮੇ ਰਾ	ਏ ਕੋ	ਹੈ ਽ ਽
ਸਾਹਿਬ			

ਅੰਤਰਾ

ਪ — — ਧ	ਸੰ —	ਰੰ —	ਸੰ ਨ ਧ
ਜੇ ਤਾ ਸਥ ਦੁ	ਸੁਰ ਤਿ	ਧੁ ਨਿ	ਤੇ ਟ ਤੀ
ਪ — —	ਸੰ —	ਰੰ —	ਸੰ ਨ ਧ
ਜੇ ਤਾ ਸਥ ਦੁ	ਸੁਰ ਤਿ	ਧੁ ਨਿ	ਤੇ ਟ ਤੀ
ਧ — — ਧਪ	ਪ ਪਮ	ਮ ਮਗ	ਮ ਮਪ ਪ
ਜੇ ਟ ਤਾ ਟ	ਰੂ ਪੁ	ਕਾ ਏਆ	ਤੇ ਗੀ ਟ
ਪ — — ਧ	ਸੰ —	ਰੰ —	ਸੰ ਨ ਧ
ਆ ਟ ਪੇ ਟ	ਰਸ ਨਾ	ਆ ਪੇ	ਬ ਸ ਨਾ
ਨ ਨਧ ਧ ਧਪ	ਪ ਪਮ	ਮ —	ਗ ਰ ਸ
ਅਵ ਰੁ ਨ ਟ	ਦੂ ਜਾ	ਕ ਹਉ	ਮਾ ਟ ਈ
ਸੰ			
ਸਾਹਿਬ			

ਦੂਸਰਾ ਅੰਤਰਾ

ਪ — — ਧ	ਸੰ —	ਰੰ —	ਸੰ ਨ ਧ
ਆ ਟ ਪੇ ਟ	ਮਾ ਰੇ	ਆ ਪੇ	ਛ ਟ ਛ
ਪ — — ਧ	ਸੰ —	ਰੰ —	ਸੰ ਨ ਧ
ਆ ਟ ਪੇ ਟ	ਮਾ ਰੇ	ਆ ਪੇ	ਛ ਟ ਛ
ਧ — — ਧਪ	ਪ ਪਮ	ਮ ਮਗ	ਮ ਮਪ ਪ
ਆ ਟ ਪੇ ਟ	ਲੇ ਟ	ਵੇ ਟ	ਦੇ ਇ ਟ
ਪ — — ਧ	ਸੰ —	ਰੰ —	ਸੰ ਨ ਧ
ਆ ਟ ਪੇ ਟ	ਵੇ ਖੈ	ਆ ਪੇ	ਵਿ ਗ ਸੈ
ਨ ਨਧ ਧ ਧਪ	ਪ ਪਮ	ਮ —	ਗ ਰ ਸ
ਆ ਟ ਪੇ ਟ	ਨ ਦ	ਰਿ ਟ	ਕ ਰੇਇ ਟ
ਸੰ			
ਸਾਹਿਬ			

ਸੰਚਾਰੀ

ਸ ਮ — —	ਪ — —	ਗ —	ਰ ਸ
ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰ ਨਾ	ਸੋ ਟ	ਕ ਰਿ	ਰ ਹਿ ਆ
ਧ — — ਪ	— ਮ —	ਗ ਮ ਮਪ ਪ	ਮ ਮਪ ਪ
ਅ ਵ ਰੁ ਟ	ਨ ਟ ਕਰ	ਣਾ ਜਾ ਟ	ਜਾ ਟ ਈ
ਸ ਮ — —	ਪ — —	ਗ —	ਰ ਸ
ਜੈ ਟ ਸਾ ਟ	ਵਰ ਤੈ ਤੈ	ਸੋ ਕ ਹੀ ਐ	ਕ ਹੀ ਐ
ਧ — — ਪ	— ਮ —	ਗ ਮ ਮਪ ਪ	ਮ ਮਪ ਪ
ਸ ਟ ਭ ਟ	ਤੈ ਰੀ ਵ	ਡਿ ਆ ਟ	ਆ ਟ ਈ

ਅਭੋਗ

ਪ — — ਧ	ਸੰ —	ਰੰ —	ਸੰ ਨ ਧ
ਕਲਿ ਕਲ ਵਾ ਲੀ	ਮਾਇ ਆ	ਮ ਦ	ਮੀ ਟ ਠਾ
ਧ — — ਧਪ	ਪ ਪਮ	ਮ ਮਗ	ਮ ਮਪ ਪ
ਮ ਨੁ ਮ ਰ	ਵਾ ਲਾ ਪੀ	ਵਤੁ	ਰ ਟ ਹੈ
ਪ — — ਧ	ਸੰ —	ਰੰ —	ਸੰ ਨ ਧ
ਆ ਟ ਪੇ ਟ	ਰੂ ਪਕ	ਰੇ ਬਹੁ	ਭਾ ਟ ਤੀ
ਨ ਨਧ ਧ ਧਪ	ਪ ਪਮ	ਮ —	ਗ ਰ ਸ
ਨਾ ਟ ਨ ਕੁ	ਬਪੁ ਜਾ ਟ	ਏ ਵ	ਕ ਟ ਹੈ
ਸੰ ਸਾਹਿਬੁ			

ਨੋਟ : ਇਸੇ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਛੋਟੇ ਤਿੰਨਤਾਲ ਵਿਚ ਇਕ ਰੀਤ ਹੈ, ਜੋ ਅਗੇ ਨੁਟੇਸ਼ਨ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ (ਅਸਥਾਈ)

×	2	0	3
	ਪ ਮ	ਧ ਪ — ਮ	— ਗ — ਰ
	ਸਾ ਟ	ਹਿ ਬੁ ਟ ਮੇ	ਰਾ ਏ ਟ ਕੋ
ਸ — — —	— — ਪ ਮ	ਧ ਪ — ਮ	— ਗ — ਰ
ਹੈ ਟ ਟ ਟ	ਟ ਟ ਸਾ ਟ	ਹਿ ਬੁ ਟ ਮੇ	ਰਾ ਏ ਟ ਕੋ
ਸੰ — — —	— — — —	— — — ਨ	ਧ ਪ — ਧ
ਹੈ ਟ ਟ ਟ	ਟ ਟ ਏ ਟ	ਕੋ ਹੈ ਟ ਭਾ	ਈ ਏ ਟ ਕੋ

ਸ	—	—	—	—	—	—	—	ਨ	ਧ	ਪ	—	ਧ
ਹੈ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਏ	ੜ	ਕੋ	ਈ	ਏ	ੜ	ਕੋ
ਨ	ਧ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰ	ਪ	ਮ	ਧ	—	ਗ	—	ਰ
ਹੈ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਸਾ	ੜ	ਹਿ	ਬੁ	ੜ	ਮੇ	ਕੋ
ਸ												
ਹੈ												

ਅੰਤਰਾ

ਸ	—	—	—	—	—	ਰ	—	ਪ	ਧ	—	ਸ	—	—	—	—
ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਸੁਰ	ਤਿ	ਜੋ	ਤਾ	ੜ	ਸ	ਬ	ਦੁ	ੜ	ੜ
ਧਸੰ	ਸੰ	—	—	—	—	ਧ	—	ਗੰ	ਰੰ	ਸੰ	—	—	ਨ	—	ਧ
ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਜੋ	ੜ	ਧੁ	ਨਿ	ਤੋ	ੜ	ੜ	ਤੀ	ੜ	ੜ
ਪ	—	—	—	—	—	ਧ	—	—	ਪ	ਧ	—	ਪ	ਮ	ਗ	ਮ
ਤੇ	ੜ	ਗੀ	ੜ	ੜ	ੜ	ਜੋ	ੜ	ਤਾ	ੜ	ੜ	ਰੂ	ਪ	ਕਾ	ੜ	ਇਆ
ਸੰ	—	—	—	—	—	ਰੰ	—	—	ਧ	ਸੰ	—	—	ਨ	—	ਧ
ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਆ	ਪੋ	ੜ	ਬ	ਸ	ਨਾ	ੜ	ੜ
ਧਸੰ	ਸੰ	—	—	—	—	ਧ	—	ਗੰ	ਰੰ	ਸੰ	—	—	ਨ	—	ਧ
ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਅ	ਵ	ਆ	ਪੋ	ੜ	ਬ	ਸ	ਨਾ	ੜ	ੜ
ਪ	—	—	—	—	—	ਮ	—	—	ਪ	ਧ	—	ਪ	ਮ	ਗ	ਮ
ਮਾ	ੜ	ਈ	ੜ	ੜ	ੜ	ਸਾ	ੜ	ਰੁ	ਨ	ੜ	ਦੁ	ਜਾ	ਕ	ੜ	ਹਉ
ਸ								ਧ	ਪ	—	ਮ	—	ਗ	—	ਰ
ਹੈ								ਹਿ	ਬੁ	ੜ	ਮੇ	ਰਾ	ਏ	ੜ	ਕੋ

ਨੋਟ : ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ ।

ਇਛਾ ਪੂਰਕੁ ਸਰਬ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਜਾ ਕੈ ਵਸਿ ਹੈ ਕਾਮ ਧੋਨਾ ॥

ਸੋ ਐਸਾ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਮੇਰੇ ਜੀਅਤੇ ਤਾ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥ ੧ ॥

ਜਪਿ ਮਨ ਸਤਿਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸਤਿਨਾਮੁ ॥

ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਮੁਖ ਉਜਲ ਹੋਈ ਹੈ ਨਿਤ ਧਿਆਈਐ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਹੰਜਨਾ ॥
ਰਹਾਉ ॥

ਜਹ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਭਇਆ ਤਹ ਉਪਾਧਿ ਗਤੁ ਕੀਨੀ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਜਪਨਾ ॥

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਇਹ ਮਤਿ ਦੀਨੀ ਜਪਿ ਹਰਿ ਭਵਜਲੁ ਤਰਨਾ ॥੨॥੬॥੧੨

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪, ਪੰਨਾ ੬੬੯-੭੦

ਨੋਟ : ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਰੀਤ ਦਾ 'ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਏਕੋ' ਵਾਲੀ ਰੀਤ ਨਾਲੋਂ ਕੁਝ ਫਰਕ ਹੈ । ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਇਸ ਦੀ ਨੁਟੇਸ਼ਨ ਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ।

ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ (ਅਸਥਾਈ)

×	2	0	3
	ਪ ਮ ਜ ਪਿ	ਧ ਪ — ਗ ਮ ਨ ਟ ਸ	— ਰ — ਸ ਦਾ ਸ ਟ ਤਿ
ਸ — — — ਨਾ ਟ ਮੁ ਟ	— — ਪ ਮ ਟ ਟ ਜ ਪਿ	ਧ ਪ — ਗ ਮ ਨ ਟ ਸ	— ਰ — ਸ ਦਾ ਸ ਟ ਤਿ
ਸ — — — ਨਾ ਟ ਮੁ ਟ	— — ਸ — ਟ ਟ ਸ ਤਿ	— — — ਨ ਨਾ ਮੁ ਟ ਸ	ਧ ਪ — ਧ ਦਾ ਸ ਟ ਤਿ
ਸ — — — ਨਾ ਟ ਮੁ ਟ	— — — — ਟ ਟ ਸ ਤਿ	— — — ਨ ਨਾ ਮੁ ਟ ਸ	ਧ ਪ — ਧ ਦਾ ਸ ਟ ਤਿ
ਨ ਧ ਪ ਮ ਨਾ ਟ ਟ ਟ	ਗ ਰ ਪ ਮ ਟ ਮੁ ਜ ਪਿ	ਧ ਪ — ਗ ਮ ਨ ਟ ਸ	— ਰ — ਸ ਦਾ ਸ ਟ ਤਿ
ਸ ਨਾਮੁ			

ਅੰਤਰਾ

		ਪ — ਧ ਸ ਹ ਲ ਤਿ ਪ	— ਨ — ਧ ਲ ਤਿ ਟ ਟ
ਸ — — — ਟ ਟ ਟ ਟ	— — ਰ ਸ ਮੁ ਖ ਉ ਟ	ਗ ਰ — ਸ ਜ ਲ ਟ ਹੋ	— ਨ — ਧ ਟ ਈ ਟ ਟ
ਸ — — — ਹੈ ਟ ਟ ਟ	— — — — ਟ ਟ ਟ ਟ	ਪ — ਧ ਸ ਹ ਲ ਤਿ ਪ	ਸ ਨ — ਧ ਲ ਤਿ ਟ ਟ
ਸ — — — ਟ ਟ ਟ ਟ	— — ਰ ਸ ਮੁ ਖ ਉ ਟ	ਗ ਰ — ਸ ਜ ਲ ਟ ਹੋ	— ਨ — ਧ ਈ ਹੈ ਟ ਟ
ਸ — — — ਟ ਟ ਟ ਟ	ਪ — — ਮ ਨਿ ਤ ਧਿਆ ਈਐ	ਧ ਪ — ਗ ਹ ਰਿ ਟ ਪੁ	— ਰ — — ਰ ਖੁ ਟ ਨਿ
ਸ — — — ਰ ਜ ਨਾ ਟ	— — ਪ ਮ ਟ ਟ ਜ ਪਿ	ਧ ਪ — ਗ ਮ ਨ ਟ ਸ	— ਰ — ਸ ਦਾ ਸ ਟ ਤਿ
ਸ ਨਾਮੁ			

ਨੋਟ : ਬਾਕੀ ਰੁਕਾ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ ।

ਨਰ ਅਚੇਤ ਪਾਪ ਤੇ ਡਰੁ ਰੇ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਸਗਲ ਭੈ ਭੰਜਨ ਸਰਨਿ ਤਾਹਿ ਤੁਮ
ਪਰੁ ਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਜਾਸ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਤਾਕੋ ਨਾਮੁ ਹੀਐ ਮੇ ਧਰੁ ਰੇ ॥
ਪਾਵਨ ਨਾਮੁ ਜਗਤਿ ਮੈ ਹਰਿ ਕੋ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਕਸਮਲ ਸਬੁ ਹਰੁ ਰੇ ॥ ੧ ॥ ਮਾਨਸ ਦੇਹ
ਬਹੁਰਿ ਨਹ ਪਾਵੈ ਕਛੁ ਉਪਾਉ ਮੁਕਤਿ ਕਾ ਕਰੁ ਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹਤ ਗਾਇ ਕਰੁਨਾਮੈ ਭਵ
ਸਾਗਰ ਕੈ ਪਾਰਿ ਉਤਰੁ ਰੇ ॥ ੨ ॥ ੯ ॥ ੨੫੧ (ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੯, ਪੰਨਾ ੨੨੦)

ਤਾਲ ਚੰਚਲ (ਅਸਥਾਈ)

×	2	0	3
			ਧ — — —
			ਨ ਰ ਅ ਟ
ਪ ਧ —	ਮ — — —	ਗ ਰ —	ਸ — ਰ —
ਚੇ ਟ ਟ	ਤ ਟ ਪਾ ਟ	ਟ ਪ ਟ	ਤੇ ਟ ਟ ਟ
ਗ — ਰ	ਗ — ਰ —	ਸ — — —	ਧ — — —
ਡ ਰੁ ਟ	ਰੇ ਟ ਟ ਟ	ਟ ਟ ਟ	ਨ ਰ ਅ ਟ
ਪ ਧ —	ਮ — — —	ਗ ਰ —	ਸ — ਰ —
ਚੇ ਟ ਟ	ਤ ਟ ਪਾ ਟ	ਟ ਪ ਟ	ਤੇ ਟ ਟ ਟ
ਗ — ਰ	ਗ — ਰ —	ਸ — — —	— — — —
ਡ ਰੁ ਟ	ਰੇ ਟ ਟ ਟ	ਟ ਟ ਟ	ਟ ਟ ਟ ਟ
ਮ — —	— — — —	— — — —	ਧ — — —
ਡ ਰੁ ਟ	ਰੇ ਟ ਟ ਟ	ਟ ਟ ਟ	ਡ ਰੁ ਰੇ ਟ
ਧ — —	ਨੁ ਧ ਨੁ ਧ	ਪ — — —	— — — —
ਡ ਰੁ ਟ	ਰੇ ਟ ਟ ਟ	ਟ ਟ ਟ	ਨ ਰ ਅ ਟ
ਪ ਧ —	ਮ — — —	ਗ ਰ —	ਸ — ਰ —
ਚੇ ਟ ਟ	ਤ ਟ ਪਾ ਟ	ਟ ਪ ਟ	ਤੇ ਟ ਟ ਟ
ਗ — ਰ	ਗ — ਰ —	ਸ — — —	ਰੰ — — —
ਡ ਰੁ ਟ	ਰੇ ਟ ਟ ਟ	ਟ ਟ ਟ	ਨ ਰ ਅ ਟ
ਰੰ ਗੰ —	ਸੰ — — —	ਨ ਧ —	ਨ — ਪ —
ਚੇ ਟ ਟ	ਤ ਟ ਟ ਟ	ਟ ਪ ਟ	ਤੇ ਟ ਟ ਟ
ਧ ਨ ਧ	ਧਸੰ — — —	— — — —	ਰੰ — — —
ਡ ਰੁ ਟ	ਰੇ ਟ ਟ ਟ	ਟ ਟ ਟ	ਨ ਰ ਅ ਟ
ਰੰ ਗੰ —	ਸੰ — — —	ਨ ਧ —	ਨ — ਪ —
ਚੇ ਟ ਟ	ਤ ਟ ਪਾ ਟ	ਟ ਪ ਟ	ਤੇ ਟ ਟ ਟ
ਧ			
ਡ			

ਨੋਟ : ਇਸ ਸਬਦ ਦੀ ਰੀਤ ਦਾ ਅਸਥਾਈ ਅੰਤਰਾ ਇਕੱਠਾ ਹੀ ਹੈ । ਸਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਤਾਰ ਸਪਤਕ ਤੋਂ ਹੇ ਸੁਰ ਤੋਂ ਸੁਰ ਕਰ ਕੇ ਤੁਕਾਂ ਦਾ ਔਧਾ ਹਿੱਸਾ ਮੱਧੁ ਸਪਤਕ ਵਿਚ ਕਹਿਣਾ ਹੈ । ਹਰ ਤੁਕ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਲਾਉਣੀ ਹੈ । ਹਰ ਅੰਤਰੇ ਤੋਂ ਪਿਛੋਂ ਤਾਰ ਸਪਤਕ ਦੇ (ਤਾਰ) ਅੱਖਰ ਤੇ ਹੀ ਮੁਕਾਉਣਾ ਹੈ । ਇਹ ਪੁਰਾਤਨ ਰੀਤ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਚਲੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ।

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੯, ਪੰਨਾ ੪੧੧

ਬਿਰਥਾ ਕਹਉ ਕਉਨ ਸਿਉ ਮਨ ਕੀ ॥

ਲੋਭ ਗ੍ਰਸਿਓ ਦਸਹੁ ਦਿਸ ਧਾਵਤ ਆਸਾ ਲਾਗਿਓ ਧਨ ਕੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਸੁਖ ਕੇ ਹੇਤਿ ਬਹੁਤੁ ਦੁਖੁ ਪਾਵਤ ਸੇਵ ਕਰਤ ਜਨ ਜਨ ਕੀ ॥

ਦੁਆਰਹਿ ਦੁਆਰਿ ਸੁਆਨ ਜਿਉ ਡੋਲਤ ਨਹ ਸੁਧ ਰਾਮ ਭਜਨ ਕੀ ॥ ੧ ॥

ਮਾਨਸ ਜਨਮ ਅਕਾਰਬ ਖੋਵਤ ਲਾਜ ਨ ਲੋਕ ਹਸਨ ਕੀ ॥

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਸੁਕਿਉ ਨਹੀ ਗਾਵਤ ਕੁਮਤਿ ਬਿਨਾਸੈ ਤਨਕੀ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੨੩੩

ਨੋਟ : ਇਹ ਸਬਦ 'ਨਰ ਅਚੇਤ ਪਾਪ ਤੇ ਭਰੁ ਰਹੇ' ਵਾਲੀ ਰੀਤ ਤੇ ਲਗਣਾ ਹੈ ।

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫, ਪੜਤਾਲ, ਪੰਨਾ ੪੦੮

ਕੋਉ ਬਿਖਮ ਗਾਰ ਤੋਰੇ ॥

ਆਸ ਪਿਆਸ ਧੋਹ ਮੋਹ ਭਰਮ ਹੀ ਤੇ ਹੋਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਕਾਮ, ਕੋਧ ਲੋਭ ਮਾਨ ਇਹ ਬਿਆਧਿ ਛੋਰੇ ॥ ੧ ॥

ਸੇਤ ਸੰਗਿ ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਗੁਨ ਗੋਵਿੰਦ ਗਾਵਉ ॥

ਅਨਦਿਨੋ, ਪ੍ਰਭ ਧਿਆਵਉ ॥

ਭ੍ਰਮ ਭੀਤਿ ਜੀਤਿ ਮਿਟਾਵਉ ॥

ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਮੋਰੇ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੧੫੪

ਤਾਲ ਆਡਾ (ਅਸਥਾਈ)

X		2		0		3		0		4		0	
										ਸ	ਮਰ	ਮਪ	ਮਪ
										ਕੋਉ	ਬਿਖ	ਮਗਾ	ਸਰ
ਧਪ	ਮਗ	ਰਸ	ਸ-	ਮਰ	ਮਪ	ਮਪ	ਧਪ	ਮਗ	ਰਸ	ਸ	ਮਰ	ਮਪ	ਮਪ
ਤੋੜ	ਰੋੜ	ਸ	ਕੋਉ	ਬਿਖ	ਮਗਾ	ਸਰ	ਤੋੜ	ਰੋੜ	ਸ	ਕੋਉ	ਬਿਖ	ਮਗਾ	ਸਰ
ਧਪ	ਮਗ	ਰਸ	ਸ-	ਮਰ	ਮਪ	ਮਪ	ਧ	—	ਸ	ਸਰ	ਨ	—	ਧ
ਤੋੜ	ਰੋੜ	ਸ	ਕੋਉ	ਬਿਖ	ਮਗਾ	ਸਰ	ਤੋ	ਰੋ	ਆ	ਸਪਿ	ਆ	ਸ	ਧੋ

ਮ	ਪ	ਧ	ਮ	ਮਰੁ	ਮਪ	ਮਪ	ਧਪ	ਮਗ	ਰਸ	ਸ	ਮਰ	ਮਪ	ਪਪ
ਹ	ਮੋ	ਹ	ਭ	ਰੁ	ਮਗੀ	ਸੁ	ਹੁ	ਰੁ	ਸ	ਕਉ	ਬਿਖ	ਮਗਾ	ਰ
ਧ													
ਤੋਰੈ													

ਅੰਤਰਾ

ਰੰ	ਸੰ	ਨ	ਧ	ਮ—	ਮਪ	ਮਪ	ਧਪ	ਮਗ	ਰਸ	ਸ	ਮਰ	ਮਪ	ਮਪ
ਭ	ਮਾ	ਤ	ਨ	ਇਹ	ਬਿਆ	ਸਿ	ਫੋ	ਰੁ	ਸ	ਕਉ	ਬਿਖ	ਮਗਾ	ਰ
ਧ													
ਤੋਰੈ													

ਦੂਸਰਾ ਅੰਤਰਾ (ਤਾਲ ਇਕਤਾਲਾ)

+		0		2		0		3		4	
ਸ	ਰ	ਸ	ਗ	—	—	ਪ	ਗ	ਪ	ਧ	—	—
ਸੰ	ਤ	ਤ	ਸੰ	ਤ	ਗਿ	ਨਾ	ਤ	ਮ	ਰੰ	ਤ	ਗਿ
ਪ	ਧ	ਸੰ	ਰੰ	ਗੰ	ਰੰ	ਗੰ	—	ਗੰ		ਸੰ	—
ਗ	ਨ	ਗੰ	ਤ	ਵਿੰ	ਦ	ਗਾ	ਤ	ਤ	ਤ	ਵ	ਉ
ਪ	—	—	—	ਪ	ਧ	ਸੰ	—	—	—	—	—
ਅ	ਨ	ਦਿ	ਨੋ	ਪੂ	ਭ	ਧਿਆ	ਤ	ਵ	ਉ	ਤ	ਤ
ਰੰ	—	—	—	—	ਸੰ	ਗੰ	ਰੰ	ਸੰ	—	—	—
ਕੂ	ਤ	ਮ	ਭੀ	ਤ	ਤਿ	ਜੀ	ਤਿ	ਸਿ	ਟਾ	ਤ	ਵਉ
ਨ	ਨਧ	ਧਮ	—	ਪ	ਪਮ	ਗਰ	ਸ—	ਸ—	ਮਰ	ਮਪ	ਮਪ
ਨਿਧਿ	ਨਾਧ	ਮੁਨਾ	ਨਕ	ਮੋ	ਰੁ	ਸ	ਸ	ਕਉ	ਬਿਖ	ਮਗਾ	ਰ
ਧ											
ਤੋਰੈ											

ਨੋਟ : ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਅਸਥਾਈ ਤਾਲ ਆਡੇ ਵਿਚ ਕਹਿਣੀ ਹੈ ।

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਪੜਤਾਲ, ਪੰਨਾ ੪੦੯

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਤਿਆਗੁ ਮਨਿ ਸਿਮਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮ ॥

ਹਰਿਭਜਨ ਸਫਲ ਕਾਮ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਤਜਿ ਮਾਨ ਮੋਹ ਵਿਕਾਰ ਮਿਥਿਆ ਜਪਿ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ॥

ਮਨ ਸੰਤਨਾ ਕੈ ਚਰਨਿ ਲਾਗੁ ॥ ੧ ॥

ਪ੍ਰਭ ਗੋਪਾਲ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਹਰਿ ਚਰਣ ਸਿਮਰਿ
ਜਾਗੁ ॥

ਕਰਿ ਭਗਤਿ ਨਾਨਕ ਪੂਰਨ ਭਾਗੁ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ੧੫੬

ੳਪ ਤਾਲ (ਅਸਬਾਈ)

+		2			0			3		
ਸੰ	ਸੰਰੰ	ਰੰ	—	ਧ	ਪਧ	ਮ	ਪ	ਧ	—	
ਕਾ	ਮੁੜ	ਕ੍ਰੋ	ੜ	ਧੁ	ਲੋੜ	ਕੁ	ਤਿਆਗੁ	ਮ	ਨਿ	
ਪਧ	ਮ	ਗ	ਸ	ਰ	ਗ	—	ਗ	ਸ	—	
ਸਿਮ	ਰਿ	ਗੋ	ਬਿੰ	ਦ	ਨਾ	ੜ	ੜ	ਮ	ੜ	
ਸੰ	ਸੰਰੰ	ਨ	—	ਧ	ਪਧ	ਮ	ਪ	ਧ	—	
ਕਾ	ਮੁੜ	ਕ੍ਰੋ	ੜ	ਧੁ	ਲੋੜ	ਕੁ	ਤਿਆਗੁ	ਮ	ਨਿ	
ਪਧ	ਮ	ਗ	ਸ	ਰ	ਗ	—	ਗ	ਸ	—	
ਸਿਮ	ਰਿ	ਗੋ	ਬਿੰ	ਦ	ਨਾ	ੜ	ੜ	ਮ	ੜ	
ਧੁ	ਰ	—	—	ਸ	ਰ	ਮ	ਪ	ਧ	—	
ਹ	ਰਿ	ਭ	ਜ	ਨ	ਸ	ਫਲ	ਕਾ	ੜ	ਮ	
ਪਧ	ਮ	ਗ	ਸ	ਰ	ਗ	—	—	ਸ	—	
ਭੜ	ਜਨ	ਸ	ਫ	ਲ	ਕਾ	ੜ	ੜ	ਮ	ੜ	
ਸੰ										
ਕਾਮ										

ਅੰਤਰਾ ਇਕਤਾਲਾ

+		0		2		0		3		4	
										ਸ	—
										ਤ	ਜਿ
ਧ	ਰ	—	—	ਸ	—	ਰ	ਮ	—	ਪ	ਧ	—
ਮਾ	ਝ	ਨ	ਮੋ	ਹ	ਵਿ	ਕਾ	ਝ	ਰ	ਮਿਥਿ	ਆ	ਝ
ਪ	ਧ	ਪ	ਮ	—	—	ਗ	—	ਸ	—	ਰ	—
ਜ	ਝ	ਪਿ	ਰਾ	ਝ	ਮ	ਰਾ	ਝ	ਝ	ਝ	ਮ	ਝ
ਗ	—	—	—	—	ਗ	ਸ	—	—	—	—	—
ਰਾ	ਝ	ਝ	ਝ	ਝ	ਝ	ਮ	ਝ	ਝ	ਝ	ਝ	ਝ
ਗ	—	—	ਪ	ਗ	ਪ	ਧ	ਪ	ਧ	ਸੰ	—	—
ਜ	ਝ	ਪਿ	ਰਾ	ਝ	ਮ	ਰਾ	ਝ	ਮ	ਰਾ	ਝ	ਮ
ਨ	—	ਧ	—	ਮ	—	ਪ	ਮ	ਗ	ਰ	ਸ	—
ਮ	ਝ	ਨ	ਸੰ	ਤ	ਨਾ	ਕੋ	ਝ	ਝ	ਝ	ਝ	ਝ
ਰ	—	—	—	—	—	ਗ	—	—	ਗ	ਸ	—
ਚ	ਰ	ਝ	ਝ	ਨਿ	ਝ	ਲਾ	ਝ	ਝ	ਝ	ਗੁ	ਝ
ਸੰ											
ਕਾਮੁ											

ਨੋਟ : ਅਸਥਾਈ ਬਪਤਾਲ ਵਿਚ ਪੂਰੀ ਗਾਉਣੀ ਹੈ ।

ਦੂਸਰਾ ਅੰਤਰਾ ਤਾਲ ਰਪਕ

+		1		2		0		1		2	
ਧ	ਰ	—	—	ਸ	—	ਗ	ਰ	ਗ	—	ਗ	ਸ
ਪੂ	ਭ	ਗੋ	ਪਾ	ਝ	ਲ	ਝ	ਦੀ	ਨ	ਦਇ	ਆ	ਲ
ਧ	ਰ	—	—	ਸ	—	ਗ	ਰ	ਗ	—	ਗ	ਸ
ਪੂ	ਭ	ਗੋ	ਪਾ	ਝ	ਲ	ਝ	ਦੀ	ਨ	ਦਇ	ਆ	ਲ
ਰ	ਮ	—	ਪ	ਧ	ਮ	—	ਪ	—	ਧ	—	—
ਪ	ਤਿ	ਤ	ਪਾ	ਝ	ਵ	ਨ	ਪਾ	ਝ	ਰ	ਬ੍ਰ	ਹ
ਸੰ	—	—	ਨ	—	ਪ	ਧ	ਸੰ	—	—	—	—
ਹ	ਝ	ਰਿ	ਚ	ਰ	ਣ	ਝ	ਜਿ	ਮ	ਰਿ	ਜਾ	ਹੁ

ਧ	—	ਮ	ਪ	—	—	—	ਗ	—	—	—	—	ਸ	ਰ
ਕ	ਫ	ਰਿ	ਭ	ਗ	ਤਿ	ਫ	ਨਾ	ਨ	ਕ	ਪ੍ਰ	ਫ	ਰ	ਨ
ਗ	—	—	ਗ	ਸ	—	—	ਸ	—	—	—	—	—	—
ਭਾ	ਫ	ਫ	ਗ	ਫ	ਫ	ਫ	ਕਾਮੁ	—	—	—	—	—	—

ਨੋਟ : ਅਸਥਾਈ ਝਪਤਾਲ ਵਿਚ ਗਾਉਣੀ ਹੈ ।

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਪੜਤਾਲ, ਪੰਨਾ ੪੦੯

ਹਰਖ ਸੋਗ ਬੈਰਾਗ ਅਨੰਦੀ ਖੇਲੁ ਗੀ ਦਿਖਾਇਓ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਖਿਨਹੂੰ ਭੈ ਨਿਰਭੈ ਖਿਨਹੂੰ ਖਿਨਹੂੰ ਉਠਿ ਧਾਇਓ ॥

ਖਿਨਹੂੰ ਰਸ ਭੋਗਨ ਖਿਨਹੂੰ ਖਿਨਹੂੰ ਤਜਿ ਜਾਇਓ ॥ ੧ ॥

ਖਿਨਹੂੰ ਜੋਗ ਤਾਪ ਬਹੁ ਪੂਜਾ ਖਿਨਹੂੰ ਭਰਮਾਇਓ ॥

ਖਿਨਹੂੰ ਕਿਰਪਾ ਸਾਧੂ ਸੰਗ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਲਾਇਓ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥ ੧੫੬ ॥

ਤਿੰਨਤਾਲ (ਅਸਥਾਈ)

+	2	0	3
		ਮ —	ਰ ਮ — ਪ
		ਖੇ ਫ	ਲੁ ਰੀ ਫ ਦਿ
ਧ — ਨੁ —	ਧ ਪ ਮ ਗ	ਰ ਸ ਗ —	ਰ ਗ — ਰ
ਖਾ ਫ ਫ ਇ	ਓ ਫ ਫ ਫ	ਫ ਫ ਖੇ ਫ	ਲੁ ਰੀ ਫ ਦਿ
ਸ — — —	— — — —	— — ਮ —	ਰ ਮ — ਪ
ਖਾ ਫ ਫ ਇ	ਓ ਫ ਫ ਫ	ਫ ਫ ਖੇ ਫ	ਲੁ ਰੀ ਫ ਦਿ
ਧ — ਨੁ —	ਧ ਪ ਮ ਗ	ਰ — ਗ —	ਰ ਗ — ਰ
ਖਾ ਫ ਫ ਇ	ਓ ਫ ਫ ਫ	ਫ ਫ ਖੇ ਫ	ਲੁ ਰੀ ਫ ਦਿ
ਸੰ ਨ ਧ ਪ	ਮ ਗ ਰ ਸ	— — ਮ —	ਰ ਮ — ਪ
ਖਾ ਫ ਫ ਫ	ਫ ਫ ਫ ਫ	ਦਿ ਓ ਖੇ ਫ	ਲੁ ਰੀ ਫ ਦਿ
ਧ — ਨੁ —	ਧ ਪ ਮ ਗ	ਰ — ਗ —	ਰ ਗ — ਰ
ਖਾ ਫ ਫ ਇ	ਓ ਫ ਫ ਫ	ਫ ਫ ਖੇ ਫ	ਲੁ ਰੀ ਫ ਦਿ
ਸ — — —	— — — —	ਪ੍ਰ ਰ — —	ਰ — ਸ —
ਖਾ ਫ ਫ ਇ	ਓ ਫ ਫ ਫ	ਹ ਰ ਖ ਫ	ਸੰ ਫ ਗ ਬੈ
ਰ ਮ — —	ਪ — ਧ —	ਸੰ — — ਨ	ਨ ਧ — ਪ
ਰਾ ਫ ਗ ਅ	ਨੰ ਫ ਦੀ ਫ	ਖੇ ਫ ਲੁ ਫ	ਰੀ ਫ ਫ ਦਿ

ਪ ਮ — —	ਮ ਗ ਰ ਸ	— — ਮ —	ਰ ਮ — ਪ
ਖਾ ਟ ਇਓ ਦਿ	ਖਾ ਟ ਟ ਟ	ਇ ਓ ਖੇ ਟ	ਲੁ ਰੀ ਟ ਦਿ
ਧ — ਨੁ —	ਧ ਪ ਮ ਗ	ਰ — ਗ —	ਰ ਗ — ਰ
ਖਾ ਟ ਟ ਦਿ	ਓ ਟ ਟ ਟ	ਟ ਟ ਖੇ ਟ	ਲੁ ਰੀ ਟ ਦਿ
ਸ			
ਖਾਇਓ			

ਅੰਤਰਾ ਤਾਲ ਰੂਪਕ

0	1	2	0	1	2
ਧ ਰ —	ਰ —	ਸ —	ਰ ਮ —	ਪ ਧ	— —
ਖਿ ਨ ਹੁੰ	ਭੈ ਟ	ਨਿ ਰ	ਭੈ ਟ ਟ	ਖਿ ਨ	ਹੁੰ ਟ
ਨ — —	ਪ —	ਪ ਧ	ਧਸ — —	— —	— —
ਖਿ ਨ ਹੁੰ	ਉ ਟ	ਨਿ ਟ	ਧਾ ਟ ਟ	ਇ ਓ	ਟ ਟ
ਧ ਰ —	ਰ —	ਸ —	ਗੰ ਰ ਸ	— —	— —
ਖਿ ਨ ਹੁੰ	ਰ ਟ	ਸ ਟ	ਭੈ ਗ ਨ	ਖਿ ਨ	ਹੁੰ ਟ
ਨ — ਨਧ	ਧ ਧਪ	ਪ ਪਮ			
ਖਿ ਨ ਹੁੰ	ਤ ਟ	ਜ ਟ			

ਨੋਟ : ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਤੁਕ ਦੇ ਅਖੀਰਲੇ ਅੱਖਰ ਤਿੰਨਤਾਲ ਵਿਚ ਗਾਉਣੇ ਹਨ ।

ਤਿੰਨਤਾਲ

+	2	0	3
ਮ — — —	ਮ ਗ ਰ ਸ	ਮੁ — ਮ —	ਰ ਮ — ਪ
ਜਾ ਟ ਟ ਟ	ਇ ਓ ਟ ਟ	ਟ ਟ ਖੇ ਟ	ਲੁ ਰੀ ਟ ਦਿ
ਧ — ਨੁ —	ਧ ਪ ਮ ਗ	ਰ — ਗ —	ਰ ਗ — ਰ
ਖਾ ਟ ਟ ਟ	ਟ ਟ ਇ ਓ	ਟ ਟ ਖੇ ਟ	ਲੁ ਰੀ ਟ ਦਿ
ਸ			
ਖਾਇਓ			

ਦੂਸਰਾ ਅੰਤਰਾ ਤਾਲ ਰੂਪਕ

+	1	2	0	1	2
ਧ ਰ —	—	ਸ —	ਰ ਮ —	ਪ ਧ —	—
ਖਿ ਨ ਹੁੰ	ਜੋ ਸ	ਗ ਸ	ਤਾ ਪ ਬਹੁ	ਪੂ ਸ	ਜਾ ਸ
ਪ —	ਪ	ਸ ਰ	ਗ — ਰ	ਸ —	—
ਖਿ ਨ ਹੁੰ	ਭ ਸ	ਸ ਰ	ਮਾ ਸ ਸ	ਇ ਓ	ਸ ਸ
ਸੰ ਨ —	ਪ —	ਪ ਧ	ਧਸੰ —	—	—
ਖਿ ਨ ਹੁੰ	ਕਿ ਰ	ਪਾ ਸ	ਸਾ ਸ ਪੂ	ਸੰ ਸ	ਗ ਸ
ਨ — ਨਹੁੰ	ਧ ਧਪ	ਪ ਪਮ			
ਨਾ ਨ ਕਸ	ਹ ਰਿਸ	ਰੰ ਗੁਸ			

ਨੋਟ : ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਕੁਝ ਦੇ ਅਖੀਰਲੇ ਅੱਖਰ ਤਿੰਨਤਾਲ ਵਿਚ ਗਾਉਣੇ ਹਨ ।

ਤਿੰਨਤਾਲ

+	2	0	3
ਮ — —	ਮ ਗ ਰ ਸ	ਸ — ਮ —	ਰ ਮ — ਪ
ਲਾ ਸ ਸ ਸ	ਸ ਸ ਇ ਓ	ਸ ਸ ਖੇ ਸ	ਲੁ ਰੀ ਸ ਦਿ
ਧ — ਨੁ —	ਧ ਪ ਮ ਗ	ਰ — ਗ —	ਰ ਗ — ਰ
ਖਾ ਸ ਸ ਇ	ਓ ਸ ਸ ਸ	ਸ ਸ ਖੇ ਸ	ਲੁ ਰੀ ਸ ਦਿ
ਸ			
ਖਾਇਓ			

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫, ਘਰ ੧੫ ਪੜਤਾਲ, ਪੰਨਾ ੪੦੮

ਬਿਕਾਰ ਮਾਇਆ ਮਾਦਿ ਸੋਇਓ ਸੂਝ ਬੂਝਨ ਆਵੇ ॥
 ਪਕਰਿ ਕੇਸ ਜਮਿ ਉਠਾਰਿਓ ਤਦ ਹੀ ਘਰਿ ਜਾਵੇ ॥ ੧ ॥
 ਲੋਭ ਬਿਖਿਆ ਬਿਖੇ ਲਾਗੇ ਹਿਰਿ ਵਿਤ ਚਿਤ ਦੁਖਾਹੀ ॥
 ਖਿਨ ਭੰਗੁਨਾ ਕੈ ਮਾਨਿ ਮਾਤੇ ਅਸੁਰ ਜਾਣਹਿ ਨਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ
 ਬੇਦ ਸਾਸਤ੍ਰ ਜਨ ਪ੍ਰਕਾਰਹਿ ਸੁਨੈ ਨਾਹੀ ਡੋਰਾ ॥
 ਨਿਪਟਿ ਬਾਜੀ ਹਾਰਿ ਮੂਕਾ ਪਛਤਾਇਓ ਮਨਿ ਭੋਰਾ ॥ ੨ ॥
 ਡਾਨੁ ਸਗਲ ਗੈਰ ਵਜਹਿ ਭਰਿਆ ਦੀਵਾਨ ਲੇਖੈ ਨ ਪਰਿਆ ॥
 ਜੇਹ ਕਾਰਜਿ ਰਹੈ ਓਲਾ ਸੋਇ ਕਾਮੁ ਨ ਕਰਿਆ ॥ ੩ ॥
 ਐਸੇ ਜਗੁ ਮੋਹਿ ਗੁਰਿ ਦਿਖਾਇਓ ਤਉ ਏਕ ਕੀਰਤਿ ਗਾਇਆ ॥
 ਮਾਨੁ ਤਾਨੁ ਤਜਿ ਸਿਆਨਪ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕੁ ਆਇਆ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੧੫੨

ਰਾਗ ਆਸਾ ਪੜਤਾਲ

ਦਾਈ ਤਾਲ ਰੂਪਕ (ਅਸਥਾਈ)

0	2	2	0	1	2	ਗ
						ਬਿ
ਗ — ਸ	ਰ ਸ	ਰ ਪ	ਪ	ਗ ਗ ਰ	ਸ —	—
ਕਾ ਽ ਰ	ਮਾ ਽	ਇਆ ਽	ਮਾ ਽	ਦਿ ਸੇ	਽	ਇਓ ਬਿ
ਗ — ਸ	ਰ ਸ	ਰ ਪ	ਪ	ਗ ਗ ਰ	ਸ —	—
ਕਾ ਽ ਰ	ਮਾ ਽	ਇਆ ਽	ਮਾ ਽	ਦਿ ਸੇ	਽	ਇਓ ਽
ਸੰ — ਨ	ਧ ਪ	— ਧ	ਸੰਨ ਧਪ ਧਪ	ਮਗ ਰਸ	ਸਰ ਗ	ਗ
ਸੂ ਽ ਝ	ਬੂ ਽	ਝ ਨ	ਆ਽ ਽਽ ਽਽	ਵੇ਽ ਽਽	਽਽	ਬਿ
ਗ						
ਕਾ						

ਅੰਤਰਾ

ਪ — ਧ	ਸੰ —	—	—	ਸੰਰ ਗੰਰ ਗੰਰ	ਸੰਰ	ਸੰਨ	ਧਨ	ਧਪ
ਪ ਕ ਰਿ	ਕੇ ਽	ਸ	਽	ਜ਽ ਽਽ ਮਿਉ	ਠਾ਽	ਰਿ਽	ਓ਽	਽਽
ਸੰ — ਨ	ਧ ਪ	— ਧ	ਸੰਨ ਧਪ ਧਪ	ਮਗ ਰਸ	ਸਰ ਗ	ਗ		
ਤ ਽ ਦ	ਹੀ ਽	ਘ ਰਿ	ਜਾ ਽਽ ਽਽	ਵੇ਽ ਽਽	਽਽	਽਽	ਬਿ	
ਗ								
ਕਾ								

ਸੰਚਾਰੀ ਤੇ ਆਭੋਗ ੧ ਤਾਲ ਦਾਈ

ਧ ਰ —	—	—	ਸ ਰ	ਗ ਗਰ ਗਰ	ਗ	—	ਸ	—
ਲੋ ਽ ਭ	ਬਿ	ਪਿ	ਆ ਽	ਬਿ ਖੇ਽ ਽਽	ਲਾ	਽	ਗੇ	ਹਿਰਿ
ਰ ਮ —	ਪ	— ਧ	ਪਧ	ਸੰ —	—	—	—	ਪ
ਵਿ ਽ ਤ	ਚਿ	਽ ਤ	਽ਦੁ	ਖਾ ਽ ਽	ਹੀ	਽	਽	ਖਿਨ
ਪ — ਧ	ਸੰ —	—	—	ਸੰਰ ਗੰਰ ਗੰਰ	ਸੰਰ	ਸੰਨ	ਧਨ	ਧਪ
ਭੇ ਽ ਗੁ	ਨਾ ਽	ਕੈ ਽	ਮਾ਽ ਽਽ ਨਿ਽	ਮਾ਽ ਽਽	਽਽	਽਽	ਭੇ	਽਽

ਸੰ	—	ਨ	ਧ	ਪ	—	ਧ	ਸੰ	ਧ	ਧ	ਮਗ	ਰਸ	ਸਰ	ਗ
ਅ	ਸੁ	ਰ	ਜਾ	ਫ	ਣ	ਹਿ	ਨਾਫ	ਫਫ	ਫਫ	ਹੀਫ	ਫਫ	ਫਫ	ਬਿ
ਗ													
ਕਾ													

ਅੰਤਰਾ ੨ ਇਕਤਾਲਾ

+	0	2	0	3	0
ਪ	—	—	—	—	—
ਭੇ	ਫ	ਫ	ਜ	ਪੁਫ	ਰ
ਧ	—	ਮ	ਪ	—	—
ਸੁ	ਫੈ	ਫ	ਭੈ	ਫ	ਫ
ਪ	—	—	ਗੰਰੇ	ਗੰਰੇ	ਗੰ
ਨਿ	ਪ	ਫ	ਹਾ	ਫਫ	ਰਿ
ਨ	—	ਪ	ਗ	—	ਰ
ਪ	ਫੁ	ਮ	ਭੈ	ਫ	ਫ
ਗ					
ਕਾ					

ਸੰਚਾਰੀ ਤੇ ਆਭੋਗ ਨੰਬਰ ੨ ਤਾਲ ਚੰਚਲ

+	2	0	3
ਪ	—	ਗ	—
ਰ	—	ਰ	—
ਡਾ	ਸ	ਜ	ਸ
ਨੁ	ਗ	ਹਿ	ਭ
ਲ	ਲ	ਦੀ	ਰਿ
ਗੈ	ਗੈ	ਆ	ਦੀ
ਰ	ਰ	ਦੀ	ਦੀ
ਵਾ	ਵਾ	ਵਾ	ਵਾ
ਫ	ਫ	ਫ	ਫ
ਨ	ਨ	ਨ	ਨ
ਧ	ਧ	ਧ	ਧ
ਧੈ	ਧੈ	ਧੈ	ਧੈ
ਨ	ਨ	ਨ	ਨ
ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ
ਕਾ	ਕਾ	ਕਾ	ਕਾ
ਫ	ਫ	ਫ	ਫ
ਰ	ਰ	ਰ	ਰ
ਜਿ	ਜਿ	ਜਿ	ਜਿ
ਗੰ	ਗੰ	ਗੰ	ਗੰ
ਰੰ	ਰੰ	ਰੰ	ਰੰ
ਗੰ	ਗੰ	ਗੰ	ਗੰ
ਓ	ਓ	ਓ	ਓ
ਫ	ਫ	ਫ	ਫ
ਲਾ	ਲਾ	ਲਾ	ਲਾ
ਫ	ਫ	ਫ	ਫ
ਰ	ਰ	ਰ	ਰ
ਸ	ਸ	ਸ	ਸ
ਫ	ਫ	ਫ	ਫ
ਬਿ	ਬਿ	ਬਿ	ਬਿ

ਸੰਚਾਰੀ ਤੇ ਆਭੋਗ ਨੰਬਰ ੩ ਤਾਲ ਚੰਚਲ

ਧ	ਰ	—	—	—	ਸ	ਗ	ਰ	ਗ	—	—	ਸ	—
ਐ	ੜ	ਸੋ	ਜ	ਗੁ	ਮੋ	ਹਿ	ਗੁ	ਰਿ	ਦਿ	ਖਾ	ੜ	ਇਉ ਤਉ
ਰ	—	ਮ	ਪ	—	ਧ	—	ਸੰ	—	—	—	—	—
ਏ	ੜ	ਕ	ਕੀ	ੜ	ਰ	ਤਿ	ਗਾ	ੜ	ਇ	ਆ	ੜ	ੜ ੜ
ਪ	—	ਧ	ਸੰ	—	—	—	ਗੰ	ਰੰ	ਗੰ	—	ਰੰ	ਸੰ
ਮਾ	ੜ	ਨੁ	ਤਾ	ੜ	ਨੁ	ੜ	ਤ	ਜਿ	ਸਿ	ਆ	ੜ	ਨ ਪ
ਨ	—	—	ਧ	ਪ	—	ਮ	ਗ	—	—	ਰ	ਸ	—
ਸ	ਰ	ਣਿ	ਨਾ	ੜ	ਨ	ਕੁ	ਆ	ੜ	ਇ	ਆ	ੜ	ੜ ਬਿ
ਗ												
ਕਾ												

ਆਸਾਵਰੀ

ਕਈ ਪੁਰਾਤਨ ਰੀਤਾਂ ਵਿਚ ਹੁਣ ਦੀ ਪ੍ਰਚਲਤ ਆਸਾਵਰੀ ਨਾਲੋਂ ਕੁਝ ਫਰਕ ਹੈ, ਮਸਲਨ ਮਪ ਧੁਸ਼ ਦੀ ਬਜਾਏ ਮ ਧੁ ਨੁ ਸੰ ਹੈ, ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੁਰਾਤਨ ਰੀਤਾਂ ਹਨ, ਨੁਟੇਸ਼ਨ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

ਆਸਾਵਰੀ ਅੰਗ ਧੁ ਵਾਦੀ ਸਮਾਂ ਦਿਨ ਦੂਜਾ ਪਹਿਰ
ਔੜਵ ਸੰਪੂਰਣ ਗੁ ਸੰਵਾਦੀ

ਆਰੋਹੀ : ਸ ਰ ਮ ਪ ਧੁ ਸੰ
ਅਵਰੋਹੀ : ਸੰ ਨੁ ਧੁ ਪ ਮ ਗੁ ਰ ਸ

ਆਲਾਪ : ਸ ਰ ਮ ਪ ਧੁ ਧੁ ਪ, ਮਪ ਗੁ ਰ ਮ ਪ ਗੁ ਰ ਸ
ਮ ਪ ਧੁ ਧੁ ਪ, ਨੁ ਧੁ ਪ, ਸੰ ਰੰ ਨੁਸੰਧੁਧੁਪ, ਮਪ ਧੁਧੁਸੰ,
ਸੰ ਰੰ ਮੰ ਪੰ, ਗੁ ਰੰ ਸੰ, ਰੰਨੁਸੰਧੁਪ, ਮਪ ਗੁਰ, ਮਪ ਗੁ ਰ ਸ,

ਆਸਾਵਰੀ ਜੋਨਪੁਰੀ

ਕਈਆਂ ਰੀਤਾਂ ਵਿਚ ਦੋਨੋਂ ਧੈਵਤ ਲਗਦੇ ਹਨ ਤੇ ਕਈਆਂ ਵਿਚ ਆਰੋਹੀ ਸੰਪੂਰਣ ਹੈ।

ਆਸਾਵਰੀ ਅੰਗ ਧੁ ਵਾਦੀ ਸਮਾਂ ਆਸਾਵਰੀ ਵਾਲਾ
ਔੜਵ ਸੰਪੂਰਣ

ਆਰੋਹੀ : ਸ ਰ ਮ ਪ ਧੁ ਨੁ ਸੰ
ਸੰ ਨੁ ਧੁ ਪ ਮ ਗੁ ਰ ਸ

ਆਲਾਪ : ਮ ਪ ਧੁ ਧੁ ਪ ਗੁ ਰ ਸ, ਸ ਰ ਮ ਪ ਧੁ ਨੁ ਧੁ ਧੁ ਪ
ਮਪ ਧੁਨੁਸੰ, ਰੰਨੁਸੰ, ਧੁ ਗੁ ਰੰ ਨੁ ਧ ਮ ਪ ਗੁ ਰ ਸ

ਆਸਾਵਰੀ ਮਹਲਾ ੪, ਪੰਨਾ ੩੬੯-੭੦

ਮਾਈ ਮੋਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਰਾਮੁ ਬਤਾਵਹੁ ਰੀ ਮਾਈ ॥

ਹਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਜੈਸੇ ਕਰਹਲੁ ਬੇਲਿ ਰੀਝਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ

ਹਮਰਾ ਮਨੁ ਬੈਰਾਗ ਬਿਰਕਤੁ ਭਇਓ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਮੀਤ ਕੈ ਤਾਈ ॥

ਜੈਸੇ ਅਲਿ ਕਮਲਾ ਬਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕੈ ਤੈਸੇ ਮੋਹਿ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਰਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ੧ ॥

ਰਾਖੁ ਸਰਣਿ ਜਗਦੀਸੁਰ ਪਿਆਰੇ ਮੋਹਿ ਸਰਧਾ ਪੂਰਿ ਹਰਿ ਗੁਸਾਈ ॥

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੈ ਮਨਿ ਅਨੰਦੁ ਹੋਤ ਹੈ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਨਿਮਖ ਦਿਖਾਈ ॥੨॥੩੬੯॥੧੫॥੬੭॥

ਰਾਗ ਆਸਾਵਰੀ ਤਾਲ ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ

(ਅਸਥਾਈ)

+	2	0	3
		ਮ —	— ਪ —
		ਮਾ ਟ	ਈ ਮੋ ਟ ਰੋ
ਧੁ — — —	ਸੰ ਨੁ — ਧੁ	ਪ — ਮ —	— ਪ —
ਪ੍ਰੀ ਟ ਟ ਟ	ਪ੍ਰੀ ਟ ਟ ਟ	ਮੁ ਟ ਮਾ ਟ	ਈ ਮੋ ਟ ਰੋ
ਧੁ — — —	ਸੰ ਨੁ — ਧੁ	ਪ — — —	ਧੁ ਮ — ਪ
ਪ੍ਰੀ ਟ ਟ ਟ	ਪ੍ਰੀ ਟ ਟ ਟ	ਮੁ ਟ ਰਾ ਟ	ਟ ਮੁ ਟ ਬ
ਗੁ — — —	ਰ — ਸ —	— — ਰ —	ਗੁ ਰੰ ਸੰ —
ਰਾ ਟ ਵ ਹੁ	ਰੀ ਟ ਮਾ ਟ	ਈ ਟ ਚਾ ਟ	ਟ ਮੁ ਟ ਬ
ਨੁ ਧੁ ਪ —	ਮ — ਗੁ —	ਰ ਸ ਮ —	— ਪ —
ਤਾ ਟ ਵ ਹੁ	ਰੀ ਟ ਮਾ ਟ	ਈ ਟ ਮਾ ਟ	ਈ ਮੋ ਟ ਰੋ
ਧੁ			
ਪ੍ਰੀ			

ਅੰਤਰਾ

		ਮ — — —	— ਪ — ਧ
		ਹ ਉ ਹ ਟ	ਰਿ ਬਿ ਨੁ ਟ
ਸੰ — — —	— — — —	ਰੰ — — —	ਗੁ ਰੰ ਸੰ —
ਖਿ ਟ ਨੁ ਟ	ਟ ਟ ਟ ਟ	ਪ ਲੁ ਰ ਟ	ਟ ਹਿ ਨ ਟ
ਨੁ ਧੁ — —	ਪ — — —	ਗੁੰ — — —	ਗੁ ਰੰ ਸੰ —
ਸ ਟ ਟ ਟ	ਕਉ ਟ ਟ ਟ	ਜੈ ਟ ਸੇ ਕ	ਚ ਹ ਟ ਲੁ
ਨੁ ਧੁ — —	ਪ — — —	ਮ — ਪ —	ਧੁ ਮ — ਪ
ਬੋ ਟ ਟ ਟ	ਲਿ ਟ ਟ ਟ	ਟ ਟ ਬੋ ਟ	ਟ ਲਿ ਟ ਰੀ

ਗੁ — — —	ਰ — ਸ —	ਪ — — —	ਧੁ ਮ — ਪ
ਝਾ ਟ ਟ ਟ	ਈ ਟ ਟ ਟ	(ਪਿਆ ਰੇ) ਬੇ ਟ	ਟ ਲਿ ਟ ਰੀ
ਗੁ — — —	ਰ — ਸ —	— — ਮ —	— ਪ — —
ਝਾ ਟ ਟ ਟ	ਈ ਟ ਟ ਟ	ਟ ਟ ਮਾ ਟ	ਈ ਮੇ ਟ ਰੇ
ਧੁ			
ਪ੍ਰੀ			

ਨੋਟ : ਬਾਕੀ ਸਾਰੀਆਂ ਤੁਕਾਂ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ ।

ਆਸਾਵਰੀ ਮਹਲਾ ੫, ਇਕਤੁਕਾ, ਪੰਨਾ ੪੧੦-੧੧

ਓਇ ਪਰਦੇਸੀਆਹਾਂ ॥

ਸੁਨਤ ਸੰਦੇਸੀਆਹਾਂ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਜਾ ਸਿਉ ਰਚਿ ਰਹੇ ਹਾਂ ॥

ਸਭ ਕਉ ਤਜਿ ਗਏ ਹਾਂ ॥

ਸੁਪਨਾ ਜਿਉ ਭਏ ਹਾਂ ॥

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਿਨਿ ਲਏ ॥ ੧ ॥

ਹਰਿ ਤਜਿ ਅਨ ਲਗੇਹਾਂ ॥

ਜਨ ਮਹਿ ਮਰਿ ਭਗੇ ਹਾਂ ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨਿ ਲਹੇ ਹਾਂ ॥

ਜੀਵਤ ਸੇ ਰਹੇ ਹਾਂ ॥

ਜਿਸਹਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਹੋਇ ਹਾਂ ॥

ਨਾਨਕ ਭਗਤੁ ਸੋਇ ॥ ੨ ॥ ੭ ॥ ੧੬੩॥ ੨੩੨ ॥

Prof. Dr. Harnam Singh Shan
Principal Project Investigator
U. G. C. Research Project on Sikhism
505, Sector 16, Chandigarh.

ਰਾਗ ਆਸਾਵਰੀ ਪੜਤਾਲ

ਤਾਲ ਧਮਾਰ (ਅਸਥਾਈ)

+					2	0			3				
									ਮਰ	ਮ	ਪਮ	ਪ	
									ਓੜ	ਇ	ਪੜ	ਰ	
ਧੁ	—	—	ਪ	—	—	—	ਮਗੁ	ਰ	ਸ	ਮਰ	ਮ	ਪਮ	ਪ
ਦੇ	ੜ	ਸੀ	ਆ	ੜ	ੜ	ੜ	ਹਾਂੜ	ੜ	ੜ	ਓੜ	ਇ	ਪੜ	ਰ
ਧੁ	—	—	ਪ	—	—	—	ਮਗੁ	ਰ	ਸ	ਮ	—	ਪ	ਪਧੁ
ਦੇ	ੜ	ਸੀ	ਆ	ੜ	ੜ	ੜ	ਹਾਂੜ	ੜ	ੜ	ਸੁ	ਨ	ਤ	ਸੜ

ਸੰ — — ਨੁਧੁ ਧੁ ਪ — ਮਗੁ ਰ ਸ | ਮਰੁ ਮ ਘਮ ਪ
 ਦੇ ਟ ਸਿ ਆਟ ਟ ਟ ਟ ਗਾਟ ਟ ਟ ਓਟ ਇ ਪਟ ਰ
 ਧੁ
 ਦੇ

ਅੰਤਰਾ ੧ ਢਾਈ ਤਾਲ

0	2	3	0	2	3
ਮ — —	ਪ — —	— ਧੁ	ਸੰ — —	— —	— —
ਜਾ ਟ ਸਿਓ	ਰ ਟ	ਚਿ ਟ	ਰ ਹੇ ਟ	ਹਾਂ ਟ	ਟ ਟ
ਮ — —	ਪ — —	— ਧੁ	ਸੰ — —	— —	— ਰੰ
ਜਾ ਟ ਸਿਓ	ਰ ਟ	ਚਿ ਟ	ਰ ਹੇ ਟ	ਹਾਂ ਟ	ਟ ਟ
ਰੰ — ਗੁੰ	ਰੰ ਸੰ —	— ਧੁ	ਨੁ ਧੁ —	ਪ —	— —
ਸ ਭ ਕਉ	ਤ ਟ ਜਿ ਟ	— ਟ	ਗ ਏ ਟ	ਹਾਂ ਟ	ਟ ਟ
ਰੰ — —	ਨੁ — —	ਸੰ —	ਨੁ ਧੁ —	ਪ —	— —
ਸੁ ਪ ਨਾ	ਜਿ ਉ ਟ	ਟ ਟ	ਭ ਏ ਟ	ਹਾਂ ਟ	ਟ ਟ
ਰੰ — —	ਨੁ — —	ਸੰ —	ਨੁ ਧੁ —	ਪ —	— —
ਸੁ ਪ ਨਾ	ਜਿ ਉ ਟ	ਟ ਟ	ਭ ਏ ਟ	ਹਾਂ ਟ	ਹ ਰਿ
ਮ ਗੁ —	ਰ —	ਸ —	ਮਰੁ ਰ ਮ	ਪ ਮ	ਪ —
ਨਾ ਟ ਮੁ	ਜਿ ਨਿ ਲ ਏ	ਓਟ ਇ ਟ	ਪ ਟ	ਪ ਟ	ਰ ਟ
ਧੁ					
ਦੇ					

ਨੋਟ : ਅਸਥਾਈ ਤਾਲ ਧੁਮਾਰ ਵਿਚ ਹੀ ਕਹਿਣੀ ਹੈ ।

ਅੰਤਰਾ ੨ ਢਾਈ ਤਾਲ

		ਸ —	ਰ —	ਮ —	
		ਹ ਰਿ	ਤ ਟ ਜਿ	ਅ ਟ	ਨ ਟ
ਪ — —	— —	— —	— —	— —	ਧੁ ਨੁ
ਲ ਗੇ ਟ	ਹਾਂ ਟ	ਟ ਟ	ਜ ਨ ਮਹਿ	ਮ ਟ	ਰਿ ਟ
ਨੁ ਧੁ —	ਪ —	— —	ਮ —	ਪ —	— ਧੁ
ਭ ਗੇ ਟ	ਹਾਂ ਟ	ਟ ਟ	ਹਰਿ ਹ ਰਿ	ਜ ਟ	ਨਿ ਟ
ਸੰ — —	— —	ਮ —	— —	ਪ —	— ਧੁ
ਲ ਹੇ ਟ	ਹਾਂ ਟ	ਹ ਰਿ	ਹ ਟ ਰਿ	ਜ ਟ	ਨਿ ਟ

ਸੰ	—	—	—	—	ਚ	ਗੁੰ	—	—	ਰੰ	ਸੰ	—
ਲ	ਹੇ	ਫ	ਗਾਂ	ਫ	ਜੀ	ਵ	ਤ	ਸੇ	ਫ	ਫ	ਫ
ਸੰ	—	—	—	—	ਰੰ	—	—	ਨੁ	—	—	ਸੰ
ਰ	ਹੇ	ਫ	ਗਾਂ	ਫ	ਜਿ	ਸਹਿ	ਕ੍ਰਿ	ਪਾ	ਫ	ਲੁ	ਫ
ਨੁ	ਪੁ	—	ਪ	—	ਰੰ	—	—	ਨੁ	—	—	ਸੰ
ਹੋ	ਇ	ਫ	ਗਾਂ	ਫ	ਜਿ	ਸਹਿ	ਕ੍ਰਿ	ਪਾ	ਫ	ਲੁ	ਫ
ਨੁ	ਪੁ	—	ਪ	—	ਮ	ਗੁ	—	ਰ	—	ਸ	—
ਹੋ	ਇ	ਫ	ਗਾਂ	ਫ	ਨ	ਕ	ਭ	ਗ	ਤੁ	ਸੋ	ਇ
ਮਰ	ਰ	ਮ	ਪ	ਮ	ਧਮਾਰ ਸ਼ੁਰੂ						
ਓਫ	ਇ	ਫ	ਪ	ਫ	ਪੁ						
			ਰ	ਫ	ਦੇ						

ਨੋਟ : ਅਸਥਾਈ ਤਾਲ ਧਮਾਰ ਵਿਚ ਹੀ ਕਹਿਣੀ ਹੈ

ਯਹ ਮਨੁ ਨੈਕ ਨ ਕਹਿਓ ਕਰੈ ॥

ਸੀਖ ਸਿਖਾਇ ਰਹਿਓ ਅਪਨੀ ਸੀ ਦੁਰਮਤਿ ਤੇ ਨ ਟਰੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮਦਿ ਮਾਇਆ ਕੈ ਭਇਓ ਬਾਵਰੇ ਹਰਿ ਜਸੁ ਨਹਿ ਉਚਰੈ ॥

ਕਰਿ ਪਰਪੰਚੁ ਜਗਤ ਕਉ ਡਹ ਕੈ ਅਪਨੇ ਉਦਰੁ ਭਰੈ ॥ ੧ ॥

ਸੁਆਨ ਪੂਛ ਜਿਉ ਹੋਇ ਨ ਸੁਧੈ ਕਹਿਓ ਨ ਕਾਨ ਧਰੈ ॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਜੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਨਿਤ ਜਾਤੇ ਕਾਜੁ ਸਰੈ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥

ਰਾਗ ਦੇਵ ਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੯, ਪੰਨਾ ੫੩੬

ਰਾਗ ਆਸਾਵਰੀ ਝੱਪ ਤਾਲ

(ਅਸਥਾਈ)

+		2		0		3		
ਪਮ	ਪ	ਗੁਰ	ਗੁ	ਰ	ਮ	ਪਮ	ਪਮ	ਪ
ਨੈਫ	ਫ	ਕਫ	ਫ	ਕ	ਹਿ	ਓਫ	ਫਫ	ਕ
ਪੁ	—	—	—	ਪਧੁਨੁ	ਪੁ	ਪ	—	—
ਹੇ	ਫ	ਫ	ਫ	ਯਹਫ	ਫ	ਮ	ਫ	ਨੁ
ਪ	—	ਪਧੁ	ਮ	ਪਮ	ਪ	ਮ	ਗੁ	—
ਸੀ	ਫ	ਖਫ	ਫ	ਖਾਫ	ਫ	ਇ	ਫ	ਫ

ਗੁ	—	—	—	ਮ	ਗੁਰ	ਰ	ਗੁਰ	ਸ	—
ਰਹਿ	ਓ	ਅ	ੜ	ਪ	ਨੀੜ	ੜ	ਸੀੜ	ੜ	ੜ
ਸ	—	ਰ	ਮ	—	ਪ	—	ਪਧੁ	ਮ	ਪਧੁ
ਦੁ	ਰ	ਮ	ਤਿ	ਤੇ	ਨ	ੜ	ੜ	ੜ	ਟੜ
ਸੰ	—	ਨੁਧੁ	ਧੁ	—	ਪਧੁਨੁ	ਧੁ	ਪ	—	—
ਰੈ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਯਹੜ	ੜ	ਮ	ੜ	ਨੁ
ਪਮ	ਪ	ਗੁਰ	ਗੁ	ਸ	ਰ	ਮ	ਪਮ	ਪਮ	ਪ
ਨੈੜ	ੜ	ਕੜ	ੜ	ਨ	ਕ	ਹਿ	ਓੜ	ੜ	ਕ
ਧੁ									
ਰੈ									

ਅੰਤਰਾ

ਮ	—	ਪ	—	ਪਧੁ	ਸੰ	—	—	—	—
ਮ	ਦਿ	ਮਾ	ੜ	ੜਇ	ਆ	ੜ	ਕੈ	ੜ	ੜ
ਨੁਧੁ	ਧੁ	ਸੰ	—	—	—	—	ਨੁਧੁ	ਧੁ	ਪ
ਭਇ	ੜ	ਓ	ੜ	ੜ	ਬਾ	ਵ	ਰੇੜ	ੜ	ੜ
ਪਮ	ਪ	ਗੁਰ	ਗੁ	ਸ	ਰ	ਮ	ਪਮ	ਪਮ	ਪਧੁ
ਹੜ	ਰਿ	ਜੜ	ੜ	ਸੁ	ਨ	ਹਿ	ਉੜ	ੜ	ਚੜ
ਸੰ	—	ਨੁਧੁ	ਧੁ	—	ਪਧੁਨੁ	ਧੁ	ਪ	—	—
ਰੈ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਯਹੜ	ੜ	ਮ	ੜ	ਨੁ
ਪਮ	ਪ	ਗੁਰ	ਗੁ	ਸ	ਰ	ਮ	ਪਮ	ਪਮ	ਪ
ਨੈੜ	ੜ	ਕੜ	ੜ	ਨ	ਕ	ਹਿ	ਓੜ	ੜ	ਕ
ਧੁ									
ਰੈ									

ਨੋਟ : ਇਸ ਤੋਂ ਅਗਲੀ ਤੁਕ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾ ਕੇ ਫਿਰ ਅਖੀਰੀ ਦੇ ਤੁਕਾਂ ਸੰਚਾਰੀ ਤੇ ਆਭੋਗ ਤੇ ਲਾ ਕੇ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਕਰਨੀ ਹੈ ।

ਸੰਚਾਰੀ

ਸ	—	ਮ	—	—	ਪ	—	—	—
ਸੁਆ	ਫ	ਨ	ਫ	ਫ	ਪੁ	ਛ	ਜਿਉ	ਫ
ਪ	—	ਪੁ	ਮ	ਪ	ਗੁ	—	ਰ	ਸ
ਹੋ	ਫ	ਇਫ	ਫ	ਨ	ਸੁ	ਫ	ਧੋ	ਫ
ਸ	—	ਰ	ਮ	—	ਪ	—	ਪੁ	ਮ
ਕ	ਫ	ਚਿਓ	ਫ	ਨ	ਕਾ	ਫ	ਨਫ	ਫ
ਮ	—	—	—	—	ਰ	—	ਗੁਰ	ਸ
ਗੁ	ਗੁ	—	—	—	ਧ	ਫ	ਰੋਫ	ਫ
ਰੈ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ				

ਆਭੋਗ

ਮ	—	ਪ	—	ਪੁ	ਸੰ	—	—	—
ਕ	ਹੁ	ਨਾ	ਫ	ਫ	ਨ	ਕ	ਭ	ਫ
ਨੁਪੁ	ਪੁ	ਸੰ	—	—	—	—	ਨੁਪੁ	ਪੁ
ਰਾਫ	ਫ	ਫ	ਫ	ਮ	ਨਾ	ਮ	ਨਿਫ	ਫ
ਪਮ	ਪ	ਗੁਰ	ਗੁ	ਸ	ਰ	ਮ	ਪਮ	ਪਮ
ਜਾਫ	ਫ	ਭੋਫ	ਫ	ਫ	ਕਾ	ਫ	ਚੁਫ	ਫ
ਸੰ	—	ਨੁਪੁ	ਪੁ	ਫ	ਪੁਪੁਨੁ	ਪੁ	ਪ	—
ਰੈ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ	ਯਹਫ	ਫ	ਮ	ਫ
ਪਮ	ਪ	ਗੁਰ	ਗੁ	ਸ	ਰ	ਮ	ਪਮ	ਪਮ
ਨੋਫ	ਫ	ਕਫ	ਫ	ਨ	ਕ	ਹਿ	ਓਫ	ਫ
ਪੁ	—	—	—	—	—	—	—	—
ਰੈ	—	—	—	—	—	—	—	—

ਰਾਮਦਾਸ ਸਰੋਵਰਿ ਨਾਤੇ ॥
 ਸਭਿ ਉਤਰੇ ਪਾਪ ਕਮਾਤੇ ॥
 ਨਿਰਮਲ ਹੋਇ ਕਰਿ ਇਸਨਾਨਾ ॥
 ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਕੀਨੇ ਦਾਨਾ ॥ ੧ ॥
 ਸਭਿ ਕੁਸਲ ਖੇਮ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੇ ॥
 ਸਹੀ ਸਲਾਮਤਿ ਸਭਿ ਬੋਕ ਉਥਾਰੇ ॥
 ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮਲੁ ਲਾਥੀ ॥
 ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮੁ ਭਇਓ ਸਾਥੀ ॥
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥
 ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੬੫

ਸੋਰਠ ਮਹਲਾ ੫, ਘਰੂ ੩ ਦੁਪਦੇ, ਪੰਨਾ ੯੨੫-੨੬

ਰਾਗ ਆਸਾਵਰੀ ਤਿੰਨਤਾਲ

(ਅਸਥਾਈ)

+	2	0	3
		ਮ	
	ਸ —	ਰ — ਮ —	ਪ ਮ ਪ ਸੰ
	ਰਾ ਮ	ਦਾ ਟ ਸ ਸ	ਰੇ ਟ ਵ ਰਿ
ਨੁ			
ਪੁ ਪੁ — —	ਪ — — —	— — ਮ ਪ	ਗੁ ਰ ਮ —
ਨਾ ਟ ਟ ਟ	ਤੇ ਟ ਟ ਟ	ਸਭਿ ਉ ਤ ਰੇ	ਪਾ ਟ ਪ ਕ
ਪ — — —	ਗੁ — ਰਸ ਸ	ਰ — ਮ —	ਪ ਮ ਪ ਸੰ
ਮਾ ਟ ਟ ਟ	ਤੇ ਟ ਰਾ ਟ ਮ	ਦਾ ਟ ਸ ਸ	ਰੇ ਟ ਵ ਰਿ
ਨੁ			
ਪੁ			
ਨਾਤੇ			

ਅੰਤਰਾ

		ਮ —		ਪ — — ਪੁ
		ਨਿਰ ਮਲ		ਹੋ ਿ ਇ ਿ
ਸੰ — — —	— — — —	— ਨੁਪੁ ਧੁ —	ਸੰ — — ਰ	
ਿ ਕ ਰਿਇ ਸ	ਨਾ ਿ ਨਾ ਿ	ਿ ਨੁਗੁ ਿ ਰਿ	ਪੁ ਿ ਰੈ ਿ	
ਸੰਗੁ ਰੰ ਸੰ	ਨੁਪੁ ਧੁ ਪ —	— ਸੰ — —	ਨੁਸੰ ਸੰ ਧੁ ਪ	
ਕੀਿ ਿ ਨੇ ਿ	ਦਾਿ ਿ ਨਾ ਿ	ਿ ਗੁ ਿ ਰ	ਪੁਿ ਿ ਰੈ ਿ	
ਮ		— ਸੰ — —	ਨੁਸੰ ਸੰ ਧੁ ਪ	
ਗੁ ਰ ਮ ਗੁ	ਰ — ਸ —	ਿ ਗੁ ਿ ਰਿ	ਪੁਿ ਿ ਰੈ ਿ	
ਕੀ ਿ ਨੇ ਿ	ਦਾ ਿ ਨਾ ਿ	ਮ	ਪ ਮ ਪ ਸੰ	
ਮ		ਰ — ਮ —	ਰੋ ਿ ਵ ਰਿ	
ਗੁ ਰ ਮ ਗੁ	ਰ — ਸ —	ਦਾ ਿ ਸ ਸ		
ਕੀ ਿ ਨੇ ਿ	ਦਾ ਨਾ ਰਾ ਮ			
ਨੁ				
ਧੁ				
ਨਾ				

ਨੋਟ : ਬਾਕੀ ਸਾਰੀਆਂ ਤੁਕਾਂ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ ।

ਮੇਰੇ ਬਾਪੁ ਮਾਧਉ ਤੂ ਧਨੁ ਕੇਸੇ ਸਾਂਵਲੀਓ ਬੀਨੁ ਲਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਕਰ ਧਰੇ ਚਕ੍ਰ ਬੈਕੁੰਠ ਤੇ ਆਏ ਗਜ ਹਸਤੀ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨ ਉਧਾਰੀਅਲੇ ॥
 ਦੁਹਸਾਸਨ ਕੀ ਸਭਾ ਦੋਪਤੀ ਅੰਬਰ ਲੇਤ ਉਧਾਰੀਅਲੇ ॥ ੧ ॥
 ਗੋਤਮ ਨਾਰਿ ਅਹਲਿਆ ਤਾਰੀ ਪਾਵਨ ਕੇਤਕ ਤਾਰੀਅਲੇ ॥ ੧ ॥
 ਐਸਾ ਅਧਮੁ ਅਜਾਤਿ ਨਾਮ ਦੇਉ ਤਉ ਸਰਨਗਤਿ ਆਈਅਲੇ ॥ ੨ ॥ ੨੨ ॥
 ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਬਾਣੀ ਨਾਮ ਦੇਵ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੯੮੮

ਰਾਗ ਆਸਾਵਰੀ ਝੱਪ ਤਾਲ

(ਅਸਥਾਈ)

+	2	0	3
ਸ ਮ	ਪ — ਸੰ	ਨੁਪੁ ਧੁ	ਪ — —
ਮੇ ਰੋ	ਬਾ ਿ ਪੁ	ਮਾਿ ਿ	ਧਉ ਿ ਿ

ਪ	—	ਪੁ	ਮ	ਪ	ਗ	—	ਰ	—	ਸ
ਤੁ	ੜ	ਧ	ੜ	ਨੁ	ਕੇ	ੜ	ਸੋ	ੜ	ੜ
ਸੰ	—	ਰੰ	ਰੰਨੁ	ਨੁ	ਧੁ	—	ਪ	—	—
ਸਾਂ	ੜ	ਵ	ੜੜ	ਲੀ	ਓ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
ਪ	—	ਪੁ	ਮ	ਪ	ਗ	—	ਰ	—	ਸ
ਬੀ	ਨੁ	ਲਾ	ੜ	ਇ	ਬੀ	ਨੁ	ਲਾ	ੜ	ਇ
ਸ									
ਮੇਰੇ									

ਅੰਤਰਾ

ਮ	—	ਪ	—	ਪੁ	ਸੰ	—	—	—	—
ਕ	ਰਿ	ਧ	ੜ	ਰੈ	ਚ	ੜ	ਕੁ	ੜ	ਬੀ
ਨੁਪੁ	ਧੁ	ਸੰ	ੜ	ੜ	ਨੁਪੁ	ਧੁ	ਪ	—	—
ਕੁੰ	ੜ	ਠ	ੜ	ਤੇ	ਆ	ੜ	ਏ	ੜ	ੜ
ਰੰ	—	ਨੁ	—	ਨੁਸੰ	ਧੁ	—	ਪ	—	—
ਗ	ਜ	ਹ	ੜ	ਤੀ	ਕੇ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
ਪ	—	ਪੁ	ਮ	ਪ	ਗ	—	ਰ	—	ਸ
ਪ੍ਰਾ	ੜ	ਨ	ੜ	ਉ	ਧਾ	ਰੀ	ਅ	ੜ	ਲੇ
ਸ									
ਮੇਰੇ									

ਨੋਟ : ਬਾਕੀ ਸਾਰੀਆਂ ਤੁਕਾਂ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ ।

ਬਾਤੀ ਸੂਕੀ ਤੇਲੁ ਨਿਖੂਟਾ ॥
 ਮੰਦਲੁ ਨ ਬਾਜੈ ਨਟੁ ਪੈ ਸੂਤਾ ॥
 ਬੁਝਿ ਗਈ ਅਗਨਿ ਨ ਨਿਕਸਿਓ ਧੂੰਆ ॥
 ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਏਕੁ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਦੂਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਟੂਟੀ ਤੰਤੁ ਨ ਬਜੈ ਰਬਾਬੁ ॥
 ਭੂਲਿ ਬਿਗਾਰਿਓ ਅਪਨਾ ਕਾਜੁ ॥ ੨ ॥
 ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ਕਹਨੁ ਕਹਾਵਨੁ ॥
 ਸਮਝਿ ਪਰੀ ਤਉ ਬਿਸਰਿਓ ਗਾਵਨੁ ॥ ੩ ॥
 ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਪੰਚ ਜੋ ਚੂਰੇ ॥
 ਤਿਨ ਤੇ ਨਾਹਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਦੂਰੇ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੧੧ ॥

ਆਸਾ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੪੭੮

ਰਾਗ ਆਸਾਵਰੀ ਇਕਤਾਲਾ
(ਅਸਥਾਈ)

+	0	2	0	3	4
		ਸ — ਰ ਮ — ਪੁਪੁ			ਮਪ ਸੰ
		ਟੁ ਟੀ ਤੰ ਕੁ ਨ ਬਡ			ਜੈਰ ਟ
ਨੁਪੁ	ਪੁ	—	ਸ — ਰ ਮ — ਪੁਪੁ		ਮਪ ਸੰ
ਬਡ	ਟ	ਬੁ ਟ	ਟੀ ਤੰ ਕੁ ਨ ਬਡ		ਜੈਰ ਟ
ਨੁਪੁ	ਪੁ	—	—	ਪੁਪੁ ਮ — ਪੁਪੁ	ਮ ਪ
ਬਡ	ਟ	ਬੁ ਟ	ਲਿਭਿ ਗਾਡ	ਰਿ ਓ ਅਡ	ਪ ਨਾ
ਗੁ	—	ਰ ਸ —	—	—	ਪੁਪੁ ਮਪ ਸੰ
ਕਾ	ਟ	ਚੁ ਟ	ਟੀ ਤੰ ਕੁ ਨ ਬਡ		ਜੈਰ ਟ
ਨੁਪੁ	ਪੁ	ਪੁਪੁ ਮਪ	ਸੰ ਨੁਪੁ	ਪੁ ਪ ਪੁਪੁ	ਮਪ ਸੰ
ਬਡ	ਟ	ਬੁ ਬਡ ਜੈਰ	ਟ ਬਡ	ਟ ਬ	ਜੈਰ ਟ
ਨੁਪੁ					
ਬਾ					

ਅੰਤਰਾ

			ਮ — ਨੁਪੁ	ਪੁ —	—	ਪ	ਪੁ
			ਬਾ ਤੀ ਸੁ	ਟ	ਕੀ ਤੇ	ਲੁ	ਨਿ
ਸੰ	—	—	ਮ — ਨੁਪੁ	ਪੁ —	—	ਪ	ਪੁ
ਖੁ	ਟ	ਟਾ	ਬਾ ਤੀ ਸੁ	ਟ	ਕੀ ਤੇ	ਲੁ	ਨਿ
ਸੰ	—	—	ਨੁਪੁ ਪੁ	ਸੰ —	—	ਰੰ ਗੁਰੰ	ਸੰ
ਖੁ	ਟ	ਟਾ	ਮੰ ਦਲੁ ਨ	ਬਾ ਟ	ਜੈ ਨ	ਟੁ	ਪੈ
ਸੰ	ਨੁਸੰ	ਨੁਪੁ	ਪ —	—	ਪੁਪੁ	ਮ	ਪ
ਸੁ	ਟ	ਤਾਡ	ਮੰ ਦਲੁ	ਨ ਬਾਡ	ਟ ਜੈ	ਨ	ਪੈ
ਗੁ	—	ਰ ਸ —	—	—	ਪੁਪੁ	ਮਪ	ਸੰ
ਸੁ	ਟ	ਤਾ ਟ	ਟੀ ਤੰ	ਕੁ ਨ	ਬਡ	ਜੈਰ	ਟ
ਨੁਪੁ							
ਬਾ							

ਨੋਟ : ਬਾਕੀ ਸਾਰੀਆਂ ਤੁਕਾਂ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ ।

ਅਤਿ ਉਚਾ ਤਾਕਾ ਦਰਬਾਰਾ ॥
 ਅੰਤੁ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਪਾਰਾਵਾਰਾ ॥
 ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਲਖ ਧਾਵੈ ॥
 ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਤਾਕਾ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ੧ ॥
 ਸੁਹਾਵੀ ਕਉਣੁ ਸੁ ਵੇਲਾ ਜਿਤੁ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਲਾਖ ਭਗਤ ਜਾ ਕਉ ਆਰਾਧਿ ॥
 ਲਾਖ ਤਪੀਸਰ ਤਪੁ ਹੀ ਸਾਧਿ ॥
 ਲਾਖ ਜੋਗੀਸਰ ਕਰਤੇ ਜੋਗਾ ॥
 ਲਾਖ ਭੋਗੀਸਰ ਭੋਗਿ ਭੋਗਾ ॥ ੨ ॥
 ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਸਹਿ ਜਾਣਹਿ ਥੋਰਾ ॥
 ਹੈ ਕੋਈ ਸਾਜਣੁ ਪਰਦਾ ਤੋਰਾ ॥
 ਕਰਉ ਜਤਨ ਜੇ ਹੋਇ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ॥
 ਤਾਕਉ ਦੇਈ ਜੀਉ ਕਰਬਾਨਾ ॥ ੩ ॥
 ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਸੰਤਨ ਪਹਿ ਆਇਆ ॥
 ਦੂਖ ਭ੍ਰਮੁ ਹਮਾਰਾ ਸਗਲ ਮਿਟਾਇਆ ॥
 ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਇਆ ਪ੍ਰਭ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਭੂੰਚਾ ॥
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰਾ ਉਚਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥

(ਵਡਹੰਸ ਮਹਲਾ ੫ ਅਤੇ ੧, ਪੰਨਾ ੫੬੨)

ਨੋਟ : ਇਹ ਉਪਰਵਾਲਾ ਸ਼ਬਦ 'ਟੂਟੀ ਤੰਤੁ ਨ ਬਜੈ ਰਬਾਬੁ' ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਰੀਤ ਤੇ ਹੀ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ।

ਤਨੁ ਰੋਨੀ ਮਨੁ ਪੁਨਰਪਿ ਕਰਿ ਹਉ ਪਾਚਉ ਤਤ ਬਰਾਤੀ ॥
 ਰਾਮਰਾਇ ਸਿਉ ਭਾਵਰਿ ਲੈ ਹਉ ਆਤਮ ਤਿਹੁ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ॥
 ਗਾਉ ਗਾਉ ਗੀ ਦੁਲਹਨੀ ਮੰਗਲਚਾਰਾ ॥
 ਮੇਰੇ ਗ੍ਰਿਹ ਆਏ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਭਤਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਨਾਭਿ ਕਮਲ ਮਹਿ ਬੇਦੀ ਰਚਿ ਲੈ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਉਚਾਰਾ ॥
 ਰਾਮ ਰਾਇ ਸੋ ਦੂਲਹੁ ਪਾਇਓ ਅਸ ਬਡ ਭਾਗ ਹਮਾਰਾ ॥ ੨ ॥
 ਸੁਰਿਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਕਉਤਕ ਆਏ ਕੋਟਿ ਤੇਤੀਸ ਉਜਾਨਾ ॥
 ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਮੋਹਿ ਬਿਆਹਿ ਚਲੇ ਹੈ ਪੁਰਖ ਏਕ ਭਗਵਾਨਾ ॥ ੩ ॥ ੨ ॥ ੨੪

(ਆਸਾ ਕਬੀਰ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੪੬੨)

ਰਾਗ ਆਸਾਵਰੀ ਤਿੰਨਤਾਲ ਬਿਲੰਬਤ ਲੈ

(ਅਸਥਾਈ)

+	2	0	3
	ਪ — ਗਾ ਉ	— ਧੁ ਮ ਪ ਗਾ ਉ ਰੀ ਦੁ	ਗੁ ਰ ਮ — ਲਹ ਨੀ ਮੰ ਗ
ਪ ਧੁ — — ਲ ਚਾ ਟ ਟ	ਪ — — — ਰਾ ਟ ਗਾ ਉ	— ਧੁ ਮ ਪ ਗਾ ਉ ਰੀ ਦੁ	ਗੁ ਰ ਮ — ਲਹ ਨੀ ਮੰ ਗ
ਪ ਧੁ — — ਲ ਚਾ ਟ ਟ	ਪ — — — ਰਾ ਟ ਟ ਟ	— ਸੰ — — ਟ ਮੇ ਰੇਗੁ ਹ	— ਨੁ ਧੁ ਪ ਆ ਦੇ ਰਾ ਜਾ
ਗੁ ਰ ਮ ਗੁ ਰਾ ਟ ਮ ਭ	ਰ — ਸ — ਤਾ ਟ ਰਾ ਟ	— ਰੰ — — ਟ ਮੇ ਰੇਗੁ ਹ	— ਗੁ ਰੰ ਸੁ ਆ ਦੇ ਰਾ ਜਾ
ਰੰ ਨੁ ਸੰ ਨੁ ਰਾ ਟ ਮ ਭ	ਧੁ — ਪ — ਤਾ ਰਾ ਗਾ ਉ	— ਧੁ ਮ ਪ ਗਾ ਉ ਰੀ ਦੁ	ਗੁ ਰ ਮ — ਲਹ ਨੀ ਮੰ ਗ
ਪ ਲ			

ਅੰਤਰਾ

		ਮ — — ਤ ਨੁ ਰੇ	ਨੁਧੁ ਧੁ ਪ ਧੁ ਨੀ ਟ ਟ ਮ ਨੁ
ਸੰ — — — ਪੁ ਨ ਰ ਪਿ	— — — — ਕ ਰਿ ਹ ਉ	— ਨੁਧੁ ਧੁ — ਟ ਪਾਂ ਟ ਚਉ	ਸੰ — — — ਤ ਟ ਤ ਬ
ਸੰ — ਨੁਸੰ ਸੰ ਰਾ ਟ ਟ ਟ	ਨੁਧੁ ਧੁ ਪ — ਤੀ ਟ ਟ ਟ	— ਸੰ — — ਟ ਰਾ ਮ ਰਾ	ਨੁਸੰ ਸੰਨੁ ਧੁ ਪ ਇ ਟ ਟ ਸਿ ਉ
ਗੁ ਰ ਮ ਗੁ ਭਾਂ ਟ ਵ ਰਿ	ਰ — ਸ — ਲੈ ਟ ਹ ਉ	— ਰੰ — — ਟ ਆ ਤ ਮ	— ਗੁ ਰੰ ਸੰ ਤਿ ਹ ਰੰ ਗਿ
ਰੰ ਨੁ ਸੰ ਨੁ ਰਾ ਟ ਟ ਟ	ਧੁ ਨੁ ਪ — ਤੀ ਟ ਗਾ ਉ	— ਧੁ ਮ ਪ ਗਾ ਉ ਰੀ ਦੁ	ਗੁ ਰ ਮ — ਲਹ ਨੀ ਮੰ ਗ
ਪ ਲ			

ਨੋਟ : ਬਾਕੀ ਸਾਰੀਆਂ ਤੁਕਾ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ ।

ਆਸਾਵਰੀ

ਆਸਾਵਰੀ ਵਿਚ ਸਾ ਰ ਮ ਪ ਧੁ ਸੰ ਆਰੋਹੀ ਹੈ । ਸੁਲਤਾਨ ਹੁਸੈਨ ਜੋਨਪੁਰੀ ਨੇ ਆਰੋਹੀ ਵਿਚ ਨੂ ਕੋਮਲ ਲਗਾ ਕੇ ਨਾਮ ਜੋਨਪੁਰੀ ਰਖ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਦੀ ਆਰੋਹੀ ਸਾ ਰ ਮ ਪ ਧੁ ਨੂ ਸੰ ਆਰੋਹੀ ਹੈ । ਰੀਤਾਂ ਅੰਸੀਆਂ ਵੀ ਹਨ ਜਿਸ ਦੀ ਅਸਥਾਈ ਸੰਪੂਰਨ ਹੈ, ਪੁਰਾਣੇ ਬਜ਼ੁਰਗ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੀ ਗਾਉਂਦੇ ਸਨ । ਸੋ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਰੀਤਾਂ ਵੀ ਆਸਾਵਰੀ ਵਿਚ ਹੀ ਦੇ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਆਸਾਵਰੀ ਜੋਨਪੁਰੀ ਵੀ ਆਖਿਆ ਜਾਂ ਸਕਦਾ ਹੈ ।

ਤਨੁ ਰੇਨੀ ਮਨੁ ਪੁਨਰਪਿ ਕਰਿਹਉ ਪਾਚਉ ਤਤ ਬਰਾਤੀ ॥
 ਰਾਮ ਰਾਇ ਸਿਉ ਭਾਵਰਿ ਲੈਹਉ ਆਤਮ ਤਿਹ ਰੇਗ ਰਾਤੀ ॥੧॥
 ਗਾਉ ਗਾਉ ਰੀ ਦਲਹਨੀ ਮੰਗਲ ਚਾਰਾ ॥
 ਮੇਰੇ ਗ੍ਰਿਹ ਆਏ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਭਤਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਨਾਭਿ ਕਮਲ ਮਹਿ ਬੇਦੀ ਰਚਿ ਲੇ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਉਚਾਰਾ ॥
 ਰਾਮ ਰਾਇ ਸੋ ਦੂਲਹੁ ਪਾਇਓ ਅਸ ਬਡ ਭਾਗੁ ਹਮਾਰਾ ॥੨॥
 ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਕਉਤਕ ਆਏ ਕੋਟਿ ਤੇਤੀਸ ਉਜਾਨਾ ॥
 ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਮੋਹਿ ਬਿਆਹਿ ਚਲੇ ਹੈ ਪੁਰਖ ਏਕ ਭਗਵਾਨਾ ॥ ੩ ॥ ੨ ॥ ੨੪

ਆਸਾ ਕਬੀਰ ਜੀਉ, ਪੰਨਾ ੪੭੨

ਚਾਰਤਾਲ (ਅਸਥਾਈ)

+	0	2	0	3	4
			ਸ	ਮ	—
			ਰਾ	ਸ	ਜਾ
ਧੁ	—	ਪਧੁਨੁ	ਧੁ	ਪ	—
ਰਾ	ਸ	ਸ	ਸ	ਰਾ	ਜਾ
ਧੁ	—	ਪਧੁਨੁ	ਧੁ	ਪ	—
ਰਾ	ਸ	ਸ	ਸ	ਮ	ਰੇ
ਪ	ਗੁ	—	ਗੁ	ਸ	—
ਆ	ਸ	ਏ	ਸ	ਰਾ	ਜਾ
ਧੁ					
ਰਾਮ					

ਅੰਤਰਾ

ਮ	—	ਨੁ	ਨੁ	ਨੁ	ਪੁਨੁਸੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਸੰ	—	—
ਗਾ	ਉ	ੜ	ਗਾਉ	ਰੀ	ਦੁ	ਲੜੜ	ੜ	ਹ	ਨੀ	ੜ
ਮ	—	ਨੁ	ਨੁ	ਨੁ	ਪੁਨੁਸੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਸੰ	—	—
ਗਾ	ਉ	ੜ	ਗਾਉ	ਰੀ	ਦੁ	ਲੜੜ	—	ਹ	ਨੀ	ੜ
ਨੁ	ਪੁ	—	ਨੁ	ਸੰ	—	ਰੰ	ਨੁ	ਸੰਨੁਸੰ	ਪੁ	—
ਮੰ	ੜ	ੜ	ਗ	ੜ	ਲ	ਚਾ	ੜ	ੜੜੜੜ	ਰਾ	ੜ
ਪ	—	ਮਪ	ਗੁ	ਰ	ਸ	ਰ	ਮ	—	—	ਪਮ
ਮੇ	ਰੇ	ੜੜ	ਗਿਰੁ	ੜ	ੜ	ਆ	ੜ	ਏ	ਰਾ	ੜੜ
ਪੁ	ਗੁ	ਰੰ	ਸੰ	ਰੰ	ਨੁ	ਨੁ	ਮ	ਮ	—	ਪ
ਰਾ	ੜ	ਮ	ਭ	ਤਾ	ਰਾ	ਰਾ	ੜ	ੜ	ਜਾੜ	ੜ
ਪੁ	ਰਾਮ									

ਸੰਚਾਰੀ

ਸ	—	—	ਮ	—	—	ਪ	—	—	ਪੁ	—	ਪ
ਤ	ੜ	ਨੁ	ਰੈ	ੜ	ੜ	ਨੀ	ੜ	ੜ	ਮ	ੜ	ਨੁ
ਪ	—	—	—	—	ਮਪ	ਗੁ	—	—	ਰ	—	ਸ
ਪੁਨ	ੜ	ੜ	ਰ	ੜ	ਪਿੜ	ਕ	ਰਿ	ੜ	ਰਉ	ੜ	ੜ
ਸ	—	—	ਮ	—	—	ਪ	—	—	ਨੁ	ਪੁ	ਮਪ
ਪਾ	ੜ	ੜ	ਚਉ	ੜ	ੜ	ਤ	ੜ	ੜ	ਤ	ੜ	ੜੜ
ਗੁ	—	—	ਰ	ਮ	ਪ	ਗੁ	—	—	ਰ	—	ਸ
ਰਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਤੀ	ੜ	ੜ

ਆਭੋਗ

ਮ	—	—	ਧ	—	ਨ	ਧੁਨੁਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	—	—
ਰਾ	ਫ	ਫ	ਮ	ਫ	ਫ	ਰਾਫਫ	ਫ	ਫ	ਇ	ਫ	ਸਿਉ
ਧੁ	—	—	ਨ	ਸੰ	—	ਰੰ	ਨ	ਸੰਨੁਸੰ	ਧੁ	—	ਪ
ਭਾ	ਫ	ਫ	ਵ	ਫ	ਰਿ	ਲੈ	ਫ	ਫਫਫਫ	ਹਉ	ਫ	
ਪ	—	ਮਪ	ਗੁ	ਰ	ਸ	ਰ	ਮ	—	—	ਪਮ	ਪ
ਆ	ਫ	ਫਫ	ਤ	ਫ	ਮ	ਰਿਰ	ਫ	ਫ	ਰੰ	ਫਫ	ਗਿ
ਧੁ	ਗੁੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਰੰ	ਨ	ਨ	ਮ	—	—	ਪ	ਮਪ
ਰਾ	ਫ	ਫ	ਫ	ਤੀ	ਫ	ਰਾ	ਫ	ਫ	ਜਾਫ	ਫ	ਰਾਜਾ
ਧੁ											
ਰਾਮ											

ਨੋਟ : ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਸੰਚਾਰੀ ਤੇ ਆਭੋਗ ਤੇ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ, 'ਨਾਭ ਕਮਲ ਮਹਿ' ਸੰਚਾਰੀ, ਅਤੇ 'ਰਾਮ ਰਾਇ ਸਿਉ ਦੂਲੋਂ ਪਾਇਓ' ਆਭੋਗ ਤੇ, 'ਸੁਰਿ ਕਰ ਮੁਨਿ ਜਨੀ' ਤੁਕ ਸੰਚਾਰੀ ਤੇ ਅਤੇ 'ਕਹਿ ਕਬੀਰਾ' ਵਾਲੀ ਤੁਕ ਆਭੋਗ ਤੇ ਲਾਉਣੀ ਹੈ।

ਨੋਟ : 'ਕੋਈ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ' ਰੀਤ ਵਿਚ ਤਾਰ ਸਪਤਕ ਵਿਚ ਨੂ ਸੰ ਰੰ ਗੁੰ ਮੰ ਅਤੇ ਮੱਧ ਸਪਤਕ ਵਿਚ ਜੋਨ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਰਾਂ ਹਨ ਅਤੇ ਅੰਤਰਾਂ ਪਿਛਲੀਆਂ ਰੀਤਾਂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਪੁਰਾਤਨ ਰੀਤ ਦੀ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨੁਟੇਸ਼ਨ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਕੋਈ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਪਿਆਰਾ ਹਉ ਤਿਸੁ ਪਹਿ ਆਪੁ ਵੇਚਾਈ ॥ ੧ ॥
 ਦਰਸਨੁ ਹਰਿ ਦੇਖਣ ਕੈ ਭਾਈ ॥
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੋਲਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਜੇ ਸੁਖੁ ਦੇਹਿ ਤ ਤੁਝਹਿ ਅਰਾਧੀ ਦੁਖਿ ਭੀ ਤੁਝੈ ਧਿਆਈ ॥ ੨ ॥
 ਜੇ ਭੁਖ ਦੇਹਿ ਤ ਇਤਹੀ ਰਾਜਾ ਦੁਖ ਵਿਚਿ ਸੂਖੁ ਮਨਾਈ ॥ ੩ ॥
 ਤਨੁ ਮਨੁ ਕਾਟਿ ਕਾਟਿ ਸਭੁ ਅਰਪੀ ਵਿਚਿ ਅਗਨੀ ਆਪੁ ਜਲਾਈ ॥ ੪ ॥
 ਪਖਾ ਵੇਰੀ ਪਾਣੀ ਢੋਵਾ ਜੇ ਦੇਵਹਿ ਸੋ ਖਾਈ ॥ ੫ ॥
 ਨਾਨਕੁ ਗਰੀਬੁ ਢਹਿ ਪਇਆ ਦੁਆਰੈ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਲੈਹੁ ਵਡਿਆਈ ॥ ੬ ॥

ਰਾਗ ਸੂਹੀ ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਹਲਾ ੪, ਪੰਨਾ ੭੪੭

ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ (ਅਸਥਾਈ)

+	2	0	3
		ਸੰ ਨੁ — ਸੰ	ਰੰ ਗੁੰ — ਮੰ
		ਕੋ ਈ ਟ ਆ	ਟ ਟਿ ਟ ਮਿ
ਗੁੰ ਰੰ ਸ —	— — ਨੁ —	ਧੁ ਪ — —	ਧੁ ਨੁ — ਸੰ
ਲਾ ਟ ਵੈ ਟ	ਟ ਟ (ਜੀ) ਟ	ਕੋ ਈ ਟ ਆ	ਟ ਟਿ ਟ ਮਿ
ਨੁ			
ਧੁ ਧੁ ਪ —	— — — —	ਸੰ ਨੁ — ਸੰ	ਰੰ ਗੁੰ — ਮੰ
ਲਾ ਟ ਵੈ ਟ	ਟ ਟ ਟ ਟ	ਕੋ ਈ ਟ ਆ	ਟ ਟਿ ਟ ਮਿ
ਗੁੰ ਰੰ ਸ —	— — ਨੁ —	ਧੁ ਪ — —	ਧੁ ਨੁ — ਸੰ
ਲਾ ਟ ਵੈ ਟ	ਟ ਟ (ਜੀ) ਟ	ਕੋ ਈ ਟ ਆ	ਟ ਟਿ ਟ ਮਿ
ਨੁ			
ਧੁ ਧੁ ਪ —	— — — —	ਸੰ — — —	ਸੰ ਨੁ ਧੁ ਪ
ਲਾ ਵੈ ਟ	ਟ ਟ ਟ ਟ	ਕੋਈ ਆ ਟਿ ਮਿ	ਲਾ ਵੈ ਮੇ ਰਾ
ਗੁ ਰ ਮ ਗੁ	ਰ — ਸ —	ਸੰ — — —	ਸੰ ਨੁ ਧੁ ਪ
ਪ੍ਰੀ ਟ ਤ ਮੁ	ਪਿਆ ਟ ਰਾ ਟ	ਕੋਈ ਆ ਟਿ ਮਿ	ਲਾ ਵੈ ਮੇ ਰਾ
ਗੁ ਰ ਮ ਗੁ	ਰ — ਸ —	ਮ — — —	— — ਗੁ ਮ
ਪ੍ਰੀ ਟ ਤ ਮੁ	ਪਿਆ ਟ ਰਾ ਟ	ਹਉ ਤਿ ਸੁ ਪਹਿ	ਆ ਟ ਪੁ ਵੈ
		ਨੁ	
ਪ — — —	ਪ ਧੁ ਨੁ ਸੰ	— ਧੁ ਧੁ —	ਪ — ਮ —
ਚਾ ਈ ਟ (ਜੀ)	ਦ ਰ ਸ ਨੁ	ਟ ਹ ਰਿ ਦੇ	ਖ ਟ ਕੈ ਟ
ਪ ਧੁ ਪ —	— — — —	ਸੰ ਨੁ — ਸੰ	ਰੰ ਗੁੰ — ਮੰ
ਤਾ ਟ ਈ ਟ	ਟ ਟ ਟ ਟ	ਕੋ ਈ ਟ ਆ	ਟ ਟਿ ਟ ਮਿ
ਗੁੰ ਰੰ ਸ —	— — ਨੁ —	ਧੁ ਪ — —	ਧੁ ਨੁ — ਸੰ
ਲਾ ਟ ਵੈ ਟ	ਟ ਟ (ਜੀ) ਟ	ਕੋ ਈ ਟ ਆ	ਟ ਟ ਟ ਮਿ
ਨੁ			
ਧੁ			
ਲਾਵੈ			

ਅੰਤਰਾ

	ਮ	— — — ਧ	— ਨੁ — —
	ਕ੍ਰਿ	ਪਾ ਟ ਕ ਰਹਿ	ਟ ਤਾ ਟ ਟ
ਸ — — —	— — — ਰੁ—	ਨੁ ਸ — ਧੁ	— ਪ — ਮ
ਟ ਟ ਟ ਟ	ਟ ਟ ਟ ਸਤਿ	ਗੁ ਰੁ ਟ ਮੇ	ਟ ਲ ਹਿ ਟ
ਪ — — —	— — — ਮ	— — — ਧੁ	— ਨੁ — —
ਟ ਟ ਟ ਟ	ਟ ਟ ਟ ਕ੍ਰਿ	ਪਾ ਟ ਕ ਰਹਿ	ਟ ਤਾ ਟ ਟ
ਸ — — —	— — — ਰੁ—	ਨੁ ਸ — ਧ	ਧੁ ਪ — ਮ
ਟ ਟ ਟ ਟ	ਟ ਟ ਟ ਸਤਿ	ਗੁ ਰੁ ਟ ਮੇ	ਟ ਲ ਹਿ ਟ
ਪ — — —	— — — ਸੰ	— ਨੁ — ਸੰ	ਰੰ ਗੁੰ — ਮੰ
ਟ ਟ ਟ ਟ	ਟ ਟ ਟ ਹਰਿ	ਹ ਰਿ ਟ ਨਾ	ਟ ਮੁ ਟ ਧਿ
ਗੰ ਰੰ ਸੰ —	— — ਨੁ —	ਧੁ ਪ — —	ਧੁ ਨੁ — ਸੰ
ਆ ਟ ਈ ਟ	ਟ ਟ ਹ ਰਿ	ਹ ਰਿ ਟ ਨਾ	ਟ ਮੁ ਟ ਧਿ
ਨੁ	— — — —	ਸੰ — — —	— ਨੁ ਧੁ ਪ
ਧੁ ਧੁ ਪ —	ਟ ਟ ਟ ਟ	ਕੋਈ ਆ ਟਿ ਮਿ	ਲਾ ਵੇ ਮੇ ਰਾ
ਆ ਟ ਈ ਟ	ਰ — ਸ —	ਮ — — —	— — ਗੁ ਮ
ਗੁ ਰ ਮ ਗੁ	ਪਿਆ ਟ ਰਾ ਟ	ਹਉ ਤਿ ਸੁ ਪਹਿ	ਆ ਟ ਪੁ ਵੇ
ਪ੍ਰੀ ਟ ਤ ਮੁ	ਪੁ ਪੁ ਨੁ ਸੰ	ਨੁ ਧੁ ਧੁ —	ਪ — ਮ —
ਪ — — —	ਦ ਰ ਸ ਨੁ	ਟ ਹ ਰਿ ਦੇ	ਖ ਟ ਕੈ ਟ
ਚਾ ਈ ਟ (ਜੀ)	— — — —	ਸੰ ਨੁ — ਸੰ	ਰੰ ਗੁੰ — ਮੰ
ਪ ਧੁ ਪ —	ਟ ਟ ਟ ਟ	ਕੋ ਈ ਟ ਆ	ਟ ਟਿ ਟ ਮਿ
ਤਾ ਟ ਈ ਟ	— — ਨੁ —	ਧੁ ਪ — —	ਧੁ ਨੁ — ਸੰ
ਗੁੰ ਰੰ ਸੰ —	ਟ ਟ (ਜੀ) ਟ	ਕੋ ਈ ਟ ਆ	ਟ ਟਿ ਟ ਮਿ
ਲਾ ਟ ਵੇ ਟ			
ਨੁ			
ਧ			
ਲਾਵੇ			

ਨੋਟ : ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ ।

ਕੋਈ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਖਿਆਰਾ

ਹਉ ਤਿਸੁ ਪਹਿ ਆਪੁ ਵੇਚਾਈ.....॥

(ਰਾਗ ਸੂਹੀ ਅਸਟਪਦੀਆਂ ਮਹਲਾ ੪, ਘਰੁ ੨)

(ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ, ਪੰਨਾ ੪੭-੫੮)

ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਦੂਸਰੀ ਗੀਤ

ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ

(ਅਸਥਾਈ)

+	2	0	3
		ਮ — — ਪ	ਧੁ ਨੁ — ਧੁ
		ਕੋ ਈ ਟ ਆ	ਟ ਟਿ ਟ ਮਿ
ਪ — — —	— — — —	ਮ — — ਪ	ਧੁ ਸ਼ — —
ਲਾ ਟ ਵੈ ਟ	ਟ ਟ ਟ ਟ	ਕੋ ਈ ਟ ਆ	ਟ ਟਿ ਟ ਮਿ
ਨੁ — — —	ਪ — — —	ਮ ਪ — ਗੁ	ਗੁ ਰ — ਸ
ਧੁ ਧੁ — —	ਵੈ ਟ ਟ ਟ	ਮੋ ਰਾ ਟ ਪ੍ਰੀ	ਟ ਟ ਟ ਮੁ
ਲਾ ਟ ਟ ਟ	ਸ — — —	ਮ ਪ — ਗੁ	ਗੁ ਰ — ਸ
ਰ — — —	ਰਾ ਟ ਟ ਟ	ਮੋ ਰਾ ਟ ਪ੍ਰੀ	ਟ ਟ ਟ ਮੁ
ਪਿਆ ਟ ਟ ਟ	ਸ — ਮ —	— — — ਧੁ	ਧੁ — — ਨੁ
ਰ — — —	ਰਾ ਟ ਹ ਉ	ਤਿਸੁ ਧੁ ਹਿ ਆ	ਟ ਪ ਟ ਵੈ
ਪਿਆ ਟ ਟ ਟ	— ਨੁ ਧੁ ਪ	ਮ — — ਪ	ਧੁ ਨੁ — ਧੁ
ਸ਼ — — —	ਟ ਟ ਈ ਟ	ਕੋ ਈ ਟ ਆ	ਟ ਟਿ ਟ ਮਿ
ਚਾ ਟ ਟ ਟ	— — — —	ਮ — — ਪ	ਧੁ ਸ਼ — —
ਪ — — —	ਟ ਟ ਟ ਟ	ਕੋ ਈ ਟ ਆ	ਟ ਟਿ ਟ ਮਿ
ਲਾ ਟ ਵੈ ਟ			
ਨੁ — — —			
ਧੁ — — —			
ਲਾਵੈ			

ਨੋਟ : 'ਦਰਸਨੁ ਹਰਿ ਦੇਖਣ ਕੈ ਰਾਈ' ਤਕ ਉਂਜ ਹੀ ਪੜ੍ਹਨੀ ਹੈ ।

ਅੰਤਰਾ

				ਨ				ਧੁ ਨੁ — —
		ਮ	—	—	—	—	—	ਧੁ ਨੁ — —
		ਕਿ	ਰ	ਪਾ	ਕ	ਭ	ਰ	ਹਿ ਤਾ ਭ ਭ
ਸੰ — — —		ਰੰ	—	ਨੁ	ਸੰ	—	ਧੁ	ਧੁ ਪ — ਮ
ਭ ਭ ਭ ਭ	ਭ ਭ	ਸ	ਤਿ	ਗੁ	ਰੁ	ਭ	ਮੰ	ਭ ਲ ਭ ਹਿ
ਪ — — —		ਮ	—	—	—	—	—	— ਨੁ — —
ਭ ਭ ਭ ਭ	ਭ ਭ	ਕਿ	ਰ	ਪਾ	ਕ	ਭ	ਰ	ਹਿ ਤਾ ਭ ਭ
ਸੰ — — —		ਰੰ	—	ਨੁ	ਸੰ	—	ਧੁ	ਧੁ ਪ — ਮ
ਭ ਭ ਭ ਭ	ਭ ਭ	ਸ	ਤਿ	ਗੁ	ਰੁ	ਭ	ਮੰ	ਭ ਲ ਭ ਹਿ
ਪ — — —		ਰੰ	—	—	—	—	ਸਰੰ	ਗੁ ਰੰ ਸੰ —
ਭ ਭ ਭ ਭ	ਭ ਭ	ਚ	ਰਿ	ਹ	ਰਿ	ਭ	ਨਾਭ	ਭ ਮੁ ਭ ਧਿ
ਰੰ ਨੁ ਸੰ ਨੁ	ਧੁ ਪ ਰੰ —	—	—	—	—	—	ਸਰੰ	ਗੁ ਰੰ ਸੰ —
ਆ ਭ ਭ ਭ	ਈ ਭ ਚ ਰਿ	ਹ	ਰਿ	ਭ	ਨਾਭ	ਭ	ਨਾਭ	ਭ ਮੁ ਭ ਧਿ
ਰੰ ਨੁ ਸੰ ਨੁ	ਧੁ ਪ — —	ਮ	—	ਪ	—	—	—	ਧੁ ਨੁ — ਧੁ
ਆ ਭ ਭ ਭ	ਈ ਭ ਭ ਭ	ਕੋ	ਈ	ਭ	ਆ	ਭ	ਭ	ਭ ਭਿ ਭ ਮਿ
ਪ — — —	—	ਮ	—	ਪ	—	—	—	ਧੁ ਸੰ — —
ਲਾ ਭ ਵੈ ਭ	ਭ ਭ ਭ ਭ	ਕੋ	ਈ	ਭ	ਆ	ਭ	ਭ	ਭ ਭਿ ਭ ਮਿ
ਨੁ								
ਧੁ								
ਲਾਵੈ								

ਨੋਟ : ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ ।

ਪ੍ਰਾਨੀ ਨਾਰਾਇਨ ਸੁਧਿ ਲੇਹ ॥

ਛਿਨੁ ਛਿਨੁ ਅਉਧ ਘਟੇ ਨਿਸ ਬਾਸੁਰ ਬਿਰਥਾ ਜਾਤੁ ਹੈ ਦੇਹ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਤਰੁਨਾ ਪੋ ਬਿਖਿਅਨ ਸਿਉ ਖੋਇਓ ਬਾਲਪਨੁ ਅਗਿਆਨਾ ॥

ਬਿਰਧਿ ਭਇਓ ਅਜਹੂ ਨਹੀ ਸਮਝੈ ਕਉਨੁ ਕੁਮਤਿ ਉਰਝਾਨਾ ॥ ੧ ॥

ਮਾਨਸ ਜਨਮੁ ਦੀਓ ਜਿਹ ਠਾਕੁਰਿ ਸੋ ਤੇ ਕਿਉ ਬਿਸਰਾਇਓ ॥

ਮੁਕਤੁ ਹੋਤ ਨਰ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰੈ ਨਿਮਖ ਨ ਤਾਕਉ ਗਾਇਓ ॥ ੨ ॥

ਮਾਇਆ ਕੋ ਮਦੁ ਕਹਾ ਕਰਤੁ ਹੈ ਸੇਗਿ ਨਾ ਕਾਹੂ ਜਾਈ ॥

ਨਾਨਕੁ ਕਹਤੁ ਚੇਤਿ ਚਿਤਾ ਮਨਿ ਹੋਇ ਹੈ ਅੰਤਿ ਸਹਾਈ ॥ ੩ ॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੬, ਪੰਨਾ ੬੦੨

ਤਿੰਨਤਾਲ (ਅਸਥਾਈ)

+	2	0	3
		ਧੁਪ ਮ — ਨਾਸ ਟ ਰਾ	ਪ ਸੰਨੁ ਧੁਪ ਮਪ ਇ ਨਸ ਸੁਸ ਧਿਸ
ਗੁ ਰ ਮ — ਲੇ ਟ ਹਿ ਟ	ਪ ਧੁ ਪ — ਪ੍ਰਾ ਟ ਨੀ ਟ	— ਨੁਧ ਮ — ਸ ਨਾਸ ਟ ਰਾ	ਪ ਸੰਨੁ ਧੁਪ ਮਪ ਇ ਨਿਸ ਸੁਸ ਧਿਸ
ਗੁ ਰ ਮ — ਲੇ ਟ ਹਿ ਟ	ਪ ਧੁ ਪ — ਪ੍ਰਾ ਟ ਨੀ ਟ	— — — ਸੰ ਸ ਸ ਸ ਛਿਨੁ	— — ਨੁਧੁ ਪ ਛਿਨੁ ਅਉ ਸਧ ਘ
ਗੁ ਰ ਮ ਗੁ ਟੈ ਟ ਨਿ ਸ	ਰ — ਸ — ਬਾ ਟ ਸੁ ਰ	— — ਮ — ਸ ਸ ਬ੍ਰਿ ਬਾ	ਪੁ — ਨੁ — ਜਾ ਤੁ ਹੈ ਟ
ਸੰ — — — ਦੇ ਟ ਹ ਟ	— — ਰੰ ਨੁ ਪ੍ਰਾ ਟ ਨੀ ਟ	— ਨੁਧ ਮ — ਸ ਨਾਸ ਟ ਰਾ	ਪ ਸੰਨੁ ਧੁਪ ਮਪ ਇ ਨਸ ਸੁਸ ਧਿਸ
ਗੁ ਲੇ			

ਅੰਤਰਾ

		ਮ — ਤਰੁ ਨਾ	ਪੁ — ਨੁ — ਪੋ ਟ ਟ ਬਿਖਿ
ਸੰ — — — ਅ ਨ ਸਿ ਉ	— — ਰੰ ਨੁ ਬੋ ਟਇ ਓ ਟ	— — ਪੁ — ਸ ਸ ਬਾ ਲ	ਨੁ — ਸੰ — ਪ ਨੁ ਅ ਗਿ
ਸੰ — — — ਆ ਟ ਟ ਟ	ਨੁਸੰ ਸੰਨੁ ਧੁ ਪ ਸਸ ਟਸ ਨਾ ਟ	— — ਸੰ — ਸ ਸ ਬਿਰ ਪਿਭ	— ਨੁ ਧੁ ਪ ਇਓ ਟ ਅ ਜ
ਗੁ ਰ ਮ ਗੁ ਹੁ ਟ ਨ ਹੀ	ਰ — ਸ — ਸ ਮ ਭੈ ਟ	— — ਮ — ਸ ਸ ਕਉ ਨੁਕੁ	ਪੁ — ਨੁ — ਮ ਤਿ ਉ ਰ
ਸੰ — — — ਭਾ ਟ ਨਾ ਟ	— — ਰੰ ਨੁ ਪ੍ਰਾ ਟ ਨੀ ਟ	— ਨੁਧ ਮ — ਸ ਨਾ ਟ ਟ ਰਾ	ਪ ਸੰਨੁ ਧੁਪ ਮਪ ਇ ਨਸ ਸੁਸ ਧਿਸ
ਗੁ ਲੇ			

ਨੋਟ : ਬਾਕੀ ਸਾਰੀਆਂ ਤੁਕਾਂ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ ।

ਅਗਮੁ ਅਨੰਤੁ ਅਨਾਦਿ ਆਦਿ ਜਿਸੁ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ ॥ ਸਿਵ ਬਿਰੰਚਿ ਧਰਿ ਧਾਨ ਨਿਤਹਿ
ਜਿਸੁ ਬੇਦੁ ਬਖਾਣੈ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਦੂਸਰ ਕੋਈ ॥ ਭੋਜਨ ਗੜ੍ਹਨ
ਸਮਥੁ ਤਰਣ ਤਾਰਣ ਪ੍ਰਭ ਸੋਈ ॥ ਨਾਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜਿਨਿ ਜਗੁ ਕੀਓ ਜਨੁ ਮਥੁਰਾ ਰਸਨਾ
ਰਸੈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਚਿਤਹ ਬਸੈ ॥ ੧ ॥

ਸਵੱਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਪੰਨਾ ੧੪੦੪

ਤਿਨੰਤਾਲ (ਅਸਥਾਈ)

+	2	0	3
		ਪ ਮ ਪ ਅਗ ਮੁ ਅ	ਧੁ — ਮ ਪ ਨੰ ੜ ਤੁ ਅ
ਗੁ — ਰ ਮ ਨਾ ੜ ਦਿ ਆ	— — ਪ — ੜ ਦਿ ਜਿ ਸੁ	— — ਮ ਪ ੜ ਅਗ ਮੁ ਅ	ਧੁ — ਮ ਪ ਨੰ ੜ ਤੁ ਅ
ਗੁ — — — ਨਾ ੜ ਦਿ ਆ	— — ਰ ਸ ੜ ਦਿ ਜਿ ਸੁ	ਰ — ਗੁ ਸ ਕੋ ੜ ਦਿ ਨ	ਰ ਨੁ, ਸ — ਜਾ ੜ ਟੈ ੜ
ਸ — — ਰ ਸਿਵ ਬਿ ਰੇ	ਮ — — — ੜ ਚਿ ਧ ਰਿ	ਪ — — — ਧਾ ੜ ਨੁ ਨਿ	ਧੁ — ਨੁ — ਤ ਹਿ ਜਿ ਸੁ
ਸੰ — — — ਬੇ ੜ ਦੁ ਬ	— — ਰ ਨੁ ਖਾ ੜ ਟੈ ੜ	ਧ — ਮ ਪ ਅ ਗ ਮੁ ਅ	ਧੁ — ਮ ਪ ਨੰ ੜ ਤੁ ਅ
ਗੁ ਨਾ			

ਅੰਤਰਾ ੧

		ਮ — ਨਿਰੰ ੜ	ਧੁ — ਨੁ — ਕਾ ਰੁ ਨਿ ਰ
ਸੰ — — — ਵੇ ੜ ੜ ੜ	ਰੰ ਨੁ ਸੰ — ਰੁ ੜ ੜ ੜ	— — ਧੁ — ੜ ੜ ਅਵ ਰੁ	ਨੁ — ਸੰ — ਨ ੜ ਹੀ ੜ
ਸੰ — — — ੜ ੜ ਦੁ ਸਰ	— ਸੰਨੁ ਧੁ ਪ ਕੋ ੜ ਈ ੜ	— — ਸੰ ੜ ੜ ੜ ਭੈ	— — ਨੁਧੁ ਪ ਜਨ ਗੜ੍ਹ ੜਨ ਯ
ਗੁ ਰ ਮ ਗੁ ਮ ੜ ੜ ੜ	ਰ — ਸ — ਥੁ ੜ ੜ ੜ	— — ਰ — ਤ ਰ ਣ ੜ	ਮ — ਪ — ਤਾ ਰ ਣ ੜ
ਧੁ — ਨੁ — ਪੂ ੜ ਭ ੜ	ਸੰ — ਰੰ ਨੁ ਸੇ ੜ ਈ ੜ	ਧ — ਮ — ਅ ਗ ਮੁ ਅ	ਪ ਧੁ ਮ ਪ ਨੰ ੜ ਤੁ ਅ
ਗੁ ਨਾ			

ਅੰਤਰਾ ੨

ਸੰ — — —	ਰੰ ਨੁ ਸੰ —	ਮ — —	ਧੁ — ਨੁ —
ਜ ਗੁ ੨ ਕੀ	ਉ ੨ ੨ ੨	ਨਾ ਨਾ ਪੁ	ਕਾ ਰ ਜਿ ਨਿ
ਸੰ — — —	— ਨੁ ਧੁ ਪ	— ਨੁ ਧੁ —	ਨੁ — — ਸੰ
ਨਾ ੨ ੨ ਰ	ਸੈ ੨ ੨ ੨	੨ ਜ ਨਮ ਥੁ	ਰਾ ੨ ੨ ਰਸ
ਗੁ ਰ ਮ ਗੁ	ਰ — ਸ —	ਸੰ — —	— ਨੁ ਧੁ ਪ
ਤਾ ੨ ੨ ੨	ਪੁ ਰ ਥੁ ੨	ਸੀ ਸ ਤਿ ਨਾ	੨ ਮੁ ਕ ਰ
ਧੁ — ਨੁ —	ਸੰ — ਰੰ ਨੁ	— ਰ ਮ —	ਪ — ਮ ਪ
ਤਹ ੨ ੨ ਬ	ਸੈ ੨ ੨ ੨	ਗੁਰ ਰਾ ਮ ਦਾ	੨ ੨ ਸ ਚਿ
ਗੁ		ਧ — ਮ —	ਪ ਧੁ ਮ ਪ
ਨਾ		ਅ ਗ ਮੁ ਅ	ਨੰ ੨ ਤੁ ਅ

ਗਈ ਬਹੁਤ ਬੰਦੀ ਛੋੜ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੁਖਦਾਰੀ ॥
 ਕਰਮੁ ਨ ਜਾਣਾ ਧਰਮੁ ਨ ਜਾਣਾ ਲੋਭੀ ਮਾਇਆ ਧਾਰੀ ॥
 ਨਾਮੁ ਪਰਿਓ ਭਗਤੁ ਗੋਵਿੰਦ ਕਾ ਇਹ ਰਾਖਹੁ ਪੈਸ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ੧ ॥
 ਹਰਿ ਜੀਉ ਨਿਮਾਣਿਆ ਤੂ ਮਾਣੁ ॥
 ਨਿਚੀਜਿਆ ਚੀਜ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਗੋਵਿੰਦੁ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕਉ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਜੈਸਾ ਬਾਲਕੁ ਭਾਇ ਸੁਭਾਈ ਲਖ ਅਪਰਾਧ ਕਮਾਵੈ ॥
 ਕਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਝਿੜਕੇ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ਬਹੁੜਿ ਪਿਤਾ ਗਲਿ ਲਾਵੈ ॥
 ਪਿਛਲੇ ਅਉਗਣ ਬਖਸਿ ਲਏ ਪ੍ਰਭੁ ਆਗੈ ਮਾਰਗਿ ਪਾਵੈ ॥ ੨ ॥
 ਹਰਿ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਸਭ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ਤਾ ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਆਖਿ ਸੁਣਾਈਐ ॥
 ਕਹਣੈ ਕਥਨਿ ਨ ਭੀਜੈ ਗੋਬਿੰਦੁ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਪੈਸ ਰਖਾਈਐ ॥
 ਅਵਰ ਓਟ ਮੈ ਸਗਲੀ ਦੇਖੀ ਇਕ ਤੇਰੀ ਓਟ ਰਹਾਈਐ ॥ ੩ ॥
 ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਕਿਰਪਾਲੁ ਪ੍ਰਭੁ ਠਾਕੁਰੁ ਆਪੇ ਸੁਣੇ ਬਿਨੰਤੀ ॥
 ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵੈ ਸਭ ਚੂਕੈ ਮਨ ਕੀ ਚਿੰਤੀ ॥
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਵਖਦੁ ਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਵਸੰਤੀ ॥ ੪ ॥ ੧੨ ॥ ੬੨
 ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫, ਪੰਨਾ ੬੨੪-੨੫

ਰਾਗ ਆਸਵਰੀ ਤਾਲ ਤਲਵਾੜਾ

(ਅਸਥਾਈ)

+	2	+	2
		ਰ — ਹ 5	ਗੁ ਰ — — ਰਿ ਜੀ ਉ 5
ਸ — — ਰ 5 5 5 ਨਿ	— ਮ — — 5 ਮਾ 5 ਣਿ	ਪ — — — ਆ 5 5 5	ਨੁ ਧੁ ਪ — 5 ਤੂ 5 5
ਪ — — — ਮਾ 5 5 5	— — — — 5 ਨੁ 5 5	— — ਰ — 5 5 ਹ 5	ਗੁ ਹ — — ਰਿ ਜੀ ਉ 5
ਸ — — ਰ 5 5 5 ਨਿ	— ਮ — — 5 ਮਾ 5 ਣਿ	ਪ — — — ਆ 5 5 5	ਨੁ ਧੁ ਪ — 5 ਤੂ 5 5
ਪ ਮਾ			

ਅੰਤਰਾ

		ਧੁ ਨਿ	— — — — ਚੀ ਜਿ ਆ 5
ਧੁ — — — 5 5 5 ਚੀ	— — — — 5 ਜ 5 5	— — — ਪ 5 5 5 ਕ	ਧੁ ਪ — — ਰੇ ਮੇ ਰਾ 5
ਮ — — ਪ 5 5 5 ਗੋ	— ਧੁ ਨੁ — ਵਿੰਦ 5 5	— — ਧੁ — 5 5 ਤੇ ਰੀ	— — — — ਕੁ ਦ ਰ ਤਿ
ਪ ਮ — — ਕ ਉ 5 5	— ਪ ਧੁ — 5 ਕੁ ਰ 5	ਪ — — — ਬਾ 5 5 5	— — — — 5 ਨੁ 5 5
ਪ — ਰ — 5 5 ਹ 5	ਗੁ ਰ — — ਰਿ ਜੀ ਉ 5	ਸ — — ਰ 5 5 5 ਨਿ	— ਮ — — 5 ਮਾ 5 ਣਿ
ਪ — — — ਆ 5 5 5	ਨੁ ਧੁ ਪ — 5 ਤੂ 5 5	— ਮਾ	

ਨੋਟ : ਬਾਕੀ ਸਾਰੀਆਂ ਤੁਕਾਂ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ । ਸ਼ਬਦ ਵਿਚ ਤਿੰਨਾਂ-ਤਿੰਨਾਂ ਤੁਕਾਂ ਦੇ ਚਰਣ ਹਨ, ਸੋ ਇਕ ਇਕ ਚਰਣ ਤਿੰਨਾਂ ਤੁਕਾਂ ਦਾ ਗਾ ਕੇ ਫਿਰ ਅਸਥਾਈ ਗਾਉਣੀ ਹੈ । ਹਰ ਵਾਰੀ ਅਸਥਾਈ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿਚੀਜਿਆ ਚੀਜ਼ ਵਾਲੀ ਤੁਕ ਗਾਉਣੀ ਹੈ ।

ਨਦੀਆ ਵਾਹ ਵਿਛੋਨਿਆ ਮੇਲਾ ਸੰਜੋਗੀ ਰਾਮ ॥
 ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਮੀਨਾ ਵਿਸੁ ਭਰੇ ਕੇ ਜਾਣੈ ਜੋਗੀ ਰਾਮ ॥
 ਕੋਈ ਸਹਜਿ ਜਾਣੈ ਹਰਿ ਪਛਾਣੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਿਨਿ ਚੇਤਿਆ ॥
 ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਹਰਿ ਕੇ ਭਰਮ ਭੂਲੇ ਪਚਹਿ ਮੁਗਧ ਅਚੇਤਿਆ ॥
 ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਭਗਤਿ ਨ ਰਿਦੈ ਸਾਚਾ ਸੇ ਅੰਤਿ ਧਾਹੀ ਹੁੰਨਿਆ ॥
 ਸਚੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਬਦਿ ਸਾਚੈ ਮੇਲਿ ਚਿਰੀ ਵਿਛੋਨਿਆ ॥ ੪ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਛੰਤੁ, ਪੰਨਾ ੪੩੯

ਨੋਟ : ਇਹ ਸ਼ਬਦ 'ਹਰਿ ਜੀਉ ਨਿਮਾਣਿਆ ਤੂੰ ਮਾਣਿ' ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਰੀਝ ਤੇ ਹੀ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨੁਟੇਸ਼ਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸਮਝੀ।

ਕਰਵਤੁ ਭਲਾ ਨ ਕਰਵਟ ਤੇਰੀ ॥
 ਲਾਗੁ ਗਲੇ ਮੁਨੁ ਬਿਨਤੀ ਮੇਰੀ ॥ ੧ ॥
 ਹਉ ਵਾਰੀ ਮੁਖੁ ਫੇਰਿ ਪਿਆਰੇ ॥
 ਕਰਵਟੁ ਦੇ ਮੋਕਉ ਕਾਹੇ ਕਉ ਮਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਜਉ ਤਨੁ ਚੀਰਹਿ ਅੰਗੁ ਨ ਮੋਰਉ ॥
 ਪਿੰਡੁ ਪਰੈ ਤਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਤੋਰਉ ॥ ੨ ॥
 ਹਮ ਤੁਮ ਬੀਚੁ ਭਇਓ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥
 ਤੁਮਹਿ ਸੁ ਕੰਤ ਨਾਰਿ ਹਮ ਸੋਈ ॥ ੩ ॥
 ਕਹਤੁ ਕਬੀਰੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਲੋਈ ॥
 ਅਬ ਤੁਮਰੀ ਪਰਤੀਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੩੫

ਆਸਾ ਕਬੀਰ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੪੮੪

ਰਾਗ ਆਸਾਵਰੀ ਤਾਲ ਭਾਨਮਤੀ (ਚਾਰਤਾਲ ਦੀ ਅਸਵਾਰੀ ੧੧ ਮਾਤਰਾਂ)
 (ਅਸਥਾਈ)

+	2	3	4	ਸੰ
				ਹਉ
ਨੁਧੁ	ਪੁ	ਪ	ਮ	ਪ
ਵਾਨ	ੜ	ਰੀ	ਮੁ	ਆ
ਨੁਧੁ	ਪੁ	ਪ	ਮਪ	—
ਵਾਨ	ੜ	ਰੀ	ਮੁਖੁ	ੜ
ਰ	ਮ	ਪ	ਮ	ਮਗੁ
ਵ	ਟੁ	ਦੇ	ਮੋ	ਮਾਨ
ਨੁਧੁ				
ਵਾ				

ਅੰਤਰਾ

ਮ — ਧੁ ਪ	ਧੁ ਸ	— —	— —
ਕਰ ਵਤੁ ਭ ਲਾ	ਨ ਕਰ	ਵ ਟ	ਤੇ s ਰੀ
ਨੁਧੁ ਧੁ —	— ਰ	ਨੁ ਸਨੁ	ਧੁ ਪ —
ਲਾ ਗੁਗ ਲੇ s	ਸੁਨੁ ਬਿ	ਨ ਤੀ	ਮੇ s ਰੀ
ਸ — ਸਨੁ ਧੁਪ	ਪ ਗੁ	— —	ਰ ਸ ਸ
ਲਾ ਗੁਗ ਲੇ ss	ਸੁਨੁ ਬਿ	ਨ ਤੀ	ਮੇ ਰੀ ਹਉ
ਨੁਧੁ			
ਵਾਰੀ			

ਨੋਟ : ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਸਾਰੀਆਂ ਤੁਕਾਂ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ ।

ਆਸਾਵਰੀ

ਸਿਮਰੰ ਸੋਈ ਪੁਰਖੁ ਅਚਲੁ ਅਥਿਨਾਸੀ ॥
ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਦੁਰਮਤਿ ਮਲੁ ਨਾਸੀ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣ ਕਵਲ ਰਿਦ ਧਾਰੰ ॥
ਗੁਰ ਅਰਜੁਨ ਗੁਣ ਸਹਜਿ ਬਿਚਾਰੰ ॥
ਗੁਰ ਰਾਮ ਦਾਸ ਘਰਿ ਕੀਅਉ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥
ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੀ ਆਸਾ ॥
ਤੈ ਜਨਮਤ ਗੁਰਮਤਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਣਿਓ ॥
ਕਲੁ ਜੋੜਿ ਕਰ ਸੁਜਸੁ ਵਖਾਣਿਓ ॥
ਭਗਤਿ ਜੇਗੁ ਕੈ ਜੈਤਵਾਰੁ ਹਰਿ ਜਨਕੁ ਉਪਾਯਉ ॥
ਸਬਦੁ ਗੁਰੁ ਪਰਕਾਸਿਓ ਹਰਿ ਰਸਨ ਬਾਯਉ ॥
ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਅੰਗਦ ਅਮਰ ਲਾਗਿ ਉਤਮ ਪਦੁ ਪਾਯਉ ॥
ਗੁਰ ਅਰਜੁਨੁ ਘਰਿ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਭਗਤ ਉਤਰਿ ਆਯਉ ॥ ੧ ॥

ਸਵੱਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ ਪ, ਪੰਨਾ ੧੪੦੬-੭

ਜੈਤਾਲ
(ਅਸਥਾਈ)

+

2

ਸ-
ਗੁਰੁ

3

ਰ- ਮ-
ਅਰ ਜੁਨੁ

4

ਪ੍ਰਧਮ ਸ਼ੰ
ਘੜਿ ਗੁਰੁ

ਨੁਧੁ ਧੁ- ਪ- ਪਧੁ- ਮਪਧੁ
ਰਾਸ ਮਦਾ ਸਸ ਭੁਗ ਤਉਂ

ਮਪ ਗੁ- ਰਸ ਸ-
ਤਰਿ ਆਸ ਯਉ ਗੁਰੁ

ਰ- ਮ-
ਅਰ ਜੁਨੁ

ਪ੍ਰਧਮ ਸ਼ੰ
ਘੜਿ ਗੁਰੁ

ਨੁਧੁ ਧੁ- ਪ- ਪਧੁ- ਮਪਧੁ
ਰਾਸ ਮਦਾ ਸਸ ਭੁਗ ਤਉਂ

ਮਪ ਗੁ- ਰਸ ਸ-
ਤਰਿ ਆਸ ਯਉ ਗੁਰੁ

ਰ- ਮ-
ਅਰ ਜੁਨੁ

ਪ੍ਰਧਮ ਸ਼ੰ
ਘੜਿ ਗੁਰੁ

ਨੁਧੁ ਧੁ- ਪ- ਪਧੁ- ਮਪਧੁ

ਮਪ ਗੁ- ਰਸ

ਰਾਮ (ਇੰਨਾ ਪੀਸ ਸਾਜਾ ਵਿਚ ਵਜਾਉਣਾ ਹੈ।)

ਅੰਤਰਾ

ਮ-
ਗੁਰੁ

— ਪ-
ਨਾ ਨਕ

ਧੁ ਨੁ-
ਅੰ ਗਦ

ਨੁ ਸੰ- — — ਰੰਨੁ
ਅਮ ਰਲਾ ਡਿਗਿ ਉਂ ਤਮ

ਸੰ- ਨੁਧੁ ਪ ਪ-
ਪਦੁ ਪਾਸ ਯਉ ਗੁਰੁ

ਮ ਪ-
ਨਾ ਨਕ

ਧੁ ਨੁ-
ਅੰ ਗਦ

ਨੁ ਸੰ- — — ਰੰਨੁ
ਅਮ ਰਲਾ ਡਿਗਿ ਉਂ ਤਮ

ਸੰ- ਨੁਧੁ ਪ ਸ-
ਪਦੁ ਪਾਸ ਯਉ ਗੁਰੁ

ਰ- ਮ-
ਅਰ ਜੁਨੁ

ਪ੍ਰਧਮ ਸ਼ੰ
ਘੜਿ ਗੁਰੁ

ਨੁਧੁ ਧੁ- ਪ- ਪਧੁ- ਮਪਧੁ

ਮਪ ਗੁ- ਰਸ

ਰਾਮ (ਇਹ ਪੀਸ ਸਾਜਾ ਵਿਚ ਵਜਾਉਣਾ ਹੈ।)

ਅੰਤਰਾ ੨

ਮ-
ਸਿਮ

— ਪ-
ਰੇ ਸੋਈ

ਧੁ ਨੁ-
ਪੁਰ ਖੁਅ

ਨੁ ਸੰ- — — ਰੰਨੁ
ਚਲੁ ਅਥਿ ਨਾਸੀ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ

ਸੰ- ਨੁਧੁ ਪ- ਮ-
ਦੁਰਮਤਿ ਮਲੁ ਨਾਸੀ ਸਿਮ

— ਪ-
ਰੇ ਸੋਈ

ਧੁ ਨੁ-
ਪੁਰ ਖੁਅ

ਨੁ ਸੰ- — — ਰੰਨੁ
ਚਲੁ ਅਥਿ ਨਾਸੀ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ

ਸੰ- ਨੁਧੁ ਪ- ਸ-
ਦੁਰਮਤਿ ਮਲੁ ਨਾਸੀ ਗੁਰੁ

ਰ- ਮ-
ਅਰ ਜੁਨੁ

ਪ੍ਰਧਮ ਸ਼ੰ
ਘੜਿ ਗੁਰੁ

ਨੁਧੁ
ਰਾਮ

ਨੋਟ : ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੰਤਰਿਆਂ ਤੇ ਹੀ ਲਗਣੀਆਂ ਹਨ। ਦੋ ਅੰਤਰੇ (ਦੋ ਤੁਕਾਂ) ਇਸ ਲਈ ਨੁਟੇਸ਼ਨ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਲਾਉਣ ਵਿਚ ਸਹੂਲਤ ਰਹੇ।

ਅੰਤਰਾ ਨੰਬਰ 2 ਉਪਰ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਅੱਠ ਤੁਕਾਂ 'ਸੁਜਸੁ ਵਖਾਣਿਓ' ਤਕ ਦੋ ਦੋ ਕਰਕੇ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਅੰਤਰਾ ਨੰਬਰ ੧ ਉਪਰ ਅਗਲੀਆਂ ਤਿੰਨੋਂ ਤੁਕਾਂ ਇਕੱਲੀ-ਇਕੱਲੀ ਤੁਕ ਕਰਕੇ ਲਾਉਣੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਹਿਲੀਆਂ ਤੁਕਾਂ ਤੇ ਆਖਰੀ ਅੱਠ ਤੁਕਾਂ ਦੀਆਂ ਮਾਤਰਾਂ ਦਾ ਫਰਕ ਹੈ।

ਆਸਾਵਰੀ

ਸੋਧ ਹਾਰੇ ਦੇਵਤਾ ਬਿਰੋਧ ਹਾਰੇ ਦਾਨੋ ਬਡੇ
ਬੋਧ ਹਾਰੇ ਬੋਧਕ ਹੋਧ ਹਾਰੇ ਜਾਪਸੀ
ਘਸ ਹਾਰੇ ਚੰਦਨ ਲਗਾਇ ਹਾਰੇ ਚੋਆ ਚਾਰ
ਪੂਜ ਹਾਰੇ ਪਾਹਨ ਚਵਾਇ ਹਾਰੇ ਲਾਪਸੀ
ਗਾਹਿ ਹਾਰੇ ਗੋਰਨ ਮਨਾਇ ਹਾਰੇ ਮੜੀ ਮੱਟ
ਲੀਪ ਹਾਰੇ ਭੀਤਨ ਲਗਾਇ ਹਾਰੇ ਛਾਪਸੀ
ਗਾਇ ਹਾਰੇ ਗੰਧੂਬ ਬਜਾਇ ਹਾਰੇ ਕਿੰਨਰ ਸਭ
ਪਚ ਹਾਰੇ ਪੰਡਤ ਤਪੰਤ ਹਾਰੇ ਤਾਪਸੀ

ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ (ਕਬਿਤ ਦਸਮਬਾਣੀ)

(ਅਸਥਾਈ)

+	2	0	3
		ਮ — ਤ ਪੰ	— ਪੁ — ਨੁ ਤ ਹਾ ਟ ਰ
ਸੰ — — — ਤਾ ਟ ਟ ਟ	— ਨੁ ਪੁ ਪ ਸ ਪ ਸੀ ਸ	ਮ — — — ਸ ਤ ਸ ਪੰ	— ਪੁ — ਨੁ ਤ ਹਾ ਟ ਰ
ਸੰ — — — ਤਾ ਟ ਟ ਪ	— — — — ਸੀ ਟ ਟ ਟ	— — — — ਗਾ ਇ ਹਾ ਰੇ	— ਨੁ ਪੁ ਪ ਗੀ ਪ੍ਰ ਥ ਬ
ਗੁ ਰ ਮ ਗੁ ਜਾ ਇ ਹਾ ਰੇ	ਰ — ਸ — ਕਿ ਨਰ ਸ ਭ	ਸੰ — — — ਗਾ ਇ ਹਾ ਰੇ	ਸੰ ਨੁ ਪੁ ਪ ਗੀ ਪ੍ਰ ਥ ਬ
ਗੁ ਰ ਮ ਗੁ ਜਾ ਇ ਹਾ ਰੇ	ਰ — ਸ — ਕਿ ਨਰ ਸ ਭ	ਰ — ਮ — ਪ ਚ ਹਾ ਰੇ	ਪ — ਮ ਪ ਪ ਭ ਤ ਤ
ਸੰ — ਰ ਨੁ ਪੰ ਤ ਹਾ ਟ	ਨੁ ਸੰ ਪੁ ਪੁ — ਰੇ ਤਾ ਟ ਪ	ਪ — ਮ — ਸੀ ਟ ਤ ਪੰ	— ਪੁ — ਨੁ ਤ ਹਾ ਟ ਰ
ਸੰ ਤਾਪਸੀ			

ਅੰਤਰਾ

ਮ — — —	— — — —	ਮ — — —	ਨੁ
ਰੋ ਧ ਹਾ ਰੋ	ਦਾ ਨੋ ਬ ਭੇ	ਸੋ ਧ ਹਾ ਰੋ	ਪੁ ਪੁ ਨੁ —
ਸੋ — — —	— — — —	ਰੋ — — —	ਦੇ ਵੇ ਤਾ ਭਿ
ਹੋ ਧ ਹਾ ਰੋ	ਦਾ ਨੋ ਬ ਭੇ	ਬੋ ਧ ਹਾ ਰੋ	ਨੁ
ਰੋ ਨੁ ਸੋ —	ਨੁ	ਰੋ — — —	ਪੁ ਪੁ ਨੁ —
ਰੋ ਧ ਹਾ ਰੋ	ਪੁ ਧ ਪ —	ਬੋ ਧ ਹਾ ਰੋ	ਦੇ ਵੇ ਤਾ ਭਿ
ਰੋ ਨੁ ਸੋ —	ਜਾ ਪ ਸੀ ਟ	— ਮ — —	ਰੁ ਗੁ ਰੋ ਸੋ
ਬੋ ਧ ਹਾ ਰੋ	ਨੁ	ਤ ਟ ਤ ਪ	ਬੋ ਧ ਕ ਪੁ
ਸੋ	ਪੁ ਧ ਪ —	— ਮ — —	ਰੁ ਗੁ ਰੋ ਸੋ
ਤਾਪਸੀ	ਜਾ ਪ ਸੀ ਟ	ਤ ਟ ਤ ਪ	ਬੋ ਧ ਕ ਪੁ
			ਤ ਹਾ ਟ ਨੁ

ਨੋਟ : ਕਥਿਤ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਰੁਕਾਂ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ ।

ਕੋਊ ਭਇਓ ਮੁੰਡੀਆ ਸੇਨਿਆਸੀ ਕੋਊ ਜੋਗੀ ਭਇਓ
ਕੋਊ ਬ੍ਰਹਮ ਚਾਰੀ ਕੋਊ ਜਤੀਅਨੁ ਮਾਨਬੋ ॥
ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ ਕੋਊ ਰਾਫਜੀ ਇਮਾਮ ਸਾਫੀ
ਮਾਨਸ ਕੀ ਜਾਤ ਸਬੈ ਏਕੈ ਪਹਚਾਨਬੋ ॥
ਕਰਤਾ ਕਰੀਮ ਸੋਈ ਰਾਜਕ ਰਹੀਮ ਓਈ
ਦੂਸਰੇ ਨ ਭੇਦ ਕੋਈ ਭੂਲ ਭ੍ਰਮ ਮਾਨਬੋ ॥
ਏਕ ਹੀ ਕੀ ਸੇਵ ਸਭ ਹੀ ਕੋ ਗੁਰਦੇਵ ਏਕ
ਏਕ ਹੀ ਸਰੂਪ ਸਬੈ ਏਕੈ ਜੋਤ ਜਾਨਬੋ ॥ ੧੫-੮੫

ਨੋਟ : ਇਹ ਕਥਿਤ 'ਸੋਧ ਹਾਰੇ ਦੇਵਤਾ' ਵਾਲੀ ਰੀਤ ਤੇ ਹੀ ਲਗਦਾ ਹੈ ।

ਸੁਪਨੈ ਊਭੀ ਭਈ ਗਹਿਓ ਕੀ ਨ ਅੰਚਲਾ ॥
ਸੁੰਦਰ ਪੁਰਖ ਬਿਰਾਜਿਤ ਪੇਖਿ ਮਨੁ ਬੰਚਲਾ ॥
ਖੋਜਿਓ ਤਾਕੇ ਚਰਣ ਕਹਹੁ ਕਤ ਪਾਈਐ ॥
ਹਰਿਹਰਾ ਸੋਈ ਜਤੰਨੁ ਬਤਾਇ ਸਖੀ ਪ੍ਰਿਓ ਪਾਈਐ ॥ ੧੩ ॥
ਫੁਨਹੇ ਮਹਲਾ ੫, ਪੰਨਾ ੧੩੬੨

ਰਾਗ ਆਸਾਵਰੀ ਤਾਲ ਭਾਨਮਤੀ (ਚਾਰਤਾਲ ਦੀ ਅਸਵਾਰੀ ੧੧ ਮਾਤਰਾਂ)

(ਅਸਥਾਈ)

+				2	3	4
		ਮ		ਪ ਰਪਪਧੁ	ਮਪ ਗੁ	ਰਸ ਰਮ ਪਸ
		ਸੁਪ		ਨੈ ਉ ਸ਼ਸ਼	ਭੀਃ ਭ	ਈਃ ਗਹਿਓ ਕੀਨ
ਨੁ	ਧੁਪ	ਪ ਮ		ਪ ਰਮਪਧੁ	ਮਪ ਗੁ	ਰਸ ਰਮ ਪਸ
ਅੰ	ਚਲਾ	ਃ(ਜੀ) ਸੁਪ		ਨੈ ਉ ਸ਼ਸ਼	ਭੀਃ ਭ	ਈਃ ਗਹਿਓ ਕੀਨ
ਨੁ	ਧੁਪ	ਧ ਨੁ		ਪੁ ਮ	ਪਧਮ ਪਗੁ	ਰਸ ਰਮ ਪਸ
ਅੰ	ਚਲਾ	ਃ ਗਹਿਓ		ਕੀ ਨ	ਅਃਸ਼ ਚਲਾ	ਃਸ਼ ਗਹਿਓ ਕੀਨ
ਨੁ	ਧੁਪ	ਪ ਮ		ਪ ਰਮਪਧੁ	ਮਪ ਗੁ	ਰਸ ਰਮ ਪਸ
ਅੰ	ਚਲਾ	ਃ(ਜੀ) ਸੁਪ		ਨੈ ਉ ਸ਼ਸ਼	ਭੀਃ	ਈਃ ਗਹਿਓ ਕੀਨ
ਨੁ						
ਧੁ						
ਅੰ						

ਅੰਤਰਾ

		ਮ	ਪ	ਧੁ	ਪਧੁ	ਸੰ	—	ਰੰਨੁ	ਸੰ
		ਸੁੰ	ਦਰ	ਪੁਰ	ਖਬਿ	ਰਾਜਿ	ਤਪੇ	ਃਖਿ	ਮਨੁ
ਨੁ	ਧੁਪ	ਪ ਮ	ਪ	ਧੁ	ਪਧੁ	ਸੰ	—	ਰੰਨੁ	ਸੰ
ਬੰ	ਚਲਾ	ਃ ਸੁੰ	ਦਰ	ਪੁਰ	ਖਿਬਿ	ਰਾਜਿ	ਤਪੇ	ਃਖਿ	ਮਨੁ
ਨੁ	ਧੁਪ	ਪ ਮ	ਪ	ਰਮਪਧੁ	ਮਪ	ਗੁ	ਰਸ	ਰਮ	ਪਸ
ਬੰ	ਚਲਾ	ਃ(ਜੀ) ਸੁਪ	ਨੈ	ਉ ਸ਼ਸ਼	ਭੀ	ਭ	ਈਃ	ਗਹਿਓ	ਕੀਨ
ਨੁ									
ਧੁ									
ਅੰ									

ਨੋਟ : ਥਾਕੀ ਸਾਰੀਆਂ ਤੁਕਾਂ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ ।

ਆਸਾਵਰੀ

ਸਜਣੁ ਮੈਡਾ ਚਾਈਆ ਹਭ ਕਹੀ ਦਾ ਮਿਤੁ ॥
ਹਭੇ ਜਾਣਨਿ ਆਪਣਾ ਕਹੀ ਨ ਠਾਹੇ ਚਿਤੁ ॥ ੨ ॥

ਮ : ੫, ਪੰਨਾ ੧੦੯੬

ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ (ਅਸਥਾਈ)

+	2	0	3
		ਮ	— ਧੁ — ਨੁ
		ਸ	ਜ ਟੁ ਟ ਮੈ
ਸੰ — — —	— ਨੁ ਧੁ ਪ	ਧੁ ਮ — —	— ਧੁ — ਨੁ
ਡਾ ਟ ਟ ਟ	ਮੈ ਡਾ ਚਾ ਈ	ਆ ਟ ਟ ਸ	ਜ ਟੁ ਟ ਮੈ
ਸੰ — — —	ਸੰ ਨੁ ਧੁ ਪ	— — — —	ਧੁ ਮ — ਪ
ਡਾ ਟ ਟ ਟ	ਮੈ ਡਾ ਚਾ ਈ	ਆ ਟ ਟ ਹ	ਟ ਭ ਟ ਕ
ਮ		ਰ	
ਗੁ ਗੁ — —	ਰ ਗੁ ਰ ਗੁ	ਸ ਸ — ਪ	ਧੁ ਮ — ਪ
ਹੀ ਟ ਟ ਟ	ਦਾ ਟ ਮਿ ਟ	ਤੁ ਟ ਟ ਹ	ਟ ਭ ਟ ਕ
ਮ		ਰ	
ਗੁ ਗੁ — —	ਰ ਗੁ ਰ ਗੁ	ਸ ਸ — ਮ	— ਧੁ — ਨੁ
ਹੀ ਟ ਟ ਟ	ਦਾ ਟ ਮਿ ਟ	ਤੁ ਟ ਟ ਹ	ਟ ਭ ਟ ਕ
ਸੰ — — —	ਸੰ ਨੁ ਧੁ ਪ	ਧੁ ਮ — —	— ਧੁ — ਨੁ
ਹੀ ਟ ਟ ਟ	ਦਾ ਟ ਮਿ ਟ	ਤੁ ਟ ਟ ਸ	ਜ ਟੁ ਟ ਮੈ
ਸੰ			
ਡਾ			

ਅੰਤਰਾ

		ਮ — —	ਧੁ — ਨੁ —
		ਹ ਟ ਭੇ	ਜਾ ਟ ਟ ਨਿ
ਨੁ ਸੰ — —	— — — —	— ਮ — —	ਧ — ਨੁ —
ਟ ਆ ਟ ਪ	ਣਾ ਟ ਟ ਟ	ਟ ਹ ਟ ਭੇ	ਜਾ ਟ ਟ ਨਿ
ਨੁ ਸੰ — —	— — — —	— ਰੰ — —	ਨੁ — ਸੰ —
ਟ ਆ ਟ ਪ	ਣਾ ਟ ਟ ਟ	ਟ ਕ ਹੀ ਨ	ਠਾ ਟ ਹੇ ਟ
ਨੁ			
ਧੁ ਧੁ — —	ਪ — — —	— ਰੰ — —	ਨੁ — ਸੰ —
ਚਿ ਟ ਟ ਟ	ਤੁ ਟ ਟ ਟ	ਟ ਕ ਹੀ ਨ	ਠਾ ਟ ਹੇ ਟ
ਨੁ			
ਧੁ ਧੁ — —	ਪ — — —	ਧੁ ਮ — —	— ਧੁ — ਨੁ
ਚਿ ਟ ਟ ਟ	ਤੁ ਟ ਟ ਟ	ਟ ਟ ਟ ਸ	ਜ ਟੁ ਟ ਮੈ
ਸੰ			
ਡਾ			

ਰਾਗ ਦੇਸੀ

ਆਸਾਵਰੀ ਅੰਗ

ਆਸਾਵਰੀ
ਔੜਵ ਸੰਪੂਰਣ

ਧੁ ਵਾਦੀ

ਸਮਾਂ ਆਸਾਵਰੀ ਵਾਲਾ
ਸ, ਮ, ਤੇ ਰ ਨੂੰ, ਸੰਗਤ ਹੋ
ਧੋਵਤ ਦੋਨੋਂ ਹਨ ।

ਆਰੋਹੀ : ਸ ਰ ਮ ਪ ਨੁ ਸ

ਅਵਰੋਹੀ : ਸ ਨੁ ਧੁ ਪ ਮ ਗੁ ਰ ਸ

ਰਾਗ ਦੇਸੀ ਆਸਾਵਰੀ ਅੰਗ

ਭਖੜੁ ਭਾਗੀ ਮੀਹੁ ਵਰਸੈ ਭੀ ਗੁਰੁ ਦੇਖਣ ਜਾਈ ॥ ੧੩ ॥

ਸਮੁੰਦੁ ਸਾਗਰੁ ਹੋਵੈ ਬਹੁ ਖਾਰਾ ॥

ਗੁਰ ਸਿਖੁ ਲੰਘਿ ਗੁਰ ਪਹਿ ਜਾਈ ॥ ੧੪ ॥

ਜਿਉ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜਲ ਬਿਨੁ ਹੈ ਮਰਤਾ ਤਿਉ ਸਿਖੁ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਮਰਿ ਜਾਈ ॥ ੧੫ ॥

ਜਿਉ ਧਰਤੀ ਸੋਭ ਕਰੇ ਜਲੁ ਬਰਸੈ ਤਿਉ ਸਿਖੁ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਬਿਗਸਾਈ ॥ ੧੬ ॥

ਸੇਵਕ ਕਾ ਹੋਇ ਸੇਵਕੁ ਵਰਤਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਬਿਨਉ ਬੁਲਾਈ ॥ ੧੭ ॥

ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨਤੀ ਹਰਿ ਪਹਿ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਗੁਰ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ੧੮ ॥

ਸੂਰਾਗ ਹੀ ਅਸਟਪਦੀਆਂ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ, ਪੰਨਾ ੭੫੭-੫੮

ਇਕਤਾਲਾ (ਅਸਥਾਈ)

		0		2		0		3		4	
+											
ਮ	ਰ	ਸ	ਰ	ਨੁ	ਸ	—	ਰ	ਮ	ਪੁ	ਮ	ਪ
ਭੀ	ਗੁ	ਰੁ	ਦੇ	ਖ	ਣ	ਜਾ	ੜ	ੜ	ਈ	ੜ	ੜ
ਮ	ਰ	ਸ	ਰ	ਨੁ	ਸ	—	ਰ	ਮ	ਪੁ	ਮ	ਪ
ਭੀ	ਗੁ	ਰੁ	ਦੇ	ਖ	ਣ	ਜਾ	ੜ	ੜ	ਈ	ੜ	ੜ
ਮ	ਰ	ਸ	ਰ	ਨੁ	—	ਸ	—	—	—	—	—
ਭੀ	ਗੁ	ਰੁ	ਦੇ	ਖ	ਣ	ਜਾ	ੜ	ੜ	ਈ	ੜ	ੜ

ਮ	ਰ	—	ਮ	ਪ	ਸ	ਪੁ	ਨੁ	—	ਪ	—	—
ਝ	ਖ	ਕੁ	ਝਾ	ਝ	ਗੀ	ਮੀ	ਧੁ	ਹੁ	ਵਰ	ਸੈ	ਝ
ਮ	ਰ	—	ਮ	ਪ	ਸ	ਪੁ	—	ਪੁਪ	ਮਪ	ਪੁ	—
ਝ	ਖ	ਕੁ	ਝਾ	ਝ	ਗੀ	ਮੀ	ਧੁ	ਹੁ	ਵਰ	ਸੈ	ਝ
ਗੁ	ਰ	ਸ	ਰ	ਨ	ਸ	—	ਰ	ਮ	ਪੁਪ	ਮ	ਪ
ਭੀ	ਗੁ	ਰੁ	ਦੇ	ਖ	ਣ	ਜਾ	ਝ	ਝ	ਦੀ	ਝ	ਝ
ਮ	ਰ	ਸ	ਰ	ਨੁ	—	ਸ	—	—	—	—	—
ਗੁ	ਰ	ਰੁ	ਦੇ	ਖ	ਣ	ਜਾ	ਝ	ਝ	ਦੀ	ਝ	ਝ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਪ	—	ਨੁ	ਸ	—	ਰ	ਹ	ਨੁ	ਸ	—	—
ਮੁ	ਦੁ	ਸਾ	ਗ	ਰੁ	ਝ	ਰੁ	ਨੁ	ਵ	ਥਹੁ	ਰਾ	ਝ
ਮ	ਪ	—	ਨੁ	ਸ	—	ਰ	ਹ	ਨੁ	ਸ	—	—
ਸਮੁ	ਦੁ	ਸਾ	ਗ	ਰੁ	ਝ	ਰੁ	ਨੁ	ਵ	ਥਹੁ	ਰਾ	ਝ
ਰ	—	—	ਰੁਗੁ	ਰੁਸ	—	ਰ	ਨੁ	ਸ	ਪੁ	ਪੁ	ਪ
ਗੁਰ	ਸਿ	ਖੁ	ਲੋਝ	ਘਿਝ	ਗੁ	ਰ	ਝ	ਪਹਿ	ਜਾ	ਝ	ਈ
ਰ	—	—	ਰੁਗੁ	ਰੁਸ	—	ਰ	ਨੁ	ਸ	ਪੁਪ	ਮਪ	ਪੁ
ਗੁਰ	ਸਿ	ਖੁ	ਲੋਝ	ਘਿਝ	ਗੁ	ਰ	ਝ	ਪਹਿ	ਜਾਝ	ਝ	ਈ
ਮ	ਰ	ਸ	ਰ	ਨੁ	ਸ	—	ਰ	ਮ	ਪੁਪ	ਮ	ਪ
ਭੀ	ਗੁ	ਰੁ	ਦੇ	ਖ	ਣ	ਜਾ	ਝ	ਝ	ਦੀ	ਝ	ਝ
ਮ	ਰ	ਸ	ਰ	ਨੁ	—	ਸ	—	—	—	—	—
ਗੁ	ਰ	ਰੁ	ਦੇ	ਖ	ਣ	ਜਾ	ਝ	ਝ	ਦੀ	ਝ	ਝ

ਨੋਟ : ਹਰ ਵਾਰੀ ਅਸਥਾਈ (ਸ) ਖਰਜ ਤੇ ਹੀ ਮੁਕਾਉਣੀ ਹੈ। ਸਬਦ ਦੀਆਂ ਥਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ।

ਰਾਗ ਰੂਮਰੀ

SHR 106

ਗੁਜਰੀ

ਟੋਡੀ ਅੰਗ
ਧੁ ਵਾਦੀ
ਸਮਾਂ ਦਿਨ ਦੂਜਾ ਪਹਿਰ

ਖੇੜਵ
ਗੁ ਸੰਵਾਦੀ
ਪ ਵਰਜਤ ਹੈ

ਆਰੋਹੀ : ਸ ਰੁ ਗੁ ਮ ਧੁ ਨ ਸੰ

ਅਵਰੋਹੀ : ਸੰ ਨ ਧੁ ਮ ਗੁ ਰੁ ਸ

ਆਲਾਪ : ਧੁਧੁ, ਮਗੁ, ਮਧੁ ਮਗੁ ਰੁਗੁ ਰੁਸ, ਮ ਧੁ ਮ ਧੁ ਨ ਸ

ਸ ਰੁਗੁ ਮਧੁ ਨਸੰ, ਧੁ ਗੁ ਰੁ ਸੰ, ਨ ਧੁ, ਮਧੁ ਮਗੁ ਰੁਗੁ ਰੁਸ

ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫. ਪੰਨਾ ੪੯੮

ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਆਰਾਧਹੁ ਪਿਆਰੇ ਨਿਮਖ ਨ ਕੀਜੇ ਢੀਲਾ ॥

ਸੰਤ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਭਾਵਨੀ ਲਾਈਐ ਤਿਆਗਿ ਮਾਨੁ ਹਾਠੀਲਾ ॥ ੧ ॥

ਮੋਹਨੁ ਪ੍ਰਾਨ ਮਾਨ ਰਾਗੀਲਾ ॥

ਬਾਸਿ ਰਹਿਓ ਹੀਅਰੇ ਕੈ ਸੰਗੇ ਧੋਖਿ ਮੋਹਿਓ ਮਨੁ ਲੀਲਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਮਨਿ ਹੋਤ ਅਨੰਦਾ ਉਤਰੈ ਮਨਹੁ ਜੰਗੀਲਾ ॥

ਮਿਲਬੇ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਨਾਨਕ ਪਰੈ ਪਰੀਲਾ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ੧੩

ਤਾਲ ਧੁਮਾਰ (ਅਸਥਾਈ)

+	2	0	3
			।
			ਰੁ ਗੁ ਮ ਧੁ
			ਦਿ ਨੁ ਰਾ ਤੀ
			।
ਧੁ — — ਮ ਗੁ	ਰੁ ਗੁ	ਰੁ — ਸ	ਰੁ ਗੁ ਮ ਧੁ
ਆ 5 5 ਰਾ ਧਹੁ	ਪਿਆ ਰੈ	ਆ ਰਾ ਧਹੁ	ਦਿ ਨ ਰਾ ਤੀ
			।
ਧੁ — — ਮ ਗੁ	ਰੁ ਗੁ	ਰੁ — ਸ	ਰੁ ਗੁ ਮ ਧੁ
ਆ 5 5 ਰਾ ਧਹੁ	ਪਿਆ ਰੈ	ਆ ਰਾ ਧਹੁ	ਨਿ ਮ ਖ ਨ
			।
ਮਧੁ ਨਸੰ ਸੰ ਨ ਧੁ	— ਮ	ਮਗੁ ਰੁਸ ਸ	ਰੁ ਗੁ ਮ ਧੁ
ਕੀ5 5 5 ਜੈ 5	ਢੀ ਲਾ	ਢੀ5 5 5 ਲਾ	ਨਿ ਮ ਖ ਨ
			।
ਮਧੁ ਨਸੰ — ਨ ਧੁ	— ਮ	ਮਗੁ ਰੁਸ ਸ	ਰੁ ਗੁ ਮ ਧੁ
ਕੀ5 5 5 ਜੈ 5	ਢੀ ਲਾ	ਢੀ5 5 5 ਲਾ	ਦਿ ਨੁ ਰਾ ਤੀ
ਧੁ			
ਆਰਾਧਹੁ			

ਅੰਤਰਾ

ਸੰ — — — —
ਵਾ ੜ ੜ ੜ ੜ

ਧੁ — ਗੁੰ ਰੁੰ ਸੰ
ਤਿਆ ੜ ੜ ੜ ਗਿ

ਸੰ — — — —
ਵਾ ੜ ੜ ੜ ੜ

ਧੁ — ਗੁੰ ਰੁੰ ਸੰ
ਤਿਆ ੜ ੜ ੜ ਗਿ

ਪੁ
ਆਰਾਧਹੁ

ਰੁੰ —
ਕ ਰਿ

ਨ ਧੁ
ਮਾ ਨੁ

ਰੁੰ —
ਕ ਰਿ

ਨ ਧੁ
ਮਾ ਨੁ

ਗੁੰ ਰੁੰ ਸੰ
ਭਾ ਵ ਨੀ

ਮਗੁ ਰੁਸੁ ਸ
ਹਾਨ ਨੀਨ ਲਾ

ਗੁੰ ਰੁੰ ਸੰ
ਭਾ ਵ ਨੀ

ਮਗੁ ਰੁਸੁ ਸ
ਹਾਨ ਨੀਨ ਲਾ

ਮ — ਧੁ ਮਧੁ
ਸੰ ੜ ਤ ਸੜ

ਨ ਧੁ ਮ ਗੁ
ਲਾ ੜ ਈਐ ੜ

ਮ — ਧੁ ਮਧੁ
ਸੰ ੜ ਤ ਸੜ

ਨ ਧੁ ਮ ਗੁ
ਲਾ ੜ ਈਐ ੜ

ਰੁ ਗੁ ਮ ਧੁ
ਦਿ ਨੁ ਹਾ ਤੀ

ਦੂਸਰਾ ਅੰਤਰਾ

ਨਸੁੰ ਸੰ — — —
ਪ੍ਰਾ ੜ ੜ ੜ ਨ

ਨਸੁੰ ਸੰ — — —
ਪ੍ਰਾ ੜ ੜ ੜ ਨ

ਸੰ — — — —
ਓ ੜ ੜ ੜ ੜ

ਧੁ — ਗੁੰ ਰੁੰ ਸੰ
ਪੇ ਖਿ ਮੋ ੜ ਹਿਓ

ਧੁ
ਆਰਾਧਹੁ

ਰੁੰ —
ਮਾ ਨ

ਰੁੰ —
ਮਾ ਨ

ਰੁੰ —
ਹੀ ਅ

ਨ ਧੁ
ਮ ਨੁ

ਗੁੰ ਰੁੰ ਸੰ
ਰਾ ਗੀ ਲਾ

ਗੁੰ ਰੁੰ ਸੰ
ਰਾ ਗੀ ਲਾ

ਗੁੰ ਰੁੰ ਸੰ
ਰੇ ੜ ਕੀ

ਮਗੁ ਰੁਸੁ ਸ
ਲੀਨ ੜ ੜ ਲਾ

ਮ — ਧੁ ਮਧੁ
ਮੋ ੜ ਹ ਨੜ

ਮ — ਧੁ ਮਧੁ
ਮੋ ੜ ਹ ਨੜ

ਮ — ਧੁ ਮਧੁ
ਬਾ ੜ ਸਿ ਰਹਿ

ਨ ਧੁ ਮ ਗੁ
ਸੰ ੜ ਗੇ ੜ

ਰੁ ਗੁ ਮ ਧੁ
ਦਿ ਨੁ ਹਾ ਤੀ

ਅਖੀਰਲਾ ਅੰਤਰਾ

ਸੰ — — — —	ਰੁੰ —	ਗੁੰ ਰੁੰ ਸੰ	।	ਮ — ਧੁ ਮਧੁ
ਤ ਟ ਟ ਟ ਟ	ਮ ਨਿ	ਹੰ ਟ ਤ	ਜਿ ਸੁ ਸਿਮ ਰੰ	
ਪੁ — ਗੁੰ ਰੁੰ ਸੰ	ਨ ਧੁ	। ਮਗੁ ਰੁਸ ਸ	ਨ ਧੁ ਮ ਗੁ	
ਉ ਤ ਰੈ ਟ ਟ	ਮ ਨਹੁ	ਜੰ ਗੀ ਲਾ	ਅ ਟ ਨੰ ਦਾ	
ਸੰ — — — —	ਰੁੰ —	ਗੁੰ ਰੁੰ ਸੰ	।	ਮ — ਧੁ ਮਧੁ
ਮ ਹਿ ਟ ਮਾ ਟ	ਬ ਰ	ਨਿ ਟ ਨ	ਮਿ ਲ ਬੇ ਕੀ	
ਪੁ — ਗੁੰ ਰੁੰ ਸੰ	ਨ ਧੁ	। ਮਗੁ ਰੁਸ ਸ	ਨ ਧੁ ਮ ਗੁ	
ਨਾ ਟ ਨ ਟ ਕ	ਪ ਰੈ	ਪਤ ਰੀ ਲਾ	ਸਾ ਟ ਕਉ ਟ	
ਪੁ			ਰੁ ਗੁ ਮ ਧੁ	
ਆਰਾਧਹੁ			ਦਿ ਨੁ ਰਾ ਤੀ	

ਨੋਟ : ਇਸ ਸਥਾਨ ਦੀ ਦੂਸਰੀ ਗੀਤ ਤਿੰਨਤਾਲ ਵਿਚ ਹੈ।

ਤਿੰਨਤਾਲ (ਅਸਥਾਈ)

+	2	0	3
।		ਗੁ ਰੁ ਸ ਗੁ	ਰੁ — ਸ —
ਮ — ਧੁ ਮਧੁ	ਨਸੰ ਨ ਧੁ ਮ	ਮੰ ਟ ਹ ਨੁ	ਪ੍ਰਾ ਟ ਨ ਟ
ਮਾ ਟ ਨ ਰੰ	ਟ ਟ ਗੀ ਲਾ (ਜੀ)	ਗੁ ਰੁ ਸ ਗੁ	ਰੁ — ਸ —
।	।	ਮੰ ਟ ਹ ਨੁ	ਪ੍ਰਾ ਟ ਨ ਟ
ਮ — ਧੁ ਮਧੁ	ਨਸੰ ਨ ਧੁ ਮ	ਰੁ ਗੁ ਮ ਧੁ	ਨ — ਧੁ —
ਮਾ ਟ ਨ ਰੰ	ਟ ਟ ਗੀ ਲਾ ਟ	ਬਾ ਟ ਸਿ ਰਹਿ	ਉ ਟ ਹੀ ਅ
।	ਗੁ	ਸੰ — ਨ ਰੁੰ	ਰੁੰ
ਮ ਗੁ ਰੁ —	ਰੁ ਰੁ ਸ —	ਪੇ ਟ ਖਿ ਮੋਹਿ	ਨ ਨ ਧੁ —
ਰੇ ਟ ਕੇ ਟ	ਸੰ ਟ ਗੇ ਟ	— — — ਗੁ	ਉ ਟ ਮ ਨੁ
।	ਰੁ — ਸ —	ਟ ਮੋ ਹ ਨ	ਰੁ — ਸ —
ਮ — ਗੁ —	ਲੀ ਟ ਲਾ ਟ		ਪ੍ਰਾ ਟ ਨ ਟ
ਲੀ ਟ ਲਾ ਟ			
।			
ਮ			
ਮਾਨ			

ਅੰਤਰਾ

			ਮ — — ਦਿਨੁ ਰਾ ਟ	ਪੁ — ਮ ਪੁ ਤੀ ਟ ਆ ਟ
ਮਧੁ ਨਸੰ ਸੰ — ਰਾਟ ਟ ਟ ਧਹੁ ਟ	ਨ ਰੰ ਸੰ — ਪਿਆ ਟ ਰੋ ਟ	— ਮ — — ਟ ਦਿਨੁ ਰਾ ਟ	ਪੁ — ਮ ਪੁ ਤੀ ਟ ਆ ਟ	
ਮਧੁ ਨਸੰ ਸੰ — ਰਾਟ ਟ ਟ ਧਹੁ ਟ	ਨ ਰੰ ਸੰ — ਪਿਆ ਟ ਰੋ ਟ	ਪੁ — ਗੁ — ਨਿ ਮ ਖ ਨ	ਰੰ — ਸੰ — ਕੀ ਟ ਜੈ ਟ	
ਨ — ਪੁ — ਦੀ ਟ ਲਾ ਟ	ਮ ਗੁ ਰੁ ਸ ਦੀ ਟ ਲਾ ਟ	— ਮ — — ਟ ਸੰ ਤ ਸੇ	ਪੁ — ਮ ਪੁ ਵਾ ਟ ਕ ਰਿ	
ਮਧੁ ਨਸੰ ਸੰ — ਭਾਟ ਟ ਟ ਵ ਨੀ	ਨ ਰੰ ਸੰ — ਲਾ ਟ ਈਐ ਟ	ਪੁ — ਗੁ — ਤਿਆ ਟ ਟ ਗਿ	ਰੰ — ਸੰ — ਮਾ ਟ ਨੁ ਹਾ	
ਨ — ਪੁ — ਨੀ ਟ ਲਾ ਹਾ	ਮ ਗੁ ਰੁ ਸ ਨੀ ਟ ਲਾ ਟ	— — ਗੁ ਟ ਮੋ ਹ ਨੁ	ਰੁ — ਸ — ਪ੍ਰਾ ਟ ਨ ਟ	
ਮ ਮਾਨ				

ਨੋਟ : ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ।

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫, ਪੰਨਾ ੫੦੦

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨਾ ਦਰਸੁ ਦੀਜੈ ਜਸੁ ਗਾਵਉ ਨਿਸਿ ਅਹੁ ਭੋਰ ॥

ਕੇਸ ਸੰਗਿ ਦਾਸ ਪਗ ਝਾਰਉ ਇਹੈ ਮਨੋਰਥ ਮੋਰ ॥ ੧ ॥

ਠਾਕੁਰ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਬੀਆ ਨ ਹੋਰ ॥

ਚਿਤਿ ਚਿਤਵਉ ਹਰਿ ਰਸਨ ਅਰਾਧਉ ਨਿਰਖਉ ਤੁਮਰੀ ਓਰ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਸਰਬ ਕੇ ਠਾਕੁਰ ਬਿਨਉ ਕਰਉ ਕਰ ਜੋਰਿ ॥

ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ਤੁਮਰੇ ਉਧਰਸਿ ਆਖੀ ਫੋਰ ॥ ੨ ॥

ਨੋਟ : ਇਹ ਸ਼ਬਦ 'ਮੋਹਿਨ ਪ੍ਰਾਨ ਰੰਗੀਲਾ' ਵਾਲੀ ਰੀਤ ਤੇ ਹੀ ਲਗਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਨੁਟੇਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। 'ਠਾਕੁਰ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਬੀਆ ਨ ਹੋਰ' ਅਸਥਾਈ ਹੈ ਅਤੇ 'ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਅਪਨਾ ਦਰਸੁ ਦੀਜੈ' ਅੰਤਰਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ।

ਰਾਗ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੪, ਪੰਨਾ ੧੦

ਹਰਿ ਕੇ ਜਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਤਪੁਰਖਾ ਬਿਨਉ ਕਰਉ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥
 ਹਮ ਕੀਰੇ ਕਿਰਮ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਕਰਿ ਦਇਆ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ॥ ੧ ॥
 ਮੇਰੇ ਮੀਤ ਗੁਰਦੇਵ ਮੋਕਉ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ॥
 ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਾਨ ਸਖਾਈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਹਮਰੀ ਰਹਰਾਸਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਹਰਿ ਜਨ ਕੇ ਵਡ ਭਾਗ ਵਡੇਰੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਰਧਾ ਹਰਿ ਪਿਆਸ ॥
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸਹਿ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਗੁਣ ਪਰਗਾਸਿ ॥ ੨ ॥
 ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ਤੇ ਭਾਗ ਹੀਣ ਜਮ ਪਾਸਿ ॥
 ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਿ ਸੰਗਤਿ ਨਹੀਂ ਆਏ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵੇ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਾਸਿ ॥ ੩ ॥
 ਜਿਨ ਹਰਿਜਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈ ਤਿਨ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਲਿਖਾਸਿ ॥
 ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਮਿਲਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ
 ॥ ੪ ॥

ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ (ਅਸਥਾਈ)

+	2	0	
			ਧ੍ਰੁਗੁ ਮੇਂ
ਸ — — —	ਸ	— — —	— ਰੁ — ਸ
ਮੀ ਟ ਟ ਟ	ਪੁ — — —	(ਪਿਆਰੇ) ਟ ਮੇਂ	ਟ ਰੇ ਟ ਟ
ਸ — — —	— — ਪੁ —	— — —	— ਰੁ — ਸ
ਮੀ ਟ ਟ ਟ	ਟ ਟ ਟ ਟ	ਪਿਆਰੇ) ਟ ਮੇਂ	ਟ ਰੇ ਟ ਟ
ਸ — — —	— — — ਪੁ —	— — —	— ਰੁ — ਸ
ਮੀ ਟ ਟ ਟ	ਟ ਟ ਟ ਟ	ਮੇਂ ਟ ਰੇ ਟ	ਟ ਰੇ ਟ ਟ
ਸ — — —	— — — — —	ਨ — — ਪੁ	ਗੁ — ਮ —
ਮੀ ਟ ਟ ਟ	ਮ — ਪੁ —	ਮੇਂ ਟ ਕਉ ਟ	ਮੀ ਟ ਟ ਟ
ਪੁ — — —	ਦੇ ਟ ਟ ਟ	ਸ — — ਗੁ	ਪੁ — — ਮ
ਗੁ ਟ ਟ ਟ	ਰੁ — — —	ਗਾ ਸਿ ਟ ਮੇਂ	ਦਾ ਟ ਮ ਟ
।	ਪ ਟ ਰ ਟ		— ਰੁ — ਸ
ਮ — — ਗੁ			ਟ ਰੇ ਟ ਟ
ਨਾ ਟ ਮੁ ਟ			
ਸ			
ਮੀਤ			

ਅੰਤਰਾ

ਸੰ — ਧੁ —	ਧੁ — ਗੁੰ —	।	ਮ ਧੁ — ਸੰ	— — — —
ਫ ਫ ਫ ਫ	ਸ ਤਿ ਗੁ ਰ	ਹਰਿ ਕੇ ਫ ਜ	ਫ ਨ ਫ ਫ	
ਨ	— — — —	ਰੁੰ ਸੰ —	— — — —	
ਸੰ — ਧੁ —	ਫ ਫ ਫ ਫ	ਸ ਤਿ ਫ ਧੁ	ਰ ਖਾ ਫ ਫ	
ਫ ਫ ਫ ਫ	ਧੁ — ਗੁੰ —	।	— — — —	
ਸੰ — ਧੁ —	ਸ ਤਿ ਗੁ ਰ	ਮ ਧੁ — ਸੰ	ਫ ਨ ਫ ਫ	
ਫ ਫ ਫ ਫ	— — — ਮ	ਹਰਿ ਕੇ ਫ ਜ	— — — —	
ਨ	ਫ ਫ ਫ ਬਿ	ਰੁੰ ਸੰ — ਸੰ	— — — —	
ਸੰ — ਧੁ —	ਸ — — —	ਸ ਤਿ ਫ ਧੁ	ਰ ਖਾ ਫ ਫ	
ਫ ਫ ਫ ਫ	ਸਿ ਫ ਫ ਫ	ਧੁ — — ਨ	ਧੁ — ਮੁੰ ਗੁ	
ਗੁ — ਰੁ —	ਧੁ — ਗੁੰ —	ਨਉ ਫ ਕ ਰ	ਉ ਗੁ ਫ ਫ	
ਪਾ ਫ ਫ ਫ	ਸ ਤਿ ਗੁ ਰ	।	— — — —	
ਸੰ — ਧੁ —	ਧੁ — ਗੁੰ —	ਮ ਧੁ — ਸੰ	ਫ ਰੇ ਫ ਫ	
ਫਿ ਰ ਮ ਫ	ਸ ਤਿ ਗੁ ਰ	ਹ ਫ ਮ ਕੀ	ਫ ਫ ਫ ਫ	
ਨ	— — — —	ਰੁੰ ਸੰ — ਸੰ	ਫ ਫ ਫ ਫ	
ਸੰ — ਧੁ —	ਫ ਫ ਫ ਰਿ	ਸ ਰ ਫ ਟਾ	ਫ ਫ ਫ ਫ	
ਫ ਫ ਫ ਫ	ਸ — — —	।	ਧੁ — ਮੁੰ ਗੁ	
ਗੁ — ਰੁ —	ਸਿ ਫ ਫ ਫ	ਮ ਧੁ — ਨ	ਧੁ — ਮੁੰ ਗੁ	
ਗਾ ਫ ਫ ਫ	ਸ	ਦਇ ਆ ਫ ਨਾ	ਮੁ ਪ ਫ ਫ	
ਸ — — —	ਧੁ — — —	— — — ਗੁ	ਫ ਰੁ — ਸ	
ਮੀ ਫ ਫ ਫ	ਤ ਫ ਫ ਫ	ਫ ਫ ਫ ਮੇ	ਫ ਰੇ ਫ ਫ	
ਸ		ਧੁਗੁ	ਫ ਰੁ — ਸ	
ਮੀਤ		(ਪਿਆ ਰੇ) ਫ ਮੇ ਫ	ਫ ਰੇ ਫ ਫ	

ਨੋਟ : ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ ।

ਰਾਗ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧, ਪੰਨਾ ੪੮੯

ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਕਰੀ ਚਨਣਾਠੀਆ ਜੇ ਮਨੁ ਉਰਸਾ ਹੋਇ ॥
 ਕਰਣੀ ਕੰਗੂ ਜੇ ਰਲੈ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਪਜਾ ਹੋਇ ॥ ੧ ॥
 ਪੂਜਾ ਕੀਚੈ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪੂਜ ਨ ਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਬਾਹਰਿ ਦੇਵ ਪਖਾਲੀਅਹਿ ਜੇ ਮਨੁ ਧੋਵੈ ਕੋਇ ॥
 ਜੂਠਿ ਲਹੈ ਜੀਉ ਮਾਜੀਐ ਮੋਖ ਪਇਆਣਾ ਹੋਇ ॥ ੨ ॥
 ਪਸੂ ਮਿਲਹਿ ਚੇਗਿਆਈਆ ਖੜੁ ਖਾਵਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਦੇਹਿ ॥
 ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੇ ਆਦਮੀ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣ ਕਰਮ ਕਰੇਹਿ ॥ ੩ ॥
 ਨੇੜਾ ਹੋ ਦੂਰਿ ਨ ਜਾਣਿਅਹੁ ਨਿਤ ਸਾਰੇ ਸੰਮੁਲੇ ॥
 ਜੇ ਦੇਵੈ ਸੋ ਖਾਵਣਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਾਰਾ ਹੋ ॥ ੪ ॥ ੧

ਰਾਗ ਗੁਜਰੀ ਚਾਰਤਾਲ

(ਅਸਥਾਈ)

+	0	2	0	3	4
					ਸ ਤੇਰਾ
ਪੁ —	— ਗੁ	ਰੁ —	। ਮ ਗੁ	ਰੁ ਰੁਸ	ਸ —
ਨਾ s	ਮੁਕ ਰੀ	s ਚਨ	ਣਾ s	ਠੀ ਆ	s ਤੇਰਾ
ਪੁ —	— ਗੁ	ਰੁ —	। ਮ ਗੁ	ਰੁ ਰੁਸ	ਸ —
ਨਾ s	ਮੁਕ ਰੀ	s ਚਨ	ਣਾ s	ਠੀ ਆ	s s
ਰੁ ਗੁ	। ਮ ਪੁ	ਨ ਪੁ	। ਮ	।	ਸ —
ਜੇ ਮ	ਨੁ ਉਰ	ਸਾ s	ਪੁ ਪੁ	ਮਗੁ ਰੁ	ਇ ਤੇਰਾ
			ਹੋ s	ਇਸ ਹੋ	
ਪੁ					
ਨਾ					

ਅੰਤਰਾ

। ਮ ਪੁ ਕਰ ਏੀ	। ਮਪੁ ਸੰ ੜੜ ਕੁੰ	— — ੜ ਗੁ	ਨ ਰੁੰ ਜੇ ੜ	— ਸੰ ਰ ਲੈ	— — ੜ ੜ
ਪੁ — ਘ ੜ	— ਗੁੰ ਟਿ ਅੰ	ਰੁੰ ਸੰ ਤ ਰਿ	ਨ ਪੁ ਪੂ ਜਾ	— ਪੁ ੜ ਹੋ	। ਮਗੁ ਰੁਸ ਇੜ ੜ ੜ
। ਮ ਪੁ ਪੂ ਜਾ	। ਮਪੁ ਸੰ ੜੜ ਕੀ	— — ੜ ਚੈ	ਨ ਰੁੰ ਨਾ ਮੁ	— ਸੰ ਧਿ ਆ	— — ੜ ਦੀਐ
ਪੁ — ਬਿ ਨੁ	— ਗੁੰ ੜ ਨਾ	ਰੁੰ ਸੰ ੜ ਵੈ	ਨ ਪੁ ਪੂ ਜ	— ਪੁ ਨ ਹੋ	। ਮਗੁ ਰੁਸ ਇੜ ੜ ਤੇਰਾ
ਪੁ ਨਾ					

ਸੰਚਾਰੀ ਤੇ ਆਭੋਗ

ਪੁ ਪੁਰੁ ਬਾ ਹੜ	ਰੁ ਗੁ ਰਿ ਦੇ	ਰੁ — ਵ ਪ	। ਮਗੁ ਮਗੁ ਖਾੜ ੜੜ	ਰੁ — ੜਲੀ ਅਹਿ	ਸ — ੜ ੜ
। ਮ ਪੁ ਜੇ ਮ	— ਮ ਨੁ ਪੋ	। ਮਗੁ ਰੁ ਵੈੜ ੜ	— ਗੁ ਕੋ ੜ	ਰੁ ਗੁ ੜ ਰੁ	ਸ — ੜ ੜ
। ਮ ਪੁ ਜੂ ਠਿ	। ਮਪੁ ਸੰ ੜਲ ਹੈ	— — ਜੀ ਉ	ਨ ਰੁੰ ਮਾ ੜ	— ਸੰ ਜੀ ਐ	— — ੜ ੜ
ਪੁ — ਮੋ ਖ	— ਗੁੰ ਪਇ ਆ	ਰੁੰ ਸੰ ੜ ਨਾ	ਨ ਪੁ ਹੋ ੜ	— ਪੁ ਦਿ ਹੋ	। ਮਗੁ ਰੁਸ ਇੜ ੜ ਤੇਰਾ
ਪੁ ਨਾ					

ਨੋਟ : ਬਾਕੀ ਸਬਦ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਤੁਕਾਂ, ਦੋ ਦੋ ਤੁਕਾਂ ਕਰਕੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਚਾਰੀ ਤੇ ਆਭੋਗ ਤੇ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ। ਦੋ ਤੁਕਾਂ ਗਾ ਕੇ ਫਿਰ ਅਜਥਾਈ ਗਾ ਕੇ ਫਿਰ ਆਖਰੀ ਦੋਨੋਂ ਤੁਕਾਂ ਗਾਉਣੀਆਂ ਹਨ।

ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫, ਪੰਨਾ ੪੯੫-੯੬

ਹਰਿ ਧਨੁ ਜਾਪ ਹਰਿ ਧਨੁ ਤਾਪ ਹਰਿ ਧਨੁ ਭੋਜਨੁ ਭਾਇਆ ॥
 ਨਿਮਖ ਨ ਬਿਸਰਉ ਮਨ ਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਇਆ ॥ ੧ ॥
 ਮਾਈ ਖਾਟਿ ਆਇਓ ਘਰਿ ਪੂਤਾ ॥
 ਹਰਿ ਧਨੁ ਚਲਤੇ ਹਰਿ ਧਨੁ ਬੈਸੇ ਹਰਿ ਧਨੁ ਜਾਗਤ ਸੂਤਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਹਰਿ ਧਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਗਿਆਨੁ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਲਾਇ ਧਿਆਨਾ ॥
 ਹਰਿ ਧਨੁ ਤੁਲਹਾ ਹਰਿ ਧਨੁ ਬੇੜੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤਾਰਿ ਪਰਾਨਾ ॥ ੨ ॥
 ਹਰਿ ਧਨੁ ਮੇਰੀ ਚਿੰਤ ਵਿਸਾਰੀ ਹਰਿ ਧਨਿ ਲਾਹਿਆ ਧੋਖਾ ॥
 ਹਰਿ ਧਨੁ ਤੇ ਮੈ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ਹਾਥਿ ਚਰਿਓ ਹਰਿ ਬੋਕਾ ॥ ੩ ॥
 ਖਾਵਹੁ ਖਰਚਹੁ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਹਲਤ ਪਲਤ ਕੇ ਸੰਗੇ ॥
 ਲਾਇ ਖਜਾਨਾ ਗੁਰਿ ਨਾਨਕ ਕਉ ਦੀਆ ਇਹੁ ਮਨੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰੰਗੇ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੩

ਰਾਗ ਗੁਜਰੀ ਤਾਲ ਪੰਜਤਾਲ ਦੀ ਅਸਵਾਦੀ

(ਅਸਵਾਦੀ)

+	2	3	4	5
	।			
ਧੁ — —	ਮੁ ਮੁ ਮੁਗੁ ਰੁ	ਸ — .ਧੁ ਗੁ	ਰੁ —	ਸ —
ਖਾ ਟਿ ਆ	ਇਓ ਘੜ ਰਿ	ਪੂ ਟ ਤਾ ਟ	ਮਾ ਟ	ਈ ਟ
		।		
ਧੁ — ਗੁ	ਰੁ — ਸ —	ਧੁ — ਮੁ ਗੁ	ਗੁਰੁ ਰੁ	ਸ —
ਹ ਰਿਧ ਨੁ	ਚ ਲ ਤੇ ਟ	ਹ ਰਿ ਧ ਨੁ	ਬੈਟ ਟ	ਸੇ ਟ
।		।		
ਮ ਧੁਨ ਸੰ	ਰੁ — ਰੁਨੁ ਧੁ	ਮ ਗੁ ਰੁ ਸ	ਗੁ ਰੁ	ਸ —
ਹ ਰਿਧ ਨੁ	ਜਾ ਟ ਟਗ ਤ	ਸੂ ਟ ਤਾ ਟ	ਮਾ ਟ	ਈ ਟ
	।			
ਧੁ — —	ਮੁ ਮੁ ਮੁਗੁ ਰੁ	ਸ — .ਧੁ ਗੁ	ਰੁ —	ਸ —
ਖਾ ਟਿ ਆ	ਇਓ ਘੜ ਰਿ	ਪੂ ਟ ਤਾ ਟ	ਮਾ ਟ	ਈ ਟ
ਧੁ				
ਖਾ				

ਸ — — —	ਨ — ਧੁ —	— — — ਮ	— ਧੁ — —
ਦਾ ਟ ਟ ਟ	ਸਿ ਟ ਟ ਟ	ਟ ਟ ਟ ਪ੍ਰ	ਟ ਭ ਟ ਟ
।	।		
ਮ — — —	ਮ — ਗੁ —	ਰ — — —	— ਗੁ — ਰ
ਧੁ — — —	ਸਿ ਟ ਟ ਟ	ਜ ਨ ਕੀ ਟ	ਟ ਅ ਟ ਰ
ਪਾ ਟ ਟ ਟ		।	।
ਸ — — —	ਨੁ — ਧੁ —	ਮ — ਧੁ —	ਮ ਧੁ ਨ ਸ
ਦਾ ਟ ਟ ਟ	ਸਿ ਟ ਟ ਟ	ਕੁ ਟ ਟ ਟ	ਸ ਟ ਟ ਟ
।	ਰੁ ਸ — —	— — — ਮ	— ਧੁ — —
ਨ ਧ ਮ ਗੁ	ਟ ਟ ਟ ਟ	ਸਾ ਈ ਟ ਪ੍ਰ	ਟ ਭ ਟ ਟ
ਚਾ ਟ ਟ ਟ			
।			
ਮ			
ਧੁ			
ਪਾਸਿ			

ਅੰਤਰਾ

ਸੰ — — —	— — — —	।	ਮ — — —	ਧੁ — ਮ ਧੁ
ਸ ਦਾ ਟ ਸ	ਦਾ ਟ ਟ ਟ	ਮ	ਕੁ ਟ ਰ ਖ	ਵਾ ਟ ਲਾ ਟ
।		।	ਮ — — —	।
ਸੰ — — —	— — — —	ਮ	ਕੁ ਟ ਰ ਖ	ਧੁ — ਮ ਧੁ
ਸ ਦਾ ਟ ਸ	ਦਾ ਟ ਟ ਟ	।	ਹ ਉ ਟ ਟ	ਵਾ ਟ ਲਾ ਟ
।		ਮ	— ਧੁ —	।
ਨ ਧ ਮ ਗੁ	ਰੁ ਸ — —	— — — ਮ	— ਧੁ — —	ਮ ਧੁ ਨ ਸ
ਆ ਟ ਟ ਟ	ਟ ਟ ਟ ਟ	ਈ ਟ ਟ ਪ੍ਰ	ਟ ਭ ਟ ਟ	ਕੁ ਟ ਧੁ ਧਿ
।				
ਮ				
ਧੁ				
ਪਾਸਿ				

ਨੋਟ : ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਟੁਕਾਂ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ ।

ਰਾਗ ਗੁਜਰੀ

ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਾਨ ਪਿਆਰੇ ॥
 ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਅਪਨੇ ਨਾਮੁ ਦੀਜੈ ਦਇਆਲ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਧਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਸਿਮਰਉ ਚਰਨ ਤੁਹਾਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਰਿਦੈ ਤੁਹਾਰੀ ਆਸਾ ॥
 ਸੰਤ ਜਨਾ ਪਹਿ ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਮਨਿ ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿਆਸਾ ॥ ੧ ॥
 ਬਿਛੁਰਤ ਮਰਨੁ ਜੀਵਨੁ ਹਰਿ ਮਿਲਤੇ ਜਨ ਕਉ ਦਰਸਨੁ ਦੀਜੈ ॥
 ਨਾਮ ਅਧਾਰੁ ਜੀਵਨ ਧਨੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥ ੯
 ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫, ਪੰਨਾ ੧੨੬੮

ਤਾਲ ਦਾਦਰਾ (ਅਸਬਾਈ)

+	0	+	0
ਧੁ — —	ਮਗੁ ਗੁ ਰੁ	ਸ — —	— ਧੁ —
ਪ੍ਰਭ ਮੇ ਰੇ	ਕਿਰ ਪਾ ਟ	ਕੀ ਜੈ ਟ	ਟ ਟ ਟ
ਧੁ — —	ਗੁ — ਰੁ	— ਗੁ ਰੁ	ਸ — —
ਟ ਕਿਰ ਪਾ	ਕੀ ਜੈ ਟ	ਟ ਕਿਰ ਪਾ	ਕੀ ਜੈ ਟ
ਧੁ — —	ਮਗੁ ਗੁ ਰੁ	ਸ	
ਪ੍ਰਭ ਮੇ ਰੇ	ਕਿਰ ਪਾ ਟ	ਕੀਜੈ	

ਅੰਤਰਾ

ਧੁ ਮ ਧੁ	ਸ — —	ਧੁ ਗੁ ਗੁ	ਸ — —
ਪ੍ਰਭ ਮੇ ਰੇ	ਪ੍ਰੀ ਤ ਮ	ਟ ਪ੍ਰਾ ਨਪਿ	ਆ ਰੇ ਟ
ਧੁ ਮ ਧੁ	ਸ — ਧੁ	— ਗੁ ਰੁ	ਸ — —
ਟ ਪ੍ਰੇ ਮ	ਭਗ ਤਿ ਟ	ਅਪ ਨੋ ਨਾਮੁ	ਦੀ ਜੈ ਟ
ਧੁ — —	ਮ ਗੁ ਰੁ	ਸ — —	— — —
ਦਇ ਆ ਲਾਅ	ਨੁਗੁ ਰੁ ਹੁ	ਧਾ ਰੇ ਟ	ਟ ਟ ਟ
ਧੁ — —	ਮਗੁ ਗੁ ਰੁ	ਸ	
ਪ੍ਰਭ ਮੇ ਰੇ	ਕਿਰ ਪਾ ਟ	ਕੀ	

ਨੋਟ : ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਦੇ ਦੋ ਕਰਕੇ ਇਕੱਠੀਆਂ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ ।

ਗੁਜਰੀ

ਦੇਵ ਪੁਰੀ ਮਹਿ ਗਯਉ ਆਪਿ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰ ਭਾਯਉ ॥
 ਹਰਿ ਸਿੰਘਾਸਣੁ ਦੀਅਉ ਸਿਰੀ ਗੁਰੁ ਤਹ ਬੈਠਾਯਉ ॥
 ਰਹਸੁ ਕੀਅਉ ਸੁਰ ਦੇਵ ਤੋਹਿ ਜਸੁ ਜਯ ਜਯ ਜੰਪਹਿ ॥
 ਅਸੁਰ ਗਏ ਤੇ ਭਾਗਿ ਪਾਪ ਤਿਨੁ ਭੀਤਰਿ ਕੰਪਹਿ ॥
 ਕਾਏ ਸੋ ਪਾਪ ਤਿਨੁ ਨਰਹੁ ਕੇ ਗੁਰੁ ਰਾਮ ਦਾਸੁ ਜਿਨੁ ਪਾਇਯਉ ॥
 ਛਤੁ ਸਿੰਘਾਸਣੁ ਪਿਰਥਮੀ ਗੁਰ ਅਰਜੁਨ ਕਉ ਦੇ ਆਇਅਉ ॥ ੨ ॥

ਸਵਈਯੇ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਪੰਨਾ ੧੪੦੯

ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ (ਅਸਥਾਈ)

1	2	0	3
	ਪੁ । ਮ ਦੇ	ਪੁ । ਮ ਪੁ ਮ — ਵ ਪੁ ਰੀ ਟ	ਗੁ ਰੁ — ਸ ਟ ਮਹਿ ਟ ਗ
ਸ — — — ਯਉ ਟ ਟ ਟ	ਪੁ । ਮ ਦੇ	ਪੁ । ਮ ਪੁ ਮ — ਵ ਪੁ ਰੀ ਟ	ਗੁ ਰ — ਸ ਟ ਮਹਿ ਟ ਗ
ਸ — — — ਯਉ ਟ ਟ ਟ	। ਮ — ਟ ਟ ਆ ਪਿ	ਪੁ — ਮੁਪੁ ਨਸੁ ਪ ਰ ਮੇਟ ਟ	ਸੰ — — — ਸੁ ਟ ਰ ਟ
ਨ ਪੁ ਮ ਗੁ ਭਾ ਟ ਟ ਟ ਸ ਯਉ	ਪੁ । ਰੁ ਸ — ਮ ਯ ਉ ਟ ਦੇ	ਪੁ । ਮ ਪੁ ਮ — ਵ ਪੁ ਰੀ ਟ	ਗੁ ਰੁ — ਸ ਟ ਮਹਿ ਟ ਗ

ਅੰਤਰਾ

ਸੰ — — —	ਸੰ ਧੁ — —	ਮ — ਧੁ —	ਸੰ — — —
ਦੀ ਅਉ ਟ ਟ	ਟ ਟ ਟ ਟ	ਹ ਰਿ ਸਿੰ ਟ	ਘਾ ਟ ਸ ਟ
ਸੰ — — —	— — — —	— — ਗੁੰ —	— ਰੁੰ — ਸੰ
ਦੀ ਟ ਅਉ ਟ	ਟ ਟ ਟ ਟ	(ਜੀ) ਸਿੰ ਘਾ ਟ	ਟ ਸ ਟ ਟ
ਸੰ — — —	ਸੰ ਧੁ — —	ਮ — ਧੁ —	ਸੰ — — —
ਦੀ ਟ ਅਉ ਟ	ਟ ਟ ਟ ਟ	ਹ ਰਿ ਸਿੰ ਟ	ਘਾ ਟ ਸ ਟ
ਸੰ — — —	ਸੰ ਧੁ — —	ਧੁ — ਗੁੰ —	— ਰੁੰ — ਸੰ
ਦੀ ਅਉ ਟ ਟ	ਟ ਟ ਟ ਟ	(ਜੀ) ਸਿੰ ਘਾ ਟ	ਟ ਸ ਟ ਟ
ਸੰ — — —	— — — —	ਮ — ਧੁ —	ਨ ਸੰ — —
ਦੀ ਟ ਅਉ ਟ	ਟ ਟ ਟ ਟ	ਸਿ ਰੀ ਗੁ ਰੁ	ਤ ਟ ਹ ਬੰ
ਨ ਧੁ ਮ ਗੁ	ਰੁ ਸ — ਮ	ਧੁ	ਗੁ ਰੁ — ਸ
ਨਾ ਟ ਟ ਟ	ਯ ਉ ਟ ਦੇ	ਮ ਧੁ ਮ —	ਟ ਮਹਿ ਟ ਗ
ਸ		ਵ ਪੁ ਰੀ ਟ	
ਯਉ			

ਨੋਟ : ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਵਿਚ 'ਰਹਸੁ ਕੀਅਉ ਸੁਰਦੇਵ' ਅਤੇ 'ਅਸੁਰ ਗਏ ਤੇ ਭਾਗ' ਦੀਆਂ ਇਹ ਦੋ ਤੁਕਾਂ ਪਰਮਾਣਾ ਵਾਗੂ ਪੜਨੀਆਂ ਹਨ। ਅਖੀਰਲੀਆਂ ਦੋ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ।

ਗੁਜਰੀ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕਾ ਚਉਪਦਾ, ਪੰਨਾ ੫੨੪

ਚਾਰਿ ਪਾਵ ਦੁਇ ਸਿੰਗ ਗੁੰਗ ਮੁਖ ਤਬ ਕੈਸੇ ਗੁਨ ਗਈ ਹੈ ॥
 ਉਠਤ ਬੈਠਤ ਠੇਂਗਾ ਪਰਿ ਹੈ ਤਬ ਕਤ ਮੂਡ ਲੁਕਈ ਹੈ ॥ ੧ ॥
 ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਬੈਲ ਬਿਰਾਨੇ ਹੁਈ ਹੈ ॥
 ਫਾਟੇ ਨਾਕਨ ਟੂਟੇ ਕਾਧਨ ਕੋਦਉ ਕੋ ਭੁਸੁ ਖਈ ਹੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਸਾਰੇ ਦਿਨੁ ਭੋਲਤ ਬਨ ਮਹੀਆ ਅਜਹੁ ਨ ਪੇਟ ਆਘਈ ਹੈ ॥
 ਜਨ ਭਗਤਨ ਕੇ ਕਹੇ ਨ ਮਾਨੋ ਕੀਓ ਅਪਨੋ ਪਈ ਹੈ ॥ ੨ ॥
 ਦੁਖ ਸੁਖ ਕਰਤ ਮਹਾ ਭ੍ਰਮਿ ਬੂਡੇ ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਭਰਮਈ ਹੈ ॥
 ਰਤਨ ਜਨਮੁ ਖੋਇਓ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਸਰਿਓ ਇਹੁ ਅਉਸਰੁ ਕਤ ਪਈ ਹੈ ॥ ੩ ॥
 ਭ੍ਰਮਤ ਫਿਰਤ ਤੇਲਕ ਕੇ ਕਪਿ ਜਿਉ ਗਤਿ ਬਿਨੁ ਜੈਨਿ ਬਿਹਈ ਹੈ ॥
 ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੂੰਡ ਧੁਨੇ ਪਛਤਈ ਹੈ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥

ਰਾਗ ਗੁਜਰੀ ਢਾਈ ਤਾਲ (ਅਸਥਾਈ)

+	1	2	0	1	2
ਪੁ ਸ ਰੁ	ਗੁ —	—	ਮ —	ਗੁ ਰੁਸ	ਸ —
ਹਰਿ ਬਿ ਨੁ	ਬੈ 5	ਲ 5	ਰਾ 5	ਹੁ ਏਂ 5	ਹੈ 5
ਪੁ ਸ ਰੁ	ਗੁ —	—	ਮ —	ਗੁ ਰੁਸ	ਸ —
ਹਰਿ ਬਿ ਨੁ	ਬੈ 5	ਲ 5	ਰਾ 5	ਹੁ ਏਂ 5	ਹੈ 5
ਸ ਪੁ —	ਮਪੁ ਪੁ	ਮ ਗੁ	— ਪੁ	ਮਪੁ ਪੁ	ਮ ਗੁ
5 ਫਾ ਏ	ਨਾ 5	ਕ ਨ 5	5 ਵੁ ਏ	ਕਾ 5 ਧ	ਨ 5
ਰੁਗੁ ਮਪੁ ਨਸੰ	ਨ ਪੁ	ਮ ਗੁ	ਰੁ —	—	—
ਕੋ 5 ਦਉ	ਕੋ 5	ਭੁ ਸੁ	ਖ ਏਂ 5	ਹੈ 5	5 5
ਪੁ ਹਰਿ					

ਅੰਤਰਾ

ਮ ਪੁ	ਸੰ —	—	ਰੁੰ —	ਗੁੰ	—	ਰੁੰ	ਸੰ —
ਚਾ ਰਿ	ਪਾ ਵ	ਦੁ ਦਿ	ਸਿੰ ਗ ਗੁੰ	5	ਗ	ਮੁ ਖ	
ਨ ਪੁ ਮ	ਗੁ —	ਰੁ ਸ	ਰੁ —	ਸ	—	—	—
ਤ ਬ ਕੈ	ਸੇ 5	ਗੁ ਨ	ਗੁ ਏਂ 5	ਹੈ 5	5	5	5
ਮ ਪੁ	ਸੰ —	—	ਰੁੰ —	ਗੁੰ	—	ਰੁੰ	ਸੰ —
ਉ ਨਤ	ਬੈ 5	ਨ ਡ	5 ਠੋਂ ਗਾ	ਖ	ਹਿ	ਹੈ 5	5
ਨ ਪੁ ਮ	ਗੁ —	ਰੁ ਸ	ਰੁ —	ਸ	—	—	—
ਤ ਬ ਕ ਤ	ਮੁੰ 5	ਡ ਲ	ਕ ਏਂ 5	ਹੈ 5	5	5	5
ਪੁ ਹਰਿ							

ਨੋਟ : ਛਾਕੀ ਸਾਰਾ ਸ਼ਬਦ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਹੀ ਦੇ ਦੋ ਤੁਕਾ ਇਕੱਠੀਆਂ ਕਰਕੇ ਗਾਉਣਾ ਹੈ।

ਗੁਜਰੀ ਭਗਤ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੫੨੬

ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਜੋ ਲਛਮੀ ਸਿਮਰੈ ਐਸੀ ਚਿੰਤਾ ਮਹਿ ਜੇ ਮਰੈ ॥

ਸਰਪ ਜੋਨਿ ਵਲਿ ਵਲਿ ਅਉ ਤਰੈ ॥ ੧ ॥

ਅਰੀ ਬਾਈ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮੁ ਮਤਿ ਬੀਸਰੈ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਚੋ ਇਸਤ੍ਰੀ ਸਿਮਰੈ ਐਸੀ ਚਿੰਤਾ ਮਹਿ ਜੇ ਮਰੈ ॥

ਬੇਸਵਾ ਜੋਨਿ ਵਲਿ ਵਲਿ ਅਉਤਰੈ ॥ ੨ ॥
 ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਜੋ ਲੜਿਕੇ ਸਿਮਰੈ ਐਸੀ ਚਿੰਤਾ ਮਹਿ ਜੇ ਮਰੈ ॥
 ਸੂਕਰ ਜੋਨਿ ਵਲਿ ਵਲਿ ਅਉਤਰੈ ॥ ੩ ॥
 ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਜੋ ਮੰਦਰ ਸਿਮਰੈ ਐਸੀ ਚਿੰਤਾ ਮਹਿ ਜੇ ਮਰੈ ॥
 ਪ੍ਰੇਤ ਜੋਨਿ ਵਲਿ ਵਲਿ ਅਉਤਰੈ ॥ ੪ ॥
 ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਨਾਰਾਇਣੁ ਸਿਮਰੈ ਐਸੀ ਚਿੰਤਾ ਮਹਿ ਜੇ ਮਰੈ ॥
 ਬਦਤਿ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨੁ ਤੇ ਨਰ ਮੁਕਤਾ ਪੀਤੰਬਰੁ ਵਾਕੇ ਰਿਦੈ ਬਸੈ ॥ ੫ ॥ ੨ ॥

ਰਾਗ ਗੁਜਰੀ ਚਾਰਤਾਲ (ਅਸਥਾਈ)

+		0		2		0		3		4	
ਰੁ	ਰੁੰ	—	ਸੰ	ਨ	ਧੁ	—	ਮ	ਗੁਰੁ	ਰੁ	ਸ	—
ਅ	ਰੀ	ੜ	ਬਾ	ੜ	ਈ	ਗੰ	ਬਿੰ	ਦੜ	ਨਾ	ੜ	ਮੁ
ਰੁ	ਰੁੰ	—	ਸੰ	ਨ	ਧੁ	—	ਮ	ਗੁਰੁ	ਰੁ	ਸ	—
ਅ	ਰੀ	ੜ	ਬਾ	ੜ	ਈ	ਗੰ	ਬਿੰ	ਦੜ	ਨਾ	ੜ	ਮੁ
ਧੁ	—	—	ਗੁ	ਰੁ	ਗੁ	ਮ	ਧੁ	ਮਗੁ	ਰੁ	ਸ	—
ਮ	ੜ	ਤਿ	ਬੀ	ਸ	ਰੈ	ਮ	ੜ	ਤਿੜ	ਬੀ	ਸ	ਰੈ
ਰੁ	ਰੁੰ										
ਅ	ਰੀ										

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਧੁ	—	ਮਧੁਨ	ਸੰ	—	ਰੁੰ	—	ਰੁੰਗੁੰ	ਰੁੰ	ਸੰ	—
ਅੰ	ੜ	ਤਿ	ਕਾੜ	ਲਿ	ਜੋ	ਲਛ	ਮੀ	ੜੜ	ਸਿਮ	ਰੈ	ੜ
ਧੁ	—	—	ਗੁੰ	—	ਰੁੰ	—	—	ਰੁੰਗੁੰ	ਰੁੰ	ਸੰ	—
ਐ	ੜ	ਸੀ	ਚਿੰ	ੜ	ਤਾ	ਮ	ਹਿ	ਜੇੜ	ਮ	ਰੈ	ੜ
ਨ	ਰੁੰ	ਸੰ	ਨ	ਧੁੰ	—	—	ਮ	ਗੁਰੁ	ਰੁ	ਸ	—
ਸ	ਰੁ	ਪ	ਜੋ	ੜ	ਨਿ	ਵਲਿ	ਵਲਿ	ਅਉ	ਤ	ਰੈ	ੜ
ਰੁ	ਰੁੰ										
ਅ	ਟੀ										

ਸੰਚਾਰੀ ਤੇ ਆਭੋਗ ਨੰਬਰ ੧

ਪੁ ਅੰ	— ੜ	— ਗੁ ਤਿ ਕਾ	ਰੁ ਲਿ ਜੋ	। ਮ ਗੁ ਇਸ ਤੀ	ਰੁ ੜ	— ਸਿਮ	ਸ ਰੈ	— ੜ
ਪੁ ਅੰ	— ੜ	— ਗੁ ਸੀ ਚਿ	ਰੁ ੜ ਤਾ	। ਮ ਗੁ ਮ ਹਿ	ਰੁ ਜੋ	— ਮ	ਸ ਰੈ	— ੜ
ਪੁ ਬੋਸ । ਮ ਅੰ	— ਵਾ ੜ	— ਜੋ ਮਧੁਨ ਤਿ ਕਾੜੜ	ਮਗੁ ਨਿੜ ੜ	— ਵਲਿ ਵਲਿ	ਰੁਗੁ ਅਉ	ਰੁ ਤ	ਸ ਰੈ	— ੜ
ਪੁ ਅੰ	— ੜ	— ਗੁ ਸੀ ਚਿ	ਰੁ ੜ ਤਾ	— ਲੜ ਕੇ	ਰੁਗੁ ੜੜ	ਰੁ ਸਿਮ	ਸ ਰੈ	— ੜ
ਪੁ ਅੰ	— ੜ	— ਗੁ ਸੀ ਚਿ	ਰੁ ੜ ਤਾ	— ਮ ਹਿ	ਰੁਗੁ ਜੋ	ਰੁ ਮ	ਸ ਰੈ	— ੜ
ਨ ਸੂ ਰੁ ਅੰ	ਰੁ ਕ ਰੁ ਗੀ	ਸੰ ਨ ਰ ਜੋ	ਪੁ ੜ ਨਿ	— ਵਲਿ ਵਲਿ	ਗੁਰੁ ਅਉ	ਰੁ ਤ	ਸ ਰੈ	— ੜ

ਸੰਚਾਰੀ ਤੇ ਆਭੋਗ ਨੰਬਰ ੨

ਪੁ ਅੰ	— ੜ	— ਗੁ ਤਿ ਕਾ	ਰੁ ਲਿ ਜੋ	। ਮ ਗੁ ਮ ਦ	ਰੁ ੜ	— ਸਿਮ	ਸ ਰੈ	—
ਪੁ ਅੰ	— ੜ	— ਗੁ ਸੀ ਚਿ	ਰੁ ੜ ਤਾ	। ਮ ਗੁ ਮ ਹਿ	ਰੁ ਜੋ	— ਮ	ਸ ਰੈ	— ੜ
ਪੁ ਪੁ । ਮ ਅੰ	— ੜ	— ਜੋ ਮਧੁਨ ਤਿ ਕਾੜੜ	ਮਗੁ ਨਿੜ ੜ	— ਵਲਿ ਵਲਿ	ਰੁਗੁ ਅਉ	ਰੁ ਤ	ਸ ਰੈ	— ੜ
ਪੁ ਪੁ । ਮ ਅੰ	— ੜ	— ਜੋ ਮਧੁਨ ਤਿ ਕਾੜੜ	ਸੰ ਲਿ ੜਨਾ	ਰੁ ਰਾ ਦਿ	ਰੁਗੁ ੜੜ	ਰੁ ਸਿਮ	ਸ ਰੈ	— ੜ

ਪੁ	—	—	ਗੁ	ਰੁ	—	—	—	ਰੁ	ਗੁ	ਰੁ	ਸ	—
ਐ	ਫ	ਸੀ	ਚਿ	ਫ	ਤਾ	ਮ	ਹਿ	ਜੇ	ਮ	ਰੈ	ਫ	ਫ
ਮ	ਧ	—	ਮਧੁਨ	ਸ	—	ਪੁ	ਗੁ	ਰੁ	ਸ	—	—	—
ਬਦ	ਤਿ	ਫਤ੍ਰ	ਲੋਲ	ਚ	ਨ	ਤੇ	ਨ	ਰ	ਮੁਕ	ਤਾ	ਫਪੀ	ਫ
ਨ	ਰੁ	ਸ	ਨ	ਪੁ	—	—	ਮ	ਗੁਰੁ	ਰੁ	ਸ	—	ਫ
ਤੇ	ਬ	ਰੁ	ਵਾ	ਫ	ਕੇ	ਹਿ	ਦੈ	ਬਫ	ਸੈ	ਫ	ਫ	ਫ
ਰੁ	ਰੁ											
ਅ	ਗੀ											

ਗੁਜਰੀ

ਬੰਗ ਕੇ ਬੰਗਾਲੀ ਫਿਰੰਗ ਕੇ ਫਿਰੰਗ ਵਾਲੀ

ਦਿਲੀ ਕੇ ਦਿਲਵਾਲੀ ਤੇਰੀ ਆਗਿਆ ਮੈ ਚਲਤ ਹੈਂ ॥

ਰੋਹ ਕੇ ਰੁਹੇਲੇ ਮਾਘ ਦੇਸ ਕੇ ਮਘੇਲੇ

ਬੀਰ ਬੰਗਸੀ ਬੰਦੇਲੇ ਪਾਪ ਪੁੰਜ ਕੋ ਮਲਤ ਹੈਂ ॥

ਗੋਖਾ ਗੁਨ ਗਾਵੇ ਚੀਨ ਮਚੀਨ ਕੇ ਸੀਸ ਨਿਯਾਵੇ

ਤਿਬਤੀ ਧਿਆਇ ਦੇਖ ਦੇਹ ਕੋ ਦਲਤ ਹੈਂ ॥

ਜਿਨੈ ਤੇਹਿ ਧਿਆਇਓ ਤਿਨੈ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਤਾਪ ਪਾਇਓ

ਸਰਬ ਧਨ ਧਾਮ ਫਲ ਫੂਲ ਸੇ ਫਲਤ ਹੈਂ ॥

ਕਬਿਤ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ ॥ ੩ ॥ ੨੫੫

ਇਕਤਾਲਾ (ਅਸਚਾਈ)

+	0	2	0	3	4
ਮ	—	—	ਮ	ਮ	—
ਬੰ	ਫ	ਗ	ਗਾ	ਲੀ	ਫ
ਮ	—	—	ਮ	ਮ	—
ਬੰ	ਫ	ਗ	ਗਾ	ਲੀ	ਫ
ਰੁ	—	—	ਰੁ	—	—
ਰੈ	ਫ	ਗ	ਕਿ	ਗਾ	ਫ
ਪੁ	—	—	ਰੁ	—	—
ਦਿ	ਫ	ਲੀ	ਵਾ	ਲੀ	ਫ
ਮ	—	—	ਰੁ	—	—
ਆ	ਫ	ਗਿਆ	ਲ	ਤ	ਫ
ਮ	—	—	—	—	—
ਬੰਗ	—	—	—	—	—

ਅੰਤਰਾ

ਮ	—	—	ਪੁ	—	—	ਸੰ	—	—	—	—
ਕੋ	ਫ	ਹ	ਕੋ	ਫ	ਰੁ	ਹੇ	ਫ	ਲੇ	ਫ	ਮਾ ਘ
ਪੁ	—	—	ਗੁ	—	—	ਗੁ	—	ਸੰ	—	ਨ
ਦੇ	ਫ	ਸ	ਕੋ	ਫ	ਮ	ਘੋ	ਫ	ਲੇ	ਫ	ਬੀ ਰ
ਨ	—	—	ਪੁ	—	—	—	—	ਮ	ਗੁ	—
ਬੰ	ਫ	ਗ	ਸੀ	ਫ	ਬੁ	ਦੇ	ਫ	ਲੇ	ਫ	ਪਾ ਪ
ਰੁ	—	—	—	—	ਗੁ	ਰੁ	—	—	ਸ	—
ਪੁ	ਫ	ਜ	ਕੋ	ਫ	ਮ	ਲ	ਫ	ਤ	ਹੈ	ਫ ਫ
ਮ										
ਬੰਗ										

ਨੋਟ : ਇਸ ਕਥਿਤ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ ।

ਗੂਜਰੀ (ਸ੍ਰੀ ਨਾਮ ਦੇਵ ਜੀ ਕੇ ਪਦੇ), ਪੰਨਾ ੫੨੫

ਜੋ ਰਾਜੁ ਦੇਹਿ ਤ ਕਵਨ ਬਛਾਈ ॥
 ਜੋ ਭੀਖ ਮੰਗਾਵਹਿ ਤ ਕਿਆ ਘਟਿ ਜਾਈ ॥ ੧ ॥
 ਤੂੰ ਹਰਿ ਭਜੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਨੁ ॥
 ਬਹੁਰਿ ਨ ਹੋਇ ਤੇਰਾ ਆਵਨ ਜਾਨੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਸਭ ਤੈ ਉਪਾਈ ਭਰਮ ਭੁਲਾਈ ॥
 ਜਿਸ ਤੂੰ ਦੇਵਹਿ ਤਿਸਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ੨ ॥
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਸਹਸਾ ਜਾਈ ॥
 ਕਿਸੁ ਹਉ ਪੂਜਉ ਦੂਜਾ ਨਦਰਿ ਨ ਆਈ ॥ ੩ ॥
 ਏਕੇ ਪਾਥਰ ਕੀਜੈ ਭਾਉ ॥
 ਦੂਜੇ ਪਾਥਰ ਧਰੀਐ ਪਾਉ ॥
 ਜੇ ਓਹੁ ਦੇਉ ਤ ਓਹੁ ਭੀ ਦੇਵਾ ॥
 ਕਹਿ ਨਾਮਦੇਉ ਹਮ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥

ਇਕਤਾਲਾ (ਅਸਥਾਈ)

+		0		2		0		3		4
ਮ	—	—	ਪੁ	—	—	ਮ	ਪੁ	—	ਮ	ਗੁ
ਹ	ਫ	ਰਿ	ਭ	ਫ	ਜੁ	ਮ	ਫ	ਨ	ਮੋ	ਫ
ਰੁ	—	—	ਗੁ	ਰੁ	—	ਸ	—	—	—	ਮ
ਪ	ਫ	ਦੁ	ਨਿ	ਫ	ਰ	ਬਾ	ਫ	ਨੁ	ਫ	ਫੁ

।	—	—	—	।	—	।	—	।	—
ਮ	—	—	—	ਮ	—	ਮ	—	ਗੁ	—
ਹ	ਫ	ਰਿ	ਭ	ਮ	ਫ	ਨ	ਮ	ਫ	ਰ
ਕੁ	—	—	ਗੁ	ਕੁ	—	—	—	—	—
ਪ	ਫ	ਦੁ	ਨਿ	ਪ	ਫ	ਨ	ਫ	ਫ	ਫ
।	—	—	—	।	—	—	—	—	—
ਮ	—	—	—	ਮ	—	—	—	—	—
ਬ	ਹੁ	ਫ	ਰਿ	ਬ	ਹੁ	ਫ	ਰਿ	ਰਾ	ਫ
।	—	—	—	।	—	—	—	—	—
ਮ	—	—	—	ਮ	—	—	—	—	—
ਆ	ਫ	ਨ	ਫ	ਆ	ਫ	ਨ	ਫ	ਨੁ	ਫ
।	—	—	—	।	—	—	—	—	—
ਮ	—	—	—	ਮ	—	—	—	—	—
ਬ	ਹੁ	ਫ	ਰਿ	ਬ	ਹੁ	ਫ	ਰਿ	ਰਾ	ਫ
।	—	—	—	।	—	—	—	—	—
ਮ	—	—	—	ਮ	—	—	—	—	—
ਆ	ਫ	ਨ	ਫ	ਆ	ਫ	ਨ	ਫ	ਨੁ	ਫ
।	—	—	—	।	—	—	—	—	—
ਮ	—	—	—	ਮ	—	—	—	—	—
ਹਰਿਭਜ	—	—	—	ਹਰਿਭਜ	—	—	—	—	—

ਅੰਤਰਾ

।	—	—	—	।	—	।	—	।	—
ਮ	—	—	—	ਮ	—	ਮ	—	ਸੁ	—
ਰਾ	ਫ	ਫ	ਫ	ਰਾ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ
ਕੁ	—	—	—	ਕੁ	—	—	—	—	—
ਕ	ਫ	ਫ	ਫ	ਕ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ
।	—	—	—	।	—	—	—	—	—
ਮ	—	—	—	ਮ	—	—	—	—	—
ਰਾ	ਫ	ਫ	ਫ	ਰਾ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ
ਕੁ	—	—	—	ਕੁ	—	—	—	—	—
ਕ	ਫ	ਫ	ਫ	ਕ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ
।	—	—	—	।	—	—	—	—	—
ਮ	—	—	—	ਮ	—	—	—	—	—
ਭੀ	ਫ	ਫ	ਫ	ਭੀ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ
।	—	—	—	।	—	—	—	—	—
ਮ	—	—	—	ਮ	—	—	—	—	—
ਕਿਆ	ਫ	ਫ	ਫ	ਕਿਆ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ
।	—	—	—	।	—	—	—	—	—
ਮ	—	—	—	ਮ	—	—	—	—	—
ਹਰਿਭਜ	—	—	—	ਹਰਿਭਜ	—	—	—	—	—

ਨੋਟ : ਇਸ ਸਥਾਨ ਦੀਆਂ ਥਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ।

ਗੂਜਰੀ ਘਰ ੩ (ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀ), ਪੰਨਾ ੫੨੪

ਮੁਸਿ ਮਸਿ ਰੋਵੈ ਕਬੀਰ ਕੀ ਮਾਈ ॥
 ਏਹ ਬਾਰਿਕ ਕੇਸੇ ਜੀਵਹਿ ਰਘੁਰਾਈ ॥ ੧ ॥
 ਤਨਨਾ ਬੁਨਨਾ ਸਭੁ ਤਜਿਓ ਹੈ ਕਬੀਰ ॥
 ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਲਿਖਿ ਲੀਓ ਸਰੀਰ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਜਬ ਲਗੁ ਤਾਗਾ ਬਾਹਉ ਬੇਹੀ ॥
 ਤਬ ਲਗੁ ਬਿਸਰੈ ਰਾਮੁ ਸਨੇਹੀ ॥ ੨ ॥
 ਓਛੀ ਮਤਿ ਮੇਰੀ ਜਾਤਿ ਜਲਾਹਾ ॥
 ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਲਹਿਓ ਮੈ ਲਾਹਾ ॥ ੩ ॥
 ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥
 ਹਮਰਾ ਇਨਕਾ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਰਘੁਰਾਈ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥

ਤਾਲ ਭਾਨ ਮਤੀ (ਚਾਰਤਾਲ ਦੀ ਅਸਵਾਰੀ)
 (ਅਸਥਾਈ)

+		3	4
ਮ ਪੁ ਮਪੁ ਮ	ਮ ਗੁ —	ਰੁ —	ਗੁ —
ਹਰਿ ਕਾ ਨਾ	ੜ ਮੁ	ਲਿਖਿ ਲੀ	ਉਸ ਰੀ ਰ
ਮ ਪੁ ਮਪੁ ਮ	ਮ ਗੁ —	ਰੁ —	ਗੁ —
ਹਰਿ ਕਾ ਨਾ	ੜ ਮੁ	ਲਿਖਿ ਲੀ	ਉਸ ਰੀ ਰ
ਪੁ — ਗੁ	ਰੁ ਗੁ	ਮੁ — ਗੁ	ਰੁ — ਸ —
ਤਨ ਨਾ ਬੁਨ ਨਾ	ਸ ਭੁ	ਤਜਿ ਓ	ਹੈਕ ਬੀ ਰ
ਪੁ — ਗੁ	ਰੁ ਗੁ	ਮੁ — ਗੁ	ਰੁ — ਸ —
ਤਨ ਨਾ ਬੁਨ ਨਾ	ਸ ਭੁ	ਤਜਿ ਓ	ਹੈਕ ਬੀ ਰ
ਮ			
ਹਰਿਕਾ			

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਧੁ	ਮਧੁ	ਸੰ	—	—	ਰੁੰ	—	ਰੁੰਗੁੰ	ਰੁੰ	ਸੰ
ਮੁਸਿ	ਮੁ	ਸਿਸ	ਰੈ	ਵੈ	ਝਕ	ਬੀ	ਰ	ਕੀਝ	ਮਾ	ਈ
ਮ	ਧੁ	ਮਧੁ	ਸੰ	—	—	ਰੁੰ	—	ਰੁੰਗੁੰ	ਰੁੰ	ਸੰ
ਮੁਸਿ	ਮੁ	ਸਿਸ	ਰੈ	ਵੈ	ਝਕ	ਬੀ	ਰ	ਕੀਝ	ਮਾ	ਈ
ਧੁ	—	ਗੁੰ	ਰੁੰ	ਸੁੰ	—	ਨ	ਧੁ	ਮਗੁ	ਰੁ	ਸ
ਓ	ਝ	ਝ	ਬਾ	ਰਿਕ	ਕੇਸੇ	ਜੀ	ਵਹਿ	ਰਘੁ	ਰਾ	ਈ
ਮੈ										
ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮ										

ਨੋਟ : ਸਬਦ ਦੀਆਂ ਥਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ।

ਗੂਜਰੀ ਟੋਡੀ

ਜਿਆਦਾ ਰੰਗ ਇਸ ਵਿਚ ਗੂਜਰੀ ਦਾ ਹੀ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਪੰਚਮ ਘਟ ਲਗਣੀ ਹੈ। ਧੁ ਗੁੰ ਰੁੰ ਸੰ ਇਹ ਸੁਰਾਂ ਇਸ ਵਿਚ ਲਗਣੀਆਂ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਸੁਰਾਂ ਦਾ ਥੋੜ੍ਹਾ ਥੋੜ੍ਹਾ ਫਰਕ ਹੈ। ਇਹ ਖਿਆਲ ਵਿਚ ਰਖਿਆਂ ਹੀ ਰਾਗ ਇਕ ਦੂਜੇ ਰਾਗ ਨਾਲੋਂ ਨਿਖੜ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਟੋਡੀ ਅੰਗ

ਧੁ ਵਾਦੀ

ਸਮਾ ਦਿਨ ਦੂਜਾ ਪਹਿਰ

ਸੰਪੂਰਣ

ਗੁ ਸੰਵਾਦੀ

ਕਬ ਲਾਗੈ ਮਸਤਕ ਚਰਨਨ ਰਜ ਦਰਸ ਦਇਆਲ ਦ੍ਰਿਗਨ ਕਬ ਦੇਖਉ ॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਸਨਉਂ ਕਬ ਸ੍ਵਨਨ ਕਬ ਰਸਨਾ ਬੇਨਤੀ ਬਸੇਖਉ ॥

ਕਬ ਕਬ ਕਰਉ ਭੰਡਉਤ ਬੇਦਨਾ ਪਗਨ ਪਰ ਕਿਰਮਾਦ ਕਰ ਪੁਨ ਰੇਖਉ ॥

ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤ ਪ੍ਰਤਫ ਪ੍ਰਾਨ ਪਤ ਗਿਯਾਨ ਧਿਯਾਨ ਜੀਵਨ ਪਦ ਲੇਖਉ ॥

ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ

ਨੋਟ : ਇਸ ਗੀਤ ਨੂੰ ਪੁਰਾਤਨ ਰਾਗੀ ਰਬਾਬੀ ਸਾਰੇ ਹੀ ਗਾਉਂਦੇ ਸਨ।

(ਗੁਰ ਖਾਲੀ ਤੇ ਹੈ)

ਤਾਲ ਦਈਆ (ਅਸਥਾਈ)

0	1	2	0	1	2
		ਸ ਰੁ	ਗੁ — —	ਮ — ਧੁ	
		ਕ ਬ	ਲਾ ਝ ਗੇ	ਮ ਝ ਤ	ਕ
			ਮ ਮਗੁ		ਧੁ
ਨ ਧੁ —	— —	ਪ —	ਮ ਮਗੁ —	— —	ਧੁ —
ਚ ਰ ਝ	ਝ ਝ	ਚ ਰ	ਨ ਨਝ ਝ	ਝ ਝ	ਚ ਰ

ਮ	ਮਗੁ	—	—	—	ਗੁ	—	ਰੁ	—	—	ਸ	—	ਨ	ਸ
ਨ	ਨਸ	ੜ	ੜ	ੜ	ਚ	ਰ	ਨ	ਨ	ਰ	ਜ	ੜ	ਕ	ਬ
ਗੁ	—	—	ਮ	—	ਧੁ	—	ਨ	ਧੁ	—	—	—	ਪ	—
ਲਾ	ੜ	ਗੈ	ਮ	ਸ	ਤ	ਕ	ਚ	ਰ	ੜ	ੜ	ੜ	ਚ	ਰ
ਮ	ਮਗੁ	—	—	—	ਧੁ	—	ਮ	ਮਗੁ	—	—	—	ਗੁ	—
ਨ	ਨਸ	ੜ	ੜ	ੜ	ਚ	ਰ	ਨ	ਨਸ	ੜ	ੜ	ੜ	ਚ	ਰ
ਰੁ	—	—	ਸ	—	ਨ	ਸ	ਗੁ	—	—	ਮ	—	ਧੁ	—
ਨ	ਨ	ਰ	ਜ	ੜ	ਕ	ਬ	ਲਾ	ੜ	ਗੈ	ਮ	ਸ	ਤ	ਕ
ਨ	ਧੁ	—	—	—	ਪ	—	ਮ	ਮਗੁ	—	—	—	ਧੁ	—
ਚ	ਰ	ੜ	ੜ	ੜ	ਚ	ਰ	ਨ	ਨਸ	ੜ	ੜ	ੜ	ਚ	ਰ
ਮ	ਮਗੁ	—	—	—	ਗੁ	—	ਰੁ	—	—	ਸ	—	—	—
ਨ	ਨਸ	ੜ	ੜ	ੜ	ਚ	ਰ	ਨ	ਨ	ਰ	ਜ	ੜ	ੜ	ੜ
ਧੁ	—	—	ਗੁ	—	ਰੁ	ਸ	ਨ	ਧੁ	—	—	—	—	—
ਦ	ਰ	ੜ	ੜ	ੜ	ਸ	ਦਇ	ਆ	ੜ	ੜ	ਲ	ੜ	ੜ	ੜ
ਧੁ	—	—	ਗੁ	—	ਰੁ	ਸ	ਨ	ਧੁ	—	ਨ	—	ਧੁ	ਮ
ਦ	ਰ	ੜ	ੜ	ੜ	ਸ	ਦਇ	ਆ	ਲ	ਦਿ	ਗ	ਨ	ਕ	ਬ
ਗੁ	—	ਰੁ	ਸ	—	ਨ	ਸ	ਗੁ	—	—	ਮ	—	ਧੁ	—
ਦੇ	ੜ	ਖਉ	(ਰੇ)	ੜ	ਕ	ਬ	ਲਾ	ੜ	ਗੈ	ਮ	ਸ	ਤ	ਕ
ਨ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ਚਰਨਨ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

ਅੰਤਰਾ

ਪ	—	ਮ	ਧੁ	—	ਨ	—	ਸ	—	ਰੁ	ਸ	ਸ	—	—
ਅੰ	ਮੁ	ਤ	ਬ	ਚ	ਨ	ਸੁ	ਨਉ	ੜ	ਕਬ	ਸੁ	ਵ	ਨ	ਨ
ਪ	—	ਮ	ਧੁ	—	ਨ	—	ਸ	—	ਰੁ	ਸ	ਸ	—	—
ਅੰ	ਮੁ	ਤ	ਬ	ਚ	ਨ	ਸੁ	ਨਉ	ੜ	ਕਬ	ਸੁ	ਵ	ਨ	ਨ
ਧ	—	—	ਗੁ	—	ਰੁ	ਸ	ਨ	ਧੁ	—	—	—	—	—
ਕ	ਬ	ੜ	ੜ	ੜ	ਚ	ਸ	ਨਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ

ਪੁ — —	ਗੁੰ —	ਰੁੰ ਸੰ	ਨ ਪੁ —	ਨ —	ਪੁ ਮ
ਕ ਽ ਬ	਽	ਰ ਸ	ਨਾ ਐ ਨ	ਤੀ ਽	਽ ਬ
ਗੁ — ਰੁ	ਸ —	ਨ ਸ	ਗੁ —	ਮ —	ਪੁ —
ਸੇ ਽ ਖਉ	(ਰੇ) ਽	ਕ ਬ	ਲਾ ਽ ਗੈ	ਮ ਅਸ	ਤ ਕ
ਨ					
ਚਰਨਨ					

ਸੰਚਾਰੀ

ਪ —	ਮ —	ਪੁ —	ਪੁ —	ਮ —	ਗੁ —	ਮ —	ਪ —
ਕ ਅ ਕਬ	ਕ ਽	ਰਉ ਡੰ	ਡਉ ਽ ਤ	ਬੰ ਦ	ਨਾ ਽		
ਪ —	ਮ —	ਪੁ —	ਪੁ —	ਮ —	ਗੁ —	ਮ —	ਪੁ —
ਕ ਅ ਕਬ	ਕ ਽	ਰਉ ਡੰ	ਡਉ ਽ ਤ	ਬੰ ਦ	ਨਾ ਽		
ਨ —	ਪੁ —	ਮ —	ਗੁ —	ਰੁ —	ਸ —		
ਪ ਗ ਨ	ਪ ਰ	ਕਿ ਰ	ਮਾ ਽ ਦ	ਕ ਰ	ਪੁ ਨ		
ਗੁ ਰੁ —	ਸ —						
ਰੇ ਽ ਽	ਖਉ ਽	਽ ਽					

ਆਭੋਗ

ਪ —	ਪੁ —	ਨ —	ਸ —	ਸ —	ਪੁ —	ਪੁ —	ਪੁ —
ਪੁ ਽ ਮ	ਭ ਗ	ਤ ਪੁ	ਤ ਽ ਫ	ਪੁ ਨ	ਪੁ ਤ		
ਪੁ ਽ ਮ	ਭ ਗ	ਤ ਪੁ	ਤ ਽ ਫ	ਪੁ ਨ	ਪੁ ਤ		
ਪੁ —	ਗੁੰ —	ਰੁੰ ਸੰ	ਨ ਪੁ —				
ਗਿਯਾ ਽ ਽	਽ ਽	਽ ਨ	ਧਿਯਾ ਽ ਽	਽ ਽	਽ ਨ		
ਪੁ —	ਗੁੰ —	ਰੁੰ ਸੰ	ਨ ਪੁ —				
ਗਿਯਾ ਽ ਽	਽ ਽	਽ ਨ	ਧਿਯਾ ਨ ਜੀ	ਨ ਵ ਨ	ਪੁ ਮ		
ਗੁ — ਰੁ	ਸ —	ਨ ਸ	ਗੁ —	ਮ —	ਪੁ —		
ਲ ਽ ਖਉ	(ਰੇ) ਽	ਕ ਬ	ਲਾ ਽ ਗੈ	ਮ ਅਸ	ਤ ਕ		
ਨ							
ਚਰਨਨ							

ਨੋਟ : ਇਹ ਰੀਤ ਅਸਥਾਈ, ਅੰਤਰਾ, ਸੰਚਾਰੀ, ਆਭੋਗ, ਧੁਪਤ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਾਰ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿਚ ਹੈ।

ਖਟ ਗੂਜਰੀ

ਖਟ ਗੂਜਰੀ ਵਿਚ ਟੋਡੀ ਅੰਗ ਤੇ ਕਾਫੀ ਅੰਗ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਿਚ ਪ੍ਰ ਵਾਦੀ ਤੇ ਗੁ ਸੰਵਾਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਸ, ਦੋਨੋਂ ਰਿਖਬ, ਗੁ ਦੋਨੋਂ ਮਧਮ, ਪ, ਧ ਅਤੇ ਦੋਨੋਂ ਨਿਖਾਧ ਲਗਦੇ ਹਨ। ਸਮਾਂ ਦਿਨ ਦੂਜਾ ਪਹਿਰ ਹੈ। ਇਹ ਮਿਸ਼ਰਤ ਰਾਗ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਦੋਨੋਂ ਰਾਗ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਆਲਾਪ : ਮ, ਪ, ਧੁਧ, ਨ, ਧ, ਪ ਮਖ ਗੁ ਰ ਸ, ਧੁ ਪ ਮ ਪ, ਨ ਧੁਧ, ਪ,

ਮ ਗੁਗੁ ਮ ਮ ਧੁ ਮ ਗੁ ਰੁ ਸ, ਮਪ, ਧੁਪ, ਧੁ, ਸ, ਰੁ ਸ, ਧੁ ਗੁ ਰੁ ਸ, ਨ ਧੁਪ,

ਮਮ, ਪ, ਧੁ ਮ ਗੁ, ਮਮ ਪ, ਧੁ ਮ ਗੁ ਰੁ ਸ, ਧੁ ਧੁ ਪ, ਮਪ, ਗੁਰਸ,

ਰਾਗ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧, ਪੰਨਾ ੪੬੫

ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਚਿਤਵਹਿ ਉਦਮੁ ਜਾ ਆਹਰਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪਰਿਆ ॥

ਸੈਲ ਪਥਰ ਮਹਿ ਜੰਤ ਉਪਾਏ ਤਾ ਕਾ ਰਿਜਕੁ ਆਗੈ ਕਰਿ ਧਰਿਆ ॥ ੧ ॥

ਮੇਰੇ ਮਾਧਉ ਜੀ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲੇ ਸਿ ਤਰਿਆ ॥

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮਪਦੁ ਪਾਇਆ ਸੂਕੇ ਕਾਸਟ ਹਰਿਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਜਨਨਿ ਪਿਤਾ ਲੋਕ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਕੋਇ ਨ ਕਿਸਕੀ ਧਰਿਆ ॥

ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹੇ ਠਾਕੁਰੁ ਕਾਹੇ ਮਨ ਭਉ ਕਰਿਆ ॥ ੨ ॥

ਉਡੈ ਉਡਿ ਆਵੈ ਸੇ ਕੋਸਾ ਤਿਸੁ ਪਾਛੇ ਬਚਰੇ ਛਰਿਆ ॥

ਉਨ ਕਵਨੁ ਖਲਾਵੈ ਕਵਨੁ ਚੁਗਾਵੈ ਮਨ ਮਹਿ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਿਆ ॥ ੩ ॥

ਸਭ ਨਿਧਾਨੁ ਦਸ ਅਸਟ ਸਿਧਾਨ ਠਾਕੁਰ ਕਰ ਤਲ ਧਰਿਆ ॥

ਜਨ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨਾ ਪਾਰਾਵਰਿਆ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥

ਚਾਰਤਾਲ (ਅਸਥਾਈ)

+	0	2	0	3	4
ਮਪ	ਗੁ	ਰ	ਸ	ਪੁ	ਪਮ
ਜੀ	ਸ	ਸ	ਸ	ਮਾ	ਧਉ
ਮਪ	ਗੁ	ਰ	ਸ	ਪੁ	ਪਮ
ਜੀ	ਸ	ਸ	ਸ	ਮਾ	ਧਉ
ਪ	—	—	—	—	—
ਮਿ	ਸ	ਲੈ	ਸ	ਤ	ਗ
ਪ	ਗੁ	ਮ	ਮ	ਰੁ	ਸ
ਗੁਰ	ਪ	ਰ	ਸਾ	ਪਦੁ	ਪਾ
ਮ	ਪੁ	—	ਮ	ਪ	ਨੁ
ਕਾ	ਸ	ਟ	ਹ	ਰੇ	ਧਉ
ਮ					
ਜੀ					

ਅੰਤਰਾ

ਮ	—	ਪ	ਪੁ	ਪ	ਪੁ	ਸੰ	ਰੁ	—	—	—	ਸੰ
ਕਾ	ਸ	ਚੇ	ਰੇ	ਮ	ਨ	ਚਿਤ	ਵ	ਹਿ	ਉ	ਦ	ਮੁ
ਪੁ	—	—	ਗੁ	ਰੁ	ਸੰ	ਨ	ਪੁ	—	ਪ	—	—
ਜਾ	ਸ	ਸ	ਆ	ਹ	ਰਿ	ਹ	ਰਿ	ਜੀਉ	ਪ	ਰਿ	ਆ
ਮ	—	ਪ	ਪੁ	ਪ	ਪੁ	ਸੰ	ਰੁ	ਰੁ	—	—	ਸੰ
ਸੈ	ਸ	ਲ	ਪ	ਥਰ	ਮਹਿ	ਜੀ	ਤ	ਉ	ਪਾ	ਸ	ਏ
ਪੁ	—	—	ਗੁ	ਰੁ	ਸੰ	ਨ	ਪੁ	—	ਪ	—	—
ਤਾ	ਸ	ਕਾ	ਰਿ	ਜ	ਕੁ	ਆ	ਸ	ਸ	ਗੈ	ਸ	ਸ
ਮ	ਪੁ	—	ਮ	ਗੁ	ਰੁ	ਸ	ਮ	ਪ	ਨੁ	ਪੁ	ਪ
ਕ	ਸ	ਰਿ	ਧ	ਰਿ	ਆ	ਸ	ਮੇ	ਰੇ	ਮਾ	ਸ	ਧਉ
ਮ											
ਜੀ											

ਦੂਸਰਾ ਅੰਤਰਾ

ਮ	—	ਪ	ਧ	ਪ	ਧ	ਸ	ਰੁ	—	—	ਸ	—
ਜਨ	ਨਿ	ਪਿ	ਤਾ	ਫ	ਫ	ਲ	ਕ	ਸਤ	ਬਨਿ	ਤਾ	ਫ
ਧ	—	—	ਗੁ	ਰੁ	ਸ	ਨ	ਧ	—	ਪ	—	—
ਕੋ	ਇ	ਨ	ਕਿ	ਸ	ਕੀ	ਧ	ਫ	ਰਿ	ਆ	ਫ	ਫ
ਮ	—	ਪ	ਧ	ਪ	ਧ	ਸ	—	ਰੁ	—	—	ਸ
ਸਿਰਿ	ਸਿ	ਰਿ	ਰਿਜ	ਕੁ	ਸੰ	ਬਾ	ਫ	ਹ	ਠਾ	ਕੁ	ਰੁ
ਧ	—	—	ਗੁ	ਰੁ	ਸ	ਨ	ਧ	—	ਪ	—	—
ਕਾ	ਫ	ਫ	ਚੇ	ਫ	ਫ	ਮ	ਫ	ਨ	ਭਉ	ਫ	ਫ
ਮ	ਧ	—	ਮ	ਗੁ	ਰੁ	ਸ	ਮ	ਪ	ਨੁ	ਨੁ	ਪ
ਭਉ	ਫ	ਫ	ਕ	ਰਿ	ਆ	ਫ	ਮੋ	ਰੇ	ਮਾ	ਫ	ਧਉ
ਮ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ਜੀ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

ਸੋਚਾਰੀ

ਸ	—	—	ਮ	—	—	ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਗੁ	ਮ
ਉ	ਫ	ਫ	ਉ	ਫ	ਡਿ	ਗੁ	ਗੁ	ਸੈ	ਕੋ	ਸਾ	ਤਿਸੁ
ਮ	ਧ	—	ਮ	ਗੁ	ਰ	ਰੁ	—	—	ਸ	—	ਪ
ਪਾ	ਫ	ਫ	ਬ	ਚ	ਹੇ	ਫ	ਫ	ਰਿ	ਆ	ਫ	ਉਨ
ਮ	ਧ	—	ਨੁ	ਨੁ	ਪ	ਮਪ	ਗੁ	—	ਮ	—	—
ਕਵ	ਨੁ	ਫ	ਲਾ	ਧ	ਵੇ	ਕਵ	ਨੁ	ਫ	ਗਾ	ਫ	ਵੇ
ਮ	ਧ	—	ਮ	ਗੁ	ਰੁ	ਰੁ	—	—	ਸ	—	—
ਮ	ਨ	ਮਹਿ	ਸਿਮ	ਰ	ਨੁ	ਕ	ਫ	ਰਿ	ਆ	ਫ	ਫ

ਆਭੋਗ

ਮ	—	ਪ	ਪੁ	ਪ	ਪੁ	ਸ	—	ਰੁ	—	—	ਸ
ਸ	ਭਿ	ਨਿ	ਧਾਨ	ਦ	ਸ	ਅਸ	ਟ	ਸਿ	ਧਾ	ਫ	ਨ
ਪੁ	—	—	ਗੁ	ਰੁ	ਸ	ਨ	ਪੁ	—	ਪ	—	—
ਨਾ	ਕੁ	ਰ	ਕਰ	ਤ	ਲ	ਧ	ਫ	ਰਿ	ਆ	ਫ	ਜਨ
ਮ	—	ਪ	ਪੁ	ਪ	ਪੁ	ਸ	—	ਰੁ	—	—	ਸ
ਨਾ	ਨ	ਕ	ਬਲਿ	ਬ	ਲਿ	ਸਦ	ਬ	ਲਿ	ਜਾ	ਫ	ਈਐ
ਪੁ	—	—	ਗੁ	ਰੁ	ਸ	ਨ	ਪੁ	—	ਪ	—	—
ਤੇ	ਫ	ਰਾ	ਅੰ	ਤੁ	ਫ	ਨ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ
।			।				।		ਨੁ	ਨੁ	
ਮ	ਪੁ	—	ਮ	ਗੁ	ਰੁ	ਸ	ਸ	ਪ	ਪੁ	ਪੁ	ਪ
ਪਾ	ਫ	ਰਾ	ਵ	ਰਿ	ਆ	ਫ	ਮੇ	ਰੇ	ਮਾ	ਫ	ਧਉ
ਮ											
ਜੀ											

ਨੋਟ : ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਨੁਟੇਸ਼ਨ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਖੱਟ ਗੂਜਰੀ ਵਿਚ ਬਾਹਰ ਦੀ ਚੀਜ਼ ਸੀ, ਉਸ ਉਪਰ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਲਾਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਚੀਜ਼ ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਭਾਈ ਬਤਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਰਾਗੀ ਮੋਹਲੀ ਵਾਲਿਆਂ ਪਾਸੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਅੱਖਰ ਮੂਲ ਖਰੜੇ ਵਿਚ ਹਨ।

ਗਗ ਦੇਵ ਗੰਧਾਰੀ

ਸਿਖ ਸ੍ਰੀ ਮਤ

ਦੇਵ ਗੰਧਾਰੀ ਆਸਾ

ਦੇਵ ਗੰਧਾਰੀ ਤਿੰਨ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ—ਆਸਾ ਅੰਗ, ਭੈਰਉ ਅੰਗ ਤੇ ਆਸਾਵਰੀ ਅੰਗ । ਦੇਵ ਗੰਧਾਰੀ ਆਸਾ ਵਿਚ ਪ ਸਪੱਸ਼ਟ ਲਗਦੀ ਹੈ ।

ਬਿਲਾਵਲ ਅੰਗ	ਮ ਵਾਦੀ	ਸਮਾਂ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾ ਪਹਿਰ
ਐਤਵ ਸੰਪੂਰਣ	ਸ ਸੰਵਾਦੀ	ਰ ਅਵਰੋਹੀ ਵਿਚ ਘਟ ਲਗਣੀ

ਆਰੋਹੀ : ਸ ਰਮ, ਪਧ, ਪਮ ਪ ਧ ਸੰ

ਅਵਰੋਹੀ : ਸੰ ਨ ਧ ਪ, ਨੁਧਪ ਮ ਗ ਰ ਸ

ਆਲਾਪ : ਮਮ, ਰ, ਮਮ, ਪ, ਮਪ ਨੁ ਧਪ, ਪਧ ਮਗਰ ਸ, ਪਧਸੰ, ਰੰ, ਸੰ,

ਨਧਪ, ਪ, ਮਗਮਪ, ਸਪ ਨੁਧਪ, ਪਧ ਮਗ, ਮਰ, ਸ, ਮਰ, ਮਪ ਪ,

ਮਪ ਨੁਧਪ, ਮਗਰ ਸ,

ਦੇਵ ਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੪, ਪੰਨਾ ੫੨੭

ਮੇਰੇ ਸੁੰਦਰੁ ਕਹਹੁ ਮਿਲੈ ਕਿਤੁ ਗਲੀ ॥

ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਬਤਾਵਹੁ ਮਾਰਗੁ ਹਮ ਪੀਛੈ ਲਾਗਿ ਚਲੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਪ੍ਰਿਅ ਕੇ ਬਚਨ ਸੁਖਾਨੇ ਹੀਅਰੈ ਇਹ ਚਾਲ ਬਨੀ ਹੈ ਭਲੀ ॥

ਲਟਰੀ ਮਧਰੀ ਨਾਕੁਰ ਭਾਈ ਓਹ ਸੁੰਦਰਿ ਹਰਿ ਵਲਿ ਮਿਲੀ ॥ ੧ ॥

ਏਕੇ ਪ੍ਰਿਉ ਸਖੀਆ ਸਭ ਪ੍ਰਿਅ ਕੀ ਜੋ ਭਾਵੈ ਪਿਰ ਸਾ ਭਲੀ ॥

ਨਾਨਕੁ ਗਗੀਬੁ ਕਿਆ ਕਰੈ ਬਿਚਾਰਾ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਤਿਤੁ ਰਾਹਿ ਚਲੀ ॥ ੨ ॥

ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ (ਅਸਥਾਈ)

+	2	0	3
			ਰ ਮ — —
	ਸ	— — — —	ੜ ਕਿ ੜ ਤੁ
	ਕ	ਹ ਹੁ ਮਿ ਲੈ	
ਮ ਪ — —	— — — ਮ	— — — —	ਰ ਮ — —
ਗ ਲੀ ੜ ੜ	ੜ ੜ ੜ ਕ	ਹ ਹੁ ਮਿ ਲੈ	ੜ ਕਿ ੜ ਤੁ

ਮ ਪ — —	— — ਮ ਮ	ਮ — ਮ —	— — — ਪ
ਗ ਲੀ ਟ ਟ	ਟ ਟ ਟ ਟ	ਟ ਟ ਮੇ ਟ	ਰੇ ਸੁੰ ਦ ਟ
ਨੁ — — —	ਸੰ ਸੰ ਨੁ	— — — ਪ	ਧ ਮ — ਗ
ਰੁ ਟ ਟ ਟ	ਨੁ ਨੁ ਧ ਪ	ਟ ਟ ਟ ਮੇ	ਰੇ ਸੁੰ ਟ ਦ
ਮ — — —	ਮ ਗ ਰ —	— — — ਮ	— — — ਪ
ਰੁ ਟ ਟ ਟ	ਟ ਟ ਟ ਟ	ਟ ਟ ਟ ਮੇ	ਰੇ ਸੁੰ ਟ ਦ
ਨੁ — — —	ਸੰ ਸੰ ਨੁ	— — — ਪ	ਧ ਮ — ਗ
ਰੁ ਟ ਟ ਟ	ਨੁ ਨੁ ਧ ਪ	ਟ ਟ ਟ ਮੇ	ਰੇ ਸੁੰ ਟ ਦ
ਮ — — — ਮ	ਗ ਰ — ਮ	— — —	ਰ ਮ —
ਰੁ ਟ ਟ ਟ	ਟ ਟ ਟ ਕ	ਹ ਹ ਮਿ ਲੈ	ਟ ਕਿ ਟ ਤੁ

ਮ—ਪ
ਗਲੀ

ਅੰਤਰਾ

ਸੰ — — —	— ਪ — —	ਪ — ਧ ਸੰ	— — —
ਟ ਟ ਟ ਟ	ਟ ਬ ਤਾ ਟ	ਹਰਿ ਕੇ ਟ ਸੰ	ਟ ਤ ਟ ਟ
ਸੰ — ਨ ਧ	ਧ — ਰੰ —	— — — ਧ	ਸੰ ਰੰ —
ਟ ਟ ਟ ਟ	ਟ ਟ ਹ ਰਿ	ਵ ਹੁ ਟ ਮਾ	ਟ ਰ ਟ ਗੁ
ਸੰ — — —	— ਪ — —	— — — ਸੰ	— — —
ਟ ਟ ਟ ਟ	ਟ ਬ ਤਾ ਟ	ਕੇ ਟ ਟ ਸੰ	ਟ ਤ ਟ ਟ
ਸੰ — ਨ —	ਧ — ਧ —	— — — ਧ	ਸੰ ਰੰ —
ਟ ਟ ਟ ਟ	ਟ ਟ ਹ ਮ	ਵ ਹੁ ਟ ਮਾ	ਟ ਰ ਟ ਗੁ
ਪ — — —	— — ਧ —	— — ਪ ਧ	ਪ ਮ ਗ ਮ
ਲੀ ਟ ਟ ਟ	ਟ ਟ ਹ ਮ	ਪੀ ਛੈ ਟ ਲਾ	ਟ ਗਿ ਟ ਚ
		— — ਪ ਧ	ਪ ਮ ਗ ਮ
		ਪੀ ਛੈ ਟ ਲਾ	ਟ ਗਿ ਟ ਚ

ਪੰਜਤਾਲ ਦੀ ਅਸਵਾਰੀ (ਅਸਥਾਈ)

+	2	3	4	5
ਮ — ਪ	ਨੁ ਨੁਧ ਪ ਪਧ	ਮ — ਰ —	ਰ —	ਸ —
ਹ ਰਿਸਿ ਉ	ਦੇ ਵੈਂ ਟ ਜੋ ਰਿਸ	ਦੇ ਵੈਂ ਜੋ ਰਿ	ਕੋਂ ਈ	ਜ ਨੁ
ਮ — ਪ	ਨੁ ਨੁਧ ਪ ਪਧ	ਮ — ਰ —	ਹ —	ਸ —
ਹ ਰਿਸਿ ਉ	ਦੇ ਵੈਂ ਟ ਜੋ ਰਿਸ	ਦੇ ਵੈਂ ਜੋ ਰਿ	ਕੋਂ ਈ	ਜ ਨੁ
ਪ — ਧ	ਸੰ — ਰ —	ਸੰ ਸੰਨ ਨ ਧਪ	ਮ ਮਗ	ਮ ਪ
ਹ ਰਿਸਿ ਉ	ਦੇ ਟ ਵੈਂ ਟ	ਜੋ ਟ ਰਿ ਟ ਟ	ਦੇ ਵੈਂ	ਜੋ ਰਿ
ਪ — ਧ	ਸੰ — ਰ —	ਸੰ ਸੰਨ ਨ ਧਪ	ਮ ਮਗ	ਮ ਪ
ਹ ਰਿਸਿ ਉ	ਦੇ ਟ ਵੈਂ ਟ	ਜੋ ਟ ਰਿ ਟ ਟ	ਦੇ ਵੈਂ	ਜੋ ਰਿ
ਮ — ਪ	ਨੁ ਨੁਧ ਪ ਪਧ	ਮ — ਰ —	ਰ —	ਸ —
ਹ ਰਿਸਿ ਉ	ਦੇ ਵੈਂ ਟ ਜੋ ਰਿਸ	ਦੇ ਵੈਂ ਜੋ ਰਿ	ਕੋਂ ਈ	ਜ ਨੁ
ਮ				
ਹਰਿ ਸਿਉ				

ਅੰਤਰਾ

ਰੰ —	ਸੰ —	ਪ — ਧ ਸੰ	ਰੰ ਰੰਸੰ	ਨ ਧ
ਚ ਰਨ ਟਗ	ਹਉ ਟ ਟ ਟ	ਬ ਕਉ ਸੁ ਭ	ਰ ਸੰ	ਨਾ ਟ
ਰੰ —	ਸੰ —	ਪ — ਧ ਸੰ	ਰੰ ਰੰਸੰ	ਨ ਧ
ਚ ਰਨ ਟਗ	ਹਉ ਟ ਟ ਟ	ਬ ਕਉ ਸੁ ਭ	ਰ ਸੰ	ਨਾ ਟ
ਧ — ਪ	ਧ ਪ ਮ ਗ	— ਮ —	ਪ —	—
ਦੀ ਯਜ ਹਿ	ਪ੍ਰਾ ਟ ਨ ਟ	ਟ ਪ੍ਰਾ ਨ ਅ	ਕੋਂ ਟ	ਰਿ ਟ
ਧ — ਪ	ਧ ਪ ਮ ਗ	— ਮ —	ਪ —	—
ਦੀ ਯਜ ਹਿ	ਪ੍ਰਾ ਟ ਨ ਟ	ਟ ਪ੍ਰਾ ਨ ਅ	ਕੋਂ ਟ	ਰਿ ਟ
ਮ — ਪ	ਨੁ ਨੁਧ ਪ ਪਧ	ਮ — ਰ —	ਰ —	ਸ —
ਹ ਰਿਸਿ ਉ	ਦੇ ਵੈਂ ਟ ਜੋ ਰਿਸ	ਦੇ ਵੈਂ ਜੋ ਰਿ	ਕੋਂ ਈ	ਜ ਨੁ
ਮ				
ਹਰਿ ਸਿਉ				

ਨੋਟ : ਇਸ ਸਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ । ਇਹ ਸਬਦ ਪੁਰਾਣੇ ਰਾਗੀ ਸਿੰਘ 'ਮੋਰੋ ਸੁੰਦਰ ਕਹਹੁ ਮਿਲੈ ਕਿਤ ਗਲੀ' ਵਾਲੀ ਰੀਤ ਤੇ ਵੀ ਗਾਉਂਦੇ ਸਨ ।

ਦੇਵ ਗੰਧਾਰੀ ਆਸਾ

ਭਵ ਖੰਡਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਸ੍ਵਾਮੀ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਨਿਰੰਕਾਰੇ ॥
 ਕੋਟਿ ਪਰਾਧ ਮਿਟੇ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਜਾਂ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਰੇ ॥ ੧ ॥
 ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ਹੈ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ॥
 ਦੀਨ ਦਇਆਲਿ ਕਰੀ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਵਸਿ ਕੀਨੇ ਪੰਚ ਦੂਤਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਤੇਰਾ ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਵਾ ਰੂਪੁ ਸੁਹਾਵਾ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸੋਹਹਿ ਦਰਬਾਰੇ ॥
 ਸਰਬ ਜੀਆ ਕੇ ਦਾਤੇ ਸੁਆਮੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੇ ॥ ੨ ॥
 ਤੇਰਾ ਵਰਨੁ ਨ ਜਾਪੈ ਰੂਪੁ ਨ ਲਖੀਐ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕਉਨੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥
 ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਰਵਿਆ ਸੁਖ ਨਾਈ ਅਗਮ ਰੂਪ ਗਿਰਧਾਰੇ ॥ ੩ ॥
 ਕੀਰਤਿ ਕਰਹਿ ਸਗਲ ਜਨ ਤੇਰੀ ਤੂ ਅਭਿਨਾਸੀ ਪੁਰਖੁ ਮੁਰਾਰੇ ॥
 ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖਹੁ ਸੁਆਮੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਦੁਆਰੇ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥
 (ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪, ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ, ਪੰਨਾ ੬੭੦)

ਤਾਲ ਸੂਲਫਾਕ (ਅਸਥਾਈ)

+	0	2	3	0	
	ਮ ਲਾ	— ਗਾ	— ਰੈ	ਮ ਰ ਮ ਟ	ਮ — ਮ ਪਿ
ਪ — ਆ ਟ	— ਮ ਰੇ ਲਾ	— ਗਾ	— ਰੈ	ਮ ਰ ਮ ਟ	ਮ — ਮ ਪਿ
ਪ — ਆ ਟ	— — ਰੇ ਟ	ਨੁ ਧ ਮੈ ਰਾ	ਪ ਧ ਮ ਨੁ	ਮ ਗ ਮੇ ਰਾ	ਮ ਗ ਮੇ ਰਾ
ਮ — ਮ ਟ	ਰ — ਨੁ ਟ	ਨੁ ਧ ਮੈ ਰਾ	ਮ ਧ ਮ ਨੁ	ਮ ਗ ਮੇ ਰਾ	ਮ ਗ ਮੇ ਰਾ
ਮ — ਮ ਟ	ਰ ਮ ਨੁ ਲਾ	— ਗਾ	— ਰੈ	ਮ ਰ ਮ ਟ	ਮ — ਮ ਪਿ
ਪ ਆਰੇ					

ਅੰਤਰਾ

ਪ —	—	ਧ	ਸੰ	—	—	—	—
ਦੀ ਟ	ਨ	ਦਇ	ਆ ਟ	ਲਿ ਟ	ਟ	ਟ	ਟ
ਪ —	ਧ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਨ	ਧ	—
ਕ ਰੀ	ਪ੍ਰ	ਭਿ	ਕਿ ਰ	ਪਾ ਟ	ਟ	ਟ	ਟ
ਰੰ —	—	ਸੰ	—	—	—	—	—
ਦੀ ਟ	ਨ	ਦਇ	ਆ ਟ	ਲਿ ਟ	ਟ	ਟ	ਟ
ਪ —	ਧ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਨ	ਧ	—

(ਇਹ ਪੀਸ ਸਾਜ਼ਾਂ ਵਿਚ ਵਜਾਉਣਾ ਹੈ।)

ਪ —	—	ਧ	ਸੰ	—	—	—	—
ਦੀ ਟ	ਨ	ਦਇ	ਆ ਟ	ਲਿ ਟ	ਟ	ਟ	ਟ
ਪ —	ਧ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਨ	ਧ	—
ਕ ਰੀ	ਪ੍ਰ	ਭਿ	ਕਿ ਰ	ਪਾ ਟ	ਟ	ਟ	ਟ
ਧ —	—	ਪ	ਧ	ਮ	—	—	ਗ
ਵ ਸਿ	ਕੀ	ਨੇ	ਪੰ ਟ	ਚ ਟ	ਟ	ਟ	ਦ
ਮਪ —	—	—	ਨੁ ਧ	ਪ ਧ	ਮ	ਹ	—
ਤਾਟ ਟ	ਰੇ	ਟ	ਮੇ ਰਾ	ਮ ਨੁ	ਮੇ	ਰਾ	—
ਮ —	ਰ	—	ਨੁ ਧ	ਪ ਧ	ਮ	ਗ	—
ਮ ਟ	ਨੁ	ਟ	ਮੇ ਰਾ	ਮ ਨੁ	ਮੇ	ਰਾ	—
ਮ —	ਰ	ਮ	—	ਮ	ਰ	ਮ	—
ਮ ਟ	ਨੁ	ਲਾ	ਗਾ ਹੈ	ਰਾ ਟ	ਮ	ਪਿ	—
ਪ —	—	—	—	—	—	—	—
ਆਰੇ	—	—	—	—	—	—	—

ਨੋਟ : ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਥਾਕੀ ਭੁਕਾਂ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ।

ਰਾਗ ਦੇਵ ਗੰਧਾਰੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ੧੦

ਇਕ ਬਿਨ ਦੂਸਰ ਸੋ ਨ ਚਿਨਾਰ ॥
 ਭੇਜਨ ਗੜਨ ਸਮਰਥ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨਤ ਹੈ ਕਰਤਾਰ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਕਹਾ ਭਇਓ ਜੋ ਅਤ ਹਿਤ ਚਿਤ ਕਰ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਸਿਲਾ ਪੁਜਾਈ ॥
 ਪਾਨ ਥਕਿਓ ਪਾਹਨ ਕਹ ਪਰਸਤ ਕਛ ਕਰ ਸਿਧ ਨ ਆਈ ॥ ੧ ॥
 ਅਛਤ ਧੂਪ ਦੀਪ ਅਰਪਤ ਹੈ ਪਾਹਨ ਕਛੂ ਨ ਖੈ ਹੈ ॥
 ਤਾ ਮੈ ਕਹਾ ਸਿਧਿ ਹੈ ਰੇ ਜੜ ਤੋਹਿ ਕਛੂ ਬਰ ਦੇ ਹੈ ॥ ੨ ॥
 ਜੋ ਜੀਅ ਹੋਤ ਦੇਤ ਕਛੂ ਤਹਿ ਕਰ ਮਨ ਬਚ ਕਰਮ ਬਿਚਾਰ ॥
 ਕੇਵਲ ਏਕ ਸਰਣਿ ਸੁਆਮੀ ਬਿਨ ਯੋਨਹ ਕਤਹਿ ਉਧਾਰ ॥

ਤਾਲ ਚੰਚਲ (ਅਸਥਾਈ)

+	2	0	3
		ਮ — —	ਮ ਰ ਮ —
		ਦੁ ਸ ਰ	ਸੋ ਟ ਨ ਚਿ
ਪ — —	— — ਮ —	ਮ — —	ਮ ਰ ਮ —
ਨਾ ਟ ਟ	ਟ ਟ ਟ ਰ	ਦੁ ਸ ਰ	ਸੋ ਟ ਨ ਚਿ
ਪ — —	— — ਮ —	ਨੁ ਨੁਧ ਧਪ	ਪ ਧ ਮ ਗ
ਨਾ ਟ ਟ	ਟ ਟ ਟ ਰ	ਦੁ ਸ ਟ ਰ	ਸੋ ਟ ਨ ਚਿ
ਮ ਮਰ ਰ	— — ਸ —	ਨੁ ਨੁਧ ਧਪ	ਪ ਧ ਮ ਗ
ਨਾ ਟ ਟ ਰ	ਇਕ ਬਿ ਨ	ਦੁ ਸ ਟ ਰ	ਸੋ ਟ ਨ ਚਿ
ਮ ਮਰ ਰ	— — ਸ —	ਮ — —	ਮ ਰ ਮ —
ਨਾ ਟ ਟ ਰ	ਇ ਕ ਬਿ ਨ	ਦੁ ਸ ਰ	ਸੋ ਟ ਨ ਚਿ
ਪ			
ਨਾਰ			

ਅੰਤਰਾ

ਪ — ਧ	ਸੰ — —
ਭੈ ਜ ਨ	ਗ ਝ ਨ ਟ
ਰ — ਰੁਸੰ	ਸੰ — —
ਭੈ ਜ ਨ	ਗ ਝ ਨ ਟ
ਪ ਧਸੰ ਸੰ	ਰ ਰੁਸੰ ਨ ਧ
ਸਮ ਰਥ ਸ	ਦਾ ਟ ਟ ਪ੍ਰ ਭੁ
ਪ ਧਸੰ ਸੰ	ਰ ਰੁਸੰ ਨ ਧ

(ਸਾਜ਼ਾਂ ਵਿਚ ਵਜਾਉਣਾ ਹੈ।)

						ਰੰ			ਸੰ		
						ਰੰ	—	ਸ	ਸੰ	—	—
						ਭੈ	ਜ	ਨ	ਗ	ੜ	ਨ
									ੜ		
ਪ	ਧਸੰ	ਸੰ	ਰੁ	ਰੁਸੰ	ਨ ਧ	—	—	ਧਪ	ਧ	ਪ	ਮ
ਸਮ	ਰੁਥ	ਸ	ਦਾ	ੜੜ	ਪੂ ਭੁ	ਜਾ	ਨ	ੜੜ	ਹੈ	ੜ	ੜ
									ਕਰ		
ਮਪ	—	—	ਪ	—	ਮ	ਨੁ	ਨੁਧ	ਧਪ	ਪ	ਧ	ਮ
ਰਾੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ ਰ	ਦੂ	ਸੜ	ਰੜ	ਸੋ	ੜ	ਨ
									ਚਿ		
ਮ	ਮਰ	—	ਰ	—	ਸ	ਨੁ	ਨੁਧ	ਧਪ	ਪ	ਧ	ਮ
ਨਾ	ੜੜ	ਰ	ਇ	ਕ	ਬਿ ਨ	ਦੂ	ਸੜ	ਰੜ	ਸੋ	ੜ	ਨ
									ਚਿ		
ਮ	ਮਰ	—	ਰ	—	ਸ	ਮ	—	—	ਮ	ਰ	ਮ
ਨਾ	ੜੜ	ਰ	ਇ	ਕ	ਬਿ ਨ	ਦੂ	ਸ	ਰ	ਸੋ	ੜ	ਨ
									ਚਿ		
ਪ	—	—	—	—	ਮ	ਮ	—	—	ਮ	ਰ	ਮ
ਨਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ ਰ	ਦੂ	ਸ	ਰ	ਸੋ	ੜ	ਨ
									ਚਿ		
ਪ											
ਨਾਰ											

ਨੋਟ : ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ ।

ਦੇਵ ਗੰਧਾਰੀ ਆਸਾ

ਦੇਵ ਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੯ ਪੰਨਾ ੫੩੯

ਜਗਤ ਮਹਿ ਝੂਠੀ ਦੇਖੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥

ਅਪਨੇ ਹੀ ਸੁਖ ਸਿਉ ਸਭ ਲਾਗੇ ਕਿਆ ਦਾਰਾ ਕਿਆ ਮੀਤ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਸਭੇ ਕਹਤ ਹੈ ਹਿਤ ਸਿਉ ਬਾਧਿਓ ਚੀਤੁ ॥

ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਸੰਗੀ ਨਹ ਕੋਊ ਇਹ ਅਚਰਜ ਹੈ ਗੀਤਿ ॥ ੧ ॥

ਮਨ ਮੂਰਖ ਅਜਹੂ ਨਹ ਸਮਝਤ ਸਿਖ ਦੇ ਹਾਰਿਓ ਨੀਤ ॥

ਨਾਨਕ ਭਉਜਲੁ ਪਾਰਿ ਪਰੈ ਜਉ ਗਾਵੈ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੀਤ ॥ ੨ ॥

ਤਾਲ ਦਈਆ (ਅਸਥਾਈ)

0	1	2	0	1	2
ਰੰ	—	—	—	ਰੰ	—
ਭੁ	ੜ	ਨੀ	ੜ	ਭੁ	ਨੀ
ਪ	ਧ	ਸ	—	ਰੰ	—
ਪ੍ਰੀ	ਤਿ	ਜ	ੜ	ਭੁ	ਨੀ
	ਗ	ਤ	ੜ	ਦੇ	ੜ
		ਮ			ਖੀ
		ਹਿ			ੜ

ਸੰ ਰੰ —	ਸੰ —	—	—	ਪ ਧ ਸੰ	ਰੰ —	ਸੰ
ਫੁ ਠੀ	ਦੇ	ਫੀ	ਫੀ	ਪ੍ਰੀ ਤਿ ਜ	ਗ ਤ	ਨ ਧ
ਧ — ਪ	ਧ	ਪ	ਮ ਮਗ	ਮ — ਮਪ	ਪ —	—
ਅ ਪ ਨੇ	ਹੀ	ਫੀ	ਫੀ	ਸਿਉ ਫੀ ਸਭ	ਲਾ ਫੀ	ਗੀ ਫੀ
ਪ ਧ ਧਪ	ਧ	ਪ	ਮ ਮਗ	ਮ ਮਪ ਪ	—	—
ਫ ਅਪ ਨੇ	ਹੀ	ਫੀ	ਫੀ	ਸਿਉ ਫੀ ਸਭ	ਲਾ ਫੀ	ਗੀ ਫੀ
ਮ —	ਰ	ਰ	—	ਸ —	—	—
ਕਿ ਆ ਦਾ	ਰਾ	ਫੀ	ਕਿਆ ਫੀ	ਮੀ ਫੀ ਫੀ	ਤ ਫੀ	ਫੀ ਫੀ
ਸ ਰੰ —	ਸੰ —	—	—	— ਰੰ —	ਸੰ —	—
ਫੁ ਠੀ	ਦੇ	ਫੀ	ਫੀ	ਫੁ ਠੀ	ਦੇ	ਫੀ ਫੀ
ਰੰ						
ਫੁ ਠੀ						

ਅੰਤਰਾ

ਰੰ — ਰੰ	ਸੰ —	—	—	ਪ ਧ ਸੰ	ਰੰ —	ਸੰ
ਮੇ ਰੰ ਫੀ	ਮੇ	ਫੀ	ਫੀ	ਸ ਭੈ ਕ	ਹ ਤ	ਨ ਹੈ ਫੀ
ਧ — ਧਪ	ਧ	ਪ	ਮ ਮਗ	ਮ ਮਪ —	ਪ —	—
ਹਿ ਤ ਸਿਉ	ਬਾ	ਫੀ	ਧਿਉ ਫੀ	ਚੀ ਫੀ ਫੀ	ਤੁ ਫੀ	ਫੀ ਫੀ
ਮ —	—	ਰ	—	ਸ —	—	—
ਹਿ ਤ ਸਿਉ	ਬਾ	ਫੀ	ਧਿਉ ਫੀ	ਚੀ ਫੀ ਫੀ	ਤੁ ਫੀ	ਫੀ ਫੀ
ਸ ਰੰ ਸੰ	ਸੰ —	—	—	ਪ ਧ ਸੰ	ਰੰ —	ਸੰ
ਫ ਅੰ ਤਿ	ਕਾ	ਫੀ	ਲਿ ਫੀ	ਸੰ ਗੀ ਨਹ	ਕੋ ਫੀ	ਨ ਧ
ਧ — ਪ	ਧ	ਪ	ਮ ਮਗ	ਮ ਮਪ —	ਪ —	—
ਇਹ ਅ ਚ	ਰ	ਜ ਹੈ	ਫੀ	ਹੀ ਫੀ ਫੀ	ਤਿ ਫੀ	ਫੀ ਫੀ
ਮ —	—	ਰ	—	ਸ —	—	—
ਇਹ ਅ ਚ	ਰ	ਜ ਹੈ	ਫੀ	ਰੀ ਫੀ ਫੀ	ਤਿ ਫੀ	ਫੀ ਫੀ
ਸ ਰੰ —	ਸੰ —	—	—	— ਰੰ —	ਸੰ —	—
ਫੁ ਠੀ	ਦੇ	ਫੀ	ਫੀ	ਫੁ ਠੀ	ਦੇ	ਫੀ ਫੀ
ਰੰ						
ਫੁ ਠੀ						

ਨੋਟ : ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ ।

ਦੇਵ ਗੰਧਾਰੀ ਆਸਾਵਰੀ ਅੰਗ

ਆਸਾਵਰੀ ਅੰਗ ਜੋ ਦੇਵ ਗੰਧਾਰੀ ਵਿਚ ਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਉਸ ਵਿਚ ਦੋਨੋਂ ਗੰਧਾਰਾਂ ਹਨ ।
ਇਸ ਵਿਚ ਆਸਾਵਰੀ ਦਾ ਅੰਗ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਨਹੀਂ ਤੇ ਇਹ ਰਾਗ ਭਲਤ
ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ।

ਆਸਾਵਰੀ ਅੰਗ	ਮ ਵਾਦੀ	ਸਮਾਂ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾ ਪਹਿਰ
ਐੜਵ ਸੰਪੂਰਣ	ਸ ਸੰਵਾਦ	

ਆਰੋਹੀ : ਸ ਰ ਗ ਮ, ਧੁ ਪ ਮ, ਧੁ ਪ ਧੁ ਸ

ਅਵਰੋਹੀ : ਨੁ
ਸ ਧੁ ਪ ਮ ਪ ਮ ਗੁ ਰ ਸ ਨੁ ਸ

ਆਲਾਪ : ਨੁਸ ਰਗਮ, ਧੁਪ ਮ, ਗੁਰਸ, ਸ ਰ ਸ ਧੁ ਪ ਮਮ, ਪਪ ਸਸ

ਸ, ਸ ਧੁ ਪ ਮ, ਪ ਮ ਗੁ ਰ ਸ, ਮ ਧੁ ਪਧੁ ਸ, ਧੁ ਗੁ ਰ ਸ,

ਨੁ
ਸ ਧੁ ਪ, ਮਪ ਮ. ਗੁ ਰ ਸ

ਦੇਵ ਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫, ਪੰਨਾ ੫੩੫

ਜਾਨੀ ਨ ਜਾਈ ਤਾਕੀ ਗਾਤਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕਹ ਪੇਖਾਰਉ ਹਉ ਕਰਿ ਚਤੁਰਾਈ ਬਿਸਮਨ ਬਿਸਮੇ ਕਹਨ ਕਹਾਤਿ ॥ ੧ ॥
ਗਣ ਗੰਧਰਬ ਸਿਧ ਅਰੁ ਸਾਧਿਕ ॥
ਸੁਰਿ ਨਰ ਦੇਵ ਬ੍ਰਹਮ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ॥
ਚਤੁਰ ਬੇਦ ਉਚਰਤ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥
ਅਗਮ ਅਗਮ ਠਾਕੁਰੁ ਆਗਾਧਿ ॥
ਗੁਨ ਬੇਅੰਤ ਬੇਅੰਤ ਭਨੁ ਨਾਨਕ ॥
ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ਪਰੈ ਪਰਾਤਿ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ੩੫

ਇਕਤਾਲਾ (ਅਸਥਾਈ)

+	0	2	0	3	4
	ਧੁ	ਪ ਮ	ਗੁਰ ਸ	ਰ ਨੁ	ਸ ਰ
	ਜਾ	ਨੀ ਨ	ਜਾਨ ਸ	ਈ ਤਾ	ਸ ਕੀ
ਗ —	ਮ ਧੁ	ਪ ਮ	ਗੁਰ ਸ	ਰ ਨੁ	ਸ ਰ
ਗਾ :	ਤਿ ਜਾ	ਨੀ ਨ	ਜਾਨ ਸ	ਈ ਤਾ	ਸ ਕੀ
ਸੰ —	ਸੰ ਸ	— ਧੁ	ਪ ਮ	— ਪ	—
ਕ ਰ	ਪੇ ਖਾ	ਰਉ ਹਉ	ਕ ਰਿ	ਚਤੁ ਰਾ	ਈ :
ਸੰ —	ਸੰ ਸ	— ਧੁ	ਪ ਮ	— ਪ	—
ਕ ਹ	ਪੇ ਖਾ	ਰਉ ਹਉ	ਕ ਰਿ	ਚਤੁ ਰਾ	ਈ :
ਸ —	— ਮ	—	ਪ ਮ	ਗੁ ਰ	ਸ ਰ
ਬਿ ਸ	ਮਨ ਬਿ	ਸ ਮੇ	ਕ ਹ	ਨ :	ਸ ਕ
ਗ —	ਮ ਧੁ	ਪ ਮ	ਗੁਰ ਸ	ਰ ਨੁ	ਸ ਰ
ਹਾ :	ਤਿ ਜਾ	ਨੀ ਨ	ਜਾਨ ਸ	ਈ ਤਾ	ਸ ਕੀ
ਗ					
ਗਾਤਿ					

ਅੰਤਰਾ

ਮ —	— ਧੁ	ਪ ਧੁ	ਸੰ —	—	—
ਗ ਣ	ਗੰ ਧ	ਰ ਬ	ਸਿਧ ਅ	ਰੁ ਸਾ	ਧਿ ਭ
ਮ —	— ਧੁ	ਪ ਧੁ	ਸੰ —	—	—
ਗ ਣ	ਗੰ ਧ	ਰ ਬ	ਸਿਧ ਅ	ਰੁ ਸਾ	ਧਿ ਕ
ਧੁ ਗੁੰ	ਰੰ ਸੰ	— ਧੁ	ਪ —	ਮ ਪ	—
ਸੁਰਿ ਨ	ਰ ਦੇ	ਸ ਵ	ਬ੍ਰਹ ਮ	ਬ੍ਰਹ ਮਾ	ਦਿ ਕ
ਮ —	— ਧੁ	ਪ ਧੁ	ਸੰ —	—	—
ਗ ਣ	ਗੰ ਧ	ਰ ਬ	ਸਿਧ ਅ	ਰੁ ਸਾ	ਧਿ ਕ
ਧੁ ਗੁੰ	ਰੰ ਸੰ	— ਧੁ	ਪ —	ਮ ਪ	—
ਸੁਰਿ ਨ	ਰ ਦੇ	ਸ ਵ	ਬ੍ਰਹ ਮ	ਬ੍ਰਹ ਮਾ	ਦਿ ਕ

ਸ	—	—	ਮ	—	—	ਪ	ਮ	ਗੁ	ਰ	ਸ	ਰ
ਚ	ਕੁ	ਰ	ਬੇ	ੜ	ਦ	ਉ	ਚ	ਰ	ਤ	ਦਿ	ਨੁ
ਗ	—	ਮ	ਧੁ	ਪ	ਮ	ਗੁਰ	ਸ	ਰ	ਨੁ	ਸ	ਰ
ਰਾ	ੜ	ਤਿ	ਜਾ	ਨੀ	ਨ	ਜਾੜ	ੜ	ਈ	ਤਾ	ੜ	ਕੀ
ਗ											
ਗਾਤਿ											

ਨੋਟ : ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਥਾਕੀ ਝੁਕਾਂ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਇਸੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ ।

ਪ੍ਰਭ ਦਾਤਉ ਦਾਤਾਰ ਪਰਿਉ ਜਾਚਕੁ ਇਕੁ ਸਰਨਾ ॥

ਮਿਲੈ ਦਾਨੁ ਸੰਤ ਰੋਨ ਜੇਹ ਲਗਿ ਭਉਜਲੁ ਤਰਨਾ ॥

ਬਿਨਤਿ ਕਰਉ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਨਹੁ ਜੇ ਠਾਕੁਰ ਭਾਵੈ ॥

ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਮਨਿ ਚਾਉ ਭਗਤਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਹਰਾਵੈ ॥

ਬਲਿਓ ਚਰਾਗੁ ਅੰਧਾਰ ਮਹਿ ਸਭ ਕਲਿ ਉਧਰੀ ਇਕ ਨਾਮ ਧਰਮ ॥

ਪ੍ਰਗਟੁ ਸਕਲ ਹਰਿ ਭਵਨ ਮਹਿ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰੁ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮੁ ॥

ਸ ਵਈਯੇ ਸ੍ਰੀ ਮੁੱਖ ਵਾਕ ਮਹਲਾ ੫, ਪੰਨਾ ੧੩੮੭

ਇਕਤਾਲਾ (ਅਸਥਾਈ)

+	0	2	0	3	4
		ਮ ਗ	ਰ ਸ	ਰ ਨੁ	ਸ ਰ
		ਪੁ ਭ	ਦਾ ੜ	ਤ ਉ	ਦਾ ੜ
ਗ —	ਮ —	— ਗੁ	ਰ ਸ	ਰ ਨੁ	ਸ ਰ
ਤਾ ੜ	ਰ ੜ	ਪੁ ਭ	ਦਾ ੜ	ਤ ਉ	ਦਾ ੜ
ਗ —	ਮ —	— ਗੁ	ਰ ਸ	ਰ ਨੁ	ਸ ਰ
ਤਾ ੜ	ਰ ੜ	ਪੁ ਭ	ਦਾ ੜ	ਤ ਉ	ਦਾ ੜ
ਗ —	— ਮ	— —	— —	ਪ —	— —
ਤਾ ੜ	ਰ ਪ	ਰਿ ਉ	ਜਾ ੜ	ਚ ਕੁ	ਇ ਧੁ
ਪ —	— —	ਪ ਗੁ	ਰ ਸ	ਨੁ ਧੁ	ਪ ਮ
ਸ ਰ	ਨਾ ੜ	ਮਿ ਲੈ	ੜ ਦਾ	ੜ ਨੁ	ਸੰ ਤ
ਪ —	— —	ਪ ਗੁ	ਰ ਸ	ਨੁ ਧੁ	ਪ ਮ
ਰੇ ੜ	ਨ ੜ	ਜੇ ਹ	ਲ ਗਿ	ਭ ਉ	ਜ ਲੁ
ਗੁ ਰ	ਸ —	ਮ ਗੁ	ਰ ਸ	ਰ ਨੁ	ਸ ਰ
ਤ ਰ	ਨਾ ੜ	ਪੁ ਭ	ਦਾ ੜ	ਤ ਉ	ਦਾ ੜ
ਗ					
ਤਾਰ					

ਅੰਤਰਾ

ਮ	—	—	—	—	ਪ	—	—	—	—
ਬਿ	ਨ	ਤਿ	ਕ	ਰ	ਅ	ਦਾ	ਸਿ	ਸ	ਸ
ਮ	—	—	—	—	ਪ	—	—	—	—
ਬਿ	ਨ	ਤਿ	ਕ	ਰ	ਅ	ਦਾ	ਸਿ	ਸੁ	ਸੁ
ਰੰ	ਨੁ	ਸੰ	—	—	ਪ	—	—	—	—
ਨ	ਹੁ	ਜੇ	ਸ	ਨਾ	ਕੁ	ਰ	ਭਾ	ਵੇ	ਸ
ਸ	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ਦੇ	ਸ	ਹੁ	ਸ	ਦ	ਸੁ	ਸ	ਨਿ	ਸ	ਸ
ਪ	—	—	—	—	ਰੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਪ	ਮ
ਚਾ	ਸ	ਉ	ਭ	ਗ	ਇ	ਹੁ	ਮ	ਨ	ਹ
ਗੁ	ਰ	ਸ	—	ਮ	ਰ	ਸ	ਰ	ਸ	ਰ
ਰਾ	ਸ	ਵੇ	ਸ	ਪ੍ਰ	ਦਾ	ਤ	ਉ	ਦਾ	ਸ
ਗ									
ਤਾਰ									

ਦੂਸਰਾ ਅੰਤਰਾ

ਸ	—	—	—	—	ਗ	—	—	—	—
ਬ	ਲਿ	ਓ	ਚ	ਰਾ	ਅੰ	ਪਾ	ਰ	ਮ	ਮ
ਪ	—	—	ਮ	ਪ	ਗੁ	ਸ	—	—	—
ਹਿ	ਸ	ਸ	ਭ	ਕ	ਉ	ਰੀ	ਇ	ਕ	ਕ
ਗ	—	—	ਮ	—	—	—	—	—	—
ਨਾ	ਸ	ਮ	ਧ	ਰ	ਪ੍ਰ	ਗ	ਟ	ਗ	ਲ
ਪ	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ਹ	ਹਿ	ਸੰ	ਵ	ਨ	ਹਿ	ਜ	ਰੰ	ਸੰ	ਸ
ਪੁ	—	ਪ	ਮ	ਪ	—	—	ਗੁ	—	—
ਨ	ਕੁ	ਗੁ	ਰੁ	ਪਾ	ਰ	ਥੁ	ਪਾ	—	—
ਗੁ	ਰ	ਸ	—	ਮ	ਹ	ਸ	ਸ	ਰ	ਰ
ਚ	ਬੁ	ਹ	ਮੁ	ਪ੍ਰ	ਦਾ	ਤ	ਉ	ਦਾ	ਸ
ਗ									
ਤਾਰਿ									

ਨੋਟ : ਇਸ ਗੀਤ ਦੇ ਦੋ ਅੰਤਰੇ ਹਨ । ਦੋਨੋਂ ਹੀ ਨੁਕਤੇਸਨ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ।

ਦੇਵ ਗੰਧਾਰੀ ਆਸਾਵਰੀ ਅੰਗ

ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਮੈ ਢੂਜਾ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥

ਤੂੰ ਸਾਜਨੁ ਸੰਗੀ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਕਾਹੇ ਜੀਅ ਡਰਾਹੀ ॥ ੧ ॥

ਤੁਮਰੀ ਓਟ ਤੁਮਾਰੀ ਆਸਾ ॥

ਬੈਠਤ ਉਠਤ ਸੇਵਤ ਜਾਗਤ ਵਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਤੂੰ ਸਾਸ ਗਿਰਾਸਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨੀ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰ ਵਿਕਰਾਲਾ ॥

ਨਾਨਕ ਕੇ ਸੁਖਦਾਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਹਮ ਤੁਮਰੇ ਬਾਲ ਗੁਪਾਲਾ ॥ ੨ ॥ ੩੦

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫, ਪੰਨਾ ੩੭੮

ਚਾਰਤਾਲ (ਅਸਥਾਈ)

+		0		2		0		3		4	
ਗ	ਮ	—	ਧੁਪ	ਮਗੁ	ਰਸ	ਹ	ਨ	ਸ	ਰ	ਗ	ਮ
ਕੁੰ	ਸ	ਸ	ਮੇਂ	ਸ	ਰੇਂ	ਮ	ਸ	ਨ	ਮਾ	ਸ	ਹੀ
ਗ	ਮ	—	ਧੁਪ	ਮਗੁ	ਰਸ	ਰ	ਨ	ਸ	ਰ	ਗ	ਮ
ਕੁੰ	ਸ	ਸ	ਮੇਂ	ਸ	ਰੇਂ	ਮ	ਸ	ਨ	ਮਾ	ਸ	ਹੀ
ਮ											
ਸ	ਸ	—	ਮ	—	—	ਧੁਪ	ਮਗੁ	ਰਸ	ਰ	ਨ	ਸ
ਤੁਝ	ਬਿ	ਨੁ	ਅਵ	ਰੁ	ਸ	ਨਾਸ	ਹੀਸ	ਮੈਂ	ਦੂ	ਸ	ਜਾ
ਸ	—	—	ਮ	—	—	ਧੁਪ	ਮਗੁ	ਰਸ	ਰਨੁ	ਸ	ਰ
ਤੁਝ	ਬਿ	ਨੁ	ਅਵ	ਰੁ	ਸ	ਨਾਸ	ਹੀਸ	ਮੈਂ	ਦੂ	ਜਾ	ਸ
ਗ											
ਕੁੰ											

ਅੰਤਰਾ

ਮ	—	—	ਧ	ਪ	ਧੁ	ਸੰ	—	—	—	—
ਕੁੰ	ਸ	ਸ	ਸਾ	ਜ	ਨੁ	ਸੰ	ਗੀ	ਪ੍ਰਭੁ	ਮੇ	ਸ
ਮ	—	—	ਧ	ਪ	ਧੁ	ਸੰ	—	—	—	—
ਕੁੰ	ਸ	ਸ	ਸਾ	ਜ	ਨੁ	ਸੰ	ਗੀ	ਪ੍ਰਭੁ	ਮੇ	ਸ
ਧੁ	—	ਗੁੰ	ਰ	ਸੰ	—	ਧੁ	ਧੁ	ਮ	ਪ	—
ਕਾ	ਸ	ਹੇ	ਜੀ	ਅ	ਛ	ਰਾ	ਸ	ਸ	ਹੀ	ਸ
ਧ	ਪ	ਮ	ਗੁਰ	ਸ	ਰ	ਨ	ਸ	ਰ	ਗ	ਮ
ਕਾ	ਹੇ	ਸ	ਜੀ	ਅ	ਛ	ਰਾ	ਸ	ਸ	ਹੀ	ਸ
ਮ										
ਕੁੰ										

ਦੂਸਰਾ ਅੰਤਰਾ

ਮ	—	—	ਪੁ	ਪ	ਪੁ	ਸੰ	—	—	—	—
ਤੁਮ	ਰੀ	ੜ	ਓ	ਟ	ਤੁ	ਮਾ	ੜ	ਰੀ	ਆ	ੜ ਸਾ
ਮ	—	—	ਪੁ	ਪ	ਪੁ	ਸੰ	—	—	—	—
ਤੁਮ	ਰੀ	ੜ	ਓ	ਟ	ਤੁ	ਮਾ	ੜ	ਰੀ	ਆ	ੜ ਸਾ
ਪੁ	—	ਗੁ	ਰੰ	ਸੰ	—	ਪੁ	ਪੁ	ਮ	ਪ	—
ਬੰ	ਨ	ਤ	ਉ	ਨ	ਤ	ਸੰ	ਵ	ਤ	ਜਾ	ਗ ਤ
ਪੁ	ਪ	ਮ	ਗੁਰ	ਸ	ਰ	ਨੁ	ਸ	ਰ	ਗ	ਮ —
ਵਿ	ਸ	ਰੁ	ਨਾੜ	ਹੀ	ਤੁੰ	ਸਾ	ਸ	ਗਿ	ਰਾ	ੜ ਸਾ
ਮ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ਤੁੰ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

ਸੰਚਾਰੀ

ਸ	—	—	ਮ	—	—	ਪ	ਨੁ	ਪਮ	ਪ	—	—
ਰਾ	ੜ	ਖੁ	ਰਾ	ੜ	ਖੁ	ਸਰ	ਨਿ	ਪੁਭ	ਅਪ	ਨੀ	ੜ
ਸ	—	—	ਮ	—	—	ਪ	ਪੁ	ਪਮ	ਪ	—	—
ਰਾ	ੜ	ਖੁ	ਰਾ	ੜ	ਖੁ	ਸਰ	ਨਿ	ਪੁਭ	ਅਪ	ਨੀ	ੜ
ਪੁ	ਪ	ਮ	ਗੁਰ	ਸ	ਸਰ	ਨੁ	ਸ	ਰ	ਗ	ਮ	—
ਅ	ਗ	ਨਿ	ਸਾੜ	ਗਰ	ਵਿਕ	ਰਾ	ੜ	ੜ	ਲਾ	ੜ	ੜ

ਆਭੋਗ

ਮ	—	—	ਪੁ	ਪ	ਪੁ	ਸੰ	—	—	—	—	—
ਨਾ	ਨ	ਕ	ਕੇ	ੜ	ਸੁਖ	ਦਾ	ੜ	ਤੇ	ਸਤਿ	ਗੁ	ਰ
ਮ	—	—	ਪੁ	ਪ	ਪੁ	ਸੰ	—	—	—	—	—
ਨਾ	ਨ	ਕ	ਕੇ	ੜ	ਸੁਖ	ਦਾ	ੜ	ਤੇ	ਸਤਿ	ਗੁ	ਰ
ਪੁ	—	ਗੁ	ਰੰ	ਸੰ	—	ਪੁ	—	ਪਮ	ਪ	—	—
ਚ	ੜ	ਮ	ਤੁਮ	ਰੇ	ੜ	ਬਾ	ੜ	ਲਗੁ	ਪਾ	ੜ	ਲਾ
ਪੁ	ਪ	ਮ	ਗੁਰ	ਸ	ਰ	ਨੁ	ਸ	ਰ	ਗ	ਮ	—
ਚ	ੜ	ਮ	ਤੁ	ਮ	ਰੇ	ਬਾ	ਲ	ਗੁ	ਪਾ	ੜ	ਲਾ
ਮ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ਤੁੰ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

ਦੇਵ ਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫, ਪੰਨਾ ੫੩੨

ਤੇਰਾ ਜਨੁ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣਿ ਮਾਤਾ ॥

ਪ੍ਰੇਮ ਰਸਾ ਨਿਧਿ ਜਾ ਕਉ ਉਪਜੀ ਛੋਡਿ ਨ ਕਤਹੂ ਜਾਤਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਬੈਠਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਵਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਭੋਜਨੁ ਖਾਤਾ ॥

ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਮਜਨੁ ਕੀਨੋ ਸਾਧੂ ਧੂਰੀ ਨਾਤਾ ॥ ੧ ॥

ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਹਰਿ ਜਨ ਕਾ ਉਪਜਿਆ ਜਿਨਿ ਕੀਨੋ ਸਉਤੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥

ਸਗਲ ਸਮੂਹ ਲੈ ਉਧਰੇ ਨਾਨਕ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਤਾ ॥ ੨ ॥ ੨੧

ਤਿਨਤਾਲ (ਅਸਥਾਈ)

+	2	0	3
ਮ	ਗੁਮ ਪੁਧੁ ਪੁਮ ਪ	— ਮ ਗੁਰੁ ਸ	ਰ ਨੁ ਸ ਰ
ਭੇ	ਰਾਨੁ ਯ ਜਨੁ ਨੁ	ਯ ਰਾ ਯਮ ਰ	ਸਾ ਯ ਇ ਣਿ
ਗ — ਮ —	ਗੁਮ ਪੁਧੁ ਪੁਮ ਪ	— ਮ ਗੁਰੁ ਸ	ਰ ਨੁ ਸ ਰ
ਮਾ ਯ ਤਾ ਭੇ	ਰਾਨੁ ਯ ਜਨੁ ਨੁ	ਯ ਰਾ ਯਮ ਰ	ਸਾ ਯ ਇ ਣਿ
ਗ — ਮ —	ਗੁਮ ਪੁਧੁ ਪੁਮ ਪ	— ਸੰ — —	ਰੰ ਨੁ ਸੰ —
ਮਾ ਯ ਤਾ ਭੇ	ਰਾਨੁ ਯ ਜਨੁ ਨੁ	ਯ ਪ੍ਰੇ ਯਮ ਯਰ	ਸਾ ਯ ਨਿ ਧਿ
ਨੁ ਨੁ			
ਧੁ ਧੁ ਧ ਮ	ਪ — — —	— ਪੁਧੁ ਪ ਗੁ	ਰੰ — ਸੰ —
ਜਾ ਯ ਕ ਉ	ਉ ਪ ਜੀ ਯ	ਯ ਛੋਡਿ ਡਿ ਨ	ਕ ਤ ਹੂ ਯ
ਗੁਰੰ ਸੰਨੁ ਧੁਪ ਮਗੁ	ਗੁਮ ਗੁਰੁ ਸਰ ਨੁ	ਸ ਮ ਗੁਰੁ ਸ	ਰ ਨੁ ਸ ਰ
ਜਾਨੁ ਯ ਯ ਯ	ਯ ਯ ਯ ਯ	ਤਾ ਰਾ ਯਮ ਰ	ਸਾ ਯ ਇ ਣਿ
ਗ			
ਮਾਤਾ			

ਅੰਤਰਾ

		ਸ ਮ —	ਗੁਮ ਪੁਪੁ ਪਮ ਪ
		ਬੇ ਠ ਤ	ਹੁ ਰਿ ਹੁ ਰਿ
ਪ ਮ ਗੁਰ ਸ	ਰ ਨੁ ਸ —	— ਸ — —	ਰ ਨੁ ਸ —
ਸ ਸੋ ਫ ਵ ਤ	ਹ ਰਿ ਹ ਰਿ	ਸ ਹ ਰਿਰ ਸੁ	ਭੋ ਸ ਜ ਨੁ
ਨੁ ਨੁ			
ਧੁ ਧੁ ਪ ਮ	ਪ — — —	— ਮ — —	ਧੁ — ਪ ਧੁ
ਭੋ ਸ ਜ ਨੁ	ਖਾ ਸ ਤਾ ਸ	ਸ ਅ ਠਸ ਠਿ	ਭੀ ਸ ਰ ਥ
ਸ — — —	— — — —	— ਪੁਪੁ ਪ ਗੁ	ਰ — ਸ —
ਮ ਸ ਜ ਨੁ	ਕੀ ਸ ਨੋ ਸ	ਸ ਸਾਧ ਧੁ ਸ	ਧੁ ਸ ਰੀ ਸ
ਗੁਰ ਸੰਨੁ ਧੁਪ ਮਗੁ	ਰਮ ਗੁਰ ਸਰ ਨੁ	ਸ ਮ ਗੁਰ ਸ	ਰ ਨੁ ਸ ਰ
ਨਾਨੁ ਸੁ ਸੁ ਸੁ	ਸੁ ਸੁ ਸੁ ਸ	ਤਾ ਰਾ ਮ ਰ	ਸਾ ਸ ਇ ਣਿ
ਗ			
ਮਾਤਾ			

ਨੋਟ : ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਦੇ ਤੁਕਾਂ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਹੀ ਇਸੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ ।

ਦੇਵ ਗੰਧਾਰੀ ਆਸਾਵਰੀ ਅੰਗ

ਮਾਥੇ ਤਿਲਕੁ ਹਥਿ ਮਾਲਾ ਬਾਨਾ ॥
 ਲੋਗਨ ਰਾਮੁ ਖਿਲਉਨਾ ਜਾਨਾ ॥ ੧ ॥
 ਜਉ ਹਉ ਬਉਰਾ ਤਉ ਰਾਮ ਤੋਰਾ ॥
 ਲੋਗੁ ਮਰਮੁ ਕਹ ਜਾਨੈ ਮੋਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਤੋਰਉ ਨ ਪਾਤੀ ਪੂਜਉ ਨ ਦੇਵਾ ॥
 ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਬਿਨੁ ਨਿਹਫਲ ਸੇਵਾ ॥ ੨ ॥
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਜਉ ਸਦਾ ਸਦਾ ਮਨਾਵਉ ॥
 ਐਸੀ ਸੇਵ ਦਰਗਹ ਸੁਖੁ ਪਾਵਉ ॥ ੩ ॥
 ਲੋਗੁ ਕਹੈ ਕਬੀਰੁ ਬਉਰਾਨਾ ॥
 ਕਬੀਰ ਕਾ ਮਰਮੁ ਰਾਮ ਪਹਿਚਾਨਾ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥

ਭੋਰਉ ਕਬੀਰ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੧੧੫੮

ਤਾਲ ਤਲਵਾੜਾ (ਅਸਥਾਈ)

+	2	+	2
ਧੁ ਧੁਪ ਪ — ਲੋ ਗਨ ਰਾ 5	ਧੁਮ ਧੁਪ ਮ — ਮੁਝ 55 5 5ਖਿ	ਪ ਮਗ ਮ —ਗ ਲਉ ਨਾ5 ਜਾ 55	ਨੁ ਗਮ ਪ ਪ — ਨਾ5 5 5 5
ਨੁ ਧੁ ਧੁਪ ਪ — ਲੋ ਗਨ ਰਾ 5	ਧੁਪ ਧੁਪ ਮ — ਮੁਝ 55 5 5ਖਿ	ਪ ਮਗ ਮ —ਗ ਲਉ ਨਾ5 ਜਾ 55	ਨੁ ਗਮ ਪ ਪ — ਨਾ5 5 5 5
ਮ ਮ ਪ ਮਪ ਗੁ ਗੁ ਮਾ ਬੋਤਿ ਲ ਕੁ	ਗੁਰ ਸ — — ਹਿ ਥਿ 5 5	ਸਗ — ਗਮ —ਗ ਮਾ5 ਲਾ ਬਾ5 55	ਨੁ ਗਮ ਪ ਪ — ਨਾ5 5 5 5
ਮ ਮ ਪ ਮਪ ਗੁ ਗੁ ਮਾ ਬੋਤਿ ਲ ਕੁ	ਗੁਰ ਸ — — ਹਿ ਥਿ 5 5	— 5	

ਅੰਤਰਾ

ਸਗ ਗ ਗਮ ਮਗ ਜਉ ਹਉ ਬਉ 55	ਨੁ ਗਮ ਪ ਪ — ਰਾ 5 5 5	ਗੁ ਨੁ- ਪਮ ਰ ਰਗੁ ਤਉ ਰਾਮ ਤੋ 55	ਰ ਸ — — ਰਾ 5 5 5
ਸਗ — ਗਮ ਮਗ ਜਉ ਹਉ ਬਉ 55	ਨੁ ਗਮ ਪ — — ਰਾ 5 5 5	ਗੁ ਨੁ- ਪਮ ਰ ਰਗੁ ਤਉ ਰਾਮ ਤੋ 55	ਰ ਸ — — ਰਾ 5 5 5
ਧੁ —ਪ — — ਲੋ ਗੁ5 ਮਰ ਮੁ	ਧੁਪ ਧੁਪ ਮ — ਕੀ5 55 5 5	ਪ ਮਗ ਮ —ਗ ਜਾ ਨੈ5 ਮੋ 55	ਨੁ ਗਮ ਪ — — ਰਾ5 5 5 5
ਮ ਮ ਪ ਮਪ ਗੁ ਗੁ ਮਾ ਬੋਤਿ ਲ ਕੁ	ਗੁਰ ਸ — — ਹਿ ਥਿ 5 5	— 5	

ਨੋਟ : ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ। ਅੰਤਰੇ ਪਿਛੋਂ ਪੂਰੀ ਅਸਥਾਈ ਗਾਉਣੀ ਹੈ।

ਦੇਵ ਗੰਧਾਰੀ

ਇਹ ਦੇਵ ਗੰਧਾਰੀ ਦੂਜੀਆਂ ਤਿੰਨ ਦੇਵ ਗੰਧਾਰੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰੀ ਹੈ। ਇਹ ਦੇਵ ਗੰਧਾਰੀ ਵੀ ਬਹੁਤ ਪੁਰਾਤਨ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਮ ਵਾਦੀ ਤੇ ਸ ਸੰਵਾਦੀ ਹੈ। ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦੂਜੀਆਂ ਦੇਵ ਗੰਧਾਰੀਆਂ ਵਾਲਾ ਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਰੰਗ ਵੀ ਵੱਖਰਾ ਹੀ ਹੈ।

ਸ਼ਬਦ (ਅੰਤ ਨ ਪਾਵਤ ਦੇਵ ਸਭੇ ਮੁਨ) ਤਾਲ ਧਮਾਰ

ਸ਼ਬਦ (ਮੋਹਿ ਲਗਤੀ ਤਾਲਾ ਬੋਲੀ) ਤਿੰਨ ਤਾਲ

ਆਲਾਪ : ਮ ਪ ਗ ਰ ਸ, ਰ ਮ, ਪ, ਧੁਨੁਧੁਪ, ਮਪਗਰਸ, ਮਪਧਸ

ਧ ਸ ਰ ਗ — ਰਸ, ਨ ਧਪ, ਮਪ ਧੁਨੁਧੁਪ ਗ ਰ ਸ ਰ ਮ

ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਤ ਦੇਵ ਸੂਥੈ ਮੁਨਿ ਇੰਦ੍ਰ ਮਹਾ ਸਿਵ ਜੋਗ ਕਰੀ ॥

ਫੁਨਿ ਬੇਦ ਬਿਰੇਚਿ ਬਿਚਾਰਿ ਰਹਿਓ ਹਰਿ ਜਾਪੁ ਨ ਛਾਡੁਓ ਏਕ ਪਾਰੀ ॥

ਮਥੁਰਾ ਜਨ ਕੋ ਪ੍ਰਭੁ ਦੀਨ ਦਯਾਲੁ ਹੈ ਸੰਗਤਿ ਸ੍ਰਿਸ੍ਰਿ ਨਿਹਾਲੁ ਕਰੀ ॥

ਰਾਮਦਾਸਿ ਗੁਰੂ ਜਗ ਤਾਰਨ ਕਉ ਗੁਰ ਜੋਤਿ ਅਰਜੁਨ ਮਾਹਿ ਧਰੀ ॥

ਸਵੱਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ ਪ, ਪੰਨਾ ੧੪੦੮—੯

ਤਾਲ ਧਮਾਰ (ਅਸਥਾਈ)

+	2	0	3
ਪ —	ਧੁਨੁ ਧੁਪ	ਮ — ਪ	ਗ — ਰ ਸਰ
ਅੰ ਟ	ਟ ਟੁਨ	ਪਾ ਟ ਟ	ਟ ਟ ਟ ਵਤ
ਮ — — ਪ —	ਧੁਨੁ ਧੁਪ	ਮ — ਪ	ਗ — ਰ ਰ
ਦੇ ਟ ਵ ਅੰ ਟ	ਟ ਟੁਨ	ਪਾ ਟ ਟ	ਟ ਟ ਟ ਵਤ
ਮ — — —	— ਪਮ	ਗ —	ਰ — ਸ ਰ
ਦੇ ਟ ਵ ਦੇ ਟ	ਟ ਵਸ੍ਰ	ਬੈ ਟ ਟ	ਟ ਟ ਟ ਟ
ਰ			
ਗ — ਸ ਸ —	ਮ —	ਪ —	ਮ ਪ ਧ ਸ
ਮੁ ਟ ਨਿ ਇੰ ਟ	ਦੁ ਮ	ਹਾ ਟ ਟ	ਟ ਟ ਸਿ ਵ

ਸ ਸ — ਧ ਸ	— ਰੁਗੁ	ਗੁ — ਸ	ਸ ਨ ਧ ਪ
ਜੋ ਟ ਟ ਜੋ ਟ	ਟ ਗਕ	ਰੀ ਟ ਟ	ਟ ਟ ਟ ਟ
ਪਧ ਮ — ਪ —	ਧੁਨੁ ਧੁਪ	ਮ — ਪ	ਗ — ਰ ਸਰ
ਅੰਟ ਟ ਟ ਅੰ ਟ	ਟ ਟੁਨ	ਪਾ ਟ ਟ	ਟ ਟ ਟ ਵਤ
ਮ			
ਦੇਵ			

ਅੰਤਰਾ

ਮ — —	ਪ ਧਪਧ	ਸ — —	— — ਨ ਧਪਧ
ਵਨਿ ਬੋ ਟ	ਦ ਬਿਟ	ਰੁ ਟ ਟ	ਟ ਟ ਚਿ ਬਿਟ
ਸ ਸ — ਧ ਸ	— ਰੁਗੁ	ਗੁ — ਸ	ਸ ਨ ਧ ਪ
ਚਾ ਟ ਟ ਬਿ ਚਾ ਟ	ਰਿ ਰਹਿ	ਓ ਟ ਟ	ਟ ਟ ਟ ਹਰਿ
ਪਧ ਮ — ਪ —	ਧੁਨੁ ਧੁਪ	ਮ — ਪ	ਗ — ਰ ਸ
ਜਾਟ ਟ ਟ ਜਾ ਟ	ਟ ਪੁਨ	ਛਾ ਟ ਟ	ਟ ਟ ਟ ਡਉ
ਸ ਸ — ਧ ਸ	— ਰੁਗੁ	ਗੁ — ਸ	ਧ ਸ — ਰੁਗੁ
ਏ ਟ ਕ ਏ ਟ	ਟ ਕਘ	ਰੀ ਟ ਟ	ਏ ਟ ਟ ਕਘ
ਗੁ — ਸ ਧ ਸ	— ਰੁਗੁ	ਗੁ — ਸ	ਸ ਨ ਧ ਪ
ਰੀ ਟ ਟ ਦੇ ਟ	ਟ ਕਘ	ਰੀ ਟ ਟ	ਟ ਟ ਟ ਟ
ਪਧ ਮ — ਪ —	ਧੁਨੁ ਧੁਪ	ਮ — ਪ	ਗ — ਰ ਸਰ
ਅੰਟ ਟ ਟ ਅੰ ਟ	ਟ ਟੁਨ	ਪਾ ਟ ਟ	ਟ ਟ ਟ ਵਤ
ਮ			
ਦੇਵ			

ਸੰਚਾਰੀ

ਸ ਸੰ — ਨ ਧ	ਪ ਮ	ਪ — ਧੁਨੁ	ਧੁ ਪ — ਮ
ਮਥੁ ਰਾ ਟ ਜ ਨ	ਕੋ ਟ	ਪੁ ਟ ਟ	ਭੁ ਟ ਟ ਟ
ਪ — ਧੁਨੁ ਧੁ ਪ	ਪ ਮ	— — ਪ	ਗ — ਰ ਸ
ਦੀ ਟ ਟ ਟ ਨ	ਟ ਦ	ਯਾ ਟ ਟ	ਟ ਟ ਲੁ ਹੈ
ਸ ਸੰ — ਨ ਧ	ਪ ਮ	ਪ — ਧੁਨੁ	ਧੁ ਪ — ਮ
ਸੰ ਟ ਟ ਗ ਤਿ	ਟ ਟ	ਸੰ ਟ ਟ	ਗ ਤਿ ਟ ਟ
ਪ — ਧੁਨੁ ਧੁ ਪ	— ਮ	— — ਪ	ਗ — ਰ ਸਰ
ਸਿੁ ਟ ਟ ਸਿੁ ਟ	ਟ ਨਿ	ਹਾ ਟ ਟ	ਟ ਟ ਟ ਲੁਕ
ਰ			
ਗ ਸ			
ਰੀ ਟ			

ਆਭੋਗ

ਮ — —	ਪ ਧਪਧ	ਸੰ — —	— — ਨ ਧਪਧ
ਰਾਮ ਦਾ ਟ	ਸਿ ਗੁਟ	ਰੂ ਟ ਟ	ਟ ਟ ਜ ਗੁਟ
ਸ ਸੰ — ਧ ਸੰ	— ਰੁਗੰ	ਗੰ — ਸੰ	ਸੰ ਨ ਧ ਪ
ਤਾ ਟ ਟ ਟ ਟ	ਟ ਰਨ	ਕ ਉ ਟ	ਟ ਟ ਟ ਗੁਰ
ਪਧ ਮ — ਪ —	ਧੁਨੁ ਧੁਪ	ਮ — ਪ	ਗ — ਰ ਸ
ਜੋ ਟ ਟ ਜੋ ਟ	ਟ ਤਿ	ਅ ਟ ਰ	ਜੁ ਟ ਟ ਨ
ਸ ਸੰ — ਧ ਸੰ	— ਰੁਗੰ	ਗੰ — ਸੰ	ਧ ਸੰ — ਰੁਗੰ
ਮਾ ਟ ਹਿ ਮਾ ਟ	ਟ ਹਿਧ	ਰੀ ਟ ਟ	ਮਾ ਟ ਟ ਹਿਧ
ਗੰ — ਸੰ ਧ ਸੰ	— ਰੁਗੰ	ਗੰ — ਸੰ	ਸੰ ਨ ਧ ਪ
ਰੀ ਟ ਟ ਮਾ ਟ	ਟ ਹਿਧ	ਰੀ ਟ ਟ	ਟ ਟ ਟ ਟ
ਪਧ ਮ — ਪ —	ਧੁਨੁ ਧੁਪ	ਮ — ਪ	ਗ — ਰ ਸਰ
ਅੰ ਟ ਟ ਅੰ ਟ	ਟ ਕੁਨ	ਪਾ ਟ ਟ	ਟ ਟ ਟ ਵਤ
ਮ			
ਦੇਵ			

ਨੋਟ : ਇਸ ਰੀਤ ਦੀ ਪੂਰੀ ਪੂਰੀ ਨੁਟੇਸ਼ਨ ਕੀਤੀ ਹੈ । ਇਹ ਰੀਤ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੈ । ਇਸ ਨੂੰ ਲਗਪਗ ਪੁਰਾਣੇ ਰਾਗੀ ਰਬਾਬੀ ਸਾਰੇ ਹੀ ਗਾਉਂਦੇ ਸਨ । ਕਈ ਇਸ ਦਾ ਅਸਥਾਈ ਅੰਤਰਾ ਹੀ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਇਹ ਰੀਤ ਧੁਪੂਤ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਚਾਰੀ, ਆਰੰਗੁ ਗਾ ਕੇ ਪੂਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ । ਇੰਨ-ਬਿੰਨ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨੁਟੇਸ਼ਨ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ।

ਦੇਵ ਗੰਧਾਰੀ

ਮੋਹਿ ਲਾਗਤੀ ਤਾਲਾ ਬੋਲੀ ॥ ਬਛਰੇ ਬਿਨੁ ਗਾਇ ਅਕੋਲੀ ॥ ੧ ॥
 ਪਾਨੀਆ ਬਿਨੁ ਮੀਨੁ ਤਲਵੇ ॥ ਐਸੇ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਬਿਨੁ ਬਾਪੁਰੇ ਨਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਜੈਸੇ ਗਾਇ ਕਾ ਬਾਛਾ ਛੂਟਲਾ ॥ ਬਨ ਚੋਖਤਾ ਮਾਖਨੁ ਘੂਟਲਾ ॥ ੨ ॥
 ਨਾਮ ਦੇਉ ਨਾਰਾਇਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰੁ ਭੇਟਤ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ॥ ੩ ॥
 ਜੈਸੇ ਬਿਖੇ ਹੋਤ ਪਰ ਨਰੀ ॥ ਐਸੇ ਨਾਮੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ੪ ॥
 ਜੈਸੇ ਤਾਪਤੇ ਨਿਰਮਲ ਘਾਮਾ ॥ ਤੈਸੇ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਬਿਨੁ ਬਾਪੁਰੇ ਨਾਮਾ ॥ ੫ ॥ ੪ ॥
 ਗੋਤ ਨਾਮ ਦੇਉ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੮੭੪

ਤਿੰਨਤਾਲ (ਅਸਥਾਈ)

+	2	0	3
	ਧੁ ਨੁ	ਪਮ ਪ ਮ ਗ	ਮ — ਗ ਮ
	ਮੋ ਹਿ	ਲਾੜ ਗ ਤੀ ੜ	ੜ ਤਾ ੜ ਲਾ
ਪ — — —	— — ਧੁ ਨੁ	ਪਮ ਪ ਮ ਗ	ਮ — ਗ ਮ
ਬੇ ੜ ਲੀ ੜ	ੜ ੜ ਮੋ ਹਿ	ਲਾੜ ਗ ਤੀ ੜ	ੜ ਤਾ ੜ ਲਾ
ਪ — — —	ਮ — ਪ ਧ	ਸੰ — — —	ਧ ਸੰ ਰੰ ਗੰ
ਬੇ ੜ ਲੀ ੜ	ਬ ਛ ਰੇ ੜ	ਬਿ ੜ ਨੁ ੜ	ਗਾ ਇ ੜ ਅ
ਗੰ — ਸੰ —	ਸੰ ਨ ਧ ਪ	ਮ — — —	ਮ
ਕੇ ੜ ਲੀ ੜ	ਗਾ ਇ ੜ ਅ	ਕੇ ੜ ਲੀ ੜ	— ਗ — ਮ
ਪ — — —	— — ਧੁ ਨੁ	ਪਮ ਪ ਮ ਗ	ਮ ਗ — ਮ
ਬੇ ੜ ਲੀ ੜ	ੜ ੜ ਮੋ ਹਿ	ਲਾੜ ਗ ਤੀ ੜ	ੜ ਤਾ ੜ ਲਾ
ਪ — — —	ਮ	ਪ — — —	ਮ
ਬੇ ੜ ਲੀ ੜ	— ਗ — ਮ	ਬੇ ੜ ਲੀ ੜ	— ਗ — ਮ
	ੜ ਤਾ ੜ ਲਾ		ੜ ਤਾ ੜ ਲਾ
ਪ			
ਬੋਲੀ			

ਪਹਿਲਾ ਅੰਤਰਾ

ਗ — ਰ — ਮੀ ਟ ਨੁ ਤ	ਸ — — — ਲ ਟ ਫੇ ਟ	ਮ — — ਗ ਪਾ ਨੀ ਆ ਟ	ਪ — — — ਬਿ ਟ ਨੁ ਟ
ਗ — ਰ — ਮੀ ਟ ਨੁ ਤ	ਸ — — — ਲ ਟ ਫੇ ਟ	ਮ — — ਗ ਪਾ ਨੀ ਆ ਟ	ਪ — — — ਬਿ ਟ ਨੁ ਟ
ਗ — ਰ — ਮੀ ਟ ਨੁ ਤ	ਸ — — — ਲ ਟ ਫੇ ਟ	ਮ — ਪ ਧ ਐ ਸੇ ਰਾ ਮ	ਸੰ — — — ਨਾ ਮਾ ਬਿ ਨੁ
ਧ ਸੰ ਰੰ ਗੰ ਬਾ ਟ ਪ ਰੋ	ਗੰ — ਸੰ — ਨਾ ਟ ਮਾ ਟ	ਮ — ਪ ਧ ਐ ਸੇ ਰਾ ਮ	ਸੰ — — — ਨਾ ਮਾ ਬਿ ਨੁ
ਧ ਸੰ ਰੰ ਗੰ ਬਾ ਟ ਪ ਰੋ	ਗੰ — ਸੰ — ਨਾ ਟ ਮਾ ਟ	ਸੰ ਨ ਧ ਪ ਨ ਟ ਮਾ ਟ	ਮ ਮ ਗ — ਮ ਟ ਤਾ ਟ ਲਾ
ਪ — — — ਬੇ ਟ ਲੀ ਟ	— — ਧੁ ਨੁ ਟ ਟ ਮੇ ਹਿ	ਪਮ ਪ ਮ ਗ ਲਾ ਗ ਤੀ ਟ	ਮ ਮ ਗ — ਮ ਟ ਤਾ ਟ ਲਾ
ਪ — — — ਬੇ ਟ ਲੀ ਟ	ਮ — ਗ — ਮ ਟ ਤਾ ਟ ਲਾ	ਪ — — — ਬੇ ਟ ਲੀ ਟ	ਮ — ਗ — ਮ ਟ ਤਾ ਟ ਲਾ
ਪ ਬੇਲੀ			

ਦੂਸਰਾ ਅੰਤਰਾ

		ਮ — ਪ ਧ ਜੈ ਸੇ ਗਾ ਇ	ਸੰ — — — ਕਾ ਟ ਟ ਟ
ਧ ਸੰ ਰੰ ਗੰ ਬਾ ਟ ਛਾ ਟ	ਗੰ — ਸੰ — ਛੁ ਟ ਲਾ ਟ	ਮ — ਪ ਧ ਜੈ ਸੇ ਗਾ ਇ	ਸੰ — — — ਕਾ ਟ ਟ ਟ
ਧ ਮੰ ਰੰ ਗੰ ਬਾ ਟ ਛਾ ਟ	ਗੰ — ਸੰ — ਛੁ ਟ ਲਾ ਟ	ਸੰ — — ਨ ਬ ਟ ਨ ਟ	ਧ — — ਪ ਚੋ ਖ ਤਾ ਟ
ਮ — — ਗ ਮਾ ਟ ਖ ਨੁ	ਮ — — — ਘੁ ਟ ਲਾ ਟ	ਸੰ — — ਨ ਬ ਟ ਨ ਟ	ਧ — — ਪ ਚੋ ਖ ਤਾ ਟ
ਮ — — ਗ ਮਾ ਟ ਖ ਨੁ	ਮ — — — ਘੁ ਟ ਲਾ ਟ	ਧੁ ਨੁ ਧੁ ਪ ਘੁ ਟ ਲਾ ਟ	ਮ ਮ ਗ — ਮ ਟ ਤਾ ਟ ਲਾ
ਪ — — — ਬੇ ਟ ਲੀ ਟ	— — ਧੁ ਨੁ ਟ ਟ ਮੋ ਹਿ	ਪੁਮ ਪ ਮ ਗ ਲਾ ਟ ਗ ਰੀ ਟ	ਮ ਮ ਗ — ਮ ਟ ਤਾ ਟ ਲਾ
ਪ — — — ਬੇ ਟ ਲੀ ਟ	ਮ — ਗ — ਮ ਟ ਤਾ ਟ ਲਾ	ਪ — — — ਬੇ ਟ ਲੀ ਟ	ਮ — ਗ — ਮ ਟ ਤਾ ਟ ਲਾ
ਪ ਬੇਲੀ			

ਨੋਟ : ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਇਸ ਦੂਸਰੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ ।

ਦੇਵ ਗੰਧਾਰੀ ਭੈਰਉਂ ਅੰਗ

ਭੈਰਉਂ ਅੰਗ ਦੀ ਦੇਵ ਗੰਧਾਰੀ ਵਿਚ ਸੁਧ ਦੇਵ ਗੰਧਾਰੀ ਦੀਆਂ ਸੁਰਾਂ ਮਿਸ਼ਰਤ ਹਨ । ਇਸ ਵਿਚ ਸ, ਦੋਨੋਂ ਰਿਖਬ ਤੇ ਦੋਨੋਂ ਗੰਧਾਰ, ਮ, ਪ, ਦੋਨੋਂ ਧੈਵਤ ਤੇ ਦੋਨੋਂ ਨਿਖਾਧਾਂ ਹਨ ।

ਭੈਰਉਂ ਅੰਗ

ਮ ਵਾਦੀ

ਸਮਾਂ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਪਹਿਰ

ਔੜਵ ਸੰਪੂਰਣ

ਸ ਸੰਵਾਦੀ

ਆਰੋਹੀ : ਸ ਰ ਮ, ਪ, ਧੁਪਮ, ਪ ਧ ਸ ਰੁਸੰ,

ਅਵਰੋਹੀ : ਰੁੰ ਸੰ ਨ ਧੁ ਪ, ਮ ਨੁ ਧ ਪ, ਮ ਗ ਰ ਸ

ਆਲਾਪ : ਮ ਪ ਧੁ ਰੁੰ ਸੰ, ਨ ਧੁ ਪ, ਮ ਨੁ ਧ ਪ, ਮ ਗ ਰ ਸ, ਮ ਨੁ ਧ ਨੁ ਪਧਮ

ਗਰ, ਮ, ਰੁੰ ਸੰ ਨ ਧੁ ਪ, ਪਧਸੰ ਰੰਗ, ਸਰੰ ਸੰਨਧ, ਰੁੰ ਸੰਨਧੁ ਪ

ਮਨੁਧਨੁਪਧ ਮਗ ਰ ਸ

ਨੋਟ : 'ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਤ ਦੇਵ ਸੂਬੇ ਮੁਨਿ' ਸ਼ਬਦ ਦੇਵ ਗੰਧਾਰੀ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ।

ਚਾਰਤਾਲ (ਅਸਥਾਈ)

+	0	2	0	3	4
ਪ —	ਧੁਨੁ ਨੁਧੁ	ਪ ਮ	ਪ ਗ	ਮਗਮ ਰੁ	— ਸ
ਅੰ 5	55 ਕੁ5	5 ਨ	ਪਾ 5	555 ਵ	5 ਤ
ਪ —	ਧੁਨੁ ਨੁਧੁ	ਪ ਮ	ਪ ਗ	ਮਗਮ ਰੁ	— ਸ
ਅੰ 5	55 ਕੁ5	5 ਨ	ਪਾ 5	555 ਵ	5 ਤ
ਸ —	— ਮ	— —	ਪ —	ਧੁਨੁ ਧੁਪ	ਮ ਪ
ਦੇ 5	5 ਵ	5 ਸੂ	ਬੈ 5	55 ਮੁ5	5 ਨਿ
ਮ ਪ	ਧੁ— ਸ	— —	ਸਸੰ ਮਗ	ਪ ਮ— ਰੁ	ਸ —
ਇੰ 5	ਦੁਮ ਹ	5 ਸਿਵ	ਜੋ5 55	ਗਕ ਰੀ	5 5
ਪ ਅੰਤੁ					

ਅੰਤਰਾ

								ਮ ਵੁਨਿ			
ਮ	ਪ	ਧੁ—	ਸੰ	—	—	ਧ	ਸੰ	ਰਿਗੰ	ਗੰ	ਰੰ ਸੰਮ	
ਬੇ	ਸ	ਦਬਿ	ਰੰ	ਸ	ਚਿਬਿ	ਚਾ	ਸ	ਚਰਹਿ	ਓ	ਸ ਫੁਨ	
ਮ	ਪ	ਧੁ—	ਸੰ	—	—	ਧ	ਸੰ	ਰੰਗੰ	ਗੰ	ਰੰ ਸੰ	
ਬੇ	ਸ	ਦਬਿ	ਰੰ	ਸ	ਚਿਬਿ	ਚਾ	ਸ	ਚਿਰਹਿ	ਓ	ਸ ਹਰਿ	
ਸੰਨ	ਧਪ	ਮਗ	ਪ	—	—	ਪ	ਮ	ਪ	ਗ	ਮ —	
ਜਾ	ਸ	ਪੁਨ	ਛਾ	ਸ	ਝੁਝੁ	ਏ	ਸ	ਮ—	ਰੁ	ਸ —	
								ਕਘ	ਰੀ	ਸ ਸ	
ਪ											
ਅੰਤੁ											

ਸੰਚਾਰੀ

ਸ	—	—	ਮ	—	—	ਪ	—	ਪੁਨੁ	ਧੁਪ	ਮ	ਪ
ਮਥੁ	ਰਾ	ਸ	ਜਨ	ਕੋ	ਪੁਭੁ	ਦੀ	ਸ	ਨਦ	ਯਾ	ਲੁ	ਹੇ
ਸ	—	—	ਮ	—	—	ਪ	—	ਪੁਨੁ	ਧੁਪ	ਮ	ਪ
ਮਥੁ	ਰਾ	ਸ	ਜਨ	ਕਉ	ਪੁਭੁ	ਦੀ	ਸ	ਨਦ	ਯਾ	ਲੁ	ਹੇ
ਮ	ਪ	ਧ	ਸੰਨ	ਧਪ	ਮ	ਮਗ	ਮਗ	ਪ	ਗ	ਸ	—
ਸੰ	ਗ	ਤਿ	ਸਿੰ	ਸਿੰ	ਤਿਨ	ਹਾ	ਸ	ਮ—	ਰੁ	ਸ	—
								ਲੁਕ	ਤੀ	ਸ	ਸ

ਆਭੋਗ

								ਮ ਰਾਮ	
ਮ	ਪ	ਧ—	ਸੰ	—	—	ਧ	ਸੰ	ਰੰਗੰ	ਗੰ
ਦਾ	ੜ	ਸਿਗੁ	ਰੂ	ੜ	ਜਗ	ਤਾ	ੜ	ਰਨ	ਕਉ
ਮ	ਪ	ਧ—	ਸੰ	—	—	ਧ	ਸੰ	ਰੰਗੰ	ਗੰ
ਦਾ	ੜ	ਸਿਗੁ	ਰੂ	ੜ	ਜਗ	ਤਾ	ੜ	ਰਨ	ਕਉ
ਮੰਨ	ਧਪ	ਮਗ	ਪ	—	—	ਪ	ਮਗ	ਪ	ਗ
ਜੋ ੜ	ੜੜ	ਤਿਤ	ਅਰ	ਜੁ	ਨ	ਮਾ	ੜੜ	ਮ—	ਰੂ
ਪ								ਹਿਧ	ਰੀ
ਅੰਤੁ								ਸ	—
								ੜ	ੜ

ਦੇਵ ਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫, ਪੰਨਾ ੩੨੮

ਮਾਈ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ ॥
 ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਕਮਲੁ ਪਰਗਸੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਅੰਤਰਿ ਏਕੋ ਬਾਹਰਿ ਏਕੋ ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੁ ਸਮਾਈਐ ॥
 ਘਟਿ ਅਵਘਟਿ ਰਵਿਆ ਸਭ ਠਾਈ ਹਰਿ ਪੂਰਣ ਬ੍ਰਹਮੁ ਦਿਖਾਈਐ ॥ ੧ ॥
 ਉਸਤਤਿ ਕਰਹਿ ਸੇਵਕ ਮੁਨਿ ਕੇਤੇ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਕਤਹੂ ਪਾਈਐ ॥
 ਸੁਖ ਦਾਤੇ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਸੁਆਮੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ॥ ੨ ॥

ਦੇਵ ਗੰਧਾਰੀ ਭੈਰਉਂ ਅੰਗ

ਤਿੰਨਤਾਲ (ਅਸਥਾਈ)

+	2	0	3
		ਮ ਗਪ ਮ—	ਗ ਰੂ ਸ— ਰੂ—
		ਗੁ ਰਚ ਝ	ਣੀ ੜ ਝਿ ਝੁ
ਗ — ਮ —	ਗਮ ਪਧੁ ਨੁਧੁ ਪ	— ਮ ਗਪ ਮ—	ਗ ਰੂ ਸ— ਰੂ—
ਲਾ ੜ ਈਐ ੜ	ਮਾਝ ੜੜ ੜੜ ਈ	ੜ ਗੁ ਰਚ ਝ	ਣੀ ੜ ਝਿ ਝੁ
ਗ — ਮ —	ਮ — — ਪਧੁ	ਸੰ — — —	ਨ
ਲਾ ੜ ਈਐ ੜ	ਪ੍ਰਭੁ ਹੋ ਇ ਕ੍ਰਿਨ	ਪਾ ੜ ਲੁ ਕੇ	ਧੁ — ਪ ਮ
			ਮ ਲੁ ਪ ਰ

ਪ — — —	ਮ — — ਪਧ	ਸੰ — — —	ਨ
ਗਾ ਟ ਸੇ ਟ	ਪ੍ਰਭੁ ਹੈ ਇ ਕ੍ਰਿਓ	ਪਾ ਟ ਲੁ ਕ	ਧੁ — ਪ ਮ
ਪ — — —	— ਪ — — ਧੁ	ਨੁ ਧੁ ਪ ਮ	ਮ ਲੁ ਪ ਰ
ਗਾ ਟ ਸੇ ਟ	ਟ ਸ ਟਦਾ ਟ	ਸ ਟ ਦਾ ਟ	— ਗ ਰੁਸ ਰੁ
ਗ — ਮ —	ਗਮ ਪਧ ਨੁਧ ਪ	— ਮ ਗਪ ਮ—	ਟ ਹ ਟ ਰਿ ਟਿ
ਆ ਟ ਈਐ ਟ	ਮਾਟ ਟ ਟ ਟ ਈ	ਟ ਗ ਰਚ ਟ	ਗ ਰੁ ਸੁ ਰੁ
ਗ			ਣੀ ਟ ਟਿ ਟੁ
ਲਾਈਐ			

ਅੰਤਰਾ

	ਮ ਮਪ ਧ	ਸੰ — — —	ਧ ਸੰ ਰੰ ਗੰ
	ਅੰ ਟਤ ਰਿ	ਏ ਟ ਕੋ ਟ	ਬਾ ਟ ਹ ਰਿ
ਗੰ ਰੰ ਸੰ —	— ਮ ਮਪ ਧ	ਸੰ — — —	ਧ ਸੰ ਰੰ ਗੰ
ਏ ਟ ਕੋ ਟ	ਟ ਅੰ ਟਤ ਰਿ	ਏ ਟ ਕੋ ਟ	ਬਾ ਟ ਹ ਰਿ
ਗੰ ਰੰ ਸੰ —	ਸੰ ਸੰਨ ਨ ਨਧ	ਧ ਧਪ ਪ ਪਮ	—ਗ— ਰੁਸ —ਰੁ
ਏ ਟ ਕੋ ਟ	ਸ ਟ ਟ ਭ ਟ	ਮ ਟ ਟ ਹਿ ਟ	ਟ ਏ ਟ ਕੁ ਟ
ਗ — ਮ —	— ਮ ਮਪ ਧ	ਸੰ — — —	ਧ ਸੰ ਰੰ ਗੰ
ਮਾ ਟ ਈਐ ਟ	ਟ ਘ ਟਿਅ ਵ	ਘ ਟ ਟਿ ਟ	ਰਵਿਆ ਸ ਭ
ਗੰ ਰੰ ਸੰ —	ਸੰ ਸੰਨ ਨ ਨਧ	ਧ ਧਪ ਪ ਪਮ	—ਗ ਗ ਰੁਸ —ਰੁ
ਠਾ ਟ ਈ ਟ	ਹ ਟ ਟ ਰਿ ਟ	ਪੂ ਟ ਟ ਰ ਟ	ਟ ਬੁ ਹਮੁ ਟਿ
ਗ — ਮ —	ਗਮ ਪਧ ਨੁਧ ਪ	— ਮ ਗਪ ਮ—	ਗ ਰੁ ਸੁ ਰੁ
ਖਾ ਟ ਈਐ ਟ	ਮਾਟ ਟ ਟ ਟ ਈ	ਟ ਗ ਰਚ ਟ	ਣੀ ਟ ਟਿ ਟੁ
ਗ			
ਲਾਈਐ			

ਨੋਟ : ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਇਸੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ ।

ਦੇਵ ਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫, ਪੰਨਾ ੫੩੧-੩੨

ਮਾਈ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਚਰਨ ਨਿਹਾਰਉ ॥
 ਕਰਹੁ ਅਨਗ੍ਰਹੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤੇ ਕਬਹੂ ਨ ਡਾਰਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ਲਾਈ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਖੁ ਜਾਰਉ ॥
 ਸਭ ਤੇ ਨੀਚੁ ਆਤਮ ਕਰਿ ਮਾਨਉ ਮਨ ਮਹਿ ਇਹੁ ਸੁਖ ਧਾਰਉ ॥ ੧ ॥
 ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ ਠਾਕੁਰ ਅਭਿਨਾਸੀ ਕਲਮਲ ਸਗਲੇ ਝਾਰਉ ।
 ਨਾਮ ਨਿਧਾਨੁ ਨਾਨਕ ਦਾਨੁ ਪਾਵਉ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਉਰਿਧਾਰਉ ॥ ੨ ॥ ੧੯ ॥

ਇਕਤਾਲਾ (ਅਸਥਾਈ)

+	0	2	0	3	4
	ਧੁ ਮਾ	ਪ ਮ ਈ ਟ	ਗ ਮ ਪੁ ਭ	ਗ ਰੁ ਕੇ ਚਰ	ਸ ਰੁ ਨ ਨਿ
ਗ — ਹਾ ਟ	ਮ ਧੁ ਰਉ ਮਾ	ਪ ਮ ਈ ਟ	ਗ ਮ ਪੁ ਭ	ਗ ਰੁ ਕੇ ਚਰ	ਸ ਰੁ ਨ ਨਿ
ਗ — ਹਾ ਟ	ਮ — ਰਉ ਟ	— — ਟ ਟ	— — ਕ ਰਹ	ਗ ਪ ਅ ਨੁ	— ਧੁ ਗੁ ਹੁ
ਨੁ ਧੁ ਸੁਆ ਮੀ	ਮ ਪ ਟ ਮੇ	— — ਰੇ ਟ	ਮ — ਕ ਰਹ	ਗ ਪ ਅ ਨੁ	— ਧੁ ਗੁ ਹੁ
ਨੁ ਧੁ ਸੁਆ ਮੀ	ਮ ਪ ਟ ਮੇ	— — ਰੇ ਟ	ਮ ਪ ਮ ਨੇ	ਧ ਸੰ ਤੇ ਕਬ	ਰੰ ਗੰ ਹੁ ਨ
ਗੰ ਰੰ ਡਾ ਟ	ਸੰ ਨ ਟ ਰਉ	ਧੁ ਪ ਟ ਟ	ਗ ਮ ਮ ਨ	ਗ ਰੁ ਤੇ ਕਬ	ਸ ਰੁ ਹੁ ਨ
ਗ — ਡਾ ਟ	ਮ ਧੁ ਰਉ ਮਾ	ਪ ਮ ਈ ਟ	ਗ ਮ ਪੁ ਭ	ਗ ਰੁ ਕੇ ਚਰ	ਸ ਰੁ ਨ ਨਿ
ਗ ਹਾਰਉ					

ਅੰਤਰਾ

ਨ	ਪ	ਮ	ਪ	ਮ	ਪ	ਧ	ਸੰ	—	—
ਧੁ	ਪ	ਖਿ	ਮਸ	—	—	ਧ	ਧੂ	ਰਿ	ਲਾ
ਈ	ਮੁ	ਤ	ਕਿ	ਮ	ਪ	ਧ	ਸੰ	—	—
				ਸਾ	ਧੂ	ਧ	ਧੂ	ਰਿ	ਲਾ
ਨ	ਪ	ਮ	ਪ	ਮ	ਪ	ਧ	ਸੰ	ਰੰ	ਗੰ
ਧੁ	ਪ	ਖਿ	ਮਸ	ਤ	ਕਿ	ਮ	ਕ੍ਰੁਧ	ਬਿ	ਖੁ
ਈ	ਮੁ								
ਗੰ	ਗੰ	ਸੰ	ਨ	ਧੁ	ਪ	ਗ	ਰੁ	ਸ	ਰੁ
ਜਾ	ਧ	ਧ	ਰਉ	ਧ	ਧ	ਕਾ	ਧ	ਬਿ	ਖੁ
ਗ	—	ਮ	—	—	—	ਮ	ਪ	ਧ	ਸੰ
ਜਾ	ਧ	ਧ	ਰਉ	ਧ	ਧ	ਸ	ਭ	ਤੇ	ਨੀ
								ਚੁ	ਆ
ਨ	—	ਮ	ਪ	—	—	ਮ	ਪ	ਧ	ਸੰ
ਧ	—	ਕਰਿ	ਮਾ	ਨ	ਉ	ਸ	ਭ	ਤੇ	ਨੀ
ਤ	ਮ							ਚੁ	ਆ
ਧੁ	—	ਮ	ਪ	—	—	ਮ	ਪ	ਧ	ਸੰ
ਤ	ਮ	ਕਰਿ	ਮਾ	ਨ	ਉ	ਮ	ਨ	ਮਹਿ	ਇਹੁ
								ਰੰ	ਗੰ
ਗੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਨ	ਧੁ	ਪ	ਗ	ਮ	ਸ	ਰੁ
ਧਾ	ਧ	ਧ	ਰਉ	ਧ	ਧ	ਮ	ਨ	ਸੁ	ਖੁ
ਗ	—	ਮ	ਧੁ	ਪ	ਮ	ਗ	ਮ	ਸ	ਰੁ
ਧਾ	ਧ	ਰਉ	ਮਾ	ਈ	ਧ	ਪ੍ਰ	ਭ	ਨ	ਨਿ
ਗ									
ਹਾਰਉ									

ਨੋਟ : ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਥਾਂਥਾਂ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ ।

ਦੇਵ ਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫

ਮੇਰੇ ਮਨ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲੀਐ ॥

ਨੋਟ : ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਦੇਵ ਗੰਧਾਰੀ ਆਸਾ ਵਿਚ 'ਮੇਰੇ ਸੁਦਰ ਕਹਹੁ ਮਿਲੈ ਕਿਤੁ ਗਲੀ' ਰੀਤ ਤੇ ਵੀ ਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ । ਦੂਸਰੀ ਰੀਤ ਦੇਵ ਗੰਧਾਰੀ ਭੈਰਉਂ ਅੰਗ ਵਿਚ ਹੈ ।

ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ (ਅਸਥਾਈ)

×	2	0	3
		ਮ	— ਪ — ਧਰੰ
		ਹ	ਰਿ ਹ ਟ ਰਿ
ਸੰ — — —	ਸੰ ਨ ਧੁ ਪ	ਧੁ ਮ — ਪ	ਮ ਪ — ਧਰੰ
ਬੋ ਟ ਟ ਟ	ਟ ਲੀ ਐ ਟ	ਹ ਰਿ ਟ ਹ	ਰਿ ਹ ਟ ਰਿ
ਸੰ — — —	ਸੰ ਨ ਧੁ ਪ	ਧੁ ਮ — ਪ	ਮ ਪ — ਧਰੰ
ਬੋ ਟ ਟ ਟ	ਟ ਲੀ ਐ ਟ	ਹ ਰਿ ਟ ਹ	ਰਿ ਹ ਟ ਰਿ
ਸੰ — — —	ਸੰ ਨ ਧੁ ਪ	— — — ਧ	ਨੁ ਧ — ਨੁ
ਬੋ ਟ ਟ ਟ	ਟ ਲੀ ਐ ਟ	ਟ ਟ ਟ ਮੋ	ਰੋ ਮ ਟ ਨ
ਪ ਧ ਪ ਮ	ਗ ਰ — —	— — — ਧ	ਨੁ ਧ — ਨੁ
ਮੁ ਟ ਖਿ ਟ	ਟ ਟ ਟ ਟ	ਟ ਟ ਮੋ ਟ	ਰ ਮ ਟ ਨ
ਪ ਧ ਪ ਮ	ਗ ਰ — —	— — — ਮ	— ਪ — ਧਰੰ
ਮੁ ਟ ਖਿ ਟ	ਟ ਟ ਟ ਟ	ਟ ਟ ਟ ਹ	ਰਿ ਹ ਟ ਰਿ
ਸੰ — — —	ਸੰ ਨ ਧੁ ਪ	ਧੁ ਮ — ਪ	ਮ ਪ — ਧਰੰ
ਬੋ ਟ ਟ ਟ	ਬੋ ਲੀ ਐ ਟ	ਹ ਰਿ ਟ ਹ	ਰਿ ਹ ਟ ਰਿ
ਸੰ			
ਬੋਲੀਐ			

ਅੰਤਰਾ

	ਕੁੰ —	— ਸੰ — ਨ	— ਸੰ —
	ਗੁ ਰ	ਮੁ ਖਿ ਟ ਰੋ	ਟ ਗਿ ਟ ਟ
ਸੰ — — —	— — ਕੁੰ —	— ਸੰ — ਨ	— ਸੰ —
ਟ ਟ ਟ ਟ	ਟ ਟ ਗੁ ਰ	ਮੁ ਖਿ ਟ ਰੋ	ਟ ਗਿ ਟ ਟ
ਸੰ — — —	— — ਪ —	— — — ਧ	ਸੰ ਰ — ਗ
ਟ ਟ ਟ ਟ	ਟ ਟ ਚ ਟ	ਲੁ ਲੈ ਟ ਰਾ	ਟ ਤੀ ਟ ਟ

ਸ ਰੰ ਸੰ ਨ (ਪਿਆਰੇ)	ਸ — ਰ — ਭ ਭ ਗੁ ਰ	— ਸੰ — ਨ ਮੁ ਖਿ ਭ ਰੇ	— ਸੰ — — ਭ ਗਿ ਭ ਭ
ਸੰ — — — ਭ ਭ ਭ ਭ	— — ਪ — ਭ ਭ ਚ ਭ	— — — ਧ ਲੁ ਲੰ ਭ ਰਾ	ਸ ਰੰ — ਗੰ ਭ ਤੀ ਭ ਭ
ਸ ਰੰ ਸੰ ਨ (ਪਿਆਰੇ)	ਧ — ਧ ਨੁ ਭ ਭ ਚ ਰਿ	ਧ — ਨੁ ਪ ਪ੍ਰੋ ਭ ਮ ਭੀ	ਧ ਮ — ਪ ਭ ਨੀ ਭ ਭ
ਮ ਗ ਰ — ਚੋ ਲੀ ਐ ਭ	— — ਧ ਨ ਭ ਭ ਚ ਰਿ	ਧ — ਨੁ ਪ ਪ੍ਰੋ ਭ ਮ ਭੀ	ਧ ਮ — ਪ ਭ ਨੀ ਭ ਭ
ਮ ਗ ਰ — ਚੋ ਲੀ ਐ ਭ	— — — ਮ ਭ ਭ ਭ ਮੁ	— — — ਪ ਖਿ (ਜੀ) ਭ ਚ	ਮ ਪ — ਧਰੰ ਰਿ ਚ ਭ ਧਰਿ
ਸੰ — — — ਭੋ ਭ ਭ ਭ	ਸੰ ਨ ਧੁ ਪ ਭੋ ਲੀ ਐ ਭ	ਧੁ ਮ — ਪ ਹ ਰਿ ਭ ਚ	ਮ ਪ — ਧਰੰ ਰਿ ਚ ਭ ਰਿਭ
ਸੰ ਭੋਲੀ ਐ			

ਨੋਟ : ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਥਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ ।

ਦੇਵ ਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫, ਪੰਨਾ ੫੩੪-੩੫

ਮੈ ਬਹੁਬਿਧਿ ਪੇਖਿਓ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਰੀ ਕੋਊ ॥
 ਖੰਡ ਦੀਪ ਸਭ ਭੀਤਰਿ ਰਵਿਆ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸਭ ਲੋਊ ॥ ੧ ਰਹਾਉ ॥
 ਅਗਮ ਅਗੰਮਾ ਕਵਨ ਮਹਿਮਾ ਮਨੁ ਜੀਵੈ ਸੁਨਿ ਸੋਊ ॥
 ਚਾਰਿ ਆਸਰਮ ਚਾਰਿ ਬਰਨਾ ਮੁਕਤਿ ਭਏ ਸੇਵ ਤੋਊ ॥ ੧ ॥
 ਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਦੁਤੀਅ ਗਏ ਸੁਖ ਹੋਊ ॥
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਆ ਹਰਿ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ਸਹ ਜੋਊ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੩੩

ਨੋਟ : ਇਹ ਸ਼ਬਦ 'ਮੇਰੇ ਮਨ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭੋਲੀਐ' ਵਾਲੀ ਰੀਤ ਤੇ ਲਗਦਾ ਹੈ । ਇਹ ਦੋਨੋਂ ਰੀਤਾਂ ਇਕੋ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹੀ ਗਾਉਣੀਆਂ ਹਨ । ਇਸ ਦੀ ਨੁਟੇਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ।

ਦੇਵ ਗੰਧਾਰ ਬਿਲਾਵਲ ਅੰਗ

ਇਹ ਸਰਗਮ ਬਾਬਾ ਗੁਰਮੁਖ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਬਣਾਈ ਹੋਈ ਹੈ । ਇਹ ਬਾਬਾ ਸੇਵਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਉਸਤਾਦ ਸਨ । ਬਾਬਾ ਸੇਵਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸਾਡੇ ਪੂਜ ਪਿਤਾ ਜੀ ਦੇ ਉਸਤਾਦ ਬਾਬਾ ਰੰਗੀ ਰਾਮ ਜੀ ਦੇ ਸਮਕਾਲੀ ਸਨ । ਸੋ ਇਸ ਹਿਸਾਬ ਇਸ ਸਰਗਮ ਦੀ ਬੰਦਸ਼ ਅਜ ਤੋਂ 175-80 ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਬਣਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਦੀ ਠਾਂ, ਤੇ ਦੁਗਣ ਦੀ ਨੁਟੇਸ਼ਨ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ।

ਦੇਵ ਗੰਧਾਰੀ ਬਿਲਾਵਲ ਅੰਗ
ਤਾਲ ਸੂਲਫਾਕ (ਅਸਥਾਈ)

221

+		0		2		3		0	
ਸ	ਸ	ਮ	ਮ	ਪ	ਮ	ਨ	ਧ	—	ਨ
ਧ	—	ਧ	ਪ	—	ਮ	ਗ	—	ਗ	ਰ
ਰ	ਗ	ਮ	ਗ	ਰ	ਰ	ਸ	ਰ	ਸ	—
ਸ	ਸ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਨ	ਧ	—	ਨ
ਧ									

ਨੋਟ : ਇਹ ਅਸਥਾਈ ਦੋ ਵਾਰ ਆਖਣੀ ਹੈ ।

ਅੰਤਰਾ

ਧ	ਧ	ਪ	ਮ	ਪ	ਧ	ਰ	—	—	—
ਸ	—	—	—	ਨ	—	—	ਸ	—	—
ਧ	ਧ	ਪ	ਮ	ਪ	ਧ	ਰ	—	—	—
ਸ	—	—	—	ਨ	—	—	ਸ	—	—
ਰ	ਰ	ਰ	ਗ	ਗ	ਗ	ਮ	ਮ	ਮ	ਗ
ਰ	ਸ	—	ਸ	ਨ	ਨ	ਨ	ਧ	ਧ	ਧ
ਪ	ਪ	ਪ	ਮ	ਮ	ਮ	ਗ	ਰ	ਸ	—
ਸ	ਸ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ	ਨ	ਧ	—	ਨ
ਧ									

ਨੋਟ : ਇਹ ਸਰਗਮ ਅਸਥਾਈ ਅੰਤਰਾ ਦੀ ਦੁਗਣ ਕਰਕੇ ਵਿਰ ਜੰਚਾਰੀ ਤੇ ਆਭੰਗ ਆਖਣਾ ਹੈ ।

(ਅਸਥਾਈ ਦੁਗਣ ਵਿਚ)

ਸਸ	ਮਮ	ਪਪ	ਨਧ	—ਨ	ਧ—	ਧ	ਪ—ਮ	ਗ	ਗਰ
ਰਗ	ਮਗ	ਰਰ	ਸਰ	ਸ	ਸਸ	ਮਮ	ਪਪ	ਨਧ	—ਨ
ਧ									

(ਅੰਤਰਾ ਦੁਗਣ ਵਿਚ)

ਧਧ	ਪਮ	ਪਧ	ਰ	—	ਸ	—	ਨ	—ਸ	—
ਧਧ	ਪਮ	ਪਧ	ਰ	—	ਸ	—	ਨ	—ਸ	—
ਰਰ	ਰਗ	ਗਗ	ਮਮ	ਮਗ	ਰਸ	—ਸ	ਨਨ	ਨਧ	ਧਧ
ਪਪ	ਪਮ	ਮਮ	ਗਰ	ਸ	ਸਸ	ਮਮ		ਨਧ	—ਪ
ਧ									

ਸੰਚਾਰੀ

(ਇਹ ਦੁਗਣ ਵਿਚ ਆਖਣੀ ਹੈ)

ਸ- (ਦੁਗ	— ਨ	ਸ- (ਸਰ	ਪ- (ਗਮ	— ਕੀ	ਨ ਗਾ	ਨਧ (ਈਠ	ਧ- (ਬਨਾ	ਪ- (ਈਠ	ਮ ਸੁ
ਮ ਨਾ	— ਈ	ਗ- (ਗੁਨੀ	ਰ- (ਅਨ	ਸ ਪੈ	— ਏ	— ਗਨ	ਮ- (ਸਰ	ਪ- (ਗਮ	— ਕੀ
ਨ ਗਾ	ਨਧ (ਈਠ	ਧ- (ਬਨਾ	ਪ- (ਈਠ	ਮ ਸੁ	— ਨਾ	— ਈ	ਗ- (ਗੁਨੀ	ਰ- (ਅਨ	ਸ ਪੈ
ਸਮ (ਆਠ	— (ਰੋਹੀ	— (ਅਵ	ਮਧ (ਝਰ	ਪ ਹੀ	ਸਮ (ਆਠ	— (ਰੋਹੀ	ਪ- (ਅਵ	ਮਧ (ਝਰ	ਪ ਹੀ
ਨ- (ਤਾਕੋ	ਧਪ (ਨਾਮ	ਗ- (ਕਰ	ਰ- (ਤਬ	ਸ- (ਖਾਨ	ਨ- (ਤਾਕੋ	ਧਪ (ਨਾਮ	ਗ- (ਕਰ	ਰ- (ਤਬ	ਸ- (ਖਾਨ

ਆਭੋਗ

ਮ- (ਗੁਰ	ਪਧ (ਮੁਖ	ਸ- (ਸਿੰਘ	— (ਬਨਾ	— ਏ	ਗੁਰੰ (ਸੁਰ	ਸ- (ਨਕੋ	ਨ- (ਕਠ	—ਧ (ਨਭੇ	— (ਏ
ਮ- (ਗੁਰ	ਪਧ (ਮੁਖ	ਸ- (ਸਿੰਘ	— (ਬਨਾ	— ਏ	ਗੁਰੰ (ਸੁਰ	ਸ- (ਨਕੋ	ਨ- (ਕਠ	—ਧ (ਨਭੇ	— (ਏ
ਨ- (ਗੁਨੀ	ਧਪ (ਅਨ	ਗ- (ਸੁਗ	ਰ- (ਮਗਾ	ਸ- (ਏਠ	ਨ- (ਗੁਨੀ	ਧਪ (ਅਨ	ਗ- (ਸੁਗ	ਰ- (ਮਗਾ	ਸ- (ਏਠ
ਸ- (ਖਰ	—ਰ (ਜਰਿ	— (ਖਬ	ਗ- (ਗੰਧਾ	— (ਝਰ	ਮ ਮ	— (ਧਮ	ਪ ਪੰ	— (ਚਮ	ਧ ਧਈ
ਧ- (ਵਰ	ਨ- (ਨਿਖਾ	— (ਧ	ਧ ਧੀ	— (ਵਰ	ਪ ਪੰ	— (ਚਮ	ਸ ਮ	— (ਧਮ	ਗ- (ਗੰਧਾ
ਗ- (ਝਰ	ਰ- (ਰਿਖ	ਰ ਬ	ਸ- (ਖਰ	— ਜ	ਸਸ ()	ਸਮ ()	ਪਪ ()	ਨਧ ()	—ਧ

ਰਾਗ ਬਿਹਾਗੜਾ

1850

ਰਾਗ ਬਿਹਾਗੜਾ

ਬਿਹਾਗੜੇ ਵਿਚ ਦੋਨੋਂ ਮਧਮ ਲਗਦੇ ਹਨ, ਤੇ ਦੋਨੋਂ ਨਿਖਾਧ ਵੀ ਲਗਦੇ ਹਨ । ਇਕ ਮੱਤ ਅਨੁਸਾਰ ਰ ਮੀਂਡ ਵਿਚ ਲਗਦੀ ਹੈ ਤੇ ਦੂਸਰੇ ਮੱਤ ਅਨੁਸਾਰ ਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ । ਕਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵੱਕ ਕਰਕੇ ਖੰਡਵ ਸੰਪੂਰਣ ਬਿਹਾਗੜਾ ਗਾਉਂਦੇ ਸਨ ।

ਬਿਲਾਵਲ ਅੰਗ ਗ ਵਾਦੀ ਸਮਾਂ ਰਾਤ ਦੂਜਾ ਪਹਿਰ
ਔੜਵ ਸੰਪੂਰਣ ਨ ਸੰਵਾਦੀ

ਆਰੋਹੀ : ਨ ਸ ਗ ਮ ਪ ਨ ਸ

ਅਵਰੋਹੀ : ਸ ਨ ਧ ਪ ਨਧਪ ਮਗਮ ਗ ਰ ਸ

ਆਲਾਪ : ਨ ਸ, ਗ ਮ ਪ, ਮਪ ਗਮ ਗ ਰ ਸ, ਗ ਮ ਪ ਨ, ਸ, ਗ ਰ ਸ

ਨ, ਧਪ ਮਪ, ਨੁਧਪ, ਮਪਧਨੁਧਪ, ਮਪ, ਗਮ ਗਰਸ

ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੫, ਛੰਤ, ਪੰਨਾ ੫੪੬

ਅਨਕਾਏ ਰਾਤੜਿਆ ਵਾਟ ਦੁਹੇਲੀ ਰਾਮ ॥

ਪਾਪ ਕਮਾਵਦਿਆ ਤੇਰਾ ਕੋਇ ਨ ਬੇਲੀ ਰਾਮ ॥

ਕੋਏ ਨ ਬੇਲੀ ਹੋਇ ਤੇਰਾ ਸਦਾ ਪਛੋਤਾਵਹੇ ॥

ਗੁਨ ਗੁਪਾਲ ਨ ਜਪਹਿ ਰਸਨਾ ਫਿਰਿ ਕਦਹੁ ਸੇ ਦਿਹ ਆਵਹੇ ॥

ਤਰਵਰ ਵਿਛੁੰਨੇ ਨਹ ਪਾਤ ਜੁੜਤੇ ਜਮ ਮਗਿ ਗਉਨੁ ਇਕੇਲੀ ॥

ਬਿਨਵੰਤ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਹਰਿ ਕੇ ਸਦਾ ਫਿਰਤ ਦੁਹੇਲੀ ॥ ੧ ॥

ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ (ਅਸਥਾਈ)

+	2	0	3
	ਮ ਨੁ ਅ ਨ	ਧ ਪ — — ਕਾ ਏ ਟ ਰਾ	ਧ ਗ — ਮ ਟ ਤ ਟ ਡਿ
ਪ ਗ ਮ ਰ	ਗ — ਪ —	ਮਗ ਮ — ਰ	— ਸ — ਨੁ
ਆ ਟ ਟ ਟ	ਟ ਟ ਵਾ ਟ	ਟ ਟ ਦੁ ਟ ਚੇ	ਟ ਲੀ ਟ ਟ
ਸ — — —	— — ਨੁ —	ਪ — ਨੁ ਸ	ਸ ਗ ਰ ਗ
ਰਾ ਟ ਮ ਟ	ਟ ਟ ਵਾ ਟ	ਟ ਟ ਦੁ ਚੇ	ਟ ਲੀ ਟ ਟ

ਮ ਗ ਰ ਸ ਰਾ ॥ ॥ ॥	ਨ ਸ ਮ ਨ ਮ ॥ ਅ ਨ	ਧ ਪ — ਕਾ ਏ ॥ ਰਾ	ਧ ਗ — ਮ ॥ ਤ ॥ ਤਿ
ਪ ਗ ਮ ਰ ਆ ॥ ॥ ॥	ਗ — ਪ — ॥ ॥ ਵਾ ॥	ਮਗ ਮ — ਰ ਟ ॥ ਦੁ ॥ ਹੇ	— ਸ — ਨ ॥ ਲੀ ॥ ॥
ਸ ਰਾ			

ਅੰਤਰਾ ੧

	ਮ ਪਾ	ਗ ਮ ਪ — ਪ ਕ ਮਾ ॥	ਪ ਨ — ॥ ਵ ॥ ਦਿ
ਸ — — — ਆ ॥ ॥ ॥	— ਪ — ਪਨੁ ਤੇ ਰਾ ਕੇ ॥ ॥	ਧ ਪ — — ਇ ਨ ॥ ਬੇ	ਧ ਮਗ ਗ ਮ ॥ ਲੀ ॥ ॥
ਪ — — — ਰਾ ॥ ॥ ਮ	— — — ਨੁ ॥ ॥ ਕੇ ॥	ਧ ਪ — — ਇ ਨ ॥ ਬੇ	ਧ ਗ — ਮ ॥ ਲੀ ॥ ॥
ਪ ਗ ਮ ਰ ਰਾ ॥ ॥ ॥	ਗ — ਪ — ਮ ॥ ਵਾ ॥	ਮਗ ਮ — ਰ ਟ ॥ ਦੁ ॥ ਹੇ	— ਸ — ਨ ॥ ਲੀ ॥ ॥
ਸ ਰਾ			

ਅੰਤਰਾ ੨

		ਮਗ ਗ ਮ ਕੇ ॥ ਇ ਨ	ਪ ਪਨ ਨ — ਬੇ ॥ ॥ ਲੀ
ਸ — — ਰ ਹੇ ॥ ਇ ॥	ਨ — ਸ — ਤੇ ॥ ਰਾ ॥	— ਨ — — ॥ ਸ ਦਾ ॥	— — ਧ ਨ ਪ ॥ ਛੇ ॥
ਸ ਨ ਧ ਨੁ ਤਾ ॥ ॥ ਵ	ਧ ਪ — — ਹੇ ॥ ॥ ॥	— ਨੁ — ਧ ॥ ਗੁ ਨ ਗੁ	ਪ ਧ ਪ ਮ ਪਾ ॥ ਲ ਨ
ਗ ਮ ਪ ਮ ਜ ॥ ਪ ਹਿ	ਗ ਰ ਗ — ਰ ਸ ਨਾ ॥	ਨ — — — ਫਿਰਿ ਕ ਦ ਹੁ	— — ਧ ਨ ਸੇ ॥ ਦਿ ਹ
ਸ ਨ ਧ ਨੁ ਆ ॥ ॥ ਵ	ਧ ਪ — ਨੁ ਹੇ ॥ ਕ ॥	ਧ ਪ — — ਦ ਹੁ ॥ ਸੇ	ਧ ਗ — ਮ ॥ ਦਿ ॥ ਹ
ਪ ਗ ਮ ਰ ਆ ॥ ॥ ਵ	ਗ — ਪ — ਹੇ ॥ ਵਾ ॥	ਮਗ ਮ — ਰ ਟ ॥ ਦੁ ॥ ਹੇ	— ਸ — ਨ ॥ ਲੀ ॥ ॥
ਸ ਰਾ			

ਨੋਟ : ਬਾਕੀ ਸਾਰੀਆਂ ਤੁਕਾਂ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ

ਰਾਗ ਬਿਹਾਗੜਾ

ਜੇ ਤੂ ਮਿਤ੍ਰ ਅਸਾਡੜਾ ਹਿਕ ਭੋਰੀ ਨਾ ਵੇਛੋੜਿ ॥

ਜੀਉ ਮਹਿਜਾ ਤਉ ਮੋਹਿਆ ਕਦਿ ਪਸੀ ਜਾਨੀ ਤੋਹਿ ॥ ੧ ॥

ਡਖਣੇ ਮਹਲਾ ੫, ਪੰਨਾ ੧੪੯੪

ਛੋਟਾ ਤਿੰਨਤਾਲ (ਅਸਥਾਈ)

+	2	0	3
	ਗ ਨੁ ਹਿ ਕ	ਧ ਪ — ਮ ਭੋ ਰੀ ਟ ਨਾ	ਪ ਗ — ਮ ਟ ਟ ਟ ਵੇ
ਗ — — — ਛੋ ਟ ਟ ਟ	— — — ਨੁ ੜਿ ਟ ਹਿ ਕ	ਧ ਪ — ਮ ਭੋ ਰੀ ਟ ਨਾ	ਪ ਗ — ਮ ਟ ਟ ਟ ਵੇ
ਗ — — — ਛੋ ਟ ਟ ਟ	ਪ ਗ — ਮ ਰੀ ਨਾ ਟ ਵੇ	ਗ — — ਮ ਛੋ ਟ ਟ ਛੋ	ਪ ਗ — ਮ ਰੀ ਨਾ ਟ ਵੇ
ਗ — — — ਛੋ ਟ ਟ ਟ	— — ਪ ਮ ੜਿ ਟ ਜੇ ਟ	ਗ ਮ — ਗ ਤੂ ਟ ਟ ਮਿ	ਰ ਸ — ਨੁ ਤੂ ਟ ਟ ਅ
ਸ — — — ਸਾ ਛ ਝਾ ਟ	— — ਗ ਨੁ ਟ ਟ ਹਿ ਕ	ਧ ਪ — ਮ ਭੋ ਰੀ ਟ ਨਾ	ਪ ਗ — ਮ ਟ ਟ ਟ ਵੇ
ਗ ਛੋ			

ਅੰਤਰਾ

	ਗ — ਮ ਜੀ ਉ ਮ	ਪ ਨ — — ਹਿ ਟ ਜਾ ਟ
ਸ — — ਰੰ ਟ ਟ ਉ ਟ	ਨ ਸ — — ਮੋ ਹਿ ਆ ਟ	ਨਸ ਸੰ ਨ ਧ ਜਾ ਟ ਟ ਨੀ ਟ
ਪ ਮ ਗ ਮ ਤੋ ਟ ਟ ਟ	ਗ — — ਨੁ ਹਿ ਟ ਹਿ ਕ	ਪ ਗ — ਮ ਟ ਟ ਟ ਵੇ
ਗ ਛੋ		

ਰਾਗ ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੯, ਪੰਨਾ ੫੩੭

ਹਰਿ ਕੀ ਗਤਿ ਨਹਿ ਕੋਊ ਜਾਨੇ ॥
 ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਤਪੀ ਪਚਿਹਾਰੇ ਅਰੁ ਬਹੁ ਲੋਗ ਸਿਆਨੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਛਿਨ ਮਹਿ ਰਾਉ ਰੇਕ ਕਉ ਕਰਈ ਰਾਉ ਰੇਕ ਕਰਿ ਡਾਰੇ ॥
 ਰੀਤੇ ਭਰੇ ਭਰੇ ਸਖਨਾਵੈ ਯਹ ਤਾਕੋ ਬਿਵਹਾਰੇ ॥ ੧ ॥
 ਅਪਨੀ ਮਾਇਆ ਆਪਿ ਪਸਾਰੀ ਆਪਹਿ ਦੇਖਨ ਹਾਰਾ ॥
 ਨਾਨਾ ਰੂਪ ਧਰੇ ਬਹੁ ਰੰਗੀ ਸਭ ਤੇ ਰਹੇ ਨਿਆਰਾ ॥ ੨ ॥
 ਅਗਨਤ ਅਪਾਰੁ ਅਲਖ ਨਿਰੰਜਨ ਜਿਹ ਸਭ ਜਗੁ ਭਰਮਾਇਓ ॥
 ਸਗਲ ਭਰਮ ਤਜਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਚਰਨਿ ਤਾਹਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਓ ॥ ੩ ॥

ਤਾਲ ਤਲਵਾੜਾ (ਅਸਥਾਈ)

+	2	+	2
	ਸ ਨ ਹਰਿ ਕੀ	ਸ — ਪ ਪਮ ਗ ਤਿ ਨ ਹਿਸ	ਗ — — ਮ ੜ ਕੋ ੜ ਉ
ਪ — ਪਮ ਮ ਨ ਹਿਜਾ ੜ ਨੈ	ਗ — ਸ ਨ (ਰੇ ੜ) ਹਰਿ ਕੀ	ਸ — ਪ ਪਮ ਗ ਤਿ ਨ ਹਿਸ	ਗ — — ਮ ੜ ਕੋ ੜ ਉ
ਪ — ਪਮ ਮ ਨ ਹਿਜਾ ੜ ਨੈ	ਗ — — — (ਰੇ ੜ ੜ ੜ)	ਸ — — ਸਨ ਨ ਹਿਜਾ ੜ ਨੈ	ਨ ਨਧ ਪ ਪਮ ਨ ਹਿਜਾ ੜ ਨੈ
ਧ ਧਪ ਪ ਪਮ ਨ ਹਿਜਾ ੜ ਨੈ	ਗ — ਸ ਨ (ਰੇ ੜ) ਹਰਿ ਕੀ	ਸ — ਪ ਪਮ ਗ ਤਿ ਨ ਹਿਸ	ਗ — — ਮ ੜ ਕੋ ੜ ਉ
ਪ — ਪਮ ਮ ਨ ਹਿਜਾ ੜ ਨੈ	ਗ — — — (ਰੇ ੜ ੜ ੜ)	— ੜ)	

ਅੰਤਰਾ

ਗ — ਮ	ਪ ਨ ਸ —	— — — —	ਨਧ ਨ ਧ ਪ
ਜੋ ਽ ਗੀ	ਜ ਤੀ ਽ ਽	਽ ਤਪੀ ਘ ਚਿ	ਹਾ਽ ਽ ਰੇ ਽
ਪ ਸ — —	ਨ ਧ ਪ ਮ	ਧ ਪ ਪਮ ਮ	ਗ — ਸ ਨ
਽ ਅ ਰੁਬ ਹੁ	ਲੋ ਽ ਗ ਽	ਸਿ ਆ ਽ ਨੇ	(ਰੇ ਽) ਹਰਿ ਕੀ
ਸ — ਪ ਪਮ	ਗ — — ਮ	ਪ — ਪਮ ਮ	ਗ — — —
ਗ ਤਿ ਨ ਹਿ਽	਽ ਕੋ ਽ ਉ	ਨ ਹਿਜਾ ਽ ਨੈ	ਰੇ ਽ ਽ ਽
ਗ			
਽			

ਨੋਟ : ਬਾਕੀ ਸਾਰੀਆਂ ਤੁਕਾਂ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ ।

ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ਰੇ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਬਿਨਾ ॥
ਜੀਤਿ ਜਨਮੁ ਇਹੁ ਰਤਨੁ ਅਮੋਲਕੁ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਜਪਿ ਇਕ ਖਿਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸੂਤ ਸੰਪਤਿ ਬਨਿਤਾ ਬਿਨੋਦ ॥
ਛੋਡਿ ਗਏ ਬਹੁ ਲੋਗ ਭੋਗ ॥ ੧ ॥
ਹੈਵਰ ਗੇਵਰ ਰਾਜ ਰੰਗ ॥
ਤਿਆਗਿ ਚਲਿਓ ਹੈ ਮੂੜ ਨੰਗ ॥ ੨ ॥
ਚੋਆ ਚੰਦਨ ਦੇਹ ਫੂਲਿਆ ॥
ਸੋ ਤਨੁ ਧਰ ਸੰਗਿ ਰੂਲਿਆ ॥ ੩ ॥
ਮੋਹਿ ਮੋਹਿਆ ਜਾਨੈ ਦੂਰਿ ਹੈ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਹਦੂਰਿ ਹੈ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥

ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ ਮਹਲਾ ੪, ਪੰਨਾ ੨੨੦

ਨੋਟ : ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਤਲਵਾੜੇ ਵਿਚ, 'ਹਰਿ ਕੀ ਗਤਿ ਨਹ ਕੋਊ ਜਾਨੈ' ਰੀਤ ਉਪਰ ਪੁਰਾਣੀ ਰੀਤ ਹੈ ।

ਐਸੀ ਲਾਲ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕਉਨੁ ਕਰੈ ॥
ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜੁ ਗੁਸਈਆ ਮੇਰਾ ਮਾਥੈ ਛਤ੍ਰ ਧਰੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਾਕੀ ਛੋਤਿ ਜਗਤ ਕਉ ਲਾਗੈ ਤਾ ਪਰ ਤੂਹੀ ਢਰੈ ॥
ਨੀਚਹ ਉਚ ਕਰੈ ਮੇਰਾ ਗੋਬਿੰਦ ਕਾਹੂ ਤੇ ਨ ਡਰੈ ॥ ੧ ॥
ਨਾਮਦੇਵ ਕਬੀਰ ਤਿਲੋਚਨ ਸਧਨਾ ਸੈਨੁ ਤਰੈ ॥
ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤਹੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੇ ਸਭੈ ਸਰੈ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥

ਰਾਗ ਮਾਰੂ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ, ਪੰਨਾ ੧੧੦੬

ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਨ (ਅਸਥਾਈ)

+	2	0	3
	ਪ — ਕੁ ਝ	— — — ਗ ਬਿ ਨੁ ਟ ਕਉ	ਰ ਸ — ਨ ਟ ਨੁ ਟ ਕ
ਸ — — — ਰੈ ਟ ਟ ਟ	— — ਪ — ਟ ਟ ਕੁ ਝ	— — — ਗ ਬਿ ਟ ਨੁ ਕਉ	ਰ ਸ — ਨ ਟ ਨੁ ਟ ਕ
ਸ — — — ਰੈ ਟ ਟ ਟ	— — ਸ — ਟ ਟ ਕੁ ਝ	— — — ਨ ਬਿ ਨੁ ਟ ਕ	ਧ ਪ — ਧ ਉ ਨੁ ਟ ਕ
ਪ ਧ ਨ ਸ ਰੈ ਟ ਟ ਟ	ਨ — — ਗ ਟ ਟ ਟ ਕੁ ਝ	ਸ — — ਨ ਬਿ ਟ ਨੁ ਕ	ਧ ਪ — ਧ ਉ ਨੁ ਟ ਕ
ਪ ਧ ਨ ਸ ਰੈ ਟ ਟ ਟ	ਨ — — — ਟ ਟ ਟ ਟ	— — — ਪ ਟ ਟ ਟ ਐ	ਧ ਪ — ਮ ਟ ਸੀ ਟ ਟ
ਪ — ਮ ਮ ਲਾ ਟ ਟ ਟ	ਗ — ਪ — ਲ ਟ ਕੁ ਝ	— — — ਗ ਬਿ ਨੁ ਟ ਕ	ਰ ਸ — ਨ ਉ ਨੁ ਟ ਕ
ਸ — — — ਰੈ ਟ ਟ ਟ	— — — — ਟ ਟ ਟ ਟ	— — ਪ — ਟ ਟ ਐ ਟ	ਧ ਪ — ਮ ਟ ਸੀ ਟ ਟ
ਪ — ਮ ਮ ਲਾ ਟ ਟ ਟ	ਗ — ਪ — ਲ ਟ ਕੁ ਝ	— — — ਗ ਬਿ ਨੁ ਟ ਕ	ਰ ਸ — ਨ ਉ ਨੁ ਟ ਕ
ਸ ਰੈ			

ਅੰਤਰਾ

	ਮ ਗ ਗਰੀ	— — ਮ ਪ ਬ ਟ ਨਿ ਵਾ	— ਨ — — ਟ ਜੁ ਟ ਟ
ਸ — — — ਟ ਟ ਟ ਟ	— — — — ਟ ਟ ਗੁ ਟ	— — — ਨ ਸਦੀ ਆ ਟ ਮੇ	ਧ ਪ — ਧ ਟ ਰਾ ਟ ਟ
ਪ ਧ ਨ ਸ ਟ ਟ ਟ ਟ	ਨ — — ਮ ਟ ਟ ਟ ਗਰੀ	— — ਮ ਪ ਬ ਟ ਨਿ ਵਾ	— ਨ — — ਟ ਜੁ ਟ ਟ
ਸ — — — ਟ ਟ ਟ ਟ	— — — — ਟ ਟ ਗੁ ਟ	— — — ਨ ਸਦੀ ਆ ਟ ਮੇ	ਧ ਪ — ਧ ਟ ਰਾ ਟ ਟ

ਪ ਧ ਨ ਸੰ ੜ ੜ ੜ ੜ	ਨ — — — ੜ ੜ ੜ ੜ	ਰੰ ਸ — ਨ ਮਾ ਬੈ ੜ ਛ	ਧ ਪ — ਧ ਤ੍ਰ ੜ ੜ ਧ
ਪ ਧ ਨ ਸੰ ਰੈ ੜ ੜ ੜ	ਨ — — ਰੰ ੜ ੜ ੜ (ਜੀ)	ਸੰ — — ਨ ਮਾ ਬੈ ੜ ਛ	ਧ ਪ — ਧ ਤ੍ਰ ੜ ੜ ਧ
ਪ ਧ ਨ ਸੰ ਰੈ ੜ ੜ ੜ	ਨ — — — ੜ ੜ ੜ ੜ	ਪ ਮ ਪ — (ਜੀ) ੜ ਐ ੜ	ਧ ਪ — ਮ ੜ ਸੀ ੜ ੜ
ਪ — ਮ ਮ ਲਾ ੜ ੜ ੜ	ਗ — ਪ — ਲ ੜ ਤ ਭ	— — — ਗ ਬਿ ਨੁ ੜ ਕ	ਰ ਸ — ਨ ਉ ਨੁ ੜ ਕ

ਨੋਟ : 'ਜਾਕੀ ਛੋਤਿ ਜਗਤ ਕਉ ਲਾਗੈ' ਤੇ 'ਨੀਚਹ ਉਚ ਕਰੈ ਮੇਰਾ ਗੋਬਿੰਦ' ਇਹ ਦੋਨੋਂ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ ।

ਸੰਚਾਰੀ

ਸ — — — ੜ ੜ ੜ ੜ	— — — ਪ ੜ ੜ ਕ ਬੀ	ਸ — ਨੁ — ਨਾ ਮ ਦੇ ੜ	ਰ ਸ — — ੜ ਵ ੜ ੜ
ਪ ਗ — — — ੜ ੜ ੜ ੜ	— — — — ੜ ੜ ੜ ੜ	— — — ਪ ਰ ੜ ਤਿ ਲੈ	ਮ ਪ — — ੜ ਚ ੜ ਨ
ਸ ਰੈ		ਪ — — ਗ ਸ ਧ ਨਾ ਸੈ	ਰ ਸ — ਨੁ ੜ ਨੁ ੜ ਤ

ਨੋਟ : ਆਖੀਰਲੀ ਤੁਕ ਅਭੰਗ ਦੀ 'ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤਹੁ' ਇਹ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਹੀ ਲਾਉਣੀ ਹੈ ।

ਮਿਠ ਬੋਲੜਾ ਜੀ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰਾ ॥

ਹਉ ਸੰਮਲਿ ਥਕੀ ਜੀ ਓਹੁ ਕਦੇ ਨ ਬੋਲੈ ਕਉਰਾ ॥

ਕਉੜਾ ਬੋਲਿ ਨ ਜਾਨੈ ਪੂਰਨ ਭਗਵਾਨੈ ਅਉਗਣੁ ਕੋ ਨ ਚਿਤਾਰੇ ॥

ਪਤਿਤ ਪਾਵਨੁ ਹਰਿ ਬਿਰਦੁ ਸਦਾਏ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਭੰਨੈ ਘਾਲੇ ॥

ਘਟ ਘਟ ਵਾਸੀ ਸਰਬ ਨਿਵਾਸੀ ਨੇਰੈ ਹੀ ਤੇ ਨੇਰਾ ॥

ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਸਦਾ ਸਰਣਾਗਤਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਜਣੁ ਮੇਰਾ ॥ ੧ ॥

ਰਾਗ ਸੂਹੀ ਛੋਤ ਮਹਲਾ ੫, ਛੋਤ ਪੰਨਾ ੭੮੪

ਨੋਟ : ਇਹ ਸ਼ਬਦ 'ਐਸੀ ਲਾਲ ਤੁਝ ਬਿਨ ਕਉਨ ਕਰੈ' ਰੀਤ ਉਪਰ ਹੀ ਲਗਦਾ ਹੈ ।

ਸਿਰਫ਼ ਇੰਨਾ ਫ਼ਰਕ ਹੈ ਕਿ 'ਮਿਠ ਬੋਲੜਾ' ਰੀਤ ਦਾ ਅਸਥਾਈ ਅੰਤਰਾ ਹੈ ਅਤੇ

'ਐਸੀ ਲਾਲ' ਰੀਤ ਦਾ ਅਸਥਾਈ ਅੰਤਰਾ, ਸੰਚਾਰੀ, ਆਭੰਗ ਹੈ । ਇਸ ਲਈ ਇਸ

ਰੀਤ ਦੀ ਨੁਟੇਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ।

Prof. Dr. Harnam Singh Shan
Principal Project Investigator
U.G. C. Research Project on Sikhism
605, Sector 16, Chandigarh.

ਚਾਰ ਦਿਨ ਅਪਨੀ ਨਉਬਤਿ ਚਲੇ ਬਜਾਇ ॥
 ਇਤਨਕੁ ਖਟੀਆ ਗਠੀਆ ਮਟੀਆ ਸੰਗਿ ਨ ਕਛੁ ਲੈ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਦਿਹਰੀ ਬੈਠੀ ਮਿਹਰੀ ਰੋਵੈ ਦੁਆਰੈ ਲਉ ਸੰਗਿ ਮਾਇ ॥
 ਮਰਹਟ ਲਗਿ ਸਭੁ ਲੋਗੁ ਕੁਟੰਬੁ ਮਿਲਿ ਹੰਸੁ ਇਕੋਲਾ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥
 ਵੈ ਸੁਤ ਵੈ ਬਿਤ ਵੈ ਪੁਰ ਪਾਟਨ ਬਹੁਰਿ ਨ ਦੇਖੇ ਆਇ ॥
 ਕਹਤੁ ਕਬੀਰੁ ਰਾਮੁ ਕੀ ਨ ਸਿਮਰਹੁ ਜਨਮੁ ਅਕਾਰਬ ਜਾਇ ॥ ੨ ॥ ੬
 ਕਿਦਾਰਾ ਕਬੀਰ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੧੧੨੪

ਨੋਟ : ਇਹ ਸ਼ਬਦ 'ਐਸੀ ਲਾਲ ਤੁਝ ਬਿਨ ਕਉਨੁ ਕਰੈ' ਉਪਰ ਹੀ ਪੁਰਾਤਨ ਰੀਤ ਹੈ ।

ਮਨ ਰੇ ਛਾਡਹੁ ਭਰਮੁ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇ ਨਾਚਹੁ ਇਆ ਮਾਇਆ ਕੇ ਭਾਂਡੇ ॥ ੧ ॥
 ਸੂਰੁ ਕਿ ਸਨਮੁਖ ਹਨ ਤੇ ਡਰਪੈ ਸਤੀ ਕਿ ਸਾਂਚੈ ਭਾਂਡੇ ॥ ੧ ॥
 ਡਗਮਗ ਛਾਡਿ ਰੇ ਮਨ ਬਉਰਾ ॥
 ਅਬ ਤਉ ਜਰੋਮਰੇ ਸਿਧਿ ਪਾਈਐ ਲੀਨੇ ਹਾਥਿ ਸੰਧਉਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਾਇਆ ਕੇ ਲੀਨੇ ਇਆ ਬਿਧਿ ਜਗਤੁ ਬਿਗੂਤਾ ॥
 ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਨ ਛੋਡਉ ਸਗਲ ਉਚ ਤੇ ਉਚਾ ॥ ੨ ॥ ੨੭ ॥ ੬੮
 ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੩੩੮

ਰਾਗ ਬਿਹਾਗੜਾ ਭਾਲ ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ

ਨੋਟ : ਇਹ ਸ਼ਬਦ 'ਐਸੀ ਲਾਲ ਤੁਝ ਬਿਨ ਕਉਨੁ ਕਰੈ' ਵਾਲੀ ਹੀ ਰੀਤ ਤੇ ਗਾਇਆ
 ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਇਸ ਦੀ ਨੁਟੇਸ਼ਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਸਮਝੀ ।

ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੫, ਪੰਨਾ ੫੪੩

ਵਧੁ ਸੁਖੁ ਰੈਨੜੀਏ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੇਮੁ ਲਗਾ ॥
 ਘਟੁ ਦੁਖ ਨੀਦੜੀਏ ਪਰਸਉ ਸਦਾ ਪਗਾ ॥
 ਪਗ ਧੂਰਿ ਬਾਂਛਉ ਸਦਾ ਜਾਚਉ ਨਾਮ ਰਸਿ ਬੈਰਾਗਨੀ ।
 ਪ੍ਰਿਅ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਸਹਜ ਮਾਤੀ ਮਹਾ ਦੁਰਮਤਿ ਤਿਆਗਨੀ ॥
 ਗਹਿ ਭੁਜਾ ਲੀਨੀ ਪ੍ਰੇਮ ਭੀਨੀ ਮਿਲਨੁ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਚ ਮਗਾ ॥
 ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਧਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਹਉ ਚਰਣਹ ਸੰਗਿ ਲਗਾ ॥ ੨ ॥

ਰਾਗ ਬਿਹਾਗੜਾ ਤਾਲ ਪੰਜਤਾਲ ਦੀ ਅਸਵਾਰੀ
(ਅਸਥਾਈ)

+	2	3	4	5
			ਸ	ਪ ਸਗ ਧਸੁ
			ਵ	ਮ ਖੁ
ਪ ਮਗ ਗਮ ਰੈ ਨਨ ਝੜੀ	ਗ ਰ ਸ — ਏ s s s	ਧ — ਨੁ ਧ ਪ ਮ ਪ੍ਰਿਆ ਪ੍ਰੇ ਮ ਲ	ਗ ਸ ਗਾ ਵ	ਸਗ ਮ ਧਸੁ ਖੁ
ਪ ਮਗ ਗਮ ਰੈ ਨਨ ਝੜੀ	ਗ ਰ ਸ — ਏ s s —	ਪ — ਨੁ ਧ ਪ ਮ ਪ੍ਰਿਆ ਪ੍ਰੇ ਮ ਲ	ਗ — ਗਾ ਘ	— ਮ ਟੁਦੁ ਖ
ਪ ਪਨ ਨ ਨੀ ਝਦ ਝੜੀ	ਸੰਨ ਧੁਪ ਮਪ ਧਨੁ ਏ s s s ਝ ਪਰ	ਧਪ ਮਪ ਗ ਮ ਸਉ ਸਝ ਦਾ ਪ	ਗ ਸ ਗਾ ਵ	ਸਗ ਮ ਧਸੁ ਖੁ
ਪ ਰੈ				

ਅੰਤਰਾ

ਗ — ਗਮ ਪ ਗਧੁ ਝਰਿ	ਪ ਪਨ ਨ ਨਸੰ ਬਾਂ ਝ ਛ ਝਉ	ਸੰ — — — s ਜ ਦਾ s	ਨ ਧਪ ਜਾ s s	ਪਮ ਪ ਚਉ s
ਧ — ਧਨੁ ਨਾ ਸਮ ਝ	ਧ ਪ ਮ ਪ ਰ s ਸਿ ਬੈ	ਮ — — — ਗ — — ਮ ਰਾ s s ਗ	ਗ ਰ ਨੀ s	ਸ — s s
ਗ — ਗਮ ਪ੍ਰਿਅ ਝੜੀ ਝਗਿ	ਪ ਪਨ ਨ ਨਸੰ ਰਾ s s ਝੀ ਝ	ਸੰ — — — s ਸ ਹ ਜ ਪ	ਨ ਧਪ ਮਾ s s	ਪਮ ਪ ਤੀਸ s
ਧ — ਧਨੁ ਮ ਝਹਾ ਝ	ਧ ਪ ਮ ਪ ਦੁ ਰ ਮ ਤਿ	ਗ ਗ ਗਮ ਗ ਤਿਆ s ਗ ਨੀ	ਗਸ ਸ s s ਵ	ਸਗ ਮ ਧਸੁ ਖ
ਪ ਰੈ				

ਨੋਟ : ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ ।

ਰਾਗ ਬਿਹਾਗੜਾ ਚਉਪਦੇ ਮਹਲਾ ੫, ਘਰੁ ੨, ਪੰਨਾ ੫੩੭

ਦੂਤਨ ਸੰਗਰੀਆ ॥
 ਭੁਇ ਅੰਗਨਿ ਬਸਰੀਆ ॥
 ਅਨਿਕ ਉਪਰੀਆ ॥ ੧ ॥
 ਤਉ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰੀਆ ॥
 ਤਉ ਸੁਖ ਸਹਜਰੀਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਮਿਥਨ ਮੋਹਰੀਆ ॥
 ਅਨ ਕਉ ਮੇਰੀਆ ॥
 ਵਿਚਿ ਘੁਮਨ ਘਿਰੀਆ ॥ ੨ ॥
 ਸਗਲ ਬਟਰੀਆ ॥
 ਬਿਰਖ ਇਕਤਰੀਆ ॥
 ਬਹੁ ਬੰਧਹਿ ਪਰੀਆ ॥ ੩ ॥
 ਬਿਰੁ ਸਾਧ ਸਫਰੀਆ ॥
 ਜਹ ਕੀਰਤਨੁ ਹਰੀਆ ॥
 ਨਾਨਕ ਸਰਨਰੀਆ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥

ਪੜਤਾਲ

ਚਾਰਤਾਲ (ਅਸਥਾਈ)

+	0	2	0	3	4
			ਪ ਪਗ ਦੁ ॥ ॥	ਗਮ ॥ ॥	ਪ ਨ — ਤ ਨ ਸੰ
ਸੰ —	— ਨ	— ਪ	ਪ ਪਗ ਦੁ ॥ ॥	ਗਮ ॥ ॥	ਪ ਨ — ਤ ਨ ਸੰ
ਗ ਰੀ	॥ ਆ	॥ ॥	ਨੁ ਧਪ ਅੰ ਗ ॥	ਮਪ ਗਮ ਨਿਬ ਸਰੀ	ਗ — ਆ ॥
ਸੰ —	— ਨ	— ਪ	ਪ ਪਗ ਦੁ ॥ ॥	ਗਮ ॥ ॥	ਪ ਨ — ਤ ਨ ਸੰ
ਗ ਰੀ	॥ ਆ	॥ ॥	ਪ ਪਗ ਦੁ ॥ ॥	ਗਮ ॥ ॥	ਪ ਨ — ਤ ਨ ਸੰ
ਪ ਪਗ ਅਨਿ ਕੜ	ਗਮ ਗਰ ੜਉ ਪਰੀ	ਸ — ਆ ॥ ॥	ਪ ਪਗ ਦੁ ॥ ॥	ਗਮ ॥ ॥	ਪ ਨ — ਤ ਨ ਸੰ
ਸੰ ਗ					

ਅੰਤਰਾ ੧

ਗ —	ਗਮ ਪ	ਨ —	ਸ —	ਗ ਗਰ	ਸ —
ਤਉ ਟ	ਮੈ ਟ ਹ	ਰਿ ਟ	ਹ ਟ	ਰਿ ਕਰੀ	ਆ ਟ
ਗ —	ਗਮ ਪ	ਨ —	ਸ —	— ਨਧ	ਪ —
ਤਉ ਟ	ਮੈ ਟ ਹ	ਰਿ ਟ	ਹ —	ਰਿ ਕਰੀ	ਆ ਤਉ
ਨੁਧ ਪ	ਮਪ ਗਮ	ਗਰ ਸ	ਪ ਪਗ	ਗਮ ਪ	ਨ —
ਸੁਟ ਖ	ਸਹ ਜਰੀ	ਆ ਟ ਟ	ਦੂ ਟ ਟ	ਸ ਟ ਤ	ਨ ਸ਼
ਸੰ					
ਗ					

ਅੰਤਰਾ ੨ ਵਾਈ ਤਾਲ

0	1	2	0	1	2
ਪ ਗ ਮ	ਗ ਰ	ਸ —	ਨ ਧ ਨ	ਸ —	— —
ਮਿਥ ਨ ਮੋਟ	ਹ ਰੀ	ਆ ਟ	ਅਨ ਕ ਉ	ਮੋ ਰੀ	ਆ ਟ
ਨੁ ਧਪ ਮਪ	ਗ ਮ	ਗ —	— — ਮ	ਪ —	ਨ —
ਵਿਚਿ ਘੁ ਮਨ	ਘਿ ਰੀ	ਆ ਟ	ਦੂ ਤ ਟ	ਨ ਟ	ਸ ਸੰ
ਸੰ					
ਗ					

ਫਿਰ ਅਸਥਾਈ ਚਾਰਤਾਲ ਵਿਚ ਸ਼ੁਰੂ

×	0	2	0	3	4
ਨੁ ਪ	— —	— ਨ	— —	ਸ —	— —
ਸ ਗ	ਸ ਲ	ਸ ਬ	ਟ ਰੀ	ਆ ਟ	ਸ ਟ
ਪ —	— ਗ	— ਮ	ਗ ਰ	ਸ —	— —
ਬਿ ਰ	ਖ ਇ	ਸ ਕ	ਤ ਰੀ	ਆ ਟ	ਸ ਟ
ਨੁ —	ਧ ਪ	ਮ ਪ	ਗ ਮ	ਗ —	— —
ਬ ਹੁ	ਬੰ ਸ	ਧ ਹਿ	ਪ ਰੀ	ਆ ਟ	ਸ ਟ
ਗ —	ਮ ਪ	ਨ —	ਸ —	— —	— —
ਬਿ ਟ	ਹੁ ਸਾ	ਧ ਸੰ	ਫ ਰੀ	ਆ ਟ	ਜ ਹ
ਗੰ —	— ਰ	— —	ਸੰ —	— —	— —
ਕੀ ਰ	ਸ ਤ	ਸ ਨੁ	ਹ ਰੀ	ਆ ਟ	ਸ ਟ

ਨੁ —	ਧ ਪ	ਮ ਪ	ਗ ਮ	ਗ —	— —
ਨ ਨ	ਕ ਸ	ਸ ਰ	ਨ ਰੀ	ਆ ਸ	ਸ ਸ
ਗ —	— —	ਮ —	ਪ —	ਨ —	— —
ਦੁ ਸ	ਸ ਸ	ਸ ਸ	ਤ ਸ	ਨ ਸ	ਸੰ ਸ
ਸੰ					
ਗ					

ਫਿਰ ਅਸਥਾਈ ਸੁਰ ਚਾਰਤਾਲ ਵਿਚ

ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੪, ਪੰਨਾ ੫੩੯-੪੦

ਸਾ ਰਸਨਾ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਗੁਣ ਗਾਵੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰੇ ਰਾਮ ॥
 ਤੇ ਸੂਵਨ ਭਲੇ ਸੋਭਨੀਕ ਹਰਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸੁਣਹਿ ਹਰਿ ਤੇਰੇ ਰਾਮ ॥
 ਸੋ ਸੀਸੁ ਭਲਾ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਾਵਨੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜੋ ਜਾਇ ਲਗੈ ਗੁਰ ਪੈਰੇ ਰਾਮ ॥
 ਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਨਾਨਕੁ ਵਾਰਿਆ ਮੁਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚਿਤੇਰੇ
 ਰਾਮ ॥ ੨ ॥

ਰਾਗ ਬਿਹਾਗੜਾ ਤਾਲ ਛੋਟੀ ਤਿਨਤਾਲ

(ਅਸਥਾਈ)

+	2	0	3
	ਨੁ —	ਧ ਪ — ਮ	ਪ ਗ — ਮ
	ਸਾ ਸ	ਰ ਸ ਸ ਨਾ	ਸ ਧ ਸ ਨੁ
ਗ — ਰ —	ਸ — ਨੁ —	ਧ ਪ — ਮ	ਪ ਗ — ਮ
ਧੰ ਸ ਨੁ ਸ	ਹੈ ਸ ਸਾ ਸ	ਰ ਸ ਸ ਨਾ	ਸ ਧ ਸ ਨੁ
ਗ — ਰ —	ਸ — — —	— ਨੁ — ਧ	ਨੁ — — —
ਧੰ ਸ ਨੁ ਸ	ਹੈ ਸ ਸ ਸ	ਸ ਮੇ ਸ ਰੀ	ਜਿੰ ਸ ਦੁ ਝੀ
ਸ — — —	— — ਗ —	— ਮ — ਪ	— ਨ ਧ ਨ
ਏ ਸ ਸ ਸ	ਸ ਸ ਗੁ ਨ	ਗਾ ਵੈ ਸ ਹ	ਰਿ ਪ੍ਰ ਸ ਭ
ਸੰ ਨ ਧ ਪ	ਮ ਪ ਨੁ —	ਧ ਪ — ਮ	ਪ ਗ — ਮ
ਕੈ ਸ ਰੇ	ਰਾ ਮ ਸਾ ਸ	ਰ ਸ ਸ ਨਾ	ਸ ਧ ਸ ਨੁ
ਗ			
ਧੰ			

ਅੰਤਰਾ

	ਮ — ਤੇ S	ਗ — ਮ ਪ ਸ੍ਰ ਵ ਨ ਭ	— ਨ — — ਲੇ ਸੋ S ਭ
ਸੰ — — — ਨੀ S ਕ S	— — — — ਹ ਹਿ S S	ਗੰ — — ਰੰ ਮੇ S ਰੀ S	— — — ਸੰ ਜਿੰ S ਦੁ ਝੀ
ਸੰ — — — ਏ S S S	ਨ — — ਸੰ ਹ ਰਿ ਕੀ S	ਨ ਧ — ਪਮ ਤ ਨੁ S ਸੁS	ਪ ਗ — ਮ ਣਹਿ ਹ S ਰਿ
ਗ — ਰ — ਤੇ S ਰੇ S	ਸ — ਨੁ — ਰਾ ਮ ਸਾ S	ਧ ਪ — ਮ ਰ ਸ S ਨਾ	ਪ ਗ — ਮ S ਧ S ਨੁ
ਗ ਧ			

ਨੋਟ : ਬਾਕੀ ਸਾਰੀਆਂ ਤੁਕਾਂ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ ।

ਰਾਗ ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੫, ਪੰਨਾ ੫੪੨

ਅਤਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਨ ਮੋਹਨਾ ਘਟ ਸੋਹਨਾ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ਰਾਮ ॥
ਸੁੰਦਰ ਸੋਭਾ ਲਾਲ ਗੋਪਾਲ ਦਇਆਲ ਕੀ ਅਪਰ ਅਪਾਰਾ ਰਾਮ ॥
ਗੋਪਾਲ ਦਇਆਲ ਗੋਬਿੰਦ ਲਾਲਨ ਮਿਲਹੁ ਕੰਤ ਨਿਮਾਣੀਆ ॥
ਨੈਨ ਤਰਸਨ ਦਰਸ ਪਰਸਨ ਨਹ ਨੀਂਦ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀਆ ॥
ਗਿਆਨ ਅੰਜਨ ਨਾਮ ਬਿੰਜਨ ਭਏ ਸਗਲ ਸੀਗਾਰਾ ॥
ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰਪੈ ਸੰਤ ਜੰਪੈ ਮੇਲਿ ਕੰਤੁ ਹਮਾਰਾ ॥ ੧ ॥

ਰਾਗ ਬਿਹਾਗੜਾ ਪੰਜਤਾਲ ਦੀ ਅਸਵਾਰੀ

(ਅਸਥਾਈ)

+	2	3	4	5
ਨੁਧ ਧ ਨ ਅS ਤਿਪ੍ਰੀ S	ਸ — — — ਤ S ਮ S	ਪ ਮ ਗ ਮ ਮ S S ਨ	ਗ ਰ ਮੋ ਹ	ਸ — ਨਾ S
ਨੁਧ ਧ ਨ ਅS ਤਿਪ੍ਰੀ S	ਸ — — — ਤ S ਮ S	ਪ ਮ ਗ ਮ ਮ S S ਨ	ਗ ਰ ਮੋ ਹ	ਸ — ਨਾ S
ਪ ਨੁਧ ਪ ਘ ਟਸੋ ਹ	ਮ ਪ ਪ — — ਨਾ S S S	ਪ ਗ ਗ — ਮ ਪ੍ਰਾ S ਨ ਅ	ਗ ਰ ਧਾ ਰਾ	ਸ — ਰਾ ਮ
ਨੁਧ ਅS				

ਅੰਤਰਾ

ਗ — ਮ	ਪ — ਨ —	ਸੰ — — ਸੁਨ	ਨ ਨਧ	ਪ —
ਸੁੰ ਟਦ ਰ	ਸੋ ਭਾ ਲਾ ਲਗੇ	ਪਾ ਟ ਲ ਦਇ	ਆ ਲਟ	ਕੀ ਟ
	।			
ਪ ਨਧ ਪ	ਮ	ਪ		
ਅ ਪਰ ਟਅ	ਪ ਪ —	ਗ ਗ — ਮ	ਗ ਰ	ਸ —
	ਪਾ ਟ ਰਾ ਅ	ਪਾ ਟ ਟ ਰਾ	ਰਾ ਟ	ਮ ਟ
ਨਧ				
ਅ				

ਨੋਟ : ਬਾਕੀ ਸਾਰੀਆਂ ਤੁਕਾਂ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਦੇ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ ।

ਰਾਗ ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੯, ਪੰਨਾ ੫੩੭

ਹਰਿ ਕੀ ਗਤਿ ਨਹਿ ਕੋਊ ਜਾਨੈ ॥
ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਤਪੀ ਪਚਿ ਹਾਰੇ ਅਰੁ ਬਹੁ ਲੋਗ ਸਿਆਨੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥
ਛਿਨ ਮਹਿ ਰਾਉ ਰੇਕ ਕਉ ਕਰਈ ਰਾਉ ਰੇਕ ਕਰਿ ਡਾਰੇ ॥
ਰੀਤੇ ਭਰੇ ਭਰੇ ਸਖਨਾਵੈ ਯਹ ਤਾਕੋ ਬਿਵਹਾਰੇ ॥ ੧ ॥
ਅਪਨੀ ਮਾਇਆ ਆਪਿ ਪਸਾਰੀ ਆਪਹਿ ਦੇਖਨ ਹਾਰਾ ॥
ਨਾਨਾ ਰੂਪ ਧਰੇ ਬਹੁ ਰੰਗੀ ਸਭ ਤੇ ਰਹੈ ਨਿਆਰਾ ॥ ੨ ॥
ਅਗਨਤ ਅਪਾਰੁ ਅਲਖ ਨਿਰੰਜਨ ਜਿਹ ਸਭ ਜਗੁ ਭਰਮਾਇਓ ॥
ਸਗਲ ਭਰਮ ਤਜਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਚਰਨਿ ਤਾਹਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਓ ॥ ੩ ॥੧॥੨॥

ਰਾਗ ਬਿਹਾਗੜਾ ਤਿੰਨਤਾਲ

(ਅਸਥਾਈ)

+	2	0	3
		ਨੁ ਧ ਪ	।
		ਗ ਤਿ ਨਹਿ	ਮ ਪ ਗ ਮ
		ਸ	ਕੋ ਟ ਉ ਟ
ਗ — — ਮ	ਗ ਰ ਸ —	ਸ ਨੁ ਧ ਪ	।
ਜਾ ਟ ਟ ਨੈ	ਹ ਰਿ ਕੀ ਟ	ਟ ਗ ਤਿ ਨਹਿ	ਮ ਪ ਗ ਮ
			ਕੋ ਟ ਉ ਟ
ਗ — — ਮ	ਪ — —	— ਗ — ਮ	ਪ ਨ ਸ —
ਜਾ ਟ ਟ ਟ	ਨੈ ਟ ਟ ਟ	ਟ ਜੋ ਗੀ ਟ	ਜ ਤੀ ਟ ਟ

। ਮ ਨ ਧ ਪ ਪ ਤ ਪੀ ਪ ਚਿ	ਗ ਮ ਗ — ਹਾ ਟ ਰੇ ਟ	ਗ ਮ ਪ ਨ ਅ ਰੁ ਬ ਹੁ	ਸੰ ਰੁਸੰ ਨੁ ਧ ਲੇ ਟ ਗ ਸਿ
। ਪ ਪਮ ਗ ਮ ਆ ਟ ਟ ਨੇ	ਗ ਰ ਸ — ਹ ਰਿ ਕੀ ਟ	ਸ ਸ ਨੁ ਧ ਪ ਟ ਗ ਤਿ ਨਹਿ	। ਮ ਪ ਗ ਮ ਕੋ ਟ ਉ ਟ
ਗ ਜਾ			

ਅੰਤਰਾ

। ਮ ਨ ਧ ਪ ਪ ਰੈ ਕ ਕ ਉ	ਗ ਮ ਗ — ਕ ਰ ਈ ਟ	ਗ — ਮ ਛਿ ਨ ਮਹਿ	ਪ ਨ ਸੰ — ਰਾ ਟ ਉ ਟ
। ਪ ਪਮ ਗ ਮ ਡਾ ਟ ਟ ਟ	ਗ ਰ ਸ — ਟ ਟ ਰੇ ਟ	— ਮ ਪ ਨ ਰਾ ਟ ਉ ਟ	ਸੰ ਰੁਸੰ ਨੁ ਧ ਰੈ ਕੜ ਕ ਰਿ
। ਮ ਨ ਧ ਪ ਪ ਡ ਰੇ ਸ ਖ	ਗ ਮ ਗ — ਨਾ ਟ ਵੈ ਟ	— ਗ — ਮ ਟ ਗੀ ਤੇ ਟ	ਪ ਨ ਸੰ — ਭ ਟ ਰੇ ਟ
। ਪ ਪਮ ਗ ਮ ਹਾ ਟ ਟ ਰੇ	ਗ ਰ ਸ — ਹ ਰਿ ਕੀ ਟ	— ਮ ਪ ਨ ਯ ਹ ਤਾ ਟ	ਸੰ ਰੁਸੰ ਨੁ ਧ ਕੋ ਟ ਬਿ ਵ
। ਪ ਪਮ ਗ ਮ ਹਾ ਟ ਟ ਰੇ	ਗ ਰ ਸ — ਹ ਰਿ ਕੀ ਟ	ਸ — ਨੁ ਧ ਪ ਟ ਗ ਤਿ ਨਹਿ	। ਮ ਪ ਗ ਮ ਕੋ ਟ ਉ ਟ
ਗ ਜਾ			

ਨੋਟ : ਬਾਕੀ ਸਾਰੀਆਂ ਤੁਕਾਂ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ

ਇਸੇ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਦੂਸਰੀ ਰੀਤ

ਤਿੰਨ ਤਾਲ (ਅਸਥਾਈ)

+	2	0	3
			ਸ ਸਗ ਮ ਹ ਰਿਕੀ ਟ
ਪ ਪਮ ਗ — ਗ ਟ ਟਿ ਟ	ਮ ਪ ਨ ਸੰ ਨਹਿ ਕੋ ਉ ਟ	ਨੁਪ ਪਮ ਗਰ ਸ ਜਾ ਟ ਟ ਟ ਨੈ	— — ਸਗ ਮ ਟ ਹ ਰਿਕੀ ਟ
ਪ ਪਮ ਗ — ਗ ਟ ਟਿ ਟ	ਮ ਪ ਨ ਸੰ ਨਹਿ ਕੋ ਉ ਟ	ਨੁਪ ਪਮ ਗਰ ਸ ਜਾ ਟ ਟ ਟ ਨੈ	— — ਸਗ ਮ ਟ ਜੋ ਟ ਗੀ ਟ
ਪ ਪਮ ਗ — ਜ ਟ ਟੀ ਟ	— ਗਨੁ ਨੁਪ ਪ ਟ ਤਪੀ ਟ ਟਿ	ਮਪ ਮਪ ਗਮ ਗ ਹਾ ਟ ਟ ਟ ਰੇ	— — — ਮ ਟ ਅ ਰੁ ਬ ਦੁ
ਪ ਨ ਸੰ ਰੰਸੰ ਲੋ ਟ ਗ ਸਿ	ਨੁ ਧ ਪ ਮ ਆ ਟ ਨੇ ਸਿ	ਗ ਰ ਸ — ਆ ਟ ਨੇ ਟ	— — ਸਗ ਮ ਟ ਹ ਰਿਕੀ ਟ
ਪ ਗ			

ਅੰਤਰਾ

			ਗ — ਮ ਛਿ ਨਮ ਹਿ
ਪ ਪਨ ਨ — ਰਾ ਟ ਉ ਟ	— ਸੰ — — ਟ ਰੰ ਕਕ ਉ	— ਰੰਸੰ ਨ ਸੰ ਕ ਰਾ ਈ ਟ	— — ਗੰ ਮੰ ਟ ਟ ਰਾ ਉ
ਗੰ ਰੰ ਸੰ — ਰੇ ਟ ਟਕ ਟ	ਨੁ ਧ ਪ — ਕ ਟ ਟ ਰਿ	ਮਗ ਮ ਗ — ਛਾ ਟ ਰੇ ਟ	— — — ਮ ਟ ਟ ਗੀ ਤੇ
ਪ ਪਨ ਨ — ਛ ਟ ਰੇ ਟ	ਨ ਸੰ — — ਟ ਭ ਰੇਸ ਖ	ਸੰ ਰੰਸੰ ਨ ਸੰ ਨਾ ਟ ਵੈ ਟ	— — ਗੰ ਮੰ ਟ ਟ ਯਹ ਤਾ
ਗੰ ਰੰ ਸੰ — ਕੋ ਟ ਟਿਬ ਵ	ਨ ਧ ਪਮ ਪ ਹਾ ਟ ਟ ਟ	ਮਗ ਮ ਗ ਰ ਟ ਟ ਰੇ ਟ	ਸ — ਸਗ ਮ ਟ ਹ ਰਿਕੀ ਟ
ਪ ਗ			

ਨੋਟ : ਬਾਕੀ ਸਾਰੀਆਂ ਤੁਕਾਂ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ।

ਬਿਹਾਗੜੇ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੩, ਪੰਨਾ ੫੫੩
ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਕਰਤੀ ਸਭੁ ਜਗੁ ਫਿਰੀ ਮੇਰੀ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਇ ॥
ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਮੇਰੀ ਪਿਆਸ ਗਈ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ਘਰਿ ਆਇ ॥ ੨ ॥

ਰਾਗ ਬਿਹਾਗੜਾ ਇੰਦਰ ਤਾਲ ੧੯ ਮਾਤ੍ਰਾ
(ਅਸਥਾਈ)

+	2	3	4	5	6
				ਪ —	ਪ ਗ ਮ
				ਪ੍ਰਿਉ ਟ	ਪ੍ਰਿਉ ਟ
ਪ ਪੁਨੁ ਨ	ਸੰ — — —	ਨੁਧ ਪੁਮ ਗ ਪ	ਪੁਮਗੁ ਮ ਗੁਰੁ ਸ	ਪ —	ਪ ਗ ਮ
ਕ ਰਸ ਤੀ	ਸ ਟ ਭੁ ਟ	ਜਸ ਟਸ ਗੁ ਫਿ	ਟਸ ਟਸ ਟ ਰੀਸ ਟ	ਪ੍ਰਿਉ ਟ	ਪ੍ਰਿਉ ਟ
ਪ ਪੁਨੁ —	ਸੰ — — —	ਨੁਧ ਪੁਮ ਗ ਪ	ਪੁਮਗੁ ਗਮ ਗਰੁ ਸ	ਪ —	ਪ ਗ ਮ
ਕ ਰਸ ਤੀ	ਸ ਟ ਭੁ ਟ	ਜਸ ਟਸ ਗੁ ਫਿ	ਟਸ ਟਸ ਟਸ ਰੀਸ ਟ	ਮੇ ਟ	ਰੀ ਟ
ਪ ਪੁਨੁ ਨ	ਸੰ — — —	ਨੁਧ ਪੁਮ ਪਧ ਨੁਧ	ਪੁਮ ਗਮ ਗਰੁ ਸ	ਪ —	ਪ ਗ ਮ
ਪਿਆ ਟਸ ਸ	ਨ — — —	ਜਸ ਟਸ ਟਸ ਟਸ	ਟਸ ਟਸ ਇ ਟਸ	ਪ੍ਰਿਉ ਟ	ਪ੍ਰਿਉ ਟ
ਪ ਕ					

ਅੰਤਰਾ

				ਪ —	ਪ ਗ ਮ
				ਨਾ ਟ	ਨ ਕ
ਪ ਪੁਨੁ ਨ	ਸੰ — — —	ਗੰ — ਰੰ ਸੰ	ਨ — ਸੰ —	ਗੰ —	ਗੁੰ ਸੰ
ਸਤਿ ਗੁਰਿ	ਮਿਲਿਐ ਮੇ ਰੀ	ਪਿਆ ਟ ਸ ਟ	ਗ ਟ ਈ ਟ	ਪਿ ਟ	ਰੁ ਟ
ਨ — —	ਸੰ — — —	ਨੁਧ ਪੁਮ ਪਧ ਨੁਧ	ਪੁਮ ਗਮ ਗਰੁ ਸ	ਪ —	ਪ ਗ ਮ
ਪਾ ਟ ਇਆ	ਘ ਟ ਰਿ ਟ	ਆਸ ਟਸ ਟਸ ਟਸ	ਟਸ ਟਸ ਇਸ ਟ	ਪ੍ਰਿਉ ਟ	ਪ੍ਰਿਉ ਟ
ਪ ਕ					

ਕਾਲਬੂਤ ਦੀ ਹਸਤਨੀ ਮਨ ਬਉਰਾ ਰੇ ਚਲਤੁ ਰਚਿਓ ਜਗਦੀਸ ॥
 ਕਾਮ ਸੁਆਇ ਗਜ ਬਸਿ ਪਰੇ ਮਨ ਬਉਰਾ ਰੇ ਅੰਕਸੁ ਸਹਿਓ ਸੀਸ ॥ ੧ ॥
 ਬਿਖੈ ਬਾਚੁ ਹਰਿ ਰਾਚੁ ਸਮਝੁ ਮਨ ਬਉਰਾ ਰੇ ॥
 ਨਿਰਭੈ ਹੋਇ ਨ ਹਰਿ ਭਜੇ ਮਨ ਬਉਰਾ ਰੇ ਗਹਿਓ ਨ ਰਾਮ ਜਹਾਜੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਮਰਕਟ ਮੁਸਟੀ ਅਨਾਜ ਕੀ ਮਨ ਬਉਰਾ ਰੇ ਲੀਨੀ ਹਾਥੁ ਪਸਾਰਿ ॥
 ਛੂਟਨ ਕੇ ਸਹਸਾ ਪਰਿਆ ਮਨ ਬਉਰਾ ਰੇ ਨਾਚਿਉ ਘਰ ਘਰ ਬਾਰਿ ॥ ੨ ॥
 ਜਿਉ ਨਲਨੀ ਸੁਆਟਾ ਗਹਿਓ ਮਨ ਬਉਰਾ ਰੇ ਮਾਯਾ ਇਹੁ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥
 ਜੈਸਾ ਰੰਗੁ ਕਸੁੰਭ ਕਾ ਮਨ ਬਉਰਾ ਰੇ ਤਿਉ ਪਸਰਿਉ ਪਾਸਾਰੁ ॥ ੩ ॥
 ਨਾਵਨ ਕਉ ਤੀਰਥ ਘਨੇ ਮਨ ਬਉਰਾ ਰੇ ਪੂਜਨ ਕਉ ਬਹੁਦੇਵ ॥
 ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਛੂਟਨੁ ਨਹੀ ਮਨ ਬਉਰਾ ਰੇ ਛੂਟਨੁ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵ ॥ ੪ ॥੧॥੬॥੫੭
 ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੩੩੫

ਰਾਗ ਬਿਹਾਗੜਾ ਤਾਲ ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ

(ਅਸਥਾਈ)

+	2	0	3
		ਸੰ ਨੁ — ਸ ਮ ਸ	ਧ ਪ ਮ ਧ ੜੁ ਮ ਸ ਨ
ਪ — — ਮ ਬ ਉ ਰਾ ਸ	ਗ — — — ਸ ਸ ਸ ਸ	ਪ — — ਗ (ਜੀ) ਸ ਸ ਮ	ਰ ਸ — ਨ ੜੁ ਮ ਸ ਨ
ਸ — — — ਬ ਉ ਰਾ ਸ	— — — — ਰੇ ਸ ਸ ਸ	— ਸ ਨੁ — ਸ ਸ ਮ ਸ	ਧ ਪ ਮ ਪ ੜੁ ਮ ਸ ਨ
ਪ — — ਮ ਬ ਉ ਰਾ ਸ	ਗ — — — ਸ ਸ ਸ ਸ	ਪ — — ਗ (ਜੀ) ਸ ਸ ਮ	ਰ ਸ — ਨ ੜੁ ਮ ਸ ਨ
ਨੁ ਸ ਗ ਮ ਬ ਉ ਸ ਸ	ਪ ਧ ਨੁ ਧ ਸ ਸ ਸ ਸ	ਮ ਪ ਪ ਨੁ — ਰਾ ਸ ਮ ਸ	ਧ ਧ ਮ ਪ ੜੁ ਮ ਸ ਨ
ਪ — — ਮ ਬ ਉ ਰਾ ਸ	ਗ — — — ਸ ਸ ਸ ਸ	ਪ — — ਗ (ਜੀ) ਸ ਸ ਮ	ਰ ਸ — ਨ ੜੁ ਮ ਸ ਨ
ਸ — — — ਬ ਉ ਰਾ ਸ	— — — — ਰੇ ਸ ਸ ਸ	— — — ਨੁ ਬਿ ਖੈ ਸ ਬਾ	ਧ ਨੁ — — ਚੁ ਹ ਸ ਰਿ

ਸ — — — ਰਾ ਟ ਟ ਟ	— — — — ਚੁ ਟ ਟ ਟ	— — ਨੁ — (ਜੀ) ਸ ਮ ਟ	ਧ ਪ ਮ ਪ ਝ ਮ ਟ ਨ
ਪ — — ਮ ਬ ਉ ਰਾ ਟ	ਗ — — — ਟ ਟ ਟ ਟ	ਪ — — ਗ ਜੀ ਮ ਟ ਮ	ਰ ਸ — ਨੁ ਝ ਮ ਟ ਨ
ਸ ਬ			

ਅੰਤਰਾ

ਸ — — — ਕੀ ਟ ਟ ਟ	— — — — ਟ ਟ ਟ ਟ	ਸ — — ਨੁ ਕਾ ਲ ਟ ਝ	ਧ ਨੁ — — ਟ ਤ ਟ ਟ
ਸ — — — ਬ ਉ ਰਾ ਟ	— — ਪ — ਰੇ ਟ ਚ ਲ	ਪ — — ਗ ਹਸ ਤ ਟ ਨੀ	ਰ ਸ — ਨੁ ਟ ਮ ਟ ਨ
ਸ — — — ਦੀ ਟ ਟ ਟ	— — — — ਸ ਟ ਟ ਟ	— — — ਗ ਕੁ ਰ ਟ ਚਿਓ	ਰ ਸ — ਨੁ ਟ ਜ ਟ ਗ
ਸ — — — ਗ ਟ ਜ ਟ	— — — — ਟ ਟ ਬ ਟ	ਗ ਮ — ਪ ਕਾ ਮ ਟ ਸੁਆ	— ਨ — — ਟ ਇ ਟ ਟ
ਨ — — — ਬ ਉ ਰਾ ਟ	— — ਰੰ — ਰੇ ਟ ਅੰ ਟ	— — — ਨ ਸਿ ਟ ਪ ਰੇ	ਧ ਪ — ਧ ਟ ਮ ਟ ਨ
ਨ — — — ਸੀ ਟ ਟ ਟ	— — ਰੰ — ਸ ਟ ਅੰ ਟ	ਸ — — ਨ ਕ ਸੁ ਟ ਸ	ਧ ਪ — ਧ ਹਿ ਓ ਟ ਟ
ਸ — — — ਸੀ ਟ ਟ ਟ	ਨੁ ਧ ਪ — ਸ ਟ ਟ ਟ	— — ਨੁ — ਟ ਸ ਮ ਟ	ਧ ਪ ਮ ਪ ਝ ਮ ਟ ਨ
ਪ — — ਮ ਬ ਉ ਰਾ ਟ	ਗ — — — ਰੇ ਟ ਟ ਟ	ਪ — — ਗ (ਜੀ) ਸ ਟ ਮ	ਰ ਸ — ਨੁ ਝ ਮ ਟ ਨ
ਸ ਬ			

ਨੋਟ : ਇਸ ਤੋਂ ਅਗੇ 'ਨਿਰਭੈ ਹੋਇ ਨ ਹਰਿ ਭਜੇ' ਵਾਲੀ ਤੁਕ ਅੰਤਰੇ ਦੀ ਦੂਸਰੀ ਤੁਕ ਤੇ
ਗਾ ਕੇ ਫਿਰ ਬਾਕੀ ਸਾਰੀਆਂ ਤੁਕਾਂ ਉਪਰਲੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ।

ਬਿਰਖੇ ਹੇਠਿ ਸਭਿ ਜੰਤ ਇਕਠੇ ॥
 ਇਕਿ ਤਤੇ ਇਕਿ ਬੋਲਨਿ ਮਿਠੇ ॥
 ਅਸਤੁ ਉਦੇਤੁ ਭਇਆ ਉਠਿ ਚਲੇ ਜਿਉ ਜਿਉ ਅਉਧ ਵਿਹਾਣੀਆ ॥ ੧ ॥
 ਪਾਪ ਕਰੇਦੜ ਸਰ ਪਰ ਮੁਠੇ ॥
 ਅਜਰਾਈਲਿ ਫੜੇ ਫੜਿ ਕੁਠੇ ॥
 ਦੋਜਕਿ ਪਾਏ ਸਿਰਜਣ ਹਾਰੇ ਲੇਖਾ ਮੰਗੈ ਬਾਣੀਆ ॥ ੨ ॥
 ਸੰਗਿ ਨ ਕੋਈ ਭਈਆ ਬੇਬਾ ॥
 ਮਾਲੁ ਜੋਬਨੁ ਧਨੁ ਛੋਡਿ ਵਾਵੇਸਾ ॥
 ਕਰਣ ਕਰੀਮ ਨ ਜਾਤੇ ਕਰਤਾ ਤਿਲ ਪੀੜੇ ਜਿਉ ਘਾਣੀਆ ॥ ੩ ॥
 ਖੁਸਿ ਖੁਸਿ ਲੈਦਾ ਵਸਤੁ ਪਰਾਈ ॥
 ਵੇਖੈ ਸੁਣੈ ਤੇਰੈ ਨਾਲਿ ਖੁਦਾਈ ॥
 ਦੁਨੀਆ ਲਬਿ ਪਇਆ ਖਾਤ ਅੰਦਰਿ ਅਗਲੀ ਗਲ ਨ ਜਾਣੀਆ ॥ ੪ ॥
 ਜਮਿ ਜਮਿ ਮਰੈ ਮਰੈ ਫਿਰਿ ਜੰਮੈ ॥
 ਬਹੁਤੁ ਸਜਾਇ ਪਇਆ ਦੇਸਿ ਲੰਮੈ ॥
 ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ਤਿਸੈ ਨ ਜਾਣੀ ਅੰਧਾ ਤਾ ਦੁਖੁ ਸਹੈ ਪਰਾਣੀਆ ॥ ੫ ॥
 ਖਾਲਕ ਥਾਵਹੁ ਭੁਲਾ ਮੁਠਾ ॥
 ਦੁਨੀਆ ਖੇਲੁ ਬੁਰਾ ਰੁਠੁ ਤੁਠਾ ॥
 ਸਿਦਕੁ ਸਬੂਰੀ ਸੰਤੁ ਨ ਮਿਲਿਓ ਵਡੇ ਆਪਣੇ ਭਾਣੀਆ ॥ ੬ ॥
 ਮਉਲਾ ਖੇਲ ਕਰੇ ਸਭਿ ਆਪੇ ॥
 ਇਕਿ ਕਢੇ ਇਕਿ ਲਹਰਿ ਵਿਆਪੇ ॥
 ਜਿਉ ਨਚਾਏ ਤਿਉ ਤਿਉ ਨਚਨਿ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਕਿਰਤ ਵਿਹਾਣੀਆ ॥ ੭ ॥
 ਮਿਹਰ ਕਰੇ ਤ ਖਸਮੁ ਧਿਆਈ ॥
 ਸੰਤਾ ਸੰਗਤਿ ਨਰਕਿ ਨ ਪਾਈ ॥
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ਦਾਨੁ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਣ ਗੀਤਾ ਨਿਤ ਵਖਾਣੀਆ ॥ ੮ ॥

੨ ॥ ੮ ॥ ੧੨ ॥ ੨੦

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫, ਪੰਨਾ ੧੦੧੬-੨੦

ਤਾਲ ਤਲਵਾੜਾ (ਅਸਥਾਈ)

+	2	+	2
ਰੰ — — ਸੰ	ਸੰ — — —	ਨ — — —	— — ਰੰ —
ਘਾ ਟ ਟ ਟੀ	ਤਿ ਲ ਪੀ ਟ	ਛੇ ਟ ਟ ਟ	ਟ ਜਿਉ ਟ ਟ
			।
ਗ ਮ ਗ —	ਨ ਧ ਨ —	ਧ ਪ ਧ —	ਪ ਮ ਪ —
ਟ ਟ ਟ ਟ	ਆ ਟ ਟ ਟ	ਟ ਟ ਟ ਟ	ਟ ਟ ਟ ਟ
ਰੰ — — ਸੰ	ਸੰ — — —	ਨ — — —	— — ਰੰ —
ਘਾ ਟ ਟ ਟੀ	ਤਿ ਲ ਤੀ ਟ	ਛੇ ਟ ਟ ਟ	ਟ ਜਿਉ ਟ ਟ
			।
ਗ ਮ ਗ ਮ	ਨ ਧ ਨ —	ਧ ਪ ਧ —	ਪ ਮ ਪ —
ਟ ਟ ਟ ਟ	ਆ ਟ ਟ ਟ	ਟ ਟ ਟ ਟ	ਟ ਟ ਟ ਟ
ਸ — — —	ਪ — — —	ਗ — — —	ਰ ਸ — ਨ
ਘਾ ਟ ਟ ਟੀ	ਤਿ ਲ ਪੀ ਟ	ਛੇ ਟ ਟ ਟ	ਟ ਜਿਉ ਟ ਟ
			।
ਗ — — —	— — — —	ਗ ਮ ਪ ਪ	ਪ ਮ ਪ —
ਟ ਟ ਟ ਟ	ਆ ਟ ਟ ਟ	ਘਾ ਟ ਟੀ ਟ	ਆ ਟ ਟ ਟ
ਸ — — —	ਪ — — —	ਗ — — —	ਰ ਸ — ਨ
ਘਾ ਟ ਟ ਟੀ	ਤਿ ਲ ਪੀ ਟ	ਛੇ ਟ ਟ ਟ	ਟ ਜਿਉ ਟ ਟ
			।
ਰੰ	ਸੰ — — —	ਨ — — —	— — ਰੰ —
ਘਾ ਟ ਟੀਆ	ਤਿ ਲ ਪੀ ਟ	ਛੇ ਟ ਟ ਟ	ਟ ਜਿਉ ਟ ਟ

ਅੰਤਰਾ

ਸੰ — — —	ਮ	ਪ — ਨ —	— ਸੰ — —
ਟ ਟ ਟ ਟ	ਗ — — ਮ	ਹੇ ਟ ਟਿ ਟ	ਟ ਸ ਭਿ ਟ
	ਬਿ ਰ ਖੈ ਟ		
ਪ — — —	— — — —	ਨ ਧ ਨ —	— ਧ ਪ —
ਟ ਟ ਟ ਟ	ਜੇ ਟ ਤ ਦਿ	ਕ ਟ ਟ ਟ	ਟ ਠੇ ਟ ਟ
ਸੰ — — —	ਗ — — ਮ	ਪ — ਨ —	— ਸੰ — —
ਟ ਟ ਟ ਟ	ਇ ਕਿ ਭ ਟ	ਤੇ ਟ ਟ ਟ	ਟ ਇ ਕਿ ਟ
ਸੰ — — —	— — — —	ਨ ਧ ਨ —	— ਧ ਪ —
ਟ ਟ ਟ ਟ	ਬੋ ਟ ਲ ਨਿ	ਮਿ ਟ ਟ ਟ	ਟ ਠੇ ਟ ਟ

ਪ — — — ੜ ੜ ੜ ੜ	ਗ — — — ਅ ਸ ਤੁ ਉ	ਪ — ਨ — ਦੋ ੜ ੜ ੜ	— ਸ — — ੜ ਤੁ ੜ ੜ
ਸ — — — ੜ ੜ ੜ ੜ	— — — — ਭਇ ਆ ਉ ਠਿ	ਨ ਧ ਨ — ਚ ੜ ੜ ੜ	— ਧ ਪ — ੜ ਲੇ ੜ ੜ
ਪ — — — ੜ ੜ ੜ ੜ	ਸ — — — ਜਿ ਉ ਜਿ ਉ	ਨ — — — ਅਉ ੜ ੜ ੜ	— — — ਰ ੜ ਧ ੜ ਵਿ ।
ਰ — — — ਸ ਹਾ ੜ ੜ ਠੀ	ਨ ਧ ਨ — ਆ ੜ ੜ ੜ	ਧ ਪ ਧ — ੜ ੜ ੜ ੜ	ਪ ਮ ਪ — ੜ ੜ ੜ ੜ
ਗ ਮ ਗ — ੜ ੜ ੜ ੜ	ਪ — — — ਤਿ ਲ ਪੀ ੜ	ਗ — — — ਕੇ ੜ ੜ ੜ	ਰ ਸ — ਨ ੜ ਜਿਉ ੜ ੜ ।
ਸ — — — ਘਾ ੜ ੜ ਠੀ	— — — — ਆ ੜ ੜ ੜ	ਗ ਮ ਪ ਧ ਘਾ ੜ ਠੀ ੜ	ਪ ਮ ਪ — ਆ ੜ ੜ ੜ
ਗ — — — ੜ ੜ ੜ ੜ	ਪ — — — ਤਿ ਲ ਪੀ ੜ	ਗ — — — ਕੇ ੜ ੜ ੜ	ਰ ਸ — ਨ ੜ ਜਿਉ ੜ ੜ
ਸ — — — ਘਾ ੜ ੜ ਠੀ	ਸ — — — ਤਿ ਲ ਪੀ ੜ	ਨ — — — ਕੇ ੜ ੜ ੜ	— — — ਰ ੜ ਜਿਉ ੜ ੜ
ਚ ਘਾਣੀਆ			

ਨੋਟ : ਇਹ ਰੀਤ ਨੁੱਟੋਸਨ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ । ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ (ਪੂਰਾ ਚਰਣ) ਇਸੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਉਣੇ ਹਨ ਅਤੇ ਹਰ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਪਿਛੋਂ ਅਸਥਾਈ ਉਪਰਲੀਆਂ ਸੁਰਾਂ (ਤਾਰ ਸਪਤਕ) ਤੇ ਹੀ ਲਾਉਣੀ ਹੈ ।

ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਕਉ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਬਹੁ ਤਪਤੈ ਜਿਉ ਤ੍ਰਿਖਾਵੰਤੁ ਬਿਨੁ ਨੀਰ ॥ ੧ ॥
 ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਲਗੈ ਹਰਿ ਤੀਰ ॥
 ਹਮਰੀ ਬੇਦਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨੈ ਮੇਰੇ ਮਨ ਅੰਤਰ ਦੀ ਪੀਰ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕੀ ਕੋਈ ਬਾਤ ਸੁਨਾਵੈ ਸੋ ਭਾਈ ਸੋ ਮੇਰਾ ਬੀਰ ॥ ੨ ॥
 ਮਿਲੁ ਮਿਲੁ ਸਖੀ ਗੁਣ ਕਹੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਲੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਧੀਰ ॥ ੩ ॥
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ਹਰਿ ਆਸ ਪੁਜਾਵਹੁ ਹਰਿ ਦਰਸਨਿ ਸਾਂਤਿ ਸਰੀਰ ॥ ੪ ॥

੬ ॥ ਛਕਾ ੧ ॥

ਗੋਤ ਮਹਲਾ ੪, ਪੰਨਾ ੮੯੧-੯੨

ਰਾਗ ਬਿਹਾਗ ਤਾਲ ਤਿੰਨਤਾਲ

(ਅਸਥਾਈ)

+	2	0	3
		ਸ ਗ ਮ ਪ੍ਰੇ ਮੁ ਲ	ਪ — ਨ ਧ ਗੋਂ ਟ ਹ ਰਿ
ਧਨ ਸੰ ਨ ਧ ਤੀਓਂ ਟ ਰ ਟ	ਪਮ ਪ ਗ ਮ ਮੋਂ ਰੈ ਮ ਨਿ	— ਸ ਗ ਮ ਟ ਪ੍ਰੇ ਮੁ ਲ	ਪ — ਨ — ਗੋਂ ਟ ਹ ਰਿ
ਧਨ ਸੰ ਨ ਧ ਤੀਓਂ ਟ ਰ ਟ	ਪਮ ਪ ਗ ਮ ਮੋਂ ਰੈ ਮ ਨਿ	— — ਗ ਗਮ ਟ ਟ ਹਰਿ ਦਰ	ਪ ਨ — — ਸਨ ਕਉ ਅੰ ਰਾ
ਧ ਨ ਸੰ — ਟ ਅ ਨ ਬਹੁ	— ਨ ਰੰ ਸੰ ਟ ਤ ਪ ਤੈ	ਨ — — — ਜਿਉ ਤ੍ਰਿ ਖਾ ਵੇ	ਧਨ ਸੰ ਸੰਨ ਧ ਤ੍ਰਿ ਟ ਟਿਬ ਨੁ
ਪਮ ਪ ਗ ਮ ਨੀਓਂ ਟ ਟ ਰ	ਗ — ਗਸ ਸ ਮੋਂ ਰੈ ਅ ਨਿ	— — ਗ ਮ ਟ ਪ੍ਰੇ ਮੁ ਲ	ਪ — ਨ — ਗੋਂ ਟ ਹ ਰਿ
ਸੰ ਤੀ			

ਅੰਤਰਾ

		ਗ ਗਮ ਹਮ ਰੀਓਂ	ਪ ਨ — — ਬੇ ਟ ਦ ਨ
ਧ ਨ ਸੰ — ਟ ਹਰਿ ਟਪੁ ਭੁ	— ਨ ਰੰ ਸੰ ਟ ਜਾ ਟ ਨੇ	ਨ — — — ਮੇਰੇ ਮਨ ਅੰ ਤ	ਧਨ ਸੰ ਸੰਨ ਧ ਰੋਂ ਟ ਟਕੀ ਟ
ਪਮ ਪ ਗ ਮ ਪੀਓਂ ਟ ਟ ਰ	ਗ — ਗਸ ਸ ਮੋਂ ਰੈ ਅ ਨਿ	— — ਗ ਮ ਟ ਪ੍ਰੇ ਮੁ ਲਾ	ਪ — ਨ — ਗੋਂ ਟ ਹ ਰਿ
ਸੰ ਤੀ			

ਨੋਟ : ਬਾਕੀ ਸਾਰੀਆਂ ਤੁਕਾਂ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ ।

ਬਿਹਾਗ ਦੀ ਸਰਗਮ ਲਗਪਗ ਡੇਢ ਦੇ ਸੌ ਸਾਲ ਦੀ ਪੁਰਾਣੀ

ਤਿੰਨਤਾਲ (ਅਸਥਾਈ)

+	2	0	3
			ਗ ਮ ਪ —
ਸ — — —	ਨ ਧ ਪ —	ਗ — ਸ —	ਗ ਮ ਪ —
ਸ — — —	ਨ ਧ ਪ —	ਗ — ਸ ਗ	— ਨ ਸ —
ਪ — ਨ ਸ	ਸ — ਗ ਰ	ਸ — ਗ ਮ	ਪ ਗ — ਮ
ਪ — ਨ —	ਗ — ਪ ਮ	ਗ ਰ ਸ —	ਗ ਮ ਪ —
ਸ			

ਅੰਤਰਾ

ਗ — ਮ ਪ	— ਨ ਸ —	ਗ ਰ ਸ —	ਨ — ਧ ਨ
ਨ ਧ ਪ ਧ	ਪ ਮ ਗ —	ਪ ਮ ਗ ਰ	ਸ — ਨ ਪ
ਪ ਨ ਸ —	— ਗ — ਮ	ਪ — ਨ ਸ	— ਗ — ਰ
ਮ — ਗ ਰ	ਸ ਨ ਧ ਪ	ਮ ਗ ਰ ਸ	ਗ ਮ ਪ —
ਸ			

ਨੋਟ : ਇਸ ਸਰਗਮ ਦੀ ਦੁਗਣ ਤਿਗਣ ਆਦਿਕ ਤੇ ਇਸ ਦੇ ਤਿੰਨ, ਛੇ, ਨੌ ਮੁਕਾ ਸਭ ਕੁਝ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਤਨੀ ਕੋਈ ਮਿਹਨਤ ਕਰੇ ਉਤਨਾ ਹੀ ਇਸ ਸਰਗਮ ਵਿਚ ਵਧੇਰੇ ਦਿਲਚਸਪੀ ਤੇ ਰਸ ਪੈਦਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਇਸ ਦੀ ਦੁਗਣ ਤਿਗਣ ਤੇ ਮੁਕਾ ਆਦਿਕ ਦੀ ਨੁਟੇਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਰਿਕਾਰਡ ਹੀ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਰਾਗ ਵਡਹੰਸ

MS. B. 1. 1.

ਰਾਗ ਵਡਹੰਸ

ਵਡਹੰਸ ਦੋ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਕ ਖੌੜਵ ਸੰਪੂਰਣ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਗੰਧਾਰ ਅਵਰੋਹੀ ਵਿਚ ਲਗਦੀ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਮੱਤ ਅਨੁਸਾਰ ਵਡਹੰਸ ਖੌੜਵ ਹੈ। ਦੋਹਾਂ ਵਿਚ ਹੀ ਪ ਵਾਦੀ ਤੇ ਰ ਸੰਵਾਦੀ ਹੈ। ਅਲਾਹਣੀਆਂ ਦੀਆਂ ਗੀਤਾਂ ਵਿਚ ਦੋਨੋਂ ਵਡਹੰਸ ਹੀ ਹਨ। ਤਾਰ ਸਪਤਕ ਦੀ ਸੰ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਕੇ ਹੈ।

ਖਮਾਜ ਅੰਗ	ਪ ਵਾਦੀ	ਸਮਾਂ ਦਿਨ ਤੀਜਾ ਪਹਿਰ
ਖੌੜਵ ਸੰਪੂਰਣ	ਰ ਸੰਵਾਦੀ	

ਆਰੋਹੀ : ਸ ਰ ਮ ਪ, ਧ ਨੁ ਪ ਨ ਸ

ਅਵਰੋਹੀ : ਸ ਨੁ ਪ ਧ ਮ ਗ ਰ ਸ ਨੁ ਸ

ਆਲਾਪ : ਸ, ਰ, ਮ, ਪ, ਨੁ ਪ, ਧ ਪ, ਮ ਗ ਰ, ਸ, ਨੁ ਪੁ ਨੁ ਸ, ਨੁ ਸ, ਰ ਮ ਪ

ਨ ਸ, ਮਗਰੰਸਨਸ, ਰੰਗਰੰਸਨਸ, ਪਪੰਧੰਮਗਰੰਸ, ਨਸ, ਸ ਨੁਪ
ਮਰ, ਮਪ, ਧਨੁਪ, ਮਰ, ਪਮਗਰਸ,

ਵਡਹੰਸ ਦੂਸਰਾ ਅੰਗ

ਆਰੋਹੀ : ਸ ਰ ਮ ਪ ਧ ਨੁ ਪ ਨ ਰ

ਅਵਰੋਹੀ : ਸ ਨੁ ਪ ਧ ਪ ਮ ਰ ਸ

ਰਾਗ ਵਡਹੰਸ ਮਹਲਾ ੧, ਘਰ ਪ ਅਲਾਹਣੀਆਂ, ਪੰਨਾ ੫੭੮-੭੯

ਧੰਨੁ ਸਿਰੰਦਾ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹ ਜਿਨਿ ਜਗੁ ਧੰਧੈ ਲਾਇਆ ॥
ਮੁਹਲਤਿ ਪੁਨ ਪਾਈ ਭਰੀ ਜਾਨੀਅੜਾ ਘਤਿ ਚਲਾਇਆ ॥
ਜਾਨੀ ਘਤਿ ਚਲਾਇਆ ਲਿਖਿਆ ਆਇਆ ਰੁੰਨੇ ਵੀਰ ਸਬਾਏ ॥
ਕਾਂਇਆ ਹੰਸ ਥੀਆ ਵੇਡੋੜਾ ਜਾਂ ਦਿਨ ਪੁੰਨੇ ਮੇਰੀ ਮਾਏ ॥
ਜੇਹਾ ਲਿਖਿਆ ਤੇਹਾ ਪਾਇਆ ਜੇਹਾ ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਇਆ ॥
ਧੰਨੁ ਸਿਰੰਦਾ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਜਿਨਿ ਜਗੁ ਧੰਧੈ ਲਾਇਆ ॥ ੧ ॥
ਸਾਹਿਬ ਸਿਮਰਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈਹੋ ਸਭਨਾ ਏਹੁ ਪਇਆਣਾ ॥
ਏਥੈ ਧੰਧਾ ਕੂੜਾ ਚਾਰਿ ਦਿਹਾ ਆਗੈ ਸਰਪਰ ਜਾਣਾ ॥
ਆਗੈ ਸਰਪਰ ਜਾਣਾ ਜਿਉ ਮਿਹਮਾਣਾ ਕਾਹੇ ਗਾਰਬੁ ਕੀਜੈ ॥

ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਦਰਗਹ ਸੁਖੁ ਪਾਇਐ ਨਾਮੁ ਤਿਸੇ ਕਾ ਲੀਜੇ ॥
 ਆਗੇ ਹੁਕਮੁ ਨ ਚਲੈ ਮੂਲੇ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਕਿਆ ਵਿਹਾਣਾ ॥
 ਸਾਹਿਬੁ ਸਿਮਰਿਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਹੋ ਸਭਨਾ ਏਹੁ ਪਇਆਣਾ ॥ ੨ ॥
 ਜੋ ਤਿਸ ਭਾਵੈ ਸੰਮੂਖ ਸੋ ਥੀਐ ਹੀਲੜਾ ਏਹੁ ਸੰਸਾਰੇ ॥
 ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਾਚੜਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰੇ ॥
 ਸਾਚਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰੇ ਅਲਖ ਅਪਾਰੇ ਤਾਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥
 ਆਇਆ ਤਿਨਕਾ ਸਫਲੁ ਭਇਆ ਹੈ ਇਕ ਮਨਿ ਜਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ॥
 ਢਾਹੇ ਢਾਹਿ ਉਸਾਰੇ ਆਪੇ ਹੁਕਮਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰੇ ॥
 ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੰਮੂਖ ਸੋ ਥੀਐ ਹੀਲੜਾ ਏਹੁ ਸੰਸਾਰੇ ॥ ੩ ॥
 ਨਾਨਕ ਰੁਨਾ ਬਾਬਾ ਜਾਣੀਐ ਜੇ ਰੋਵੈ ਲਾਇ ਪਿਆਰੇ ॥
 ਵਾਲੇਵੇ ਕਾਰਣਿ ਬਾਬਾ ਰੋਈਐ ਰੋਵਣੁ ਸਗਲ ਬਿਕਾਰੇ ॥
 ਰੋਵਣੁ ਸਗਲ ਬਿਕਾਰੇ ਗਾਫਲੁ ਸੰਸਾਰੇ ਮਾਇਆ ਕਾਰਣਿ ਰੋਵੈ ॥
 ਚੰਗਾ ਮੰਦਾ ਕਿਛੁ ਸੁਝੈ ਨਾਹੀ ਇਹੁ ਤਨੁ ਏਵੇ ਖੋਵੈ ॥
 ਐਥੇ ਆਇਆ ਸਭੁ ਕੋ ਜਾਸੀ ਕੂੜਿ ਕਰਹੁ ਅਹੰਕਾਰੇ ॥
 ਨਾਨਕ ਰੁਨਾ ਬਾਬਾ ਜਾਣੀਐ ਜੇ ਰੋਵੈ ਲਾਇ ਪਿਆਰੇ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥

ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ

+	2	0	3
		ਨ ਧੰ	— — — — ੜ ਨੁ ੜ ਸਿ
ਸੰ — ਨੁ — ਰੰ ੜ ੜ ੜ	ਪ — ਮ — ਦਾ ੜ ੜ ੜ	ਰ — — — ੜ ੜ ੜ ਸ	— ਨੁ — — ੜ ਚਾ ੜ ੜ
ਸ — — — ਪਾ ੜ ੜ ਤਿ	— — — — ਸਾ ੜ ਹੁ ੜ	— — — ਨ ੜ ੜ ੜ ਧੰ	— — — — ੜ ਨੁ ੜ ਸਿ
ਸੰ — ਨੁ — ਰੰ ੜ ੜ ੜ	ਪ — ਮ — ਦਾ ੜ ੜ ੜ	ਰ — — — ੜ ੜ ੜ ਸ	— ਨੁ — — ੜ ਚਾ ੜ ੜ
ਸ — — — ਪਾ ੜ ੜ ਤਿ	— — — — ਸਾ ੜ ਹੁ ੜ	— — — ਮ ੜ ੜ ੜ ਜਿ	ਰ ਮ — — ਨਿ ਜ ੜ ਗੁ
ਪ — — — ਧੰ ੜ ੜ ੜ	ਨੁ — ਪ — ਧੰ ੜ ੜ ੜ	— — — ਮ ੜ ੜ ੜ ਜਿ	ਰ ਮ — — ਨਿ ਜ ੜ ਗੁ
ਪ — — — ਧੰ ੜ ੜ ੜ	ਨੁ — ਪ — ਧੰ ੜ ੜ ੜ	— — — ਨੁ ੜ ੜ ੜ ਜਿ	— — — ਧ ਨਿ ਜ ੜ ਗੁ

ਪ — ਧ — ਧੰ ਟ ਟ ਟ	ਨੁ — ਸੰ — ਧੰ ਟ ਟ ਟ	ਨ ਧ ਪ ਮ ਲਾ ਟ ਟ ਟ	ਰ — ਸ ਨੁ ਇਆ ਟ ਟ ਟ
ਸ — — — (ਵਾ) ਟ ਟ ਟ	— — — — ਟ ਟ ਟ ਟ	— — — ਨ ਟ ਟ ਟ ਮੁ	— — — — ਹ ਲ ਟ ਟ
ਸੰ — ਨੁ — ਪੁੰ ਟ ਟ ਟ	ਪ — ਮ — ਨ ਟ ਟ ਟ	ਰ — — — ਟ ਟ ਟ ਪਾ	— ਨੁ — — ਟ ਈ ਟ ਟ
ਸ — — — ਰੀ ਟ ਟ ਟ	— — — — (ਵਾ) ਟ ਟ ਟ	— — — ਨ ਟ ਟ ਟ ਮੁ	— — — — ਹ ਲ ਟ ਟ
ਸੰ — ਨੁ — ਪੁੰ ਟ ਟ ਟ	ਪ — ਮ — ਨ ਟ ਟ ਟ	ਰ — — — ਟ ਟ ਟ ਪਾ	— ਨੁ — — ਟ ਈ ਟ ਟ
ਸ — — — ਰੀ ਟ ਟ ਟ	— — — — (ਵਾ) ਟ ਟ ਟ	— — — ਮ ਟ ਟ ਟ ਜਾ	ਰ ਮ — — ਟ ਨੀ ਟ ਟ
ਪ — — — ਡਾ ਟ ਟ ਟ	ਨੁ — ਪ — ਟ ਟ ਟ ਟ	— — — ਮ ਟ ਟ ਟ ਜਾ	ਰ ਮ — — ਟ ਨੀ ਟ ਟ
ਪ — — — ਡਾ ਟ ਟ ਟ	ਨੁ — ਪ — ਟ ਟ ਟ ਟ	— — — ਨੁ ਟ ਟ ਟ ਜਾ	— — — ਧ ਟ ਨੀ ਟ ਟ
ਪ — ਧ — ਡਾ ਟ ਟ ਟ	ਨੁ — ਸੰ — ਘ ਟ ਟ ਟ	ਨੁ ਧ ਪ ਮ ਲਾ ਟ ਟ ਟ	ਰ — ਸ ਨੁ ਇਆ ਟ ਟ ਟ
ਸ — — — (ਵਾ) ਟ ਟ ਟ	— — ਮ — ਟ ਟ (ਮੈ) ਟ	ਗੰ — ਰੰ — ਵਾ ਟ ਰੀ ਟ	ਸੰ — ਨ — ਜਾ ਟ ਨੀ ਟ
ਨ — — ਸੰ ਟ ਟ ਟ ਘ	— ਰੰ — — ਤਿ (ਜੀ) ਟ ਟ	— — — ਗੰ ਟ ਟ ਟ ਲਾ	ਰੰ ਸੰ — ਨ ਟ ਇਆ ਟ ਟ
ਸੰ — — — (ਵਾ) ਟ ਟ ਟ	— — ਮ — ਟ ਟ (ਮੈ) ਟ	ਗੰ — ਰੰ — ਵਾ ਟ ਰੀ ਟ	ਸੰ — ਨ — ਜਾ ਟ ਨੀ ਟ
ਨ — — ਸੰ ਟ ਟ ਟ ਘ	— ਰੰ — — ਤਿ (ਜੀ) ਟ ਟ	— — — ਗੰ ਟ ਟ ਟ ਲਾ	ਰੰ ਸੰ ਨ — ਟ ਇਆ ਟ ਟ
ਸੰ — — — (ਵਾ) ਟ ਟ ਟ	ਸੰ — — — ਲਿ ਖਿ ਆ ਟ	— — — ਗੰ ਆ ਦਿ ਆ ਟ	— — — ਰੰ ਰੁੰ ਟ ਟੇ ਟ
ਰੰ — — — ਵੀ ਟ ਰ ਸ	— — — ਮੰ ਬਾ ਏ ਟ (ਮੈ)	ਗੰ — ਰੰ — ਵਾ ਟ ਰੀ ਟ	ਸੰ — ਨ — ਜਾ ਟ ਨੀ ਟ

ਨ — — ਸੰ ੜ ੜ ੜ ਘ	— ਰ — — ਤਿ (ਜੀ) ੜ ਚ	— — — ਗੰ ੜ ੜ ੜ ਲਾ	ਰੰ ਸੰ — ਨ ੜ ਇਆ ੜ ੜ
ਸੰ — — — (ਵਾ) ੜ ੜ ੜ	— — ਮੰ — ੜ ੜ (ਸੰ ੜ	ਗੰ — ਰ — ਵਾ ੜ ਰੀ ੜ)	ਸੰ — ਨ — ਜਾ ੜ ਨੀ ੜ
ਨ — — ਸੰ ੜ ੜ ੜ ਘ	— ਰ — — ਤਿ (ਜੀ) ੜ ਚ	— — — ਗੰ ੜ ੜ ੜ ਲਾ	ਰੰ ਸੰ — ਨ ੜ ਇਆ ੜ ੜ
ਸੰ (ਵਾ)			

ਦੂਜਾ ਅੰਤਰਾ

		ਮੰ ਕਾ	ਰੰ ਮੰ — — ੜ ਇਆਂ ੜ ੜ
ਪੰ — — — ਹੀ ੜ ੜ ੜ	ਪੰ — — — ਸ ੜ ੜ ੜ	— — — ਪੰ ੜ ੜ ੜ ਥੀ	ਮੰ ਧੰ — ਪੰ ੜ ਆ ੜ ਵੇ
ਮੰ — — — ਛੋ ੜ ੜ ੜ	ਗੰ — ਰ — ੜਾ ੜ ੜ ੜ	— — — ਮੰ ੜ ੜ ੜ ਕਾ	ਰੰ ਮੰ — — ੜ ਇਆਂ ੜ ੜ
ਪੰ — — — ਹੀ ੜ ੜ ੜ	ਪੰ — — — ਸ ੜ ੜ ੜ	— — — ਪੰ ੜ ੜ ੜ ਥੀ	ਮੰ ਧੰ — ਪੰ ੜ ਆ ੜ ਵੇ
ਮੰ — — — ਛੋ ੜ ੜ ੜ	ਗੰ — ਰ — ੜਾ ੜ ੜ ੜ	ਮੰ — — — ਜਾ ੜ ਦਿ ਨ	— — ਗੰ — ਪ੍ਰੀ ੜ ਨੇ ੜ
ਗੰ — ਰ — ਮੋ ੜ ਰੀ ੜ	— — — ਮੰ ਮਾ ੜ ਏ (ਮੋ	ਗੰ — ਰ — ਵਾ ੜ ਰੀ ੜ)	ਸੰ — ਨ — ਜਾ ੜ ਨੀ ੜ
ਨ — — ਸੰ ੜ ੜ ੜ ਘ	— ਰ — — ਤਿ (ਜੀ) ੜ ਚ	— — — ਗੰ ੜ ੜ ੜ ਲਾ	ਰੰ ਸੰ — ਨ ੜ ਇਆ ੜ ੜ
ਸੰ — — — (ਵਾ) ੜ ੜ ੜ	— — ਮੰ — ੜ ੜ ਸੰ ੜ	ਗੰ — ਰ — ਵਾ ੜ ਰੀ ੜ	ਸੰ — ਨ — ਜਾ ੜ ਨੀ ੜ
ਨ — — ਸੰ ੜ ੜ ੜ ਘ	— ਰ — — ਤਿ (ਜੀ) ੜ ਚ	— — — ਗੰ ੜ ੜ ੜ ਲਾ	ਰੰ ਸੰ — ਨ ੜ ਇਆ ੜ ੜ
ਸੰ (ਵਾ)			

ਨੋਟ : 'ਧੰਨ ਸਿਰੰਦਾ ਸਚਾ ਪਾਤਸਾਹ' ਇਹ ਦੋ ਤੁਕਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅੰਤਰਾ ਹੈ । 'ਜਾਨੀ ਘਤ ਚਲਾਇਆ' ਇਹ ਪੂਰੀ ਤੁਕ ਅਸਥਾਈ ਹੈ । 'ਕਾਇਆਂ ਹੋਸ ਥੀਆ ਵੇਛੋੜਾ' ਇਹ ਪੂਰੀ ਤੁਕ ਦੂਜਾ ਅੰਤਰਾ ਹੈ । 'ਜੇਹਾ ਲਿਖਿਆ ਤੇਹਾ ਪਾਇਆ' ਇਹ ਦੋ ਤੁਕਾਂ 'ਧੰਨ ਸਿਰੰਦਾ ਸਚਾ ਪਾਤਸਾਹ' ਵਾਲੇ ਪਹਿਲੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ ।

ਕਈ ਪੁਰਾਣੇ ਰਾਗੀ ਸਿੰਘ ਤੇ ਰਬਾਬੀ ਇਕੋ ਹੀ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਤੁਕਾਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਸਨ । ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਅਧੀ ਗੀਤ ਹੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ । ਅਸਲ ਪੁਰਾਤਨ ਗੀਤ ਵਿਚ ਪਹਿਲੇ ਚਰਣ ਵਿਚ ਦੋ ਹੀ ਅੰਤਰੇ ਹਨ । ਬਾਕੀ ਤਿੰਨ ਚਰਣ ਦੂਸਰੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ 'ਕਾਇਆ ਹੀਸ ਬੀਆ ਵੇਛੋੜਾ' ਵਾਲੀ ਤੁਕ ਤੇ ਦੋ ਦੋ ਤੁਕਾਂ ਇਕੱਠੀਆਂ ਲਾ ਕੇ ਗਾਉਣੇ ਹਨ । ਇਹ ਗੀਤ ਪੂਰੀ ਪੂਰੀ 4 ਚਰਣ ਟੇਪ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਗੀਤ ਦੀ ਨੁਟੇਸ਼ਨ ਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ।

ਜਿਥੈ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਰੇ ॥
ਸੇ ਅਸਥਲ ਸੋਇਨ ਚਉਥਾਰੇ ॥
ਜਿਥੈ ਨਾਮੁ ਨ ਜਪੀਐ ਮੇਰੇ ਗੋਇਦਾ ਸੇਈ ਨਗਰ ਉਜਾੜੀ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥
ਹਰਿ ਰੁਖੀ ਰੋਟੀ ਖਾਇ ਸਮਾਲੇ ॥
ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੇ ॥
ਖਾਇ ਖਾਇ ਕਰੇ ਬਦਫੈਲੀ ਜਾਣੁ ਵਿਸੂਕੀ ਵਾੜੀ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥
ਸੰਤਾ ਸੇਤੀ ਰੰਗੁ ਨ ਲਾਏ ॥
ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਵਿਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥
ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਖੋਈ ਅਗਿਆਨੀ ਜੜ ਅਪੁਣੀ ਆਪਿ ਉਪਾੜੀ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥
ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਮੇਰੇ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥
ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ ॥
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥
ਰਾਖਹੁ ਸਰਮ ਅਸਾੜੀ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੩੦ ॥ ੩੭

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫, ਪੰਨਾ ੧੦੫

ਤਲਵਾੜਾ (ਅਸਥਾਈ)

+	2	+	2
	ਸ —	— ਮ — ਰ — ਸ	ਸਰ ਸਨੁ — —
	ਜਿ ਬੈ	ੜ ਨਾ ਮੁਜ ਝਪੀ	ਐੜ ੜੜ ੜ ੜ
ਨੁ ਰ — — ਪ	ਮਗ ਮ — ਗ ਰ	ਗ — ਰ ਸ	— — ਸ —
ੜ ਨਾ ਮੁਜ ਝਪੀ	ਐੜ ੜ ਝਪੁ ਭ	ਪਿਆ ੜ ੜ ਰੇ	ੜ ੜ ਜਿ ਬੈ
ਸ ਮ — ਰ — ਸ	ਸਰ ਸਨੁ — —	— ਰ — — ਪ	ਮਗ ਮ — ਗ ਰ
ੜ ਨਾ ਮੁਜ ਝਪੀ	ਐੜ ੜੜ ੜ ੜ	ੜ ਨਾ ਮੁਜ ਝਪੀ	ਐੜ ੜ ਝਪੁ ਭ
ਗ — ਰ ਸ	— — ਮ —	ਰ ਮ — ਮਪ	— ਪ ਧ ਪ
ਪਿਆ ੜ ੜ ਰੇ	ੜ ੜ ਸੇ ੜ	ੜ ਅ ਸਥ ੜਲ	ੜ ਸੋਇ ਨ ਚਉ
ਮ — ਗ ਰ	— — ਮ —	ਰ ਮ — ਮਪ	— ਪ ਧ ਪ
ਬਾ ੜ ਰੇ ੜ	ੜ ੜ ਸੇ ੜ	ੜ ਅ ਸਥ ੜਲ	ੜ ਸੋਇ ਨ ਚਉ

ਮ — ਗ ਰ	— — — —	ਸ ਰ — ਪ	ਪ ਮ ਮ —ਗ —ਰ
ਬਾ ਟ ਰੇ ਟ	ਟ ਟ ਟ ਟ	ਸੇ ਅਸ ਥ ਲ	ਸੋਇ ਟ ਟਨ ਟਚਉ
ਗ — ਰ ਸ	— — ਸ —	— ਮ —ਰ —ਸ	ਸਰ ਸਨੁ — —
ਬਾ ਟ ਟ ਰੇ	ਟ ਟ ਜਿ ਥੈ	ਟ ਨਾ ਮੁਜ ਟਪੀ	ਐਟ ਟ ਟ ਟ ਟ
ਨੁ ਰ — —ਪ	ਮਗ ਮ —ਗ ਰ	ਗ	
ਟ ਨ ਮੁਜ ਟਪੀ	ਐਟ ਟ ਟਪੁ ਭ	ਪਿਆਰੇ	

ਅੰਤਰਾ

	ਮ —	ਰ ਮ — —ਪ	— — ਮਧ ਧਪ
	ਜਿ ਥੈ	ਟ ਨਾ ਮੁ ਨਟ	ਟ ਜਪੀ ਐਮੇ ਟਰੇ
ਮ ਮਗ ਗਰ —	— — ਮ —	ਰ ਮ — —ਪ	— — ਮਧ ਧਪ
ਗੋ ਇੰ ਦਾ ਟ	ਟ ਟ ਜਿ ਥੈ	ਟ ਨਾ ਮੁ ਨਟ	ਟ ਜਪੀ ਐਮੇ ਟਰੇ
ਮ ਮਗ ਗਰ —	— — — —	ਸ ਰ — ਪ	ਮ — —ਗ ਰ—
ਗੋ ਇੰ ਦਾ ਟ	ਟ ਟ ਟ ਟ	(ਹਾ) ਸੇ ਈ ਟ	ਨ ਗ ਟਰ ਟਉ
ਗ — —ਰ ਸ	— — ਸ —	— ਮ —ਰ —ਸ	ਸਰ ਸਨੁ — —
ਜਾ ਟ ਟਤੀ ਟ	ਜੀ ਉ ਜਿ ਥੈ	ਟ ਨਾ ਮੁਜ ਟਪੀ	ਐਟ ਟ ਟ ਟ ਟ
ਨੁ ਰ — —ਪ	ਮਗ ਮ —ਗ ਰ	ਗ	
ਟ ਨ ਮੁਜ ਟਪੀ	ਐਟ ਟ ਟਪੁ ਭ	ਪਿਆਰੇ	

ਨੋਟ : ਇਸ ਸਥਾਨ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ । ਦੋ ਦੋ ਤੁਕਾਂ ਦਾ ਚਰਣ ਇਕੱਠਾ ਆਖ ਕੇ ਫਿਰ ਅਸਥਾਈ ਕਹਿਣੀ ਹੈ ।

ਵਡਹੰਸ (ਘੋੜੀਆਂ)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਵਡਹੰਸ ਮਹਲਾ ੪ ਘੋੜੀਆ, ਪੰਨਾ ੫੭੪
 ਦੇਹ ਤੇਜਣਿ ਜੀ ਰਾਮਿ ਉਪਾਈਆ ਰਾਮ
 ਧਨੁ ਮਾਣਸ ਜਨਮੁ ਪੁੰਨਿ ਪਾਇਆ ਰਾਮ ॥
 ਮਾਣਸ ਜਨਮੁ ਵਡਪੁੰਨੇ ਪਾਇਆ ਦੇਹ ਸੁ ਕੰਚਨ ਚੰਗੜੀਆ ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੰਗੁ ਚਲੂਲਾ ਪਾਵੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਵਰੰਗੜੀਆ ॥
 ਏਹ ਦੇਹ ਸੁਥਾਂਕੀ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਜਾਪੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸੁਹਾਵੀਆ ॥
 ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਰਾਮਿ ਉਪਾਈਆ ॥ ੧ ॥

ਤਾਲ ਦਾਦਰਾ

(ਅਸਥਾਈ)

+	0	+	0
			ਮ — ਘੋੜੀ
ਗ ਰ —	ਗ ਸ —	ਪ ਸ —	ਗ ਰ ਸ
ਤੇ ਜ ਣ	ਦੇ ਹ ਟ	ਜੀ ਰਾ ਮਿਉ	ਪਾ ਈਆ (ਵੇ)
ਗ ਰ —	— ਮ —	ਗ ਰ —	ਗ ਸ —
ਰਾ ਮ ਟ	ਟ ਘੋੜੀ	ਤੇ ਜ ਣ	ਦੇ ਹ ਟ
ਪ ਸ —	ਗ ਰ ਸ	ਗ ਰ —	— ਮ —
ਜੀ ਰਾ ਮਿਉ	ਪਾ ਈਆ (ਵੇ)	ਰਾ ਮ ਟ	ਟ ਧ ਨੁ
ਗ ਰ —	ਗ ਸ —	ਪ ਸ —	ਗ ਰ ਸ
ਮਾ ਣ ਸ	ਜਨ ਮੁ ਟ	ਟ ਪੁੰਨਿ	ਪਾ ਈਆ (ਵੇ)
ਗ ਰ —	— ਮ —	ਗ ਰ —	ਗ ਸ —
ਰਾ ਮ ਟ	ਟ ਧ ਨੁ	ਮਾ ਣ ਸ	ਜਨ ਮੁ ਟ
ਪ ਸ —	ਗ ਰ ਸ	ਗ ਰ —	— ਮ —
ਟ ਪੁੰਨਿ	ਪਾ ਈਆ (ਵੇ)	ਰਾ ਮ ਟ	ਟ ਘੋੜੀ
ਗ ਰ —	ਗ ਸ —	ਪ ਸ —	ਗ ਰ ਸ
ਤੇ ਜ ਣ	ਦੇ ਹ ਟ	ਜੀ ਰਾ ਮਿਉ	ਪਾ ਈਆ (ਵੇ)
ਗ			
ਰਾਮ			

ਅੰਤਰਾ

		ਮ — —	— — —
		ਮਾ ਣ ਸ	ਜਨ ਮੁ ਵਡ
ਪ ਵ ਮ	ਗਮ ਪ ਧ	— — —	— ਪ ਮ
ਪੁੰ ਨੰ ਽	ਪਾਇ ਆ ਽	ਦੇ ਹ ਸੁ	ਕੰ ਚ ਨ
ਗਮ ਧ —	ਪ — —	ਮ — —	— — —
ਚੰਡ ਗ ਝੀ	ਆ ਽ ਽	ਮਾ ਣ ਸ	ਜਨ ਮੁ ਵਡ
ਧ ਪ ਮ	ਗਮ ਪ ਧ	— — —	— ਪ ਮ
ਪੁੰ ਨੰ ਽	ਪਾਇ ਆ ਽	ਦੇ ਹ ਸੁ	ਕੰ ਚ ਨ
ਗਮ ਧ —	ਪ — —	ਮ — —	— — —
ਚੰਡ ਗ ਝੀ	ਆ ਽ ਽	ਗੁਰ ਮੁ ਖਿ	ਰੰ ਗੁ ਚ
ਧ ਪ ਮ	ਗ ਰ —	ਮ — —	— — —
ਲੁ ਲਾ ਽	ਪਾ ਵੈ ਽	ਗੁਰ ਮੁ ਖਿ	ਰੰ ਗੁ ਚ
ਧ ਪ ਮ	ਗ ਰ —	ਧ — —	ਧ ਪ —
ਲੁ ਲਾ ਽	ਪਾ ਵੈ ਽	ਹਰਿ ਹ ਰਿ	ਹਰਿ ਨ ਵ
ਧ ਪ ਮ	ਗਰ ਪ —	— ਗ ਰ	ਗ ਸ —
ਰੰ ਗ ਝੀ	ਆ਽ ਘੋ ਝੀ	ਤੇ ਜ ਣਿ	ਦੇ ਹ ਽
ਪ ਸ —	ਗ ਰ ਸ	ਗ	
ਜੀ ਰਾ ਮਿਉ	ਪਾ ਈਆ (ਵੇ)	ਰਾਮ	

ਨੋਟ : ਇਸ ਸਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਇਸੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ।

ਰੂਪ ਹੀਨ, ਕੁਲ ਹੀਨ, ਗੁਨ ਹੀਨ, ਗਿਯਾਨ ਹੀਨ,

ਸੋਭਾ ਹੀਨ, ਭਾਗ ਹੀਨ, ਤਪ ਹੀਨ ਬਾਵਰੀ ॥

ਦਿਸ਼ਟ ਦਰਸ ਹੀਨ, ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਹੀਨ,

ਬੁਧਿ ਬਲ ਹੀਨ, ਸੂਧੇ ਹਸਤ ਨ ਪਾਵਰੀ ॥

ਪ੍ਰੀਤ ਹੀਨ, ਰੀਤ ਹੀਨ, ਭਾਇ ਭੈ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੀਨ,

ਚਿਤ ਹੀਨ, ਬਿਤ ਹੀਨ, ਸਹਜ ਸੁਭਾਵਰੀ ॥

ਅੰਗ ਅੰਗ ਹੀਨ ਦੀਨਾਧੀਨ ਪਰਚੀਨ ਲਗ

ਚਰਨਿ ਸਰਨਿ ਕੈਸੇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੂੰ ਰਾਵਰੀ ॥ ੨੨੦ ॥

ਕਬਿਤ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ

ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ (ਅਸਥਾਈ)

+	2	0	3
	ਪ ਮ ਕੈ ਟ	— ਗ — ਰ ਸੇ ਟ ਪ੍ਰਾ ਟ	— ਨ — — ਪ ਤਿ ਟ ਹ੍ਰੈ
ਸ — — — ਰਾ ਟ ਟ ਵ	— — — — ਰੀ ਟ ਟ ਟ	ਪਮ ਮਗ ਗਰ — ਕੈ ਟ ਸੇ ਟ ਪ੍ਰਾ ਟ ਪ	— ਸ — ਨ ਤਿ ਟ ਟ ਹ੍ਰੈ
ਸ — — — ਰਾ ਟ ਟ ਵ	— — ਪ ਮ ਰੀ ਟ ਕੈ ਟ	— ਗ — ਰ ਸੇ ਟ ਪ੍ਰਾ ਟ	— ਨ — — ਪ ਤਿ ਟ ਹ੍ਰੈ
ਸ — — — ਰਾ ਟ ਟ ਵ	— — — — ਰੀ ਟ ਟ ਟ	— — ਨ — ਟ ਟ ਚ ਰ	— ਸ — — ਟ ਨਿ ਟ ਸ
ਸ — — ਨ ਰ ਟ ਨਿ ਟ	— ਧ — ਪ ਕੈ ਟ ਸੇ ਟ	— — ਨ — ਟ ਟ ਚ ਹ	— ਸ — — ਟ ਨਿ ਟ ਸ
ਸ — — ਨ ਰ ਟ ਨਿ ਟ	— ਧ — ਪ ਕੈ ਟ ਸੇ ਟ	ਨ — — ਧ ਚ ਰ ਨਿ ਸ	— ਪ — ਮ ਰ ਨਿ ਕੈ ਸੇ
ਮ ਗ — ਰ ਪ੍ਰਾ ਪ ਤਿ ਹ੍ਰੈ	— ਸ — — ਰਾ ਵ ਰੀ ਟ	ਪਮ ਮਗ ਗਰ — ਕੈ ਟ ਸੇ ਟ ਪ੍ਰਾ ਟ ਟ	— ਨ — — ਪ ਤਿ ਟ ਹ੍ਰੈ
ਸ — — — ਰਾ ਟ ਟ ਵ	— — — — ਰੀ ਟ ਟ ਟ	ਪ — ਨ — ਅਟ ਗ ਅੰ ਗ	ਸ — — — ਹੀ ਨ ਦੀ ਨਾ
ਮ ਰ ਮ — ਧੀ ਨ ਪ ਰ	ਪ — — — ਚੀ ਨ ਲ ਗ	ਸ — — ਨ ਚ ਰ ਨਿ ਸ	— ਪ — ਪ ਰ ਨਿ ਕੈ ਸੇ
ਪ ਮ — ਗ ਪ੍ਰਾ ਪ ਤਿ ਹ੍ਰੈ	— ਰ — ਸ ਰਾ ਵ ਰੀ ਟ	ਪਮ ਮਗ ਗਰ — ਕੈ ਟ ਸੇ ਟ ਪ੍ਰਾ ਟ ਟ	— ਨ — — ਪ ਤਿ ਟ ਹ੍ਰੈ
ਸ ਗਵਰੀ			

ਅੰਤਰਾ

		ਸੰ ਨੁ ਰੂ ਟ	ਰੰ ਸੰ ਨੁ — ਪ ਟ ਹੀ ਟ	ਧ ਪ — ਧ ਨ ਕੁ ਟ ਲ
ਨ — ਸੰ — ਹੀ ਟ ਨ ਟ	— — ਸੰ ਨੁ ਟ ਟ ਰੂ ਟ	ਰੰ ਸੰ ਨੁ — ਪ ਟ ਹੀ ਟ	ਧ ਪ — ਧ ਨ ਕੁ ਟ ਲ	
ਨ — ਸੰ — ਹੀ ਟ ਨ ਟ	— — ਸੰ ਨੁ ਟ ਟ ਗੁ ਨ	ਰੰ ਸੰ ਨੁ — ਹੀ ਨ ਗਿਯਾ ਟ	ਧ ਪ — ਧ ਟ ਨ ਟ ਟ	
ਨ — ਸੰ — ਹੀ ਟ ਨ ਟ	— — — — ਟ ਟ ਟ ਟ	ਨੁ — — ਧ ਰੂ ਪ ਹੀ ਨ	— — ਪ ਧ ਕੁ ਲ ਹੀ ਨ	
ਧ ਨੁ ਸੰ ਨੁ ਗੁ ਨ ਹੀ ਨ	ਧ — ਪ — ਗਿਯਾ ਨ ਹੀ ਨ	ਨੁ — — ਧ ਰੂ ਪ ਹੀ ਨ	— — ਪ ਧ ਕੁ ਲ ਹੀ ਨ	
ਧ ਨੁ ਸੰ ਨੁ ਗੁ ਨ ਹੀ ਨ	ਧ — ਪ — ਗਿਯਾ ਨ ਹੀ ਨ	ਸੰ — — ਨੁ ਸੇ ਭਾ ਹੀ ਨ	— ਧ — ਪ ਭਾ ਗ ਹੀ ਨ	
ਪ ਮ — ਗ ਤ ਪ ਹੀ ਨ	— ਰ — ਸ ਬਾ ਵ ਹੀ ਟ	ਪ ਮ ਗ — ਕੈ ਸੇ ਪ੍ਰਾ ਟ	ਰ ਨੁ — — ਪ ਤਿ ਟ ਹੁੰ	
ਸ ਰਾਵਰੀ				

ਨੋਟ : ਇਸ ਕਥਿਤ ਦੀਆਂ ਥਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ । ਇਹ ਪੁਰਾਤਨ
ਬਾਹਰਲੀ ਇਕ ਰਾਸ ਮੰਡਲ ਦੀ ਚੀਜ਼ ਤੇ ਲਗੀ ਹੋਈ ਹੈ ।

ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕਵਨੁ ਹਮਾਰਾ ॥

ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਅੰਤਰ ਕੀ ਬਿਧਿ ਤੁਮਹੀ ਜਾਨੀ ਤੁਮਹੀ ਸਜਨ ਸੁਹੇਲੇ ॥

ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਮੈ ਤਝ ਤੇ ਪਾਏ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਅਗਹ ਅਤੋਲੇ ॥ ੧ ॥

ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਤੁਮਰੇ ਰੰਗਾ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਸੁਖਦਾਤੇ ॥

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਪ੍ਰਭ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਤੇ ॥ ੨ ॥

ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਕਾਟਿ ਕੀਏ ਨਿਹਕੇਵਲ ਜਬ ਤੇ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥

ਜਨਮ ਮਰਣ ਕੋ ਚੁਕੋ ਸਹਸਾ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਦਰਸਾਰੀ ॥ ੩ ॥

ਚਰਣ ਪਖਾਰਿ ਕਰਉ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਬਾਰਿ ਜਾਉ ਲਖ ਬਰੀਆ ॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਇਹੁ ਭਉਜਲੁ ਤਰਿਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਿਅ ਸੰਗਿ ਮਿਰੀਆ ॥

੪ ॥ ੮ ॥ ੧੨੮

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫, ਪੰਨਾ ੨੦੬-੭

ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ (ਅਸਥਾਈ)

+	2	0	3
	ਮ ਗ ਤੁ ਝ	— ਰ ਸ ਨ ਬਿ ਟ ਨੁ ਕ	ਪ ਨੁ — ਵ ਨੁ ਟ ਹ
ਸ — — — ਮਾ ਟ ਰਾ ਟ	— — ਮ ਗ ਟ ਟ ਤੁ ਝ	— ਰ ਸ ਨ ਬਿ ਟ ਨੁ ਕ	ਪ ਨੁ — ਵ ਨੁ ਟ ਹ
ਸ — — — ਮਾ ਟ ਰਾ ਟ	— — — — ਟ ਟ ਮ ਰੇ	ਪ — ਨੁ — ਪ੍ਰੀ ਟ ਤ ਮ	ਸ — — ਨੁ ਪ੍ਰਾ ਟ ਨ ਅ
ਸ — — — ਧਾ ਟ ਰਾ ਟ	ਮ ਗ — ਰ ਪ੍ਰੀ ਟ ਤ ਟ	— ਸ — ਨੁ ਮ ਟ ਟ ਪ੍ਰਾ	ਪ ਨੁ — ਟ ਨ ਟ ਅ
ਸ — — — ਧਾ ਟ ਰਾ ਟ ਸ ਮਾਰਾ	— — ਮ ਗ ਟ ਟ ਤੁ ਝ	— ਰ ਸ ਨ ਬਿ ਟ ਨੁ ਕ	ਪ ਨੁ — ਵ ਨੁ ਟ ਹ

ਅੰਤਰਾ

	ਪ ਅੰ	ਨ — ਸ — ਤ ਰ ਕੀ ਟ	— ਰ — ਨ ਟ ਬਿ ਟ ਟ
ਸ — — — ਧਿ ਟ ਟ ਟ	— — ਨੁ ਧ ਟ ਟ ਤੁ ਮ	— ਪ ਮ ਗ ਹੀ ਟ ਜਾ ਟ	— — — ਰ ਟ ਹੀ ਟ ਟ
ਰ — — — ਟ ਟ ਟ ਟ	— — ਨੁ ਧ ਟ ਟ ਤੁ ਮ	— ਪ ਮ — ਹੀ ਟ ਸ ਟ	ਰ ਸ — ਨੁ ਜ ਨ ਟ ਸੁ
ਸ — — — ਹੇ ਟ ਲੇ ਟ	— — ਪ — ਟ ਟ ਸ ਰ	ਨ — ਸ — ਬ ਸੁ ਖਾ ਟ	— ਰ — ਨ ਟ ਮੈ ਟ ਟ
ਸ — — — ਟ ਟ ਟ ਟ	— — ਨ ਧ ਟ ਟ ਤੁ ਝ	— ਪ ਮ ਗ ਤੇ ਟ ਟ ਪਾ	— — — ਰ ਟ ਦੇ ਟ ਟ
ਰ — — — ਟ ਟ ਟ ਟ	ਨੁ ਧ ਨੁ ਧ ਮੇ ਰੇ ਨਾ ਟ	— ਪ ਮ — ਕੁ ਰ ਅ ਟ	ਰ ਸ — ਨੁ ਟ ਗ ਹ ਅ
ਸ — — — ਤੇ ਟ ਲੇ ਟ ਸ ਮਾਰਾ	— — ਮ ਗ ਟ ਟ ਤੁ ਝ	— ਰ ਸ ਨ ਬਿ ਟ ਨੁ ਕ	ਪ ਨੁ — ਵ ਨੁ ਟ ਹ

ਨੋਟ : ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਹੀ ਦੋ ਦੋ ਕਰਕੇ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ ।

ਵਡਹੰਸ ਮਹਲਾ ੫, ਪੰਨਾ ੫੬੩-੬੪

ਤੂ ਜਾਣਾਇਹਿ ਤਾ ਕੋਈ ਜਾਣੈ ॥

ਤੇਰਾ ਦੀਆ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥ ੧ ॥

ਤੂ ਅਚਰਜੁ ਕੁਦਰਤਿ ਤੇਰੀ ਬਿਸਮਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਕਾਰਣੁ ਆਪੇ ਕਰਣਾ ॥

ਹੁਕਮੇ ਜੀਮਣੁ ਹੁਕਮੇ ਮਰਣਾ ॥ ੨ ॥

ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਮਨ ਤਨ ਆਧਾਰੀ ॥

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਬਖਸੀਸ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ੩ ॥ ੮

ਤਾਲ ਗੀਤ (ਅਸਥਾਈ)

0	1	2	0	1	2
ਪ ਨ —	ਸ ਸਨੁ	ਰ —	ਮਗ ਗਰ ਸਨੁ	ਸ ਸਨੁ	— —
ਤੂ ਟ ਅਚ	ਰ ਟ	ਜੁ ਟ	ਕੁਦ ਰਤਿ ਤੇਰੀ	ਬਿ ਸਟ	ਮਾ ਟ
ਪ ਨ —	ਸ ਸਨੁ	ਰ —	ਮਗ ਗਰ ਸਨੁ	ਸ ਸਨੁ	— —
ਤੂ ਟ ਅਚ	ਰ ਟ	ਜੁ ਟ	ਕੁਦ ਰਤਿ ਤੇਰੀ	ਬਿ ਸਟ	ਮਾ ਟ
ਮਰ ਮ —	ਪ —	ਪ ਰ	ਮਗ ਗਰ ਸਨੁ	ਸ ਸਨੁ	— —
ਕੁਦ ਰਤਿ ਤੇਰੀ	ਬਿ ਸ	ਮਾ ਟ	ਕੁਦ ਰਤਿ ਤੇਰੀ	ਬਿ ਸਟ	ਮਾ ਟ
ਮਰ ਮ —	ਪ —	ਪ ਰ	ਮਗ ਗਰ ਸਨੁ	ਸ ਸਨੁ	— —
ਕੁਦ ਰਤਿ ਤੇਰੀ	ਬਿ ਸ	ਮਾ ਟ	ਕੁਦ ਰਤਿ ਤੇਰੀ	ਬਿ ਸਟ	ਮਾ ਟ
ਪ ਨ —	ਸ —	— —	ਪ ਨ —	ਸ —	— —
ਤੂ ਟ ਅਚ	ਰ ਟ	ਜੁ ਟ	ਤੂ ਟ ਅਚ	ਰ ਟ	ਜੁ ਟ
ਪ					

ਅੰਤਰਾ

ਪ ਨ —	ਸ ਸਨੁ	ਰ —	— ਸ ਨ	ਸ —	ਨ —
ਤੂ ਟ ਜਾ	ਣਾ ਟ	ਇਹਿ ਟ	ਤਾ ਟ ਕੋਈ	ਜਾ ਟ	ਣੈ ਟ
ਪ ਨ —	ਸ ਸਨੁ	ਰ —	— ਸ ਨ	ਸ —	ਨ —
ਤ ਟ ਜਾ	ਣਾ ਟ	ਇਹਿ ਟ	ਤਾ ਟ ਕੋਈ	ਜਾ ਟ	ਣੈ ਟ
ਸ ਸਨੁ ਨਪ	ਧਪ ਧਮ	ਮਗ ਗਰ	ਰ ਸ ਨ	ਸ —	ਨ —
ਤੇ ਵਾਧਾ ਟ	ਦੀਓ ਟ	ਆਧ ਟ	ਨਾ ਮੁ ਵ	ਖਾ ਟ	ਣੈ ਟ

(ਸਾਰੀ ਅਸਥਾਈ ਆਖ ਕੇ ਦਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਕਾਉਣਾ ਹੈ ।)

ਪੁ ਨੁ — ਸ ਅਚ	ਸ — ਰ	— — ਜੁ	ਪੁ ਨੁ — ਤੁ ਅਚ	ਸ — ਰ	— — ਜੁ
ਪੁ					

ਨੋਟ : ਇਸ ਸਥਾਨ ਦੀਆਂ ਥਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ ।

ਵਡਹੰਸ ਮਹਲਾ ੫, ਪੰਨਾ ੫੬੨-੬੩

ਤੂ ਬੇਅੰਤੁ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਜਾਣੈ ॥
ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੋ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੈ ॥ ੧ ॥
ਸੇਵਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਪਿਆਰੇ ॥
ਜਪਿ ਜੀਵਾ ਪ੍ਰਭ ਚਰਣ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤੇ ॥
ਜਿਸਹਿ ਜਨਾਵਹੁ ਤਿਨਹਿ ਤੁਮ ਜਾਤੇ ॥ ੨ ॥
ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਾਈ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥
ਇਤ ਉਤ ਦੇਖਉ ਓਟ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ੩ ॥
ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਣ ਗੁਣ ਕਿਛੁ ਨ ਜਾਤਾ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਧੂ ਦੇਖਿ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥

ਮਤ ਤਾਲ

+	2	3
ਪੁ ਨੁ — ਸੇ ਵਕ	ਸ ਰ ਪੁਮ ਕੀ ਟ ਅਰ	ਗੁਰ ਮਗ ਰਸ ਨ ਦਾਸ ਸਿਪਿ ਆਸ ਰੇ
ਪੁ ਨੁ — ਸੇ ਵਕ	ਸ ਰ ਪੁਮ ਕੀ ਟ ਅਰ	ਗੁਰ ਮਗ ਰਸ ਨ ਦਾਸ ਸਿਪਿ ਆਸ ਰੇ
ਮ ਪ ਸਪਿ ਜੀ	— — ਪੁਧ ਵਾ ਟ ਪ੍ਰਭ	ਮਗ ਰ ਮਗ ਰ ਚਰ ਟਤੁ ਮਾਸ ਰੇ
ਮ ਪ ਜਪ ਜੀ	— — ਪੁਧ ਵਾ ਟ ਪ੍ਰਭ	ਮਗ ਰ ਮਗ ਰ ਚਰ ਟਤੁ ਮਾਸ
ਪੁ ਸੇਵਕ		

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਨ—	ਸ	—	—	ਸੰਨੁ	ਧਪ	ਨੁਧ	ਪ
ਤੁ	ਬੇ	ਅੰਤੁ	ਕੋ	ਫ	ਵਿਰ	ਲਾਫ	ਜਾਫ	ਏ
ਪ	ਨ—	ਸ	—	—	ਸੰਨੁ	ਧਪ	ਨੁਧ	ਪ
ਤੁ	ਬੇ	ਅੰਤੁ	ਕੋ	ਫ	ਵਿਰ	ਲਾਫ	ਜਾਫ	ਏ
ਨੁ—	ਨੁਧ	ਧਪ	ਧਮ	ਮਗ	ਗਰ	ਰਸ	—	ਨ
ਗੁਰ	ਪਰ	ਸਾਦਿ	ਕੋਫ	ਫ	ਸਬ	ਦਿਪ	ਛਾ	ਏ
ਪ	ਨ—	ਸ	ਰ	ਧਮ	ਗਰ	ਮਗ	ਰਸ	ਨ
ਸੇ	ਵਕ	ਕੀ	ਫ	ਅਰ	ਦਾਫ	ਸਿਪਿ	ਆਫ	ਰੇ
ਪ								
ਸੇਵਕ								

ਨੋਟ : ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ ।

ਗੋਇਲਿ ਆਇਆ ਗੋਇਲੀ ਕਿਆ ਤਿਸੁ ਡੰਫੁ ਪਸਾਰੁ ॥
 ਮੁਹਲਤਿ ਪੁੰਨੀ ਚਲਣਾ ਤੂੰ ਸੰਮਲੁ ਘਰਬਾਰੁ ॥ ੧ ॥
 ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ਮਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਪਿਆਰਿ ॥
 ਕਿਆ ਬੋਝੜੀ ਬਾਤ ਗੁਮਾਨੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਜੈਸੇ ਰੇਣਿ ਪਰਾਹੁਣੇ ਉਠਿ ਚਲਸਹਿ ਪਰਭਾਤਿ ॥
 ਕਿਆ ਤੂੰ ਰਤਾ ਗਿਰਸਤ ਸਿਉ ਸਭ ਫੁਲਾ ਕੀ ਬਾਗਾਤਿ ॥ ੨ ॥
 ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਜਿਨਿ ਦੀਆ ਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਲੋੜਿ ॥
 ਸਰਪਰ ਉਠੀ ਚਲਣਾ ਛਡਿ ਜਾਸੀ ਲਖ ਕਰੋੜਿ ॥ ੩ ॥
 ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਭ੍ਰਮਤਿਆ ਦੁਲਭ ਜਨਮੁ ਪਾਇਓਇ ॥
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਤੂੰ ਸੇ ਦਿਨੁ ਨੇੜਾ ਆਇਓਇ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੯੨
 ਸਿਰੀ ਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰ ੨, ਪੰਨਾ ੫੦

ਤਾਲ ਚੰਚਲ

+	2	0	3
ਨ ਪ — — ਕਿਆ 5 5	— — ਨ — ਥੋ 5 3 ਤੀ	ਸ — — ਬਾ 5 5	ਰ — ਸ ਨ ਤ 5 5 ਗੁ
ਸ — — ਮਾ 5 5	— — — — 5 5 ਨੁ 5	ਨ ਪ — — ਕਿਆ 5 5	— — ਨ — ਥੋ 5 3 ਤੀ
ਸ — — ਬਾ 5 5	ਰ — ਸ ਨ ਤ 5 5 ਗੁ	ਸ — — ਮਾ 5 5	— — — — 5 5 ਨੁ 5
ਨ ਪ — — ਕਿਆ 5 5	— — ਨ — ਥੋ 5 3 ਤੀ	ਸ — — ਬਾ 5 5	ਰ — ਸ ਨ ਤ 5 5 ਗੁ
ਸ — — ਮਾ 5 ਨੁ	ਗ — ਰ ਗ ਹ ਰਿ ਗੁ ਣ	ਪ ਰਗੁ ਮ — ਗਾਉ 5	ਗ — ਰ — 5 5 5 ਮ
ਸਰ ਸਨੁ — ਨਾਨ 55 5	— — — — 5 5 5 5	ਨ ਪ — — ਕਿਆ 5 5	— — ਨ — ਥੋ 5 3 ਤੀ
ਸ — — ਬਾ 5 5	ਰ — ਸ ਨ ਤ 5 5 ਗੁ	ਸ — — ਮਾ 5 5	— — — — 5 5 ਨੁ 5
ਨ ਪ — — ਕਿਆ 5 5	— — ਨ — ਥੋ 5 3 ਤੀ	ਸ — — ਬਾ 5 5	ਰ — ਸ ਨ ਤ 5 5 ਗੁ
ਸ — — ਮਾ 5 ਨੁ	ਪ — — ਧ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰੁ	ਗ ਮ ਰ — ਸੇ 5 5	— — ਸ ਨ ਵਿ 5 5 ਪਿ

ਨੋਟ : ਇਕ ਵਾਰ ਸਾਜ਼ਾਂ ਵਿਚ ਵਜਾਉਣਾ ਹੈ ।

ਸ — — ਆ ਟ ਰਿ	ਪ — — ਧ ਸ ਤਿ ਗੁ ਰੁ	ਗ ਮ ਰ — ਸੇ ਟ ਟ	— — ਸ ਨ ਵਿ ਟ ਟ ਪਿ
ਸ — — ਆ ਟ ਰਿ	ਗ — ਰ ਗ ਹ ਰਿ ਗੁ ਟ	ਪ ਗੁਗ ਮ — ਗਾਟ ਉ ਟ	ਗ — ਰ — ਟ ਟ ਟ ਮ
ਸਰ ਸਨੁ — ਨਾਟ ਟ ਟ	— — — — ਟ ਟ ਟ ਟ	ਨ ਪ — — ਕਿਆ ਟ ਟ	— — ਨ — ਥੋ ਟ ਟ ਟੀ
ਸ — — ਬਾ ਟ ਟ	ਹ — ਸ ਨ ਤ ਟ ਟ ਗੁ	ਸ — — ਮਾ ਟ ਟ	— — — — ਟ ਟ ਨੁ ਟ
ਨੁ ਪ — — ਕਿਆ ਟ ਟ	— — ਨ — ਥੋ ਟ ਟ ਟੀ	ਸ — — ਬਾ ਟ ਟ	ਰ — ਸ ਨ ਤ ਟ ਟ ਗੁ
ਸ ਮਾਨੁ			

ਅੰਤਰਾ

	ਮ ਰ ਮ — ਗੋ ਟ ਇ ਲਿ	ਪ — — ਆ ਟ ਟ	— — — — ਇਆ ਟ ਟ ਟ
ਪ — — ਟ ਟ ਟ	ਪ ਮ ਧ ਪ ਗੋ ਟ ਇ ਟ	ਮ — ਗ ਲੀ ਟ ਟ	ਰ — — — ਟ ਟ ਟ ਟ
ਰ — — ਟ ਟ ਟ	ਮ ਰ ਮ — ਕਿ ਆ ਤਿ ਸੁ	ਪ — — ਭੈ ਟ ਟ	— — — — ਟ ਟ ਟ ਪ
ਸ — — ਸਾ ਟ ਰੁ	ਪ ਮ ਧ ਮ ਮੁ ਹ ਲ ਤਿ	ਮ — ਗ ਪੁ ਟ ਟ	ਰ — — — ਨੀ ਟ ਟ ਟ
ਪ — — ਟ ਟ ਟ	ਪ ਮ ਧ ਪ ਚ ਟ ਟ ਲ	ਮ — ਗ ਣਾ ਟ ਟ	ਰ — — — ਟ ਟ ਟ ਟ
ਰ — — ਟ ਟ ਟ	ਮ ਰ ਮ — ਮੁ ਹ ਲ ਤਿ	ਪ — — ਪੁ ਟ ਟ	— — — — ਨੀ ਟ ਟ ਟ
ਪ — — ਟ ਟ ਟ	ਪ — — ਧ ਚ ਟ ਟ ਲ	ਮ — ਗ ਣਾ ਟ ਟ	ਰ — — — ਟ ਟ ਟ ਟ

ਸ ਰ ਸ ਨ ਨਾ ਟ ਟ ਟ	ਨ ਪ — — — ਕਿਆ ਟ ਥੋ ਟ	ਨ — — ਸ ੜ ਤੀ ਟ ਬਾ	— ਰ — ਨ ਟ ਤ ਟ ਗੁ
ਸ — — — ਮਾ ਟ ਟ ਟ	— — ਪ — ਨੁ ਟ ਸ ਤਿ	— — — — ਗੁ ਰੁ ਟ ਸੇ	ਧ ਮ — ਗ ਟ ਵਿ ਟ ਪਿ
ਮ — — ਗ ਆ ਟ ਟ ਟ	ਰ — ਪ — ਰਿ ਟ ਸ ਤਿ	— — — — ਗੁ ਰੁ ਟ ਸੇ	ਧ ਮ — ਗ ਟ ਵਿ ਟ ਪਿ
ਮ — — ਗ ਆ ਟ ਟ ਟ	ਰ — ਗ — ਰਿ ਟ ਹ ਰਿ	ਪ ਰ ਗ ਰਗੁ ਮ ਗੁ ਟ ਗਾ ਟ ਉ	— ਗ ਰ ਸ ਟ ਟ ਟ ਮ
ਸ ਰ ਸ ਨ ਨਾ ਟ ਟ ਟ	ਨ ਪ — — — ਕਿਆ ਟ ਥੋ ਟ	ਨ — — ਸ ੜ ਤੀ ਟ ਬਾ	— ਰ — ਨ ਟ ਤ ਟ ਗੁ
ਸ ਮਾਨੁ			

ਅੰਤਰਾ

ਪ — — — ਆ ਟ ਟ ਟ	— — — — ਇਆ ਟ ਟ ਟ	ਮ ਗੋ	ਰ ਮ — — ਟ ਇ ਟ ਲਿ
ਮ — — — ਲੀ ਟ ਟ ਟ	— ਗ ਰ — ਟ ਟ ਟ ਟ	— — — — ਟ ਟ ਟ ਗੋ	ਮ ਧ — ਪ ਟ ਇ ਟ ਟ
ਪ — — — ਆ ਟ ਟ ਟ	— — — — ਇਆ ਟ ਟ ਟ	— — — ਪ ਟ ਟ ਟ ਗੋ	— ਧ — ਪ ਟ ਇ ਟ ਟ
ਮ — — — ਲੀ ਟ ਟ ਟ	ਗ ਰ — ਪ ਟ ਟ ਟ ਕਿਆ	ਧ ਪ — — ਮ ਤਿ ਸੁ ਟ ਡੈ	ਰ ਸ — ਨ ਟ ਵੁ ਟ ਪ
ਸ — — — ਸਾ ਟ ਟ ਟ	— — — — ਦੁ ਟ ਟ ਟ	— — — ਮ ਟ ਟ ਟ ਮੁ	ਰ ਮ — — ਹ ਲ ਟ ਤਿ
ਪ — — — ਪੁ ਟ ਟ ਟ	— — — — ਨੀ ਟ ਟ ਟ	— — — ਪ ਟ ਟ ਟ ਚ	— ਧ — ਪ ਟ ਟ ਟ ਲ

ਮ	—	—	—	ਗ	ਰ	—	—	—	—	ਮ	ਰ	ਮ	—	—
ਣਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਮੁ	ਹ	ਲ	ੜ	ਤਿ
ਪ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	ਪ	—	ਧ	—	ਪ
ਪੁੰ	ੜ	ੜ	ੜ	ਨੀ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਚ	ੜ	ੜ	ੜ	ਲ
ਮ	—	—	—	ਗ	ਰ	—	ਪ	ਧ	ਪ	ਮ	—	ਰ	ਸ	ਨੁ
ਣਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਤੁੰ	ਸੰ	ੜ	ਮ	ੜ	ਲੁ	ਘ	ੜ
ਸ	—	—	—	—	—	ਗ	—	ਰ	ਗ	ਰਗ	ਮ	—	ਗ	ਰ
ਬਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ਰੁ	ੜ	ਹ	ਰਿ	ਗੁ	ਣ	ਗਾ	ਉ	ੜ	ੜ	ਮ
ਸ	ਰ	ਸ	ਨੁ	ਨੁ	—	—	—	ਨੁ	—	—	ਸ	—	ਰ	ਨੁ
ਨਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ਕਿਆ	ੜ	ਬੋ	ੜ	ੜ	ੜੀ	ੜ	ਬਾ	ੜ	ੜ	ਗੁ
ਸ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ਮਾਨੁ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

ਨੋਟ : ਇਸ ਸਬਦ ਦੀਆਂ ਥਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ ।

ਵਡਹੰਸ ਮਹਲਾ ੫, ਘਰੁ ੧ ਪੰਨਾ ੫੬੨

ਅਤਿ ਉਚਾ ਤਾਕਾ ਦਰਬਾਰਾ ॥
ਅੰਤੁ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਪਾਰਾਵਾਰਾ ॥
ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਲਖ ਧਾਵੇ ॥
ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਤਾਕਾ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵੇ ॥ ੧ ॥
ਸੁਹਾਵੀ ਕਉਣੁ ਸੁ ਵੇਲਾ ॥
ਜਿਤੁ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਲਾਖ ਭਗਤ ਜਾ ਕਉ ਆਰਾਧਹਿ ॥
ਲਾਖ ਤਪੀਸਰ ਤਪੁਹੀ ਸਾਧਹਿ ॥
ਲਾਖ ਜੋਗੀਸਰ ਕਰਤੇ ਜੋਗਾ ॥
ਲਾਖ ਭੋਗੀਸਰ ਭੋਗਹਿ ਭੋਗਾ ॥ ੨ ॥
ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਸਹਿ ਜਾਣਹਿ ਬੋਰਾ ॥
ਹੈ ਕੋਈ ਸਾਜਣੁ ਪਰਦਾ ਤੋਰਾ ॥
ਕਰਉ ਜਤਨ ਜੇ ਹੋਇ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ॥
ਤਾਕਉ ਦੇਈ ਜੀਉ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥ ੩ ॥
ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਸੰਤਨ ਪਹਿਆਇਆ ॥

ਦੂਖ ਭ੍ਰਮੁ ਹਮਾਰਾ ਸਗਲ ਮਿਟਾਇਆ ॥
 ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਇਆ ਪ੍ਰਭ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਭੁੰਚਾ ॥
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰਾ ਉਚਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥

ਰਾਗ ਵਡਹੰਸ ਤਾਲ ਪੰਜਤਾਲ ਦੀ ਅਸਵਾਰੀ ਤੇ ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ

ਪੰਜਤਾਲ ਦੀ ਅਸਵਾਰੀ (ਅਸਥਾਈ)

+	2	3	4	5
ਮ — ਰ	ਮ — ਪ —	ਸ — ਪ ਧ	।	ਰਸ ਨ
ਸੁਹਾ ਟ ਟ	ਵੀ ਟ ਟ ਟ	ਟ ਟ ਟ ਕ	ਉ ਟ	ਝ ਸੁ
ਸ — —	— ਨੁ ਰ ਸ	ਨੁ — ਪ —	— ਮ	ਰਸ ਪ
ਵੇ ਟ ਟ	ਟ ਟ ਟ ਟ	ਲਾ ਟ ਟ ਟ	ਟ ਜਿ	ਝੁ ਟ
ਨੁ — ਪ	ਸ ਪ ਧ ਮ	ਗਰ ਗ ਗਸ ਨੁਸ	ਮ ਰ	ਮ ਪ
ਪੁ ਟ ਭ	ਟ ਟ ਪੁ ਭ	ਮੇਸ ਟ ਲਾ ਝੁ	ਹਾ ਟ	ਵੀ ਟ
ਸੰ				
ਕਉ				

ਅੰਤਰਾ ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ

+	2	0	3
		ਪ — — ਧ ਨੁ	ਧ ਪ ਮ —
		ਅਤਿ ਉ ਟ ਟ ਚਾ	ਟ ਤਾ ਟ ਟ
ਗ ਮ — ਰ	ਗ ਨੁ — —	ਸ — — ਗ	ਰ ਪ — ਮ
ਟ ਟ ਟ ਕਾ	ਟ ਦ ਰ ਟ	ਟ ਟ ਟ ਬਾ	ਟ ਰਾ ਟ ਟ
ਗ ਰ — —	— — — —	ਪ — ਟ ਨੁ	ਧ ਪ ਮ —
(ਵਾ ਟ ਟ ਟ	ਟ ਟ ਟ ਟ)	ਅਤਿ ਉ ਧ ਚਾ	ਟ ਤਾ ਟ ਟ
ਗ ਮ — ਰ	ਗ ਨੁ — —	ਸ — — ਗ	ਰ ਪ — ਮ
ਟ ਟ ਟ ਕਾ	ਟ ਦ ਰ ਟ	ਟ ਟ ਟ ਬਾ	ਟ ਰਾ ਟ ਟ
ਗ ਰ — —	— — — —	— — ਨ —	— — ਸ —
(ਵਾ ਟ ਟ ਟ	ਟ ਟ ਟ ਟ)	(ਹੋ ਟ ਜੀ ਟ	ਪਿਆ ਟ ਰੇ ਟ
ਸ — ਪ —	ਧ ਪ — ਮ	ਗ ਮ — ਰ	ਗ ਸ ਨ —
ਹੋ ਟ ਟ) ਅੰ	ਟ ਤੁ ਟ ਟ	ਟ ਟ ਨਾ ਹੀ	ਟ ਕਿ ਛੁ ਟ

ਸ — — — ਫਾ ਫਾ ਫਾ ਪਾ	— ਰ — — ਫਾ ਰਾ ਫਾ ਫਾ	ਗ — ਮ ਗ ਫਾ ਫਾ ਫਾ ਵਾ	ਰ ਸ ਨੁ — ਫਾ ਰਾ ਫਾ ਫਾ
ਸ — — — (ਵਾ ਫਾ ਫਾ ਫਾ)	— — — — ਫਾ ਫਾ ਫਾ ਫਾ)	ਪ ਧ ਨੁ ਧ ਕੋ ਟਿ ਕੋ ਫਾ	— ਪ ਮ — ਫਾ ਟਿ ਫਾ ਫਾ
ਗ ਮ — ਰ ਫਾ ਫਾ ਫਾ ਕੋ	ਗ ਨੁ — — ਟਿ ਲ ਖ ਫਾ	ਸ — — ਗ ਫਾ ਫਾ ਫਾ ਧਾ	ਰ ਪ — ਮ ਫਾ ਵੇ ਫਾ ਫਾ
ਗ ਰ — — (ਵਾ ਫਾ ਫਾ ਫਾ)	— — — — ਫਾ ਫਾ ਫਾ ਫਾ)	— — ਨ — ਹੋ ਫਾ ਜੀ ਫਾ	— — ਸੰ — ਪਿਆ ਫਾ ਰੇ ਫਾ
ਸੰ — ਪ — ਹੋ ਫਾ ਫਾ) ਇ	ਧ ਪ — ਮ ਕੁ ਤਿ ਲੁ ਫਾ	ਗ ਮ — ਰ ਫਾ ਫਾ ਫਾ ਰਾ	ਗ ਸ ਨੁ — ਫਾ ਕਾ ਫਾ ਫਾ
ਸ — — — ਫਾ ਫਾ ਫਾ ਮ	— ਰ — — ਹ ਲੁ ਨ ਫਾ	ਗ — ਮ ਗ ਫਾ ਫਾ ਫਾ ਪਾ	ਰ ਸ ਨੁ — ਫਾ ਵੇ ਫਾ ਫਾ
ਗ ਰ — — (ਵਾ ਫਾ ਫਾ ਫਾ)	— — — — ਫਾ ਫਾ ਫਾ ਫਾ)	— — ਨ — (ਹੋ ਫਾ ਜੀ ਫਾ	— — ਸੰ — ਪਿਆ ਫਾ ਰੇ ਫਾ
ਸੰ — ਪ — ਹੋ ਫਾ ਫਾ) ਇ	ਧ ਪ — ਮ ਕੁ ਤਿ ਲੁ ਫਾ	ਗ ਮ — ਰ ਫਾ ਫਾ ਫਾ ਰਾ	ਗ ਸ ਨੁ — ਫਾ ਕਾ ਫਾ ਫਾ
ਸ — — — ਫਾ ਫਾ ਫਾ ਮ	— ਰ — — ਹ ਲੁ ਨ ਫਾ	ਗ — ਮ ਗ ਫਾ ਫਾ ਫਾ ਪਾ	ਰ ਸ ਨੁ — ਫਾ ਵੇ ਫਾ ਫਾ

(ਅਗੇ ਪੰਜਤਾਲੀ ਅਸਵਾਰੀ ਵਿਚ ਅਸਥਾਈ ਸੁਰ)

×	2	3	4	5
ਮ — ਰ ਸੁਹਾ ਫਾ ਫਾ	ਮ — ਪ — ਵੀ ਫਾ ਫਾ ਫਾ	ਸੰ — ਪ ਸ ਫਾ ਫਾ ਫਾ ਫਾ	ਮ ਗ ਉ ਟੁ	ਰਸ ਨੁ ਫਾ ਸੁ
ਸ — — ਵੇ ਫਾ ਫਾ	ਸ ਨੁ ਰ ਸ ਫਾ ਫਾ ਫਾ ਫਾ	ਨੁ — ਪ — ਲਾ ਫਾ ਫਾ ਫਾ	— ਮ ਫਾ ਜਿ	ਰਮ ਪ ਫਾ ਫਾ
ਨੁ — ਪ ਪੁ ਫਾ ਭ	ਸੰ ਪ ਧ ਮ ਫਾ ਫਾ ਪੁ ਭ	ਗੁਰ ਗ ਗੁਸ ਨੁਸ ਮਫਾ ਫਾ ਫਾ ਲਾ ਫਾ	ਮ ਰ ਹਾ ਫਾ	ਮ ਪ ਵੀ ਫਾ

ਨੋਟ : ਬਾਕੀ ਸਾਰੀਆਂ ਭੁਕਾਂ ਦੇ ਦੋ ਕਰਕੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਗਾ ਕੇ ਹਰ ਵਾਰੀ 'ਸੁਹਾਵੀ ਕਉਣ ਸੁਵੇਲਾ' ਵਾਲੀ ਤੁਕ ਪੰਜਤਾਲ ਦੀ ਅਸਵਾਰੀ ਵਿਚ ਗਾ ਕੇ ਸਮ ਤੇ ਛੱਡਣੀ ਹੈ। ਇਸ ਰੀਤ ਵਿਚ ਪਹਿਲੇ ਅੰਤਰੇ ਤੋਂ ਹੀ ਸੁਰੂ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵਨ ਢੰਗ ਹੈ।

ਇਹੋ ਸਬਦ ਰਾਗ ਵਡਹੰਸ ਤਿਨਤਾਲ ਵਿਚ ਦੂਸਰੀ ਰੀਤ

(ਅਸਥਾਈ)

×	2	0	3
		ਰ ਗ ਰ ਪ ਅ ਤਿ ਉ ਟ	ਮ ਗ ਰ ਸ ਦਾ ਟ ਟ ਤਾ
ਨ ਪ ਨ ਸ ਕਾ ਟ ਦ ਰ	ਨੁਸ ਰ ਨ ਸ ਬਾ ਟ ਰਾ ਟ	ਰ ਗ ਰ ਪ ਅ ਤਿ ਉ ਟ	ਮ ਗ ਰ ਸ ਦਾ ਟ ਟ ਤਾ
ਨ ਪ ਨ ਸ ਕਾ ਟ ਦ ਰ	ਰ ਗ ਨ ਸ ਬਾ ਟ ਰਾ ਟ	ਰ ਮ ਪ ਨ ਅ ਟ ਤੁ ਨਾ	ਸ ਰ ਸ ਨ ਹੀ ਟ ਕਿ ਵ
ਧ ਧਪ ਪਮ ਮਗ ਪਾ ਟ ਰਾ ਟ	ਗ ਰ ਨ ਸ ਵਾ ਟ ਰਾ ਟ	ਰ ਗ ਰ ਪ ਅ ਤਿ ਉ ਟ	ਮ ਗ ਰ ਰ ਚਾ ਟ ਟ ਤਾ
ਨ ਕਾ			

ਅੰਤਰਾ

		ਮ — ਕੋ ਟਿ	ਨ ਪ ਪ ਨ — ਕੋ ਟ ਟਿ ਟ
ਸ — — — ਕੋ ਟਿ ਲ ਖ	ਨੁਸ ਰੁਸ ਨੁਧ ਪ ਧਾ ਟ ਟ ਵੈ	ਧ — ਮ — ਟ ਕੋ ਟ ਟਿ	ਨ ਪ — ਨ — ਕੋ ਟ ਟਿ ਟ
ਸ — — — ਕੋ ਟਿ ਲ ਖ	— — — — ਧਾ ਟ ਵੈ ਟ	ਰ ਗ ਰ ਮ ਇ ਕੁ ਤਿ ਲੁ	ਗ ਰ ਸ — ਤਾ ਟ ਕਾ ਟ
ਨੁ ਨੁਧ ਪ ਮ ਮ ਹੁ ਲੁ ਨ	ਮਗ ਰ ਨ ਸ ਪਾ ਟ ਵੈ ਟ	ਰ ਗ ਰ ਪ ਅ ਤਿ ਉ ਟ	ਮ ਗ ਰ ਰਸ ਚਾ ਟ ਟ ਤਾ
ਨ ਕਾ			

ਨੋਟ : ਬਾਕੀ ਸਾਰੀਆਂ ਤੁਕਾਂ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ ।

ਵਡਹੰਸ ਮਹਲਾ ੫, ਪੰਨਾ ੫੬੨

ਧਨੁ ਸੁਵੇਲਾ ਜਿਤੁ ਦਰਸਨੁ ਕਰਣਾ ॥
ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣਾ ॥ ੧ ॥
ਜੀਅ ਕੇ ਦਾਤੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ॥
ਮਨੁ ਜੀਵੈ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ਚਿਤੋਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਚੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਤੁਮਾਰਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਾਣੀ ॥
ਸੀਤਲ ਪੁਰਖ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸੁਜਾਣੀ ॥ ੨ ॥
ਸਚੁ ਹੁਕਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ਤਖਤਿ ਨਿਵਾਸੀ ॥
ਆਇ ਨ ਜਾਵੈ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ੩ ॥
ਤੁਮ ਮਿਹਰਵਾਨ ਦਾਸ ਹਮ ਦੀਨਾ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਭਰਪੁਰਿ ਲੀਣਾ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥

ਰਾਗ ਵਡਹੰਸ ਤਾਲ ਚੰਚਲ (ਅਸਥਾਈ)

+	2	0	3
ਗ ਰ —	ਗ — ਪ —	ਮ ਗ —	ਨੁ — ਸ —
ਧ ਟ ਟ	ਨੁ ਟ ਸੁ ਟ	ਵੇ ਲਾ ਟ	ਜਿ ਟ ਤੁ ਟ
ਨੁ ਪ —	ਨੁ — ਸ —	ਰ ਗ —	ਨੁ — ਸ —
ਦ ਰ ਟ	ਸ ਟ ਨੁ ਟ	ਕ ਰ ਟ	ਣਾ ਟ ਟ ਟ
ਮ			
ਰ ਰ —	ਮ — ਪ —	ਸੰ ਨੁ —	ਧ — ਪ —
ਹ ਉ ਟ	ਬ ਟ ਲਿ ਟ	ਹਾ ਟ ਟ	ਗੀ ਟ ਟ ਟ
ਪ ਧ —	ਮ — ਗ —	ਰ ਗ —	ਨੁ — ਸ —
ਸ ਤਿ ਟ	ਗੁ ਟ ਰ ਟ	ਚ ਰ ਟ	ਣਾ ਟ ਟ ਟ
ਗ			
ਧ			

ਅੰਤਰਾ

ਮ — —	ਪ — ਨ —	ਸੰ — —	— — — —
ਜੀ ਅ ਟ	ਕੇ ਟ ਟ ਟ	ਦਾ ਟ ਟ	ਤਿ ਟ ਪ੍ਰੀ ਟ
ਸੰ ਨ —	ਰੰ — ਸੰ —	— ਨੁ —	ਧ — ਪ —
ਤ ਮ ਟ	ਪ੍ਰ ਟ ਭ ਟ	ਮੇ ਟ ਟ	ਰੇ ਟ ਟ ਟ
ਮ — —	ਪ — ਸੰ —	— ਨੁ —	ਧ — ਪ —
ਮ ਨੁ ਟ	ਜੀ ਟ ਟ ਟ	ਵੈ ਟ ਟ	ਪ੍ਰ ਟ ਭ ਟ

ਪ	ਧ	—	ਮ	—	ਗ	—	ਰ	ਗ	—	ਨ	—	ਸ	—
ਨਾ	ਫ	ਫ	ਮੁ	ਫ	ਫ	ਚਿ	ਤੇ	ਫ	ਫ	ਰੇ	ਫ	ਫ	ਫ
ਗ													
ਧ													

ਨੋਟ : ਬਾਕੀ ਸਾਰੀਆਂ ਤੁਕਾਂ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ ।

ਮਨੁ ਮੋਤੀ ਜੇ ਗਹਣਾ ਹੋਵੇ ਪਉਣ ਹੋਵੇ ਸੂਤਧਾਰੀ ॥
 ਬਿਮਾ ਸੀਗਾਰੁ ਕਾਮਣਿ ਤਨਿ ਪਹਿਰੈ ਰਾਵੈ ਲਾਲ ਪਿਆਰੀ ॥ ੧ ॥
 ਲਾਲ ਬਹੁ ਗੁਣਿ ਕਾਮਣਿ ਮੋਹੀ ॥
 ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਹੋਹਿ ਨ ਅਵਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਾਰੁ ਕੰਠਿ ਲੇ ਪਹਿਰੈ ਦਾਮੋਦਰੁ ਦੰਤੁ ਲੇਈ ॥
 ਕਰ ਕਰਿ ਕਰਤਾ ਕੰਗਨ ਪਹਿਰੈ ਇਨ ਬਿਧਿ ਚਿਤੁ ਧਰੇਈ ॥ ੨ ॥
 ਮਧੁ ਸੂਦਨੁ ਕਰ ਮੁੰਦਰੀ ਪਹਿਰੈ ਪਰਮੇਸਰੁ ਪਟੁ ਲੇਈ ॥
 ਧੀਰਜੁ ਧੜੀ ਬੰਧਾਵੈ ਕਾਮਣਿ ਸ੍ਰੀ ਰੰਗੁ ਸੁਰਮਾ ਦੇਈ ॥ ੩ ॥
 ਮਨ ਮੰਦਰਿ ਜੇ ਦੀਪਕੁ ਜਾਲੇ ਕਾਇਆ ਸੇਜ ਕਰੇਈ ॥
 ਗਿਆਨ ਰਾਉ ਜਬ ਸੇਜੈ ਆਵੈ ਤ ਨਾਨਕ ਭੋਗੁ ਕਰੇਈ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੩੫
 ਆਸਾ ਘਰੁ ੯ ਮਹਲਾ ੧, ਪੰਨਾ ੩੫੯

ਰਾਗ ਵਡਹੰਸ ਛੋਟਾ ਤੇ ਵਡਾ ਤਿੰਨਤਾਲ
 (ਅਸਥਾਈ)

+	2	0	3
ਸ ਮੋ	ਰ ਸ ਨ ਹੀ (ਮੋ ਰੇ ਫ	— ਪ — ਨ ਫ ਫ ਫ) ਲਾ	ਸ ਰ — ਸ ਫ ਲ ਫ ਫ
ਰ — — ਸ ਫ ਫ ਫ ਮੋ	ਰ ਸ ਨ ਹੀ (ਮੋ ਰੇ ਫ	— ਪ — ਨ ਫ ਫ ਫ) ਲਾ	ਸ ਰ — ਸ ਫ ਲ ਫ ਫ
ਰ — — — ਫ ਫ ਫ ਫ	— — — ਨ ਫ ਫ ਬ ਹੁ	ਧ ਪ — ਮ ਗੁ ਟਿ ਫ ਕਾ	ਪ ਮ — — ਫ ਮ ਟਿ ਫ
ਮ ਰ — ਸ ਫ ਫ ਫ ਮੋ	ਰ ਸ ਨ ਹੀ (ਮੋ ਰੇ ਫ	— ਪ — ਨ ਫ ਫ ਫ) ਲਾ	ਸ ਰ — ਸ ਫ ਲ ਫ ਫ
ਸ — ਰ — ਮੋ ਫ ਹੀ ਫ	ਸ — ਨ — (ਮੋ ਫ ਰੇ ਫ	ਪ — — ਨ ਫ ਫ ਫ) ਲਾ	ਸ ਰ — ਸ ਫ ਲ ਫ ਫ
ਰ — — — ਫ ਫ ਫ ਫ	— — — ਨ ਫ ਫ ਤੇ ਰ	ਧ ਪ — ਮ ਗੁ ਟਿ ਫ ਹੋ	ਪ ਮ — — ਹਿ ਨ ਫ ਫ

ਮ ਰ — ਸ ੜ ੜ ੜ ਅਵ	ਰ ਸ ਨ — ਰੀ (ਮੇ ਰੇ ੜ	— ਪ — ਨ ੜ ੜ ੜ) ਲਾ	ਸ ਰ — ਸ ੜ ਲ ੜ ੜ
ਸ — ਰ — ਅ ਵ ਰੀ ੜ	ਸ — ਨ — (ਮੇ ੜ ਰੇ ੜ	ਪ — — ਨ ੜ ੜ ੜ) ਲਾ	ਸ ਰ — ਸ ੜ ਲ ੜ ੜ
ਸ — — — ੜ ੜ ੜ ੜ	— — — ਨ ੜ ੜ ਬ ਹੁ	ਧ ਪ — ਮ ਗੁ ਟਿ ੜ ਕਾ	ਪ ਮ — — ੜ ਮ ਟਿ ੜ
ਮ ਰ — — ੜ ੜ ੜ ਬ	ਨੁ ਧ ਪ — ਹੁ ਗੁ ਟਿ ੜ	— — — ਮ ੜ ੜ ੜ ਕਾ	ਪ ਮ — — ੜ ਮ ਟਿ ੜ
ਮ ਰ — ਸ ੜ ੜ ੜ ਮੇ	ਰ ਸ ਨ — ਰੀ (ਮੇ ਰੇ ੜ	— ਪ — ਨ ੜ ੜ ੜ) ਲਾ	ਸ ਰ — ਸ ੜ ਲ ੜ ੜ
ਸ — ਰ — ਮੇ ੜ ਹੀ ੜ	ਸ — ਨ — ਮੇ — ਰੇ ੜ	ਪ — — ਨ ੜ ੜ ੜ) ਲਾ	ਸ ਰ — ਸ ੜ ਲ ੜ ੜ
ਰ ੜ			

ਅੰਤਰਾ

	ਮ — ਮ ਨੁ	— — ਰ ਮ ਮੇ ੜ ੜ ਤੀ	— ਪ ਮ ਪ ੜ ਜੇ ੜ ੜ
ਪ — — — ੜ ੜ ੜ ੜ	— — — ਸ ੜ ੜ ਗ ਹ	ਨੁ ਧ — ਪ ਣਾ ੜ ੜ ਹੋ	ਧ ਮ — — ੜ ਵੇ ੜ ੜ
ਮ — — ਰ ੜ ੜ ੜ ੜ	— — — ਨੁ ੜ ੜ ਪ ਉ	ਧ ਪ — ਮ ਲ ੜ ਹੋ ਵੈ	ਪ ਮ — — ੜ ਸੂ ਤ ੜ
ਮ ਰ — ਸ ੜ ੜ ੜ ਧਾ	ਰ ਸ ਨ — ਰੀ (ਮੇ ਰੇ —	— ਪ — ਨ — — —) ਲਾ	ਸ ਰ — ਸ ੜ ਲ ੜ ੜ
ਰ — — — ੜ ੜ ੜ ੜ	— — ਮ — ੜ ੜ ਧਿ ੜ	— — ਰ ਮ ਮਾ ਸੀ ੜ ਗਾ	— ਪ ਮ ਪ ੜ ਰੁ ੜ ੜ
ਪ — — — ੜ ੜ ੜ ੜ	— — — ਸ ੜ ੜ ਕਾ ਮਟਿ	ਨੁ ਧ — ਪ ਕ ਨਿ ੜ ਪ	ਧ ਮ — — ਹਿ ਰੇ ੜ ੜ
ਮ — — ਰ ੜ ੜ ੜ ੜ	— — — ਨੁ ੜ ੜ ਰਾ ੜ	ਧ ਪ — ਮ ਵੈ ੜ ੜ ਲਾ	ਪ ਮ — — ੜ ਲ ੜ ੜ

ਮ ਰ — ਸ ੜ ੜ ੜ ਪਿਆ	ਰ ਸ ਨੁ — ਰੀ (ਮੇ ਰੇ ੜ	— ਪੁ — ਨੁ ੜ ੜ ੜ) ਲਾ	ਸ ਰ — ਸ ੜ ਲ ੜ ਪਿ
ਸ — ਰ — ਆ ੜ ਰੀ ੜ	ਸ — ਨੁ — ਮੇ ੜ ਰੇ ੜ	ਪੁ — — ਨੁ ੜ ੜ ੜ) ਲਾ	ਸ ਰ — ਸ ੜ ਲ ੜ ੜ
ਰ — — — ੜ ੜ ੜ ੜ	— — — ਨੁ ੜ ੜ ਬ ਹੁ	ਧ ਪ — ਮ ਗੁ ਣਿ ੜ ਕਾ	ਪ ਮ — — ੜ ਮ ਣਿ ੜ
ਮ ਰ — — ੜ ੜ ੜ ਬ	ਨੁ ਧ ਪ — ਹੁ ਗੁ ਣਿ ੜ	ਪ — — ਮ ੜ ੜ ੜ ਕਾ	ਪ ਮ — — ੜ ਮ ਣਿ ੜ
ਮ ਰ — ਸ ੜ ੜ ੜ ਮੋ	ਰ ਸ ਨੁ — ਰੀ (ਮੇ ਰੇ ੜ	— ਪੁ — ਨੁ ੜ ੜ ੜ) ਲਾ	ਸ ਰ — ਸ ੜ ਲ ੜ ੜ
ਸ — ਰ — ਮੋ ੜ ਰੀ ੜ	ਸ — ਨੁ — ਮੇ ੜ ਰੇ ੜ	ਪੁ — — ਨੁ ੜ ੜ ੜ ਲਾ	ਸ ਰ — ਸ ੜ ਲ ੜ ੜ
ਰ ੜ			

ਨੋਟ : ਬਾਕੀ ਸਾਰੀਆਂ ਤੁਕਾਂ ਇਸੇ ਅਤਿਰੇ ਤੇ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ ।

ਰਾਗ ਵਡਹੰਸ ਮਹਲਾ ੧, ਪੰਨਾ ੫੮੦

ਨਾਨਕ ਕਿਸਨੋ ਬਾਬਾ ਰੋਈਐ ਬਾਜੀ ਹੈ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੋ ॥
ਕੀਤਾ ਵੇਖੈ ਸਾਹਿਬੁ ਆਪਣਾ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੋ ॥
ਕੁਦਰਤਿ ਬੀਚਾਰੇ ਧਾਰਣ ਧਾਰੇ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਸੇ ਜਾਣੈ ॥
ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਆਪੇ ਬੂਝੈ ਆਪੇ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ॥
ਜਿਨਿ ਕਿਛੁ ਕੀਆ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਤਾਕਾ ਰੂਪੁ ਅਪਾਰੋ ॥
ਨਾਨਕ ਕਿਸਨੋ ਬਾਬਾ ਰੋਈਐ ਬਾਜੀ ਹੈ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੋ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥

ਰਾਗ ਵਡਹੰਸ ਤਾਲ ਤਲਵਾੜਾ

(ਅਸਬਾਈ)

+	2	+	3
ਪ — ਬਾ ਜੀ	ਮ — ਮਰ ਰ ਹੈ ੜ ੜ ੜ	ਸ ਸਨੁ ਸਨੁ ਰ ੜ ਇੜ ਹੁੜ ਸੰ	— — ਸ — ਸਾ ੜ ਰੋ ੜ
ਸ — ਪ — ੜ ੜ ਬਾ ਜੀ	ਮ — ਮਰ ਰ ਹੈ ੜ ੜ ੜ	ਸ ਸਨੁ ਸਨੁ ਰ ੜ ਇੜ ਹੁੜ ਸੰ	— — ਸ — ਸਾਂ ੜ ਰੋ ੜ

ਨੁ — — ਨੁਧੁ	ਧ ਧੁਪ ਪ ਮ	— — ਪ ਸੁਨੁ	ਧ — ਪ —
ੜ ਨਾ ਨ ਕੜ	ਕਿ ਸੜ ਨੋ ੜ	ੜ ੜ ਬਾ ਬਾੜ	ਰੋ ਈ ਐ ੜ
ਪ — — —	ਮ — ਮਰੁ ਰ	ਸ ਸਨੁ ਸਨੁ ਰ	— — ਸ —
ੜ ੜ ਬਾ ਜੀ	ਹੈ ੜ ੜੜ ੜ	ੜ ਇੜ ਹੁੜ ਸੰ	ਸਾ ੜ ਰੋ ੜ
ਸ ਨੁਧੁ ਪ —	ਪੁਸ ਸ — —	— ਸਨੁ ਸ ਨੁ	ਰ — — —
ੜ ਕੀੜ ੜ ਤਾ	ਵੇੜ ੜ ਖੈ ੜ	ੜ ਸਾੜ ਹਿ ਬੁ	ਆ ਪ ਟਾ ੜ
ਪ ਮਰੁ ਰ ਸ	ਨੁ ਰ ਸ —	— ਰੰ — —	— — ਸੰ —
(ਜੀ) ਸਾੜ ਹਿ ਬੁ	ਆ ਪ ਟਾ ੜ	ੜ ਕੁਦ ਰ ਤਿ	ੜ ਕ ੜੜੋ ੜ
ਸੰ — — —	— — ਨੁ —	ਨੁਧੁ ਪ — —	ਮ — ਮਰੁ ਰ
ੜ ੜ ੜ ਬੀ	ਚਾ ੜ ਰੋ ੜ	ੜੜ ੜ ਬਾ ਜੀ	ਹੈ ੜ ੜੜ ੜ
ਸ ਸਨੁ ਸਨੁ ਰ	— — ਸ —	—	
ੜ ਇੜ ਹੁੜ ਸੰ	ਸਾ ੜ ਰੋ ੜ	ੜ	

ਅੰਤਰਾ

ਨੁਧੁ ਪ —	ਮ — ਪ —	— ਸੰ — ਸੁਨੁ	ਰੰ — ਸੰ —
ਕੁਦ ਰਤਿ ਬੀ	ਚਾ ੜ ਰੋ ੜ	ੜ ਧਾ ਰ ਟੜ	ਧਾ ੜ ਰੋ ੜ
ਸੰ — ਰੰ —	— — ਰੁਸੰ ਸੰ	— — — —	— — ਨੁ ਨੁਧੁ
ੜ ੜ ਜਿ ਨਿ	ਕੀ ੜ ੜਆ ੜ	ੜ ੜ 'ੜ ਸੋ	ਜਾ ੜ ੜੜੋ ੜੜ
ਪ — ਨੁ ਧੁਪ	ਮ — — —	— — ਸੰ ਸੁਨੁ	ਰੰ — ਸੰ —
ੜ ੜ ਆ ਪੜ	ਵੇ ੜ ਖੈ ੜ	ੜ ੜ ਆ ਪੜ	ਬੂ ੜ ਭੈ ੜ
ਸੰ — ਰੰ —	— — ਰੁਸੰ ਸੰ	— — — —	— — ਨੁ ਨੁਧੁ
ੜ ੜ ਆ ਪੋ	ਹੁ ਕ ੜਮੁ ੜ	ੜ ੜ ੜ ਪ	ਛਾ ੜ ੜੜੋ ੜੜ
ਪ — — —	ਮ — ਮਰੁ ਰ	ਸ ਸਨੁ ਸਨੁ ਰ	— — ਸ —
ੜ ੜ ਬਾ ਜੀ	ਹੈ ੜ ੜੜ ੜ	ੜ ਇੜ ਹੁੜ ਸੰ	ਸਾ ੜ ਰੋ ੜ
ਸ			
ੜ			

ਨੋਟ : ਥਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ ।

ਵਡਹੰਸ ਮਹਲਾ ੪, ਛੰਦ, ਪੰਨਾ ੪੭੫

ਹਰਿ ਧਾਰਹੁ ਹਰਿ ਧਾਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੇ ਰਾਮ ॥
 ਹਮ ਪਾਪੀ ਹਮ ਪਾਪੀ ਨਿਰਗੁਣ ਦੀਨ ਤੁਮਾਰੇ ਰਾਮ ॥
 ਹਮ ਪਾਪੀ ਨਿਰਗੁਣ ਦੀਨ ਤੁਮਾਰੇ ਹਰਿ ਦੋਆਲ ਸਰਣਾਇਆ ॥
 ਤੂ ਦੁਖ ਭੋਜਨੁ ਸਰਬ ਸੁਖਦਾਤਾ ਹਮ ਪਾਥਰ ਤਰੇ ਤਰਾਇਆ ॥
 ਸਤਿਗੁਰ ਭੋਟਿ ਰਾਮ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਉਧਾਰੇ ॥
 ਹਰਿ ਧਾਰਹੁ ਹਰਿ ਧਾਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੇ ਰਾਮ ॥ ੪ ॥ ੪

ਰਾਜ ਵਡਹੰਸ ਤਾਲ ਇਕਤਾਲਾ
(ਅਸਥਾਈ)

+		0		2		0		3		4	
										ਸ ਹਰਿ	
ਨ	ਪ	ਪੁਨ	ਸ	ਰ	ਪ	ਮ	ਰ	ਰਸ	ਨ	ਸ	—
ਧਾ	ੜ	ੜ	ਰਹੁ	ੜ	ਹਰਿ	ਧਾ	ੜ	ਰਹੁ	ਕਿਰ	ਪਾ	ਹਰਿ
ਨ	ਪ	ਪੁਨ	ਸ	ਰ	ਪ	ਮ	ਰ	ਰਸ	ਨ	ਸ	—
ਧਾ	ੜ	ੜ	ਰਹੁ	ੜ	ਹਰਿ	ਧਾ	ੜ	ਰਹੁ	ਕਿਰ	ਪਾ	ਕਰਿ
ਰ	ਮ	ਪ	ਨ	ਸ	—	ਸੁਨ	ਧਪ	ਪਧ	ਮਗ	ਰ	ਸ
ਕਿਰ	ਪਾ	ੜ	ਲੇ	ਹੁ	ਉ	ਬਾੜ	ੜੜ	ਰੇੜ	ਰਾੜ	ਮ	ਕਰਿ
ਨ	ਪ										
ਹਾ											

ਅੰਤਰਾ ਪਹਿਲਾ

ਮ	ਪ	ਨ	—ਸ	—	—	ਰ	—	ਨ	—ਸ	—	—
ਹ	ਮ	ਪਾ	ਪੀੜ	ੜ	ੜ	ਹ	ਮ	ਪਾ	ਪੀੜ	ੜ	ੜ
ਸ	—ਨ	ਨ	ਧਪ	ਧ	ਪ	ਮਗ	ਰ	ਸ	ਨ	ਸ	—
ਨਿਰ	ਗੁੜ	ਣੜ	ਦੀੜ	ਨ	ਤੁ	ਮਾੜ	ੜ	ਰੇ	ਰਾ	ਮ	ਹਰਿ
ਨ	ਧਾਰਉ										

ਦੂਸਰਾ ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਪ	ਨ	—ਸ਼—	—	—	ਰੰ	—	ਨ	—ਸ਼—	—	—
ਹਮ	ਪਾ	ਪੀ	ਨਿਰ	ਗੁ	ਣ	ਦੀ	ਨ	ਤੁ	ਮਾ	ਫ	ਰੰ
ਸੰ	—ਨੁ	ਨੁਧ	ਧਪ	ਧ	ਪ	ਮਗ	ਰ	ਸ	ਨੁ	ਸ	—
ਹ	ਰਿ	ਦੈ	ਆ	ਲ	ਸਰ	ਣਾ	ਫ	ਇ	ਆ	ਫ	ਫ
ਮ	ਪ	ਨ	—ਸ਼—	—	—	ਰੰ	—	ਨ	—ਸ਼—	—	—
ਤੁ	ਫ	ਦੁਖ	ਭੰ	ਜ	ਨੁ	ਸਰ	ਬ	ਸੁਖ	ਦਾ	ਤਾ	ਫ
ਸੰ	ਸੰਨੁ	ਨੁਧ	ਧਪ	ਧ	ਪ	ਮਗ	ਰ	ਸ	ਨੁ	ਸ	—
ਹਮ	ਪਾ	ਥਰ	ਭਫ	ਰੇ	ਤ	ਰਾ	ਫ	ਇ	ਆ	ਫ	ਹਰਿ
ਨੁ											
ਧਾਰਉ											

ਨੋਟ : ਥਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ ।

ਰਾਗ ਸੋਰਠ

ਸ੍ਰੀ ਮਤਿ

ਰਾਗ ਸੋਰਠ

ਅੱਜ ਕਲ ਸੋਰਠ ਨੂੰ ਔੜਵ ਖੋੜਵ ਕਰਕੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਰਿਵਾਜ ਹੈ। ਅਗਰ ਅਵਰੋਹੀ ਵਿਚ ਗ ਲਗ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਅੱਜ ਕਲ ਦੇਸ ਆਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਕ ਰਾਗ ਸੋਰਠੀ ਹੈ ਜੋ ਸੰਪੂਰਣ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ, ਨਸਰਗ, ਮਰਗ ਫਿਰ ਮਪਧਨੁਧ ਪਧ ਮ ਗ ਰ ਨੁ ਸ, ਐਸੀਆਂ ਸੁਰਾਂ ਲਗਦੀਆਂ ਹਨ। ਪੁਰਾਣੇ ਰਾਗੀ ਸਿੰਘ ਤੇ ਰਬਾਬੀ ਸੋਰਠ ਨੂੰ ਸੰਪੂਰਣ ਵੀ ਆਖਦੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਖਿਆਲ ਸੀ ਕਿ ਔੜਵ ਖੋੜਵ ਸੋਰਠ ਸੰਗੀਤ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਚਲਤ ਹੋ ਗਿਆ। ਸੰਪੂਰਣ ਸੋਰਠ ਸੀਨੇ-ਬਸੀਨੇ ਹੀ ਰਿਹਾ। ਲਿਖਿਆ ਨਾ ਜਾਣ ਕਰਕੇ, ਰਿਵਾਜ ਘਟਦਾ ਘਟ ਗਿਆ। ਪੁਰਾਣੇ ਬਜ਼ੁਰਗ ਸੋਰਠ ਵਿਚ ਗ ਲਾਉਂਦੇ ਸਨ, ਗੀਤਾਂ ਦੀ

ਖਮਾਜ ਅੰਗ	ਰ ਵਾਦੀ	ਸਮਾਂ ਰਾਤ ਦੂਜਾ ਪਹਿਰ
ਔੜਵ ਖੋੜਵ	ਧ ਸੰਵਾਦੀ	

ਆਰੋਹੀ : ਸ ਰ ਮ ਪ ਨ ਸੰ

ਅਵਰੋਹੀ : ਸੰ ਰ ਨੁ ਧ ਪ, ਧ, ਮ ਗ ਰ ਨੁ ਸ

ਆਲਾਪ : ਰ, ਮ, ਪ ਨ ਸੰ, ਸੰ ਨੁ ਧ ਪ, ਧ, ਮ ਗ ਰ ਨੁ ਸ, ਰ ਰੰ, ਸੰ ਨ ਸੰ,

ਸੰਨ ਰੰ ਰ, ਮ ਪ ਨ ਸੰ ਰੰ ਮ ਗ ਰੰ ਨ ਸੰ, ਰ ਨੁ ਧ, ਪ ਧ ਮ ਗ ਰ ਨੁ ਸ,

ਨੁ ਸ ਰ ਮ ਪ ਨ ਰੰ ਮ ਗ ਰੰ ਨ ਸੰ ਸੰ ਨੁ ਧ ਪ ਧ ਮ ਗ ਰ ਨੁ ਸ

ਸੋਰਠ ਮਹਲਾ ੪ ਦੁਤਕੇ, ਪੰਨਾ ੬੦੭

ਅਨਿਕ ਜਨਮ ਵਿਛੜੇ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਮਨਮੁਖਿ ਕਰਮ ਕਰੇ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥
 ਸਾਧੂ ਪਰਸਤ ਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਗੋਬਿੰਦ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ੧ ॥
 ਗੋਬਿੰਦ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਅਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥
 ਜਬ ਸਤਸੰਗ ਭਏ ਸਾਧੂ ਜਨ ਹਿਰਦੇ ਮਿਲਿਆ ਸਾਂਤਿ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਤੂ ਹਿਰਦੇ ਗੁਪਤੁ ਵਸਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਤੇਰਾ ਭਾਉ ਨ ਬੁਝਹਿ ਗਵਾਰੀ ॥
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰਗਟਿਆ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਗੁਣ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ੨ ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਭਇਆ ਸਾਤਿ ਆਈ ਦੁਰਮਤਿ ਬੁਧਿ ਨਿਵਾਰੀ ॥
 ਆਤਮ ਬ੍ਰਹਮੁ ਚੀਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਪੁਰਖ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ੩ ॥
 ਪੁਰਖੇ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਿਆ ਗੁਰੁ ਪਾਈਆ ਜਿਨ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਭਈ ਤੁਮਾਰੀ ॥
 ਨਾਨਕ ਅਤੁਲੁ ਸਹਜੁ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਤੁ ਰਹੈ ਬਨਵਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ੭ ॥

ਰਾਗ ਸੋਰਠ ਤਾਲ ਚਾਰਤਾਲ

(ਅਸਥਾਈ)

+	0	2	0	3	4
ਨ —	— ਸੰ	— ਸੰਪ	ਪ ਧ	ਮ —	ਰ —
ਗੋ ਬਿ	ਦ ਪ੍ਰੀ	ਤਿ ਤਲ	ਗੀ ਤ	ਅਤਿ ਪਿਆ	ਤ ਰੀ
ਨ —	— ਸੰ	— ਪ	ਪ ਧ	ਮ —	ਰ —
ਗੋ ਬਿ	ਦ ਪ੍ਰੀ	ਤਿ ਤਲ	ਗ ਧ	ਅਤਿ ਪਿਆ	ਤ ਰੀ
ਰ ਨੁ	— ਸੰ	— —	ਰ ਮ	— ਪ	— —
ਜਬ ਸ	ਤ ਸੰ	ਤ ਗ	ਭ ਏ	ਸਾ ਧੂ	ਜ ਨ
ਮ ਪ	ਨ ਸੰ	— ਪ	ਪ ਧ	ਮ —	ਰ ਰਸ
ਹਿਰ ਦੇ	ਤ ਮਿਲਿ	ਆ ਤ	ਸਾ ਤ	ਤਿਮੁ ਰਾ	ਤ ਗੀਤ
ਨ					
ਗੋ					

ਅੰਤਰਾ

ਮ —	ਪ ਨ	— —	— ਸੰ	— ਰੰ	— —
ਅਨਿ ਕ	ਤ ਜਨ	ਮ ਤ	ਵਿ ਤੇ	ਦੁਖੁ ਪਾ	ਤ ਦਿਆ
ਰ —	ਰ	— ਸੰ	—	—	—
ਅਨਿ ਕ	ਤ ਜਨ	ਮ ਤ	ਵਿਛੁ ਤੇ	ਦੁਖੁ ਪਾ	ਤ ਦਿਆ
ਨ —	— ਸੰ	— ਪ	ਪ ਧ	ਮਗ ਮ	ਮਰ ਰ
ਮਨ ਮੁ	ਖਿ ਕਰ	ਮ ਤਕ	ਰੈ ਤ	ਅਹੈ ਕਾ	ਤ ਰੀ

ਮ —	ਪ ਨ	— —	— ਸ	— ਰ	— —
ਮਾ ਟ	ਧੂ ਪਰ	ਸ ਤ	ਹੀ ਟ	ਪ੍ਰਭੂ ਪਾ	ਟ ਇਆ
ਰ —	ਰ ਸ	ਸ ਸ	ਪ ਨ	ਸ ਰ	— —
ਮਾ ਟ	ਧੂ ਪਰ	ਸ ਤ	ਹੀ ਟ	ਪ੍ਰਭੂ ਪਾ	ਟ ਇਆ
ਨ —	— ਸ	— ਪ	ਪ ਧ	ਮਗ ਮ	ਮਰ ਸ
ਗ, ਬਿ	ਦ ਸਰ	ਣਿ ਟੁ	ਮਾ ਟ	ਸ਼ ਰੀ	ਸ਼ ਟ
ਨ					
ਗ					

ਸੰਚਾਰੀ

ਰ —	— ਮ	ਪ —	ਪ ਧ	ਮਗ ਮ	ਰ ਸ
ਹਿਰ ਦੇ	ਟ ਗੁਪ	ਤੁ ਟਵ	ਸਹਿ ਟ	ਦਿਨੁ ਰਾ	ਟ ਤੀ
ਮ —	— ਪ	— —	— ਧ	ਮਗ ਮ	ਰ ਸ
ਤੇ ਰਾ	ਟ ਭਾ	ਉ ਨ	ਬੁ ਭੈ	ਸ਼ਗ ਵਾ	ਟ ਰੀ

ਆਭੋਗ

ਮ —	ਪ ਨ	— —	— ਸ	— ਰ	— —
ਸਤਿ ਗੁ	ਰੁ ਪੁਰ	ਖੁ ਟ	ਮਿਲਿ ਆ	ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰਗਟਿ	ਆ ਟ
ਰ —	ਰ ਸ	— ਸ	ਪ ਨ	ਸ ਰ	— —
ਸਤਿ ਗੁ	ਰੁ ਪੁਰ	ਖੁ ਟ	ਮਿਲਿ ਆ	ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰਗਟਿ	ਆ ਟ
ਨ —	— ਸ	— ਪ	ਪ ਧ	ਮਗ ਮ	ਮਰ ਸ
ਗੁ ਟ	ਣ ਗਾ	ਵੈ ਟ	ਗੁ ਟ	ਣਵੀ ਚਾ	ਸ਼ ਰੀ
ਨ					
ਗ					

ਨੋਟ : ਬਾਕੀ ਸਾਰੀਆਂ ਟੁਕਾਂ ਇਸੇ ਸੰਚਾਰੀ ਤੇ ਆਭੋਗ ਤੇ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ ।

ਸੋਰਠ ਮਹਲਾ ੪, ਦੁਤਕੇ

ਅਨਿਕ ਜਨਮ ਵਿਛੜੇ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ।

ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਦੁਸਰੀ ਰੀਤ

ਰਾਗ ਸੋਰਠ ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ (ਅਸਥਾਈ)

+	2	0	3
	ਮ —	ਪ — — —	ਧ ਮ — ਗ
	ਗੀ ਟ	ਬਿ ਦ ਟ ਪ੍ਰੀ	ਟ ਤਿ ਟ ਲ
ਮ — — — ਰ	— — ਮ —	ਪ — — —	ਧ ਮ — ਗ
ਗੀ ਟ ਟ ਟ	ਟ ਟ ਗੀ ਟ	ਬਿ ਦ ਟ ਪ੍ਰੀ	ਟ ਤਿ ਟ ਲ
ਮ — — — ਰ	ਰ — ਸ —	— — ਪ —	ਧ ਮ — ਗ
ਗੀ ਟ ਟ ਟ	ਟ ਟ ਅ ਤਿ	ਪਿਆ ਰੀ ਟ ਪ੍ਰੀ	ਟ ਤਿ ਟ ਲ
ਮ — — — ਰ	— — — —	ਮ ਰ — ਸ	— — — —
ਗੀ ਟ ਟ ਟ	ਟ ਟ ਟ ਟ	ਜ ਬ ਸ ਤ	ਸੰ ਟ ਗ ਟ
ਰ — ਮ —	ਪ — — —	ਮ — ਪ —	ਨ — ਸ —
ਭ ਦੇ ਸਾ ਟ	ਧੂ ਟ ਜ ਨ	ਹਿ ਰ ਦੇ ਟ	ਮਿ ਲਿ ਆ ਟ
ਸੰ ਨੁ — ਧ	— ਪ — —	— ਧ ਮ —	— — — ਗ
ਸਾਂ ਟ ਤਿ ਮੁ	ਰਾ ਟ ਰੀ ਟ	ਟ ਟ ਟ ਪ੍ਰੀ	ਟ ਤਿ ਟ ਲ
ਮ — — — ਰ	— — ਮ —	ਪ — — —	ਧ ਮ — ਗ
ਗੀ ਟ ਟ ਟ	ਟ ਟ ਗੀ ਟ	ਬਿ ਦ ਟ ਪ੍ਰੀ	ਟ ਤਿ ਟ ਲ
ਮ			
ਗੀ			

ਅੰਤਰਾ

		ਮ	— ਪ — —
		ਅ	ਨਿ ਕ ਟ ਟ
ਨ — — —	— — — —	— — — ਸੰ	— — — ਸੰਨ
ਜ ਟ ਨ —	ਮ ਟ ਟ ਟ	ਵਿ ਫੁ ਟ ਤੇ	ਟ ਦੁ ਟ ਖੁ

ਸ਼ੁਰੰ ਰੰ — —	— — — —	— — — —	— ਨ — —
ਪਾ ਟ ਟ ਇ	ਆ ਟ ਟ ਟ	ਟ ਟ ਟ ਅ	ਨਿ ਕ ਟ ਟ
ਧੰ — — —	— — — ਪ	— — — ਨ	— ਸੰ — —
ਜ ਟ ਨ ਟ	ਮ ਟ ਟ ਟ	ਵਿ ਫੁ ਟ ਚੇ	ਟ ਦੁ ਟ ਖੁ
ਰੰ — — —	— — — —	— — — ਨ	— ਸੰ — —
ਪਾ ਟ ਟ ਇ	ਆਂ ਟ ਟ ਟ	ਟ ਟ ਟ ਮ	ਨ ਮੁ ਟ ਖਿ
ਸੰ ਨੁ — ਧ	— ਪ — —	— ਧ ਮ	— — —
ਕ ਰ ਮ ਕ	ਰੈ ਟ ਅ ਟ	ਹੰ ਟ ਟ ਕਾ	ਟ ਗੀ ਟ ਟ
ਮ ਰ — —	— — — —	— — — ਮ	— ਪ — —
ਟ ਟ ਟ ਟ	ਟ ਟ ਟ ਟ	ਟ ਟ ਟ ਸਾ	ਟ ਪੂ ਟ ਟ
ਨ — — —	— — — —	— — — ਸੰ	— — —
ਪ ਟ ਰ ਟ	ਸ ਟ ਭ ਟ	ਟ ਟ ਟ ਹੀ	ਟ ਪ੍ਰ ਟ ਭੁ
ਸ਼ੁਰੰ ਰੰ — —	— — — —	— — — —	— ਨ — —
ਪਾ ਟ ਟ ਇ	ਆ ਟ ਟ ਟ	ਟ ਟ ਟ ਸਾ	ਟ ਪੂ ਟ ਟ
ਸੰ — — —	— — — —	ਪ — — —	ਨ ਸੰ — —
ਪ ਟ ਰ ਟ	ਸ ਟ ਭ ਟ	ਟ ਟ ਟ ਹੀ	ਟ ਪ੍ਰ ਟ ਭੁ
ਰੰ — — —	— — — —	— — — ਨ	— ਸੰ — —
ਪਾ ਟ ਟ ਇ	ਆ ਟ ਟ ਟ	ਟ ਟ ਟ ਗੰ	ਟ ਬਿ ਟ ਦ
ਸੰ — ਨੁ —	— ਸ — ਪ	— ਧ — ਮ	— — — ਗ
ਸ ਟ ਰ ਟ	ਣਿ ਟ ਤੁ ਟ	ਮਾ ਰੀ ਟ ਪ੍ਰੀ	ਟ ਤਿ ਟ ਲ
ਮ — — ਰ	— — ਮ —	ਪ — — —	ਧ ਮ — ਗ
ਗੀ ਟ ਟ ਟ	ਟ ਟ ਗੰ ਟ	ਬਿ ਦ ਟ ਪ੍ਰੀ	ਟ ਤਿ ਟ ਲ
ਮ			
ਗੀ			

ਨੋਟ : ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ ।

ਬਾਬੀਹਾ ਪ੍ਰਿਉ ਬੋਲੇ ਕੋਕਿਲ ਬਾਣੀਆ ॥

ਸਾਧਨ ਸਭਿ ਰਸ ਚੋਲੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਣੀਆ ॥

ਹਰਿ ਅੰਕਿ ਸਮਾਣੀ ਜਾ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣੀ ਸਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਨਾਰੇ ॥

ਨਵਘਰ ਬਾਪਿ ਮਹਲ ਘਰੁ ਉਚਰੁ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਮੁਰਾਰੇ ॥

ਸਭ ਤੇਰੀ ਤੂ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਰੰਗਿ ਰਾਵੈ ॥

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਚਵੈ ਬਾਬੀਹਾ ਕੋਕਿਲ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵੈ ॥ ੨ ॥

ਤੁਖਾਰੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੧ ਬਾਰਹ ਮਾਹ, ਪੰਨਾ ੧੧੦੭

ਰਾਗ ਸੋਰਠ ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ

(ਅਸਥਾਈ)

+	2	0	3
	ਸੰ — ਬਾ ਟ	— ਪ — ਬੀ ਹਾ ਟ ਪ੍ਰਿ	ਧ ਮ — ਗ ਉ ਬੋ ਟ ਟ
ਮ — ਲੇ ਟ ਟ ਟ	ਰ — ਸੰ — ਟ ਟ ਬਾ ਟ	— ਪ — ਬੀ ਹਾ ਟ ਪ੍ਰਿ	ਧ ਮ — ਗ ਉ ਬੋ ਟ ਟ
ਮ — ਲੇ ਟ ਟ ਟ	ਰ — ਟ ਟ ਟ ਟ	— ਮ ਟ ਟ (ਜੀ) ਕੇ	— ਰ — ਸ ਟ ਕਿ ਟ ਲ
ਨੁ — ਰ ਸ ਬਾ ਟ ਣੀ ਟ	— ਸੰ — ਆ ਟ ਬਾ ਟ	— ਪ — ਬੀ ਹਾ ਟ ਪ੍ਰਿ	ਧ ਮ — ਉ ਬੋ ਟ ਟ
ਮ ਲੇ			

ਅੰਤਰਾ ੧

ਸੰ — ਚੋ ਟ ਲੇ ਟ	ਮ — ਸਾ ਟ	ਮ — ਪ ਧ ਨ ਟ ਸ	— ਨ — ਭਿ ਰ ਟ ਸ
	— ਟ ਟ ਟ ਟ	— ਟ ਟ (ਜੀ) ਅੰ	ਰੰ ਨੁ — ਧ ਟ ਕਿ ਟ ਸ

ਨੁ ਧ ਨੁ ਧ ਮਾ ਟ ਨੀ ਟ	ਨੁ — ਪ — ਆ ਟ ਟ ਟ	ਪ — ਸ — ਟ ਟ (ਜੀ) ਅੰ	ਰੰ ਨੁ — ਧ ਟ ਕਿ ਟ ਸ
ਨੁ ਧ ਨੁ ਧ ਮਾ ਟ ਨੀ ਟ	ਨੁ ਪ ਨ ਸੰ ਆ ਟ ਬਾ ਟ	— ਪ — ਬੀ ਹਾ ਟ ਪ੍ਰਿ	ਧ ਮ — — ਉ ਬੋ ਟ ਟ
ਮ ਭੇ			

ਅੰਤਰਾ ੨

ਸੰ — — — ਟ ਟ ਟ ਟ	ਮ — — — ਹ ਰਿ ਅੰ ਟ	— — — ਪ ਕਿ ਸ ਟ ਮਾ	— ਨ — — ਟ ਨੀ ਟ ਟ
ਨ — ਸੰ — ਭਾ ਟ ਨੀ	— — — — ਟ ਟ ਟ ਟ	— — — ਰੰ ਟ ਟ ਟ ਜਾ	— — — ਸੰ ਟ ਪ੍ਰ ਟ ਭ
ਨੁ ਧ ਨੁ — ਨਾ ਟ ਰੇ ਟ	ਪ — ਪੁਮ ਮ ਟ ਟ ਨਨ ਵ	— — — ਪ ਘ ਰ ਟ ਬਾ	— ਨ — — ਟ ਪਿ ਟ ਟ
ਸੰ — — — ਟ ਟ ਟ ਟ	— — — — ਟ ਟ ਟ ਟ	— — — ਰੰ ਟ ਟ ਮ ਹ	— — — ਸੰ ਲ ਘ ਟ ਰੁ
ਨ — ਸੰ — ਉ ਟ ਚਉ ਟ	— — — — ਟ ਟ ਟ ਨਿਜ	— — — ਰੰਸੰ ਘ ਰਿ ਟ ਵਾਧ	ਰੰ ਨੁ — ਧ ਟ ਸੁ ਟ ਮੁ
ਨੁ ਧ ਨੁ — ਰਾ ਟ ਰੇ ਟ	ਪ — ਸੰ — ਟ ਟ ਬਾ ਟ	— ਪ — ਬੀ ਹਾ ਟ ਬਿ	ਧ ਮ — — ਉ ਬੋ ਟ ਟ
ਮ ਭੇ			

ਨੋਟ : ਬਾਕੀ ਦੋਨੋਂ ਤੁਕਾਂ ਭੀ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ ।

ਬਾਬੀਹਾ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਕਰੇ ਜਲ ਨਿਧਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰਿ ॥
 ਗੁਰ ਮਿਲੇ ਸੀਤਲ ਜਲੁ ਪਾਇਆ ਸਭਿ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰਣ ਹਾਰੁ ॥
 ਤਿਸ ਚੁਕੇ ਸਹਜੁ ਉਪਜੈ ਚੁਕੇ ਕੂਕ ਪੁਕਾਰ ॥
 ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਂਤਿ ਹੋਇ ਨਾਮੁ ਰਖਹੁ ਉਰਿਧਾਰਿ ॥ ੫੪ ॥
 ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੩ (ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ), ਪੰਨਾ ੧੪੧੯

ਰਾਗ ਸੋਰਠ ਛੋਟੀ ਤਿਨਤਾਲ (ਅਸਥਾਈ)

+	2	0	3
	ਸੰ — ਬਾ ਟ	— — ਪ — ਬੀ ਹਾ ਟ ਪ੍ਰਿ	ਧ ਮ — ਗ ਉ ਪ੍ਰਿ ਉ ਕ
ਮ — — — ਰੇ ਟ ਟ ਟ	ਰ — ਸੰ — ਟ ਟ ਬਾ ਟ	— — ਪ ਪ ਬੀ ਹਾ ਟ ਪ੍ਰਿ	ਧ ਮ — ਗ ਉ ਪ੍ਰਿ ਉ ਕ
ਮ — — — ਰੇ ਟ ਟ ਟ	ਰ — — — ਟ ਟ ਟ ਟ	ਸਰ ਰ — — ਟ ਪ੍ਰਿ ਟ ਪ੍ਰਿ ਉ	— — — ਗ ਕ ਟ ਰੇ ਟ
ਪਮ ਮ — ਗ ਪ੍ਰਿਉ ਟ ਪ੍ਰਿ ਉ ਕ	ਰ ਗ ਰ ਸ ਰੇ ਟ ਟ ਟ	ਨ ਸੰ — — ਜਲ ਨਿ ਧਿ ਪ੍ਰੇ	ਰ ਨੁ — ਧ ਟ ਮ ਟ ਧਿ
ਨੁ — — — ਆ ਟ ਟ ਟ	ਪ — ਸੰ — ਰ ਟ ਬਾ ਟ	— — ਪ — ਬੀ ਹਾ ਟ ਪ੍ਰਿ	ਧ ਮ — ਗ ਉ ਪ੍ਰਿ ਉ ਕ
ਮ ਰੇ			

ਅੰਤਰਾ

ਸ	—	—	—	—	ਸ	—	—	—	—	ਮ	—	—	—	—	ਨ	—	—	—	—
ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਗੁ	ਰ	ਸ	ਮਿ	ਸ	ਲੈ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ
ਸ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	ਰ	—	—	ਸ	—	ਨ	—	—	—	—
ਆ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਤ	ਲ	ਸ	ਜ	ਲੁ	ਪਾ	ਸ	ਇ	ਇ	ਇ
ਸ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	ਪ	—	—	—	ਧ	ਮ	—	ਗ	ਗ	ਗ
ਆ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਖ	ਸ	ਨਿ	ਵਾ	ਸ	ਰ	ਸ	ਣ	ਣ	ਣ
ਮ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	ਧ	ਮ	—	ਗ	ਗ	ਗ
ਹਾ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਬੀ	ਹਾ	ਸ	ਪ੍ਰਿ	ਉ	ਪ੍ਰਿ	ਉ	ਕ	ਕ	ਕ
ਮ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ਰੇ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

ਨੋਟ : ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ ।

ਸੋਰਠ ਮਹਲਾ ੫, ਪੰਨਾ ੬੨੪-੨੫

ਗਈ ਬਹੋੜੁ ਬੰਦੀ ਛੋੜੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਦੁਖਦਾਰੀ ॥
ਕਰਮੁ ਨ ਜਾਣਾ ਧਰਮੁ ਨ ਜਾਣਾ ਲੋਭੀ ਮਾਇਆ ਧਾਰੀ ॥
ਨਾਮੁ ਪਰਿਓ ਭਗਤੁ ਗੋਵਿੰਦ ਕਾ ਇਹ ਰਾਖਹੁ ਪੈਜ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ੧ ॥
ਹਰਿ ਜੀਉ ਨਿਮਾਣਿਆ ਤੂ ਮਾਣੁ ॥
ਨਿਚੀਜਿਆ ਚੀਜ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਗੋਵਿੰਦੁ ਤੇਰੀ ਕ੍ਰਦਰਤਿ ਕਉ ਕਰਬਾਣੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜੈਸਾ ਬਾਲਕੁ ਭਾਇ ਸੁਭਾਈ ਲਖ ਅਪਰਾਧ ਕਮਾਵੈ ॥
ਕਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਝਿੜਕੇ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ਬਹੁੜਿ ਪਿਤਾ ਗਲਿ ਲਾਵੈ ॥
ਪਿਛਲੇ ਅਉਗਣ ਬਖਸਿ ਲਏ ਪ੍ਰਭੁ ਆਗੈ ਮਾਰਗਿ ਪਾਵੈ ॥ ੨ ॥
ਹਰਿ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਭ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ਤਾ ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਆਖਿ ਸਣਾਈਐ ॥
ਕਹਣੇ ਕਥਨਿ ਨ ਭੀਜੈ ਗੋਬਿੰਦੁ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਪੈਜ ਰਖਾਈਐ ॥
ਅਵਰ ਓਟ ਮੇਂ ਸਮਲੀ ਦੇਖੀ ਇਕ ਤੇਰੀ ਓਟ ਰਹਾਈਐ ॥ ੩ ॥
ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਕਿਰਪਾਲੁ ਪ੍ਰਭੁ ਠਾਕੁਰੁ ਆਪੋਂ ਸੁਣੈ ਬੇਨਤੀ ॥
ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵੈ ਸਭ ਚੂਕੈ ਮਨ ਕੀ ਚਿੰਤੀ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਵਖਦੁ ਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਵਸੰਤੀ ॥ ੪ ॥ ੧੨ ॥ ੬੨

ਰਾਗ ਸੌਰਠ ਤਾਲ ਤਲਵਾੜਾ

(ਅਸਥਾਈ)

+	2	+	2
ਪ — ਧ ਮ	ਗੁਰ ਗ ਗੁਸ ਸੁਰ	ਮ — — ਰ	ਨ ਸ
ਉ ਨਿ ਮਾ ਣਿ	ਆਸ ਟ ਟੁ ਟੁ	ਮਾ ਟ ਟੁ ਟ	ਹਰਿ ਜੀ
ਪ — ਧ ਮ	ਗੁਰ ਗ ਗੁਸ ਸੁਰ	ਮ — — ਰ	— — — —
ਉ ਨਿ ਮਾ ਣਿ	ਆਸ ਟ ਟੁ ਟੁ	ਮਾ ਟ ਟੁ ਟ	ਟ ਟ ਟ ਟ
ਰ — — —	— — — —	— ਮ — ਗ	ਰ ਗ ਗੁਰ ਰ
ਟ ਨਿ ਚੀਅ ਆ	ਟ ਟ ਚੀ ਜ	ਟ ਕਰੇ ਮੇ ਰਾ	ਗੀ ਟ ਵਿੰ ਦ
ਨ — ਸੰ —	— ਰੁਸੁ ਸੁਨੁ ਧ	ਨੁ ਨੁਧ ਪ —	— — ਨ ਸ
ਤੇਰੀ ਕੁਦ ਰ ਭਿ	ਕਉ ਟ ਟੁ ਰ	ਬਾ ਟ ਟੁ ਟ	ਟ ਟ ਹਰਿ ਜੀ
ਪ — ਧ ਮ	ਗੁਰ ਗ ਗੁਸ ਸੁਰ	ਮ	
ਉ ਨਿ ਮਾ ਣਿ	ਆਸ ਟ ਟੁ ਟੁ	ਮਾ	

ਅੰਤਰਾ

ਰ ਰ	— — — —	— — ਮ ਮਗ	ਗੁਰ ਗ ਗੁਰ ਰ
ਗਈ ਬ	ਰੇ ਟ ਟੁ ਟ	ਟ ਟ ਬੇ ਦੀ	ਛੇ ਟ ਟੁ ਟ
ਸ — ਮ —	ਗ ਮ ਮੁਪ ਪ	— — ਧ —	ਮ ਮਗ ਮਗ ਰ
ਟ ਟ ਨਿਰੰ ਟ	ਟ ਕਾ ਟੁ ਟ	ਟ ਟੁ ਟ ਟ	ਖ ਟੁ ਟੁ ਟ
ਰ — — —	— — — —	— — ਮ ਮਗ	ਗੁਰ ਗ ਗੁਰ ਰ
ਟ ਟ ਕਰ ਮੁਨ	ਜਾ ਟ ਟੁ ਟ	ਟ ਟ ਧਰ ਮੁਨ	ਜਾ ਟ ਟੁ ਟ
ਸ — ਮ —	ਗ ਮ ਮੁਪ ਪ	— — ਧ —	ਮ ਮਗ ਮਗ ਰ
ਟ ਟ ਲੋ ਭੀ	ਟ ਮਾ ਟੁ ਟ	ਟ ਟੁ ਟ ਟ	ਟ ਟੁ ਟੁ ਟ
ਰ — ਮ ਮੁਪ	ਨ — ਸੰ —	— — — —	— — ਸੰਗ ਰੰ
ਟ ਟ ਨਾ ਮੁ	ਪ ਰਿ ਟੁ ਟ	ਟ ਟ ਭਗ ਤੁਮੇ	ਵਿੰ ਦ ਕਾ ਟ

ਰੰ — ਮੰ ਰੰਸੰ	ਨ — ਨਸੰ ਸੰ	— — — —	— — ਸੰਰੰ ਰੰ
ੜ ਨਾ ਮੁੜ	ਪ ਰਿ ਝੜਿ ੜ	ੜ ੜ ਭਗ ਤੁਗੋ	ਵਿੰ ਦ ਝਕਾ ੜ
ਰੰ ਨ — ਸੰ	— ਰੰ ਰੰਨੁ ਨੁ	ਧਨੁ ਨੁ ਨੁਧ ਪ	ਪ ਨ ਸੰ —
ੜ ਇਹ ਰਾ ਖਹੁ	ਪੈ ੜ ਝਜ ਝਤੁ	ਮਾੜ ੜ ਝਰੀ ੜ	ੜ ਹਰਿ ਜੀ ਉ
ਪ — ਧ ਮ	ਗੁਰ ਗ ਗੁਧ ਧਰ	ਮ	
ੜ ਨਿ ਝਮਾ ਟਿ	ਆੜ ੜ ਝਤੁ ੜ	ਮਾ	

ਨੋਟ : ਬਾਕੀ ਸਾਰੀਆਂ ਭੁਕਾਂ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ ।

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗ ਸੋਰਠਿ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ, ਘਰੁ ੧, ਪੰਨਾ ੬੫੪

ਬੁਤ ਪੂਜਿ ਪੂਜਿ ਹਿੰਦੂ ਮੂਏ ਤੁਰਕ ਮੂਏ ਸਿਰੁ ਨਾਈ ॥
 ਓਇ ਲੇ ਜਾਰੇ ਓਇ ਲੇ ਗਾਡੇ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਦੁਹੂ ਨ ਪਾਈ ॥ ੧ ॥
 ਮਨ ਰੇ ਸੰਸਾਰੁ ਅਧਿ ਗਹੇਰਾ ॥
 ਚਹੁ ਦਿਸ ਪਸਰਿਓ ਹੈ ਜਮ ਜੇਵਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਕਬਿਤ ਪੜੇ ਪੜਿ ਕਬਿਤਾ ਮੂਏ ਕਪੜ ਕੇਦਾਰੇ ਜਾਈ ॥
 ਜਟਾ ਧਾਰਿ ਧਾਰਿ ਜੋਗੀ ਮੂਏ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਇਨਹਿ ਨ ਪਾਈ ॥ ੨ ॥
 ਦਰਬੁ ਸੇਚਿ ਸੇਚਿ ਰਾਜੇ ਮੂਏ ਗਡਿਲੇ ਕੰਚਨ ਭਾਰੀ ॥
 ਬੇਦ ਪੜੇ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਮੂਏ ਰੂਪੁ ਦੇਖਿ ਦੇਖਿ ਨਾਰੀ ॥ ੩ ॥
 ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਸਭੈ ਬਿਗੂਤੇ ਦੇਖਹੁ ਨਿਰਖਿ ਸਰੀਰਾ ॥
 ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਿਨਿ ਗਤਿ ਪਾਈ ਕਹਿ ਉਪਦੇਸੁ ਕਬੀਰਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥

ਰਾਗ ਸੋਰਠ ਤਾਲ ਤਲਵਾੜਾ

ਨੋਟ : ਇਹ ਸ਼ਬਦ 'ਗਈ ਬਹੋੜ ਬੰਦੀ ਛੋੜ, ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਰੀਤ ਤੇ ਹੀ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਨੁਟੇਸ਼ਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਸਮਝੀ ।

ਸੋਰਠ ਮਹਲਾ ੫, ਪੰਨਾ ੬੩੧

ਸੁਣਹੁ ਬਿਨੋਤੀ ਠਾਕੁਰ ਮੇਰੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਤੇਰੇ ਧਾਰੇ ॥
 ਰਾਖੁ ਪੈਜ ਨਾਮ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਹਾਰੇ ॥ ੧ ॥
 ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਖਸਮਾਨਾ ਕਰਿ ਪਿਆਰੇ ॥
 ਬੁਰੇ ਭਲੇ ਹਮ ਥਾਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਸੁਣੀ ਪੁਕਾਰ ਸਮਰਥ ਸੁਆਮੀ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਸਵਾਰੇ ॥
 ਪਹਿਰਿ ਸਿਰਪਾਉ ਸੇਵਕ ਜਨ ਮੇਲੇ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਗਟ ਪਹਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ੨੯ ॥ ੯੩ ॥

ਰਾਗ ਸੋਰਠ ਤਾਲ ਤਲਵਾੜਾ

ਨੋਟ : ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਵੀ 'ਗਈ ਬਹੋੜ' ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਰੀਤ ਤੇ ਹੀ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਇਸ ਲਈ ਨੁਟੇਸ਼ਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਸਮਝੀ ।

ਰਾਗ ਸੋਰਠ

ਮੀਰਾਂ ਦਾਨਾਂ ਦਿਲ ਸੋਚ ॥

ਮੁਹਬਤ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਸੈ ਸਚੁ ਸਾਹ ਬੰਦੀ ਮੋਚ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਦੀਦਨੇ ਦੀਦਾਰ ਸਾਹਿਬ ਕਛੁ ਨਹੀਂ ਇਸ ਕਾ ਮੋਲੁ ॥

ਪਾਕ ਪਰਵਦ ਗਾਰ ਤੂ ਖੁਦਿ ਖਸਮੁ ਵਡਾ ਅਤੋਲੁ ॥ ੧ ॥

ਦਸੁਗੀਰੀ ਦੇਹਿ ਦਿਲਾਵਰ ਤੂਹੀ ਤੂਹੀ ਏਕ ॥

ਕਰਤਾਰ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰਣ ਖਾਲਕ ਨਾਨਕ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ॥ ੨ ॥ ਪ ॥

ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੫, ਪੰਨਾ ੭੨੪

ਰਾਗ ਸੋਰਠ ਤਾਲ ਭਾਨਮਤੀ (ਚਾਰਤਾਲ ਦੀ ਅਸਵਾਰੀ)

(ਅਸਥਾਈ)

+					2			3			4		
ਸੰ	(ਸੰਪ)	ਪ	ਧ		ਮ	ਗ		ਮ	ਰ		ਨ	ਨੁਸ	ਸ
ਮੀ	ਰਾਨ	ਦਾ	ਨਾਂ		ਦਿ	ਲ		ਸੰ	ਚ		ਮੀ	ਸ	ਰਾਂ
ਸੰ	(ਸੰਪ)	ਪ	ਧ		ਮ	ਗ		ਮ	ਰ		ਨ	ਨੁਸ	ਸ
ਮੀ	ਰਾਨ	ਦਾ	ਨਾਂ		ਦਿ	ਲ		ਸੰ	ਚ		ਮੀ	ਸ	ਰਾਂ
ਸ	ਰ	—	—		ਰ	ਗ		ਮ	ਗ		ਗੁਰ	ਰ	ਸ
ਮੁ	ਹਬ	ਤੇ	ਸ		ਮ	ਨਿ		ਭ	ਨਿ		ਬ	ਸ	ਸੈ
ਮ	ਪ	ਨ	ਸੰ		ਰ	ਨੁ		ਧ	ਪਧ		ਮ	—	ਰ
ਸ	ਚੁ	ਸਾ	ਹ		ਬੰ	ਦੀ		ਸੰ	ਚੁਸ		ਮੀ	ਸ	ਰਾਂ
ਸੰ													
ਮੀ													

ਅੰਤਰਾ

ਮ	—	ਪ	ਪਨ	ਨ	—	ਸ	—	—	—	—
ਦੀ	ਦ	ਨੇ	ਸ	ਦੀ	ਸ	ਦਾ	ਰ	ਸਾ	ਹਿ	ਬ
ਨ	ਸ	ਰੰ	ਨੁ	ਧ	ਪ	—	ਧ	ਮ	ਗ	ਰ
ਕ	ਛ	ਨ	ਗੀ	ਇ	ਸ	ਕਾ	ਸ	ਮੰ	ਸ	ਲ
ਮ	—	ਪ	ਪਨ	ਨ	ਸ	—	—	—	—	—
ਪਾ	ਕ	ਪਰ	ਵਸ	ਦ	ਸ	ਗਾ	ਰ	ਤੂ	ਸ	ਸ
ਨ	ਸ	ਰੰ	ਨੁ	ਧ	ਪ	—	ਧ	ਮ	ਗ	ਰ
ਖੁ	ਦਿ	ਖ	ਸ	ਮੁ	ਵ	ਡਾ	ਅ	ਤੋ	ਸ	ਲੁ
ਸੰ										
ਮੀ										

ਨੋਟ : ਬਾਕੀ ਸਾਰੀਆਂ ਤੁਕਾਂ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ ।

ਸੋਰਠ ਮਹਲਾ ੯, ਪੰਨਾ ੬੩੨

ਮਨ ਰੇ ਕਉਨੁ ਕੁਮਤਿ ਤੈ ਲੀਨੀ ॥
ਪਰ ਦਾਰਾ ਨਿੰਦਿਆ ਰਸਿ ਰਚਿਓ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਨਹੀ ਕੀਨੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਮੁਕਤਿ ਪੰਥੁ ਜਾਨਿਓ ਤੈ ਨਾਹਨਿ ਧਨ ਜੋਰਨ ਕਉ ਧਾਇਆ ॥
ਅੰਤਿ ਸੰਗ ਕਾਹੂ ਨਹੀ ਦੀਨਾ ਬਿਰਥਾ ਆਪੁ ਬੰਧਾਇਆ ॥ ੧ ॥
ਨਾ ਹਰਿ ਭਜਿਓ ਨਾ ਗੁਰ ਜਨੁ ਸੇਵਿਓ ਨਹ ਉਪਜਿਓ ਕਛੁ ਗਿਆਨਾ ॥
ਘਟ ਹੀ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਤੇਰੇ ਤੈ ਖੋਜਤ ਉਦਿਆਨਾ ॥ ੨ ॥
ਬਹੁਤੁ ਜਨਮ ਭਰਮਤ ਤੈ ਹਾਰਿਓ ਅਸਥਿਰ ਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥
ਮਾਨਸ ਦੇਹ ਪਾਇ ਪਦ ਹਰਿ ਭਜੁ ਨਾਨਕ ਬਾਤ ਬਤਾਈ ॥ ੩ ॥ ੩

ਇਕਤਾਲਾ (ਅਸਥਾਈ)

+		0		2		0		3		4	
						ਸੰ —		ਸੰਪ —		— —	
						ਮ ਨ		ਰੇਂਡ ਡ		ਡ ਡ	
ਪ	ਧ	ਮ	—	—	—	ਗ	ਰ	ਗ	ਸ	—	ਰ
ਕ	ਉ	ਨੁ	ਡ	ਡ	ਕੁ	ਮ	ਡ	ਤਿ	ਤੈ	ਡ	ਡ
ਪ		—		—		ਸੰ —		ਸੰਪ —		— —	
ਮ	—	—	ਗ	ਰ	—	ਮ	ਨ	ਰੇਂਡ	ਡ	ਡ	ਡ
ਲੀ	ਡ	ਨੀ	ਡ	ਡ	ਡ	ਮ	ਨ	ਰੇਂਡ	ਡ	ਡ	ਡ
ਪ	ਧ	ਮ	—	—	—	ਗ	ਰ	ਗ	ਸ	—	ਰ
ਕ	ਉ	ਨੁ	ਡ	ਡ	ਕੁ	ਮ	ਡ	ਤਿ	ਤੈ	ਡ	ਡ
ਪ		—		—		— —		— —		— —	
ਮ	—	—	ਗ	ਰ	—	—	—	—	—	—	—
ਲੀ	ਨੀ	ਡ	ਗ	ਰ	—	—	—	—	—	—	—
ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੁਰਾਂ ਤੇ ਚੁਪ ਰਹਿਣਾ ਹੈ।											
ਰ	—	—	ਗ	ਰ	—	ਮ	—	ਗ	ਰ	ਗ	ਸ
ਪ	ਰ	ਦਾ	ਰਾ	ਨਿੰ	ਦਿ	ਆ	ਰ	ਸਿ	ਰ	ਚਿ	ਉ
ਰ	—	—	—	—	—	ਮ	—	ਗ	ਰ	ਗ	ਸ
ਪ	ਰ	ਦਾ	ਰਾ	ਨਿੰ	ਦਿ	ਆ	ਰ	ਸਿ	ਰ	ਚਿ	ਉ
ਸ	—	ਨ	—	ਸੰ	—	ਰੰ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਧ
ਡ	ਡ	ਰਾ	ਡ	ਮ	ਰ	ਗ	ਡ	ਤਿ	ਡ	ਨ	ਹੀ
ਸੰ		—		—		ਸੰ —		ਸੰਪ —		— —	
ਨੁ	—	ਨੁ	ਧ	ਪ	—	ਮ	ਨ	ਰੇਂਡ	ਡ	ਡ	ਡ
ਕੀ	ਡ	ਨੀ	ਡ	ਡ	ਡ	ਮ	ਨ	ਰੇਂਡ	ਡ	ਡ	ਡ
ਪ	—	—	ਧ	ਮ	—	ਗ	ਰ	ਗ	ਸ	—	ਰ
ਕਉ	ਡ	ਡ	ਡ	ਨੁ	ਕੁ	ਮ	ਡ	ਤਿ	ਤੈ	ਡ	ਡ
ਮ											
ਲੀਨੀ											

ਅੰਤਰਾ

	ਸੰ	ਮ	—	—	ਪ	ਨ	—	ਸੰ	—	—	—
	ਜਾ	ਮੁ	ਕ	ਤਿ	ਤਿ	ਪੰ	ਤ	ਬੁ	ਤ	ਤ	ਤ
	ਤ	ਰੰ	ਮੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਰੰ	ਨ	ਸੰ	—	—	—
	ਤ	ਨਿ	ਓ	ਤੈ	ਤ	ਨਾ	ਤ	ਹ	ਤ	ਨਿ	ਤ
	ਤ	ਮ	—	—	ਪ	ਨ	—	ਸੰ	—	—	—
	ਤ	ਮੁ	ਕ	ਤਿ	ਤ	ਪੰ	ਤ	ਬੁ	ਤ	ਤ	ਤ
	ਤ	ਰੰ	ਮੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਰੰ	ਨ	ਸੰ	—	—	—
	ਜਾ	ਨਿ	ਓ	ਤੈ	ਤ	ਨਾ	ਤ	ਹ	ਤ	ਨਿ	ਤ
	ਤ	—	—	ਸੰ	—	—	—	—	ਧ	ਮ	ਗ
	ਤ	ਧ	ਨ	ਜੋ	ਤ	ਰ	ਤ	ਨ	ਤ	ਕਉ	ਤ
	ਮ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	ਧਾ	ਇਆ	ਤ	ਰ	ਤ	ਤ	ਤ	ਤ	ਤ	ਤ	ਤ
	ਤ	ਮੰ	—	ਰੰ	ਸੰ	ਰੰ	ਨ	ਸੰ	—	—	—
	ਤ	ਅੰ	ਤ	ਤਿ	ਤ	ਸੰ	ਤ	ਗ	ਤ	ਤ	ਤ
	ਤ	ਪ	—	ਨ	ਸੰ	ਰੰ	—	—	—	—	—
	ਤ	ਕਾ	ਹੂ	ਨ	ਹੀ	ਦੀ	ਤ	ਨਾ	ਤ	ਤ	ਤ
	ਰੰ	ਨ	—	ਸੰ	—	ਰੰ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਧ
	ਤ	ਬਿ	ਰ	ਬਾ	ਤ	ਆ	ਤ	ਤ	ਤ	ਪੁ	ਬੰ
	ਨੁ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	ਧਾ	ਨੁ	ਧ	ਪ	—	ਸੰ	—	ਸੰਪ	—	—	—
	ਤ	ਇਆ	ਤ	ਤ	ਤ	ਮ	ਨ	ਰੇਤ	ਤ	ਤ	ਤ
	ਪ	ਮ	—	—	—	ਗ	ਰ	ਗ	ਸ	—	ਰ
	ਕ	ਨੁ	ਤ	ਤ	ਕੁ	ਮ	ਤ	ਤਿ	ਤੈ	ਤ	ਤ
	ਉ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	ਮ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	ਲੀਨੀ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

ਨੋਟ : ਥਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ ।

ਸਿਮਰਉ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖ ਪਾਵਉ ਸਾਸਿ ਸਮਾਲੇ ॥
 ਇਹ ਲੋਕਿ ਪਰਲੋਕਿ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਜਤ ਕਤ ਮੋਹਿ ਰਖਵਾਲੇ ॥ ੧ ॥
 ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ਬਸੈ ਜੀਅ ਨਾਲੇ ॥
 ਜਲਿ ਨਹੀ ਡੂਬੈ ਤਸਕਰੁ ਨਹੀ ਲੇਵੈ ਭਾਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਜਾਲੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਨਿਰਧਨ ਕਉ ਧਨ ਅੰਧਲੇ ਕਉ ਟਿਕ ਮਾਤ ਦੂਧੁ ਜੈਸੇ ਬਾਲੇ ॥
 ਸਾਗਰ ਮਹਿ ਬੋਹਿਥੁ ਪਾਇਓ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਕਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਿਰਪਾਲੇ ॥

੨ ॥ ੧ ॥ ੩੨

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫, ਘਰੁ ੮ ਦੁਪਦੇ, ਪੰਨਾ ੬੭੬

ਰਾਗ ਸੋਰਠ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਦਸਵੀਂ

ਪ੍ਰਭ ਜੂ ਤੋ ਕਹ ਲਾਜ ਹਮਾਰੀ ॥
 ਨੀਲਕੇਠ ਨਰਹਰਿ ਨਾਰਾਇਣ ਨੀਲਬਸਨ ਬਨਵਾਰੀ ॥ ੧ ਰਹਾਉ ॥
 ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸੁਆਮੀ ਪਾਵਨ ਪਉਨ ਅਹਾਰੀ ॥
 ਮਾਧਵ ਮਹਾਜੋਤਿ ਮਧਮਰਦਨ ਮਾਨਮੁਕੰਦ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ੧ ॥
 ਨਿਰਬਿਕਾਰ ਨਿਰਜੁਰ ਨਿੰਦਾਬਿਨ ਨਿਰਬਿਖ ਨਰਕ ਨਿਵਾਰੀ ॥
 ਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧ ਕਾਲ ਤ੍ਵੇ ਦਰਸੀ ਕੁਕ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਨਾਸਨਕਾਰੀ ॥ ੨ ॥
 ਧਨਰਪਾਨ ਧ੍ਰਿਤਮਾਨ ਧਰਾਧਰ ਅਨਬਿਕਾਰ ਅਸਿਧਾਰੀ ॥
 ਹੋ ਮਤਿਮੰਦ ਚਰਨ ਸਰਨਾਗਤਿ ਕਰ ਗਹਿ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੀ ॥ ੩ ॥

ਨੋਟ : 'ਸਿਮਰਉ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ' ਅਤੇ 'ਪ੍ਰਭ ਜੂ ਤੋ ਕਹ ਲਾਜ ਹਮਾਰੀ' ਇਹ ਦੋਨੋਂ ਸ਼ਬਦ
 'ਮਨ ਰੇ ਕਉਨ ਕੁਮਤ ਤਿਹ ਲੀਨੀ' ਗੀਤ ਉਪਰ ਹੀ ਲਗਦੀਆਂ ਹਨ। 'ਸਿਮਰਉ ਸਿਮਰਿ'
 ਵਾਲੀ ਗੀਤ ਦਾ ਥੋੜ੍ਹਾ ਫਰਕ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਦੀ ਨੁਟੇਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ।

ਸੋਰਠ ਭੀਖਨ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੬੫੬

ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਨਿਰਮੋਲਕੁ ਪੁੰਨਿ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ॥
 ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਹਿਰਦੈ ਰਾਖਿਆ ਰਤਨ ਨ ਛਪੈ ਛਪਾਇਆ ੧ ॥
 ਹਰਿ ਗੁਨ ਕਹਤੇ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ॥
 ਜੈਸੇ ਗੁੰਗ ਕੀ ਮਿਠਿਆਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਰਸਨਾ ਰਮਤ ਸੁਨਤ ਸੁਖੁ ਸੁਫਨਾ ਚਿਤ ਚੇਤੇ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥
 ਕਹੁ ਭੀਖਨ ਦਇ ਨੈਨ ਸੰਤੋਖੇ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਸੋਈ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥

ਤਾਲ ਪੰਜਤਾਲ ਦੀ ਅਸਵਾਰੀ

(ਅਸਥਾਈ)

+	2	3	4	5
	ਸ — — ਸਰ ਕਹ ਤੇ ਕਹ ਨੁਨ	ਗਰ ਪਮ ਗਰ ਸ ਜਾਏ ਈਏ ਹਰਿ ਗੁਨ	ਰ ਮ ਕਹ ਤੇ	—ਪ ਧਪ ਕਹ ਹਨੁਨ
ਮ ਗ ਮਰ — ਜਾ ਏਈ ਏ	ਸ — — ਸਰ ਕਹ ਤੇ ਕਹ ਨੁਨ	ਗਰ ਪਮ ਗਰ ਸ ਜਾਏ ਈਏ ਹਰਿ ਗੁਨ	ਰ ਮ ਕਹ ਤੇ	—ਪ ਧਪ ਕਹ ਹਨੁਨ
ਮ ਗ ਮਰ — ਜਾ ਏਈ ਏ	ਰ ਮ ਪ ਨ (ਰੇ) ਏ ਏ ਏ	ਸ ਰ ਨੁਧ ਪ ਏ ਏ ਏ ਏ	ਮ ਰ ਮ ਕਹ ਤੇ	—ਪ ਧਪ ਕਹ ਹਨੁਨ
ਮ ਗ ਮਰ — ਜਾ ਏਈ ਏ	ਸ — — ਸਰ ਕਹ ਤੇ ਕਹ ਨੁਨ	ਗਰ ਪਮ ਗਰ ਸ ਜਾਏ ਈਏ ਹਰਿ ਗੁਨ	ਰ ਮ ਕਹ ਤੇ	—ਪ ਧਪ ਕਹ ਹਨੁਨ
ਮ ਗ ਮਰ — ਜਾ ਏਈ ਏ	ਰ ਮ ਪ ਨ ਗੁ ਗੇ ਕੀ ਮਿਠਿ	ਸ ਰ ਨੁਧ ਪ ਆਏ ਈਏ ਜੇਏ ਸੇ	ਮ ਰ ਮ ਗੁ ਗੇ	ਪ ਧਪ ਕੀ ਮਿਠਿ
ਮ ਗ ਮਰ — ਆ ਏਈ ਏ	ਸ — — ਸਰ ਕਹ ਤੇ ਕਹ ਨੁਨ	ਗਰ ਪਮ ਗਰ ਸ ਜਾਏ ਈਏ ਹਰਿ ਗੁਨ	ਰ ਮ ਕਹ ਤੇ	—ਪ ਧਪ ਕਹ ਹਨੁਨ
ਮ ਗ ਜਾਏਈ				

ਅੰਤਰਾ

	ਮ ਪ ਨ —	ਸੰ — — —	ਨੁਧ ਪ	ਧਨੁ ਸਰੰ
	ਐ ਸਾ ਨਾ ਮੁਰ	ਤਨੁ ਨਿਰ ਮੋ ਲਕੁ	ਪੁੰ ਨਿਪ	ਦਾਸ ਰਬੁ
ਨੁ	ਮ ਪ ਨ —	ਸੰ — — —	ਨੁਧ ਪ	ਧਨੁ ਸਰੰ
ਧ ਨੁਪ —	ਐ ਸਾ ਨਾ ਮੁਰ	ਤਨੁ ਨਿਰ ਮੋ ਲਕੁ	ਪੁੰ ਨਿਪ	ਦਾਸ ਰਬੁ
ਪਾ ਽ਇਆ ਽				
ਨੁ	ਰ ਮ— ਪ ਨ	ਸੰ ਰ ਨੁਧ ਪ	ਮ	ਪ ਧਪ
ਧ ਨੁਪ —	ਅਨਿ ਕਜ ਤਨ ਕਰਿ	ਹਿਰ ਦੇ ਰਾਝ ਖਿਆ	ਰ ਮ—	ਪ ਧਪ
ਪਾ ਽ਇਆ ਽			ਰਤ ਨੁਨ	ਛਪੈ ਛ
ਮ	ਸ — — ਸਰ	ਗਰ ਪਮ ਗਰ ਸ	ਰ ਮ	—ਪ ਧਪ
ਗ ਮਰ —	ਕਹ ਤੇ ਕਹ ਨੁਨ	ਜਾਝ ਈਝ ਹਰਿ ਗੁਨ	ਕਹ ਤੇ	ਝਕ ਹਨੁਨ
ਪਾ ਽ਇਆ ਽				
ਮ				
ਗ				
ਜਾਈ				

ਨੋਟ : ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ ।

ਇਹ ਰੀਤ ਬਾਹਰ ਦੀ ਚੀਜ਼ 'ਲਗਦੀ ਮੈਂ ਕੇ ਪਿਆਰੀ ਵੇ ਰਸੀਆ' ਉਪਰ ਲਗੀ ਹੋਈ ਹੈ । ਇਸ ਨੂੰ ਪਿਤਾ ਜੀ ਕੇ ਉਸਤਾਦ ਬਾਬਾ ਸਰਧਾ ਸਿੰਘ ਤੇ ਬਾਬਾ ਸੇਵਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਗਾਇਆ ਕਰਦੇ ਸਨ ।

ਸੋਰਠ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੬੫੯

ਚਮਰਟਾ ਗਾਂਠਿ ਨ ਜਨਈ ॥
 ਲੋਗੁ ਗਠਾਵੈ ਪਨਹੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਆਰ ਨਹੀ ਜਿਹ ਤੋਪਉ ॥
 ਨਹੀ ਰਾਂਬੀ ਠਾਉ ਰੋਪਉ ॥ ੧ ॥
 ਲੋਗੁ ਗੰਠਿ ਗੰਠਿ ਖਰਾ ਬਿਗੂਚਾ ॥
 ਹਉ ਬਿਨੁ ਗਾਂਠੇ ਜਾਇ ਪਹੂਚਾ ॥ ੨ ॥
 ਰਵਿਦਾਸੁ ਜਪੈ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ॥
 ਮੋਹਿ ਜਮ ਸਿਉ ਨਾਹੀ ਕਾਮਾ ॥ ੩ ॥ ੭ ॥

ਤਾਲ ਚੰਚਲ (ਅਸਥਾਈ)

+	2	0	3
			ਪ — ਚ ਮ
ਪ ਧ — ਰ ਟ ਟ	ਮ — — — ਟਾ ਟ ਟ ਟ	ਗ ਰ ਗ ਗਾਂ ਟ ਟ	ਸ — — ਰ ਠਿ ਟ ਨ ਟ
ਮ ਗ — ਜ ਨ ਟ	ਮ — ਗ ਰ ਈ ਟ ਟ ਟ	— — — ਟ ਟ ਟ	ਸੰ — ਪ — ਚ ਟ ਮ ਟ
ਪ ਧ — ਰ ਟ ਟ	ਮ — — — ਟਾ ਟ ਟ ਟ	ਗ ਰ ਗ ਗਾਂ ਟ ਟ	ਸ — — ਰ ਠਿ ਟ ਨ ਟ
ਮ ਗ — ਜ ਨ ਟ	ਮ — ਗ ਰ ਈ ਟ ਟ ਟ	— — — ਟ ਟ ਟ	— — — — ਟ ਟ ਟ ਟ
ਰ — — ਟ ਟ ਟ	ਨ — ਸੰ — ਲੋ ਟ ਗੁ ਗ	— ਰੰ — ਠਾ ਟ ਟ	ਨੁ — ਧ — ਵੇ ਟ ਟ ਟ
ਨੁ ਧ — ਪ ਨ ਟ	ਨੁ — — — ਗੀ ਟ ਟ ਟ	ਪ — — ਟ ਟ ਟ	— — — — ਟ ਟ ਟ ਟ
ਪ — — ਟ ਟ ਟ	ਧ — — — ਲੋ ਟ ਗੁ ਗ	— ਨੁ — ਠਾ ਟ ਟ	ਸੰ — — ਰੰ ਵੇ ਟ ਟ ਟ
ਨੁ ਧ — ਪ ਨ ਗੀ	ਨੁ — — — ਟ ਟ ਟ ਟ	ਪ — — ਟ ਟ ਟ	— — — — ਟ ਟ ਚ ਮ
ਪ ਧ — ਰ ਟ ਟ	ਮ — — — ਟਾ ਟ ਟ ਟ	ਗ ਰ ਗ ਗਾਂ ਟ ਟ	ਸ — ਰ — ਠਿ ਟ ਨ ਟ
ਮ ਜਨਈ			

ਅੰਤਰਾ

		ਮ — — ਪ	ਨ — —	— — —
		ਆ ਟ ਰ ਨ	ਹੀ ਟ ਟ	ਜਿ ਟ ਹ ਟ
ਨ — —		ਸੰ — — —	— — —	— — —
ਰੇ ਟ ਟ		ਪ ਉ ਟ ਟ	ਟ ਟ ਟ	ਨ ਟ ਧ
ਪ — —		— — — —	ਨੁ — —	ਸੰ — ਰ —
ਰਾਂ ਟ ਟ		ਬੀ ਟ ਟ ਟ	ਨਾ ਟ ਟ	ਉ ਟ ਟ ਟ
ਨੁ ਧ —		ਨੁ — — —	ਪ — —	— — ਨ —
ਰੇ ਟ ਟ		ਪ ਉ ਟ ਟ	ਟ ਟ ਟ	ਟ ਟ ਨ ਹੀ
ਨ — —		ਸੰ — ਰ —	ਨ — —	ਸੰ — — ਰ
ਰਾਂ ਟ ਟ		ਬੀ ਟ ਟ ਟ	ਨਾ ਟ ਟ	ਉ ਟ ਟ ਟ
ਨ — —		ਸੰ — — —	— — —	ਰ — — —
ਰੇ ਟ ਟ		ਪਉ ਟ ਟ ਟ	ਟ ਟ ਟ	ਨ ਟ ਹੀ ਟ
ਗੰ ਮੰ —		ਰੰ — ਸੰ —	ਨ — —	ਸੰ — — ਰ
ਰਾਂ ਟ ਟ		ਬੀ ਟ ਟ ਟ	ਨਾ ਟ ਟ	ਉ ਟ ਟ ਟ
ਨ — —		ਸੰ — — —	— — —	ਸੰ — ਪ —
ਰੇ ਟ ਟ		ਪ ਉ ਟ ਟ	ਟ ਟ ਟ	ਚ ਟ ਮ ਟ
ਪ ਧ —		ਮ — — —	ਗ ਰ ਗ	ਸ — — —
ਰ ਟ ਟ		ਟਾ ਟ ਟ ਟ	ਗਾਂ ਟ ਟ	ਠਿ ਟ ਟ ਨ
ਮ				
ਜਨਈ				

ਨੋਟ : ਬਾਕੀ ਸਾਰੀਆਂ ਤੁਕਾਂ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ ।

ਸੁਨਹੁ ਬੇਨੰਤੀ ਠਾਕੁਰ ਮੇਰੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਤੇਰੇ ਧਾਰੇ ॥
(ਸੋਰਠ ਮਹਲਾ ੫)

ਨੋਟ : ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਦੂਸਰੀ ਰੀਤ ਹੈ । ਸ਼ਬਦ ਅਗੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ਦੁਬਾਰਾ ਨਹੀਂ ਲਿਖ ਰਹੇ ।
ਕੇਵਲ ਰੀਤ ਦੀ ਨੁਟੇਸ਼ਨ ਹੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ।

ਤਾਲ ਚੰਚਲ (ਅਸਥਾਈ)

+	2	0	3
			ਨ — ਸੰ — ਪੁ ਭ ਜੀ ਉ
ਰੰ ਮੰ — ਖ ਸ ਡ	ਮੰ ਰੰ — — — ਮਾ ਡ ਡ ਡ	ਸੰ — — ਨਾ ਡ ਡ	ਨ — ਸੰ — ਪੁ ਭ ਜੀ ਉ
ਰੰ ਮੰ — ਖ ਸ ਡ	ਮੰ ਰੰ — — — ਮਾ ਡ ਡ ਡ	ਸੰ — — ਨਾ ਡ ਡ	ਨੁ — ਪ — ਕ ਡ ਰਿ ਡ
ਮ — — ਪਿਆ ਡ ਡ	— — ਪ — ਡ ਡ ਡ ਡ	ਮ — — ਰੇ ਡ ਡ	ਮ ਗ ਰ — ਡ ਡ ਡ ਡ
ਸ — — ਡ ਡ ਡ	ਮ ਰ ਮ — ਬੁ ਰੇ ਡ ਭ	ਪ ਧ — ਲੇ ਡ ਡ	ਨੁ — ਸੰ — ਹ ਡ ਮ ਡ
ਸੰ ਨੁ ਸੰ ਬਾ ਡ ਡ	ਨੁ — ਪ ਧ ਰੇ ਡ ਡ ਡ	ਮ ਪ — ਪੁ ਭ ਡ	ਨ — ਸੰ — ਜੀ ਡ ਉ ਡ
ਰੰ ਖਸਮਾਨਾ			

ਅੰਤਰਾ

	ਮ — — ਪ ਸੁ ਨ ਹੁ ਬਿ	ਨ — — ਨੰ ਡ ਡ	ਸੰ — — — ਤੀ ਡ ਡ ਡ
ਸੰ ਪ — — ਡ ਡ ਡ	ਮ — — — ਨਾ ਡ ਕੁ ਰ	ਪ ਸੰ — — ਮੇ ਡ ਡ	— — — — ਰੇ ਡ ਡ ਡ
ਸੰ — — — ਡ ਡ ਡ	ਰੰ — — — ਜੀ ਅ ਡ ਡ	ਮੰ ਗੰ ਰੰ ਜੇ ਡ ਡ ਡ	ਸੰ — — — ਡ ਡ ਡ ਡ

ਪੁ — — ਫੁ ਫੁ ਫੁ	ਪੁ — — ਧ ਭੇ ਫੁ ਚੇ ਫੁ	ਮੁ — — ਧਾ ਫੁ ਫੁ	ਮੁ ਗੁ — — ਚੇ ਫੁ ਫੁ ਫੁ
ਰੁ — — ਫੁ ਫੁ ਫੁ	ਮੁ — — ਪੁ ਚਾ ਫੁ ਖੁ ਫੁ	ਨੁ — — ਪੰ ਫੁ ਫੁ	ਸੰ — — ਜੁ ਫੁ ਫੁ ਫੁ
ਸੰ — — ਪੁ ਫੁ ਫੁ	ਮੁ — ਪੁ — ਨਾ ਮੁ ਅ ਪੁ	ਪੁ — — ਸੰ ਫੁ ਫੁ	ਕੀ ਫੁ ਫੁ ਫੁ
ਸੰ — — ਫੁ ਫੁ ਫੁ	ਰੁ — ਮੁ — ਕੁ ਰੁ ਨੁ ਕੁ	ਮੁ — ਰੁ ਚਾ ਫੁ ਫੁ	ਸੰ — — ਵੁ ਫੁ ਨੁ ਫੁ
ਪੁ — — ਫੁ ਫੁ ਫੁ	ਪੁ — — ਧ ਫੁ ਫੁ ਫੁ ਫੁ	ਮੁ — — ਚਾ ਫੁ ਫੁ	ਮੁ ਗੁ — — ਚੇ ਫੁ ਫੁ ਫੁ
ਸੁ — — ਫੁ ਫੁ ਫੁ	ਮੁ ਰੁ ਮੁ — ਬੁ ਚੇ ਫੁ ਭੁ	ਪੁ ਧੁ — ਲੇ ਫੁ ਫੁ	ਨੁ — ਸੰ — ਚੁ ਫੁ ਮੁ ਫੁ
ਸੰ ਨੁ ਸੰ ਬਾ ਫੁ ਫੁ	ਨੁ — ਪੁ ਧੁ ਚੇ ਫੁ ਫੁ ਫੁ	ਮੁ ਪੁ — ਪੁ ਭੁ ਫੁ	ਨੁ — ਸੰ — ਜੀ ਫੁ ਉ ਫੁ
ਚੁ ਖਸਮਾਨਾ			

ਨੋਟ : ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਹੀ ਲਗਾਣੀਆਂ ਹਨ ।

ਪ੍ਰਭ ਦਾਤਉ ਦਾਤਾਰ ਪਰਿਓ ਜਾਚਕੁ ਇਕੁ ਸਰਨਾ ॥
ਮਿਲੈ ਦਾਨੁ ਸੰਤ ਰੇਨ ਜੇਹ ਲਗਿ ਭਉਜਲੁ ਤਰਨਾ ॥
ਬਿਨਤਿ ਕਰਉ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਨਹੁ ਜੇ ਠਾਕੁਰ ਭਾਵੈ ॥
ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਮਨਿ ਚਾਉ ਭਗਤਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਠਹਰਾਵੈ ॥
ਬਲਿਓ ਚਰਾਗੁ ਅੰਧਾਰ ਮਹਿ ਸਭ ਕਲਿ ਉਧਰੀ ਇਕੁ ਨਾਮ ਧਰਮ ॥
ਪ੍ਰਗਟੁ ਸਗਲ ਹਰਿ ਭਵਨ ਮਹਿ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ॥ ੯ ॥

ਸਵਯੇ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਬਾਕੁ ਮਹਲਾ ੫, ਪੰਨਾ ੧੩੮੭

ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ (ਅਸਥਾਈ)

+	2	0	3
	ਮ — ਪੂ ਭ	ਗ — — ਮ ਦਾ 5 5 ਤ	ਪ ਧ — ਪ ਉ ਦਾ 5 5
ਮ — ਗ ਰ ਤਾ 5 5 5	— — ਮ — ਰ 5 ਪੂ ਭ	ਗ — — ਮ ਦਾ 5 5 ਤ	ਪ ਧ — ਪ ਉ 5 5 ਦਾ
ਮ — ਰ ਮ ਤਾ 5 ਰ ਪ	— ਰ — — ਰਿਉ 5 ਜਾ 5	ਸ — ਨੁ — ਚ ਕੁ ਇ ਕੁ	ਸ — — — ਸ ਰ ਨਾ 5
ਮ — ਰ ਮ ਮਿ ਲੈ 5 ਦਾ	— ਪ ਨ — 5 ਨੁ ਸੰ 5	ਸ਼ ਰੰ — — ਤ ਰੇ 5 ਨ	ਸ਼ ਨੁ — ਧ ਜੇ ਹ ਲ ਗਿ
ਧ ਪ — ਧ ਭ ਉ ਜ ਲ	ਮ — ਗ ਰ ਤ ਰ ਨਾ 5	ਮ ਗ ਮ ਪ ਪੂ ਭ ਦਾ ਤਉ	— ਧ — ਪ 5 ਦਾ 5 5
ਮ ਤਾਰ			

ਅੰਤਰਾ

	ਮ ਬਿਨ	— — — ਨੁ ਤਿ ਕ 5 ਰਉ	ਪ ਨ — — 5 ਅ 5 ਰ
ਸ਼ — — — ਦਾ 5 5 5	— — — — ਸਿ 5 5 ਸੁ	— — — ਰੰ ਨਹੁ ਜੇ 5 ਨਾ	ਸ਼ ਰੰ — ਸ਼ 5 ਕੁ 5 ਰ
ਨ — ਸ਼ — ਭਾ 5 ਵੈ 5	— — ਮ — 5 5 ਬਿ ਨ	— — — ਨੁ ਤਿ ਕ 5 ਰਉ	ਪ ਨ — — 5 ਅ 5 ਰ
ਸ਼ — — — ਦਾ 5 5 5	— — — — ਸਿ 5 5 ਸੁ	— — — ਰੰ ਨਹੁ ਜੇ 5 ਨਾ	ਸ਼ ਰੰ — ਸ਼ 5 ਕੁ 5 ਰ
ਨ — ਸ਼ — ਭਾ 5 ਵੈ 5	— — — ਧ 5 5 5 ਦੇ	— — — ਨੁ ਹੁ ਦ ਰ ਸੁ	ਸ਼ — ਰੰ — ਮ 5 ਨਿ 5
ਸ਼ — ਨੁ ਧ ਚਾ 5 ਉ 5	ਪ — — ਧ 5 5 5 ਦੇ	— — — ਨੁ ਹੁ ਦ ਰ ਸੁ	ਸ਼ — ਰੰ — ਮ 5 ਨਿ 5
ਸ਼ — ਨੁ ਧ ਚਾ 5 ਉ 5	ਪ — ਨ ਸ਼ 5 5 ਭਗ ਤਿ	ਨ ਸ਼ ਪ ਧ ਇ ਹੁ 5 ਮ	ਧ ਮ — — ਨੁ ਨ 5 ਹੁ

ਮ — ਗ ਰ	— — ਮ —	ਗ — — ਮ	ਪ ਧ — ਪ
ਰਾ ਟ ਵੈ ਟ	ਟ ਟ ਪ੍ਰ ਭ	ਦਾ ਟ ਟ ਤ	ਉ ਟ ਟ ਦਾ
ਮ			
ਤਾਰ			

ਨੋਟ : ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਇਸੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ ।

ਹਉ ਮਾਗਉ ਤੁਝੈ ਦਇਆਲ ਕਰਿ ਦਾਸਾ ਗੋਲਿਆ ॥

ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ਰਾਜੁ ਜੀਵਾ ਬੋਲਿਆ ॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਦਾਸਾ ਘਰਿ ਘਣਾ ॥

ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਿਹਾਲੁ ਸ੍ਰਵਣੀ ਜਸੁ ਸੁਣਾ ॥

ਕਮਾਵਾ ਤਿਨ ਕੀ ਕਾਰ ਸਰੀਰੁ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਹੋਇ ॥

ਪਖਾ ਪਾਣੀ ਪੀਸਿ ਬਿਗਸਾ ਪੈਰ ਧੋਇ ॥

ਆਪਹੁ ਕਛੂ ਨ ਹੋਇ ਪ੍ਰਭ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੀਐ ॥

ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਣ ਦਿਚੈ ਥਾਉ ਸੇਤ ਧਰਮਸਾਲੀਐ ॥ ੩ ॥

ਪਉੜੀ ਵਾਰ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫, ਪੰਨਾ ੫੧੮

ਤਲਵਾੜਾ (ਅਸਥਾਈ)

+	2	+	2
	ਮ		
ਮ — ਗ —	ਮ — ਗ —	— — ਮ — ਪ	ਧਪ ਧ ਪਮ ਮਗ
ਕਰਿ ਦਾ ਸਾ ਟ	ਕਰਿ ਦਾ ਸਾ ਟ	ਟ ਟ ਗੋਲ ਲਿ	ਆਟ ਟ ਟ(ਮ) ਹਾਂਟ
	ਮ		
ਰਗ ਗਰ — —	ਮ — ਗ —	— — ਮ — ਪ	ਧਪ ਧ ਪਮ ਮਗ
ਰਾਟ ਟਟ ਜ) ਟ	ਕਰਿ ਦਾ ਸਾ ਟ	ਟ ਟ ਗੋਲ ਲਿ	ਆਟ ਟ ਟ(ਮ) ਹਾਂਟ
	ਮ		
ਰਗ ਗਰ — —	ਨ — ਸ —	— ਮ — ਪ	ਨ — — —
ਰਾਟ ਟਟ ਜ) ਟ	(ਮ ਹਾਂ ਰਾ ਜ)	ਟ ਹਉ ਮਾ ਗਉ	ਤੁ ਟ ਟਝੇ ਟਦਇ
ਸੰ — ਪ ਪਧ	ਮ ਮਗ ਗਰ —	— ਮ — ਪ	ਨ — — —
ਆ ਟਟ ਟ ਟਟ	ਲ ਟਟ ਟਟ ਟ	ਟ ਹਉ ਮਾ ਗਉ	ਤੁ ਟ ਟਝੇ ਟਦਇ

ਸੰ	—	ਪ	—	ਮ	—	ਗ	—	—	—	ਮ	—	ਪ	ਪਪ	ਧ	ਪਮ	ਮਗ
ਆ	ੜ	ਲ	ੜ	ਕਰਿ	ਦਾ	ਸਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ਗ	ਲਿ	ਆੜ	ੜ	ੜ(ਮ)	ਗੜ	
ਰ																
ਹਾਲ																

ਅੰਤਰਾ

ਸੰ	—	—	—	ਸੰ	—	ਨ	ਰੰ	—	—	—	ਮ	ਮਪ	ਨ	—	—	—
ਰਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ਜੁ	ੜੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਨਉ	ਨਿਧਿ	ਪਾ	ੜ	ੜਈ	ੜ
ਸੰ	—	—	—	—	—	ਨ	—	—	—	—	ਸੰ	—	ਰੰਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਨੁਧ
ਰਾ	ੜ	ੜ	ਜੁ	ੜ	ੜ	ਜੀ	ਵਾ	ੜ	ੜ	ਬੋ	ਲਿ	ਆੜ	ੜ	ੜ(ਮ)	ਗਾ	
ਪਧ	ਧਪ	—	—	—	—	ਨ	—	—	—	—	ਸੰ	—	ਰੰਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਨੁਧ
ਰਾੜ	ੜੜ	ਜ)	—	ੜ	ੜ	ਜੀ	ਵਾ	ੜ	ੜ	ਬੋ	ਲਿ	ਆੜ	ੜ	ੜ(ਮ)	ਗਾੜ	
ਪਧ	ਧਪ	—	—	ਮ	—	ਗ	—	—	—	—	ਮ	—	ਪਪ	ਧ	ਪਮ	—ਗ
ਰਾੜ	ੜੜ	ਜ)	ੜ	ਕਰਿ	ਦਾ	ਸਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ਗ	ਲਿ	ਆੜ	ੜ	ੜ(ਮ)	ਗਾੜ	
ਰ																
ਰਾਜ)																

ਨੋਟ : ਸਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ ।

ਪਾਧਰੀ ਛੰਦ ਨਰਸਿੰਘ ਅਵਤਾਰ

ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਭਗਤ ਲੀਨੋ ਵਤਾਰ ॥
ਸਭ ਕਰਨ ਕਾਜ ਸੰਤਨ ਉਪਾਰ ॥
ਚਟ ਸਾਲ ਪੜਨ ਸਉਪਿਓ ਨਿਰਪਾਲ ॥
ਪਟੀਆ ਕਹਿਓ ਲਿਖ ਦੇ ਗੁਪਾਲ ॥

ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ, ਪੰਨਾ ੧੬੪

ਤਿੰਨਤਾਲ (ਅਸਥਾਈ)

+	2	0	3
		ਮ ਰ — ਮ — ਲਾ ਟ ਦ ਭ	ਪ — ਨ — ਗ ਤ ਲੀ ਟ
ਸੰ — — — ਨੋ ਟ ਵ ਤਾ	— ਰੰ ਸੰ ਨੁ ਟ ਰ ਸ ਭ	ਧ — ਪ — ਕ ਰ ਨ ਕਾ	ਪ ਰ — ਨੁ ਧ ਟ ਜ ਸੰ ਟ
ਪ ਧ ਮ — ਤ ਨ ਉ ਧਾ	ਗ ਰ ਸ — ਟ ਰ ਪੁ ਹਿ	ਮ ਰ — ਮ — ਲਾ ਟ ਦ ਭ	ਪ — ਨ — ਗ ਤ ਲੀ ਟ
ਸੰ — — — ਨੋ ਟ ਵ ਤਾ	— ਰੰ ਸੰ ਨੁ ਟ ਰ ਸ ਭ	ਧ — ਪ — ਕ ਰ ਨ ਕਾ	ਪ ਰ — ਨੁ ਧ ਟ ਜ ਸੰ ਟ
ਪ ਧ ਮ — ਤ ਨ ਉ ਧਾ	ਗ ਰ ਸ — ਟ ਰ ਪੁ ਹਿ	ਮ ਰ — ਮ — ਲਾ ਟ ਦ ਭ	ਪ — ਨ — ਗ ਤ ਲੀ ਟ
ਸੰ ਨੋ			

ਅੰਤਰਾ

		ਮ ਚਟ	— — — — ਸਾ ਲ ਟ ਪ	ਨੁ ਪ — ਨ — ਤ ਨ ਸਉ ਟ
ਸੰ — — — ਪਿਉ ਟ ਨਿਰ ਪਾ	— — — — ਟ ਲ ਟ ਟ	ਮ — — — ਚਟ ਸਾ ਲ ਪ	ਨੁ ਪ — ਨ — ਤ ਨ ਸਉ ਟ	
ਸੰ — — — ਪਿਉ ਟ ਨਿਰ ਪਾ	— ਰੰ ਸੰ ਨੁ ਟ ਲ ਪ ਟੀ	ਧ — ਪ — ਆ ਟ ਕਹਿ ਓ	ਮ ਰ — ਨੁ ਧ ਲਿ ਖ ਦੈ ਟ	
ਪ ਧ ਮ — ਗੁ ਟ ਟ ਪਾ	ਗ ਰ ਸ — ਟ ਲ ਪੁ ਹਿ	ਮ ਰ — ਮ — ਲਾ ਟ ਦ ਭ	ਪ — ਨ — ਗ ਤ ਲੀ ਟ	
ਸੰ ਨੋ				

ਚਿਤਰ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ

ਪੀਤ ਬਸਨ ਬਨ ਮਾਲ ਮੋਰ ਕਉ ਮੁਕਟ ਸੁਧਾਰੈ ॥
 ਮੁਖ ਮੁਰਲੀ ਅਤ ਵਬਤ ਹੀਐ ਕਉਸਤਕ ਮਣ ਧਾਰੈ ॥
 ਸਾਰੰਗ ਸੁਦਰਸਨ ਚਕ੍ਰ ਹਾਥ ਨੰਦਗ ਅਧ ਡਾਜੈ ॥
 ਹੋ ਲਖੇ ਸਾਮਗੀ ਦੇਹ ਸਾਘਨ ਸਾਵਨ ਘਨ ਲਾਜੈ ॥

ਤਾਲ ਤਲਵਾੜਾ

+	2	+	2
ਮ	— — ਗ —	ਮ — ਪ ਧ	ਨੁ ਧ ਪ ਮ
ਮੋ	ਫ ਰ ਕ ਉ	ਮੁ ਕ ਟ ਸੁ	ਧਾ ਫ ਰੈ ਫ
ਗ ਰ — ਮ	— — ਗ —	ਮ — ਪ ਧ	ਨੁ ਧ ਪ ਮ
(ਰੇ) ਫ ਫ ਮੋ	ਫ ਰ ਕ ਉ	ਮੁ ਕ ਟ ਸੁ	ਧਾ ਫ ਰੈ ਫ
ਗ ਰ ਪ ਮ	ਗ ਰ ਸ —	ਰ — ਮ —	ਪ — ਨ —
(ਰੇ) ਫ ਫ ਫ	ਫ ਫ ਫ ਫ	ਪੀ ਫ ਤ ਬ	ਸ ਨ ਬ ਨ
ਸੰ ਨੁ ਧ ਪ	ਮ — ਗ —	ਮ — ਪ ਧ	ਨੁ ਧ ਪ ਮ
ਮਾ ਫ ਲ ਮੋ	ਫ ਰ ਕ ਉ	ਮੁ ਕ ਟ ਸੁ	ਧਾ ਫ ਫ ਰੈ
ਗ (ਇਥੇ ਚੁਪ (ਰੇ) ਸਿਰਫ ਸਾਜ	ਰਹਿਣਾ ਹੈ ਵਜਾਉਣੇ ਹਨ)	ਧ — — —	— ਪ ਧ ਨ
		ਮੁ ਕ ਟ ਸੁ	ਧਾ ਫ ਰੈ ਫ
ਸੰ — — —	— — — —	ਧ — — —	— ਪ ਧ ਨ
(ਰੇ) ਫ ਫ ਫ	ਫ ਫ ਫ ਫ	ਮੁ ਕ ਟ ਸੁ	ਧਾ ਫ ਰੈ ਫ
ਸੰ ਨੁ ਧ ਪ	ਮ — ਗ —	ਮ — ਪ ਧ	ਨੁ ਧ ਪ ਮ
(ਰੇ) ਫ ਫ ਮੋ	ਫ ਰ ਕ ਉ	ਮੁ ਕ ਟ ਸੁ	ਧਾ ਫ ਰੈ ਫ
ਗ (ਰੇ)			

ਨੋਟ : 'ਪੀਤ ਬਸਨ ਬਨ ਮਾਲ' ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਹਿ ਕੇ ਮੁਕਾਉਣਾ ਹੈ ।

ਅੰਤਰਾ

ਸੰ — — —	— — — —	ਮ — — —	ਨੁ — — —
ਫ ਬ ਤ ਟ	ਟ ਟ ਟ ਟ	ਮੁ ਖ ਮੁ ਰ	ਪ — ਨ —
			ਲੀ ਟ ਅ ਤ
ਸੰ — — —	ਸੰ — — —	ਮ — — —	ਨੁ — — —
ਫ ਬ ਤ ਹੀ	ਐ ਟ ਕ ਉਸ	ਮੁ ਖ ਮੁ ਰ	ਪ — ਨ —
			ਲੀ ਟ ਅ ਤ
ਨੁ — ਪ —	— — ਧ —	— — — ਨੁ	ਸੰ ਨੁ ਧ ਪ
(ਰੇ) ਟ ਟ ਟ	ਟ ਟ ਕ ਉਸ	ਤ ਕ ਮ ਟ	ਧਾ ਟ ਰੈ ਟ
ਨੁ ਪ — ਮ	— — ਗ —	ਮ — ਪ ਧ	ਸੰ ਨੁ ਧ ਪ
(ਰੇ) ਟ ਟ ਮ	ਟ ਰ ਕ ਉ	ਮੁ ਕ ਟ ਸੁ	ਧਾ ਟ ਰੈ ਟ
ਚਾ			
(ਰੇ)			

ਨੋਟ : ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ ।

ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਅਵਤਾਰ ਰਾਧਕਾ ਮਾਨ ਕਥਨੰ

ਸ੍ਰੈਯਾ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ, ਪੰਨਾ ੩੪੩

ਮੁਰਲੀ ਜਦ ਬੀਰ ਬਜਾਵਤ ਹੈ ਕਬਿ ਸਿਆਮ ਕਹੈ ਅਤ ਸੁੰਦਰ ਠਉਰੈਂ ॥
 ਤਾਹੀ ਤੇ ਤੇਰੇ ਹਉ ਪਾਸ ਪਠੀ ਸੋ ਕਹਿਓ ਤਿਹ ਲਿਆਵ ਸੁ ਜਾਇਕੈ ਦਉਰੈਂ ॥
 ਨਾਚਤ ਹੈ ਜਹਿ ਚੰਦਰ ਭਗਾ ਘਰ ਗਾਇਕੈ ਗੁਆਰਨਿ ਲੇਤ ਹੈਂ ਭਉਰੈਂ ॥
 ਤਾਹੀ ਤੇ ਬੇਗ ਚਲੋ ਸਜਨੀ ਤੁਮਰੇ ਬਿਨਹੀ ਰਸ ਲੂਟਤ ਅਉਰੈਂ ॥

ਤਾਲ ਇਕਤਾਲਾ (ਅਸਥਾਈ)

+	0	2	0	3	4
					ਸ — ਰ ਸ
ਮ ਗ ਲੂ ਟ	ਮ ਗ ਸ [ੜ]	ਪ ਮ ਟ ਤ	ਗ ਰ (ਹੈ) ਟ	ਸ — ਟਾ ਧੇ	— ਰ ਸ
ਮ ਗ ਲੂ ਟ	ਮ ਗ ਸ [ੜ]	ਪ ਮ ਟ ਤ	ਗ ਰ (ਹੈ) ਟ	ਰ — ਸ ਸ	ਸ — ਰ ਸ
ਮ ਗ ਲੂ ਟ	ਮ ਗ ਸ	ਪ ਮ ਟ ਤ	ਗ ਰ (ਹੈ) ਟ	ਰ — ਸ ਸ	ਸ — ਸ ਸ
ਰ ਮ ਤੁਮਰੇ ਬਿ	— ਪ ਨ ਹੀ	ਨ ਸ ਰ ਸ	— ਲੂ ਟ	ਨੁ ਧ ਤ ਅਉ	ਪ — ਰੈਂ ਸ
ਰ ਮ ਤੁਮਰੇ ਬਿ	— ਪ ਨ ਹੀ	ਨ ਸ ਰ ਸ	— ਲੂ ਟ	ਨੁ ਧ ਤ ਅਉ	ਪ — ਰੈਂ ਸ
ਮ ਗ ਲੂ ਟ	ਮ ਗ ਸ [ੜ]	ਪ ਮ ਟ ਤ	ਗ ਰ (ਹੈ) ਟ	ਸ — ਰਾ ਧੇ	ਮ — ਰ ਸ
ਮ ਲੂਟਤ					
ਧ — ਤਾ ਹੀ	— ਰੰ ਕੇ ਬੇ	ਸ ਰੰ ਗ ਚ	ਨੁ ਧ ਲੋ ਸ	— ਨੁ ਜ ਨੀ	ਪ — ਸ ਸ
ਧ — ਤਾ ਹੀ	— ਰੰ ਕੇ ਬੇ	ਸ ਰੰ ਗ ਚ	ਨੁ ਧ ਲੋ ਸ	— ਨੁ ਜ ਨੀ	ਪ — ਸ ਸ
ਮ ਲੂਟਤ					

ਅੰਤਰਾ

ਮ	—	—	ਪ	ਨ	ਸੰ	—	—	—	—	—	—
ਮੁਰ	ਲੀ	ਜਦ	ਬੀ	ਰ	ਬ	ਜਾ	ਵ	ਤ	ਹੈ	ੜ	ੜ
ਮ	—	—	ਪ	ਨ	ਸੰ	—	—	—	—	ਨੁ	ਧ
ਮੁਰ	ਲੀ	ਜਦ	ਬੀ	ਰ	ਬ	ਜਾ	ਵ	ਤ	ਹੈ	ਕ	ਬਿ
ਧ	—	—	ਰੰ	ਸੰ	ਰੰ	ਨੁ	ਧ	—	ਨੁ	ਪ	—
ਸਿਆ	ਮ	ਕ	ਹੈ	ਅ	ਤ	ਸੁੰ	ਦ	ਰ	ਨਉ	ਰੈਂ	ੜ
ਧ	—	—	ਰੰ	ਸੰ	ਰੰ	ਨੁ	ਧ	—	ਨੁ	ਪ	—
ਸਿਆ	ਮ	ਕ	ਹੈ	ਅ	ਤ	ਸੁੰ	ਦ	ਰ	ਨਉ	ਰੈਂ	ੜ
ਮ	ਗ	ਮ	ਗ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰ	ਸ	—	—	—
ਲੂ	ੜ	ੜ	ੜ	ਟ	ਤ	(ਹੈਂ)	ੜ	ਰਾ	ਧੇ	ਰ	ਸ
ਮ											
ਲਟਤ											

ਨੋਟ : ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਹੀ ਇਸੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ । ਟੋਪ ਵਿਚ ਪਾਠ ਸੁੱਧ ਨਹੀਂ, ਨੁਟੇਸ਼ਨ ਵਿਚ ਵੇਖ ਕੇ ਪਾਠ ਸੁੱਧ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ।

‘ਕਹਾਂ ਭਇਓ ਜੁ ਦੇਉ ਲੋਚਨ ਮੂੰਦੈਕੈ’ ਇਹ ਸ੍ਰੱਯਾ ਵੀ ‘ਰਸ ਲੂਟਤ ਹੈ’ ਵਾਲੀ ਰੀਤ ਤੇ ਹੈ, ਨੁਟੇਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ । ਟੋਪ ਵਿਚ ਇਹ ਰੀਤ ‘ਹਰਿ ਜੀਉ ਨਿਮਾਇਆ ਤੂੰ ਮਾਣੇ ਰੀਤ ਤੇ ਪਿਛੋਂ ਹੈ । ਇਸੇ ਰੀਤ ਤੇ ਪੁਰਾਤਨ ਰਾਗੀ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸ੍ਰਯੇ ਗਾਇਆ ਕਰਦੇ ਸਨ ।

ਗਈ ਬਹੋੜ ਬੰਦੀ ਛੋੜ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੁਖ ਦਾਰੀ ॥

ਸੋਰਠ ਮਹਲਾ ੫, ਪੰਨਾ ੬੨੪-੨੫

(ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਅਸਾਵਰੀ ਵਿਚ ਅਗੇ ਪੂਰਾ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ।)

ਨੋਟ : ਇਸ ਰੀਤ ਦੀ ਇਕ ਅਸਥਾਈ ਤਾਂ ਸੋਰਠ ਵਿਚ ਹੈ ਅਤੇ ਇਕ ਅਸਥਾਈ ਵਿਚ ਸੋਰਠ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਰਾਗ ਦੀ ਮਿਲਾਵਟ ਹੈ । ਇਥੇ ਅਸੀਂ ਦੋਨੋਂ ਅਸਥਾਈਆਂ ਵੱਖ ਵੱਖ ਦੇ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਅੰਤਰਾ ਇਕੋ ਹੀ ਹੈ । ਇਸ ਦੀ ਅਸਥਾਈ ਪੜਤਾਲ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ । ਪਰਮਪੂਜ ਪਿਤਾ ਜੀ ਦੇ ਉਸਤਾਦ ਬਾਬਾ ਸਰਧਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਇਸ ਨੂੰ ਗਾਇਆ ਕਰਦੇ ਸਨ । ਅਸਥਾਈ ਵਿਚ ਪਹਿਲੇ ਝਪ ਤਾਲ, ਫਿਰ ਪੰਜ ਤਾਲ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਝਪ ਤਾਲ ਹੈ । ਅੰਤਰੇ ਪੰਜ ਤਾਲ ਅਸਵਾਰੀ ਵਿਚ ਹੀ ਹਨ ।

ਵਾਸਤਵ ਵਿਚ ਇਹ ਦੋ ਰੀਤਾਂ ਹਨ। ਅੰਤਰੇ ਵਿਚ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਸਥਾਈਆਂ ਵਿਚ ਹੀ ਫਰਕ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਅਸਥਾਈਆਂ ਦੇ ਲਿਖ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ, ਅੰਤਰਾ ਇਕੋ ਲਿਖਿਆ ਹੈ। ਦੋ ਰੀਤਾਂ ਦੀ ਇਕ ਰੀਤ ਕਰਕੇ ਹੀ ਟੋਪ ਤੇ ਨੁਟੇਸ਼ਨ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਭਪਤਾਲ ਅਸਥਾਈ (ਪੜਤਾਲ)

+	2	0	3
ਸੰ —	—ਨੁ ਧ— ਮ	ਮਧ ਪ	— ਸ —
ਹ ਰਿ	ਸਜੀ ਉਨਿ ਮਾ	ਸਣਿ ਆ	ਕੂ ਮਾ ਸ
ਗ ਰ	ਪਧ ਮ —ਰ	— ਨੁ	— ਸ —
ਣ ਸ	ਹਰਿ ਜੀ ਉਸ	ਕੂ ਮਾ	ਸ ਣ ਸ
ਸੰ —	—ਨੁ ਧ— ਮ	ਮਧ ਪ	— ਸ —
ਹ ਰਿ	ਸਜੀ ਉਨਿ ਮਾ	ਸਣਿ ਆ	ਕੂ ਮਾ ਸ
ਗ ਰ	ਪਧ ਮ —ਰ	— ਨੁ	— ਸ —
ਣ ਸ	ਹਰਿ ਜੀ ਉਸ	ਕੂ ਮਾ	ਸ ਣ ਸ
	ਅਗੇ ਪੰਜ ਤਾਲ	ਅਸਵਾਰੀ	
	ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।		ਸ ਨਿ

ਪੰਜਤਾਲ

+	2	3	4	5
ਰ ਮ ਪ	ਨੁਧ ਪ ਮਗ ਰਗ	ਸ ਰ ਮ —	ਪਮ ਪ	— —
ਚੀ ਜਿਆ ਚੀ	ਜਕ ਰੇ ਮੇਰਾ ਗੋ	ਵਿੰਦੁ ਤੇ ਰੀ ਕੁਦ	ਰਤਿ ਕਉ	ਸ ਸਨਿ
ਰ ਮ ਪ	ਨੁਧ ਪ ਮਗ ਰਗ	ਸ ਰ ਮ —	ਪਮ ਪ	— —
ਚੀ ਜਿਆ ਚੀ	ਜਕ ਰੇ ਮੇਰਾ ਗੋ	ਵਿੰਦੁ ਤੇ ਰੀ ਕੁਦ	ਰਤਿ ਕਉ	ਸ ਸ

ਭਪਤਾਲ

+		2		0		3
ਸੰ	—	(ਨੁ) ਧ ਮ		ਮਧ	ਪ	— ਮ ਰ
ਕੁ	ਦ	ਯਰ ਤਿ ਕਉ		ਯਯ	ਕੁ	ਚ ਬਾ ਸ
ਗ	ਰ	ਪਧ ਮ (ਰ)		—	ਨੁ	— ਸ —
ਣੁ	ਸ	ਹਰਿ ਜੀ ਉਤ		ਤੁ	ਮਾ	ਸ ਣੁ ਸ
ਸੰ						
ਹਰਿ						

ਸੋਰਠ ਮਿਸਰਤ

ਭਪਤਾਲ (ਅਸਥਾਈ)

ਸੰ	—	(ਨੁ) ਧ— ਮ	ਮਧ	ਮ	— ਮਗੁ ਮਗੁ
ਹ	ਰਿ	ਯਜੀ ਉਨਿ ਮਾ	ਯਣਿ	ਆ	ਕੁ ਮਾਯ ਯਯ
ਰ	ਪ	ਧਮ ਮਗੁ ਰਗੁ	ਰਸ	ਨੁ	— ਸ —
ਣੁ	ਹਰਿ	ਜੀਯ ਯਯ ਉਤ	ਕੁਯ	ਮਾ	ਸ ਣੁ ਸ
ਸੰ	—	(ਨੁ) ਧ— ਮ	ਮਧ	ਪ	— ਮਗੁ ਮਗੁ
ਹ	ਰਿ	ਯਜੀ ਉਨਿ ਮਾ	ਯਣਿ	ਆ	ਕੁ ਮਾਯ ਯਯ
ਰ	ਪ	ਧਮ ਮਗੁ ਰਗੁ	ਰਸ	ਨੁ	— ਸ —
ਣੁ	ਹਰਿ	ਜੀਯ ਯਯ ਉਤ	ਕੁਯ	ਮਾ	ਸ ਣੁ ਸ
					ਸ ਨਿ

ਪੰਜਤਾਲ ਅਸਵਾਰੀ

+		2		3		4	5
ਰ ਮ ਪ		ਨੁਧ ਪ ਮਗੁ ਰਗੁ		ਸ ਰ ਮ —		ਪਮ ਪ	— —
ਚੀ ਜਿਆ ਚੀ		ਜਕ ਰੇ ਮੇਰਾ ਗੋਤ		ਵਿੰਦੁ ਤੇ ਰੀ ਕੁਦ		ਰਤਿ ਕਉ	ਸ ਯਨਿ
ਰ ਮ ਪ		ਨੁਧ ਪ ਮਗੁ ਰਗੁ		ਸ ਰ ਮ —		ਪਮ ਪ	— —
ਚੀ ਜਿਆ ਚੀ		ਜਕ ਰੇ ਮੇਰਾ ਗੋਤ		ਵਿੰਦੁ ਤੇ ਰੀ ਕੁਦ		ਰਤਿ ਕਉ	ਸ ਸ

੪ਪਤਾਲ

+		2	0	3
ਸ	—	—ਨੁ ਧੁ ਮ	ਮਧ ਪ	— ਮਗ ਮਗੁ
ਕੁ	ਦ	ਸਰ ਤਿ ਕਉ	ਸ਼ ਕੁ	ਰ ਬਾਸ਼ ਸ਼
ਰ	ਪ	ਧਪ ਮਗੁ ਰਗੁ	ਰਸ ਨ	— ਸ —
ਣੁ	ਹਰਿ	ਜੀਸ਼ ਸ਼ ਉਸ਼	ਤੁਸ਼ ਮਾ	ਸ਼ ਣੁ ਸ਼
ਸੰ				
ਹਰਿ ਜੀਓ				

ਅੰਤਰਾ (ਪੰਜਤਾਲ)

+	2	3	4	5
ਰ — —	—ਗੁ ਪਮ ਮਗੁ ਰਗੁ	ਸ— ਗ— —ਮ —	ਪ ਨੁਧ —ਪ —	
ਗਈ ਸਬ ਹੇ	ਸ਼ਤੁ ਬੇਸ਼ ਦੀਸ਼ ਛੋਸ਼	ਸ਼ਤੁ ਨਿਰੰ ਸ਼ਕਾ ਸ਼ਰੁ	ਦੁਖ ਦਾਸ਼ ਸ਼ਰੀ ਸ਼	
ਮ — ਪ	ਨ ਸੰ — —	— ਨੁ ਧ —ਰੰ	ਸ਼ਰੰ ਨੁਧ —ਪ —	
ਕਰ ਮੁਨ ਜਾ	ਣਾ ਧਰ ਮੁਨ ਜਾ	ਣਾ ਲੋ ਭੀ ਮਾ	ਇਆਸ਼ ਧਾ ਸ਼ਰੀ ਸ਼	
ਰ — —	ਸ਼ਨੁ — — ਸ਼	— ਧ — —ਰੰ	ਸ਼ਰੰ ਨੁਧ —ਪ —	
ਨਾ ਮੁਪ ਰਿਓ	ਸ਼ ਭਗ ਤੁਗੋ ਵਿੰਦ	ਕਾਇਹ ਰਾ ਖਰੁ ਪੈਸ਼	ਜਤੁ ਮਾਸ਼ ਸ਼ਰੀ ਸ਼	
ਸੰ				
ਹਰਿ ਜੀਓ				

ਨੋਟ : ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ । ਅੰਤਰੇ ਦੀਆਂ ਤੁਕਾਂ ਦੇ ਦੋ ਵਾਰ ਕਹਿਣੀਆਂ ਹਨ ।

ਸੋਰਠ ਬਾਣੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੬੫੮

ਦੁਲਭ ਜਨਮੁ ਪੁੰਨ ਫਲ ਪਾਇਓ ਬਿਰਥਾ ਜਾਤ ਅਬਿਬੇਕੇ ॥
 ਰਾਜੇ ਇੰਦ੍ਰ ਸਮਸਰਿ ਗ੍ਰਿਹ ਆਸਨ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਕਹਹੁ ਕਿਹ ਲੇਖੈ ॥ ੧ ॥
 ਨ ਬੀਚਾਰਿਓ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਕੋ ਰਸੁ ॥
 ਜਿਹ ਰਸ ਅਨਰਸ ਬੀਸਰਿ ਜਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਜਾਨਿ ਅਜਾਨ ਭਏ ਹਮ ਬਾਵਰ ਸੋਚ ਅਸੋਚ ਦਿਵਸ ਜਾਹੀ ॥
 ਇੰਦੀ ਸਬਲ ਨਿਬਲ ਬਿਬੇਕ ਬੁਧਿ ਪਰਮਾਰਥ ਪਰਵੇਸ ਨਹੀ ॥ ੨ ॥
 ਕਰੀਅਤ ਆਨ ਅਚਰੀਅਤ ਅਨ ਕਛੁ ਸਮਝ ਨ ਪਰੇ ਅਪਰ ਮਾਇਆ ॥
 ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਉਦਾਸ ਦਾਸ ਮਤਿ ਪਰ ਹਰਿ ਕੋਪੁ ਕਰਹੁ ਜੀਅ ਦਇਆ ॥ ੩ ॥ ੩

ਤਿੰਨਤਾਲ

+	2	0	3
	ਮ ਪ ਨੁ ਧ ਰ ਸੁ ਨ ਬੀ	ਪ ਮ — ਗੁਰ ਚਾ ਰਿ ਓ ਰਾੜ	ਗ ਸ — ਰ ਜਾ ਰਾ ਟ ਮ
ਮ — ਗੁ ਰ ਕੋ ਟ ਟ ਟ	ਮ ਪ ਨੁ ਧ ਰ ਸੁ ਨ ਬੀ	ਪ ਮ — ਗੁਰ ਚਾ ਰਿ ਓ ਰਾੜ	ਗ ਸ — ਰ ਜਾ ਰਾ ਟ ਮ
ਮ — ਗੁ ਰ ਕੋ ਟ ਟ ਟ	ਨੁ — ਸ — ਜਿ ਹ ਰ ਸ	ਨ — ਸ — ਅ ਨ ਰ ਸ	ਸੰ ਰੰ ਸੰ ਨੁ ਬੀ ਟ ਸ ਰਿ
ਨੁ ਧ ਪ — ਜਾ ਟ ਹੀ ਟ	ਨ — ਸ — ਜਿ ਹ ਰ ਸ	ਨ — ਸ — ਅ ਨ ਰ ਸ	ਸੰ ਰੰ ਸੰ ਨੁ ਬੀ ਟ ਸ ਰਿ
ਨੁ ਧ ਪ — ਜਾ ਟ ਹੀ ਟ	ਮ ਪ ਨੁ ਧ ਰ ਸੁ ਨ ਬੀ	ਪ ਮ — ਗੁਰ ਚਾ ਰਿ ਓ ਰਾੜ	ਗ ਸ — ਰ ਜਾ ਰਾ ਟ ਮ
ਮ ਕੋ			

ਅਤਿਰਾ

		ਸ ਰ — ਦੁ ਲ ਭ	— — — ਗ ਜ ਨ ਮੁ ਟ
ਪ ਮ — ਗੁ ਪੁੰ ਨ ਫ ਲ	ਰ ਗ ਸ — ਪਾ ਟ ਇਓ ਟ	— ਗ — — ਟ ਬਿ ਰ ਥਾ	ਮ — ਪ — ਜਾ ਟ ਅ ਬਿ
ਨੁ ਧ ਪ ਮ ਬੀ ਟ ਟ ਟ	ਗ — ਰ — ਕੋ ਟ ਟ ਟ	— ਸ ਰ — ਟ ਦੁ ਲ ਭ	— — — ਗ ਜ ਨ ਮੁ ਟ
ਪ ਮ — ਗੁ ਪੁੰ ਨ ਫ ਲ	ਰ ਗ ਸ — ਪਾ ਟ ਇਓ ਟ	— ਗ — — ਟ ਬਿ ਰ ਥਾ	ਮ — ਪ — ਜਾ ਟ ਅ ਬਿ
ਨੁ ਧ ਪ ਮ ਬੀ ਟ ਟ ਟ	ਗ — ਰ — ਕੋ ਟ ਟ ਟ	— ਮ — — ਟ ਰਾ ਜੇ ਇੰ	ਪ — ਨ — ਦੁ ਟ ਸ ਮ

ਸੰ — — —	ਸੰ ਨ ਰੰ —	— ਸੰ ਰੰ ਸੰ	ਨ — — —
ਸ ਰਿ ਗ੍ਰਿਹ ਹ	ਆ ਟ ਸ ਨ	ਟ ਰਾ ਜੇ ਇ	ਦੁ ਟ ਸ ਮ
ਸੰ — — —	— — ਨੁ ਧ	— — — —	ਸੰ — — —
ਸ ਰਿ ਗ੍ਰਿਹ ਹ	ਆ ਸਨ ਬਿਨੁ ਹਰਿ	ਭ ਗ ਤਿ ਕ	ਹ ਹੁ ਕਿ ਹ
ਨੁ ਧ ਪ —	ਰੰ — — —	ਨ — — —	ਸੰ — — —
ਲੇ ਟ ਖੈ ਟ	ਬਿ ਨੁ ਹ ਰਿ	ਭ ਗ ਤਿ ਕ	ਹ ਹੁ ਕਿ ਹ
ਨੁ ਧ ਪ —	ਮ ਪ ਨੁ ਪ	ਪ ਮ — ਗਰ	ਗ ਸ — ਰ
ਲੇ ਟ ਖੈ ਟ	ਰ ਸੁ ਨ ਬੀ	ਚਾ ਰਿ ਓ ਰਾ	ਜਾ ਰਾ ਟ ਮ
ਮ			
ਕੋ			

ਨੋਟ : ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਥਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ ।

ਘਰੁ ੪ ਸੋਰਠ ਨਾਮ ਦੇਵ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੬੫੭

ਪਾੜ ਪੜੋਸਣਿ ਪੂਛਿ ਲੇ ਨਾਮਾ ਕਾ ਪਹਿ ਛਾਨਿ ਛਵਾਈ ਹੋ ॥
 ਤੇ ਪਹਿ ਦੁਗਣੀ ਮਜੂਰੀ ਦੇਹਉ ਮੇ ਕਉ ਬੇਢੀ ਦੇਹੁ ਬਤਾਈ ਹੋ ॥ ੧ ॥
 ਗੀ ਬਾਈ ਬੇਢੀ ਦੇਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥
 ਦੇਖੁ ਬੇਢੀ ਰਹਿਓ ਸਮਾਈ ॥
 ਹਮਾਰੈ ਬੇਢੀ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਬੇਢੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਜੂਰੀ ਮਾਗੈ ਜਉ ਕਉ ਛਾਨਿ ਛਵਾਵੈ ਹੋ ॥
 ਲੋਗ ਕੁਟੰਬ ਸਭਹੁ ਤੇ ਤਰੈ ਤਉ ਆਪਨ ਬੇਢੀ ਆਵੈ ਹੋ ॥ ੨ ॥
 ਅਸੇ ਬੇਢੀ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਸਭ ਅੰਤਰ ਸਭ ਠਾਂਈ ਹੋ ॥
 ਗੁੰਗੇ ਮਹਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਪੂਛੇ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ਹੋ ॥ ੩ ॥
 ਬੇਢੀ ਕੇ ਗੁਣ ਸੁਨਿ ਗੀ ਬਾਈ ॥
 ਜਲਧਿ ਬਾਂਧਿ ਧੂ ਬਾਪਿਓ ਹੋ ॥

ਨਾਮੇ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ਸੀਅ ਬਹੋਗੀ ਲੰਕ ਭਭੀਖਣ ਆਪਿਓ ਹੋ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥

ਤਿੰਨਤਾਲ

+	2	0	3
	ਮ ਪ ਨੁ — ਹੀ ਟ ਬਾ ਟ	ਪ — ਧ ਮ ਈ ਬੇ ਢੀ ਦੇ	— ਸ — ਰ ਟ ਨੁ ਟ ਨ
ਮ — ਗ ਰ ਜਾ ਟ ਈ ਟ	ਮ ਪ ਨੁ — ਰੀ ਟ ਬਾ ਟ	ਪ — ਧ ਮ ਈ ਬੇ ਢੀ ਦੇ	— ਸ — ਰ ਟ ਨੁ ਟ ਨ
ਮ — ਗ — ਜਾ ਟ ਈ ਟ	ਰ — — — ਦੇ ਟ ਖੁ ਟ	— — — — ਬੇ ਟ ਢੀ ਟ	ਮ — ਰ ਸ ਰਹਿ ਟ ਓ ਸ
ਨੁ — ਸ — ਮਾ ਟ ਈ ਹ	ਮ ਪ ਨ ਸੰ ਮਾ ਟ ਰੈ ਟ	ਰ — — — ਬੇ ਟ ਢੀ ਟ	ਨੁ ਧ ਪ ਧ ਪ੍ਰਾ ਟ ਨ ਅ
ਮ — ਗ ਰ ਧਾ ਟ ਈ ਹ	ਮ ਪ ਨੁ — ਹੀ ਟ ਬਾ ਟ	ਪ — ਧ ਮ ਈ ਬੇ ਢੀ ਦੇ	— ਸ — ਰ ਟ ਨੁ ਟ ਨ
ਮ ਜਾਈ			

ਅੰਤਰਾ

	ਮ — — — ਪਾ ਟ ਝ ਪ	ਨੁ ਪ — ਨ — ਝੋ ਟ ਸ ਟਿ	ਸੰ — — — ਪੂ ਟ ਛਿ ਲੇ
ਨਾ ਟ ਮਾ ਟ	ਰ — — — ਨਾ ਟ ਪ ਹਿ	ਰ ਮ ਰ ਸੰ ਛਾ ਟ ਨਿ ਛ	ਨ — — — ਵਾ ਟ ਈ ਟ
ਸੰ — — — ਹੇ ਟ ਟ ਟ	ਸੰ — — — ਤੇ ਟ ਪ ਹੀ	— ਨੁ — ਧ ਦੁ ਗ ਨੀ ਮ	— ਪ — ਧ ਜੂ ਟ ਰੀ ਟ
ਮ — ਗ ਰ ਦੈ ਟ ਹ ਉ	ਮ ਪ ਨ ਸੰ ਮੇ ਟ ਕ ਉ	ਰ — — — ਬੇ ਟ ਢੀ ਟ	ਨੁ ਧ ਪ ਧ ਦੇ ਟ ਹੁ ਬ
ਮ — ਗ ਰ ਤਾ ਈ ਹੋ ਟ	ਮ ਪ ਨੁ — ਰੀ ਟ ਬਾ ਟ	ਪ — ਧ ਮ ਈ ਬੇ ਢੀ ਦੇ	— ਸ — ਰ ਟ ਨੁ ਟ ਨ
ਮ ਜਾਈ			

ਨੋਟ : ਅਸਥਾਈ ਵਿਚ 'ਦੇਖ ਬੇਦੀ' ਤੇ 'ਹਮਾਰੇ ਬੇਦੀ ਪੁਣ' ਇਹ ਦੋਨੋਂ ਤੁਕਾਂ ਵੱਖੋਂ ਵੱਖੋਂ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਕੋ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵੀ ਪੁਰਾਣੇ ਰਾਗੀ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਟੇਪ ਵਿਚ ਇਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੋਨੋਂ ਤੁਕਾਂ ਲਾਈਆਂ ਹਨ। ਨੁਟਸਨ ਵਿਚ ਵੱਖੋਂ ਵੱਖੋਂ ਤੁਕਾਂ ਹਨ। ਥਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ।

ਸੋਰਠ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੬੫੮-੫੯

ਜਉ ਤੁਮ ਗਿਰਿਵਰ ਤਉ ਹਮ ਮੋਰਾ ॥
 ਜਉ ਤੁਮ ਚੰਦ ਤਉ ਹਮ ਭਏ ਹੈ ਚਕੋਰਾ ॥ ੧ ॥
 ਮਾਧਵੇ ਤੁਮਨ ਤੋਰਹੁ ਤਉ ਹਮ ਨਹੀ ਤੋਰਹਿ ॥
 ਤੁਮ ਸਿਉ ਤੋਰਿ ਕਵਨ ਸਿਉ ਜੋਰਹਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਜਉ ਤੁਮ ਦੀਵਰਾ ਤਉ ਹਮ ਬਾਤੀ ॥
 ਜਉ ਤੁਮ ਤੀਰਥ ਤਉ ਹਮ ਜਾਤੀ ॥ ੨ ॥
 ਸਾਚੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਮ ਤੁਮ ਸਿਉ ਜੋਰੀ ॥
 ਤੁਮ ਸਿਉ ਜੋਰਿ ਅਵਰ ਸੰਗਿ ਤੋਰੀ ॥ ੩ ॥
 ਜਹ ਜਹ ਜਾਉ ਤਹਾ ਤੇਹੀ ਸੇਵਾ ॥
 ਤੁਮ ਸੋ ਨਾਕੁਰੁ ਅਉਰੁ ਨ ਦੇਵਾ ॥ ੪ ॥
 ਤੁਮਰੇ ਭਜਨ ਕਟਹਿ ਜਮ ਫਾਂਸਾ ॥
 ਭਗਤਿ ਹੇਤ ਗਾਵੈ ਰਵਿਦਾਸਾ ॥ ੫ ॥ ੫

ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ (ਅਸਥਾਈ) (ਪੜਤਾਲ)

+	2	0	3
		ਨ (ਜੀ)	— — — — ਫ ਮਾ ਫ ਧ
ਸੰ — — — ਵੇ ਫ ਫ ਫ	— — — — ਫ ਫ ਫ ਫ	ਪ — — — ਫ ਫ ਫ ਤੁ	ਧ ਮ — ਗ ਮ ਨ ਫ ਫ
ਪ — — — ਮ — — ਗ ਤੋ ਫ ਰ ਹੁ	ਰ — — — ਫ ਫ ਫ ਫ	ਪ ਮ — ਗ ਤ ਉ ਫ ਹ	ਰ ਸ — ਨ ਮ ਨ ਫ ਹੀ
ਸ — — — ਤੋ ਫ ਰ ਹਿ	— — — — ਫ ਫ ਫ ਫ	— — — ਨ ਫ ਫ ਫ (ਜੀ)	— — — — ਫ ਮਾ ਫ ਧ
ਸੰ — — — ਵੇ ਫ ਫ ਫ	— — — — ਫ ਫ ਫ ਫ	ਪ — — — ਫ ਫ ਫ ਤੁ	ਧ ਮ — ਗ ਮ ਨ ਫ ਫ

ਪ	ਮ	—	ਗ	ਰ	—	—	ਪ	ਮ	—	ਗ	ਰ	ਸ	—	ਨ
ਤੋ	ਭ	ਰ	ਹ	ਭ	ਭ	ਭ	ਤ	ਉ	ਭ	ਹ	ਮ	ਨ	ਭ	ਗੀ
ਸ	—	—	—	—	—	—	—	ਰ	—	—	—	—	—	ਗ
ਤੋ	ਭ	ਰ	ਹਿ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਤ	ਮ	ਸਿਉ	ਤੋ	ਭ	ਰਿ	ਕ
ਪ	ਮ	—	ਗ	ਰ	ਗ	ਰ	—	ਰ	—	—	—	—	—	ਗ
ਵ	ਨ	ਸਿਉ	ਭ	ਜੋ	ਭ	ਰ	ਹਿ	ਭ	ਤ	ਮ	ਸਿਉ	ਤੋ	ਭ	ਰਿ
ਪ	ਮ	—	ਗ	ਰ	ਗ	ਰ	ਸ	—	ਨ	—	—	ਸੰ	ਨੁ	ਧ
ਵ	ਨ	ਸਿਉ	ਭ	ਜੋ	ਭ	ਰ	ਹਿ	ਭ	ਤ	ਮ	ਸਿਉ	ਤੋ	ਭ	ਰਿ
ਧ	ਪ	—	ਧੰ	ਮ	—	—	ਗ	ਰ	—	—	ਨ	—	—	—
ਵ	ਨ	ਸਿ	ਉ	ਜੋ	ਭ	ਰ	ਹਿ	ਭ	ਭ	ਭ	(ਜੀ)	ਭ	ਮਾ	ਭ
ਸੰ	ਵੇ													

ਅੰਤਰਾ (ਤਿੰਨਤਾਲ)

ਸੰ	—	—	—	—	—	ਮ	—	—	ਪ	—	ਨ	—
ਤ	ਉ	ਹ	ਮ	ਮੋ	ਭ	ਗਾ	ਭ	ਜਉ	ਤ	ਮ	ਗਿ	ਰਿ
ਸੰ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ਤ	ਉ	ਹ	ਮ	ਮੋ	ਭ	ਗਾ	ਭ	ਭ	ਜਉ	ਤ	ਮ	ਗਿ
ਨ	—	—	—	ਸੰ	—	—	—	—	ਰੰ	—	—	—
ਮ	ਭਏ	ਹੈ	ਚ	ਕੋ	ਭ	ਗਾ	ਭ	ਭ	ਜਉ	ਤ	ਮ	ਗਿ
ਪ	—	—	ਧ	ਮ	—	—	ਗ	ਗ	—	—	—	—
ਮ	ਭਏ	ਹੈ	ਚ	ਕੋ	ਭ	ਗਾ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ	ਭ
ਸੰ	ਵੇ											

ਦੂਸਰਾ ਅੰਤਰਾ (ਇਕਤਾਲਾ)

+		0		2		0		3		4	
ਸ	ਰ	—	—	—	ਗ	ਪ	—	ਗ	ਰ	ਗ	ਸ
ਜਉ	ਤੁ	ਮ	ਦੀ	ਵ	ਰਾ	ਤਉ	ਹ	ਮ	ਬਾ	ਤੀ	ਸ
ਸ	ਰ	—	—	—	ਗ	ਪ	—	ਗ	ਰ	ਗ	ਸ
ਜਉ	ਤੁ	ਮ	ਦੀ	ਵ	ਰਾ	ਤਉ	ਹ	ਮ	ਬਾ	ਤੀ	ਸ
ਮ	—	—	ਮ	ਪ	—	ਪਧ	ਮ	ਗ	ਰਗ	ਗਰ	—
ਜਉ	ਤੁ	ਮ	ਤੀ	ਰ	ਥ	ਤਉ	ਹ	ਮ	ਜਾਸ	ਤੀਸ	ਸ
ਮ	—	—	ਮ	ਪ	—	ਪਧ	ਮ	ਗ	ਰਗ	ਗਰ	—
ਜਉ	ਤੁ	ਪ	ਤੀ	ਰ	ਥ	ਤਉ	ਹ	ਮ	ਜਾਸ	ਤੀਸ	ਸ
ਮ	—	—	ਪ	ਨ	—	ਸੰ	—	—	—	—	—
ਸਾ	ਸ	ਚੀ	ਪ੍ਰੀ	ਤਿ	ਹਮ	ਤੁਮ	ਸਿ	ਉ	ਜੇ	ਰੀ	ਸ
ਮ	—	—	ਪ	ਨ	—	ਸੰ	—	—	—	—	—
ਸਾ	ਸ	ਚੀ	ਪ੍ਰੀ	ਤਿ	ਹਮ	ਤੁਮ	ਸਿ	ਉ	ਜੇ	ਰੀ	ਸ
ਰੰ	—	—	ਮੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਨ	—	ਸੰ	—	—	—
ਤੁ	ਮ	ਸਿਉ	ਜੇ	ਰਿ	ਅ	ਵਰ	ਸੰ	ਗਿ	ਤੋ	ਰੀ	ਸ
ਰੰ	—	—	ਸੰ	ਧ	ਪ	—	—	ਧ	ਮ	ਰ	—
ਤੁ	ਮ	ਸਿਉ	ਜੇ	ਰਿ	ਅ	ਵਰ	ਸੰ	ਗਿ	ਤੋ	ਰੀ	ਅ
ਰ	—	ਸ	ਨੁ	ਸ	—	—	—	ਨ	—	—	—
ਵ	ਰ	ਸੰ	ਗਿ	ਤੋ	ਸ	ਰੀ	ਸ	(ਜੀ)	ਸ	ਮਾ	ਧ
ਸੰ	ਵੇ										

ਤੀਸਰਾ ਅੰਤਰਾ (ਤਾਲ ਗੀਤ)

0	1	2	0	1	2
ਮ — —	ਨੁ	ਨ —	ਸੰ — —	— —	— —
ਜਹ ਜ ਹ	ਪ —	ਉ ਤ	ਹਾ ਟ ਤੇਰੀ	ਸੇ ਟ	ਵਾ ਟ
ਮ — —	ਨੁ	ਨ —	ਸੰ — —	— —	— —
ਜਹ ਜ ਹ	ਪ —	ਉ ਤ	ਹਾ ਟ ਤੇਰੀ	ਸੇ ਟ	ਵਾ ਟ
ਰੰ — —	ਸੰ —	ਰੰ ਸੰ	ਨ — —	ਸੰ —	— —
ਕੁ ਮ ਸੋ	ਠਾ ਟ	ਕੁ ਰੁ	ਅਉ ਰੁ ਨ	ਦੇ ਵਾ	ਵਾ ਟ
ਮ — —	ਨੁ	ਨ —	ਸੰ — —	— —	— —
ਕੁ ਮ ਰੇ	ਪ —	ਨ ਕ	ਟ ਹਿ ਜਮ	ਫਾਂ ਟ	ਸਾਂ ਟ
ਮ — —	ਨੁ	ਨ —	ਸੰ — —	— —	— —
ਕੁ ਮ ਰੇ	ਪ —	ਨ ਕ	ਟ ਹਿ ਜਮ	ਫਾਂ ਟ	ਸਾਂ ਟ
ਰੰ — —	ਸੰ —	ਰੰ ਸੰ	ਨ — —	ਸੰ —	— —
ਭ ਗਾ ਤਿ	ਹੇ ਤ	ਗਾ ਟ	ਵੈ ਟ ਰਵਿ	ਦਾ ਟ	ਸਾਂ ਟ
ਰੰ — —	ਨੁ ਧ	— ਪ	— — ਪੁ	ਮ —	— —
ਭ ਗਾ ਤਿ	ਹੇ ਤ	ਗਾ ਟ	ਵੈ ਟ ਰਵਿ	ਦਾ ਸਾਂ	ਗਾ ਟ
ਮ ਰ —	— ਸ	ਨ —	ਸੰ		
ਵੈ ਟ ਰਵਿ	ਦਾ ਸਾਂ	ਮਾਂ ਧ	ਵੈ		

ਸੁਣਹੁ ਬੇਨੰਤੀ ਨਾਕੁਰ ਮੇਰੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਤੇਰੇ ਧਾਰੇ ॥

ਸੋਰਠ ਮਹਲਾ ੫

ਨੋਟ : ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਅਗੇ ਦੋ ਰੀਤਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਸ਼ਬਦ ਵੀ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸੋਰਠ ਦੀ ਤੀਸਰੀ ਰੀਤ ਪੜਤਾਲ ਹੈ।

ਖਟਤਾਲ (ਅਸਥਾਈ) (ਪੜਤਾਲ)

+	0	2	3	0	4	5	6	0
ਨ —	— ਸੰ	— ਪ	— ਥ	— ਮ	ਗ ਰ	ਮ ਗ ਰ	ਨ ਪਿਆ	ਸ —
ਪੁ ਟ	ਭ ਜੀ	ਓ ਉ	ਖ ਸ	ਮਾ ਨਾ	ਕ ਟ	ਰਿ ਪਿਆ	ਟ ਕੇ	
ਨ —	— ਸੰ	— ਪ	— ਥ	— ਮ	ਗ ਰ	ਮ ਗ ਰ	ਨ ਪਿਆ	ਸ —
ਪੁ ਟ	ਭ ਜੀ	ਓ ਉ	ਖ ਸ	ਮਾ ਨਾ	ਕ ਟ	ਰਿ ਪਿਆ	ਟ ਕੇ	
ਰ ਮ	— ਪ	ਨ ਸੰ	ਰੰ —	ਰੰ ਮ	ਗ ਰ	ਮ ਗ ਰ	ਨ ਪਿਆ	ਸ —
ਬੁ ਰੇ	ਟ ਭ	ਲੇ ਟ	ਹ ਟ	ਮ ਥਾ	ਕ ਰੇ	ਹ ਟ	ਮ ਥਾ	ਟ ਕੇ
ਨ								
ਪ੍ਰਭ								

ਅੰਤਰਾ ਪਹਿਲਾ (ਇਕਤਾਲਾ)

+	0	2	0	3	4
ਰ —	— —	— ਗ	ਪ	ਮਗ ਰਗ	ਗਸ —
ਸੁ ਨਹੁ	ਬਿ ਨੰ	ਤੀ ਟ	ਠਾ ਕੁ	ਰਟ ਮੇ	ਰੇਟ ਟ
ਰ —	— —	— ਗ	ਪ	ਮਗ ਰਗ	ਗਸ —
ਸੁ ਨਹੁ	ਬਿ ਨੰ	ਤੀ ਟ	ਠਾ ਕੁ	ਰਟ ਮੇ	ਰੇਟ ਟ
ਮ ਗ	— ਮ	ਪ —	— ਧ	— ਮ	ਗ ਰ
ਜੀਅ ਟ	ਜੰ ਟ	ਰੇ ਰੇ	ਧਾ ਟ	ਟ ਰੇ	ਟ ਟ
ਮ —	ਪ ਨ	ਸੰ —	— —	ਸੰਠ ਰੰ	— —
ਰਾ ਖੁ	ਟ ਪੈ	ਜ ਟ	ਨਾ ਮ	ਅਪੁ ਨੇ	ਕੀ ਟ
ਮੰ ਰੰ	ਸੰ ਨ	ਸੰ —	— —	ਸੰਠ ਰੰ	— —
ਰਾ ਖੁ	ਟ ਪੈ	ਜ ਟ	ਨਾ ਮ	ਅਪੁ ਨੇ	ਕੀ ਟ
ਸੰ —	ਪ —	ਧ —	ਮ —	ਗ ਗ	ਰ —
ਕਰ ਨ	ਕ ਰਾ	ਵ ਨ	ਹਾ ਟ	ਟ ਰੇ	ਟ ਟ
ਨ					
ਪ੍ਰਭ					

ਦੂਸਰਾ ਅੰਤਰਾ (ਤਾਲ ਰੂਪਕ)

0	2	3	0	2	3
ਸ ਰ —	— —	— ਗ	ਪ	— —	ਮਗ
ਸੁ ਟੀ ਪੁ	ਕਾ ਰ	ਸ ਮ	ਰ ਬ ਸੁ	ਰ ਗ	ਸ —
				ਆ	ਮੀ
				ਸ	ਸ
ਸ ਰ —	— —	— ਗ	ਪ	— —	ਮਗ
ਸੁ ਟੀ ਪੁ	ਕਾ ਰ	ਸ ਮ	ਰ ਬ ਸੁ	ਰ ਗ	ਸ —
				ਆ	ਮੀ
				ਸ	ਸ
ਮ ਗ —	ਮ —	ਪ —	— —	ਧ	ਮ ਗ
ਬੰ ਧ ਨ	ਕਾ	ਟਿ ਸ	ਵਾ	ਸ	ਰੇ
	ਸ		ਸ		ਸ
ਮ — ਮਧ	ਨ —	ਸ —	— —	ਸੰਨ	ਸੰਨ
ਪਹਿ ਰਿ ਸਿਰ	ਪਾ	ਉ	ਸੇ ਵਕ	ਜਨ	ਰੇ
	ਸ	ਸ			ਲੇ
ਸੰ ਰੰ ਸੰ	ਨ —	ਸ —	— —	ਸੰਨ	ਸੰਨ
ਪਹਿ ਰਿ ਸਿਰ	ਪਾ	ਉ	ਸੇ ਵਕ	ਜਨ	ਰੇ
	ਸ	ਸ			ਲੇ
ਸੰ — ਸੰ	— ਧ	— ਪ	ਮ — —	ਮ	ਗ
ਨਾ ਨ ਕ	ਪੁ ਗ	ਟ ਪ	ਹਾ	ਸ	ਰੇ
				ਸ	ਸ
ਨ					
ਪੂਰ					

ਨੋਟ : ਅੰਤਰੇ ਪਿਛੋਂ ਖਟਤਾਲ ਵਿਚ ਪੂਰੀ ਅਸਥਾਈ ਗਾਉਣੀ ਹੈ ।

ਸੋਰਠ ਮਹਲਾ ੫, ਪੰਨਾ ੬੧੨

ਕੋਟਿ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਕੋ ਠਾਕੁਰੁ ਸੁਆਮੀ ਸਰਬ ਜੀਆ ਕਾ ਦਾਤਾ ਰੇ ॥
 ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ਨਿਤ ਸਾਰਿ ਸਮਾਲੈ ਇਕੁ ਗੁਨੁ ਨਹੀ ਮੂਰਖਿ ਜਾਤਾ ਰੇ ॥ ੧ ॥
 ਹਰਿ ਆਰਾਧ ਨ ਜਾਨਾ ਰੇ ॥
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਤਾ ਰੇ ॥
 ਹਰਿ ਜੀਉ ਨਾਮੁ ਪਰਿਓ ਰਾਮਦਾਸੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਸਰਬ ਘਟਾ ਭਰਪੂਰੀ ਰੇ ॥
 ਪੇਖਤ ਸੁਨਤ ਸਦਾ ਹੈ ਸੰਗੇ ਮੈ ਮੂਰਖ ਜਾਨਿਆ ਦੂਰੀ ਰੇ ॥ ੨ ॥
 ਹਰਿ ਬਿਅੰਤੁ ਹਉ ਮਿਤਿ ਕਰਿ ਵਰਨਉ ਕਿਆ ਜਾਨਾ ਹੋਇ ਕੈਸੇ ਰੇ ॥
 ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਮੈ ਮੂਰਖ ਦੇਹੁ ਉਪਦੇਸੇ ਰੇ ॥ ੩ ॥
 ਮੈ ਮੂਰਖ ਕੀ ਕੇਤਕ ਬਾਤ ਹੈ ਕੋਟਿ ਪਰਾਧੀ ਤਰਿਆ ਰੇ ॥
 ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਜਿਨ ਸੁਣਿਆ ਪੇਖਿਆ ਸੇ ਫਿਰਿ ਗਰਭਾਸਿ ਨ ਪਰਿਆ ਰੇ ॥

੪ ॥ ੨ ॥ ੧੩

ਤਾਲ ਚੰਦਲ (ਅਸਥਾਈ)

+	2	0	3
			ਮ — ਗ — ਹ ਰਿ ਆ ਟ
ਗ — — ਟ ਟ ਟ	ਮ — ਪ — ਰਾ ਟ ਧ ਨ	— — — ਟ ਟ ਟ	ਪ ਧ ਪ ਧ ਜਾ ਟ ਨਾ ਟ
ਮ — — ਚੇ ਟ ਟ	ਮ ਗ ਰ — ਟ ਟ ਟ ਟ	— ਸ — ਟ ਟ ਟ	ਮ — ਗ — ਹ ਰਿ ਆ ਟ
ਗ — — ਟ ਟ ਟ	ਮ — ਪ — ਰਾ ਟ ਧ ਨ	— — — ਟ ਟ ਟ	ਪ ਧ ਪ ਧ ਜਾ ਟ ਨਾ ਟ
ਮ — — ਰੇ ਟ ਟ	ਮ ਗ ਰ — ਟ ਟ ਟ ਟ	— — — ਟ ਟ ਟ	ਸ — — — ਟ ਟ ਟ ਟ
ਸ — — ਟ ਟ ਟ	ਸ — — — ਹ ਰਿ ਹ ਰਿ	ਰ — — ਗੁ ਹੁ ਟ	— — — — ਗੁ ਟ ਰੁ ਟ
ਰ — — ਟ ਟ ਟ	ਪ ਮ — ਗ ਕ ਰ ਤਾ ਟ	ਰ ਗ — ਰੇ ਟ ਟ	ਰ — ਸ — ਟ ਟ ਟ ਟ
ਸ — — ਟ ਟ ਟ	— — — — ਹ ਰਿ ਹ ਰਿ	ਰ — — ਗੁ ਹੁ ਟ	— — — — ਗੁ ਟ ਰੁ ਟ
ਰ — — ਟ ਟ ਟ	ਪ ਮ — ਗ ਕ ਰ ਤਾ ਟ	ਰ ਗ — ਰੇ ਟ ਟ	ਰ — ਸ — ਟ ਟ ਟ ਟ
ਸ — — ਟ ਟ ਟ	ਨ — ਸੰ — ਨਾ ਟ ਮ ਪ	— ਰੰ ਸੰ ਰਿਓ ਟ	ਨੁ — ਧ — ਰਾ ਟ ਟ ਮ

ਨ	—	ਧ	ਪ	—	—	ਨ	—	—
ਦਾ	ਫ	ਫ	ਸ	ਫ	ਫ	ਹ	ਰਿ	ਜੀ ਫ
ਸੰ	—	—	ਨ	—	ਸੰ	ਨੂ	—	ਧ
ਉ	ਫ	ਫ	ਨਾ	ਫ	ਮੁ ਪ	ਰਾ	ਫ	ਫ ਮ
ਨੂ	—	ਧ	ਪ	—	—	ਮ	—	ਗ
ਦਾ	ਫ	ਫ	ਸੁ	ਫ	ਫ	ਹ	ਰਿ	ਆ ਫ
ਗ	—	—	ਮ	—	ਪ	ਪ	ਧ	ਪ ਧ
ਫ	ਫ	ਫ	ਰਾ	ਫ	ਧ ਨ	ਜਾ	ਫ	ਨਾ ਫ
ਮ								
ਰੇ								

ਅੰਤਰਾ

ਰ	—	—	ਸ	—	ਰ	—	—	—
ਫ	ਫ	ਫ	ਕੋ	ਟਿ	ਬੂ	ਹ	ਮੰ	ਫ
ਸ	—	—	ਪ	ਮ	—	ਗ	ਰ	ਗ
ਫ	ਫ	ਫ	ਨਾ	ਫ	ਕੁ	ਰੂ	ਸੁਆ	ਫ
ਪ	—	—	ਮ	—	ਗ	—	ਮ	—
ਫ	ਫ	ਫ	ਸ	ਰ	ਬ	ਜੀ	ਆ	ਫ
ਸੰ	—	—	—	—	—	ਧ	ਗ	ਰ
ਉ	ਫ	ਫ	ਦਾ	ਫ	ਤਾ	ਫ	ਫ	ਫ
ਨੂ	—	—	ਮ	—	ਪ	—	ਨ	—
ਦਾ	ਫ	ਫ	ਪ੍ਰ	ਤਿ	ਪਾ	ਫ	ਫੈ	ਫ
ਗ	—	—	—	—	—	—	—	ਨ
ਫ	ਫ	ਫ	ਸਾ	ਫ	ਰਿ	ਸ	ਮਾ	ਫ
ਸੰ	—	—	ਮੰ	—	ਰੰ	ਸੰ	ਨ	—
ਉ	ਫ	ਫ	ਪ੍ਰ	ਤਿ	ਪਾ	ਫ	ਫੈ	ਫ
ਨੂ	—	—	—	—	—	—	—	ਨ
ਦਾ	ਫ	ਫ	—	—	—	—	—	ਫ
ਗ	—	—	—	—	—	—	—	ਨ
ਫ	ਫ	ਫ	—	—	—	—	—	ਫ

ਸੰ	—	—	—	—	—	ਨ	ਰੰ	—	—	—
ਫ	ਫ	ਫ	ਸਾ	ਫ	ਰਿ	ਸ	ਮਾ	ਫ	ਫ	ਫ
ਰੰ	—	ਨ	—	—	ਸੰ	—	—	—	ਧ	—
ਫ	ਫ	ਇਕੁ	ਗੁ	ਨੁ	ਨ	ਹੀ	ਮੁ	ਫ	ਫ	ਖਿ
ਨੁ	—	ਧ	ਪ	—	—	—	ਪ	—	—	—
ਜਾ	ਫ	ਫ	ਰਾ	ਫ	ਫ	ਫ	ਮ	—	ਗ	—
ਗ	—	—	ਮ	—	ਪ	—	ਰੇ	ਫ	ਫ	ਫ
ਫ	ਫ	ਫ	ਰਾ	ਫ	ਧ	ਨ	—	ਫ	ਧ	ਪ
ਮ							ਫ	ਫ	ਫ	ਧ
ਰੇ							ਫ	ਫ	ਨਾ	ਫ

ਨੋਟ : ਸਬਦ ਦੀਆਂ ਥਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ ।

ਰਾਗ ਧਨਾਸਰੀ

ਸਿਰਸ ੧੭੬

ਰਾਗ ਧਨਾਸਰੀ

ਧਨਾਸਰੀ ਚਾਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ । ਕਾਫੀ ਅੰਗ, ਮੁਲਤਾਨੀ ਅੰਗ, ਪੂਰੀਆ ਅੰਗ ਤੇ ਭੈਰਵੀ ਅੰਗ । ਇਨ੍ਹਾਂ ਚਾਰ ਹੀ ਧਨਾਸਰੀਆਂ ਦੀ ਆਰੋਹੀ, ਅਵਰੋਹੀ ਵਿਚ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ । ਸਿਰਫ ਸੂਰਾਂ ਦਾ ਹੀ ਫਰਕ ਹੈ, ਕਈ ਪੁਰਾਣੇ ਬਜ਼ਰਗ ਸਾਰੀਆਂ ਹੀ ਮਿਸਰਤ ਕਰਕੇ ਗਾਉਂਦੇ ਸਨ ।

ਕਾਫੀ ਅੰਗ ਪ ਵਾਦੀ ਸਮਾਂ ਦਿਨ ਤੀਜਾ ਪਹਿਰ
ਅੰਤਵ ਸੰਪੂਰਣ ਸ ਸੰਵਾਦੀ

ਆਰੋਹੀ : ਸ ਗੁ ਮ ਪ ਨੁ ਸ

ਅਵਰੋਹੀ : ਸੰ ਨੁ ਧ ਪ ਮ ਗੁ ਰ ਸ

ਆਲਾਪ : ਪ, ਗੁ, ਮਪ, ਗੁ ਰ ਸ, ਨੁਧ ਨੁਪ, ਮੁਪ ਨੁੜ, ਨੁ ਸ ਗੁ ਮ ਪ ਨੁ

ਧ ਧ, ਪ ਗੁਮ ਪਨੁਸ, ਗੁ ਰੰ ਸ, ਨੁਧਪ, ਗੁਮਪ, ਪ, ਗੁਮਪ ਗੁਰਸ

ਹਉ ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਜਾਉ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨ ਤੁਮ ਪੂਰਨ ਦਾਤੇ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਦਇਆਲ ॥ ੧ ॥

ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਸੇਵਤ ਜਾਗਤ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਧਨ ਮਾਲ ॥ ੨ ॥

ਦਰਸਨ ਪਿਆਸ ਬਹੁਤੁ ਮਨਿ ਮੇਰੈ ਨਾਨਕ ਦਰਸ ਨਿਹਾਲ ॥ ੩ ॥ ੮ ॥ ੯

ਨਟ ਮਹਲਾ ੫, ਪੰਨਾ ੯੮੦

ਚਾਰਤਾਲ ਧੁਪਤ (ਅਸਥਾਈ)

+	0	2	0	3	4
			ਮ		
			ਸ	ਗੁ	ਗੁ ਰਸ
			ਵਾ	ਸ	ਰਿਸ ਵਾਸ
			ਮ		
ਰ —	ਸ	ਰ	—	ਗੁ	ਮਪ ਮਪ ਗੁ ਰਸ
ਜਾ :	ਉ	ਜਾ	ਵਾ	ਸ	ਰਿਸ ਵਾਸ
ਰ —	ਸ	ਰ	—	ਮ	— ਮਗੁਮ ਗੁ ਮ
ਜਾ :	ਉ	ਜਾ	ਗੁ	ਰ	ਸ (ਜੀ)
				ਮ	
ਪ ਮ	ਪਮਪ	ਗੁ	—	ਗੁ	ਮਪ ਮਪ ਗੁ ਰਸ
ਪਾ :	ਸਸਲ	ਲ	ਵਾ		ਰਿਸ ਵਾਸ
ਰ					
ਜਾਉ					

ਅੰਤਰਾ

ਪ	—	—	—	ਮ	ਗੁ	ਮ	ਪ	ਨ	—	ਸੰ	—	—
ਮ	ਫ	ਹਿ	ਨਿ	ਫ	ਰ	ਗੁ	ਫ	ਨ	ਫ	ਤ	ਫ	ਮ
ਨ	—	—	ਸੰ	—	ਗੁ	ਰ	—	—	—	ਸੰ	—	—
ਪੂ	ਫ	ਫ	ਰ	ਫ	ਨ	ਦਾ	ਫ	ਫ	ਫ	ਏ	ਫ	ਫ
ਪ	—	—	—	ਗੁ	ਮ	ਪ	—	ਨੁ	ਧ	—	ਪ	—
ਦੀ	ਫ	ਫ	ਨਾ	ਫ	ਫ	ਨਾ	ਫ	ਫ	ਥ	ਫ	ਦਇ	ਫ
ਪ	ਮ	ਪਮਪ	ਗੁ	ਰ	ਸ	ਸ	ਮ	ਮਪ	ਮਪ	ਗੁ	ਰਸ	ਫ
ਆ	ਫ	ਫਫਫ	ਲ	ਫ	ਹਉ	ਵਾ	ਫ	ਰਿਫ	ਵਾਫ	ਫ	ਰਿਫ	ਫ
ਰ												
ਜਾਉ												

ਸੰਚਾਰੀ

ਪ	—	—	—	ਗੁ	ਮ	ਪ	—	ਨੁ	ਧ	—	ਪ	—
ਉ	ਫ	ਫ	ਠ	ਫ	ਤ	ਬੇ	ਫ	ਫ	ਠ	ਫ	ਤ	ਫ
ਪ	—	—	—	ਗੁ	ਮ	ਪ	ਮ	ਪਮਪ	ਗੁ	ਰ	ਸ	ਫ
ਸੇ	ਫ	ਫ	ਵ	ਫ	ਤ	ਜਾ	ਫ	ਫਫਫ	ਗੁ	ਫ	ਤ	ਫ
ਨੁ	—	—	ਸ	ਗੁ	ਮ	ਪ	ਮ	ਪਮਪ	ਗੁ	ਰ	ਸ	ਫ
ਜੀਅ	ਫ	ਫ	ਪ੍ਰਾ	ਫ	ਨ	ਧ	ਫ	ਨਫਫ	ਮਾ	ਫ	ਲ	ਫ

ਆਡੋਗ

ਪ	—	—	—	ਗੁ	ਮ	ਪ	ਨੁ	—	ਸੰ	—	—	—
ਦ	ਰ	ਫ	ਸ	ਫ	ਨ	ਪਿਆ	ਫ	ਫ	ਸ	ਫ	ਫ	ਫ
ਨੁ	—	—	ਸੰ	—	ਗੁ	ਰ	—	—	ਸੰ	—	—	—
ਬ	ਹੁ	ਤੁ	ਮ	ਫ	ਨਿ	ਮੇ	ਫ	ਫ	ਰੈ	ਫ	ਫ	ਫ
ਪ	—	—	—	ਗੁ	ਮ	ਪ	—	ਨੁ	ਧ	—	ਪ	—
ਨਾ	ਫ	ਫ	ਨ	ਫ	ਕ	ਦ	ਰ	ਫ	ਸ	ਫ	ਨਿ	ਫ
ਪ	ਮ	ਪਮਪ	ਗੁ	ਰ	ਸ	ਸ	ਮ	ਮਪ	ਮਪ	ਗੁ	ਰਸ	ਫ
ਹਾ	ਫ	ਫਫਫ	ਲ	ਫ	ਹਉ	ਵਾ	ਫ	ਰਿਫ	ਵਾਫ	ਫ	ਰਿਫ	ਫ
ਰ												
ਜਾਉ												

ਹਉ ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਜਾਉ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲ.....

ਇਸ ਸਬਦ ਦੀ ਦੂਸਰੀ ਰੀਤ ਹੈ ।

ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ (ਅਸਥਾਈ)

×	2	0	3
		ਪ ਵਾ	— ਗੁ — ਮ ਰਿ ਵਾ ਟ ਰਿ
ਪ — — — ਜਾ ਟ ਟ ਟ	— — ਸੰ — ਉ ਟ ਜਾ ਟ	ਨੁ ਧ ਪ — ਉ ਟ ਹਉ ਵਾ	— ਗੁ — ਮ ਰਿ ਵਾ ਟ ਰਿ
ਪ — — — ਜਾ ਟ ਟ ਟ	— — ਸੰ — ਉ ਟ ਜਾ ਟ	ਨੁ ਧ ਪ — ਉ ਟ ਹਉ ਵਾ	— ਗੁ — ਮ ਰਿ ਵਾ ਟ ਰਿ
ਪ — — — ਜਾ ਟ ਟ ਟ	— — ਗੁ — ਜਾ ਟ ਉ ਟ	ਰ ਸ — ਨੁ ਟ ਟ ਟ ਗੁ	ਸ ਗੁ — ਮ ਟ ਰ ਟ ਗੁ
ਪ — — — ਪਾ ਟ ਟ ਟ	ਪਮ ਪ ਗੁ — ਟ ਟ ਲ ਟ	ਰ ਸ — ਪ ਟ ਟ ਹਉ ਵਾ	— ਗੁ — ਮ ਰਿ ਵਾ ਟ ਰਿ
ਪ ਜਾਉ			

ਅੰਤਰਾ ਤਿੰਨਤਾਲ

		ਪ — — — ਮੋ ਹਿ ਨਿ ਰ	ਗੁ — ਮ — ਗੁ ਨ ਰੁ ਮ
ਪ — ਨੁ — ਪੂ ਟ ਰ ਨ	ਸੰ — — — ਦਾ ਟ ਤੇ ਟ	— ਪ — — ਟ ਮੋਹਿ ਨਿ ਰ	ਗੁ — ਮ — ਗੁ ਨ ਰੁ ਮ
ਪ — ਨੁ — ਪੂ ਟ ਰ ਨ	ਸੰ — — — ਦਾ ਟ ਤੇ ਟ	ਗੁ — — — ਦੀ ਟ ਨਾ ਟ	ਰ — ਸ — ਨਾ ਟ ਥ ਦਇ
ਸੰ — — — ਆ ਟ ਟ ਟ	ਨੁ ਧ ਪ — ਲ ਟ ਟ ਟ	ਸੰ — — — ਦੀ ਟ ਨਾ ਟ	ਨੁ ਧ ਪ — ਨਾ ਟ ਥ ਦਇ
ਗੁ — — — ਆ ਟ ਟ ਟ	ਰ — ਸ — ਲ ਟ ਟ ਟ	ਸ ਪ — — ਹਉ ਵਾ ਟ ਰਿ	ਗੁ — ਮ — ਵਾ ਟ ਟ ਰਿ
ਪ ਜਾਉ			

ਨੋਟ : ਇਸ ਸਬਦ ਦੀਆਂ ਥਾਕੀ ਰੁਕਾਵਾਂ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ ।

ਧਨਾਸਰੀ ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੬੯੪

ਚਿਤ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਉ ਨੈਨ ਅਵਿਲੋਕਨੋ ਸ੍ਰਵਨ ਬਾਨੀ ਸੁਜਸੁ ਪੂਰਿ ਰਾਖਉ ॥

ਮਨੁ ਸੁ ਮਧੁ ਕਰੁ ਕਰਉ ਚਰਨ ਹਿਰਦੇ ਧਰਉ ਰਸਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਾਮ ਨਾਮ

ਭਾਖਉ ॥ ੧ ॥

ਮੇਰੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿਉ ਜਿਨਿ ਘਟੈ ॥

ਮੈ ਤਉ ਮੋਲਿ ਮਹਗੀ ਲਈ ਜੀਅ ਸਟੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਬਿਨਾ ਭਾਉ ਨਹੀ ਉਪਜੈ ਭਾਵ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਨਹੀ ਹੋਇ ਤੇਰੀ ॥

ਕਹੈ ਰਵਿਦਾਸੁ ਇਕ ਬੇਨਤੀ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪੈਜ ਰਾਖਹੁ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਮੇਰੀ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥

ਝਪਤਾਲ (ਅਸਥਾਈ)

×	2	0	3
			ਸ ਮੇਰੀ
ਪ —	ਮ ਗੁ ਮ	ਪਮ ਪਮਪ	ਮ ਗੁ ਰ ਸ
ਪ੍ਰੀ s	ਤਿ s ਗੋ	ਬਿੰਸ sss	ਦ s ਸਿਉ
ਪ —	ਮ ਗੁ ਮ	ਪਮ ਪਮਪ	ਮ ਗੁ ਰ ਸ
ਪ੍ਰੀ s	ਤਿ s ਗੋ	ਬਿੰਸ sss	ਦ s ਸਿਉ
ਨੁ —	ਸ — ਗੁ	ਰ —	ਸ —
ਜਿ s	ਨਿ s ਘ	ਟੈ s	ਮੈ s ਤਉ
ਪ —	ਮ ਮ ਗੁ ਗੁ ਮ	ਪ ਨ	ਧ — ਪ
ਮੋ s	ਲਿ s ਮਹ	ਗੀ s	ਲ s ਈ
ਪ —	ਮ ਮ ਗੁ ਗੁ ਮ	ਪਮ ਪਮਪ	ਮ ਗੁ ਰ ਸ
ਜੀਅ s	s s ਸ	ਟੈਸ sss	ਮੈ s ਗੀ
ਪ ਪ੍ਰੀਤਿ			

ਅੰਤਰਾ

ਪ	—	ਮ	ਮ		ਪ	ਨੁ	ਸੰ	—	—
ਚਿ	ਤ	ਗੁ	ਗੁ	ਮ	ਰ	ਨੁ	ਕ	ੜ	ਰਉ
		ਸਿ	ੜ	ਮ					
ਨੁ	—	ਸੰ	—	ਗੁ	ਰੰ	—	ਸੰ	—	—
ਨੋ	ਨ	ਅ	ੜ	ਵਿ	ਲੋ	ਕ	ਨੋ	ੜ	ੜ
ਪ	—	ਮ	ਮ		ਪ	ਨੁ	ਧ	—	ਪ
ਸੁ	ਵ	ਗੁ	ਗੁ	ਮ	ਨੀ	ਸੁ	ਜ	ੜ	ਸੁ
		ਨ	ੜ	ਬਾ					
ਪ	—	ਮ	ਮ		ਪਮ	ਪਮਪ	ਮ		
ਪੁ	ੜ	ਗੁ	ਗੁ	ਮ	ਰਾੜ	ੜੜੜ	ਗੁ	ਰ	ਸ
		ੜ	ੜ	ਰਿ			ਖਉ	ੜ	ੜ

ਦੂਸਰੀ ਤੁਕ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ

ਪ	—	ਮ	ਮ		ਪ	ਨੁ	ਸੰ	—	—
ਮ	ਨੁ	ਗੁ	ਗੁ	ਮ	ਕ	ਰੁ	ਕ	ੜ	ਰਉ
		ਸੁ	ਮ	ਧੁ					
ਨੁ	—	ਸੰ	—	ਗੁ	ਰੰ	—	ਸੰ	—	—
ਚ	ਰ	ਨ	ੜ	ਹਿਰ	ਦੇ	ੜ	ਧ	ੜ	ਰਉ
ਪ	—	ਮ	ਮ		ਪ	ਨੁ	ਧ	—	ਪ
ਰ	ਸ	ਗੁ	ਗੁ	ਮ	ਸਿ	ਰ	ਰਾ	ੜ	ਮ
		ਨ	ੜ	ਅੰ					
ਪ	—	ਮ	ਮ		ਪਮ	ਪਮਪ	ਮ		
ਨਾ	ੜ	ਗੁ	ਗੁ	ਮ	ਰਾੜ	ੜੜੜ	ਗੁ	ਰ	ਸ
		ੜ	ੜ	ਮ			ਖਉ	ੜ	ਮੇਰੀ
ਪ									
ਪ੍ਰੀਤਿ									

ਸੰਚਾਰੀ

ਪ —	ਮ ਮ	ਪ ਨੁ	ਧ — ਪ
ਸਾ ਟ	ਗੁ ਗੁ ਮ	ਗ ਤਿ	ਬਿ ਟ ਨਾ
	ਧ ਟ ਸੰ		
ਪ —	ਮ ਮ	ਪਮ ਪਮਪ	ਮ
ਭਾ ਟ	ਗੁ ਗੁ ਮ	ਉਟ ਸਸ	ਗੁ ਰ ਸ
	ਉ ਟ ਨਹੀ		ਪ ਟ ਜੈ
ਨੁ —	ਸ — ਗੁ	ਰ —	ਸ —
ਭਾ ਵ	ਬਿ ਟ ਨੁ	ਭ ਗ	ਤਿ ਟ ਨਹੀ
ਪ —	ਮ ਮ	ਪਮ ਪਮਪ	ਮ
ਹੋ ਟ	ਗੁ ਗੁ ਮ	ਤੇਟ ਸਸ	ਗੁ ਰ ਸ
	ਇ ਟ ਟ		ਰੀ ਟ ਟ

ਆਭੋਗ

ਪ —	ਮ ਮ	ਪ ਨੁ	ਸੰ —
ਕ ਹੋ	ਗੁ ਗੁ ਮ	ਦਾ ਸੁ	ਇ ਟ ਕ
	ਰ ਟ ਵਿ		
ਨੁ —	ਸੰ — ਗੁ	ਰ —	ਸੰ —
ਬੋ ਟ	ਨ ਟ ਤੀ	ਹ ਰਿ	ਸਿਉ ਟ ਟ
ਪ —	ਮ ਮ	ਪ ਨੁ	ਧ — ਪ
ਪੈ ਟ	ਗੁ ਗੁ ਮ	ਖਰੁ ਟ	ਰਾ ਟ ਜਾ
	ਜ ਟ ਰਾ		
ਪ —	ਮ ਮ	ਪਮ ਪਮਪ	ਮ
ਰਾ ਟ	ਗੁ ਗੁ ਮ	ਮੇਟ ਸਸ	ਗੁ ਰ ਸ
	ਟ ਟ ਮ		ਰੀ ਟ ਮੇਰੀ
ਪ ਪ੍ਰੀਤਿ			

ਚਿਤ ਸਿਮਰਨ ਕਰਉ ਨੈਨ ਅਵਲੋਕਨੋ.....

ਇਸ ਸਬਦ ਦੀ ਦੂਸਰੀ ਰੀਤ ਹੈ ।

ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ

+	2	0	3
		ਨੁ ਪ੍ਰੀ	ਸ ਗੁ -- ਮ ੜ ਤਿ ੜ ਗੋ
ਪ — — — ਬਿੰ ੜ ੜ ੜ	ਗੁ — ਰ ਸ ਦ ੜ ਸਿ ਉ	ਸ — — ਨੁ ਮੋ ਗੀ ੜ ਪ੍ਰੀ	ਸ ਗੁ — ਮ ੜ ਤਿ ੜ ਗੋ
ਪ — — — ਬਿੰ ੜ ੜ ੜ	ਗੁ — ਰ ਸ ਦ ੜ ੜ ੜ	ਸ — — ਨੁ ਸਿ ਉ ੜ ਜਿ	ਸ ਗੁ — ਮ ੜ ਨਿ ੜ ਘ
ਪ ਮ ਗੁ ਮ ਏ ੜ ੜ ੜ	ਗੁ ਰ ਸ — ੜ ੜ ੜ ੜ	— — — ਨੁ ੜ ੜ ੜ ਜਿ	ਸ ਗੁ — ਮ ੜ ਨਿ ੜ ਘ
ਪ ਮ ਗੁ ਮ ਏ ੜ ੜ ੜ	ਗੁ ਰ ਸ — ਮੋ ੜ ਤਉ ੜ	— — — ਪ ੜ ੜ ੜ ਮੋ	ਮ ਮ — ਗੁ ਗੁ ਮ ੜ ਲਿ ੜ ੜ
ਪ — ਨੁ — ਮਹ ੜ ਗੀ ੜ	ਸ — — — ਲ ੜ ਈ ੜ	— — — ਨੁ ੜ ੜ ੜ ਜੀਅ	— ਸ — — ੜ ੜ ੜ ਸ
ਨੁ ਧ ਪ ਮ ਏ ੜ ੜ ੜ	ਗੁ ਰ ਸ — ਮੋ ੜ ਗੀ ੜ	— — — ਨੁ ੜ ੜ ੜ ਪ੍ਰੀ	ਸ ਗੁ — ਮ ੜ ਤਿ ੜ ਗੋ
ਪ ਬਿੰਦ			

ਅੰਤਰਾ

		ਪ ਚਿ	ਮ ਮ ਮ ਗੁ ਗੁ ਮ ਤ ਸਿ ੜ ਮ
ਪ — ਨੁ — ਰ ੜ ਨੁ ੜ	ਸ — — — ਕ ੜ ਰ ਉ	— — — ਨੁ ੜ ੜ ੜ ਨੋ	— ਸ ਗੁ — ਨ ਅ ੜ ਵਿ
ਗੁ — ਸ — ਲੋ ੜ ਕ ੜ	ਨੁ ਧ ਪ — ਨੋ ੜ ੜ ੜ	— — — ਪ ੜ ੜ ੜ ਸੁ	ਮ — ਗੁ — ਮ ਵ ਨ ੜ ਬਾ

ਪ — ਨੁ —	ਸ — — —	— — — ਨੁ	— ਸ — —
ਨੀ ॥ ਸੁ ॥	ਜ ॥ ਸੁ ॥	॥ ॥ ॥ ਪੂ	॥ ਰਿ ॥ ਰਾ
ਨੁ ਧ ਪ ਮ	ਗੁ ਰ ਸ —	— — — ਨੁ	ਸ ਗੁ — ਮ
ਖ ਉ ॥ ॥	ਮੇ ॥ ਹੀ ॥	ਮੇ ਰੀ ॥ ਪ੍ਰੀ	॥ ਤਿ ॥ ਗੋ
ਪ			
ਬਿੰਦ			

ਨੋਟ : ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਥਾਕੀ ਕੁਥਾਂ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ ।

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫, ਪੰਨਾ ੬੮੩

ਹਲਤਿ ਸੁਖੁ ਪਲਤਿ ਸੁਖੁ ਨਿਤ ਸੁਖੁ ਸਿਮਰਨੇ ਨਾਮੁ ਗੋਬਿੰਦ ਕਾ ਸਦਾ ਲੀਜੈ ॥
 ਮਿਟਹਿ ਕਮਾਣੇ ਪਾਪ ਚਿਰਾਣੇ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਮੁਆ ਜੀਜੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਰਾਜ ਜੇਬਨ ਬਿਸਰੇਤ ਹਰਿ ਮਾਇਆ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਏਹੁ ਮਹਾਂਤ ਕਹੈ ॥
 ਆਸ ਪਿਆਸ ਰਮਣ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਏਹੁ ਪਦਾਰਥ ਭਾਗ ਵੰਤੁ ਲਹੈ ॥ ੧ ॥
 ਸਰਣਿ ਸਮਰਥ ਅਕਥ ਅਗੋਚਰਾ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ॥
 ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਨਾਨਕ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ਸਰਬਤ ਪੂਰਨ ਠਾਕੁਰੁ ਮੇਰਾ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ੫੪ ॥

ਚਾਰਤਾਲ ਧ੍ਰੁਪਤ (ਅਸਥਾਈ)

+	0	2	0	3	4
ਸ ਸੰ	— ਨੁਧ	ਨੁ ਪ	ਪ	ਪ	
ਹ ਲ	ਤਿ ਸੁ	॥ ਖੁ	ਗੁ ਮ	ਪ ਗੁ	ਰ ਸ
			ਪ	ਤਿ ਸੁ	॥ ਖੁ
ਸ ਸੰ	— ਨੁਧ	ਨੁ ਪ	ਪ	ਪ	ਰ ਸ
ਹ ਲ	ਤਿ ਸੁ	॥ ਖੁ	ਗੁ ਮ	ਤਿ ਸੁ	॥ ਖੁ
			ਪ	ਲ	
ਨੁ —	— ਸ	ਗੁ ਮ	ਪ ਮ	ਪਮਪ	ਗੁ ਰ ਸ
ਨਿ ॥	ਤ ਸੁ	॥ ਖੁ	ਸਿ ॥	ਮਸ	ਰ ॥ ਨ
		ਮ			
ਪ —	— —	ਗੁ ਮ	ਪ —	ਨੁ ਧ	— —
ਨਾ ॥	॥ ਮ	॥ ਗੋ	ਬਿੰ ਦ	॥ ਕਾ	॥ ॥

ਮ	—	—	ਮਗੁਮ	ਗੁ	ਮ	ਪ	ਮ	ਪਮਪ	ਗੁ	ਰ	ਸ
ਸ	ੜ	ੜ	ਦਾੜ	ੜ	ੜ	ਲੀ	ੜ	ੜੜੜ	ਜੈ	ੜ	ੜ
ਸ	ਸੰ	—	ਨੁਧ	ਨੁ	ਪ	ਸਸੰਨੁ	ਸਨੁਧ	ਨੁਪ	ਗਮ	ਪਗੁ	ਰਸ
ਹ	ਲ	ਤਿ	ਸੁੜ	ੜੜ	ਖੁ	ਹਲੜ	ਤਿਸੁੜ	ੜਖੁ	ਪਲ	ਤਿਸੁ	ੜਖੁ
ਸੰ											
ਹਲਤਿ											

ਅੰਤਰਾ

ਪ	—	—	—	ਮ	ਗੁ	ਮ	ਪ	ਨੁ	ਪਨੁਸੰ	ਸੰ	—	—
ਮਿ	ੜ	ੜ	ਟਹਿ	ੜ	ਕ	ਮਾ	ੜ	ੜੜੜ	ਲੇ	ੜ	ੜ	ੜ
ਨੁ	—	—	ਸੰ	—	ਮੰ	ਗੁ	ਰੰ	ਗੁ	ਗੁ	ਸੰ	—	—
ਪਾ	ੜ	ੜ	ਪ	ੜ	ਚਿ	ਰਾ	ੜ	ੜ	ਲੇ	ੜ	ੜ	ੜ
ਪ	—	—	—	ਗੁ	ਮ	ਪ	—	ਨੁ	ਧ	—	ਪ	—
ਸਾ	ੜ	ੜ	ਧ	ੜ	ਸੰ	ਗ	ਤਿ	ੜ	ਮਿ	ੜ	ਲਿ	—
ਮ	—	—	ਮਗੁਮ	ਗੁ	ਮ	ਪ	ਮ	ਪਮਪ	ਗੁ	ਰ	ਸ	—
ਸੰ	ੜ	ੜ	ਆੜੜ	ੜ	ੜ	ਜੀ	ੜ	ੜੜੜ	ਜੈ	ੜ	ੜ	—
ਸੰ												
ਹਲਤਿ												

ਸੰਚਾਰੀ

ਪ	—	—	—	ਗੁ	ਮ	ਪ	—	ਨੁ	ਧ	—	ਪ	—
ਰਾ	ੜ	ੜ	ਜ	ੜ	ਜੈ	ਬ	ਨ	ੜ	ਬਿ	ੜ	ਸ	—
ਮ	—	—	—	ਗੁ	ਮ	ਪ	ਮ	ਪਮਪ	ਗੁ	ਰ	ਸ	—
ਰੰ	ੜ	ੜ	ਹ	ੜ	ਰਿ	ਮਾ	ੜ	ੜੜੜ	ਇਆ	ੜ	ੜ	—
ਨੁ	—	—	ਸ	ਗੁ	ਮ	ਪ	ਮ	ਪ	ਗੁ	ਰ	ਸ	—
ਮ	ਹਾ	ੜ	ਦੁ	ੜ	ਖੁ	ਏ	ਹੁ	ਮ	ਹਾ	ਤਕ	ਹੈ	—

ਆਭੋਗ

ਪ	—	—	—	ਗੁ	ਮ	ਪ	ਨੁ	ਪਨੁਸੰ	ਸੰ	—	—
ਆ	ਫ	ਫ	ਸ	ਫ	ਪਿ	ਆ	ਫ	ਫਫਫ	ਸ	ਫ	ਫ
ਨੁ	—	—	ਸੰ	—	ਮੰ	ਗੁੰ	ਰੰ	ਗੁੰ	ਸੰ	—	—
ਰ	ਮ	ਣ	ਹ	ਫ	ਰਿ	ਕੀ	ਫ	ਫਰ	ਤ	ਫ	ਨ
ਪ	—	—	—	ਗੁ	ਮ	ਪ	—	ਨੁ	ਧ	—	ਪ
ਏ	ਫ	ਫ	ਹੁ	ਫ	ਪ	ਦਾ	ਫ	ਫ	ਰ	ਫ	ਬੁ
ਮ	—	—	—	ਗੁ	ਮ	ਪ	ਮ	ਪਮਪ	ਗੁ	ਰ	ਮ
ਭਾ	ਫ	ਗ	ਵੰ	ਫ	ਤੁ	ਲ	ਫ	ਫਫਫ	ਹੈ	ਫ	ਫ
ਸੰ											
ਹਲਤਿ											

ਦੂਸਰੀ ਸੰਚਾਰੀ

ਪ	—	—	—	ਗੁ	ਮ	ਪ	—	ਨੁ	ਧ	—	ਪ
ਸ	ਰ	ਫ	ਣਿ	ਫ	ਸਮ	ਰ	ਫ	ਫ	ਥ	ਫ	ਅ
ਮ	—	—	—	ਗੁ	ਮ	ਪ	ਮ	ਪਮਪ	ਗੁ	ਰ	ਸ
ਕ	ਫ	ਫ	ਥ	ਫ	ਅ	ਗੋ	ਫ	ਫਫਫ	ਚ	ਫ	ਰਾ
ਨੁ	—	—	ਸ	ਗੁ	ਮ	ਪ	ਮ	ਪਮਪ	ਗੁ	ਰ	ਸ
ਪ	ਤਿ	ਫ	ਤ	ਫ	ਉ	ਧਾ	ਫ	ਫਫਫ	ਣ	ਫ	ਫ
ਪ	—	—	—	ਗੁ	ਮ	ਪ	ਮ	ਪਮਪ	ਗੁ	ਰ	ਸ
ਨਾ	ਫ	ਫ	ਮੁ	ਫ	ਫ	ਤੇ	ਫ	ਫਫਫ	ਰਾ	ਫ	ਫ

ਆਭੋਗ

ਪ	—	—	—	ਗੁ	ਮ	ਪ	ਨੁ	ਪਨੁਸੰ	ਸੰ	—	—
ਅੰ	ਫ	ਫ	ਤ	ਫ	ਰ	ਜਾ	ਫ	ਫਫਫ	ਮੀ	ਫ	ਫ
ਨੁ	—	—	ਸੰ	—	ਮੰ	ਗੁੰ	ਰੰ	ਗੁੰ	ਸੰ	—	—
ਨਾ	ਨ	ਕ	ਕੇ	ਫ	ਫ	ਸੁਆ	ਫ	ਫਫ	ਮੀ	ਫ	ਫ

ਪ	—	—	—	ਗੁ	ਮ	ਪ	—	ਨੁ	ਧ	—	ਪ
ਸ	ੜ	ਰ	ਬ	ੜ	ਤ	ਪੂ	ੜ	ੜ	ਰ	ੜ	ਨ
ਮ	—	—	—	ਗੁ	ਮ	ਪ	ਮ	ਪਮਪ	ਗੁ	ਰ	ਸ
ਠਾ	ੜ	ੜ	ਕੁ	ੜ	ਰੁ	ਮੇ	ੜ	ੜੜੜ	ਰਾ	ੜ	ੜ
ਸ	ਸੰ	—	ਨੁਧ	ਨੁ	ਪ	ਸਜਨੁ	ਸਨੁਪ	ਨੁਪ	ਗੁਮ	ਪਗੁ	ਰਸ
ਹ	ਲ	ਤਿ	ਸੁੜ	ੜੜ	ਪੁ	ਹਲੜ	ਤਿਸੁੜ	ੜਖੁ	ਪਲ	ਤਿਸੁ	ੜਖੁ
ਸੰ	ਹਲਤਿ										

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫, ਪੰਨਾ ੬੭੪

ਤੁਮ ਦਾਤੇ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਨਾਇਕ ਖਸਮ ਹਮਾਰੇ ॥
 ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਤੁਮ ਹੀ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਹੁ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਤੁਮਰੇ ਧਾਰੇ ॥ ੧ ॥
 ਜਿਹਵਾ ਏਕ ਕਵਨ ਗੁਨ ਕਹੀਐ ॥
 ਬੇਸੁਮਾਰ ਬੇਅੰਤ ਸੁਆਮੀ ਤੇਰੇ ਅੰਤੁ ਨ ਕਿਨਹੀ ਲਹੀਐ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਕੋਟਿ ਪਰਾਧ ਹਮਾਰੇ ਖੰਡਹੁ ਅਨਿਕ ਬਿਧੀ ਸਮਝਾਵਹੁ ॥
 ਹਮ ਅਗਿਆਨ ਅਲਪ ਮਤਿ ਬੋਰੀ ਤੁਮ ਆਪਨ ਬਿਰਦੁ ਰਖਾਵਹੁ ॥ ੨ ॥
 ਤੁਮਰੀ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ਆਸਾ ਤੁਮ ਹੀ ਸਜਨ ਸੁਹੇਲੇ ॥
 ਰਾਖਹੁ ਰਾਖਨਹਾਰ ਦਇਆਲਾ ਨਾਨਕ ਘਰ ਕੇ ਗੋਲੇ ॥ ੩ ॥ ੧੨ ॥

ਤਿੰਨਤਾਲ (ਅਸਥਾਈ)

+	2	0	3
		ਗੁਰ ਸ — ਏੜ ਕ ਕ	ਰ ਨੁ ਸ — ਵ ਨ ਗੁ ਨ
ਪ — — ਮ	ਗੁਮ ਗੁਮ ਪ — ੜੜ ੜੜ ੜ ਜਿਹ	— ਗੁਰ ਸ — ਵਾ ਏੜ ਕ ਕ	ਰ ਨੁ ਸ — ਵ ਨ ਗੁ ਨ
ਕ ਹੀ ਐ ੜ	ਗੁਮ ਗੁਮ ਪ — ੜੜ ੜੜ ੜ ੜ	— ਨ — ਸੰ ੜ ਏ ਕ ਕ	ਨੁ ਧ ਪ — ਵ ਨ ਗੁ ਨ
ਪ — — ਮ	ਗੁਮ ਗੁਮ ਪ ਸੰ ੜੜ ੜੜ ੜ ਜਿਹ	— ਸੰ — ਸੰ ਵਾ ਏ ਕ ਕ	ਸੰਨੁ ਨੁਧ ਧਪ — ਵੜ ਨੜ ਗੁੜ ਨ
ਕ ਹੀ ਐ ੜ			

ਪ ਸ — ਰੰ ੜ ਏ ਕ ਕ	ਸੰਨੁ ਨੁਧ ਧਪ ਸੰ ਵੜ ਨੜ ੜ ਜਿਹ	— ਸ — ਰੰ ਵਾ ਏ ਕ ਕ	ਸੰਨੁ ਨੁਧ ਧਪ — ਵੜ ਨੜ ਗੁੜ ਨ
ਨੁ ਧ ਪ ਮ ਕ ਹੀ ਐ ੜ	ਗੁਮ ਗੁਮ ਪ — ੜੜ ੜੜ ੜ ਜਿਹ	— ਗੁਰ ਸ — ਵਾ ਏੜ ਕ ਕ	ਰ ਨੁ ਸ — ਵ ਨ ਗੁ ਨ
ਪ ਕਹੀਐ			

ਅੰਤਰਾ

ਪ ਨੁ — — ਅੰ ੜ ਤ ੜ	ਪ ਨੁ ਸ — ਸੁ ਆ ੜ ਮੀ	ਪ — ਬੇ ਸੁ	ਪਮ ਪਮ ਗੁ ਮ ਮਾੜ ੜੜ ਰ ਬੇ
ਪ ਨੁ — — ਅੰ ੜ ਤ ੜ	ਪ ਨੁ ਸੰ ਸ — ਸੁ ਆੜ ੜ ਮੀ	— — ਪ — ੜ ੜ ਬੇ ਸੁ	ਪਮ ਪਮ ਗੁ ਮ ਮਾੜ ੜੜ ਰ ਬੇ
ਨੁ ਧ ਪ ਮ ਲ ਹੀ ਐ ੜ	ਗੁਮ ਗੁਮ ਪ — ੜੜ ੜੜ ੜ ਜਿਹ	— ਗੁਰ ਸ — ਵਾ ਏੜ ਕ ਕ	ਸੰਨੁ ਨੁਧ ਧਪ — ਕਿੜ ਨੜ ਹੀੜ ੜ
ਪ ਕਹੀਐ			ਰ ਨੁ ਸ — ਵ ਨ ਗੁ ਨ

ਦੂਸਰਾ ਅੰਤਰਾ

ਪ ਨੁ — — ਕੁ ਰ ਪੁ ੜ	ਪ ਨੁ ਸੰ — ਤਿ ਪਾ ੜ ਲ	ਪ — ਤਮ ਦਾ	ਪਮ ਪਮ ਗੁ ਮ ਤੇੜ ੜੜ ਠਾ ੜ
ਪ ਨੁ — — ਕੁ ਰ ਪੁ ੜ	ਪ ਨੁ ਸੰ — ਤਿ ਪਾ ੜ ਲ	— — ਪ — ਕ ੜ ਤਮ ਦਾ	ਪਮ ਪਮ ਗੁ ਮ ਤੇੜ ੜੜ ਠਾ ੜ
ਨੁ ਧ ਨੁ ਸੰ ਮਾ ੜ ੜ ੜ	— ਸੰਨੁ ਸੰਨੁ ਧ ੜ ੜੜ ੜੜ ੜ	ਪ — ਸੰ — ੜ ੜ ਨਿਮ ਖ	— — ਨੁ — ਖ ਸ ਮ ਹ
			— — ਪ ਮ ਨਿਮ ਪ ਤੁ ਮ

ਗੁ ਰ ਮ ਗੁ	ਰ — ਸ —	ਸੰ — — ਸੰ	ਸੰਨੁ ਨੁਧ ਧਪ —
ਹੀ ਟ ਪੁ ਤਿ	ਪਾ ਟ ਲ ਹੁ	ਹਮ ਬਾ ਰਿ ਕ	ਤੁਟ ਮਟ ਰੇਟ ਟ
ਨੁ ਧ ਪ ਮ	ਗੁਮ ਗੁਮ ਪ —	ਸੰ — — ਸੰ	ਸੰਨੁ ਨੁਧ ਧਪ —
ਧਾ ਟ ਰੇ ਟ	ਟ ਟ ਟ ਟ	ਹਮ ਬਾ ਰਿ ਕ	ਤੁਟ ਮਟ ਰੇਟ ਟ
ਪ ਸੰ — ਸੰ	ਸੰਨੁ ਨੁਧ ਧਪ —	ਸੰ — — ਸੰ	ਸੰਨੁ ਨੁਧ ਧਪ —
ਟ ਬਾ ਰਿ ਕ	ਤੁਟ ਮਟ ਰੇਟ ਟ	ਹਮ ਬਾ ਰਿ ਕ	ਤੁਟ ਮਟ ਰੇਟ ਟ
ਨੁ ਧ ਪ ਮ	ਗੁਮ ਗੁਮ ਪ —	— ਗੁਰ ਸ —	ਰ ਨੁ ਸ —
ਧਾ ਟ ਰੇ ਟ	ਟ ਟ ਟ ਜਿਹ	ਵਾ ਏਟ ਕ ਕ	ਵ ਲ ਗੁ ਨ
ਪ			
ਕਹੀਐ			

ਨੋਟ : ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਦਸਰੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ ।

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪, ਪੰਨਾ ੬੬੭-੬੮

ਹਮ ਅੰਧੁਲੇ ਅੰਧ ਬਿਖੈ ਬਿਖੁ ਰਾਤੇ ਕਿਉ ਚਾਲਹੁ ਗੁਰ ਚਾਲੀ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਇਆ ਕਰੇ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਹਮ ਲਾਵੈ ਆਪਨ ਪਾਲੀ ॥ ੧ ॥
ਗੁਰਸਿਖ ਮੀਤ ਚਲਹੁ ਗੁਰ ਚਾਲੀ ॥
ਜੋ ਗੁਰੁ ਕਹੈ ਸੋਈ ਭਲ ਮਾਨਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਨਿਰਾਲੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਸੁਣਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਹੁ ਬੇਗਿ ਬੇਗਾਲੀ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਖਰਚੁ ਹਰਿ ਬਾਧਹੁ ਮਤ ਜਾਣਹੁ ਆਜੁ ਕਿ ਕਾਲੀ ॥ ੨ ॥
ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਜਪਹੁ ਹਰਿ ਜਪਣਾ ਹਰਿ ਸੰਤ ਚਲੈ ਹਰਿ ਨਾਲੀ ॥
ਜਿਨ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਸੇ ਹਰਿ ਹੋਏ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਕੇਲ ਕੇਲਾਲੀ ॥ ੩ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਨੁ ਜਪਿ ਲੋਚ ਲੋਚਾਨੀ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਬਨਵਾਲੀ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਹਮ ਸਾਧ ਜਨਾ ਪਗਰਾਲੀ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥

ਤਿੰਨਤਾਲ

ਨੋਟ : ਇਹ ਸ਼ਬਦ 'ਰੁਮ ਦਾਰੋ ਨਾਕੁਰ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ' ਵਾਲੀ ਵੀਤ ਤੇ ਹੀ ਇਸੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਗਾਉਣਾ ਹੈ । ਨੁਟੇਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ।

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧, ਪੰਨਾ ੬੬੩

ਗਗਨ ਮੈ ਥਾਲੁ ਰਵਿ ਚੰਦ ਦੀਪਕ ਬਨੇ ਤਾਰਿਕ ਮੰਡਲ ਜਨਕ ਮੋਤੀ ॥
 ਧੂਪੁ ਮਲਆਨਲੋ ਪਵਣੁ ਚਵਰੋ ਕਰੇ ਸਗਲ ਬਨਰਾਇ ਫੂਲੰਤ ਜੋਤੀ ॥ ੧ ॥
 ਕੈਸੀ ਆਰਤੀ ਹੋਇ ਭਵਖੰਡਨਾ ਤੇਰੀ ਆਰਤੀ ॥
 ਅਹਨਤਾ ਸਬਦ ਵਾਜੰਤ ਭੇਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਸਹਸ ਤਵ ਨੇਨ ਨਨ, ਨੇਨ ਹੈ ਤੋਹਿ ਕਉ ਸਹਸ ਮੂਰਤਿ ਨਨਾ ਏਕ ਤੋਹੀ ॥
 ਸਹਸ ਪਦ ਬਿਮਲ ਨਨ ਏਕ ਪਦ ਗੰਧ ਬਿਨੁ ਸਹਸ ਤਵ ਗੰਧ ਇਵ ਚਲਤ
 ਮੋਹੀ ॥ ੨ ॥
 ਸਭ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਹੈ ਸੋਇ ॥
 ਤਿਸ ਕੈ ਚਾਨਣਿ ਸਭ ਮਹਿ ਚਾਨਣੁ ਹੋਇ ॥
 ਗੁਰ ਸਾਖੀ ਜੋਤਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥
 ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੁ ਆਰਤੀ ਹੋਇ ॥ ੩ ॥
 ਹਰਿ ਚਰਣ ਕਮਲ ਮਕਰੰਦ ਲੋਭਿਤ ਮਨੋ ਅਨਦਿਨੋ ਮੋਹਿ ਆਹੀ ਪਿਆਸਾ ॥
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਲੁ ਦੇਹਿ ਨਾਨਕ ਸਾਰਿੰਗ ਕਉ ਹੋਇ ਜਾ ਤੇ ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਵਾਸਾ ॥
 ੪ ॥ ੧ ॥ ੭ ॥

ਤਾਲ ਦੁਈਆ (ਅਸਥਾਈ)

੦	1	2	੦	1	2
ਪ — —	ਮ —	ਮ ਪ	ਮ — —	ਰ —	ਸ —
ਆ ਽ ਰ	ਗੁ —	ਕੈ ਸੀ	ਗੁ ਽ ਰ	ਤੀ ਽	ਹੋ ਇ
ਨੁ — —	ਸ —	ਗੁ —	ਹ — —	ਸ —	— —
ਭ ਵ ਖੰ	ਡ ਨਾ	ਤੇ ਰੀ	ਆ ਽ ਰ	ਤੀ ਽	਽ ਽
ਸੰ — —	ਨੁ ਪ	ਪ —	ਮ —	ਰ —	ਸ —
ਅਨ ਹ ਤਾ	ਸ ਬ	ਦ ਵਾ	ਗੁ ਽ ਤ	ਭੇ ਽	ਰੀ ਽
ਪ					
ਆਰਤੀ					

ਅੰਤਰਾ

ਪ — —	ਗੁ —	ਮ —	ਪ ਨੁ —	ਸੰ —	— —
ਗ ਗਨ ਮੈ	ਥਾ ਽ਲੁ	ਰ ਵਿ	ਚ ਦੁ ਦੀ	ਪ ਕ	ਬ ਨੇ
ਗੁ — —	ਰ —	ਸੰ —	ਨੁ — —	ਹ —	ਪ —
ਤਾ ਰਿ ਕਾ	ਮੰ ਡ	ਲ ਽	ਜ ਨ ਕ	ਮੋ ਽	ਤੀ ਽

ਪ — —	ਗੁ —	ਮ —	ਪ ਨੁ —	ਸੰ —	— —
ਧੁ ਪੁ ਮਲ	ਆ ਨ	ਲੋ ਽	ਪ ਵਣੁ ਚਵ	ਹੋ ਽	ਕ ਰੇ
ਗੁ — —	ਰੰ —	ਸੰ —	ਨੁ — —	ਧ —	ਪ —
ਸ ਗਲ ਬਨ	ਰਾ ਽	ਇ ਫੂ	ਲੋ ਽ ਤ	ਜੋ ਽	ਤੀ ਫੂ
ਮ				ਮ	
ਗੁ — —	ਰ —	ਸ —	— ਪ —	ਗੁ —	ਮ ਪ
ਲੋ ਽ ਤ	ਜੋ ਽	ਤੀ ਽	਽ ਆ ਰ	ਤੀ ਽	ਕੈ ਸੀ
ਮ					
ਗੁ — —	ਰ —	ਸ —	ਪ		
ਆ ਽ ਰ	ਤੀ ਽	ਹੋ ਇ	ਆਰਤੀ		

ਨੋਟ : ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਸ਼ਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ ।

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫, ਘਰੁ ੧੨, ਪੰਨਾ ੬੮੩ ੮੪

ਬੰਦਨਾ ਹਰਿ ਬੰਦਨਾ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਗੋਪਾਲ ਰਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਵਡੇ ਭਾਗਿ ਭੇਟੇ ਗੁਰ ਦੇਵਾ ॥
 ਕੋਟਿ ਪਰਾਧ ਮਿਟੇ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ॥ ੧ ॥
 ਚਰਨ ਕਮਲ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਰਾਖੈ ॥
 ਸੋਗ ਅਗਨਿ ਤਿਸੁ ਜਨ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥ ੨ ॥
 ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਆ ਸਾਧੂ ਸੰਗੇ ਨਿਰਭਉ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਹਰਿ ਰੰਗੇ ॥ ੩ ॥
 ਪਰਧਨ ਦੇਖ ਕਿਛੁ ਪਾਪ ਨ ਫੇੜੇ ॥
 ਜਮ ਜੇਦਾਰੁ ਨ ਆਵੈ ਨੇੜੇ ॥ ੪ ॥
 ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਬੁਝਾਈ ॥
 ਨਾਨਕ ਉਧਰੇ ਖੂਭ ਸਰਣਾਈ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥ ੫੫

ਨੋਟ : ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਅਸਥਾਈ 'ਕੈਸੀ ਆਰਤੀ ਹੋਇ ਭਵਖੰਡਨਾ ਤੇਰੀ ਆਰਤੀ' ਏਨੇ ਅਖਰਾਂ ਉਪਰ ਹੀ ਹੈ। ਅੰਤਰੇ 'ਗਗਨ ਮੈ ਬਾਲ ਰਵ ਚੰਦ' ਤੁਕ ਉਪਰ ਹਨ । ਇਸ ਦੀ ਨੁਟੇਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ।

ਧਨਾਸਰੀ ਧੰਨਾ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੬੬੫

ਗੋਪਾਲ ਤੋਰਾ ਆਰਤਾ ॥

ਜੋ ਜਨ ਤੁਮਰੀ ਭਗਤਿ ਕਰੰਤੇ ਤਿਨ ਕੇ ਕਾਜ ਸਵਾਰਤਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਦਾਲਿ ਸੀਧਾ ਮਾਗਉ ਘੀਉ ॥

ਹਮਰਾ ਖੁਸੀ ਕਰੈ ਨਿਤ ਜੀਉ ॥

ਪਨੀਆ ਛਾਦਨੁ ਨੀਕਾ ॥

ਅਨਾਜੁ ਮਗਉ ਸਤ ਸੀਕਾ ॥ ੧ ॥

ਗਉ ਭੈਸ ਮਗਉ ਲਾਵੇਰੀ ॥

ਇਕ ਤਾਜਨਿ ਤੁਰੀ ਚੰਗੇਰੀ ॥

ਘਰ ਕੀ ਗੀਹਨਿ ਚੰਗੀ ॥

ਜਨੁ ਧੰਨਾ ਲੇਵੈ ਮੰਗੀ ॥ ੨ ॥ ੪

ਤਾਲ ਦਈਆ (ਅਸਥਾਈ)

0	1	2	0	1	2
		ਸ	ਨੁ — ਸ	ਗੁ — ਰ	ਸ
		ਗੋ	ਪਾ ਟ ਲ	ਤੇ ਟ	ਰਾ ਟ
ਸ — —	— —	— —	ਨੁ — ਸ	ਗੁ — ਰ	ਸ
ਆ ਟ ਰ	ਤਾ ਟ	ਟ ਗੋ	ਪਾ ਟ ਲ	ਤੇ ਟ	ਰਾ ਟ
ਸ — —	— —	— —	ਪ — —	ਗੁ — ਮ	ਪ
ਆ ਟ ਰ	ਤਾ ਟ	ਟ (ਦਇ	ਆ ਟ ਲ)	ਤੇ ਟ	ਰਾ ਟ
ਸ — —	— —	— —	ਨੁ — ਸ	ਗੁ — ਰ	ਸ
ਆ ਟ ਰ	ਤਾ ਟ	ਟ ਗੋ	ਪਾ ਟ ਲ	ਤੇ ਟ	ਰਾ ਟ
ਸ — —	— —	— —	ਸੰ — ਸੰਨੁ	ਨੁਧ ਧਪ — —	— —
ਆ ਟ ਰ	ਤਾ ਟ	ਟ ਟ	ਜੋ ਜਿ ਨਤ	ਤੁਤ ਮਤ	ਰੀ ਟ
ਨ — —	ਧ — —	ਪ — —	ਪ — —	ਮ	
ਕਗ ਤ ਕ	ਗੰ ਟ	ਤੋ ਟ	ਤਿ ਨ ਕੇ	ਗੁ — ਰ	ਸ
ਸ — —	— —	— —	ਨੁ — ਸ	ਕਾ ਟ	ਜ ਸ
ਵਾ ਟ ਰ	ਤਾ ਟ	ਟ ਗੋ	ਪਾ ਟ ਲ	ਗੁ — ਰ	ਸ
ਸ				ਤੇ ਟ	ਰਾ ਟ
ਆਰਤਾ					

ਅੰਤਰਾ

ਪ — —	ਮ	ਮ	ਪ ਨੁ —	ਸੰ — —	— —
ਦਾ ਟ ਲਿ	ਗੁ ਸੀ ਟ	ਧਾ ਟ	ਮਾ ਟ ਗਉ	ਘੀ ਟ	ਉ ਟ
ਗੁੰ — —	ਰੰ —	ਸੰ —	ਨੁ — —	ਧ —	ਪ —
ਹ ਮ ਰਾ	ਖੁ ਟ	ਸੀ ਕ	ਰੈ ਟ ਨਿਤ	ਜੀ ਟ	ਉ ਟ
ਪ — —	ਮ	ਮ	ਪ ਨੁ —	ਸੰ — —	— —
ਪ ਨੀ ਆ	ਗੁ ਛਾ ਟ	ਦ ਨੁ	ਨੀ ਟ ਟ	ਕਾ ਟ	ਟ ਅ
ਗੁੰ — —	ਰੰ —	ਸੰ —	ਨੁ — —	ਧ —	ਪ —
ਨਾ ਜੁ ਮ	ਗ ਉ	ਸ ਤ	ਸੀ ਟ ਟ	ਕਾ ਟ	ਟ ਅ
ਨੁ — —	ਧ ਪ	ਪ —	ਮ	ਰ —	ਸ —
ਨਾ ਜੁ ਮ	ਗਉ ਟ	ਸ ਤ	ਗੁ ਸੀ ਟ ਟ	ਕਾ ਟ	ਟ ਗੋ
ਨੁ — ਸ	ਗੁ —	ਰ ਸ	ਸ		
ਪਾ ਟ ਲ	ਤੋ ਟ	ਰਾ ਟ	ਆਰਤਾ		

ਨੋਟ : ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਥਾਕੀ ਚੁਕਾਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੋਂ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ ।

ਯਾਰਵੇ ਪ੍ਰਿਅ ਹਭੇ ਸਖੀਆ ਮੂ ਕਹੀ ਨ ਜੋਹੀਆ ॥
ਯਾਰਵੇ ਹਿਕ ਤੂੰ ਹਿਕਿ ਚਾੜੇ ਹਉ ਕਿਸੁ ਚਿਤੇਹੀਆ ॥
ਹਿਕ ਦੁੰ ਹਿਕਿ ਚਾੜੇ ਅਨਿਕ ਪਿਆਰੇ ਨਿਤ ਕਰਦੇ ਭੋਗ ਬਿਲਾਸਾ ॥
ਤਿਨਾ ਦੇਖਿ ਮਨਿ ਚਾਉ ਉਠਦਾ ਹਉ ਕਦਿ ਪਾਈ ਗੁਣਤਾਸਾ ॥
ਜਿਨੀ ਮੈਡਾ ਲਾਲ੍ਹ ਰੀਝਾਇਆ ਹਉ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਮਨੁ ਭੋਹੀਆ ॥
ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਸੁਣਿ ਬਿਨਉ ਸੁਹਾਗਣਿ ਮੂ ਦਸਿ ਡਿਖਾ ਪਿਰੁ ਕੋਹੀਆ ॥ ੨ ॥
ਛੰਤ ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫, ਪੰਨਾ ੭੦੩

ਰਾਗ ਧਨਾਸਰੀ ਤਿੰਨਤਾਲ (ਅਸਥਾਈ)

+	2	0	3
		ਪਮ ਪਨੁ ਪ	ਗੁ — ਮ —
		ਜਿਓ ਟ ਨੀ	ਮੈ ਟ ਡਾ ਟ
ਪ — — —	ਨੁ		
ਲਾ ਟ ਲੁ ਟ	ਸੰ ਸੰ ਸੰਨੁ ਨੁਧ	ਧੁਪ ਪਮ ਪਨੁ ਪ	ਗੁ — ਮ —
	ਰੀ ਭਾ ਟਦਿ ਆਓ	ਟ ਜਿਓ ਟ ਨੀ	ਮੈ ਟ ਡਾ ਟ

ਪ — ਮ ਪ	ਗੁ — ਰ ਸ	— ਨੁ ਸ —	ਗੁ — ਮ ਪ
ਲਾ ਟ ਲੁ ਰੀ	ਝਾ ਦਿ ਆ ਟ	ਹਉ ਤਿ ਸੁ ਆ	ਗੈ ਟ ਮ ਨੁ
ਪੁਮ ਗੁਮ ਪ ਸੰ	ਨੁਧ ਪੁਮ ਗੁਰੁ ਸ	— ਪੁਮ ਪਨੁ ਪ	ਗੁ — ਮ —
ਭਾ' ਟ ਟ ਹੀ ਟ	ਆ ਟ ਟ ਟ	ਟ ਜਿ ਟ ਨੀ	ਮੈ ਟ ਭਾ ਟ
ਪ			
ਲਾ			

ਅੰਤਰਾ

		ਪ —	ਪੁਮ ਪ ਗੁ ਮ
		ਯਾ ਰ	ਵੇ ਟ ਪ੍ਰਿ ਅ
ਪ ਪਨੁ ਨੁ —	ਪ ਨੁ ਸੰ —	— — — —	— — ਨੁ —
ਹ ਟ ਭੇ ਟ	ਟ ਸ ਧੀ ਆ	ਟ ਟ ਟ ਮੁ	ਟ ਕ ਹੀ ਨ
ਨੁ ਧ ਨੁ ਸੰ	— — ਸੰਨੁ ਧ	ਪ — — —	ਪੁਮ ਪ ਗੁ ਮ
ਜੇ ਟ ਹੀ ਟ	ਟ ਆ ਟ ਟ	ਟ ਟ ਯਾ ਰ	ਵੇ ਟ ਹਿ ਕ
ਪ ਪਨੁ ਨੁ —	— ਸੰ — —	— — — —	— — ਨੁ —
ਭਾ' ਟ ਹਿ ਟ	ਕਿ ਚਾ ਟ ਭੇ	ਟ ਟ ਹਉ ਟ	ਟ ਕਿ ਸੁ ਚਿ
ਨੁ ਧ ਨੁ ਸੰ	— — ਸੰਨੁ ਧ	ਪ ਪੁਮ ਪਨੁ ਪ	ਗੁ — ਮ —
ਭੇ ਟ ਹੀ ਟ	ਟ ਆ ਟ ਟ	ਟ ਜਿ ਟ ਨੀ	ਮੈ ਟ ਭਾ ਟ
ਪ			
ਲਾ			

ਨੋਟ : ਅਗੇ ਸਾਰੀਆਂ ਤੁਕਾਂ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ ।

ਤ੍ਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸ੍ਰਯੇ ॥ (ਅਕਾਲ ਉਸਤਤਿ ਵਿਚੋਂ)

ਦੀਨਨ ਕੀ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਕਰੈ ਨਿਤ ਸੰਤ ਉਬਾਰ ਗਨੀਮਨ ਗਾਰੈ
ਪਛੋਂ ਪਸੂ ਨਗ ਨਾਗ ਨਰਾਧਿਪ ਸਰਬ ਸਮੈ ਸਭ ਕੋ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੈ
ਪੋਖਤਹੈ ਜਲ ਮੈ ਥਲ ਮੈ ਪਲ ਮੈ ਕਲ ਕੇ ਨਹੀਂ ਕਰਮ ਬਿਚਾਰੈ
ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਦਇਆਨਿਧਿ ਦੇਖਨ ਦੇਖਤ ਹੈ ਪਰ ਦੇਤ ਨ ਹਾਰੈ ॥ ੧ ॥

ਗਾਗ ਧਨਾਸਰੀ (ਤਿੰਨਤਾਲ)

ਨੋਟ : ਇਹ ਸ਼ਬਦ 'ਜਿਨੀ ਮੈਡਾ ਲਾਲੁ ਗੀਤਾਇਆ' ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦ ਤੇ ਹੀ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ।
ਇਸ ਲਈ ਨੁਟੇਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ।

ਭੀਮ ਧਨਾਸਰੀ

ਭੀਮ ਧਨਾਸਰੀ ਖੌੜਵ ਸੰਪੂਰਣ ਹੈ । ਇਸ ਵਿਚ ਇਕ ਸਰਗਮ ਹੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ । ਇਹ ਬਹੁ
ਹੀ ਪੁਰਾਤਨ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਲਿਖੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਇਹ ਭੀਮ ਧਨਾਸਰੀ ਦਾ ਸਰੂਪ ਕਾਇਮ ਰਹਿ ਜਾਵੇ ।

ਕਾਫੀ ਅੰਗ

ਪ ਵਾਦੀ

ਸਮਾਂ ਦਿਨ ਤੀਜਾ ਪਹਿਰ

ਖੌੜਵ ਸੰਪੂਰਣ

ਸ ਸੰਵਾਦੀ

ਰਾਗ ਭੀਮ ਧਨਾਸਰੀ ਦੀ ਪੁਰਾਤਨ ਸਰਗਮ

ਤਿੰਨਤਾਲ (ਅਸਥਾਈ)

+	2	0	3
			ਨੁ ਸ ਗੁ ਮ
ਪ ਨੁ ਧ ਪ	— ਗੁ ਮ ਪ	ਗੁ ਰ ਸ ਰ	ਨੁ ਸ ਗੁ ਮ
ਪ ਨੁ ਧ ਪ	— ਗੁ ਮ ਪ	ਗੁ ਰ ਸ ਚ	ਨੁ ਸ ਗੁ ਮ

ਅੰਤਰਾ

ਪ ਧ ਨੁ ਸ	— ਗੁ — ਮ	ਪ ਧ ਨੁ ਸ	— ਮ ਗੁ ਰ
ਸ ਨੁ ਧ ਪ	— ਗੁ ਮ ਮ	ਗੁ ਰ ਸ ਰ	ਨੁ ਸ ਗੁ ਮ
ਪ			

ਇਸੇ ਸਰਗਮ ਦੀ ਦੁਗਣ

ਪਨੁ ਧਪ ਪਗੁ ਮਪ	ਗੁਰ ਸਰ ਨੁਸ ਗੁਮ	ਪਨੁ ਧਪ ਪਗੁ ਮਪ	ਗੁਰ ਸਰ ਨੁਸ ਗੁਮ
ਪਨੁ ਧਪ ਪਗੁ ਮਪ	ਗੁਰ ਸਰ ਨੁਸ ਗੁਮ	ਪਧ ਨੁਸ ਸਗੁ ਗੁਮ	ਪਧ ਨੁਸ ਸਮ ਗੁਰ
ਸਨੁ ਧਪ ਪਗੁ ਮਪ	ਗੁਰ ਸਰ ਨੁਸ ਗੁਮ	ਪਨੁ ਧਪ ਪਗੁ ਮਪ	ਗੁਰ ਸਰ ਨੁਧ ਗੁਮ

ਤਿੰਨ ਮੁਕਾਅ

ਪਨੁ ਧਪ ਪਗੁ ਮਪ	ਗੁਰ ਸਰ ਨੁਸ ਗੁਮ	ਪ — ਨੁਸ ਗੁਮ	ਪ — ਨੁਸ ਗੁਮ
ਪ			

ਛੇ ਮੁਕਾਅ

ਪ ਨੁ ਧ ਪ	— ਗੁ ਮ ਪ	ਗੁ ਰ ਨੁਸ ਗੁਮ	ਪਨੁ ਧਪ ਪਗੁ ਮਪ
ਗੁਰ ਸਰ ਨੁਸ ਗੁਮ	ਨੁਸ ਗੁਮ ਪ ਨੁਸ	ਗੁਮ ਨੁਸ ਗੁਮ ਪ	ਨੁਸ ਗੁਮ ਨੁਸ ਗੁਮ
ਪ			

ਨੌ ਮੁਕਾਅ

ਪ ਨੁ ਧ ਪ	ਨੁਸ ਗੁਮ ਪਨੁ ਧਪ	ਪਗੁ ਮਪ ਗੁਰ ਸਰ	ਨੁਸ ਗੁਮ ਨੁਸ ਗੁਮ
ਨੁਸ ਗੁਮ ਪ ਨੁਸ	ਗੁਮ ਨੁਸ ਗੁਮ ਨੁਸ	ਗੁਮ ਪ ਨੁਸ ਗੁਮ	ਨੁਸ ਗੁਮ ਨੁਸ ਗੁਮ
ਪ			

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫, ਘਰੁ ੯ ਪੜਤਾਲ, ਪੰਨਾ ੬੮੩

ਹਰਿ ਚਰਨ ਸਰਨ ਗੋਬਿੰਦ ਦੁਖ ਭੰਜਨਾ ਦਾਸ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਨਾਮੁ ਦੇਵਹੁ ॥
 ਦਿਸਟਿ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਤਾਰਹੁ ਭੁਜਾ ਗਹਿ ਕੂਪ ਤੇ ਕਾਦਿ ਲੇਵਹੁ ॥
 ਰਹਾਉ ॥

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਕਰਿ ਅੰਧ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬੰਧ ਅਨਿਕ ਦੇਖਾ ਤਨਿ ਛਾਦਿ ਪੂਰੇ ॥
 ਪ੍ਰਭ ਬਿਨਾ ਆਨ ਨ ਰਾਖਨਹਾਰਾ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਾਵਹੁ ਸਰਨਿ ਸੂਰੇ ॥ ੧ ॥
 ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣਾ ਜੀਅ ਜੰਤ ਤਾਰਣਾ ਬੇਦ ਉਚਾਰ ਨਹੀ ਅੰਤੁ ਪਾਇਓ ॥
 ਗੁਣਹ ਸੁਖ ਸਾਗਰਾ ਬ੍ਰਹਮ ਰਤਨਾਗਰਾ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਨਾਨਕ ਗਾਇਓ ॥

੨ ॥ ੧ ॥ ੫੩

ਤਿੰਨਤਾਲ ਤੇ ਇਕਤਾਲਾ (ਪੜਤਾਲ)

ਤਿੰਨਤਾਲ (ਅਸਥਾਈ)

	2	0	3
	ਪ	ਮ ਗੁ ਰ ਸ	ਰ ਨੁ ਸ —
	ਹਰਿ	ਚ ਰ ਨ ਸ	ਚ ਨ ਗੋ ਟ
ਮ — — —	ਪਮ ਗਮ ਪ —	ਮ ਗੁ ਰ ਸ	ਚ ਨੁ ਸ —
ਬਿੰ ਦ ਦੁ ਖ	ਭੋਂ ਜੋ ਨਾ ਹਰਿ	ਚ ਰ ਨ ਸ	ਚ ਨ ਗੋ ਟ
ਮ — — —	ਪਮ ਗਮ ਪ —	— ਗੁ ਮ	ਪ ਨ ਸੰ ਰੰ
ਬਿੰ ਦ ਦੁ ਖ	ਭੋਂ ਜੋ ਨਾ ਟ	ਦਾ ਸ ਅ ਪੁ	ਨੇ ਟ ਕ ਉ
ਸੰ ਨੁ ਧ ਪ	ਮ ਗੁ ਰ ਸ	ਮ ਗੁ ਰ ਸ	ਚ ਨੁ ਸ —
ਨਾ ਟ ਟ ਮੁ	ਦੇ ਟ ਵਹੁ ਹਰਿ	ਚ ਰ ਨ ਸ	ਚ ਨ ਗੋ ਟ
ਮ			
ਬਿੰ			

ਅੰਤਰਾ ੧ ਇਕਤਾਲਾ

+	0	2	0	3	4
ਮ ਗੁ	ਰ ਸ	— —	ਰ ਨੁ	— ਸ	— —
ਦ੍ਰਿਸ਼ ਟਿ	ਪ੍ਰਭ ਧਾ	ਰਹੁ ਟ	ਕਿਰ ਪਾ	ਕਰਿ ਤਾ	ਰਹੁ ਟ
ਪ —	— ਗੁ	— ਮ	ਪ —	— —	— —
ਭੁ ਜਾ	ਗਹਿ ਕੁ	ਪ ਭੇ	ਕਾ ਟ	ਦਿ ਲੇ	ਟ ਵਹੁ
ਗੁ —	— ਰ	ਸ —	ਰ ਨੁ	— ਸ	— —
ਕਾ ਟ	ਦਿ ਲੇ	ਵਹੁ ਹਰਿ	ਚਰ ਨ	ਸ ਰਨ	ਗੋ ਟ
ਮ					
ਬਿੰ					

ਅੰਤਰਾ ੨

ਸ	—	—	ਮ	—	—	ਪ	ਗੁ	ਮ	ਪ	—	—
ਕਾ	ੜ	ਮ	ਕ੍ਰੋ	ੜ	ਧ	ਕ	ੜ	ਰਿ	ਅੰ	ੜ	ਧ
ਮ		—	ਰ	ਸ	—	ਨੁ	ਸ	—	ਗੁ	ਮ	—
ਗੁ	ਗੁ	ਕੇ	ਬੰ	ੜ	ਧ	ਅਨਿ	ਕ	ਦੋ	ਖਾ	ਤ	ਨਿ
ਮਾਇ	ਆ										
ਪ	ਗੁ	ਮ	ਪ	—	—	—	—	—	ਗੁ	ਮ	—
ਛਾ	ੜ	ਦਿ	ਪੁ	ੜ	ਰੇ	ਪੁ	ਭ	ਬਿ	ਨਾ	ਆਨ	ਨ
ਪ	ਨ	—	ਸੰ	—	ਰੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਧ	ਪ	ਮ	ਗੁ
ਰਾ	ਖ	ਨ	ਹਾ	ਰਾ	ੜ	ਨਾ	ਮੁ	ਸਿਮ	ਰਾ	ੜ	ਵਹ
ਪ	ਮ	ਗੁ	ਰ	ਸ	—	ਰ	ਨੁ	—	ਸ	—	—
ਸ	ਰ	ਨਿ	ਸੂ	ਰੇ	ਹਰਿ	ਚਰ	ਨ	ਸ	ਰਨ	ਗੋ	ੜ
ਮ											
ਬਿੰ											

ਅੰਤਰਾ ੩

ਸ	—	—	ਮ	—	—	ਪ	ਗੁ	ਮ	ਪ	—	—
ਪਤਿ	ਤ	ਉ	ਧਾ	ਰ	ਣਾ	ਜੀਅ	ਜੀ	ਤ	ਤਾ	ਰ	ਣਾ
ਪ	—	—	ਗੁ	ਰ	ਸ	ਰ	ਨੁ	—	ਸ	—	—
ਬੇ	ਦ	ਉ	ਚਾ	ਰ	ਨਹੀ	ਅੰ	ੜ	ਕੁ	ਪਾ	ਇ	ਓ
ਪ	—	—	ਗੁ	ਮ	—	ਪ	ਨ	—	ਸੰ	—	—
ਗੁ	ਣਹ	ਸੁਖ	ਸਾ	ਗ	ਰਾ	ਬੁਹ	ਮ	ਰਤ	ਨਾ	ਗ	ਰਾ
ਪ	—	ਨ	ਸੰ	—	ਰੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਧ	—	ਪ	—
ਭ	ਗ	ਤਿ	ਵ	ਛ	ਲੁ	ਨਾ	ਨ	ਕ	ਗਾ	ਇ	ਓ
ਪ	ਮ	ਗੁ	ਰ	ਸ	—	ਰ	ਨੁ	—	ਸ	—	—
ਨਾ	ਨ	ਕ	ਗਾਇ	ਓ	ਹਰਿ	ਚਰ	ਨ	ਸ	ਰਨ	ਗੋ	ੜ
ਮ											
ਬਿੰਦ											

ਧਨਾਸਰੀ ਮੁਲਤਾਨੀ ਅੰਗ

ਮੁਲਤਾਨੀ ਅੰਗ
ਐਤਵ ਸੰਪੂਰਣ

ਪ ਵਾਦੀ
ਸ ਸੰਵਾਦੀ

ਸਮਾਂ ਦਿਨ ਤੀਜਾ ਪਹਿਰ

।
ਆਰੋਹੀ : ਸ ਗ ਮ ਪ ਨ ਸੰ

।
ਅਵਰੋਹੀ : ਸੰ ਨ ਪੁ ਪ ਮ ਗੁ ਰੁ ਸ

ਹਲਤਿ ਸੁਖੁ ਪਲਤਿ ਸੁਖੁ ਨਿਤ ਸੁਖੁ ਸਿਮਰਨੋ
ਪੜਤਾਲ

ਨੋਟ : ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਪਿਛੇ ਸੁੱਧ ਧਨਾਸਰੀ ਦੀਆਂ ਗੀਤਾਂ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ
ਇਥੇ ਸਿਰਫ਼ ਇਕ ਰੁਕ ਗੀ ਲਿਖੀ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਦੂਸਰੀ ਗੀਤ ਹੈ।

ਚਾਰਤਾਲ (ਅਸਥਾਈ)

×	0	2	0	3	4
ਪ —	—	ਪ	ਪ	ਗੁਪ	ਗੁ
ਹ ਲ	ਤਿ	ਸ	ਪ	ਤਿਸ	ਸ
ਪ —	—	ਪ	ਪ	ਗੁਪ	ਗੁ
ਹ ਲ	ਤਿ	ਸ	ਪ	ਤਿਸ	ਸ
ਗੁ —	—	ਪ	ਪ	ਮਪ	ਗੁ
ਨਿ :	ਤ	ਸ	ਸਿ	ਸ	ਰ
ਨ —	—	ਪੁਪ	ਮ	ਮਪ	ਗੁ
ਨਾ :	ਮੁਗੇ	ਦਸ	ਸ	ਲੀ	ਸ
ਪ					
ਹਲਤਿ					

ਅੰਤਰਾ ਚਾਰਤਾਲ

[illegible]

ਦੂਸਰਾ ਅੰਤਰਾ ਤਾਲ ਰੁਪਕ

0	1	2	0	1	2
ਗੁ — ਰੁ	ਸ —	—	ਪ —	ਪ —	—
ਰਾ ਾ ਜ	ਜੋ ਬਨ	ਬਿ ਸ	ਰੰ ਤ ਹਰਿ	ਮਾ ਾ	ਇਆ ਾ
ਗੁ ਮ —	ਪ —	—	ਗੁ — ਰੁ	ਸ —	—
ਮਹਾ ਦੁ ਖੁ	ਏ ਾ	ਹੁ ਮ	ਹਾਂ ਤ ਕ	ਹੈ ਾ	ਾ
ਪ					
ਮ —	ਮ —	ਪ —	— ਨ —	ਸੰ —	—
ਆ ਗੁ ਸ ਪਿ	ਆ ਾ	ਸ ਾ	ਰ ਮਣ ਹਰਿ	ਕੀ ਰ	ਤ ਨ
ਨ —	ਸੰ —	ਨ —	— ਮ —	ਪ —	ਮ —
ਏ ਹੁ ਪ	ਦਾ ਾ	ਰੁ ਰ	ਭਾ ਾ ਗੁ	ਵੰ ਾ	ਲ ਗੁ
ਮ —	ਗੁ —	ਰੁ —	ਪ —		
ਭਾ ਾ ਗ	ਵੰ ਾ	ਲ ਸ ਹੈ	ਹਲਹਿ		

ਨੋਟ : ਅਗੇ ਅਸਥਾਈ ਚਾਰਤਾਲ ਵਿਚ ਕਹਿਣੀ ਹੈ ।

ਤੀਸਰਾ ਅੰਤਰਾ ਇਕਤਾਲਾ

+	0	2	0	3	4
ਗੁ —	—	ਪ —	ਨ ਪੁ	ਪ	ਪ —
ਸਰ ਟਿ	ਸਮ ਰ	ਬ ਅ	ਕ ਬ	ਅ ਗੋ	ਚ ਰਾ
ਮ ਗੁ	—	ਪ —	ਗੁ —	ਰੁ ਸ	— —
ਪਤਿ ਤ	ਉ ਧਾ	ਰ ਣ	ਨਾ ਟ	ਮੁ ਤੇ	ਟ ਰਾ
ਪੁ ਮ	—	ਪ —	— ਨ	— ਸੰ	— —
ਅ ਗੁ	ਰ ਜਾ	ਮੀ ਟ	ਨਾ ਨਕ	ਕੇ ਸੁਆ	ਮੀ ਟ
ਨ —	— ਸੰਨ	ਪੁਪ —	ਮ ਪ	ਪੁ ਪ	— —
ਸਰ ਬ	ਤ ਪੁੰ	ਰਸ ਨ	ਨਾ ਕੁ	ਰੁ ਮੇ	ਟ ਰਾ
ਮ ਗੁ	—	ਪ —	ਗੁ —	ਰੁ ਸ	— —
ਸਰ ਬ	ਤ ਪੁ	ਰ ਨ	ਨਾ ਕੁ	ਰੁ ਮੇ	ਟ ਰਾ
ਪ					
ਹਲਤਿ					

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫, ਪੰਨਾ ੬੮੨

ਅਉਖੀ ਘੜੀ ਨ ਦੇਖਣ ਦੇਈ ਅਪਨਾ ਬਿਰਦੁ ਸਮਾਲੇ ॥
ਹਾਥ ਦੇਇ ਰਾਖੇ ਅਪਨੇ ਕਉ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ ॥ ੧ ॥
ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਲਾਗਿ ਰਹਿਓ ਮੇਰਾ ਚੀਤੁ ॥
ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਸਹਾਈ ਧੰਨੁ ਹਮਾਰਾ ਮੀਤੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਮਨਿ ਬਿਲਾਸ ਭਏ ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਅਚਰਜ ਦੇਖਿ ਬਡਾਈ ॥
ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਆਨਦ ਕਰਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਪੂਰਨ ਪੈਜ ਰਖਾਈ ॥
੨ ॥ ੧੫ ॥ ੪੬

ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ (ਅਸਥਾਈ)

+	2	0	3
	ਪ — ਲਾ ਟ	— — ਮ — ਗਿ ਰਹਿ ਓ ਟ	— ਪ — ਧੁ ਟ ਮੇ ਟ ਰਾ
ਪ — — — ਚੀ ਟ ਟ ਟ	ਮ ਗੁ — ਪ — ਤੁ ਟ ਲਾ ਟ	— — ਗੁ — ਗਿ ਰਹਿ ਓ ਟ	— ਰੁ — ਸ ਟ ਮੇ ਟ ਰਾ
ਸ — — — ਚੀ ਟ ਟ ਟ	— — ਨ — ਤੁ ਟ ਲਾ ਟ	— — ਸੰ — ਗਿ ਰਹਿ ਓ ਟ	ਨ ਧੁ — ਪ ਟ ਮੇ ਟ ਰਾ
ਮ — ਪ — ਚੀ ਟ ਤੁ ਟ	— — ਨ — ਟ ਟ ਲਾ ਟ	— — ਸੰ — ਗਿ ਰਹਿ ਓ ਟ	ਨ ਧੁ — ਪ ਟ ਮੇ ਟ ਰਾ
ਪ — — — ਚੀ ਟ ਟ ਟ	ਮ ਗੁ ਗੁ — — ਤੁ ਟ ਟ 'ਟ	— — — — ਟ ਟ ਟ ਪ੍ਰ	ਮ ਪ — ਧੁ ਭ ਸਿਉ ਟ ਟ
ਪ — — — ਲਾ ਟ ਟ ਟ	ਮ ਗੁ — — — ਗਿ ਟ ਟ ਟ	— — — — ਟ ਟ ਟ ਪ੍ਰ	ਮ ਪ — ਧੁ ਭ ਸਿਉ ਟ ਟ
ਪ — — — ਲਾ ਟ ਟ ਟ	ਮ ਗੁ — ਪ — ਗਿ ਟ ਲਾ ਟ	— — ਗੁ — ਗਿ ਰਹਿ ਓ ਟ	— ਰੁ — ਸ ਟ ਮੇ ਟ ਰਾ
ਸ — — — ਚੀ ਟ ਟ ਟ	— — ਪ — ਤੁ ਟ ਲਾ ਟ	— — ਗੁ — ਗਿ ਰਹਿ ਓ ਟ	— ਰੁ — ਸ ਟ ਮੇ ਟ ਰਾ
ਸ ਚੀਤੁ			

ਅੰਤਰਾ

		ਗੁ ਮ ਪ — ਆ ਦਿ ਅੰ ਟ	— ਨ — — ਤਿ ਪੁ ਟ ਟ
ਸੰ — — — ਭੁ ਟ ਟ ਟ	— — ਨ — ਟ ਟ ਸ ਟ	— — — ਸੰ ਦਾ ਸ ਟ ਹਾ	ਨ ਧੁ — ਪ ਟ ਈ ਟ ਟ
। ਮ — ਪ — ਟ ਟ ਟ ਟ	— — — — ਟ ਟ ਟ ਟ	। ਗੁ ਮ ਪ — ਆ ਦਿ ਅੰ ਟ	— ਨ — — ਤਿ ਪੁ ਟ ਟ
ਸੰ — — — ਭੁ ਟ ਟ ਟ	— — ਨ — ਟ ਟ ਸ ਟ	— — — ਸੰ ਦਾ ਸ ਟ ਹਾ	ਨ ਧੁ — ਪ ਟ ਈ ਟ ਟ
। ਮ — ਪ — ਟ ਟ ਟ	— — ਨ — ਟ ਟ ਧੰ ਟ	— — — ਸੰ ਨੁ ਹ ਟ ਮਾ	ਨ ਧੁ — ਪ ਟ ਰਾ ਟ ਟ
। ਮ — ਪ — ਮੀ ਟ ਟ ਟ	— — ਨ — ਟ ਟ ਧੰ ਟ	— — — ਸੰ ਨੁ ਹ ਟ ਮਾ	ਨ ਧੁ — ਪ ਟ ਰਾ ਟ ਟ
ਪ — — — ਮੀ ਟ ਟ ਟ	। ਮ ਗੁ — — — ਤੁ ਟ ਟ ਟ	— — — ਗੁ ਟ ਟ ਟ ਪੁ	। ਮ ਪ — ਧੁ ਭ ਸਿਉ ਟ ਟ
ਪ — — — ਲਾ ਟ ਟ ਟ	। ਮ ਗੁ — — — ਗਿ ਟ ਟ ਟ	— — — ਗੁ ਟ ਟ ਟ ਪੁ	। ਮ ਪ — ਧੁ ਭ ਸਿਉ ਟ ਟ
ਪ — — — ਲਾ ਟ ਟ ਟ	। ਮ ਗੁ — ਪ — ਗਿ ਟ ਲਾ ਟ	— — ਗੁ — ਗਿ ਰਹਿ ਓ ਟ	— ਰੁ — ਸ ਟ ਮੇ ਟ ਰਾ
ਸ — — — ਚੀ ਟ ਟ ਟ ਸ ਚੀੜ	— — ਪ — ਟ ਟ ਲਾ ਟ	— — ਗੁ — ਗਿ ਰਹਿ ਓ ਟ	— ਰੁ — ਸ ਟ ਮੇ ਟ ਰਾ

ਨੋਟ : ਇਸ ਸਥਾਨ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਟੁਕਾਂ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ ।

ਧਨਾਸਰੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ਕੀ, ਪੰਨਾ ੬੯੨-੯੩

ਗਹਰੀ ਕਰਿ ਕੈ ਨੀਵ ਖੁਦਾਈ ਉਪਰਿ ਮੰਡਪ ਛਾਏ ॥
 ਮਾਰਕੰਡ ਤੇ ਕੇ ਅਧਿਕਾਈ ਜਿਨਿ ਤ੍ਰਿਣ ਧਰਿ ਮੂੰਡ ਬਲਾਏ ॥ ੧ ॥
 ਹਮਰੇ ਕਰਤਾ ਰਾਮੁ ਸਨੇਹੀ ॥
 ਕਾਹੇ ਰੇ ਨਰ ਗਰਬੁ ਕਰਤ ਹਰੁ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਝੂਠੀ ਦੇਹੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕੇਰਉ ਕਰਤੇ ਦੁਰਜੋਧਨ ਸੇ ਭਾਈ ॥
 ਬਾਰਹ ਜੋਜਨ ਛਤ੍ਰੁ ਚਲੈਥਾ ਦੇਹੀ ਗਿਰਝਨ ਖਾਈ ॥ ੨ ॥

ਸਰਬ ਸੋਇਨ ਕੀ ਲੰਕਾ ਹੋਤੀ ਰਾਵਨ ਸੇ ਅਧਿਕਾਈ ॥
 ਕਹਾ ਭਇਓ ਦਰਿ ਬਾਧੇ ਹਾਥੀ ਖਿਨ ਮਹਿ ਭਈ ਪਰਾਈ ॥ ੩ ॥
 ਦੁਰਬਾਸਾ ਸਿਉ ਕਰਤ ਨਗਉਰੀ ਜਾਦਵ ਏ ਫਲ ਪਾਏ ॥
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਜਨ ਅਪੁਨੇ ਉਪਰ ਨਾਮ ਦੇਉ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥

ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ

ਨੋਟ : ਇਸ ਸਬਦ ਨੂੰ 'ਅਉਖੀ ਘੜੀ ਨ ਦੇਖਣ ਦੇਈ' ਵਾਲੀ ਰੀਤ ਦੇ ਉਪਰ ਗਾਉਣਾ ਹੈ।
 ਉਸੇ ਵੰਗ ਨਾਲ ਹੀ ਸਾਰੀਆਂ ਤੁਕਾਂ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ।

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧, ਪੰਨਾ ੬੬੦-੬੧

ਹਮ ਆਦਮੀ ਹਾਂ ਇਕ ਦਮੀ ਮੁਹਲਤਿ ਮੁਹਤੁ ਨ ਜਾਣਾ ॥
 ਨਾਨਕ ਬਿਨਵੈ ਤਿਸੇ ਸਰੇਵਹੁ ਜਾਕੇ ਜੀਅ ਪਰਾਣਾਂ ॥ ੧ ॥
 ਅਧਿ ਜੀਵਨਾ ਵੀਚਾਰਿ ਦੇਖਿ ਕੇਤੇ ਕੇ ਦਿਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਸਾਸੁ ਮਾਸੁ ਸਭੁ ਜੀਉ ਤੁਮਾਰਾ ਤੂ ਮੈ ਖਰਾ ਪਿਆਰਾ ॥
 ਨਾਨਕੁ ਸਾਇਰੁ ਦੇਵ ਕਹਤੁ ਹੈ ਸਚੇ ਪਰਵਦਗਾਰਾ ॥ ੨ ॥
 ਜੇ ਤੂ ਕਿਸੈ ਨ ਦੇਹੀ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਕਿਆ ਕੇ ਕਵੈ ਗਹਣਾ ॥
 ਨਾਨਕੁ ਬਿਨਵੈ ਸੋ ਕਿਛੁ ਪਾਈਐ ਪੁਰਬਿ ਲਿਖੇ ਕਾ ਲਹਣਾ ॥ ੩ ॥
 ਨਾਮੁ ਖਸਮ ਕਾ ਚਿਤਿ ਨ ਕੀਆ ਕਪਟੀ ਕਪਟੁ ਕਮਾਣਾ ॥
 ਜਮ ਦੁਆਰਿ ਜਾ ਪਕੜਿ ਚਲਾਇਆ ਤਾ ਚਲਦਾ ਪਛਤਾਣਾ ॥ ੪ ॥
 ਜਬ ਲਗੁ ਦੁਨੀਆਂ ਰਹੀਐ ਨਾਨਕ ਕਿਛੁ ਸੁਣੀਐ ਕਿਛੁ ਕਹੀਐ ॥
 ਭਾਲਿ ਰਹੇ ਹਮ ਰਹਣੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜੀਵਤਿਆ ਮਰਿ ਰਹੀਐ ॥ ੫ ॥ ੨

ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ

+	2	0	8
			। ਮ ਪ — ਧੁ ਮ ਆ ਟ ਦ
ਮ — — — ਮੀ ਟ ਟ ਟ	ਮ ਗੁ — — — ਹਾਂ ਟ ਟ ਟ	— — — ਗੁ ਟ ਟ ਟ ਇ	— ਰੁ — ਸ ਟ ਕ ਟ ਦ
ਸ — — — ਮੀ ਟ ਟ ਟ	— — — — ਟ ਟ ਟ ਟ	— — — ਗੁ ਟ ਟ ਟ ਹ	। ਮ ਪ — ਧੁ ਮ ਆ ਟ ਦ
ਪ — — — ਮੀ ਟ ਟ ਟ	ਪ ਗੁ — — — ਹਾਂ ਟ ਟ ਟ	— — — ਗੁ ਟ ਟ ਟ ਇ	— ਰੁ — ਸ ਟ ਕ ਟ ਦ
ਸ — — — ਮੀ ਟ ਟ ਟ	— — ਨ — ਟ ਟ ਮੁ ਹ	— — — ਸੰ ਲ ਤਿ ਟ ਮੁ	ਨ ਧੁ — ਪ ਹ ਤੁ ਟ ਨ
। ਮ — ਪ — ਜਾ ਟ ਟਾ ਟ	— — — ਨ ਟ ਟ ਟ ਮੁਹ	— — — ਸੰ ਲ ਤਿ ਟ ਮੁ	ਨ ਧੁ — ਪ ਹ ਤੁ ਟ ਨ
। ਮ — ਪ — ਜਾ ਟ ਟਾ ਟ	— — ਗੁ — ਟ ਟ ਮੁ ਹ	। ਮ — ਪ ਲ ਤਿ ਟ ਮੁ	— ਨ — — ਹ ਤੁ ਟ ਨ
ਸੰ ਨ ਧੁ ਪ ਜਾ ਟ ਟ ਟ	। ਮ ਗੁ ਰੁ ਸ ਟ ਟ ਟ ਟ	— — — ਗੁ ਟਾ ਟ ਟ ਹ	। ਮ ਪ — ਧੁ ਮ ਆ ਟ ਦ
ਪ — — — ਮੀ ਟ ਟ ਟ	ਪ ਗੁ — — — ਹਾਂ ਟ ਟ ਟ	— — — ਗੁ ਟ ਟ ਟ ਇ	— ਰੁ — ਸ ਟ ਕ ਟ ਦ
ਸ ਮੀ			

ਅੰਤਰਾ

	ਪ ਨਾ	ਗੁ ਮ — ਪ ਨ ਕ ਟ ਬਿ	— ਨ — ਨ ਵੇ ਟ ਟ
ਸੰ — — — ਟ ਟ ਟ ਟ	— — ਨ — ਟ ਟ ਤਿ ਟ	— — — ਸੰ ਸੈ ਸ ਟ ਰੇ	ਨ ਧੁ — ਪ ਟ ਵ ਹੁ ਟ
। ਮ ਪ — — — ਟ ਟ ਟ ਟ	— — ਪ — ਟ ਟ ਨਾ ਟ	। ਗੁ ਮ — ਪ ਨ ਕ ਟ ਬਿ	— ਨ — — ਨ ਵੇ ਟ ਟ
ਸੰ — — — ਟ ਟ ਟ ਟ	— — ਨ — ਟ ਟ ਤਿ ਟ	— — — ਸੰ ਸੈ ਸ ਟ ਰੇ	ਨ ਧੁ — ਪ ਟ ਵ ਹੁ ਟ
ਪ — — — ਟ ਟ ਟ ਟ	— — — ਨ ਟ ਟ ਟ ਜਾ	— — — ਸੰ ਕੇ ਟ ਟ ਜੀ	ਨ ਧੁ — ਪ ਟ ਅ ਟ ਪ
। ਮ — ਪ — ਰਾ ਟ ਨਾਂ ਟ	— — ਗੁ — ਟ ਟ ਜਾ ਟ	। ਮ — — ਪ ਕੇ ਟ ਟ ਜੀ	— ਨ — — ਟ ਅ ਟ ਪ
ਸੰ ਨ ਧੁ ਪ ਰਾ ਟ ਟ ਟ	। ਮ ਗੁ ਰੁ ਸ ਟ ਟ ਟ ਟ	— — — ਗੁ ਣਾਂ ਟ ਟ ਹ	। ਮ ਪ — ਧੁ ਮ ਆ ਟ ਦ
ਪ — — — ਮੀ ਟ ਟ ਟ	ਪ ਗੁ — — — ਹਾਂ ਟ ਟ ਟ	— — — ਗੁ ਟ ਟ ਟ ਇ	— ਰੁ — ਸ ਟ ਕ ਟ ਦ
ਸ ਮੀ			

ਨੋਟ : ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਥਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ ।

‘ਹਮ ਆਦਮੀ ਹਾਂ ਇਕ ਦਮੀ’ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਦੂਸਰੀ ਰੀਤ

ਰਾਗ ਧਨਾਸਰੀ ਮੁਲਤਾਨੀ ਅੰਗ

ਤਾਲ ਪੰਜਤਾਲ ਦੀ ਅਸਵਾਰੀ

(ਅਸਥਾਈ)

+	2	3	4	5
ਗੁ ਮੁ ਪੁ ਹ ਮਆ ਟਦ	ਪ — — — ਮੀ ਟ ਹਾਂ ਟ	ਮ ਗੁ ਗੁ ਰੁ ਸ ਟ ਇ ਕ ਦ	— — ਮੀ ਟ	— — ਟ ਟ
ਗੁ ਮੁ ਪੁ ਹ ਮਆ ਟਦ	ਪ — — — ਮੀ ਟ ਹਾਂ ਟ	ਮ ਗੁ ਗੁ ਰੁ ਸ ਟ ਇ ਕ ਦ	— — ਮੀ ਟ	— — ਟ ਟ
ਨ — — ਮੁ ਹਲ ਤਿ	ਸੰ ਨ ਧੁ ਪ ਮੁ ਹ ਤੁ ਟ	ਮ — ਪ ਧੁ ਨ ਟ ਟ ਟ	ਪ — ਜਾ ਟ	— — ਣਾ ਟ
ਨ — — ਮੁ ਹਲ ਤਿ	ਸੰ ਨ ਧੁ ਪ ਮੁ ਹ ਤੁ ਟ	— — — — ਨ ਟ ਟ ਟ	ਗੁ ਰੁ ਜਾ ਟ	ਸ — ਣਾ ਟ
ਗੁ ਹ				

ਅੰਤਰਾ

ਗੁ ਗੁ ਮ ਨਾ ਟਨ ਕ	ਪ — ਨ — ਬਿ ਨ ਵੈ ਟ	ਸੰ ਨ ਧੁ ਪ ਤਿ ਟ ਸੈ ਸ	ਮ ਧੁ ਪ ਰੇ ਟ ਵ ਹੁ
ਨ — — ਜਾ ਟਕੇ ਟ	ਸੰ ਨ ਧੁ ਪ ਜੀ ਅ ਟ ਟ	ਮ — ਪ ਧੁ ਜੀ ਅ ਟ ਪ	ਪ — — ਰਾ ਟ ਣਾ ਟ
ਨ — — ਜਾ ਟਕੇ ਟ	ਸੰ ਨ ਧੁ ਪ ਜੀ ਅ ਟ ਪ	— — — — ਰਾ ਟ ਟ ਟ	ਗੁ ਰੁ ਸ ਟ ਟ ਣਾ ਟ
ਗੁ ਹ			

ਨੋਟ : ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਸਾਰੀਆਂ ਤੁਕਾਂ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ ।

ਧਨਾਸਰੀ ਪੂਰਵੀ ਅੰਗ

ਪੂਰਵੀ ਅੰਗ

ਪ ਵਾਦੀ

ਸਮਾਂ ਦਿਨ ਤੀਜਾ ਪਹਿਰ

ਔਤਵ ਸੰਪੂਰਣ

ਸ ਸੰਵਾਦੀ

ਆਰੋਹੀ : ਸ ਗ ਮ ਪ ਨ ਸੰ

ਅਵਰੋਹੀ : ਸੰ ਨ ਪੁ ਪ ਮ ਗ ਰੁ ਸ

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫, ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ, ਪੰਨਾ ੬੭੦

ਭਵ ਖੰਡਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਸ੍ਵਾਮੀ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਨਿਰੰਕਾਰੇ ॥
 ਕੋਟਿ ਪਰਾਧ ਮਿਟੇ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਜਾਂ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਰੇ ॥ ੧ ॥
 ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ਹੈ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ॥
 ਦੀਨ ਦਇਆਲਿ ਕਰੀ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਵਸਿ ਕੀਨੇ ਪੰਚ ਦੂਤਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਤੇਰਾ ਬਾਨੁ ਸੁਹਾਵਾ ਰੂਪੁ ਸੁਹਾਵਾ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸੋਹਹਿ ਦਰਬਾਰੇ ॥
 ਸਰਬ ਜੀਆ ਕੇ ਦਾਤੇ ਸੁਆਮੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੇ ॥ ੨ ॥
 ਤੇਰਾ ਵਰਨੁ ਨ ਜਾਪੈ ਰੂਪੁ ਨ ਲਖੀਐ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕਉਨੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥
 ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਰਵਿਆ ਸੂਬ ਨਾਈ ਅਗਮ ਰੂਪ ਗਿਰਧਾਰੇ ॥ ੩ ॥
 ਕੀਰਤਿ ਕਰਹਿ ਸਗਲ ਜਨ ਤੇਰੀ ਤੂ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪੁਰਖੁ ਮੁਰਾਰੇ ॥
 ਜਿਉ ਭਾਵੇ ਤਿਉ ਰਾਖਹੁ ਸੁਆਮੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਦੁਆਰੇ ॥ ੪ ॥ ੧

ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ

+	2	0	3
	ਪ — ਲਾ S	— — — ਮ ਗਾ ਹੈ S ਰਾ	— ਪ — ਧੁ S ਮ S ਪਿ
ਪ — ਮ — ਆ : ਰੇ S	ਗ — ਪ — S S ਲਾ S	— — — ਗ ਗਾ ਹੈ S ਰਾ	— ਰੁ — ਸ S ਮ S ਪਿ
ਨ — ਸ — ਆ S ਰੇ S	— — ਨ — S S ਲਾ S	— — — ਸੰ ਗਾ ਹੈ S ਰਾ	ਨ ਧੁ — ਪ S ਮ S ਪਿ

ਮ — ਪ — ਆ ਟ ਰੇ ਟ	— — — ਨ ਟ ਟ ਟ ਲਾ	— — — ਸੰ ਗਾ ਹੈ ਟ ਰਾ	ਨ ਧੁ — ਪ ਟ ਮ ਟ ਪਿ
ਪ — — — ਆ ਟ ਟ ਟ	ਮ — ਗ — ਰੇ ਟ ਟ ਟ	— — — ਗ ਟ ਟ ਟ ਮੇ	ਮ ਪ — ਧੁ ਰਾ ਮ ਟ ਨੁ
ਪ — ਮ — ਲਾ ਟ ਰਾ ਟ	ਗ — ਪ — ਟ ਟ ਲਾ ਟ	— — — ਗ ਗਾ ਹੈ ਟ ਰਾ	— ਰੁ — ਸ ਟ ਮ ਟ ਪਿ
ਨ — ਸ — ਆ ਟ ਰੇ ਟ	— — — — ਟ ਟ ਟ ਟ	— — — ਗ ਟ ਟ ਟ ਮੇ	ਮ ਪ — ਧੁ ਰਾ ਮ ਟ ਨੁ
ਪ — ਮ — ਲਾ ਟ ਗਾ ਟ	ਗ — ਪ — ਲਾ ਟ ਗਾ ਟ	— — — ਗ ਗਾ ਹੈ ਟ ਰਾ	— ਰੁ — ਸ ਟ ਮ ਟ ਪਿ
ਨ ਆਰੇ			

ਅੰਤਰਾ

	ਪ — ਦੀ ਟ	ਗ ਮ — ਪ ਨ ਦਇ ਟ ਆ	— ਨ — — ਟ ਲਿ ਟ ਟ
ਸੰ — — — ਟ ਟ ਟ ਟ	— — ਨ — ਟ ਟ ਕ ਰੀ	— — — ਸੰ ਪੁ ਭਿ ਟ ਕਿ	ਨ ਧੁ — ਪ ਰ ਪਾ ਟ ਟ
ਮ — ਪ — ਟ ਟ ਟ ਟ	— — ਪ — ਟ ਟ ਦੀ ਟ	ਗ ਮ — ਪ ਨ ਦਇ ਟ ਆ	— ਨ — — ਟ ਲਿ ਟ ਟ
ਸੰ — — — ਟ ਟ ਟ ਟ	— — ਨ — ਟ ਟ ਕ ਰੀ	— — — ਸੰ ਪੁ ਭਿ ਟ ਕਿ	ਨ ਧੁ — ਪ ਰ ਪਾ ਟ ਟ
ਮ — ਪ — ਟ ਟ ਟ ਟ	— — ਨ — ਟ ਟ ਵ ਸਿ	— — — ਸੰ ਕੀ ਨੇ ਟ ਪ੍ਰ	ਨ ਧੁ — ਪ ਟ ਚ ਟ ਦੁ
ਮ — ਪ — ਤਾ ਟ ਰੇ ਟ	— — ਨ — ਟ ਟ ਵ ਸਿ	— — — ਸੰ ਕੀ ਨੇ ਟ ਪ੍ਰ	ਨ ਧੁ — ਪ ਟ ਚ ਟ ਦੁ

ਪ — — — ਤਾ ਟ ਟ ਟ	ਮ — ਗ — ਰੇ ਟ ਟ ਟ	— — — ਗ ਟ ਟ ਟ ਮੇ	ਮ ਪ — ਧੁ ਰਾ ਮ ਟ ਨੁ
ਪ — ਮ — ਲਾ ਟ ਗਾ ਟ	ਗ — ਪ — ਟ ਟ ਲਾ ਟ	— — — ਗ ਗਾ ਹੈ ਟ ਰਾ	— ਰੁ — ਸ ਟ ਮ ਟ ਪਿ
ਨੁ — ਸ — ਆ ਟ ਰੇ ਟ	— — — — ਟ ਟ ਟ ਟ	— — — ਗ ਟ ਟ ਟ ਮੇ	ਮ ਪ — ਧੁ ਰਾ ਮ ਟ ਨੁ
ਪ — ਮ — ਲਾ ਟ ਗਾ ਟ	ਗ — ਪ — ਟ ਟ ਲਾ ਟ	— — — ਗ ਗਾ ਹੈ ਟ ਰਾ	— ਰੁ — ਸ ਟ ਮ ਟ ਪਿ
ਨੁ ਆਰੇ			

ਨੋਟ : ਸਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਇਸੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ ।

ਧਨਾਸਰੀ ਭੈਰਵੀ ਅੰਗ

ਭੈਰਵੀ ਅੰਗ

ਪ ਵਾਦੀ

ਸਮਾਂ ਸਵੇਰ ਵੇਲਾ

ਅੰਤਰ ਸੰਪੂਰਣ

ਸ ਸੰਵਾਦੀ

ਆਰੋਹੀ : ਨੁਸ ਗੁ ਮ ਪ ਨੁ ਸ

ਅਵਰੋਹੀ : ਨੁਸ ਨੁ ਧੁ ਪ, ਗੁ ਮ ਪ, ਮ ਗੁ ਰੁ ਸ

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ਪ

ਭਵ ਖੰਡਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਸ੍ਰਾਮੀ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਨਿਰੰਕਾਰੇ

ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ

+	2	0	3
	ਪ — ਲਾ ਟ	ਮ ਪ — ਗੁ ਗਾ ਹੈ ਟ ਰਾ	— ਰੁ — ਪਿ ਟ ਮ ਟ ਸ
ਸ — — — ਆ ਟ ਰੇ ਟ	— — ਪ — ਟ ਟ ਲਾ ਟ	ਮ ਪ — ਗੁ ਗਾ ਹੈ ਟ ਰਾ	— ਰੁ — ਸ ਟ ਮ ਟ ਪਿ
ਨੁ — ਸ — ਆ ਟ ਰੇ ਟ	— — ਨੁ — ਟ ਟ ਲਾ ਟ	— — — ਸ ਗਾ ਹੈ ਟ ਰਾ	ਨੁ ਧੁ — ਪ ਟ ਮ ਟ ਪਿ

ਪ — — — ਆ ਟ ਰੇ ਟ	— — ਨੁ — ਟ ਟ ਲਾ ਟ	— — — ਸੰ ਗਾ ਹੈ ਟ ਰਾ	ਨੁ ਧੁ — ਪ ਟ ਮ ਟ ਪਿ
ਪ — — — ਆ ਟ ਟ ਟ	ਮ — ਗੁ — ਰੇ ਟ ਟ ਟ	— — — ਗੁ ਟ ਟ ਟ ਮੇ	ਮ ਪ — ਧੁ ਰਾ ਮ ਟ ਨੁ
ਪ — ਮ — ਲਾ ਟ ਗਾ ਟ	ਗੁ — ਪ — ਟ ਟ ਲਾ ਟ	ਮ ਪ — ਗੁ ਗਾ ਹੈ ਟ ਰਾ	— ਰੁ — ਸ ਟ ਮ ਟ ਪਿ
ਸ — — — ਆ ਟ ਟ ਟ	— — — — ਰੇ ਟ ਟ ਟ	— — — ਗੁ ਟ ਟ ਟ ਮੇ	ਮ ਪ — ਧੁ ਰਾ ਮ ਟ ਨੁ
ਪ — ਮ — ਲਾ ਟ ਗਾ ਟ	ਗੁ — ਪ — ਟ ਟ ਲਾ ਟ	ਮ ਪ — ਗੁ ਗਾ ਹੈ ਟ ਰਾ	— ਰੁ — ਸ ਟ ਮ ਟ ਪਿ
ਸ ਆਰੇ			

ਅੰਤਰਾ

	ਪ — ਦੀ ਟ	ਗੁ ਮ — ਪ ਨ ਦਇ ਟ ਆ	— ਨੁ — — ਟ ਲਿ ਟ ਟ
ਸੰ — — — ਟ ਟ ਟ ਟ	— — ਨੁ — ਟ ਟ ਕ ਰੀ	— — — ਸੰ ਪ੍ਰ ਭਿ ਟ ਕਿ	ਨੁ ਧੁ — ਪ ਰ ਪਾ ਟ ਟ
ਪ — — — ਟ ਟ ਟ ਟ	— — ਪ — ਟ ਟ ਦੀ ਟ	ਗੁ ਮ — ਪ ਨ ਦਇ ਟ ਆ	— ਨੁ — — ਟ ਲਿ ਟ ਟ
ਸੰ — — — ਟ ਟ ਟ ਟ	— — ਨੁ — ਟ ਟ ਕ ਰੀ	— — — ਸੰ ਪ੍ਰ ਭਿ ਟ ਕਿ	ਨੁ ਧੁ — ਪ ਰ ਪਾ ਟ ਟ
ਪ — — — ਟ ਟ ਟ ਟ	— — ਨੁ — ਟ ਟ ਵ ਸਿ	— — — ਸੰ ਕੀ ਨੇ ਟ ਪੰ	ਨੁ ਧੁ — ਪ ਟ ਚ ਟ ਦੁ
ਪ — — — ਤਾ ਟ ਰੇ ਟ	— — ਨੁ — ਟ ਟ ਵ ਸਿ	— — — ਸੰ ਕੀ ਨੇ ਟ ਪੰ	ਨੁ ਧੁ — ਪ ਟ ਚ ਟ ਦੁ
ਪ — — — ਤਾ ਟ ਰੇ ਟ	ਮ — ਗੁ — ਰੇ ਟ ਟ ਟ	— — — ਗੁ ਟ ਟ ਟ ਮੇ	ਮ ਪ — ਧੁ ਰਾ ਮ ਟ ਨੁ
ਪ — ਮ — ਲਾ ਟ ਗਾ ਟ	ਗੁ — ਪ — ਟ ਟ ਲਾ ਟ	ਮ ਪ — ਗੁ ਗਾ ਹੈ ਟ ਰਾ	— ਰੁ — ਸ ਟ ਮ ਟ ਪਿ

ਸ — — —	— — — —	— — — ਗੁ	ਮ ਪ — ਧੁ
ਆ ਟ ਟ ਟ	ਰੇ ਟ ਟ ਟ	ਟ ਟ ਟ ਮੋ	ਰਾ ਮ ਟ ਨੁ
ਪ — ਮ —	ਗੁ — ਪ —	ਮ ਪ — ਗੁ	— ਰੁ — ਸ
ਲਾ ਟ ਗਾ ਟ	ਟ ਟ ਲਾ ਟ	ਗਾ ਰੇ ਟ ਰਾ	ਟ ਮ ਟ ਪਿ
ਸ			
ਆਰੇ			

ਨੋਟ : ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਵਿਚ ਦੋ ਰਾਗਾਂ ਧਨਾਸਰੀ ਪੂਰਵੀ ਅੰਗ ਤੇ ਧਨਾਸਰੀ ਭੈਰਵੀ ਅੰਗ ਵਿਚ ਦੋ ਰੀਤਾਂ ਹਨ। ਹੋਰ ਵੀ ਸ਼ਬਦ ਇਸੇ ਟਿਊਨ ਤੇ ਲਗਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਕੇਵਲ ਇਥੇ ਇਕ ਸ਼ਬਦ ਦੋ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਰੀਤ ਕੱਢਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸਹੂਲਤ ਰਹੇ।

ਧਨਾਸਰੀਆਂ ਮਿਸਰਤ

(੧) ਲੋੜੀਦੜਾ ਸਾਜਨ ਮੇਰਾ

(੨) ਕਾਹੇ ਰੇ ਬਨ ਖੋਜਨ ਜਾਈ

ਨੋਟ : 'ਲੋੜੀਦੜਾ ਸਾਜਨ ਮੇਰਾ' ਤੇ 'ਕਾਹੇ ਰੇ ਬਨ ਖੋਜਨ ਜਾਈ'—ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਰੀਤਾਂ ਵਿਚ ਸਾਰੀਆਂ ਧਨਾਸਰੀਆਂ ਮਿਸਰਤ ਹਨ। ਕਾਫੀ ਅੰਗ, ਮੁਲਤਾਨੀ ਅੰਗ, ਪੂਰਬੀ ਅੰਗ ਤੇ ਭੈਰਵੀ ਅੰਗ ਇਹ ਔੜਵ ਸੰਪੂਰਨ ਹੀ ਹਨ। ਪ ਵਾਦੀ ਤੇ ਸ ਸੰਵਾਦੀ ਹੈ।

ਸਮਾਂ ਸਵੇਰੇ, ਸ਼ਾਮ ਹੈ।

ਲੋੜੀਦੜਾ ਸਾਜਨੁ ਮੇਰਾ ॥

ਘਰਿ ਘਰਿ ਮੰਗਲ ਗਾਵਹੁ ਨੀਕੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਤਿਸਹਿ ਬਸੇਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਸੂਖਿ ਅਰਾਧਨੁ ਦੂਖਿ ਅਰਾਧਨੁ ਬਿਸਰੈ ਨ ਕਾਹੁ ਬੇਰਾ ॥

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਕੋਟਿ ਸੂਰ ਉਜਾਰਾ ਬਿਨਸੈ ਭਰਮੁ ਅੰਧੇਰਾ ॥ ੧ ॥

ਥਾਨਿ ਬਨੰਤਰਿ ਸਭਨੀ ਜਾਈ ਜੇ ਦੀਸੈ ਸੇ ਤੇਰਾ ॥

ਖੇਤ ਸੰਗਿ ਪਾਵੈ ਜੇ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਹੁਰਿ ਨ ਹੋਈ ਹੈ ਫੇਰਾ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥

ਜੋਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪, ਪੰਨਾ ੭੦੦

ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ

1	2	0	3
		ਨ ਸਾ	ਸ ਗ — ਮ ੜ ਜ ੜ ਨੁ
ਪ — — — ਮੇ ੜ ੜ ੜ	— — ਮ — ੜ ੜ ਰਾ ੜ	ਗੁ — — ਗੁ ੜ ੜ ੜ ਮੇ	ਮ ਪ — ਮ ਰਾ (ਜੀ) ੜ ਲੁ
ਪ ਮ ਗੁ ਰ ੜੀ ੜ ੜ ੜ	ਸ — — — ਦ ੜ ਝਾ ੜ	— — — ਨ ੜ ੜ ੜ ਸਾ	ਸ ਗ — ਮ ੜ ਜ ੜ ਨੁ
ਪ — — — ਮੇ ੜ ੜ ੜ	— — — — ਰਾ ਲੁ ਝੀ ੜ	— — — ਮ ਦ ਝਾ ੜ ਸਾ	— ਪ — ਧੁ ੜ ਜ ੜ ਨੁ
ਪ — ਮ — ਮੇ ੜ ਰਾ ੜ	ਗੁ — ਪ — ੜ ਲੁ ਝੀ ੜ	— — — ਮ ਦ ਝਾ ੜ ਸਾ	— ਪ — ਧੁ ੜ ਜ ੜ ਨੁ
ਪ — ਮ — ਮੇ ੜ ਰਾ ੜ	ਗੁ — ਨ — ੜ ਲੁ ਝੀ ੜ	— — — ਸੰ ਦ ਝਾ ੜ ਸਾ	ਨ ਧੁ — ਪ ੜ ਜ ੜ ਨੁ
(ਇਹ ਦੋ ਵਾਰ ਆਖ ਕੇ ਅਸਥਾਈ ਕਹੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ)			
ਬਾਕੀ ਵਿਸਥਾਰ ਹੈ			
ਪ — — — ਮੇ ੜ ੜ ੜ	ਮ ਗੁ ਰਾ ਲੁ	ਰ ਸੰ — ਨ ਦ ਝਾ ੜ ਸਾ	— ਸੰ — ਰ ੜ ਜ ੜ ਨੁ
ਨ — ਸੰ — ਮੇ ੜ ਰਾ ੜ	— — ਗੁ — ੜ ਲੁ ਝੀ ੜ	— — — ਨ ਦ ਝਾ ੜ ਸਾ	— ਸੰ — ਰ ੜ ਜ ੜ ਨੁ
ਨ — ਸੰ — ਮੇ ੜ ਰਾ ੜ	— — — — ੜ ਲੁ ਝੀ ੜ	— — — ਗੁ ੜ ੜ ੜ ਮੇ	ਮ ਪ — ਮ ਰਾ (ਜੀ) ੜ ਲੁ
ਸੰ ਨੁ ਧੁ ਪ ਮੇ ੜ ੜ ੜ	ਮ ਗੁ — — ਰਾ ੜ ੜ ੜ	— — — ਨ ੜ ੜ ੜ ਸਾ	ਸ ਗ — ਮ ੜ ਜ ੜ ਨੁ
ਪ ਮ ਗੁ ਰ ੜੀ ੜ ੜ ੜ	ਸ — — — ਦ ੜ ਝਾ ੜ	— — — ਨ ੜ ੜ ੜ ਸਾ	ਮ ਪ — ਮ ਰਾ (ਜੀ) ੜ ਲੁ
ਪ ਨ ਸੰ ਰ ਮੇ ੜ ੜ ੜ	ਸੰ ਨੁ ਧੁ ਪ ਰਾ ੜ ੜ ੜ	ਮ ਗੁ — ਗੁ ੜ ੜ ੜ ਮੇ	ਸ ਗ — ਮ ੜ ਜ ੜ ਨੁ
ਪ ਮ ਗੁ ਰ ੜੀ ੜ ੜ ੜ	ਸ — — — ਦ ੜ ਝਾ ੜ	— — — ਨ ੜ ੜ ੜ ਸਾ	
ਪ ਮੇਰਾ			

ਅੰਤਰਾ

	ਪ — ਘ ਰਿ	ਗੁ ਮ — ਪ ਘ ਰਿ ਟ ਮੰ	— ਨ — ਟ ਗ ਟ ਟ
ਸੰ — — — ਲ ਟ ਟ ਟ	— — — — ਟ ਟ ਟ ਟ	— — — ਸੰ ਟ ਟ ਟ ਗਾ	ਨ ਧੁ — ਪ ਟ ਵ ਹੁ ਟ
ਨ — ਸੰ — ਨੀ ਟ ਕੇ ਟ	— — ਪ — ਟ ਟ ਘ ਰਿ	ਗੁ ਮ — ਪ ਘ ਰਿ ਟ ਮੰ	— ਨ — ਟ ਗ ਟ ਟ
ਸੰ — — — ਲ ਟ ਟ ਟ	— — — — ਟ ਟ ਟ ਟ	— — — ਸੰ ਟ ਟ ਟ ਗਾ	ਨ ਧੁ — ਪ ਟ ਵ ਹੁ ਟ
ਨ — ਸੰ — ਨੀ ਟ ਕੇ ਟ	— — ਨ — ਟ ਟ ਘ ਟਿ	— — — ਸੰ ਘ ਟਿ ਟ ਟਿ	ਨ ਧੁ — ਪ ਟ ਸ ਹਿ ਬ
ਨ — ਸੰ — ਸੇ ਟ ਰਾ ਟ	— — ਗੁ — ਟ ਟ ਘ ਟਿ	ਰੰ — ਸੰ ਨ ਘ ਟਿ ਟ ਟਿ	— ਸੰ — ਨ ਟ ਸ ਹਿ ਬ
ਸੰ ਨੁ ਧੁ ਪ ਸੇ ਟ ਟ ਟ	ਮ ਗੁ — — ਰਾ ਟ ਟ ਟ	— — — ਗੁ ਟ ਟ ਟ ਮੇ	ਮ ਪ — ਮ ਰਾ (ਜੀ) ਟ ਲੁ
ਪ ਮ ਗੁ ਰ ੜੀ ਟ ਟ ਟ	ਸ — — — ਦ ਟ ਟਾ ਟ	— — — ਨੁ ਟ ਟ ਟ ਸਾ	ਸ ਗ — ਮ ਟ ਜ ਟ ਨੁ
ਪ ਮੇਰਾ			

ਦੂਸਰਾ ਅੰਤਰਾ

	ਪ — ਸੁ ਟ	— — — 'ਮ ਖਿ ਅ ਟ ਰਾ	ਗੁ ਮ — — ਟ ਧ ਟ ਟ
ਪ — — — ਨੁ ਟ ਟ ਟ	— — ਨੁ — ਟ ਟ ਦੁ ਟ	— — — ਨੁ ਖਿ ਅ ਟ ਰਾ	— — — — ਟ ਧ ਟ ਟ
ਨੁ ਧ ਪ — ਨੁ ਟ ਟ ਟ	— — ਪ — ਟ ਟ ਬਿ ਸ	ਮ ਪ — ਗੁ ਰੈ ਨ ਟ ਕਾ	— ਰ — ਸ ਟ ਹੁ ਟ ਟ
ਨ — ਸੰ — ਬੇ ਟ ਰਾ ਟ	— — ਪ — ਟ ਟ ਨਾ ਟ	ਗੁ ਮ — ਪ ਮੁ ਜ ਟ ਪ	— ਨ — ਟ ਤ ਟ ਟ
ਸੰ — — — ਟ ਟ ਟ ਟ	— — — — ਟ ਟ ਟ ਟ	ਨ — — ਸੰ ਕੋ ਟਿ ਟ ਸੁ	ਨ ਧੁ — ਪ ਟ ਰ ਟ ਉ

ਨ — ਸੰ —	— — ਨ —	— — — ਸੰ	ਨ ਧੁ ਟ ਪ
ਜਾ ਟ ਰਾ ਟ	ਟ ਟ ਬਿ ਨ	ਸੈ ਟ ਟ ਭ	ਰ ਮੁ ਟ ਅੰ
ਨ — ਸੰ —	— — ਗੁੰ —	ਰੇ ਸੰ — ਨ	— ਸੰ — ਨੁ
ਧੇ ਟ ਰਾ ਟ	ਟ ਟ ਬਿ ਨ	ਸੈ ਟ ਟ ਭ	ਰ ਮੁ ਟ ਅੰ
ਸੰ ਨੁ ਧੁ ਪ	ਮ ਗੁ — —	— — — ਗੁ	ਮ ਪ — ਮ
ਧੇ ਟ ਟ ਟ	ਰਾ ਟ ਟ ਟ	ਟ ਟ ਟ ਮੇ	ਰਾ (ਜੀ) ਟ ਲੁ
ਪ ਮ ਗੁ ਰ	ਸ — — —	— — — ਨੁ	ਮ ਗੁ — ਮ
ੜੀ ਟ ਟ ਟ	ਦ ਟ ਟ ਟ	ਟ ਟ ਟ ਸਾ	ਟ ਜ ਟ ਨੁ
ਪ			
ਮੇਰਾ			

ਨੋਟ : ਜਿਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਇਸ ਰੀਤ ਦਾ ਵਿਸਥਾਰ ਪੂਰਵਕ ਰਾਗੀ ਲਿਖ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਉਹ ਅਸਥਾਈ ਵਿਚ ਕੁਝ ਕੁ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਦੂਜੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ।

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੯, ਪੰਨਾ ੬੮੪

ਕਾਹੇ ਰੇ ਬਨ ਖੋਜਨ ਜਾਈ ॥
 ਸਰਬ ਨਿਵਾਸੀ ਸਦਾ ਅਲੇਪਾ ਤੋਹੀ ਸੰਗਿ ਸਮਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਪੂਰਪ ਮਧਿ ਜਿਉ ਬਾਸੁ ਬਸਤੁ ਹੈ ਮੁਕਰ ਮਾਹਿ ਜੈਸੇ ਛਾਈ ॥
 ਤੈਸੇ ਹੀ ਹਰਿ ਬਸੇ ਨਿਰੰਤਰਿ ਘਟ ਹੀ ਖੋਜਹੁ ਭਾਈ ॥ ੧ ॥
 ਬਾਹਰਿ ਭੀਤਰਿ ਏਕੋ ਜਾਨਹੁ ਇਹੁ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਬਤਾਈ ॥
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਆਪਾ ਚੀਨੈ ਮਿਟੈ ਨ ਭ੍ਰਮ ਕੀ ਕਾਈ ॥ ੨ ॥ ੧

ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ

+	2	0	3
	ਪ —	ਮ ਪ ਗੁ —	— ਰ — ਨੁ
	ਕਾ ਟ	ਹੇ ਟ ਰੇ ਟ	ਟ ਬ ਟ ਨ
ਸ — — —	— — ਪ —	ਮ ਪ ਗੁ —	— ਰ — ਨੁ
ਖੇ ਟ ਟ ਟ	ਜ ਨ ਕਾ ਟ	ਹੇ ਟ ਰੇ ਟ	ਟ ਬ ਟ ਨ
ਸ — ਗੁ ਮ	ਪ — — —	— — ਮ —	— ਪ — ਧੁ
ਖੇ ਟ ਜ ਨ	ਜਾ ਈ ਕਾ ਟ	ਹੇ ਟ ਰੇ ਟ	ਟ ਬ ਟ ਨ

ਧੁ — — — ਖੋ ਟ ਜ ਟ	ਪ — ਨ — ਨ ਟ ਕਾ ਟ	ਸੰ ਰੰ ਸੰ — ਹੋ ਟ ਰੋ ਟ	ਨ ਧੁ — ਪ ਟ ਬ ਟ ਨ
ਪ — ਮ — ਖੋ ਟ ਜ ਟ	ਗੁ — ਪ — ਜਾ ਈ ਕਾ ਟ	ਮ ਮ ਪ ਗੁ — ਹੋ ਟ ਰੋ ਟ	— ਰ — ਸ ਟ ਬ ਟ ਨ
ਪ ਨ ਸੰ ਰੰ ਖੋ ਟ ਟ ਟ	ਸੰ ਨ ਧੁ ਪ ਜ ਨ ਜਾ ਟ	ਮ ਗੁ ਮ ਪ ਈ ਟ ਕਾ ਹੋ	ਮ ਗੁ ਟ ਰ ਨ ਹੋ ਟ ਬ ਨ
ਸ ਖੋਜਨ			

ਪਹਿਲਾ ਅੰਤਰਾ

	ਪ — ਸ ਰ	ਗੁ ਮ ਪ — ਬ ਨਿ ਵਾ ਟ	— ਨ — — ਟ ਸੀ ਟ ਟ
ਸੰ — — — ਟ ਟ ਟ ਟ	— — ਨ — ਟ ਟ ਟ ਟ	ਸੰ ਰੰ ਸੰ — ਦਾ ਅ ਲੇ ਟ	ਨ ਧੁ — ਪ ਟ ਪਾ ਟ ਟ
ਪ — — — ਟ ਟ ਟ ਟ	— — ਨ — ਟ ਟ ਟ ਟ	ਸੰ ਰੰ ਸੰ — ਹੀ ਟ ਸੰ ਟ	ਨ ਧੁ — ਪ ਟ ਗਿ ਟ ਸ
ਨ — ਸੰ — ਮਾ ਟ ਈ ਟ	— — ਗੁ — ਟ ਟ ਟ ਟ	ਰੰ ਸੰ ਨ — ਹੀ ਟ ਸੰ ਟ	— ਧੁ — ਪ ਟ ਗਿ ਟ ਸ
ਸੰ ਨ ਧੁ ਪ ਮਾ ਟ ਈ ਟ	ਮ ਗੁ — — ਟ ਟ ਟ ਟ	ਮ ਪ ਗੁ — ਕਾ ਹੋ ਰੋ ਟ	— ਰ — ਨ ਟ ਬ ਟ ਨ
ਸ ਖੋਜਨ			

ਸੰਚਾਰੀ ਤੇ ਆਡੋਗ

		ਪ — ਮ — ਪੁਰ ਪ ਮ ਟ	ਪ ਧੁ — — ਧਿ ਜਿ ਟ ਟ
ਪ — — — ਉ ਟ ਟ ਟ	— — ਨ — ਟ ਟ ਬਾ ਟ	— — ਸੰ — ਸੁ ਬ ਸ ਟ	ਨ ਧੁ — ਪ ਟ ਤੁ ਟ ਟ
ਪ — — — ਹੀ ਟ ਟ ਟ	— — ਪ — ਟ ਟ ਮੁ ਟ	ਮ ਪ ਗੁ — ਕ ਰ ਮਾ ਹਿ	— ਰ — ਨ ਟ ਜੈ ਟ ਸੇ

ਸ — — —	— — ਪ —	ਗੁ ਮ ਪ —	— ਨ — —
ਛਾ ਓ ਈ ਓ	ਓ ਓ ਭੈ ਓ	ਸੋ ਓ ਹੀ ਓ	ਓ ਹ ਓ ਓ
ਸੰ — — —	— — ਨ —	ਸੰ ਰ ਸੰ —	ਨ ਧੁ — ਪ
ਰਿ ਓ ਓ ਓ	ਓ ਓ ਬ ਓ	ਸੋ ਨਿ ਰੇ ਓ	ਓ ਚ ਓ ਓ
ਪ — — —	— — ਨ —	ਸੰ ਰ ਸੰ —	ਨ ਧੁ — ਪ
ਰਿ ਓ ਓ ਓ	ਓ ਓ ਘ ਓ	ਹੀ ਓ ਖੋ ਓ	ਓ ਜ ਹੁ ਓ
ਨ — ਸੰ —	— — ਗੁ —	ਰੇ ਸੰ ਨ —	ਧੁ ਪ — —
ਭਾ ਓ ਈ ਓ	ਓ ਓ ਘ ਓ	ਹੀ ਓ ਖੋ ਓ	ਓ ਜ ਹੁ ਓ
ਸੰ ਨ ਧੁ ਪ	ਮ ਗੁ ਪ —	ਮ ਪ ਗੁ —	— ਰ — ਸ
ਭਾ ਓ ਈ ਓ	ਓ ਓ ਰਾ ਓ	ਹੇ ਓ ਰੇ ਓ	ਓ ਬ ਓ ਨ
ਪ ਨ ਸੰ ਰੇ	ਸੰ ਨ ਧੁ ਪ	ਮ ਗੁ ਮ ਪ	ਮ
ਖੋ ਓ ਓ ਓ	ਜ ਨ ਜਾ ਓ	ਈ ਓ ਕਾ ਹੇ	ਗੁ — ਰ ਨ
ਸ			ਰੇ ਓ ਬ ਨ
ਖੋਜਨ			

ਨੋਟ : ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਦੂਸਰੇ ਅੰਤਰੇ (ਸੰਚਾਰੀ ਆਭੋਗ) ਤੇ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ ।
ਇਹ ਰੀਤ ਪੁਰਾਤਨ ਰਾਗੀ ਸਿੰਘ ਇਸੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਗਾਉਂਦੇ ਸਨ ।

ਰਾਗ ਜੈਤਸਰੀ

ਜੈਤਸਰੀ

ਜੈਤਸਰੀ ਵਿਚ ਕਈ ਗ ਵਾਦੀ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਤੇ ਕਈ ਸ ਨੂੰ ਵਾਦੀ ਮੰਨਦੇ ਹਨ । ਕਈ ਇਸ ਨੂੰ ਸਵੇਰ ਦਾ ਰਾਗ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਈ ਧ ਚੜਾ ਕਰਕੇ ਮਾਰਵੇ ਅੰਗ ਵਿਚ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ । ਸ਼ਾਮ ਦੇ ਪੂਰਵੀ ਅੰਗ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਰੁ ਪੁ ਵਰਜਤ ਕਰਕੇ ਜੈਤਸਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਰਾਗ ਗਾਉਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੈਤਸਰੀ ਦਾ ਸਰੂਪ ਸਭਨਾਂ ਤੋਂ ਅਲੱਗ ਹੈ ।

ਪਰਵੀ ਅੰਗ	ਗ ਵਾਦੀ	ਸਮਾਂ ਸ਼ਾਮ ਹੈ
ਔੜਵ ਸੰਪੂਰਣ	ਨ ਸੰਵਾਦੀ	

ਆਰੋਹੀ : ਸ ਗ ਮ ਪ ਨ ਸੰ

ਅਵਰੋਹੀ : ਸੰ ਨ ਪੁ ਪ ਮ ਗ ਰੁ ਸ

ਆਲਾਪ : ਨਸ, ਗਰੁ ਮਗ ਪਮਗਮਪਮਗ, ਧਮਗ, ਮਗ ਰੁਸ, ਗਮਪਮਗ, ਨਧਪਮਗ,
ਮਗਰੁਸ, ਮਧੁਪ, ਸੰ, ਨਰੁਸੰ, ਗਮਪਮਗ ਰੁਸੰ, ਰੁਨਧੁਪ, ਪਮਗਮਪ, ਗਗ, ਮ ਗ ਰੁ ਸ

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੯, ਪੰਨਾ ੭੦੩

ਹਰਿ ਜੂ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਪਤਿ ਮੇਰੀ ॥
ਜਮ ਕੋ ਤ੍ਰਾਸ ਭਇਓ ਉਰ ਅੰਤਰਿ ਸਰਨਿ ਗਹੀ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਤੇਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਮਹਾ ਪਤਿਤ ਮੁਗਧ ਲੋਭੀ ਫੁਨਿ ਕਰਤ ਪਾਪ ਅਬ ਹਾਰਾ ॥
ਭੈ ਮਰਥੇ ਕੋ ਬਿਸਰਤ ਨਾਹਨ ਤਿਹ ਚਿੰਤਾ ਤਨੁ ਜਾਰਾ ॥ ੧ ॥
ਕੀਏ ਉਪਾਵ ਮੁਕਤਿ ਕੇ ਕਾਰਨਿ ਦਹ ਦਿਸਿ ਕਉ ਉਠਿ ਧਾਇਆ ॥
ਘਟ ਹੀ ਭੀਤਰਿ ਬਸੈ ਨਿਰੋਜਨੁ ਤਾਕੇ ਮਰਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ੨ ॥
ਨਾਹਿਨ ਗੁਨੁ ਨਾਹਿਨ ਕਛੁ ਜਪੁ ਤਪੁ ਕਉਨੁ ਕਰਮੁ ਅਬ ਕੀਜੈ ॥
ਨਾਨਕ ਹਾਰਿ ਪਰਿਓ ਸਰਨਾਗਤਿ ਅਭੇ ਦਾਨੁ ਪ੍ਰਭ ਦੀਜੈ ॥ ੩ ॥ ੨

ਰਾਗ ਜੈਤਸਰੀ ਤਾਲ ਪੰਜਤਾਲ ਦੀ ਅਸਵਾਰੀ

(ਅਸਵਾਰੀ)

+	2	3	4	5
			ਸ ਗ ਹ ਰਿ	ਗਮ ਪ ਸਜੁ ਟ
ਪ — — ਰਾ ਟਖਿ ਟਲੇ	ਪਮ ਗਮ ਪਮ ਗਮ ਹੁਟ ਟਟ ਟਟ ਟਟ	ਗ ਰੁ ਸ ਨ ਪ ਭਿ ਮੇ ਰੀ	ਸ ਗ ਹ ਰਿ	ਗਮ ਪ ਸਜੁ ਟ
ਪ — — ਰਾ ਟਖਿ ਟਲੇ	ਪਮ ਗਮ ਪਮ ਗਮ ਹੁਟ ਟਟ ਟਟ ਟਟ	ਗ ਰੁ ਸ ਨ ਪ ਭਿ ਮੇ ਰੀ	ਸ — ਟ ਜਾ	ਗਮ ਮ ਕੋਟ
ਪ — — ਤ੍ਰਾ ਟਸ ਟਭਇ	ਪਮ ਗਮ ਪਮ ਗਮ ਉਟ ਟਟ ਟਟ ਉਰ	ਗ ਰੁ ਸ — ਅ ਟ ਤ ਰਿ	— ਗ ਟ ਸਰ	ਗਮ ਮਪ ਟਨਿ ਟਗ
ਨ — ਸੰ ਹੀ ਟ ਕਿਰ	ਨਧੁ ਪ — — ਪਾਟ ਨਿਧਿ ਤੇ ਰੀ	ਗ ਗਮ ਗਰ ਸ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਤੋਟ ਰੀ	— ਗ ਹ ਰਿ	ਗਮ ਪ ਸਜੁ ਟ
ਪ ਰਾ				

ਅੰਤਰਾ

ਸ ਸਰੁ ਰੁਸੰ ਮ ਟਹਾ ਟਟ	ਸ — — — ਪ ਭਿ ਤ ਟ	ਗਮ ਪਮ ਗ ਮ ਮੁਟ ਗਟ ਧ ਲੋ	ਗ ਰੁ ਭੀ ਟ	ਸ — ਫੁ ਨਿ
ਨ ਨਰੁ ਸੰ ਕ ਟਰ ਤ	ਨ ਪੁ ਪ — ਪਾ ਟ ਪ ਟ	ਮ ਗ — ਮ ਅ ਬ ਟ	ਗ ਰੁ ਹਾ ਟ	ਸ — ਰਾ ਟ

ਸੰ ਸੰਰੁੰ ਰੁੰਸੰ ਭੈ ਐ ਰੁੰ	ਸੰ — — — ਭੈ ਟ ਕੋ ਟ	ਗੁੰਮੰ ਪੁੰਮੰ ਗੰ ਮੰ ਬਿੰ ਸੰ ਰ ਤ	ਗੰ ਰੁੰ ਸੰ — ਨਾ ਟ ਹ ਨ
ਨ ਨਰੁੰ ਸੰ ਤਿ ਹਰਿੰ ਟ	ਨ ਪੁ ਪ — ਤਾ ਟ ਤ ਨੁ	ਮਗੰ ਗਮੰ ਗਰੁੰ ਸ ਜਾ ਟ ਰਾ ਟ ਟ ਟ	— ਗ ਗਮੰ ਪ ਹ ਰਿ ਟਸੂ ਟ
ਪ ਰਾ			

ਨੋਟ : ਬਾਕੀ ਸਾਰੀਆਂ ਤਰਾਂ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ ।

ਹਰਿ ਜੂ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਪਤਿ ਮੇਰੀ ॥

ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਦੂਸਰੀ ਗੀਤ

ਤਿੰਨਤਾਲ (ਅਸਥਾਈ)

+	2	0	3
			ਸ — ਗ ਮ ਹ ਰਿ ਜੂ ਟ
ਪ ਮ ਗ ਮ ਰਾ ਟ ਖਿ ਲੇ	ਪ ਮ ਗ ਮ ਹੁ ਟ ਪ ਤਿ	ਗ ਰੁ ਸ ਨੁ ਮੇ ਟ ਰੀ ਟ	ਸ — ਗ ਮ ਹ ਰਿ ਜੂ ਟ
ਪ ਮ ਗ ਮ ਰਾ ਟ ਖਿ ਲੇ	ਪ ਮ ਗ ਮ ਹੁ ਟ ਪ ਤਿ	ਗ ਰੁ ਸ — ਮੇ ਟ ਰੀ ਟ	ਗ — ਰੁ ਸ ਜ ਮ ਕੋ ਟ
ਨ ਰੁ ਸ — ਕੁੰ ਟ ਸ ਭ	ਪ ਮ ਗ ਮ ਇ ਓ ਉ ਰ	ਪ — — — ਅੰ ਟ ਤ ਰਿ	ਨ — ਸੰ — ਸ ਰ ਨ ਗ
ਨ ਪੁ — ਪ — ਹੀ ਟ ਕਿ ਰ	ਪ ਮ ਗ — ਪਾ ਟ ਨਿ ਧਿ	ਗ ਰੁ — ਸ ਨੁ ਤੋ ਟ ਰੀ ਟ	ਸ — ਗ ਮ ਹ ਰਿ ਜੂ ਟ
ਪ ਰਾਖਿ			

ਅੰਤਰਾ

			ਗ — ਮ ਪ ਮ ਟ ਹਾ ਟ
ਨ — ਸੰ — ਪ ਤਿ ਤ ਮੁ	ਗੁੰ — ਰੁੰ ਸੰ ਗ ਧ ਲੋ ਟ	ਨ ਰੁੰ ਸੰ — ਭੀ ਟ ਰੁ ਨਿ	ਗ — ਮ ਪ ਮ ਟ ਹਾ ਟ
ਨ — ਸੰ — ਪ ਤਿ ਤ ਮੁ	ਗੁੰ — ਰੁੰ — ਗ ਧ ਲੋ ਟ	ਸੰ — — — ਭੀ ਟ ਰੁ ਨਿ	ਨ — ਸੰ — ਕ ਰ ਤ ਪਾ
ਨ ਪੁ — ਪ — ਟ ਪ ਅ ਬ	ਪ ਮ ਗ ਮ ਹਾ ਟ ਟ ਟ	ਪ ਮ ਗ — ਰਾ ਟ ਟ ਟ	ਗੁ — ਮ ਮ ਭੇ ਟ ਮ ਰ
ਨ — ਸੰ — ਬੇ ਟ ਕੋ ਟ	ਗੁੰ — ਰੁੰ ਸੰ ਬਿ ਸ ਰ ਤ	ਨ ਰੁੰ ਸੰ — ਨਾ ਟ ਹ ਨ	ਗ — ਮ ਪ ਭੇ ਟ ਮ ਰ
ਨ — ਸੰ — ਬੇ ਟ ਕੋ ਟ	ਗੁੰ — ਰੁੰ ਸੰ ਬਿ ਸ ਰ ਤ	ਨ ਰੁੰ ਸੰ — ਨਾ ਟ ਹ ਨ	ਨ — ਸੰ — ਤਿ ਹ ਚਿੰ ਟ
ਨ ਪੁ — ਪ — ਤਾ ਟ ਤ ਨੁ	ਪ ਮ ਗ ਮ ਜਾ ਟ ਟ ਟ	ਗ ਰੁ ਸ ਨ ਰਾ ਟ ਟ ਟ	ਸ — ਗ ਮ ਹ ਰਿ ਜੁ ਟ
ਪ ਰਾਖਿ			

ਨੋਟ : ਇਸ ਸਥਾਨ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ ।

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੯, ਪੰਨਾ ੭੦੨-੩

ਭੂਲਿਓ ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਉਰਝਾਇਓ ॥
ਜੋ ਜੋ ਕਰਮ ਕੀਓ ਲਾਲਚ ਲਗਿ ਤਿਹ ਤਿਹ ਆਪੁ ਬੰਧਾਇਓ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਮਝ ਨ ਪਰੀ ਬਿਖੈ ਰਸ ਰਚਿਓ ਜਸੁ ਹਰਿ ਕੋ ਬਿਸਰਾਇਓ ॥
ਸੰਗਿ ਸੁਆਮੀ ਸੋ ਜਾਨਿਓ ਨਾਹਿਨ ਬਨੁ ਖੇਚਨ ਕਉ ਧਾਇਓ ॥ ੧ ॥
ਰਤਨੁ ਰਾਮੁ ਘਟ ਹੀ ਕੋ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੋ ਗਿਆਨੁ ਨ ਪਾਇਓ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਭਗਵੰਤ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਓ ॥ ੨ ॥ ੧

ਚਾਰਤਾਲ (ਅਸਥਾਈ)

+	0	2	0	3	4
					ਸ ਗਮ ਭੁ ਲਿਓ
ਪ —	— ਪਮ	ਗਮ ਪ	ਗ —	ਮਗ ਰੁਸ	ਸ ਗਮ
ਮ S	ਨੁ ਮਾS	SS S	ਇਆ S	ਉਰ ਝਾਇਓ	ਵੁ ਲਿਓ
ਪ —	— ਪਮ	ਗਮ ਪ	ਗ —	ਮਗ ਰੁ	ਸ —
ਮ S	ਨੁ ਮਾS	SS S	ਇਆ S	ਉਰ ਝਾ	S ਇਓ
ਨੁ ਰੁ	— ਸ	— —	ਸ ਗ	ਮ ਪਧੁ	ਪ —
ਜੋ ਜੋ	S ਕਰ	ਮ S	ਕੀ ਓ	ਲਾ ਲਚ	ਲ ਗਿ
ਨ —	ਧੁ ਪ	— —	ਪਮ ਗ	ਮਗ ਰੁਸ	ਸ ਗਮ
ਤਿ ਹ	ਤਿਹ ਆ	S ਪੁਬੇ	ਧਾS S	SS ਇਓ	ਭੁ ਲਿਓ
ਪ					
ਮਨੁ					

ਅੰਤਰਾ

ਗ ਮ	ਪ ਨ	— —	ਨ ਸੰ	ਰੁ ਸੰ	— —
ਸਮ ਭ	ਨ ਪ	S ਰੀ	ਬਿ ਖੈ	ਰਸ ਰਚਿ	ਓ S
ਗ —	ਰੁ ਸੰ	— —	ਨ ਧੁ	— ਪ	— —
ਜ S	ਸੁ ਹਰਿ	ਕੋ ਬਿਸ	ਰਾ S	S ਇਓ	S S
ਗ ਮ	ਪ ਨ	— —	ਨ ਸੰ	ਰੁ ਸੰ	— —
ਸੰ ਗਿ	ਸੁ ਆ	ਮੀ ਸੰ	ਨਾ ਨਿਓ	S ਨਾ	ਹਿ ਨ

ਗੰ — ਬ ॥	ਰੰ ਸੰ ਨੁ ਖੰ	— — ਜਨ ਕਉ	ਨ ਧੁ ਧਾ ॥	— ਪ ॥ ਦਿਓ	— — ॥ ॥
ਨ — ਬ ॥	ਧੁ ਪ ਨੁ ਖੰ	— — ਜਨ ਕਉ	ਪਮ ਗ ਧਾ ॥	ਮਗ ਰੁਸ ॥ ਦਿਓ	ਸ ਗਮ ਭੂ ਲਿਓ
ਪ ਮਨ					

ਸੰਚਾਰੀ

ਨੁ ਰੁ ਚ ਤ	— ਸ ਨੁ ਰਾ	— — ॥ ਮੁ	ਗ ਮ ਘਟ ਹੀ	ਪ ਧੁ ਕੇ ਭੀ	ਪ — ਤ ਰਿ
ਨ — ਤਾ ॥	ਧੁ ਪ ਕੇ ਗਿਆ	— — ਨੁ ਨ	ਪਮ ਗ ਧਾ ॥	ਮਗ ਰੁ ॥ ਦਿਓ	ਸ — ॥ ॥

ਆਭੋਗ

ਗ ਮ ਜ ਨ	ਪ ਨ ਨਾ ਨਕ	— — ਭ ਗ	ਸੰ — ਵੇ ਤ	ਰੁੰ ਸੰ ਭ ਜਨ	— — ਬਿ ਨੁ
ਗ ਮ ਜ ਨ	ਪ ਨ ਨਾ ਨਕ	— — ਭ ਗ	ਸੰ — ਵੇ ਤ	ਰੁੰ ਸੰ ਭ ਜਨ	— — ਬਿ ਨੁ
ਗੰ — ਬਿ ਰ	ਰੁੰ ਸੰ ਬਾ ਜਨ	— — ਮੁ ਗ	ਨ ਧੁ ਵਾ ॥	— ਪ ॥ ਦਿਓ	— — ॥ ॥
ਨ — ਬਿ ਰ	ਧੁ ਪ ਬਾ ਜਨ	— — ਮੁ ਗ	ਪਮ ਗ ਵਾ ॥	ਮਗ ਰੁਸ ॥ ਦਿਓ	ਸ ਗਮ ਭੂ ਲਿਓ
ਮ ਮਨੁ					

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪, ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ, ਪੰਨਾ ੬੯੬

ਮੇਰੈ ਹੀਅਰੈ ਰਤਨੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਬਸਿਆ ਗੁਰਿ ਹਾਥੁ ਧਰਿਓ ਮੇਰੈ ਮਾਥਾ ॥
ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਦੁਖ ਉਤਰੇ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਰਿਨੁ ਲਾਥਾ ॥ ੧ ॥
ਮੇਰੇ ਮਨ ਭਜੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਭਿ ਅਰਥਾ ॥
ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜੀਵਨੁ ਬਿਰਥਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੂੜ ਭਏ ਹੈ ਮਨਮੁਖ ਤੇ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਨਿਤ ਫਾਥਾ ॥
ਤਿਨ ਸਾਧੂ ਚਰਣ ਨ ਸੇਵੇ ਕਬਹੂ ਤਿਨ ਸਭੁ ਜਨਮੁ ਅਕਾਥਾ ॥ ੨ ॥
ਜਿਨ ਸਾਧੂ ਚਰਨ ਸਾਧ ਪਗ ਸੇਵੇ ਤਿਨ ਸਫਲਿਓ ਜਨਮੁ ਸਨਾਥਾ ॥
ਮੋਕਉ ਕੀਜੈ ਦਾਸੁ ਦਾਸ ਦਾਸਨ ਕੇ ਹਰਿ ਦਇਆ ਧਾਰਿ ਜਗਨਾਥਾ ॥ ੩ ॥
ਹਮ ਅੰਧੁਲੇ ਗਿਆਨਹੀਨ ਅਗਿਆਨੀ ਕਿਉ ਚਾਲਹ ਮਾਰਗਿ ਪੰਥਾ ॥
ਹਮ ਅੰਧੁਲੇ ਕਉ ਗੁਰ ਅੰਚਲ ਦੀਜੈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਚਲਹ ਮਿਲੰਥਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥

ਇਕਤਾਲਾ (ਅਸਥਾਈ)

+	0	2	0	3	4
ਸ	—	ਗ	ਪ	ਗ	ਸ
ਗ	—	ਗ	ਪ	ਗ	ਸ
ਮੇ	ੜ	ਹੀ	ਰੈ	ੜ	ੜ
ਸ	—	ਗ	ਪ	ਗ	ਸ
ਗ	—	ਗ	ਪ	ਗ	ਸ
ਮੇ	ੜ	ਹੀ	ਰੈ	ੜ	ੜ
ਨ	ਰੁ	ਗ	ਰੁ	ਨ	ਸ
ਰ	ਤ	ਨਾ	ਹ	ਬ	ਆ
ਨ	ਰੁ	ਗ	ਰੁ	ਨ	ਸ
ਰ	ਤ	ਨਾ	ਹ	ਬ	ਆ
ਨ	—	ਨ	ਪੁ	ਪ	—
ਗੁ	ੜ	ਹਾ	ਬੁ	ਧ	ੜ
ਪ	ਮ	ਪ	ਗ	ਸ	—
ਮੇ	ੜ	ੜ	ਮਾ	ਬਾ	ੜ
ਸ					
ਗ					
ਮੇਰ					

ਅੰਤਰਾ

ਗ —	ਮ —	ਪ —	ਨ —	ਸ —	—
ਜ ਨ	ਮ ਜ	ਨ ਮ	ਕੇ ਟ	ਸ ਟ	ਸ ਟ
ਨ ਸ	ਗ —	ਰੁਂ ਸ	ਨ ਰੁਂ	ਸ —	—
ਕਿ ਲ	ਬਿ ਖ	ਦੁ ਖ	ਉ ਟ	ਰੇ ਟ	ਸ ਟ
ਗ —	ਮ —	ਪ —	ਨ —	ਸ —	—
ਜ ਨ	ਮ ਜ	ਨ ਮ	ਕੇ ਟ	ਸ ਟ	ਸ ਟ
ਨ ਸ	ਗ —	ਰੁਂ ਸ	ਨ ਰੁਂ	ਸ —	—
ਕਿ ਲ	ਬਿ ਖ	ਦੁ ਖ	ਉ ਟ	ਰੇ ਟ	ਸ ਟ
ਨ —	ਸ —	ਨ —	ਪੁ —	ਪ —	—
ਗੁ ਟ	ਰਿ ਟ	ਨਾ ਟ	ਮੁ ਟ	ਦੀ ਟ	ਉ ਟ
ਪ ਮ	ਗ ਮ	ਪ ਮ	ਗ ਰੁ	ਸ —	—
ਰਿ ਟ	ਸ ਟ	ਸ ਨੁ	ਲਾ ਟ	ਥਾ ਟ	ਸ ਟ
ਸ					
ਗ					
ਮੇਰੇ					

ਨੋਟ : ਸਬਦ ਦੀਆਂ ਥਾਕੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ ।

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫, ਛੰਤ, ਪੰਨਾ ੭੦੪

ਜਿਉ ਜਾਨਹੁ ਤਿਉ ਰਾਖੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਿਆ ॥

ਕੇਤੇ ਗਨਉ ਅਸੰਖ ਅਵਗਣ ਮੇਰਿਆ ॥

ਅਸੰਖ ਅਵਗਣ ਖਤੇ ਫੇਰੇ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤਿ ਸਦ ਭੂਲੀਐ ॥

ਮੋਹ ਮਗਨ ਬਿਕਰਾਲ ਮਾਇਆ ਤਉ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਘੁਲੀਐ ॥

ਲੂਕ ਕਰਤ ਬਿਕਾਰ ਬਿਖੜੇ ਪ੍ਰਭ ਨੇਰਹੁ ਤੇ ਨੇਰਿਆ ॥

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਦਇਆ ਧਾਰਹੁ ਕਾਢਿ ਭਵਜਲ ਫੇਰਿਆ ॥ ੧ ॥

ਤਾਲ ਧਮਾਰ

+	2	0	3
			ਸ ਗਮ ਜਿਉ ਝ
ਪਮ ਗ — ਗਮ ਪਮ ਜਾੜ ਨਹੁ ਝ ਰਿਉ ਝ	ਗ ਨ ਝ ਝ	ਧੁ ਪ ਮ ਰਾ ਝ ਝ	ਗ ਰੁਸ ਸ ਗਮ ਖੁ ਝ ਜਿਉ ਝ
ਪਮ ਗ — ਗਮ ਪਮ ਜਾੜ ਨਹੁ ਝ ਰਿਉ ਝ	ਗ ਨ ਝ ਝ	ਧੁ ਪ ਮ ਰਾ ਝ ਝ	ਗ ਰੁਸ ਸ ਗਮ ਖੁ ਝ ਜਿਉ ਝ
ਪਮ ਗ — ਗਮ ਪਮ ਜਾੜ ਨਹੁ ਝ ਰਿਉ ਝ	ਗ ਨ ਝ ਝ	ਧੁ ਪ ਮ ਰਾ ਝ ਝ	ਗ ਰੁਸ ਨਰੁ ਸ ਖੁ ਝ ਹੁ ਰਿ
ਗ ਰੁ — ਸ — ਪੁ ਝ ਝ ਭ ਝ	ਨਰੁ ਸ ਝ ਝ	ਪਮ ਗਮ ਪਮ ਭੇੜ ਝ ਝ ਰਿ	ਗ ਰੁਸ ਨਰੁ ਸ ਆ ਝ ਹੁ ਰਿ
ਗ ਰੁ — ਸ — ਪੁ ਝ ਝ ਭ ਝ	ਨਰੁ ਸ ਝ ਝ	ਪਮ ਗਮ ਪਮ ਭੇੜ ਝ ਝ ਰਿ	ਗ ਰੁਸ ਸ ਗਮ ਆ ਝ ਜਿਉ ਝ
ਪ ਜਾਨਹੁ			

ਅੰਤਰਾ

			ਗ ਮਪ ਕੇ ਭੇੜ
ਨ ਸੰ — ਨਰੁ ਸੰ ਗ ਨ ਉ ਝ ਝ	ਗ ਰੁਸੰ ਗ ਨਉਅ	ਨਰੁ ਸੰ ਨ ਸੰ ਖ ਝ	ਧੁ ਪਮ ਗ ਮਪ ਝ ਝ ਕੇ ਭੇੜ

ਨ ਸੰ — ਨਰੁੰ ਸੰ	ਗੰ ਰੁੰਸੰ	ਨਰੁੰ ਸੰ —	— — ਨ ਸੰ
ਗ ਨ ਉ ਃ ਃ	ਗ ਨਉਅ	ਸੰ ਖ ਃ	ਃ ਃ ਅ ਵ
ਨ ਧ — ਪ —	ਪੁਮ ਪ	ਪੁਮ ਗਮ ਪੁਮ	ਗ ਰੁਸ ਸ ਗਮ
ਗ ਃ ਃ ਣ ਃ	ਃ ਃ	ਮੰ ਃ ਃ ਰਿ	ਆ ਃ ਜਿਉ ਃ
ਪ			
ਜਾਨਹੁ			

ਨੋਟ : ਇਸ ਸਬਦ ਦੀਆਂ ਦੋ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਇਕੱਠੀਆਂ ਹੀ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ ।

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫, ਪੰਨਾ ੭੦੨

ਆਏ ਅਨਿਕ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮਿ ਸਰਣੀ ॥
 ਉਧਰੁ ਦੇਹ ਅੰਧ ਕਪ ਤੇ ਲਾਵਹੁ ਅਪੁਨੀ ਚਰਣੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਕਿਛੁ ਕਰਮੁ ਨਾ ਜਾਨਾ ਨਾਹਿਨ ਨਿਰਮਲ ਕਰਣੀ ॥
 ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਕੈ ਅੰਚਲਿ ਲਾਵਹੁ ਬਿਖਮ ਨਦੀ ਜਾਇ ਤਰਣੀ ॥ ੧ ॥
 ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਮਾਇਆ ਰਸ ਮੀਠੇ ਇਹ ਨਹੀ ਮਨ ਮਹਿ ਧਰਣੀ ॥
 ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਪਾਵਤ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰੰਗ ਆਭਰਣੀ ॥
 ੨ ॥ ੮ ॥ ੧੨ ॥

ਤਾਲ ਫਰੋਦਸਤ (ਅਸਥਾਈ)

+	2	3	4	5	6
ਸ ਗੀ	ਮ ਪ	ਨ ਸੰ	ਸੰਨ ਧੁਪ	ਪੁਮ ਗਮ ਪੁਮ	ਗਮ ਰੁਰੁ ਸ
ਆ ਏ	ਅ ਨਿ	ਕ ਃ	ਜੰਨ ਨਮ	ਭੁੰ ਃ ਃ ਸਿ	ਸਰ ਣੀ ਃ
ਸ ਗ	ਮ ਪ	ਨ ਸੰ	ਸੰਨ ਧੁਪ	ਪੁਮ ਗਮ ਪੁਮ	ਗਮ ਰੁਰੁ ਸ
ਆ ਏ	ਅ ਨਿ	ਕ ਃ	ਜੰਨ ਨਮ	ਭੁੰ ਃ ਃ ਸਿ	ਸਰ ਣੀ ਃ
ਨ ਰੁ	ਸ ਗ	ਰੁ ਸ	ਗ ਮ	ਪੁਮ ਗਮ ਪੁਮ	ਗਮ ਪ —
ਉ ਧ	ਰੁ ਦੇ	ਃ ਹ	ਅ ਧ	ਕੁੰ ਃ ਃ	ਃਪ ਤੇ ਃ

ਪ ਨ	ਸੰ ਨ	ਧੁ —	ਪ —	ਪਮ	ਗਮ	ਪਮ	ਗਮ	ਗਰੁ	ਸ
ਲਾ ਽	ਵਹ ਅ	ਪੁ ਽	ਨੀ ਽	ਚ਽	ਝ਽	ਝਰ	ਣੀ	ਝ਽	਽
ਸ									
ਆਏ									

ਅੰਤਰਾ

ਗ ਮ	ਪ ਨ	ਸੰ —	ਨਰੁੰ	ਸੰ	ਗੰ—	ਰੁੰਸੰ	ਨਰੁੰ	ਸੰ —	—
ਗਿਆ ਽	ਨੁ ਧਿਆ	਽ ਨੁ	ਕਿ ਫੁ		ਕਰ	ਮੁਨ	ਜਾ਽	ਨਾ	਽ ਽
ਗ ਮ	ਪ ਨ	ਸੰ —	ਨਰੁੰ	ਸੰ	ਗੰ—	ਰੁੰਸੰ	ਨਰੁੰ	ਸੰ —	—
ਗਿਆ ਽	ਨੁ ਧਿਆ	਽ ਨੁ	ਕਿ ਫੁ		ਕਰ	ਮੁਨ	ਜਾ਽	ਨਾ	਽ ਽
ਗੰ ਰੁੰ	ਸੰ ਨ	ਧੁ —	ਪ —		ਪਮ	ਗਮ	ਪਮ	ਗਮ	ਗਰੁ
ਨਾ ਹਿ	ਨ ਨਿ	ਰ ਽	ਮ ਲ		ਕ਽	ਝ਽	ਝਰ	ਣੀ਽	ਝ਽
ਗ ਮ	ਪ ਨ	ਸੰ —	ਨਰੁੰ	ਸੰ	ਗੰ—	ਰੁੰਸੰ	ਨਰੁੰ	ਸੰ —	—
ਸਾ ਧ	ਸੰ ਽	ਗ ਤਿ	ਕੈ਽	਽	ਅੰ਽	ਚਲਿ	ਲਾ਽	ਵ	ਹੁ ਽
ਗ ਮ	ਪ ਨ	ਸੰ —	ਨਰੁੰ	ਸੰ	ਗੰ—	ਰੁੰਸੰ	ਨਰੁੰ	ਸੰ —	—
ਸਾ ਧ	ਸੰ ਽	ਗ ਤਿ	ਕੈ਽	਽	ਅੰ਽	ਚਲਿ	ਲਾ਽	ਵ	ਹੁ ਽
ਗੰ ਰੁੰ	ਸੰ ਨ	ਧੁ —	ਪ —		ਪਮ	ਗਮ	ਪਮ	ਗਮ	ਗਰੁ
ਬਿ ਖ	ਮ ਨਦੀ	ਜਾ ਽	ਇ ਽		ਕ਽	ਝ਽	ਝਰ	ਣੀ਽	ਝ਽
ਸ									
ਆਏ									

ਨੋਟ : ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਭੁਕਾਂ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ ।

ਛੇਤ ਜੇਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫, ਪੰਨਾ ੭੦੪

ਯਾਰਵੇ ਨਿਤ ਸੁਖ ਸੁਖੇਦੀ ਸਾ ਮੈ ਪਾਈ ॥
 ਵਰੁ ਲੋੜੀਦਾ ਆਇਆ ਵਜੀ ਵਾਧਾਈ ॥
 ਮਹਾ ਮੰਗਲੁ ਰਹਸੁ ਬੀਆ ਪਿਰੁ ਦਇਆਲੁ ਸਦ ਨਵ ਰੇਗੀਆ ॥
 ਵਡਭਾਗਿ ਪਾਇਆ ਗੁਰਿ ਮਿਲਾਇਆ ਸਾਧ ਕੈ ਸਤ ਸੰਗੀਆ ॥
 ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਸਗਲ ਪੂਰੀ ਪ੍ਰਿਅ ਅੰਕਿ ਅੰਕੁ ਮਿਲਾਈ ॥
 ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਸੁਖ ਸੁਖੇਦੀ ਸਾ ਮੈ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਪਾਈ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥

ਤਾਲ ਤਲਵਾੜਾ (ਅਸਬਾਈ)

+	0	+	0
ਸ ਗਮ ਯਾ ਰਸ	ਪ ਪਮ ਧੁ ਪ ਵੇ ਸ਼ ਨਿ ਤ	ਪ ਪਮ ਗ ਮ ਸ਼ ਸੁ ਖ ਸੁ	ਗ ਰੁ ਸ — ਖੇ ਸ ਦੀ ਸ
ਸ — ਸ ਗਮ ਸ਼ ਸ ਯਾ ਰਸ	ਪ ਪਮ ਧੁ ਪ ਵੇ ਸ਼ ਨਿ ਤ	ਪ ਪਮ ਗ ਮ ਸ਼ ਸੁ ਖ ਸੁ	ਗ ਰੁ ਸ — ਖੇ ਸ ਦੀ ਸ
ਸ — ਨ ਸੰ ਸ਼ ਸ ਸਾ ਮੈ	ਨ ਧੁ ਪ — ਪਾ ਸ਼ ਈ ਸ਼	ਪ — ਪਮ ਗਮ ਸ਼ ਸ ਯਾਸ਼ ਰ	ਪਮ ਗਮ ਗ — ਵੇਸ਼ ਸ਼ ਸ਼ ਸ
ਗ — ਨ ਸੰ ਸ਼ ਸ ਸਾ ਮੈ	ਨ ਧੁ ਪ — ਪਾ ਸ਼ ਈ ਸ਼	ਪ — ਪਮ ਗਮ ਸ਼ ਸ ਯਾਸ਼ ਰ	ਪਮ ਗਮ ਗ ਰੁ ਵੇਸ਼ ਸ਼ ਸ਼ ਸ
ਸ — — ਗਮ ਸ਼ ਸ ਯਾ ਰਸ	ਪ ਪਮ ਧੁ ਪ ਵੇ ਸ਼ ਨਿ ਤ	ਪ ਪਮ ਗ ਮ ਸ਼ ਸੁ ਖ ਸੁ	ਗ ਰੁ ਸ — ਖੇ ਸ ਦੀ ਸ
ਸ ਸ਼			

ਅੰਤਰਾ

ਗ ਮਪ ਵਰੁ ਲੋ	ਨ — ਸ — ੜੀ ਟ ਦਾ ਟ	ਸ — ਗ — ਰੁਸ ਟ ਟ ਆਟ ਟਟ	ਨ ਰੁ ਸ — ਇਆ ਟ ਟ ਟ
ਸ — ਗ ਮਪ ਟ ਟ ਵਰੁ ਲੋ	ਨ — ਸ — ੜੀ ਟ ਦਾ ਟ	ਸ — ਗ — ਰੁਸ ਟ ਟ ਆਟ ਟਟ	ਨ ਰੁ ਸ — ਇਆ ਟ ਟ ਟ
ਸ — ਨ ਨਸ ਟ ਟ ਵ ਜੀਵਾ	ਨ ਧੁ ਪ — ਧਾ ਟ ਈ ਟ	ਪ — ਪਮ ਗਸ ਟ ਟ ਯਾਟ ਟਰ	ਪਮ ਗਮ ਗ — ਵੇਟ ਟਟ ਟ ਟ
ਗ — ਨ ਨਸ ਟ ਟ ਵ ਜੀਵਾ	ਨ ਧੁ ਪ — ਧਾ ਟ ਈ ਟ	ਪ — ਪਮ ਗਸ ਟ ਟ ਯਾਟ ਟਰ	ਪਮ ਗਮ ਗ — ਵੇਟ ਟਟ ਟ ਟ
ਸ — — ਗਮ ਟ ਟ ਯਾ ਰਟ	ਪ ਪਮ ਧੁ ਪ ਵੇ ਟਟ ਨਿ ਤ	— — ਮਗ —ਮ ਟ ਸੁ ਟਖ ਟਸੁ	ਗ ਰੁ ਸ — ਖੇ ਟ ਦੀ ਟ
ਸ ਟ			

ਨੋਟ : ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ । ਅੰਤਰੇ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਤੁਕ ਦਾ ਮੁਕਾ (ਗ) ਤੇ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ (ਸ) ਤੇ ਦੂਸਰੀ ਤੁਕ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੀ ਮੁਕਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਦੋਨੋਂ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਆਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ।

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪, ਪੰਨਾ ੬੯੭

ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਕਛੁਅ ਨ ਜਾਨਹ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੇਰੇ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ਇਆਨਾ ॥
ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਦੀਜੈ ਮਤਿ ਉਤਮ ਕਰਿ ਲੀਜੈ ਮੁਗਧੁ ਸਿਆਨਾ ॥ ੧ ॥
ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਆਲਸੀਆ ਉਘਲਾਨਾ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਨਿ ਮਿਲਾਇਓ ਗੁਰੁ ਸਾਧੂ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਕਪਟ ਖੁਲਾਨਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਗੁਰ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਹੀਅਰੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਨਾਮੁ ਪਰਾਨਾ ॥
ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮਰਿ ਜਾਈਐ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਜਿਉ ਅਮਲੀ ਅਮਲੀ ਲੁਭਾਨਾ ॥ ੨ ॥
ਜਿਨ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਹਰਿ ਕੇਰੀ ਤਿਨ ਧੁਰਿ ਭਾਗ ਪੁਰਾਨਾ ॥
ਤਿਨ ਹਮ ਚਰਣ ਸਰੋਵਹ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਜਿਨ ਹਰਿ ਮੀਠ ਲਗਾਨਾ ॥ ੩ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰੀ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰਿ ਜਨੁ ਬਿਛੁਰਿਆ ਚਿਰੀ ਮਿਲਾਨਾ ॥
ਧਨੁ ਧਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਿਸੁ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥

ਤਿੰਨਤਾਲ (ਅਸਥਾਈ)

+	2	0	3
			ਸ — ਗ ਮ ਮੇ ਰਾ ਮ ਨੁ
ਪਮ ਗਮ ਪਮ ਮ— ਆਸ ਲਸੀ ਆਸ ਝ	ਗ — ਗ ਮ ਝ ਝ ਉ ਘ	ਗ ਰੁ ਸ ਨੁ ਲਾ ਝ ਨਾ ਝ	ਸ — ਗ ਮ ਮੇ ਰਾ ਮ ਨੁ
ਪਮ ਗਮ ਪਮ ਮ— ਆਸ ਲਸੀ ਆਸ ਝ	ਗ — ਗ ਮ ਝ ਝ ਉ ਘ	ਗ ਰੁ ਸ ਨੁ ਲਾ ਝ ਨਾ ਝ	ਸ — ਗ ਮ ਮੇ ਰਾ ਮ ਨੁ
ਪਮ ਗਮ ਪਮ ਸ ਆਸ ਲਸੀ ਆਸ ਝ	ਗ — ਗ ਮ ਝ ਝ ਉ ਘ	ਗ ਰੁ ਸ — ਲਾ ਝ ਨਾ ਝ	— ਗ —ਰੁ ਰੁਸ ਝ ਹ ਰਿਹ ਰਿਹ
ਨੁ ਰੁ ਸ — ਆ ਝ ਨਿ ਮਿ	ਪ ਮ ਗ ਮ ਲਾ ਇਓ ਗੁ ਰੁ	ਧ ਨ ਸੰ — ਸਾ ਝ ਧੁ ਝ	ਨ — ਸੰ — ਮਿਲਿ ਸਾ ਝ ਧੁ
ਨ ਧੁ ਪ — ਕ ਧ ਟ ਖੁ	ਪਮ ਗਮ ਪਮ ਗਮ ਲਾਸ ਝ ਝ ਝ ਝ	ਗ ਰੁ ਸ ਨੁ ਨਾ ਝ ਝ ਝ	— ਸ —ਗ —ਮ ਝ ਮੇ ਰਾਮ ਨੁ
ਪ ਆਲਸੀਆਂ,			

ਅੰਤਰਾ

			ਗ — ਮ ਪ ਹਮ ਬਾ ਰਿ ਕ
ਨ — ਸੰ — ਕ ਛੁ ਅ ਨ	— — ਨ ਰੁ ਜਾ ਝ ਨ ਹ	ਸੰ — — — ਗ ਤਿ ਮਿ ਤਿ	— ਗ ਮ —ਪ ਝ ਹਮ ਬਾ ਰਿਕ
ਨ — ਸੰ — ਕ ਛੁ ਅ ਨ	— — ਨ ਰੁ ਜਾ ਝ ਨ ਹ	ਸੰ — — — ਗ ਤਿ ਮਿ ਤਿ	ਨ — ਸੰ — ਤੇਰੇ ਮੁ ਰ ਖ

ਨ ਧੁ ਪ —	ਪ ਮ ਗ ਮ	ਪ ਮ ਗ —	ਗ — ਮ ਪ
ਮੁ ਗ ਧ ਇ	ਆ ਟ ਟ ਟ	ਟ ਟ ਨਾ ਟ	ਹਰਿ ਕਿਰ ਪਾ ਟ
ਨ — ਸ —	ਸ — ਨ ਰੁ	ਸ — — —	ਗ — ਮ ਪ
ਧਾ ਟ ਰਿ ਟ	ਦੀ ਜੈ ਮ ਤਿ	ਉ ਟ ਤ ਮ	ਹਰਿ ਕਿਰ ਪਾ ਟ
ਨ — ਸ —	ਸ — ਨ ਰੁ	ਸ — — —	ਨ — ਸ —
ਧਾ ਟ ਰਿ ਟ	ਦੀ ਜੈ ਮ ਤਿ	ਉ ਟ ਤ ਮ	ਕਰਿ ਲੀ ਟ ਜੈ
ਨ ਧੁ ਪ —	ਪਮ ਗਮ ਪਮ ਗਮ	ਗ ਹੁ ਸ ਨ	— ਸ — ਗ — ਮ
ਮੁ ਗ ਧੁ ਸਿ	ਆਟ ਟਟ ਟਟ ਟਟ	ਨਾ ਟ ਟ ਟ	ਟ ਮੇ ਰਾਮ ਟਨੁ
ਪ			
ਆਲਸੀਆ			

ਨੋਟ : ਇਸ ਸਬਦ ਦੀਆਂ ਥਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ । ਇਸ ਗੀਤ ਦਾ 'ਹਰਿ ਜੂ ਰਾਖ ਲੇਹੁ ਪਤਿ ਮੇਰੀ' ਨਾਲੋਂ ਕੁਝ ਫਰਕ ਹੈ । ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਨੁਟੇਸ਼ਨ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ।

ਜੈਤਸਰੀ (ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ), ਪੰਨਾ ੭੧੦

ਨਾਥ ਕਛੂਅ ਨ ਜਾਨਉ ॥
ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਕੇ ਹਾਥਿ ਬਿਕਾਨਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਤੁਮ ਕਹੀਅਤ ਹੋ ਜਗਤ ਗੁਰ ਸੁਆਮੀ ॥
ਹਮ ਕਹੀਅਤ ਕਲਿਜੁਗ ਕੇ ਕਾਮੀ ॥ ੧ ॥
ਇਨ ਪੰਚਨ ਮੇਰੇ ਮਨੁ ਜੁ ਬਿਗਾਰਿਓ ॥
ਪਲੁ ਪਲੁ ਹਰਿ ਜੀ ਤੇ ਅੰਤਰੁ ਪਾਰਿਓ ॥ ੨ ॥
ਜਤ ਦੇਖਉ ਤਤ ਦੁਖ ਕੀ ਰਾਸੀ ॥
ਅਜੋ ਨ ਪਤਾਇ ਨਿਗਮ ਭਏ ਸਾਖੀ ॥ ੩ ॥
ਗੋਤਮ ਨਾਰਿ ਉਮਾਪਤਿ ਸੁਆਮੀ ॥
ਸੀਸੁ ਧਰਨਿ ਸਹਸ ਭਗ ਗਾਮੀ ॥ ੪ ॥
ਇਨ ਦੂਤਨ ਖਲੁ ਬਧੁ ਕਰਿ ਮਾਰਿਓ ॥
ਬਡੇ ਨਿਲਾਜੁ ਅਜਹੂ ਨਹੀ ਹਾਰਿਓ ॥
ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਕਹਾ ਕੈਸੇ ਕੀਜੈ ॥ ੫ ॥
ਬਿਨੁ ਰਘੁਨਾਥ ਸਰਨਿ ਕਾ ਕੀ ਲੀਜੈ ॥

ਤਾਲ ਚੰਚਲ (ਅਸਥਾਈ)

+	2	0	3
	ਸ — ਗ ਮ (ਜੀ) ॥ ॥ ॥	ਪ ਧੁ ਪ ਨਾ ॥ ॥ ॥	ਪ ਮ ਗ ਮ ਬ ॥ ॥ ॥
ਪ ਮ ਗ ॥ ॥ ॥	ਗ — ਮ ਕ ॥ ਫੁਅ ਨ	ਗ ਰੁ — ਜਾ ॥ ॥ ॥	ਸ — — — ਨ ਉ ॥ ॥ ॥
ਸ — — ॥ ॥ ॥	— ਸ ਗ ਮ ॥ (ਜੀ) ॥ ॥	ਪ ਧੁ ਪ ਨਾ ॥ ॥ ॥	ਪ ਮ ਗ ਮ ਬ ॥ ॥ ॥
ਪ ਮ ਗ ॥ ॥ ॥	ਗ — ਮ ਕ ॥ ਫੁਅ ਨ	ਗ ਰੁ — ਜਾ ॥ ॥ ॥	ਸ — — — ਨ ਉ ॥ ॥ ॥
ਸ — — ॥ ॥ ॥	ਗ — ਮ ਪ ਮ ਨੁ ਮਾ ॥	ਨ — — ਇਆ ॥ ॥ ॥	ਸ — — — ਕੈ ॥ ॥ ॥
ਨ — — ॥ ॥ ॥	ਸ ਨ ਧੁ ਪ ਹਾ ॥ ਬਿ ਬਿ	ਪ ਮ ਗ ਕਾ ॥ ॥ ॥	ਪ ਮ ਗ — ॥ ॥ ਨ ਉ
ਗ — — ॥ ॥ ॥	ਗ — ਮ ਪ ਮ ਨੁ ਮਾ ॥	ਨ — — ਇਆ ॥ ॥ ॥	ਸ — — — ਕੈ ॥ ॥ ॥
ਨ — — ॥ ॥ ॥	ਸ ਨ ਧੁ ਪ ਹਾ ॥ ਬਿ ਬਿ	ਪ ਮ ਗ ਕਾ ॥ ॥ ॥	ਪ ਮ ਗ ਰੁ ॥ ॥ ਨ ਉ
ਸ — — ॥ ॥ ॥	ਸ — ਗ ਮ (ਜੀ) ॥ ॥ ॥	ਪ ਧੁ ਪ ਨਾ ॥ ॥ ॥	ਪ ਮ ਗ ਮ ਬ ॥ ॥ ॥
ਪ ਮ ਗ ॥ ॥ ॥	ਗ — ਮ ਕ ॥ ਫੁਅ ਨ	ਗ ਰੁ — ਜਾ ॥ ॥ ॥	ਸ — — — ਨ ਉ ॥ ॥ ॥
ਸ ॥			

ਅੰਤਰਾ

	ਗ — ਮ ਪ ਤੁ ਮ ਕ ਹੀ	ਨ — — ਅ ਤ ਟ	ਸ — — — ਹੋ ਟ ਟ ਟ
ਸ — — ਟ ਟ ਜ	ਗ — ਹੁੰ ਸ ਗ ਤ ਗੁ ਰ	ਨ ਹੁੰ — ਸੁ ਆ ਟ	ਸ — — — ਮੀ ਟ ਟ ਟ
ਸ — — ਟ ਟ ਟ	ਗ — ਮ ਪ ਤੁ ਮ ਕ ਹੀ	ਨ — — ਅ ਤ ਟ	ਸ — — — ਹੋ ਟ ਟ ਟ
ਸ — — ਟ ਟ ਜ	ਗ — ਹੁੰ ਸ ਗ ਤ ਗੁ ਰ	ਨ ਹੁੰ — ਸੁ ਆ ਟ	ਸ — — — ਮੀ ਟ ਟ ਟ
ਸ — — ਟ ਟ ਟ	ਗ — ਹੁੰ ਸ ਹ ਮ ਕ ਹੀ	ਨ ਸ ਹੁੰ ਅ ਤ ਟ	ਸ — — — ਟ ਟ ਟ ਟ
ਨ — — ਕ ਲਿ ਟ	ਸ ਨ ਧੁ ਪ ਜੁ ਗ ਕੋ ਟ	ਪ ਮ ਗ ਕਾ ਟ ਟ	ਪ ਮ ਗ ਰੁ ਟ ਟ ਮੀ ਟ
ਸ — — ਟ ਟ ਟ	ਸ — ਗ ਮ (ਜੀ) ਟ ਟ ਟ	ਪ ਧੁ ਪ ਨਾ ਟ ਟ	ਪ ਮ ਗ ਮ ਬ ਟ ਟ ਟ
ਪ ਮ ਗ ਟ ਟ ਟ	ਗ — — ਮ ਕ ਟ ਫੁਅ ਨ	ਗ ਰੁ — ਜਾ ਟ ਟ	ਸ — — — ਨ ਉ ਟ ਟ
ਸ ਟ			

ਨੋਟ : ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ ।

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫, ਵਾਰ ਸਲੋਕਾ ਨਾਲਿ

ਸਲੋਕ, ਪੰਨਾ ੭੦੫-੬

ਆਦਿ ਪੂਰਨ ਮਧਿ ਪੂਰਨ ਅੰਤਿ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰਹ ॥

ਸਿਮਰੰਤਿ ਸੰਤ ਸਰਬਤ੍ਰ ਰਮਣੇ ਨਾਨਕ ਅਘਨਾਸਨ ਜਗਦੀਸੁਰਹ ॥ ੧ ॥

ਪੇਖਨ ਸੁਨਨ ਸੁਨਾਵਨੇ ਮਨ ਮਹਿ ਦ੍ਰਿੜੀਐ ਸਾਚੁ ॥

ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸਰਬਤ੍ਰ ਮੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਚੁ ॥ ੨ ॥

ਪੜਤਾਲ, ਚਾਰਤਾਲ (ਅਸਥਾਈ)

+	0	2	0	3	4
ਸ ਸੰ	— ਨ	ਧੁ ਪ	ਪਮ ਗਮ	ਪਮ ਗ	ਰੁ ਸ
ਆ ਟ	ਦਿ ਪੂ	ਰ ਨ	ਮਸ਼ ਸ਼	ਧਿਸ਼ ਪੂ	ਰ ਨ
ਸ ਸੰ	— ਨ	ਧੁ ਪ	ਸਸ਼ —ਨ	ਧੁਪ ਪਮਗਮ	ਪਮਗਰੁ ਰੁਸ
ਆ ਟ	ਦਿ ਪੂ	ਰ ਨ	ਅਸ਼ ਦਿਪੂ	ਰਨ ਮਸ਼ਸ਼	ਧਿਸ਼ਪੂਸ਼ ਰਨ
ਨੁ ਰੁ	ਸ ਗ	ਰੁ ਸ	ਪਮ ਗਮ	ਪਮ ਗ	ਰੁ ਸ
ਅੰ ਟ	ਤਿ ਪੂ	ਰਨ ਪਰ	ਮੇਸ਼ ਸ਼	ਸ਼ਸ਼ ਰ	ਹ ਟ
ਨੁ ਰ	ਸ ਗ	ਰੁ ਸ	ਪਮ ਗਮ	ਪਮ ਗ	ਰੁ ਸ
ਅੰ ਟ	ਤਿ ਪੂ	ਰਨ ਪਰ	ਮੇਸ਼ ਸ਼	ਸ਼ਸ਼ ਰ	ਹ ਟ
ਸ					
ਆਦਿ					

ਅੰਤਰਾ (ਚਾਰਤਾਲ)

								ਗ ਸਿਮ	
ਗ	ਮ	ਪ	ਨ	ਸ	—	ਗ	—	ਰੁ'ਸ	ਨਰੁ'
ਰੈ	ੜ	ਤਿ	ਸੰ	ਤ	ਸਰ	ਬ	ੜ	ਰੁ'ਸ	ਰਮ
								ਸ	—
ਗ	ਮ	ਪ	ਨ	ਸ	—	ਗ	—	ਰੁ'ਸ	ਨਰੁ'
ਰੈ	ੜ	ਤਿ	ਸੰ	ਤ	ਸਰ	ਬ	ੜ	ਰੁ'ਸ	ਰਮ
								ਸ	—
ਰੁ'	ਨ	ਧੁ	ਪ	—	—	ਪਮ	ਗਮ	ਪਮ	ਗ
ਨਾ	ਨਕ	ਅਘ	ਨਾ	ਸਨ	ਜਗ	ਦੀੜ	ੜੜ	ੜੜ	ਸੁ
								ਰੁ	ਸ
								ਰ	ਹ
ਸ									
ਆਦਿ									

ਦੂਸਰਾ ਅੰਤਰਾ (ਇਕਤਾਲਾ)

ਗ	—	ਮ	—	ਪ	—	ਨ	—	ਸ	—	—	—
ਪੈ	ੜ	ਖ	ੜ	ਨ	ੜ	ਸੁ	ਨ	ਨ	ੜ	ੜ	ੜ
ਸ	—	ਗ	—	ਰੁ'	ਸ	ਨ	ਰੁ'	ਸ	—	—	—
ੜ	ਸੁ	ਨਾ	ੜ	ੜ	ਵ	ਨੋ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
ਗ	—	—	ਰੁ'	—	ਸ	ਨ	—	ਰੁ'	ਸ	—	—
ਮ	ੜ	ਨ	ਮ	ਹਿ	ੜ	ਦਿ	ੜ	ਕੀ	ਐ	ੜ	ੜ
ਨ	—	ਸ	—	ਧੁ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰੁ	ਸ	—	—
ਸਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਚੁ	ੜ
ਗ	—	ਮ	—	ਪ	—	ਨ	—	ਨ	ਸ	—	—
ਪੂ	ੜ	ਰਿ	ੜ	ੜ	ਰ	ਹਿਓ	ੜ	ੜ	ਸ	ੜ	ਰ
ਗ	—	ਰੁ'	—	ਸ	—	ਨ	—	ਰੁ'	ਸ	—	—
ਬ	ੜ	ੜ	ੜ	ਤੂ	ੜ	ਮਹਿ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ

ਗ	—	।	—	ਪ	—	ਨ	—	—	ਸੰ	—	—
ਪੁ	ਫ	ਮ	ਫ	ਫ	ਰ	ਹਿਓ	ਫ	ਫ	ਸ	ਫ	ਰ
ਗ	—	ਹੁੰ	—	ਸੰ	—	ਨ	—	ਹੁੰ	ਸੰ	—	—
ਬ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫੁ	ਫ	ਮਹਿ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ
ਗ	—	—	ਹੁੰ	—	ਸੰ	ਨ	—	ਹੁੰ	ਸੰ	—	—
ਨਾ	—	ਫ	ਨ	ਫ	ਕ	ਹ	ਫ	ਹਿ	ਰੰ	ਫ	ਗਿ
ਨ	—	ਸੰ	ਨ	ਧੁ	ਪ	।	—	ਰੁ	ਸ	—	—
ਰਾ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ	ਫ	ਮ	ਗ	ਫ	ਫ	ਚੁ	ਫ
ਸ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ਆਦਿ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

ਨੋਟ : ਇਸ ਰਾਗ ਦੀ ਪਉੜੀ 'ਪਉੜੀ ਤੇ ਧੁਨੀਆਂ ਸਿਰਲੇਖ' ਹੇਠ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ।

ਰਾਗ ਟੋਡੀ

ਰਾਗ ਟੋਡੀ

ਟੋਡੀ ਅੰਗ
ਸੰਪੂਰਣ

ੴ ਵਾਦੀ
ਗੁ ਸੰਵਾਦੀ

ਸਮਾਂ ਦਿਨ ਦੂਜਾ ਪਹਿਰ
੫ ਆਰੋਹੀ ਵਿਚ ਘੱਟ ਲਗਣੀ ਹੈ

ਆਰੋਹੀ : ਸ ਰੁ ਗੁ ਮ ਪ ਧੁ ਨ ਸੰ

ਅਵਰੋਹੀ : ਸੰ ਨ ਧੁ ਪ ਮ ਗੁ ਰੁ ਸ

ਆਲਾਪ : ਧੁਧ, ਪ, ਮ, ਗੁ, ਰੁ, ਸ, ਨਧੁਧ, ਨਸ, ਨਧੁਪ, ਮਧੁ ਨਸ, ਸ ਰੁ ਗੁ, ਮਗੁਮਪ,

ਧੁਧਪ, ਮਰਗੁ, ਮਧੁਨਸ, ਸਰੰਗੁਰੰਸੰ, ਨਧੁਪ, ਮਪ, ਧੁਮਗੁ ਨ, ਮਧੁ

ਨ ਧੁ ਪ, ਮਪਧੁਮਗੁ, ਨ ਮਧੁ, ਪ, ਮਗੁ, ਧੁ, ਗੁ, ਰੁਗੁ ਰੁਸ

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫, ਪੰਨਾ ੭੧੬

ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ਪਗ ਕੀ ਧੂਰਿ ॥

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਨਮੋਹਨ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਰੀ ਲੋਚਾ ਪੂਰਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਦਹਦਿਸ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਜਸੁ ਤੁਮਰਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ॥

ਜੋ ਤੁਮਰਾ ਜਸੁ ਗਾਵਹਿ ਕਰਤੇ ਸੇ ਜਨ ਕਬਹੂ ਨ ਮਰਤੇ ਝੂਰਿ ॥ ੧ ॥

ਧੰਧ ਬੰਧ ਬਿਨਸੇ ਮਾਇਆ ਕੇ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਮਿਟੇ ਬਿਸੂਰ ॥

ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਭੋਗ ਇਸੁ ਜੀਅ ਕੇ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਜਾਨੇ ਕੂਰ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ੨੩

ਤਿੰਨਤਾਲ (ਅਸਥਾਈ)

+	2	0	3
	ਧੁ — —	ਮ ਗੁ ਰੁ ਗੁ	ਰੁ ਸ ਨੁ ਸ
	ਧੁ ੨ ਰਿ	ਪੁ ਭ ਤੇ ਰੇ	ਪ ਗ ਕੀ ੨
ਗੁ — — —	— ਧੁ — —	ਮ ਗੁ ਰੁ ਗੁ	ਰੁ ਸ ਨੁ ਸ
ਧੁ ੨ ੨ ਰਿ	੨ ਧੁ ੨ ਰਿ	ਪੁ ਭ ਤੇ ਰੇ	ਪ ਗ ਕੀ ੨

ਗੁ — — — ਧੁ ਟ ਟ ਟ	ਰੁ — ਸ — ਟ ਟ ਰਿ ਟ	— ਨੁ — ਸ ਟ ਦੀ ਨ ਦਇ	ਗੁ — — — ਆ ਟ ਲ ਪ੍ਰੀ
। ਮ ਗੁ ਮ ਗੁ ਤ ਮ ਮ ਨ	ਰੁ — ਸ — ਮੋ ਟ ਹ ਨ	— ਨੁ — ਸ ਟ ਦੀ ਨ ਦਇ	ਗੁ — — — ਆ ਟ ਲ ਪ੍ਰੀ
। ਮ ਗੁ ਮ ਗੁ ਤ ਮ ਮ ਨ	ਰੁ — ਸ — ਮੋ ਟ ਹ ਨ	— ਪੁ — — ਟ ਕਹਿ ਕਿ ਰ	। ਮ — ਪੁ ਪੁ ਪਾ ਟ ਮੇ ਰੀ
ਧੁ — — ਧੁ ਗੁ — — ਗੁ ਲੋ ਟ ਟ ਚਾ	ਗੁ — — — ਧੁ — — ਟ ਪੁ ਟ ਰਿ	। ਮ ਗੁ ਰੁ ਗੁ ਪੁ ਭ ਤੇ ਰੇ	ਰੁ ਸ ਨੁ ਸ ਪ ਗ ਕੀ ਟ
ਗ ਧੁਰਿ			

ਅੰਤਰਾ

		ਪ — ਮ ਦਹ ਦਿ ਸ	ਨ ਧ — ਨ — ਰ ਟ ਵਿ ਰਹਿ
ਸੰ — ਰੁੰ ਸੰ ਆ ਟ ਜ ਸੁ	ਨ — ਸੰ — ਤੁ ਮ ਰਾ ਟ	— ਪ — ਮ ਟ ਦਹ ਦਿ ਸ	ਨ ਧੁ — ਨ — ਰ ਟ ਵਿ ਰਹਿ
ਸੰ — ਰੁੰ ਸੰ ਆ ਟ ਜ ਸੁ	ਨ — ਸੰ — ਤੁ ਮ ਰਾ ਟ	ਨ — ਧੁ — — ਟ ਅੰ ਤ ਰ	ਨ — ਸੰ — ਜਾ ਟ ਮੀ ਟ
ਸੰ ਗੁੰ — — ਟ ਸ ਦਾ ਹ	ਰੁੰ — ਸੰ — ਜੁ ਟ ਰਿ ਟ	— ਸੰ — — ਟ ਜੋ ਤੁ ਮ	ਨ ਧੁ — ਪ — ਰਾ ਟ ਜ ਸੁ
। ਮ ਗੁ — ਰੁ ਗਾ ਟ ਵ ਹਿ	ਗੁ ਰੁ ਸ — ਕ ਰ ਤੇ ਟ	— ਪ — ਮ ਟ ਸੇ ਜ ਨ	ਧੁ — ਨ — ਕ ਬ ਹੁ ਟ
ਨ ਸੰ — — ਨ ਮਰ ਤੇ ਟ ਗ ਧੁਰਿ	ਗੁ — — — ਧੁ — — ਟ ਝੁ ਟ ਰਿ	। ਮ ਗੁ ਰੁ ਗੁ ਪੁ ਭ ਤੇ ਰੇ	ਰੁ ਸ ਨੁ ਸ ਪ ਗ ਕੀ ਟ

ਨੋਟ : ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਆਖਰੀ ਚਰਣ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਉਣਾ ਹੈ ।

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੯

ਕਹਉ ਕਹਾ ਅਪਨੀ ਅਧਮਾਈ ॥
ਉਰਝਿਓ ਕਨਕ ਕਾਮਨੀ ਕੇ ਰਸ ਨਹ ਕੀਰਤਿ ਪ੍ਰਭ ਗਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਗ ਬੂਠੈ ਕਉ ਸਾਚੁ ਜਾਨਿ ਕੈ ਤਾ ਸਿਉ ਰੁਚ ਉਪਜਾਈ ॥
ਦੀਨ ਬੰਧ ਸਿਮਰਿਓ ਨਹੀ ਕਬਹੂ ਹੋਤ ਜੁ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ॥ ੧ ॥
ਮਗਨ ਰਹਿਓ ਮਾਇਆ ਮੈ ਨਿਸਦਿਨਿ ਛੁਟੀ ਨ ਮਨ ਕੀ ਕਾਈ ॥
ਕਹਿ ਨਾਨਕ ਅਬ ਨਾਹਿ ਅਨਤ ਗਤਿ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਨਾਈ ॥ ੨ ॥

ਤਿੰਨਤਾਲ

ਨੋਟ : ਇਹ ਸਬਦ 'ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ਪੰਗ ਕੀ ਧੂਰਿ' ਰੀਤ ਉਪਰ ਹੀ ਲਗਦਾ ਹੈ । ਨੁਟੇਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ।

ਦਾਰਿਦੁ ਦੇਖਿ ਸਭ ਕੋ ਹਸੈ ਐਸੀ ਦਸਾ ਹਮਾਰੀ ॥
ਅਸਟ ਦਸਾ ਸਿਧਿ ਕਰ ਤਲੈ ਸਭ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ੧ ॥
ਤੂ ਜਾਨਤ ਮੈ ਕਿਛੁ ਨਹੀ ਭਵ ਖੰਡਨ ਰਾਮ ॥
ਸਗਲ ਜੀਅ ਸਰਨਾਗਤੀ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜੋ ਤੇਰੀ ਸਰਨਾਗਤਾ ਤਿਨ ਨਾਹੀ ਭਾਰੂ ॥
ਊਚ ਨੀਚ ਤੁਮ ਤੇ ਤਰ ਆਲਜੁ ਸੰਸਾਰੂ ॥ ੨ ॥
ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਅਕਥ ਕਥਾ ਬਹੁ ਕਾਇ ਕਰੀਜੈ ॥
ਜੈਸਾ ਤੂ ਤੈਸਾ ਤੁਹੀ ਕਿਆ ਉਪਮਾ ਦੀਜੈ ॥ ੩ ॥ ੧ ॥
ਬਿਲਾਵਲ ਬਾਣੀ ਰਵਿਦਾਸ ਭਗਤ ਕੀ, ਪੰਨਾ ੮੫੮

ਰਾਗ ਟੋਡੀ ਤਾਲ ਆਡਾ ਚੋਤਾਲਾ

(ਅਸਥਾਈ)

×	2	0	3	0	4	0
					ਨੁ ਦਾ	ਸ ਰਿ
					ਸ	ਦੁ
ਪ	—	ਮਪਧੁ	ਪੁ	ਮ	ਗੁ	ਰੁ
ਦੇ	ਸ	ਸਸ	ਸ	ਖਿ	ਸ	ਭ
					ਨੁ	ਸ
					ਦਾ	ਰਿ
					ਸ	ਦੁ

ਪ	—	ਮਪਧੁ	ਧੁ	ਪੁ	ਮ	ਗੁ	ਰੁ	ਸ	—	ਨ	—	ਸ	—	—
ਦੇ	ੜ	ੜੜੜ	ੜ	ਖਿ	ੜ	ਸ	ਭ	ੜ	ਕੋ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
ਗੁ	—	ਰੁ	—	—	—	ਸ	—	—	ਪ	—	ਮ	ਪੁ	—	—
ਸੋ	ੜ	ੜ	ੜ	ਐ	ੜ	ਸੀ	ੜ	ੜ	ਦ	ਸਾ	(ਜੀ)	ੜ	ਹ	—
ਮ	ਗੁ	ਮ	ਗੁ	ਨ	ਪੁਮ	ਗੁਰੁ	ਸ	—	ਨ	—	ਸ	—	—	—
ਮਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜੜ	ੜੜ	ਰੀ	ੜ	ਦਾ	ੜ	ਰਿ	ੜ	ਦੁ	—
ਪ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ਦੇ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

ਅੰਤਰਾ ੧

ਸੰ	—	—	—	—	—	ਨ	ਨ	ਪੁ	ਪ	ਮ	ਪੁ	—	ਨ	—
ਸਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਸਿਧਿ	ੜ	ੜ	ੜ	ਅ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
ਗੁੰ	—	ਰੁੰ	—	ਗੁੰ	ਗੁੰ	ਸੰ	—	—	ਪ	ਮ	ਪੁ	ਨ	ਸੰ	—
ਲੇ	ੜ	ੜ	ੜ	ਰੁੰ	ਰੁੰ	ਸ	ੜ	ਭ	ਕ੍ਰਿ	ਪਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
ਮ	ਗੁ	ਮ	ਗੁ	ਨ	ਪੁਮ	ਗੁਰੁ	ਸ	—	ਨ	—	ਸ	—	—	—
ਮਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜੜ	ੜੜ	ਰੀ	ੜ	ਦਾ	ੜ	ਰਿ	ੜ	ਦੁ	—
ਪ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ਦੇ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

[illegible][illegible]

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

(ਦਾਰਿਦ੍ਰ ਦੇਖਿ ਸਭ ਕੋ ਹਸੈ)

ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਦੂਸਰੀ ਰੀਤ

ਤਿੰਨਤਾਲ (ਅਸਥਾਈ)

+	2	0	3
		ਗੁ ਰੁ ਸ ਦਾ ਰਿ ਦੁ	ਨ ਧੁ ਨ ਸ ਦੇ ਿ ਖਿ ਸ
ਗੁ ਗੁ ਰੁ — — ਭ ਕੋ ਿ ਹ	ਸ — — — ਸੈ ਿ ਿ ਿ	— ਗੁ ਰੁ ਸ ਿ ਦਾ ਰਿ ਦੁ	ਨ ਧੁ ਨ ਸ ਦੇ ਿ ਖਿ ਸ
ਗੁ ਗੁ ਰੁ — — ਭ ਕੋ ਿ ਹ	ਸ — — — ਸੈ ਿ ਿ ਿ	— ਗੁ — — ਿ ਐ ਿ ਸੀ	। ਮ — ਪ — ਦ ਸਾ ਿ ਹ
। ਗੁ । ਮ ਗੁ ਮ ਪ ਮਾ ਿ ਿ ਿ	। ਮ ਗੁ ਰੁ ਸ ਿ ਿ ਿ ਿ	— ਗੁ — — ਰੀ ਐ ਿ ਸੀ	। ਮ — ਪ — ਦ ਸਾ ਿ ਹ
। ਗੁ । ਮ ਗੁ ਮ ਪ ਮਾ ਿ ਿ ਿ	। ਮ ਗੁ ਰੁ ਸ ਿ ਿ ਿ ਿ	— ਗੁ ਰੁ ਸ ਰੀ ਦਾ ਰਿ ਦੁ	ਨ ਧੁ ਨ ਸ ਦੇ ਿ ਖਿ ਸ
ਗੁ ਭ			

ਅਤਿਰਾ

		ਪ — । ਅਸ ਟ ਦ	ਨ ਧੁ — ਨ — ਸਾ ਿ ਸਿ ਧਿ
ਨ ਸੰ ਰੁ ਸੰ ਿ ਕ ਰ ਤ	ਨ — ਸੰ — ਲੈ ਿ ਿ ਿ	— ਪ — । ਿ ਅਸ ਟ ਦ	ਨ ਧੁ — ਨ — ਸਾ ਿ ਸਿ ਧਿ
ਨ ਸੰ ਰੁ ਸੰ ਿ ਕ ਰ ਤ	ਨ — ਸੰ — ਲੈ ਿ ਿ ਿ	— ਧੁ — — ਿ ਸ ਿ ਭ	ਨ — ਸੰ — ਕ੍ਰਿ ਿ ਪਾ ਤੁ

ਗੁ — — —	ਗੁ — ਸ —	— ਧੁ — —	ਨ — ਸ —
ਮਾ ਟ ਟ ਟ	ਸ ਟ ਰੀ ਟ	ਸ ਸ ਟ ਭ	ਕ੍ਰਿ ਟ ਪਾ ਟ
ਸ ਨ ਧੁ ਪ	ਮ ਗੁ ਰੁ ਸ	— ਗੁ ਰੁ ਸ	ਨ ਧੁ ਨ ਸ
ਮਾ ਟ ਟ ਟ	ਸ ਟ ਟ ਟ	ਰੀ ਦਾ ਰਿ ਦੁ	ਦੇ ਟ ਖਿ ਸ
ਗੁ			
ਭ			

ਨੋਟ : ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ । ਇਕੱਠੀਆਂ ਦੋ ਦੋ ਤੁਕਾਂ ਹੀ ਪੜ੍ਹਨੀਆਂ ਹਨ ।

ਟੋਡੀ ਨਾਮ ਦੇਉ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੭੧੮

ਕਉਨ ਕੋ ਕਲੰਕੁ ਰਹਿਓ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਹੀ ॥
 ਪਤਿਤ ਪਵਿਤ ਭਏ ਰਾਮੁ ਕਹਤ ਹੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਰਾਮ ਸੰਗਿ ਨਾਮ ਦੇਵ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਤੀਗਿਆ ਆਈ ॥
 ਏਕਾਦਸੀ ਬ੍ਰਤ ਰਹੈ ਕਾਹੇ ਕਉ ਤੀਰਥ ਜਾਂਈ ॥ ੧ ॥
 ਭਨਤਿ ਨਾਮ ਦੇਉ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਸੁਮਤਿ ਭਏ ॥
 ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮੁ ਕਹਿ ਕੋ ਕੋ ਨ ਬੈਕੁਨਿ ਗਏ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥

ਚਾਰਤਾਲ ਧ੍ਰੁਪਤ (ਅਸਥਾਈ)

+	0	2	0	3	4
ਧੁ —	— ਨੁ	ਸ —	ਗੁ —	ਰੁ ਸ	— —
ਕਉ ਟ	ਨ ਕੋ	ਸ ਕ	ਲੰ ਟ	ਕੁ ਰ	ਹਿ ਓ
ਧੁ —	— ਨੁ	ਸ —	ਗੁ —	ਰੁ ਸ	— —
ਕਉ ਟ	ਨ ਕੋ	ਸ ਕ	ਲੰ ਟ	ਕੁ ਰ	ਹਿ ਓ
ਗੁ —	— ਮ	— ਗੁ	— ਮ	ਗੁ —	ਰੁ ਸ
ਰਾ ਟ	ਮ ਨਾ	ਸ ਮੁ	ਲੇ ਟ	ਤ ਹੀ	ਸ ਟ
ਗੁ —	— ਮ	— ਗੁ	— ਮ	ਗੁ —	ਰੁ ਸ
ਰਾ ਟ	ਮ ਨਾ	ਸ ਮੁ	ਲੇ ਟ	ਤ ਹੀ	ਸ ਟ
ਧੁ					
ਕਉਨ					

(ਇਹ ਅਸਥਾਈ ਦਾ ਹੀ ਹਿੱਸਾ ਹੈ)

ਪ	—	—	ਮ	ਗੁ	ਮ	ਪ	—	ਪੁ	ਪ	—	—
ਪ	ਤਿ	ੜ	ਤ	ੜ	ਪ	ਵਿ	ੜ	ਤ	ਭ	ੜ	ਏ
ਮ	ਗੁ	—	ਮ	ਪ	ਪੁ	ਮ	—	ਗੁ	—	ਰੁ	ਸ
ਰਾ	ੜ	ੜ	ਮੁ	ੜ	ਕ	ਹ	ੜ	ਤ	ਹੀ	ੜ	ੜ
ਪੁ											
ਕਉਨ											

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਮ	ਪੁ	ਨ	—	—	ਸੰ	—	ਰੁੰ	ਸੰ	—	—
ਰਾ	ੜ	ਮ	ਸੰ	ੜ	ਗਿ	ਨਾ	ੜ	ਮ	ਦੇ	ੜ	ਵ
ਪੁ	—	—	ਨ	ਸੰ	—	ਗੁੰ	—	ਰੁੰ	ਗੁੰ	ਰੁ	ਸ
ਜ	ਨ	ੜ	ਕਉ	ੜ	ਪੁ	ਤ	ੜ	ਗਿਆ	ਆ	ੜ	ਈ
ਪੁ	—	—	ਗੁੰ	ਰੁੰ	ਸੰ	ਨ	ਪੁ	—	ਪ	—	—
ਏਕਾ	ੜ	ਦ	ਸੀ	ੜ	ੜ	ਬੂ	ੜ	ਤੁ	ਰ	ੜ	ਹੈ
ਮ	ਗੁ	—	ਮ	ਪ	ਪੁ	ਮ	ਗੁ	ਗੁ	—	ਰੁ	ਸ
ਕਾ	ੜ	ੜ	ਹੈ	ੜ	ਕਉ	ਤੀ	ਰ	ਥ	ਜਾਂ	ੜ	ਈ
ਪੁ											
ਕਉਨ											

ਨੋਟ : ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ ।

ਇਸੇ ਗੀਤ ਨੂੰ ਚੜਵੀਂ ਲੈਅ ਵਿਚ ਗਾਇਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਇਹ ਇਕਤਾਲੇ ਦੀ ਗੀਤ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ ।

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫, ਪੰਨਾ ੭੧੬-੧੭

ਮਾਈ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੀ ਪਿਆਸ ॥

ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤਮ ਦਰਸਨ ਦੇਖਨ ਕਉ ਧਾਰੀ ਮਨਿ ਆਸ ॥
ਰਹਾਉ ॥

ਸਿਮਰਉ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਕਰਤੇ ਮਨ ਤਨ ਤੇ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਨਾਸ ॥

ਪੂਰਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੁਖਦਾਤੇ ਅਬਿਨਾਸੀ ਬਿਮਲ ਜਾਕੇ ਜਾਸ ॥ ੧ ॥

ਸੋਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੇਰੇ ਪੂਰ ਮਨੋਰਥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭੋਟੇ ਗੁਣਤਾਸ ॥

ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਸੂਖ ਮਨਿ ਉਪਜਿਉ ਕੋਟਿ ਸੂਰ ਨਾਨਕ ਪਰਗਾਸ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥ ੨੪

ਇਕਤਾਲਾ (ਅਸਥਾਈ)

+	0	2	0	3	4
			ਗੁ ਮ ਮ ਸ	ਗੁ ਮ ਰੇ ਮ	ਪ ਮ ਨ ਕੀ
ਪੁ — ਪਿਆ ਸ	ਪ ਮ ਸ ਮਾ	ਗੁ ਰੁ ਈ ਸ	ਗੁ ਮ ਮ ਸ	ਗੁ ਮ ਰੇ ਮ	ਪ ਮ ਨ ਕੀ
ਪੁ — ਪਿਆ ਸ	ਪ ਮ ਸ ਮਾ	ਗੁ — ਈ ਸ	ਰੁ ਗੁ ਇਕੁ ਖਿ	ਰ ਸ ਨ ਰਹਿ	— ਨ ਸ
ਪ ਮ ਕਉ ਬਿ	ਪੁ ਪ ਨ ਪ੍ਰੀ	— ਤ ਮ	ਨ ਸ ਦਰ ਸ	— ਨ ਦੇ	ਪੁ ਪ ਖਨ ਕਉ
ਮ ਗੁ ਧਾ ਰੀ	— ਰੁ ਮਨਿ ਆ	ਸ — ਸ ਸ	ਗੁ ਮ ਮ ਸ	ਗੁ ਮ ਰੇ ਮ	ਪ ਮ ਨ ਕੀ
ਪੁ ਪਿਆਸ					

ਅੰਤਰਾ

						ਪ	—	।	ਧੁ	ਨ	—
						ਸਿ	ਮ	ਮ	ਨਾ	ਮੁ	ਨਿ
ਸੰ	ਸੰ	ਰੁੰ	ਸੰ	—	—	ਪ	—	।	ਧੁ	ਨ	—
ਰੰ	ਨ ਜ	ਨ	ਕਰ	ਤੇ	ਫ	ਸਿ	ਮ	ਮ	ਨਾ	ਮੁ	ਨਿ
ਸੰ	ਸੰ	ਰੁੰ	ਸੰ	—	—	ਧੁ	—	—	ਨ	ਸੰ	—
ਰੰ	ਨ ਜ	ਨ	ਕਰ	ਤੇ	ਫ	ਮਨ	ਤ	ਨ	ਤੇ	ਸ	ਭਿ
ਗੁੰ	—	—	ਰੁੰ	ਸੰ	—	ਪ	—	।	ਧੁ	ਨ	—
ਕਿਲ	ਵਿ	ਖ	ਨਾ	ਸ	ਫ	ਪੂ	ਰ	ਨ	ਪਾ	ਫ	ਰ
ਸੰ	ਸੰ	ਰੁੰ	ਸੰ	—	—	ਪ	—	।	ਧੁ	ਨ	—
ਬ੍ਰਹ	ਮ	ਸੁਖ	ਦਾ	ਤੇ	ਫ	ਪੂ	ਰ	ਨ	ਪਾ	ਫ	ਰ
ਸੰ	ਸੰ	ਰੁੰ	ਸੰ	—	—	ਧੁ	—	—	ਨ	ਸੰ	—
ਬ੍ਰਹ	ਮ	ਸੁਖ	ਦਾ	ਤੇ	ਫ	ਅਭਿ	ਨਾ	ਸੀ	ਭਿ	ਮ	ਲ
ਗੁੰ	—	—	ਰੁੰ	ਸੰ	—	ਨ	ਧੁ	—	ਪ	—	—
ਜਾ	ਫ	ਕੋ	ਜਾ	ਸ	ਫ	ਅਭਿ	ਨਾ	ਸੀ	ਭਿ	ਮ	ਲ
।	ਗੁ	—	ਰੁ	ਸ	—	ਗੁ	।	ਗੁ	।	ਪ	।
ਮ	ਫ	ਕੋ	ਜਾ	ਫ	ਸ	ਮੇ	ਫ	ਰੇ	ਮ	ਨ	ਕੀ
ਧੁ											
ਪਿਆਸ											

ਨੋਟ : ਸਬਦ ਦੀਆਂ ਥਾਕੀ ਰੁਕਾਵਾਂ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ ।

ਕਥਿਤ (ਦਸਮ ਬਾਣੀ)

ਰੂਪ ਕੋ ਨਿਵਾਸ ਹੈਂ ਕਿ ਬੁਧਿ ਕੋ ਪ੍ਰਕਾਸ ਹੈਂ,
 ਕਿਸਿਧਤਾ ਕੋ ਬਾਸ ਹੈਂ, ਕਿ ਬੁਧਿ ਹੂੰ ਕੋ ਘਰੁ ਹੈਂ ॥
 ਦੇਵਨ ਕੇ ਦੇਵ ਹੈਂ, ਨਿਰੰਜਨ ਅਭੇਵ ਹੈਂ,
 ਅਦੇਵਨ ਕੋ ਦੇਵ ਹੈਂ ਕਿ ਸੁਧਤਾ ਕੋ ਸਰੁ ਹੈਂ ॥

ਜਾਨ ਕੋ ਬਚਯਾ ਹੈਂ, ਇਮਾਨ ਕੋ ਦਿਵਯਾ ਹੈਂ,
ਜਮ ਜਾਲ ਕੋ ਕਟਯਾ ਹੈਂ ਕਿ ਕਾਮਨਾ ਕਰੁ ਹੈਂ ॥
ਤੇਜ ਕੋ ਪ੍ਰਚੰਡ ਹੈਂ, ਅਖੰਡਨ ਕੋ ਖੰਡ ਹੈਂ,
ਮਹੀਪਨ ਕੋ ਮੰਡ ਹੈਂ, ਕਿ ਇਸਤ੍ਰੀ ਹੈਂ ਨ ਨਰ ਹੈਂ ॥ ੯ ॥ ੨੬੧ ॥

ਪੜਤਾਲ

ਚਾਰਤਾਲ (ਅਸਥਾਈ)

+	0	2	0	3	4
ਪੁ ਰੁ	— ੜ	— ਪ	— ਨਿ	ਮ ਵਾ	ਗੁ ੜ
ਪੁ ਰੁ	— ੜ	— ਪ	— ਨਿ	ਮ ਵਾ	ਗੁ ੜ
ਨ ਪੁ ਬੁ	— ਧਿ	— ੜ	ਨ ਕੋ	ਸ ਪੁ	ਗੁ ਕਾ
ਨ ਪੁ ਬੁ	— ਧਿ	— ੜ	ਨ ਕੋ	ਸ ਪੁ	ਗੁ ਕਾ
ਪ ਸਿ	— ਧ	ਪ ਮ	ਪੁ ਤਾ	ਨ ਬਾ	ਨ ਪੁ ਸ
ਮ ਬੁ	ਪੁ ੜ	— ਧਿ	— ਹੁੰ	ਪੁ ਗੁ ਘ	— ੜ
ਪੁ ਰੁਪ					

ਅੰਤਰਾ ਇਕਤਾਲਾ

ਪ	—	—	—	।	ਧ	—	—	ਨ	—
ਦੇ	ੜ	ਵ	ਨ	ਕੋ	ੜ	ਦੇ	ੜ	ਵ	ਹੈ
ਸ	—	—	—	ਕੁ	ਸ	—	—	—	—
ਰ	ੜ	ਜ	ਨ	ੜ	ਅ	ਭ	ੜ	ਵ	ਹੈ
ਧ	—	—	—	—	—	ਗੁ	—	—	ਰੁ
ਦੇ	ੜ	ਵ	ਨ	ਕੋ	ੜ	ਦੇ	ੜ	ਵ	ਹੈ
ਨ	—	—	ਧ	—	—	ਪ	—	—	—
ਸ	ੜ	ਧ	ਤਾ	ੜ	ਕੋ	ਸ	ਰੁ	ਹੈ	—
ਨ	—	—	ਧ	—	—	ਪ	—	—	—
ਦੇ	ੜ	ਵ	ਨ	ੜ	ਕੋ	ਦੇ	ੜ	ਵ	ਹੈ
।	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ਮ	—	ਗੁ	—	—	ਕੁ	ਸ	—	—	—
ਸੁ	ੜ	ਧ	ਤਾ	ੜ	ਕੋ	ਸ	ਰੁ	ਹੈ	ੜ
ਧ	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ਰੁਪ	—	—	—	—	—	—	—	—	—

ਸੰਚਾਰੀ

ਧ	—	—	ਨ	—	ਸ	—	—	—	—
ਜਾ	ੜ	ਨ	ਕੋ	ੜ	ਬ	ਚ	ੜ	ਯਾ	ੜ
ਗੁ	—	—	ਕੁ	—	ਸ	—	—	—	—
ਮਾ	ੜ	ਨ	ਕੋ	ੜ	ਦਿ	ਵ	ੜ	ਯਾ	ਹੈ
ਪ	—	—	—	।	—	—	—	—	—
ਜਾ	ੜ	ਲ	ਕੋ	ੜ	ਕ	ਟ	ੜ	ਯਾ	ੜ
ਧ	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ਗੁ	—	—	ਰੁ	—	—	—	—	ਸ	—
ਕਾ	ੜ	ਮ	ਨਾ	ੜ	ਕੋ	ਕ	ਰੁ	ਹੈ	ੜ

ਆਭੋਗ

ਪ	—	—	—	ਮ	—	ਪੁ	—	—	ਨ	—	—
ਤੇ	ੜ	ਜ	ਕੋ	ੜ	ਪੁ	ਚੋ	ੜ	ਭ	ਹੈ	ੜ	ਅ
ਸੰ	—	—	ਰੁ	—	ਸੰ	—	—	—	—	—	—
ਖੰ	ੜ	ਭ	ਨ	ੜ	ਕੋ	ਖੰ	ੜ	ਭ	ਹੈ	ੜ	ਮ
ਪੁ	—	—	—	—	—	ਗੁ	—	—	ਰੁ	ਸੰ	—
ਹੀ	ੜ	ਪ	ਨ	ਕੋ	ੜ	ਮੰ	ੜ	ਭ	ਹੈ	ੜ	ਕਿ
ਨ	—	—	ਪੁ	—	—	ਪ	—	—	—	—	—
ਇਸ	ਤੁੰ	ੜ	ਹੈ	ੜ	ਨ	ਨ	ੜ	ਰ	ਹੈ	ੜ	ਮ
ਨ	—	—	ਪੁ	—	—	ਪ	—	—	—	—	—
ਹੀ	ੜ	ਪ	ਨ	ੜ	ਕੋ	ਮੰ	ੜ	ਭ	ਹੈ	ੜ	ਕਿ
।	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ਮ	—	ਗੁ	—	—	ਰੁ	—	—	—	ਸ	—	—
ਇਸ	ਤੁੰ	ੜ	ਹੈ	ੜ	ਨ	ਨ	ੜ	ਰ	ਹੈ	ੜ	ੜ
ਪੁ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ਰੂਪ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

ਨੋਟ : ਇਸ ਸਾਰੀ ਹੀ ਰੀਤ (ਕਬਿਤ) ਦੀ ਨੁਟੇਸ਼ਨ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ । ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜਤਾਲ ਵਾਂਗੂ ਸਾਰੇ ਹੀ ਕਬਿਤ ਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ । ਇੱਥੇ ਸਿਰਫ ਇਕ ਹੀ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ।

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫, ਪੰਨਾ ੭੧੭

ਮਾਈ ਮਾਇਆ ਛਲੁ ॥

ਤ੍ਰਿਣ ਕੀ ਅਗਨਿ ਸੇਘ ਕੀ ਛਾਇਆ ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਹਝ ਕਾ ਜਲੁ ॥
ਰਹਾਉ ॥

ਛੋਡਿ ਸਿਆਨਪ ਬਹੁ ਚਤੁਰਾਈ ਦੁਇ ਕਰ ਜੋੜਿ ਸਾਧ ਮਗਿ ਚਲੁ ॥

ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਮਾਨੁਖ ਦੇਹ ਕਾ ਇਹੁ ਉਤਮ ਫਲੁ ॥ ੧ ॥

ਬੇਦ ਬਖਿਆਨ ਕਰਤ ਸਾਧੂ ਜਨ ਭਾਗ ਹੀਨ ਸਮਝਤ ਨਹੀਂ ਖਲੁ ॥

ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਰਾਚੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਦਹਨ ਭਏ ਮਲ ॥ ੨ ॥

੨ ॥ ੭ ॥ ੨੬

ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ (ਅਸਥਾਈ)

+	2	0	3
		ਮ ਮਾ	ਗੁ ਮ — ਪ ਈ ਮਾ ਟ ਦਿਆ
ਧੁ — — — ਛ ਟ ਟ ਟ	— — ਪ — ਟ ਟ ਲੁ ਟ	— — ਮ — ਟ ਟ ਮਾ ਟ	ਗੁ ਮ — ਪ ਈ ਮਾ ਟ ਦਿਆ
ਧੁ — — — ਛ ਟ ਟ ਟ	ਪ — — — ਲੁ ਟ ਟ ਟ	— ਪ — ਮ ਟ ਕੁ ਟ ਕੀ	ਧੁ ਪ — — ਅ ਗ ਨਿ ਮੇ
ਮ ਗੁ — ਰੁ ਟ ਘ ਕੀ ਟ	ਗੁ ਰੁ ਸ — ਛਾ ਟ ਦਿਆ ਟ	ਗੁ — ਮ — ਗੋ ਟ ਬਿ ਦ	ਧੁ — ਨ — ਭ ਜਨ ਬਿ ਨੁ
ਸੰ ਨ ਧੁ ਪ ਹ ਟ ਕਾ ਟ	ਮ ਗੁ ਰੁ ਸ ਜ ਟ ਲੁ ਟ	— — — ਗੁ ਟ ਟ ਟ ਮਾ	— ਮ — ਪ ਈ ਮਾ ਟ ਦਿਆ
ਧੁ ਛਲੁ			

ਅੰਤਰਾ

		ਪ — ਮ ਛੋ ਡਿ ਸਿ	ਧੁ — ਨ — ਆ ਟ ਨ ਪ
ਸੰ — ਰੁੰ ਸੰ ਬ ਹੁ ਚ ਤੁ	— — — — ਰਾ ਟ ਈ ਟ	— ਪ — ਮ ਟ ਛੋ ਡਿ ਸਿ	ਧੁ — ਨ — ਆ ਟ ਨ ਪ
ਸੰ — ਰੁੰ ਸੰ ਬ ਹੁ ਚ ਤੁ	— — — — ਰਾ ਟ ਈ ਟ	— ਧੁ — — ਟ ਦੁਇ ਕ ਰ	ਨ — ਸੰ — ਜੋ ਟ ਡਿ ਸਾ
ਗੁੰ — ਰੁੰ — ਟ ਧ ਮ ਗਿ	— — ਸੰ — ਚ ਟ ਲੁ ਟ	— ਸੰ — — ਟ ਸਿਮ ਰਿ ਸੁ	ਨ ਧੁ — ਪ — ਆ ਟ ਮੀ ਟ

ਮ ਗੁ — ਰੁ ਅੰ ਟ ਤ ਰ	ਗੁ ਰੁ ਸ — ਜਾ ਟ ਮੀ ਟ	ਗੁ — ਮ — ਮਾ ਟ ਨੁ ਖ	ਪੁ — ਨ — ਦੇ ਹ ਕਾ ਇਹੁ
ਸੰ ਨ ਪੁ ਪ ਉ ਟ ਤ ਮ	ਮ ਗੁ ਰੁ ਸ ਫ ਟ ਲੁ ਟ	— — — ਗੁ ਟ ਟ ਟ ਮਾ	— ਮ — ਪ ਈ ਮਾ ਟ ਇਆ
ਪੁ ਫਲੁ			

ਨੋਟ : ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ।

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫, ਘਰੁ ੨ ਦੁਪਦੇ, ਪੰਨਾ ੭੧੩

ਮਾਗਉ ਦਾਨੁ ਠਾਕੁਰ ਨਾਮ ॥

ਅਵਰੁ ਕਛੂ ਮੇਰੈ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲੈ ਮਿਲੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਗੁਣ ਗਾਮ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਰਾਜੁ ਮਾਲੁ ਅਨੇਕ ਭੋਗ ਰਸ ਸਗਲ ਤਰਵਰ ਕੀ ਛਾਮ ॥

ਧਾਇ ਧਾਇ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਕਉ ਧਾਵੈ ਸਗਲ ਨਿਰਾਰਥ ਕਾਮ ॥ ੧ ॥

ਬਿਨੁ ਗੋਬਿੰਦ ਅਵਰੁ ਜੇ ਚਾਹਉ ਦੀਸੈ ਸਗਲ ਬਾਤ ਹੈ ਖਾਮ ॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਰੇਨ ਮਾਗਉ ਮੇਰੇ ਮਨੁ ਪਾਵੈ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੬ ॥

ਰਾਗ ਟੋਡੀ ਝੱਪ ਤਾਲ (ਅਸਥਾਈ)

+	2	0	3
ਨਪੁ ਨ ਮਾਟ ਗਉ	ਸ — — ਦਾ ਟ ਨੁ	ਗੁ — ਠਾ ਕੁਰ	ਗੁ ਰੁ ਸ — ਨਾ ਟ ਮ
ਨਪੁ ਨ ਮਾਟ ਗਉ	ਸ — — ਦਾ ਟ ਨੁ	ਗੁ — ਠਾ ਕੁਰ	ਗੁ ਰੁ ਸ — ਨਾ ਟ ਮ
ਪ ਮ ਅਵ ਰੁ	ਮ ਪੁ ਪੁ — ਕ ਛੂ ਮੇਰੈ	ਨੁ ਪੁ ਸੰ ਗਿ	ਪੁ ਪ ਪ — ਨ ਚਾ ਲੈ

ਪ	ਮ	ਮ	ਪੁ	—	ਮ	ਗੁ	ਰੁ	ਸ	—
ਮਿ	ਲੇ	ਕ੍ਰਿ	ਪਾ	ਫ	ਗੁ	ਣ	ਗਾ	ਫ	ਮ
ਨੁਧੁ									
ਮਾ									

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਮ	ਪੁ	—	ਨ	ਸੰ	ਰੁੰ	ਸੰ	—
ਰਾ	ਚੁ	ਮਾ	ਲੁ	ਅਨੇ	ਕ	ਭੰਗ	ਰ	ਸ
ਪੁ	—	ਨ	ਨੁੰ	ਗੁੰ	—	ਰੁੰ	ਸੰ	—
ਸਗ	ਲ	ਤਰ	ਵਰ	ਛਾ	ਫ	ਫ	ਫ	ਮ
ਪ	ਮ	ਪੁ	—	ਨ	ਸੰ	ਰੁੰ	ਸੰ	—
ਧਾ	ਇ	ਧਾ	ਇ	ਬਹੁ	ਬਿਧਿ	ਕਉ	ਧਾ	ਵੇ
ਪੁ	—	ਨ	ਨੁੰ	ਗੁੰ	—	ਗੁੰ	ਸੰ	—
ਸਗ	ਲ ਨਿ	ਰਾ	ਰੁ	ਕਾ	ਫ	ਫ	ਫ	ਮ
ਨ	ਸੰ	ਨ	ਪੁ	ਮ	ਗੁ	ਰੁ	ਸ	—
ਸਗ	ਲ ਨਿ	ਰਾ	ਰ	ਕਾ	ਫ	ਫ	ਮ	ਫ
ਨੁਧੁ								
ਮਾ								

ਨੋਟ : ਬਾਕੀ ਦੋਨੋਂ ਤੁਕਾਂ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ ।

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫, ਪੰਨਾ ੭੧੩

ਸਤਿਗੁਰ ਆਇਓ ਸਰਣਿ ਤੁਹਾਰੀ ॥

ਮਿਲੈ ਸੂਖੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਸੋਭਾ ਚਿੰਤਾ ਲਾਹਿ ਹਮਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਅਵਰ ਨ ਸੂਝੈ ਦੂਜੀ ਠਾਹਰ ਹਾਰਿ ਪਰਿਓ ਤਉ ਦੁਆਰੀ ॥

ਲੇਖਾ ਛੋਡਿ ਅਲੇਖੇ ਛੁਟਹ ਹਮ ਨਿਰਗੁਨ ਲੇਹੁ ਉਥਾਰੀ ॥ ੧ ॥

ਸਦ ਬਖਸਿੰਦੁ ਸਦਾ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ਸਭਨਾ ਦੇਇ ਅਧਾਰੀ ॥

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸੰਤ ਪਾਛੈ ਪਰਿਓ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਇਹ ਬਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ੯

ਰਾਗ ਟੋਡੀ ਤਾਲ ਪੰਜਤਾਲ ਦੀ ਅਸਵਾਰੀ

(ਅਸਥਾਈ)

+	2	3	4	5
ਨੁਧੁ ਧੁਨੁ ਨੁ ਸਤਿ ਤਿਗੁ ਰ	ਸ — — — ਆ ਃ ਵਿਓ ਃ	— ਗੁ ਗੁਰੁ ਰੁ ਃ ਸਰ ਣਿਃ ਤੁ	ਗੁਰੁ ਸ ਹਾਃ ਃ	— — ਰੀ ਃ
ਨੁਧੁ ਧੁਨੁ ਨੁ ਸਤਿ ਤਿਗੁ ਰ	ਸ — — — ਆ ਃ ਵਿਓ ਃ	— ਗੁ ਗੁਰੁ ਰੁ ਃ ਸਰ ਣਿਃ ਤੁ	ਗੁਰੁ ਸ ਹਾਃ ਃ	— — ਰੀ ਃ
। ਮ । । ਗੁ ਗੁਮ ਮ ਮਿ ਲੇ ਃ	ਪ ਧੁ ਪ — ਸੂ ਃ ਖੁ ਃ	ਨ — ਧੁ ਪ ਨਾ ਮੁ ਹ ਰਿ	। ਮ ਧੁ ਪ — ਸੋ ਃ ਭਾ ਃ	— — ਭਾ ਃ
ਨ ਨਸੁ ਸੁ ਚਿੰ ਃਤਾ ਃ	ਨ ਧੁ ਪ — ਲਾ ਃ ਹਿ ਹ	। ਮ — ਗੁ ਰੁ ਮਾ ਃ ਃ ਃ	ਗੁਰੁ ਸ ਰੀਃ ਃ	— — ਃ ਃ
ਨੁਧੁ ਸਤਿ				

ਅੰਤਰਾ

ਪ — । ਅ ਵਰ ਨ	ਧੁ — ਨ — ਸ ਃ ਭੇ ਃ	— ਸੁ ਰੁੰ ਸੁੰ ਃ ਦੁ ਜੀ ਃ	— — ਠਾ ਃ	— — ਹ ਰ
ਧੁ — — ਹਾ ਃਤਿ ਃ	ਨ — ਸੁ — ਪ ਰਿ ਓ ਃ	ਗੁੰ — — — ਭਉ ਃ ਃ ਃ	ਗੁੰ ਰੁੰ ਦੁਆ ਃ	ਸੁੰ — ਰੀ ਃ
ਪ — । ਲੇ ਃਖਾ ਃ	ਧੁ — ਨ — ਛੁ ਃ ਡਿ ਃ	ਸੁੰ — ਰੁੰ ਸੁੰ ਅ ਲੇ ਭੇ ਃ	— — ਛੁ ਃ	— — ਟ ਹ

ਧੁ — —	ਨ — ਸ —	ਗੁੰ — — —	ਗੁੰ(ਰੁੰ) ਰੁੰ	ਸੰ —
ਹ ਅ ਽	ਨਿ ਰ ਗੁ ਨ	ਲੈ ਽ ਹੁ ਉ	ਬਾਝ ਽	ਰੀ ਽
ਨ ਨਸੰ ਸੰ	ਨ ਧੁ ਪ —	ਮ ਗੁ — ਰੁ	ਗੁਰੁ ਰੁ	ਸ —
ਹ ਅ ਽	ਨਿ ਰ ਗੁ ਨ	ਲੈ ਽ ਹੁ ਉ	ਬਾਝ ਽	ਰੀ ਽
ਨਧੁ				
ਸਤਿ				

ਨੋਟ : ਬਾਕੀ ਸਾਰੀਆਂ ਤੁਕਾਂ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ ।

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਟੋਡੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾਂ ਕ।

ਕੋਈ ਬੋਲੈ ਨਿਰਵਾ ਕੋਈ ਬੋਲੈ ਦੂਰਿ ॥
 ਜਲ ਕੀ ਮਾਛਲੀ ਚਰੈ ਖਜੂਰਿ ॥
 ਕਾਇ ਰੇ ਬਕ ਬਾਦੁ ਲਾਇਓ ॥
 ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪਾਇਓ ਤਿਨਹਿ ਛਪਾਇਓ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਪੰਡਿਤੁ ਹੋਇ ਕੈ ਬੇਦੁ ਬਖਾਨੈ ॥
 ਮੂਰਖੁ ਨਾਮਦੇਉ ਰਾਮਹਿ ਜਾਨੈ ॥ ੨ ॥

ਰਾਗ ਟੋਡੀ ਤਾਲ ਸੂਲਫਾਕ

(ਅਸਥਾਈ)

+	0	2	3	0
ਮਗੁ ਗੁ	ਮ —	ਪ ਧੁ	— —	ਪ —
ਕੋਝ ਈ	ਬੋ ਲੈ	ਨਿ ਰ	ਵਾ ਽	ਝ ਽
ਮਗੁ ਗੁ	ਮ ਪ	ਧੁ —	ਪ —	— —
ਕੋਝ ਈ	ਬੋ ਲੈ	ਦੁ ਽	ਰਿ ਽	ਝ ਽

ਧੁ —	ਨ —	ਸੰ ਨ	ਧੁ ਪ	ਮ ਗੁ
ਜ ਲ	ਕੀ ਟ	ਮਾ ਫੁ	ਲੀ ਟ	ਟ ਟ
।	—	ਗੁ ਰੁ	ਸ —	—
ਮ ਗੁ	ਰੁ ਰੁ	ਜੁ ਟ	ਰਿ ਟ	ਟ ਟ
ਚ ਟ	ਰੁ ਖ			
।				
ਮਗੁ				
ਕੋਟ				

ਅੰਤਰਾ

ਧੁ —	ਨ —	ਸੰ —	— —	— —
ਕਾ ਟ	ਇ ਟ	ਰੇ ਟ	ਟ ਟ	ਟ ਟ
ਗੁ —	ਰੁ —	ਸੰ —	— —	— —
ਬ ਕ	ਬਾ ਦੁ	ਲਾ ਇ	ਓ ਟ	ਟ ਟ
ਧੁ —	ਨ —	ਸੰ —	— —	— —
ਜਿ ਨਿ	ਹ ਰਿ	ਪਾ ਇ	ਓ ਟ	ਟ ਟ
ਨ —	ਸੰ —	ਨ ਧੁ	ਪ —	— —
ਜਿ ਨਿ	ਹ ਰਿ	ਪਾ ਇ	ਓ ਟ	ਟ ਟ
।	—	ਗੁ ਰੁ	ਸ —	—
ਮ ਗੁ	ਨਹਿ ਰੁ	ਪਾ ਇ	ਓ ਟ	ਟ ਟ
ਤਿ ਟ				
।				
ਮਗੁ				
ਕੋ				

ਨੋਟ : ਬਾਕੀ ਸਾਰੀਆਂ ਟੁਕਾਂ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ।

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫, ਪੰਨਾ ੭੧੨-੧੩

ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿ ਬਸਹੁ ਰਿਦੈ ਹਰਿ ਨੀਤ ॥

ਭੈਸੀ ਬੁਧਿ ਕਰਹੁ ਪਰਗਾਸਾ ਲਾਗੇ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਦਾਸ ਤੁਮਾਰੇ ਕੀ ਪਾਵਉ ਧੂਰਾ ਮਸਤਕਿ ਲੇ ਲੇ ਲਾਵਉ ॥

ਮਹਾ ਪਤਿਤ ਤੇ ਹੋਤ ਪੁਨੀਤਾ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ॥ ੧ ॥

Prof. Dr. Harnam Singh Shan
Principal Project Investigator
U.G.C. Research Project on Sikhism
605, Sector 16, Chandigarh.

ਆਗਿਆ ਤੁਮਰੀ ਮੀਨੀ ਲਾਗਉ ਕੀਉ ਤੁਹਾਰੋ ਭਾਵਉ ॥
 ਜੋ ਤੂ ਚੇਹਿ ਤਹੀ ਇਹੁ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਆਨ ਨ ਕਤਹੂ ਥਾਵਉ ॥ ੨ ॥
 ਸਦ ਹੀ ਨਿਕਟਿ ਜਾਨਉ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਸਗਲ ਰੇਣੁ ਹੋਇ ਰਹੀਐ ॥
 ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਹੋਇ ਪਰਾਪਤਿ ਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਲਹੀਐ ॥ ੩ ॥
 ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਮ ਛੋਹਰੇ ਤੁਮਰੇ ਤੂ ਪ੍ਰਭ ਹਮਰੇ ਮੀਰਾ ॥
 ਨਾਨਕ ਬਾਰਿਕ ਤੁਮ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰੇ ਖੀਰਾ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ੫

ਨੋਟ : ਅਸਥਾਈ ਧਮਾਰ ਵਿਚ ਹੈ । ਅੰਤਰੇ, ਸੰਚਾਰੀ, ਆਭੰਗ ਤਾਲ ਦਈਏ ਵਿਚ ਹਨ । ਇਹ
 ਗੀਤ ਪੜਤਾਲ ਵਾਂਗੂ ਹੈ ।

ਤਾਲ ਧਮਾਰ (ਪੜਤਾਲ)

(ਅਸਥਾਈ)

+	2	0	3
ਸ — ਰੁ ਗੁ — ਕ੍ਰਿ ਽ ਪਾ ਨਿ ਧਿ	ਮ ਪਮ ਬ ਸਹੁ	ਮ ਧੁ — — ਰਿ ਽ ਦੈ	ਮ ਗੁ ਰੁ ਸ ਹ ਰਿ ਨੀ ਤ
ਸ — ਰੁ ਗੁ — ਕ੍ਰਿ ਽ ਪਾ ਨਿ ਧਿ	ਮ ਪਮ ਬ ਸਹੁ	ਮ ਧੁ — — ਰਿ ਽ ਦੈ	ਮ ਗੁ ਰੁ ਸ ਹ ਰਿ ਨੀ ਤ
ਧੁ — ਨੁ ਸ — ਤੈ ਽ ਸੀ ਬੁ ਧਿ	ਗੁ ਮ ਕ ਰਹੁ	ਪ ਧੁ — ਪ ਽ ਰ	ਨ ਧੁ ਪ — ਗਾ ਽ ਸਾ ਽
ਮ ਧੁ — — — ਲਾ ਽ ਗੈ ਪ੍ਰ ਤ	ਮ ਗੁ ਸੇ ਗਿ	ਮ ਗੁ — ਪ੍ਰੀ ਽ ਤਿ	ਮ ਗੁ ਰੁ ਸ ਪ੍ਰੀ ਽ ਤਿ ਽
ਸ ਕ੍ਰਿਪਾ			

ਅੰਤਰਾ ਤਾਲ ਵਈਆ

+	1	2	0	1	2
ਪ — ਮ	ਪੁ —	ਨ —	ਸੰ — ਰੁ	ਸੰ —	—
ਦਾ ਸ ਤੁ	ਮਾ ਟ	ਰੇ ਕੀ	ਪਾ ਵਉ ਟ	ਧੂ ਟ	ਰਾ ਟ
ਪ — ਮ	ਪੁ —	ਨ —	ਸੰ — ਰੁ	ਸੰ —	—
ਦਾ ਸ ਤੁ	ਮਾ ਟ	ਰੇ ਕੀ	ਪਾ ਵਉ ਟ	ਧੂ ਟ	ਰਾ ਟ
ਰੁ —	ਗੁ —	ਰੁ —	—	ਨ	ਪ —
ਮਸ ਤ ਕਿ	ਲੋ ਟ	ਲੋ ਟ	ਲਾ ਟ ਟ	ਵਉ ਟ	ਟ ਟ
ਸੰ —	ਪੁ —	ਪ —	ਮ ਗੁ ਰੁ	ਗੁ ਰੁ	ਸ —
ਮ ਹਾ ਪ	ਤਿ ਤ	ਤੇ ਟ	ਹੋ ਤ ਪੁ	ਨੀ ਟ	ਰਾ ਟ
ਪ — ਪੁ	—	—	ਮ ਗ ਰੁ	ਗੁ ਰੁ	ਸ —
ਹ ਰਿ ਕੀਰ	ਤ ਨ	ਗੁ ਨ	ਗਾ ਟ ਟ	ਵਉ ਟ	ਟ ਟ
ਪ — ਪੁ	—	—	ਮ ਗੁ ਰੁ	ਗੁ ਰੁ	ਸ —
ਹ ਰਿ ਕੀਰ	ਤ ਨ	ਗੁ ਨ	ਗਾ ਟ ਟ	ਵਉ ਟ	ਟ ਟ
ਸ					
ਕ੍ਰਿਪਾ					

ਨੋਟ : ਅਗਲੀਆਂ ਦੋ ਤੁਕਾਂ 'ਆਗਿਆ ਤੁਮਰੀ ਮੀਨੀ ਲਾਗੀ' ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ।
ਫਿਰ ਸੰਚਾਰੀ ਆਭੋਗ ਹੈ।

ਸੰਚਾਰੀ ਤਾਲ ਵਈਆ

ਪ —	ਮ —	ਪੁ —	ਨ ਪੁ ਪ	—	—
ਸ ਦ ਹੀ	ਨਿ ਕ	ਟਿ ਜਾ	ਨਉ ਪੁ ਭ	ਸੁਆ ਟ	ਮੀ ਟ
ਮ —	ਗੁ —	ਰੁ —	ਗੁ ਰੁ —	ਜ —	—
ਸ ਗ ਲ	ਰੇ ਟ	ਹੋ ਇ	ਰ ਹੀ ਟ	ਐ ਟ	ਟ ਟ

ਨੁ	—	—	ਨੁ	—	ਸ	—	ਗੁ	—	—	ਰੁ	—	ਸ	—
ਧੁ	ਫ	ਧੁ	ਸੰ	ਫ	ਗ	ਤਿ	ਹੋ	ਇ	ਪ	ਰਾ	ਫ	ਪ	ਤਿ
ਪ	—	ਮ	ਧੁ	—	—	—	ਮ	ਗੁ	—	ਰੁ	—	ਸ	—
ਤ	ਪੁ	ਭ	ਅ	ਪੁ	ਨਾ	ਫ	ਲ	ਹੀ	ਫ	ਐ	ਫ	ਫ	ਫ

ਆਭੋਗ

ਪ	—	ਮ	ਧੁ	—	ਨ	—	ਸੰ	—	ਰੁ	ਸੰ	—	—	—
ਸ	ਦਾ	ਸ	ਦਾ	ਫ	ਹ	ਮ	ਫੋ	ਹ	ਰੇ	ਤੁ	ਮ	ਰੇ	ਫ
ਰੁ	—	—	ਗੁ	—	ਰੁ	ਸੰ	ਸੰ	—	—	ਨ	—	ਪ	—
ਤੁ	ਪੁ	ਭ	ਹ	ਮ	ਰੋ	ਫ	ਮੀ	ਫ	ਫ	ਰਾ	ਫ	ਫ	ਫ
ਸੰ	—	—	ਨ	—	ਪ	—	ਮ	ਗੁ	ਰੁ	ਗੁ	ਰੁ	ਸ	—
ਨਾ	ਨ	ਕ	ਬਾ	ਰਿਕ	ਤੁ	ਮ	ਮਾ	ਤ	ਪਿ	ਤਾ	ਫ	ਮੁ	ਖ
ਪ	—	ਪਮ	ਮ	—	—	—	ਮ	ਗੁ	ਰੁ	ਗੁ	ਰੁ	ਸ	—
ਨਾ	ਮੁ	ਤੁਫ	ਮਾ	ਫ	ਰੋ	ਫ	ਖੀ	ਫ	ਫ	ਰਾ	ਫ	ਫ	ਫ
ਸ	ਕ੍ਰਿਪਾ												

ਨੋਟ : ਅੱਗੇ ਅਸਥਾਈ ਧਮਾਰ ਵਿਚ ਆਖਣੀ ਹੈ ।

ਰਾਗ ਬੈਰਾੜੀ

1863-1865

ਬੈਰਾੜੀ

ਬੈਰਾੜੀ ਵਿਚ ਅੰਦੋਲਤ ਸੁਰਾਂ ਲਗਦੀਆਂ ਹਨ । ਵਕ੍ਰ ਕਰਕੇ, ਗੰਧਾਰ ਪੰਚਮ ਸੰਗਤ ਰਖਣੀ ਹੈ ।

ਮਾਰਵਾ ਅੰਗ	ਗ ਵਾਦੀ	ਸਮਾਂ ਸਮ
		।
ਸੰਪੂਰਣ	ਧ ਸੰਵਾਦੀ	ਮ ਦੁਰਬਲ ਹੈ

। ।

ਆਰੋਹੀ : ਸ ਰੁ ਗ, ਮਪ, ਮਗ, ਪਪ ਨ ਸੰ

।

ਅਵਰੋਹੀ : ਸੰ ਨ ਧ ਪ ਗ, ਪ, ਮ ਗ ਰੁ ਸ

। । । । ।

ਆਲਾਪ : ਗ ਰੁ ਗ, ਮ ਰੁਗ, ਰੁਸ ਪ ਮਧ, ਮਗ, ਰੁਗ ਰੁਸ, ਨਰੁਸ, ਪਗਪ, ਮਧ

। । । । । । । ।

ਨੀਧਾ, ਮਗ, ਮਧ ਸੰ, ਨਧਮਗ, ਪ, ਪਧਨਸੰ, ਪਮਧਮਗ, ਸੰ, ਨਧਪਗ, ਮਪ ਧਮਗ

।

ਮ

। । । । ।

ਪਧਨਸੰ, ਸੰਨਰੁਗੰ, ਗੁਰੁ ਸੰ, ਰੁ ਨਧ, ਪਧ, ਗ ਮਧਪਗ, ਮਗਪ, ਗ ਮਗ ਰੁਸ

ਬੈਰਾੜੀ ਮਹਲਾ ੪, ਘਰੁ ੧ ਦੁਪਦੇ, ਪੰਨਾ ੭੧੯

ਸੁਨਿ ਮਨ ਅਕਥ ਕਥਾ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥
 ਰਿਧਿ ਬੁਧਿ ਸਿਧਿ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਭਜੁ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਰਾਮ ਰਾਮ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਨਾਨਾ ਖਿਆਨ ਪੁਰਾਨ ਜਸੁ ਉਤਮ ਖਟ ਦਰਸਨ ਗਾਵਹਿ ਰਾਮ ॥
 ਸੰਕਰ ਕ੍ਰੋੜਿ ਤੇਤੀਸ ਧਿਆਇਓ ਨਹੀ ਜਾਨਿਓ ਹਰਿ ਮਰਮਾਮ ॥ ੧ ॥
 ਸੁਰਿ ਨਰ ਗਣ ਗੰਧਬ ਜਸੁ ਗਾਵਹਿ ਸਭ ਗਾਵਤ ਜੇਤ ਉਪਾਮ ॥
 ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਹਰਿ ਜਿਨ ਕਉ ਤੇ ਸੰਤ ਭਲੇ ਹਰਿ ਰਾਮ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥

ਚਾਰਤਾਲ ਧੁਪਤ (ਅਸਥਾਈ)

+	0	2	0	3	4
					ਨੁ ਰੁ ਸੁਨਿ ਮ
ਗ —	— ਰੁ	ਗ —	। ਮ ਰੁ	ਗ ਰੁਸ	ਨੁ ਰੁ
ਨ ਡ	ਡਅ ਕ	ਬ ਡਕ	ਬਾ ਡ	ਹਰਿ ਨਾਮ	ਸੁਨਿ ਮ
ਗ —	— ਰੁ	ਗ —	। ਮ ਰੁ	ਗ ਰੁ	ਸ —
ਨ ਡ	ਡਅ ਕ	ਬ ਡਕ	ਬਾ ਡ	ਹਰਿ ਨਾ	ਡ ਮ
ਗ —	— ਮ	ਧ —	ਪ ਗ	। ਮਗ ਰੁਗ	ਰੁ ਸ
ਰਿ ਡ	ਧਿ ਬੁ	ਡ ਧਿ	ਸਿ ਧਿ	ਸੁਖ ਪਾਠ	ਵਹਿ ਡ
ਗ —	— ਮ	ਧ —	ਪ ਗ	। ਮਗ ਰੁਗ	ਰੁ ਸ
ਰਿ ਡ	ਧਿ ਬੁ	ਡ ਧਿ	ਸਿ ਧਿ	ਸੁਖ ਪਾਠ	ਵਹਿ ਡ
ਧ —	— ਪ	ਗ —	। ਮ ਰੁ	ਗ ਰੁਸ	ਨੁ ਰੁ
ਭ ਡ	ਚੁ ਗੁਰ	ਮ ਤਿ	ਹ ਰਿ	ਰਾਮ ਰਾਮ	ਸੁਨਿ ਮ
ਗ ਨ					

ਅੰਤਰਾ

। ਮ ਧ	— ਸੰ	— —	ਰੁੰ —	ਗੰ ਰੁੰਗੰ	ਰੁੰ ਸੰ
ਨਾ ਡ	ਨਾ ਖਿਆ	ਡ ਨਪੁ	ਰਾ ਨ	ਜਸੁ ਉੰਡ	ਤ ਮ
। ਮ ਧ	— ਸੰ	— —	ਰੁੰ —	ਗੰ ਰੁੰਗੰ	ਰੁੰ ਸੰ
ਨਾ ਡ	ਨਾ ਖਿਆ	ਡ ਨਪੁ	ਰਾ ਨ	ਜਸੁ ਉੰਡ	ਤ ਮ
ਰੁੰ —	ਨ ਪ	— —	। ਮਧ ਮਗ	। ਮਗ ਰੁਗ	ਰੁ ਸ
ਖ ਡ	ਟ ਦਰ	ਸ ਨ	ਗਾਡ ਵਹਿ	ਡ ਰਾਡ	ਡ ਮ

। ਮ	ਧ	—	ਸੰ	—	ਨ	ਰੁੰ	—	ਗੰ	ਰੁੰਗੰ	ਰੁੰ	ਸੰ
ਸੰ	ਕ	ਰ	ਕੋ	ੜ	ਝ ਭੇ	ਤੀ	ੜ	ਸਧਿ	ਅੜ	ੜ	ਇਓ
ਰੁੰ	—	ਨ	ਪ	—	—	। ਮਧ	। ਮਗ	। ਮਗ	ਰੁਸ	ਨ	ਰੁ
ਨ	ੜ	ਹੀ	ਜਾ	ਨਿਓ	ਹਰਿ	ਮੜ	ੜੜ	ੜਰ	ਮਾਮ	ਸੁਨਿ	ਮ
ਗ											
ਨ											

ਸੰਚਾਰੀ

ਗੰ	—	—	ਪ	—	—	ਗ	—	। ਮਗ	ਰੁ	ਸ	—
ਸੁਰਿ	ਨ	ਰ	ਗ	ਣ	ਗੰ	ਧੂ	ਬ	ਜਸੁ	ਗਾ	ਵ	ਹਿ
ਗੰ	—	—	ਪ	—	—	ਗ	—	। ਮਗ	ਰੁ	ਸ	—
ਸੁਰਿ	ਨ	ਰ	ਗ	ਣ	ਗੰ	ਧੂ	ਬ	ਜਸੁ	ਗਾ	ਵ	ਹਿ
ਧ	—	—	ਪ	ਗ	—	। ਮ	ਰੁ	ਗ	ਰੁ	ਸ	—
ਸ	ੜ	ਭ	ਗਾ	ਵ	ਤ	ਜੇ	ਤ	ਉ	ਪਾ	ੜ	ਮ

ਆਭੋਗ

। ਮ	ਧ	—	ਸੰ	—	—	ਰੁੰ	—	ਗੰ	ਰੁੰਗੰ	ਰੁੰ	ਸੰ
ਨਾ	ਨ	ਕ	ਕ੍ਰਿ	ਪਾ	ਕਰੀ	ਹ	ੜ	ਰਿ	ਜਿਨ	ਕਉ	ੜ
। ਮ	ਧ	—	ਸੰ	—	—	ਰੁੰ	—	ਗੰ	ਰੁੰਗੰ	ਰੁੰ	ਸੰ
ਨਾ	ਨ	ਕ	ਕ੍ਰਿ	ਪਾ	ਕਰੀ	ਹ	ੜ	ਰਿ	ਜਿਨ	ਕਉ	ਤੇ
ਰੁੰ	—	ਨ	ਪ	—	—	। ਮਧ	। ਮਗ	। ਮਗ	ਰੁਸ	ਨ	ਰੁ
ਸੰ	ੜ	ਝ ਭ	ਝੇ	ੜ	ਹਰਿ	ਰਾੜ	ੜੜ	ੜਮ	(ਰਾਮ)	ਸੁਨਿ	ਮ
ਗ											
ਨ											

ਬੈਰਾੜੀ ਮਹਲਾ ੪, ਪੰਨਾ ੭੧੯

ਮਨ ਮਿਲਿ ਸੇਤ ਜਨਾ ਜਸੁ ਗਾਇਓ ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਤਨੁ ਰਤਨੁ ਹਰਿ ਨੀਕੋ ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਾਨੁ ਦਿਵਾਇਓ ॥ ੧ ॥
ਰਹਾਉ ॥

ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਭੁ ਦੇਵਉ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਨਾਇਓ ॥

ਧਨੁ ਮਾਇਆ ਸੇਪੈ ਤਿਸੁ ਦੇਵਉ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਮੀਤੁ ਮਿਲਾਇਓ ॥ ੧ ॥

ਖਿਨੁ ਕਿੰਚਿਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਜਗਦੀਸਰਿ ਤਬ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਧਿਆਇਓ ॥

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਭੇਟੇ ਸੁਆਮੀ ਦੁਖੁ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਗਵਾਇਓ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥

ਤਿੰਨਤਾਲ(ਅਸਥਾਈ)

+	2	0	3
	। ।		
	ਮ ਧ ਮ ਗ	ਰੁ ਗ ਰੁ ਸ	ਨੁ — ਰੁ —
	ਮ ਨ ਮਿ ਲਿ	ਸੈ ਟ ਤ ਜ	ਨਾ ਟ ਜ ਸੁ
	। ।		
ਗ — — —	ਮ ਧ ਮ ਗ	ਰੁ ਗ ਰੁ ਸ	ਨੁ — ਰੁ —
ਗਾ ਟ ਇ ਓ	ਮ ਨ ਮਿ ਲਿ	ਸੈ ਟ ਤ ਜ	ਨਾ ਟ ਜ ਸੁ
	ਰੁ — ਸ —	ਗ — — —	ਪ — — —
ਗ — — —	ਗਾ ਟ ਇ ਓ	ਹ ਰਿ ਹ ਰਿ	ਰ ਤ ਨੁ ਰ
ਗਾ ਟ ਇ ਓ			
। ।	।		
ਮ ਧ ਮ ਗ	ਮ ਰੁ ਗ —	ਗ — — —	ਪ — — —
ਤ ਨੁ ਹ ਰਿ	ਨੀ ਟ ਕੋ ਟ	ਹ ਰਿ ਹ ਰਿ	ਰ ਤ ਨੁ ਰ
	।		
ਮ ਧ ਮ ਗ	ਮ ਰੁ ਗ —	। — ਧ —	ਸ — — —
ਤ ਨੁ ਹ ਰਿ	ਨੀ ਟ ਕੋ ਟ	ਗੁ ਰਿ ਸ ਤਿ	ਗੁ ਟ ਰਿ ਟ
	ਗ ਰੁ ਸ —	ਰੁ ਗ ਰੁ ਸ	ਨੁ — ਰੁ —
ਪ — ਗ ਮ	ਵਾ ਟ ਇਓ ਟ	ਸੈ ਟ ਤ ਜ	ਨਾ ਟ ਜ ਸੁ
ਦਾ ਟ ਨੁ ਦਿ			
ਗ			
ਗਾਇਓ			

ਅੰਤਰਾ

		।	ਮ — ਧ —	ਸੰ — — —
		ਤਿ ਸੁ ਜ ਨ	ਕ ਉ ਮ ਨ	
ਰੁੰ — ਗੰ —	ਰੁੰ — ਸੰ —	।	ਮ — ਧ —	ਸੰ — — —
ਰ ਨੁ ਸ ਭ	ਦੇ ਽ ਵਉ ਽	ਤਿ ਸੁ ਜ ਨ	ਕ ਉ ਮ ਨ	
ਰੁੰ — — ਗੰ	ਰੁੰ — ਸੰ —	ਰੁੰ — ਨ —	ਪ — — —	
ਰ ਨੁ ਸ ਭ	ਦੇ ਽ ਵਉ ਽	ਜਿ ਨਿ ਹ ਰਿ	ਹ ਽ ਰਿ ਽	
।		।	ਮ — ਧ —	ਸੰ — — —
ਪ ਗ ਮ ਗ	ਰੁ — ਸ —	ਧ ਨੁ ਮਾ ਽	ਇਆ ਽ ਸੰ ਽	
ਨਾ ਽ ਮੁ ਸੁ	ਨਾ ਽ ਇਉ ਽			
ਰੁੰ — — ਗੰ	ਰੁੰ — ਸੰ —	।	ਮ — ਧ —	ਸੰ — — —
ਪੈ ਽ ਤਿ ਸੁ	ਦੇ ਽ ਵ ਉ	ਧ ਨੁ ਮਾ ਽	ਇਆ ਽ ਸੰ ਽	
ਰੁੰ — — ਗੰ	ਰੁੰ — ਸੰ —	ਰੁੰ — ਨ —	ਪ — — —	
ਪੈ ਽ ਤਿ ਸੁ	ਦੇ ਽ ਵ ਉ	ਜਿ ਨ ਹ ਰਿ	ਮੀ ਽ ਕੁ ਽	
।				
ਗ — ਮ ਗ	ਰੁ — ਸ —	ਰੁ ਗ ਰੁ ਸ	ਨੁ — ਰੁ —	
ਮੀ ਽ ਤੁ ਮਿ	ਲਾ ਽ ਇ ਉ	ਸੰ ਽ ਤ ਜ	ਨਾ ਽ ਜ ਸੁ	
ਗ				
ਗਾਇਉ				

ਨੋਟ : ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਟੁਕਾਂ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ ।

ਬੈਰਾੜੀ ਮਹਲਾ ੪, ਪੰਨਾ ੭੧੯-੨੦

ਹਰਿ ਜਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥

ਜੇ ਕੋਈ ਨਿੰਦ ਕਰੇ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਅਪੁਨਾ ਗੁਨੁ ਨ ਗਵਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਜੇ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੁ ਆਪੇ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਆਪੇ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥

ਹਰਿ ਆਪੇ ਹੀ ਮਤਿ ਦੇਵੈ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਆਪੇ ਬੋਲਿ ਬੁਲਾਵੈ ॥ ੧ ॥

ਹਰਿ ਆਪੇ ਪੰਚੁ ਤਤੁ ਬਿਸਰਾਰਾ ਵਿਚਿ ਧਾਤੂ ਪੰਚ ਆਪਿ ਪਾਵੈ ॥

ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਲੇ ਆਪੇ ਹਰਿ ਆਪੇ ਝਗਰੁ ਚੁਕਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ੩

ਤਾਲ ਢਈਆ (ਅਸਥਾਈ)

0	1	2	0	1	2
ਨੁ ਰੁ ਸ ਹਰਿ ਜ ਨੁ	ਗ ਰੁ ਰਾ ਽	ਗ — ਮ ਽	ਪ ਗ ਮ ਨ ਮ ਗੁਨ	ਗ ਰੁ ਗਾ ਽	ਮ — ਵੈ ਽
ਨੁ ਰੁ ਸ ਹਰਿ ਜ ਨੁ	ਗ ਰੁ ਰਾ ਽	ਗ — ਮ ਽	ਪ ਗ ਮ ਨਾ ਮ ਗੁਨ	ਗ ਰੁ ਗਾ ਽	ਸ — ਵੈ ਽
। ਮ ਧ — ਜੋ ਕੋ ਈ	ਪ — ਨਿੰ ਽	— — ਦ ਕ	। ਗ ਮ ਰੁ ਰੇ ਹ ਰਿ	ਗ — ਜ ਨ	— — ਕੀ ਽
। ਮ ਧ — ਜੋ ਕੋ ਈ	ਪ — ਨਿੰ ਽	— — ਦ ਕ	। ਗ ਮ ਰੁ ਰੇ ਹ ਰਿ	ਗ — ਜ ਨ	— — ਕੀ ਽
ਨ — ਪ ਅ ਪੁ ਨਾ	ਧ — ਗੁ ਨੁ	ਗ — ਨ ਗ	। ਧ ਮ ਗ ਵਾ ਽ ਽	ਰੁ — ਗੁ ਽	ਸ — ਽ ਽
ਨ — ਪ ਅ ਪੁ ਨਾ	ਧ — ਗੁ ਨੁ	ਗ — ਨ ਗ	। ਧ ਮ ਗ ਵਾ ਽ ਽	ਰੁ — ਗੁ ਽	ਸ — ਽ ਽
ਨ ਹਰਿ					

ਅੰਤਰਾ

। ਮ ਧ — ਜੋ ਕਿ ਛੁ	ਸੰ — ਕ ਽	— — ਰੇ ਸੁ	ਨ ਰੁ ਆ ਽ ਪੇ	ਗੰ ਰੁ ਸੁਆ ਽	ਸੰ — ਮੀ ਽
। ਮ ਧ — ਜੋ ਕਿ ਛੁ	ਸੰ — ਕ ਽	— — ਰੇ ਸੁ	ਨ ਰੁ ਆ ਽ ਪੇ	ਗੰ ਰੁ ਸੁਆ ਽	ਸੰ ਨ ਮੀ ਹਰਿ
ਨ — ਪ ਆ ਽ ਪੇ	ਧ — ਕਾ ਽	ਗ — ਰ ਕ	। ਧ ਮ ਗ ਮਾ ਽ ਽	ਰੁ — ਵੈ ਽	ਸ — ਽ ਹਰਿ

। ਮ ਧ — ਆ ਟ ਪੇ	ਸੰ — ਗੀ ਟ	— — ਮ ਤਿ	ਨ ਹੁੰ — ਦੇ ਟ ਵੈ	ਗੰ ਹੁੰ ਸੁਆ ਟ	ਸੰ — ਮੀ ਹਰਿ
। ਮ ਧ — ਆ ਟ ਪੇ	ਸੰ — ਗੀ ਟ	— — ਮ ਤਿ	ਨ ਹੁੰ — ਦੇ ਟ ਵੈ	ਗੰ ਹੁੰ ਸੁਆ ਟ	ਸੰ ਨ ਮੀ ਹਰਿ
ਨ — ਪ ਆ ਟ ਪੇ	ਧ — ਬੋ ਟ	ਗ — ਲਿ ਬੁ	ਧ ਮ ਗ ਲਾ ਟ ਟ	ਹੁ — ਵੈ ਟ	ਸ — ਸ ਟ
ਨ ਹਰਿ					

ਨੋਟ : ਬਾਕੀ ਸਾਰੀਆਂ ਤੁਕਾਂ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ।

ਰਾਗ ਤਿਲੰਗ

ਤਿਲੰਗ

ਪੁਰਾਤਨ ਰਾਗੀ ਸਿੰਘ ਤੇ ਰਬਾਬੀ, ਐੜਵ-ਐੜਵ ਵੀ ਤਿਲੰਗ ਗਾਉਂਦੇ ਸਨ ਤੇ ਐੜਵ
ਸੰਪੂਰਣ ਵੀ ਗਾਉਂਦੇ ਸਨ ।

ਖਮਾਜ ਅੰਗ	ਗ ਵਾਦੀ	ਸਮਾਂ ਦਿਨ ਤੀਜਾ ਪਹਿਰ
ਐੜਵ-ਐੜਵ	ਨ ਸੰਵਾਦੀ	

ਆਰੋਹੀ : ਸ ਗ ਮ ਪ ਨ ਸ

ਅਵਰੋਹੀ : ਸ ਨੁ ਪ ਮ ਗ ਸ

ਆਲਾਪ : ਸ ਗ, ਮਪ, ਨੁਪ, ਮਗ, ਨੁਪ, ਗਮਗ ਸ ਨੁਸ ਗ ਮ ਪ ਨੁਪ ਮਗ, ਗ ਮ ਪ

ਨ ਸ, ਗ ਗ ਸ ਨੁ ਪ ਮ ਗ ਗ ਮ ਸ, ਗਮ ਨੁ ਪ ਮ ਗ ਸ

ਤਿਲੰਗ ਦਾ ਦੂਸਰਾ ਸਰੂਪ

ਆਰੋਹੀ : ਨੁ ਸ ਗ ਮ ਪ ਨ ਸ

ਅਵਰੋਹੀ : ਸ ਨੁ ਪ ਮ ਗ, ਮ ਗ ਰ ਸ ਨੁ ਸ

ਸ਼ਬਦ : ਦਿਲਹੁ ਮੁਹਬਤਿ ਜਿਨ੍ਹ ਸੇਈ ਸਚਿਆ

ਤਿਲੰਗ

ਦਿਲਹੁ ਮੁਹਬਤਿ ਜਿਨ੍ਹ ਸੇਈ ਸਚਿਆ ॥

ਜਿਨ੍ਹ ਮਨਿ ਹੋਰੁ ਮੁਖਿ ਹੋਰੁ ਸਿ ਕਾਢੇ ਕਚਿਆ ॥ ੧ ॥

ਰਤੇ ਇਸਕ ਖੁਦਾਇ ਹੰਗਿ ਦੀਦਾਰ ਕੇ ।

ਵਿਸਰਿਆ ਜਿਨ੍ਹ ਨਾਮੁ ਤੇ ਭੁਇ ਭਾਰੁ ਥੀਏ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਆਪਿ ਲੀਏ ਲੜਿ ਲਾਇ ਦਰਿ ਦਰਵੇਸ ਸੇ ॥

ਤਿਨ ਧੰਨੁ ਜਣੇਦੀ ਮਾਉ ਆਏ ਸਫਲੁ ਸੇ ॥ ੨ ॥

ਪਰਵਦਗਾਰ ਅਪਾਰ ਅਗਮ ਬੇਅੰਤ ਤੂ ॥

ਜਿਨਾ ਪਛਾਤਾ ਸਚੁ ਚੁੰਮਾ ਪੈਰ ਮੂੰ ॥ ੩ ॥

ਤੇਰੀ ਪਨਹ ਖੁਦਾਇ ਤੂ ਬਖਸੇਦਗੀ ॥

ਸੇਖ ਫਰੀਦੇ ਖੈਰੁ ਦੀਜੈ ਬੰਦਗੀ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥

ਆਸਾ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀਉ, ਪੰਨਾ ੪੮੮

ਰਾਗ ਤਿਲੰਗ ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ (ਅਸਥਾਈ)

+	2	0	3
		ਪ ਮ — ਗ ਰ ਤੇ ਟ ਇ	ਰ ਗ — ਮ ਸ ਕ ਟ ਖੁ
ਗ — — — ਦਾ ਟ ਟ ਟ	ਗ ਸ — — ਇ ਟ ਟ ਟ	ਪ ਮ — ਗ ਰ ਤੇ ਇ ਟ	ਰ ਗ — ਮ ਸ ਕ ਟ ਖੁ
ਗ — — — ਦਾ ਟ ਟ ਟ	— ਸ ਮ — ਇ ਟ ਰੇ ਟ	— — — ਗ ਗਿ ਦੀ ਟ ਦਾ	ਰ ਗ — ਰ ਟ ਟ ਟ ਰ
ਸ ਨੁ ਸ — ਕੇ ਟ ਟ ਟ	— — ਪ ਮ ਟ ਟ ਰੇ ਟ	— — — ਗ ਗਿ ਦੀ ਟ ਦਾ	ਰ ਗ — ਰ ਟ ਟ ਟ ਰ
ਸ ਨੁ ਸ — ਕੇ ਟ ਟ ਟ	— — — — ਟ ਟ ਟ ਟ	ਗ ਮ — ਪ ਰ ਤੇ ਟ ਇ	— ਨ — — ਸ ਕ ਟ ਖੁ
ਸੰ — — — ਦਾ ਟ ਟ ਟ	— — ਪ — ਇ ਟ ਟ ਟ	ਪ ਮ — ਗ ਰ ਤੇ ਇ ਸ	ਰ ਗ — ਮ ਟ ਕ ਟ ਖੁ
ਗ ਦਾ			

ਅੰਤਰਾ

	ਗ ਵਿ	— ਮ ਪ — ਸ ਰਿ ਆ ਟ	— ਨ — — ਟ ਜਿ ਟ ਨੁ
ਸੰ — — — ਨਾ ਟ ਟ ਟ	— — — ਗ ਮੁ ਟ ਟ ਵਿ	— ਮ ਪ — ਸ ਰਿ ਆ ਟ	— ਨ — — ਟ ਜਿ ਨੁ ਟ
ਸੰ — — — ਨਾ ਟ ਟ ਟ	— — ਨੁ — ਮੁ ਟ ਟ ਟ	— — — — ਭੇ ਕੁ ਇ ਕਾ	— — — — ਟ ਕੁ ਟ ਥੀ
ਨੁ ਪ ਨੁ ਪ ਏ ਟ ਟ ਟ	ਸੰ ਨੁ ਪ ਪ ਟ ਟ ਤੇ ਟ	— ਮ — ਗ ਕੁ ਇ ਟ ਕਾ	— ਰ — ਮ ਟ ਕੁ ਟ ਥੀ
ਗ ਟ ਟ ਟ ਏ ਟ ਟ ਟ	— — ਮ — ਟ ਟ ਰੇ ਟ	— ਮ — ਗ ਗਿ ਦੀ ਟ ਦਾ	ਰ ਗ — ਰ ਟ ਟ ਟ ਰ

ਸ	ਨ	ਸ	—	—	—	—	ਗ	ਮ	—	ਪ	—	ਨ	—	—
ਕੇ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਰ	ਤੇ	ੜ	ਇ	ਸ	ਕ	ੜ	ਖ
ਸ	—	—	—	—	—	ਪ	—	ਮ	—	ਗ	ਰ	ਗ	—	ਮ
ਦਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ਇ	ੜ	ੜ	ੜ	ਰ	ਤੇ	ਇ	ਸ	ੜ	ਕ	ੜ
ਗ														
ਦਾ														

ਨੋਟ : ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਤੁਕਾਂ ਦੇ ਦੋ ਇਕੱਠੀਆਂ ਹੀ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ ।

ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੪, ਪੰਨਾ ੭੨੪

ਹਰਿ ਕੀਆ ਕਥਾ ਕਹਾਣੀਆ ਗੁਰਿ ਮੀਤਿ ਸੁਣਾਈਆ ॥
 ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਗੁਰ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈਆ ॥ ੧ ॥
 ਆਇ ਮਿਲੁ ਗੁਰਸਿਖ ਆਇ ਮਿਲੁ ਤੂ ਮੇਰੇ ਗੁਰੂ ਕੇ ਪਿਆਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਹਰਿ ਭਾਵਦੇ ਸੇ ਗੁਰੂ ਤੇ ਪਾਏ ॥
 ਜਿਨ ਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿਆ ਤਿਨ ਘੁਮਿ ਘੁਮਿ ਜਾਏ ॥ ੨ ॥
 ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਿਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਤਿਨ ਕਉ ਹਉ ਵਾਰੀ ॥
 ਜਿਨ ਗੁਰ ਕੀ ਕੀਤੀ ਚਾਕਰੀ ਤਿਨ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ੩ ॥
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਹੈ ਦੁਖ ਮੋਟਣਹਾਰਾ ॥
 ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਪਾਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ ੪ ॥
 ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦੇ ਤੇ ਜਨ ਪਰਵਾਨਾ ॥
 ਤਿਨ ਵਿਟਹੁ ਨਾਨਕੁ ਵਾਰਿਆ ਸਦਾ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥ ੫ ॥

ਰਾਗ ਤਿਲੰਗ ਤਾਲ ਢਾਈ (ਗੀਤ) (ਅਸਥਾਈ)

੦	1	2	੦	1	2
ਸ	ਸ	ਨ	ਸ	ਪ	ਮ
ਗ	ਗ	ਪ	ਮ	ਪ	ਮ
ਆ	ਇ	ਸਿ	ੜ	ਆ	ਇ
ਮਿਲੁ	ਗੁ	ਖ	ਮਿ	ਲੁ	ਸ
ਸ	—	ਪ	—	ਗ	—
ਮ	ਗ	ਪ	ਮ	ਪ	ਮ
ਆ	ਇ	ਸਿ	ੜ	ਆ	ਇ
ਮਿਲੁ	ਗੁ	ਖ	ਮਿ	ਲੁ	ਸ

ਸੰ	—	—	ਨੁਪ ਪ	ਮ ਪ	ਗ	—	—	—	—	ਸ
ਤੁ	ਮੇ	ਰੇ	ਗੁ ਰੁ	ਕੇ	ਪਿਆ	ਸ	ਸ	ਰੇ	ਸ	ਸ
ਸ										
ਆ										

ਅੰਤਰਾ

ਗ	—	ਮ	ਪ	ਪਨ	ਨ	—	ਸੰ	—	—	—	—
ਹਰਿ	ਕੀ	ਆ	ਕ	ਸ	ਥਾ	ਸ	ਭਕ	ਹਾ	ਣੀ	ਆ	ਸ
										ਸ	ਸ
ਸੰ	—	—	ਨੁਪ ਪ	ਮ ਪ	ਗ	ਗ	—	—	—	—	—
ਸ	ਗੁ	ਰਿ	ਮੀ	ਸ	ਤਿ	ਸੁ	ਣਾ	ਸ	ਝਈ	ਆ	ਸ
										ਸ	ਸ
ਗ	—	ਮ	ਪ	ਪਨ	ਨ	—	—	ਸੰ	—	—	—
ਬ	ਲਿ	ਹਾ	ਰੀ	ਸ	ਗੁ	ਰ	ਸ	ਆ	ਪ	ਣੇ	ਸ
										ਸ	ਸ
ਸੰ	—	—	ਨੁਪ ਪ	ਮ ਪ	ਗ	ਗ	—	—	—	—	—
ਸ	ਗੁ	ਰ	ਕਉ	ਸ	ਬ	ਲਿ	ਜਾ	ਸ	ਝਈ	ਆ	ਸ
										ਸ	ਸ
ਸ											
ਆ											

ਨੋਟ : ਬਾਕੀ ਸਾਰੀਆਂ ਤੁਕਾਂ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਹੀ ਦੋ ਦੋ ਇਕੱਠੀਆਂ ਕਰਕੇ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ ।

ਰਾਗ ਤਿਲੰਗ

ਗੋਇਲਿ ਆਇਆ ਗੋਇਲੀ ਕਿਆ ਤਿਸੁ ਡੰਫੁ ਪਸਾਰੁ ॥
 ਮੁਰਲਤਿ ਪੁੰਨੀ ਚਲਣਾ ਤੂੰ ਸੰਮਲੁ ਘਰਬਾਰੁ ॥ ੧ ॥
 ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ਮਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਪਿਆਰਿ ॥
 ਕਿਆ ਬੋਝੜੀ ਬਾਤ ਗਮਾਨੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਜੇਸੇ ਰੈਣਿ ਪਰਾਹੁਣੇ ਉਠਿ ਚਲਸਹਿ ਪਰਭਾਤਿ ॥
 ਕਿਆ ਤੂੰ ਰਤਾ ਗਿਰਸਤ ਸਿਉ ਸਭ ਫੁਲਾ ਕੀ ਬਾਗਾਤਿ ॥ ੨ ॥
 ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਜਿਨਿ ਦੀਆ ਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਲੋੜਿ ॥
 ਸਰਪਰ ਉਠੀ ਚਲਣਾ ਛਡਿ ਜਾਸੀ ਲਖ ਕਰੋੜਿ ॥ ੩ ॥
 ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਭ੍ਰਮਤਿਆ ਦੁਲਭ ਜਨਮੁ ਪਾਇਓਇ ॥
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਤੂੰ ਸੇ ਦਿਨੁ ਨੇੜਾ ਆਇਓਇ ॥ ੪ ॥ ੨੨ ॥ ੯੨ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਰਾਗ ਮਹਲਾ ੫, ਘਰੁ ੨, ਪੰਨਾ ੫੦

ਰਾਗ ਤਿਲੰਗ ਤਾਲ ਚੌਚਲ (ਅਸਥਾਈ)

+	2	0	3
ਸ ਕਿਆ	— ਸਗ ਗ — ਬੋ ਝ ਝ ਝੀ	ਮ — — ਬਾ ਝ ਝ	ਪ ਧ ਮ ਗ ਤ ਝ ਝ ਗੁ
ਮ — — ਮਾ ਨੁ ਕਿਆ	ਸ ਸਗ ਗ — ਬੋ ਝ ਝ ਝੀ	ਮ — — ਬਾ ਝ ਝ	ਪ ਧ ਮ ਗ ਤ ਝ ਝ ਗੁ
ਮ — — ਮਾ ਝ ਨੁ	ਪਧ ਧ ਪ ਧ ਹਝ ਰਿ ਗੁ ਣ	ਪਧ ਨੁ — ਗਾਝ ਝ ਝ	ਧ ਪ — ਮ ਉ ਝ ਝ ਮ
ਪ ਗ ਗ — ਨਾ ਝ ਝ	ਪਧ ਧ ਪ — ਹਝ ਰਿ ਗੁ ਣ	ਪਧ ਨੁ — ਗਾਝ ਝ ਝ	ਧ ਪ — ਮ ਉ ਝ ਝ ਮ
ਪ ਗ ਗ — ਨਾ ਝ ਝ	ਸ ਸਗ ਗ — ਸ ਝਿਝ ਗੁ ਰੁ	ਮ — — ਸੋ ਝ ਝ	ਪ ਧ ਮ ਗ ਵਿ ਝ ਝ ਪਿ
ਪ — — ਆ ਰਿ ਕਿਆ	ਸ ਸਗ ਗ — ਬੋ ਝ ਝ ਝੀ	ਮ — — ਬਾ ਝ ਝ	ਪ ਧ ਮ ਗ ਤ ਝ ਝ ਗ
ਮ ਮਾ			

ਅੰਤਰਾ

ਸੰ — — ਝ ਝ ਝ	ਗ — — ਮ ਗੋ ਝ ਇ ਲਿ	ਪ ਨ — ਆ ਝ ਇ	ਸੰ — — — ਆ ਝ ਝ ਝ
ਗ — — ਝ ਝ ਝ	— — — — ਝ ਝ ਗੋ ਇ	ਸੰਨੁ ਨੁਪ ਪ ਲੀ ਝ ਪ	ਪਮ ਮ ਮਗ ਗ ਝ ਝ ਝ ਝ
ਗ — — ਝ ਝ ਝ	ਨੁ — — ਧ ਕਿ ਆ ਤਿ ਸੁ	ਧਪ ਪ — ਝੋ ਝ ਝ	ਮ — — — ਵੁ ਝ ਝ ਪ
ਗ — — ਸਾ ਝ ਰੁ	— — — ਮ ਝ ਮੁਹ ਲ ਤਿ	ਪ ਨ — ਪੁ ਝ ਝ	ਸੰ — — — ਨੀ ਝ ਝ ਝ
ਸੰ — — ਝ ਝ ਝ	— — — — ਝ ਝ ਚ ਲ	ਸੰਨੁ ਨੁਪ ਪ ਣਾਝ ਝ ਝ	ਪਮ ਮ ਮਗ ਗ ਝ ਝ ਝ ਝ

ਗ	—	—	ਨ	—	—	ਧ	ਪੁ	ਪ	—	ਪੁ	ਮ	—	—
ੜ	ੜ	ੜ	ਕੁੰ	ੜ	ਸੰ	ੜ	ਮੜ	ਲੁ	ੜ	ੜੜ	ੜ	ਘ	ਰ
ਗ	—	—	ਪੁ	ਧ	ਪ	ਧ	ਪੁ	ਨੁ	—	ਧ	ਪ	—	ਮ
ਬਾ	ੜ	ਰੁ	ਹੜ	ਰਿ	ਗੁ	ਣ	ਗਾੜ	ੜ	ੜ	ਉ	ੜ	ੜ	ਮ
ਪ													
ਗ	ਗ	—	ਸ	ਸੁ	ਗ	ਮ	ਮ	—	—	ਪ	ਧ	ਮ	ਗ
ਨਾ	ੜ	ੜ	ਸ	ਤਿ	ਗੁ	ਰ	ਸੇ	ੜ	ੜ	ਵਿ	ੜ	ੜ	ਪਿ
ਮ	—	—	ਸ	ਸੁ	ਗ	ਗ	ਮ	—	—	ਪ	ਧ	ਮ	ਗ
ਆ	ਰਿ	ਕਿਆ	ਥੇ	ੜੜ	ੜ	ੜੀ	ਬਾ	ੜ	ੜ	ਤ	ੜ	ੜ	ਗੁ
ਮ													
ਮਾ													

ਨੋਟ : ਬਾਕੀ ਸਾਰੀਆਂ ਰੁਕਾਵਾਂ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ ।

ਮੁਕਾਮੁ ਕਰਿ ਘਰਿ ਬੈਸਣਾ ਨਿਤ ਚਲਣੈ ਕੀ ਧੋਖ ॥
 ਮੁਕਾਮੁ ਤਾ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਰਹੈ ਨਿਹਚਲੁ ਲੋਕ ॥ ੧ ॥
 ਦੁਨੀਆ ਕੈਸਿ ਮੁਕਾਮੇ ॥
 ਕਰਿ ਸਿਦਕੁ ਕਰਣੀ ਖਰਚੁ ਬਾਧਹੁ ਲਾਗਿ ਰਹੁ ਨਾਮੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਜੋਗੀ ਤ ਆਸਣੁ ਕਰਿ ਬਹੈ ਮੁਲਾ ਬਹੈ ਮੁਕਾਮਿ ॥
 ਪੰਡਿਤ ਵਖਾਣਹਿ ਪੋਥੀਆ ਸਿਧ ਬਹਹਿ ਦੇਵ ਸਥਾਨਿ ॥ ੨ ॥
 ਸੁਰ ਸਿਧ ਗਣ ਗੰਧਰਬ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੇਖ ਪੀਰ ਸਲਾਰ ॥
 ਦਰਿ ਕੂਚ ਕੂਚਾ ਕਰਿ ਗਏ ਅਵਰੇ ਭਿ ਚਲਣਹਾਰ ॥ ੩ ॥
 ਸੁਲਤਾਨ ਖਾਨ ਮਲੂਕ ਉਮਰੇ ਗਏ ਕਰਿ ਕਰਿ ਕੂਚੁ ॥
 ਘੜੀ ਮੁਹਤਿ ਕਿ ਚਲਣਾ ਦਿਲ ਸਮਝੁ ਤੂੰ ਭਿ ਪਹੂਚੁ ॥ ੪ ॥
 ਸਬਦਾਹ ਮਾਹਿ ਵਖਾਣੀਐ ਵਿਰਲਾ ਤ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥
 ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ਬੇਨਤੀ ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਸੋਇ ॥ ੫ ॥
 ਅਲਾਹੁ ਅਲਖੁ ਅਗੰਮੁ ਕਾਦਰੁ ਕਰਣਹਾਰੁ ਕਰੀਮੁ ॥
 ਸਭ ਦੁਨੀ ਆਵਣ ਜਾਵਣੀ ਮੁਕਾਮੁ ਏਕੁ ਰਹੀਮੁ ॥ ੬ ॥
 ਮੁਕਾਮੁ ਤਿਸਨੋ ਆਖੀਐ ਜਿਸੁ ਸਿਸਿਨ ਹੋਵੀ ਲੇਖੁ ॥
 ਅਸਮਾਨੁ ਧਰਤੀ ਚਲਸੀ ਮੁਕਾਮੁ ਓਹੀ ਏਕੁ ॥ ੭ ॥
 ਦਿਨ ਰਵਿ ਚਲੈ ਨਿਸਿ ਸਸਿ ਚਲੈ ਤਾਰਿਕਾ ਲਖ ਪਲੋਇ ॥
 ਮੁਕਾਮੁ ਓਹੀ ਏਕੁ ਹੈ ਨਾਨਕਾ ਸਾਚੁ ਬਗੋਇ ॥ ੮ ॥ ੧੭ ॥

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਮਹਲਾ ੧, ਘਰੁ ੨, ਪੰਨਾ ੬੪

ਰਾਗ ਤਿਲੰਗ ਦਾਦਰਾ (ਅਸਥਾਈ)

+	0	+	0
ਸਗੁ ਗ —	ਮ ਪਧ ਮਗੁ	ਮ — —	ਗ — ਸ
ਦੁਨੀ ਆ ਟ	ਕੈ ਸਿਫ ਸਮੁ	ਕਾ ਮੇ ਟ	ਦੁਨੀ ਆ ਟ
ਸਗੁ ਗ —	ਮ ਪਧ ਮਗੁ	ਮ — —	— — —
ਦੁਨੀ ਆ ਟ	ਕੈ ਸਿਫ ਸਮੁ	ਕਾ ਮੇ ਟ	ਟ ਟ ਟ
ਸੰ — —	ਨੁ ਨੁਪ ਮ	— — ਮਪ	ਮਗੁ ਗ —
ਕਰਿ ਸਿਦ ਕੁ	ਕਰ ਠੀਫ ਟ	ਟ ਖਰ ਚੁਫ	ਬਾਫ ਧਰੁ ਟ
ਗ ਸਗੁ ਗ	ਮ ਪ ਮਗੁ	ਮ — —	ਗ — ਸ
ਟ ਲਾਫ ਗਿਰ	ਹੁ ਟ ਨਾਫ	ਮੰ ਟ ਟ	ਦੁਨੀ ਆ ਟ
ਸਗੁ ਗ —	ਮ ਪਧ ਮਗੁ	ਮ — —	— — —
ਦੁਨੀ ਆ ਟ	ਕੈ ਸਿਫ ਸਮੁ	ਕਾ — —	— — —

ਅੰਤਰਾ

ਗਮ ਗ ਮ	ਪ ਨ —	ਸੰ — —	— — —
ਸਮੁ ਕਾ ਮੁ	ਕਰਿ ਘ ਰਿ	ਟ ਬੈ ਸ	ਣਾ ਟ ਟ
ਸੰ — —	ਨੁ ਨੁਪ ਮਪ	ਮਗੁ ਗ —	— — —
ਨਿਤ ਚ ਲ	ਣੈ ਟ ਕੀ	ਧੋਫ ਟ ਟ	ਖ ਟ ਟ
ਗਮ ਗ ਮ	ਪ ਨ —	ਸੰ — —	— — —
ਸਮੁ ਕਾ ਮੁ	ਤਾ ਟ ਪਰੁ	ਟ ਜਾ ਠੀ	ਐ ਟ ਟ
ਸੰ — —	ਨੁ ਨੁਪ ਮਪ	ਮਗੁ ਗ —	— — —
ਜਾ ਰ ਹੈ	ਨਿਹ ਚਫ ਲੁਫ	ਲੋਫ ਟ ਟ	ਕ ਟ ਟ
ਸਮ ਗ ਮ	ਮ ਪਧ ਮਗੁ	ਮ — —	— — —
ਦੁਨੀ ਆ ਟ	ਕੈ ਸਿਫ ਸਮੁ	ਕਾ — —	— — —

ਨੋਟ : ਬਾਕੀ ਸਾਰੀਆਂ ਤੁਕਾਂ ਦੇ ਦੋ ਇਕੱਠੀਆਂ ਕਰਕੇ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ ।

ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੧, ਘਰੂ ੩, ਪੰਨਾ ੭੨੧-੨੨

ਇਹੁ ਤਨੁ ਮਾਇਆ ਪਾਹਿਆ ਪਿਆਰੇ ਲੀਤੜਾ ਲਬਿ ਰੰਗਾਏ ॥
 ਮੇਰੇ ਕੰਤ ਨ ਭਾਵੈ ਚੋਲੜਾ ਪਿਆਰੇ ਕਿਉ ਧਨ ਸੇਜੈ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥
 ਹਉ ਕੁਰਬਾਨੈ ਜਾਉ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ਹਉ ਕੁਰਬਾਨੈ ਜਾਉ ॥
 ਹਉ ਕੁਰਬਾਨੈ ਜਾਉ ਤਿਨਾ ਕੈ ਲੰਨਿ ਜੋ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥
 ਲੰਨਿ ਜੋ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਤਿਨਾ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨੈ ਜਾਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਕਾਇਆ ਰੇਛਣਿ ਜੋ ਥੀਐ ਪਿਆਰੇ ਪਾਈਐ ਨਾਉ ਮਜੀਠ ॥
 ਰੇਛਣ ਵਾਲਾ ਜੋ ਰੰਛੈ ਸਾਹਿਬੁ ਐਸਾ ਰੰਗੁ ਨ ਭੀਠ ॥ ੨ ॥
 ਜਿਨ ਕੇ ਚੋਲੇ ਰਤੜੇ ਪਿਆਰੇ ਕੰਤੁ ਤਿਨਾ ਕੈ ਪਾਸਿ ॥
 ਧੂੜਿ ਤਿਨਾ ਕੀ ਜੇ ਮਿਲੈ ਜੀ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਦੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ੩ ॥
 ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਆਪੇ ਰੰਗੇ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥
 ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਕੰਤੈ ਭਾਵੈ ਆਪੇ ਹੀ ਰਾਵੇਇ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੩ ॥

ਰਾਗ ਤਿਲੰਗ ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ (ਅਸਥਾਈ)

+	2	0	3
	ਸ ਗ	— ਮ — ਪ	ਪਗੁ ਗਮ ਮ ਰ
	ਹੰ ਉ	ਕੁ ਰ ਟ ਬਾ	ਸ਼ ਸ਼ ਟ ਨੈ
ਗ — — —	— — ਸ ਗ	— ਮ — ਪ	ਪਗੁ ਗਮ ਮ ਰ
ਜਾ ਟ ਟ ਟ	ਉ ਟ ਹੰ ਉ	ਕੁ ਰ ਟ ਬਾ	ਸ਼ ਸ਼ ਟ ਨੈ
ਗ — — —	— — — —	ਸ — — —	ਗ — ਮ ਗ
ਜਾ ਟ ਟ ਟ	ਉ ਟ ਟ ਟ	ਹੰ ਉ ਕੁ ਰ	ਬਾ ਟ ਨੈ ਟ
ਪ — — —	— — — —	ਨੁ — — ਧ	— ਪ — ਮ
ਜਾ ਉ ਮਿਹ ਰ	ਵਾ ਟ ਨਾ ਟ	ਹੰ ਉ ਕੁ ਰ	ਬਾ ਟ ਨੈ ਟ
ਪ ਮ ਗ —	— — ਸ ਗ	— ਮ — ਪ	ਪਗੁ ਗਮ ਮ ਰ
ਜਾ ਟ ਉ ਟ	ਟ ਟ ਹੰ ਉ	ਕੁ ਰ ਟ ਬਾ	ਸ਼ ਸ਼ ਸ਼ ਨੈ
ਗ			
ਜਾ			

ਅੰਤਰਾ

ਸੰ — — —	— — — —	ਗ — — ਮ	ਪ ਨ — —
ਜਾ ਟ ਉ ਤਿ	ਨਾ ਟ ਕੈ ਟ	ਹੈ ਉ ਕੁ ਰ	ਬਾ ਟ ਨੈ ਟ
ਪ ਮ ਗ —	— — — —	— — — —	ਨੁ ਪ — ਮ
ਨਾ ਟ ਉ ਟ	ਟ ਟ ਟ ਟ	ਲੈ ਟ ਨਿ ਜੋ	ਤੋ ਟ ਰਾ ਟ
ਸੰ — — —	— — — —	— — — —	ਪ ਨ — —
ਨਾ ਟ ਉ ਤਿ	ਨਾ ਟ ਕੈ ਟ	ਹੈਉ ਸਦ ਕੁ ਰ	ਤੋ ਟ ਰਾ ਟ
ਪ ਮ ਗ —	— — ਸ ਗ	— ਮ — ਪ	ਨੁ ਪ — ਮ
ਜਾ ਟ ਉ ਟ	ਟ ਟ ਹੈ ਉ	ਕੁ ਰ ਟ ਬਾ	ਬਾ ਟ ਨੈ ਟ
ਮ			ਪਮ ਗਮ ਮ ਰ
ਜਾ			ਸਸ ਸਸ ਟ ਨੈ

ਨੋਟ : ਬਾਕੀ ਸਾਰੀਆਂ ਤੁਕਾਂ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ ।

ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੧, ਘਰੁ ੨, ਪੰਨਾ ੭੨੧

ਭਉ ਤੇਰਾ ਭਾਂਗ ਖਲੜੀ ਮੇਰਾ ਚੀਤੁ ॥
 ਮੈ ਦੇਵਾਨਾ ਭਇਆ ਤੀਤ ॥
 ਕਰ ਕਾਸਾ ਦਰਸਨ ਕੀ ਭੂਖ ॥
 ਮੈ ਦਰਿ ਮਾਂਗਉ ਨੀਤਾ ਨੀਤ ॥ ੧ ॥
 ਤਉ ਦਰਸਨ ਕੀ ਕਰਉ ਸਮਾਇ ॥
 ਮੈ ਦਰਿ ਮਾਂਗਤੁ ਭੀਖਿਆ ਪਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਕੇਸਰਿ ਕੁਸਮ ਮਿਰਗ ਮੈ ਹਰਣਾ ਸਰਬ ਸਰੀਰੀ ਚੜਣਾ ॥
 ਚੰਦਨ ਭਗਤਾ ਜੋਤਿ ਇਨੇਹੀ ਸਰਬੇ ਪਰਮਲੁ ਕਰਣਾ ॥ ੨ ॥
 ਘਿਅ ਪਟ ਭਾਂਡਾ ਕਹੈ ਨ ਕੋਇ ॥
 ਐਸਾ ਭਗਤੁ ਵਰਨ ਮਹਿ ਹੋਇ ॥
 ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਨਿਵੇ ਰਹੇ ਲਿਵਲਾਇ ॥
 ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਦਰਿ ਭੀਖਿਆ ਪਾਇ ॥ ੩ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥

ਰਾਗ ਤਿਲੰਗ ਤਾਲ ਚੰਚਲ (ਅਸਥਾਈ)

+	2	0	3
	ਗ — — ਮ	ਪ ਨ —	ਸ — —
	ਤ ਉ ਦ ਰ	ਸ ਨ ਟ	ਕੀ ਟ ਟ ਟ
ਸ ਪ —	ਸ ਸੰ ਨੁ ਪ ਮ	ਮ — —	ਗ — —
ਟ ਟ ਟ	ਕ ਟ ਰਉ ਸ	ਮਾ ਟ ਟ	ਇ ਟ ਟ ਟ
ਗ — —	— — — ਮ	ਪ ਨ —	ਸ — —
ਟ ਟ ਟ	ਤ ਉ ਦ ਰ	ਸ ਨ ਟ	ਕੀ ਟ ਟ ਟ
ਸ ਪ —	ਸ ਸੰ ਨੁ ਪ ਮ	ਮ — —	ਗ — —
ਟ ਟ ਟ	ਕ ਟ ਰਉ ਸ	ਮਾ ਟ ਟ	ਇ ਟ ਟ ਟ
ਗ — —	ਨੁ — — ਧ	ਨੁ — —	ਧ — ਪ —
ਟ ਟ ਟ	ਮੈ ਟ ਦ ਰਿ	ਮਾ ਟ ਟ	ਗ ਟ ਕੁ ਟ
ਮ — —	— — ਨੁ ਪ	ਮ — —	ਪ
ਟ ਟ ਟ	ਭੀ ਟ ਖਿਆ ਟ	ਪਾ ਟ ਟ	ਗ ਮ — ਟ
ਸ — —	ਗ — — ਮ	ਪ ਨ —	ਇ ਟ ਟ ਟ
ਟ ਟ ਟ	ਤ ਉ ਦ ਰ	ਸ ਨ ਟ	ਸ — —
ਸ ਪ —	ਸ ਸੰ ਨੁ ਪ ਮ	ਮ — —	ਕੀ ਟ ਟ ਟ
ਟ ਟ ਟ	ਕ ਟ ਰਉ ਸ	ਮਾ ਟ ਟ	ਗ — —
ਗ			ਇ ਟ ਟ ਟ
ਟ			

ਅੰਤਰਾ

		ਗ	—	ਮ		ਪ	ਨ	—	ਸੰ	—	—	—
		ਭਉ	ਤੇ	ਰਾ		ਭਾਂ	ਫ	ਫ	ਗ	ਫ	ਫ	ਫ
ਸੰ	—	—	—	ਨੁ	ਪ	ਮ	—	—	ਮਗ	ਗ	—	—
ਫ	ਫ	ਫ	ਖਲ	ਫੀ	ਮੇ	ਚੀ	ਫ	ਫ	ਫਤ੍ਰ	ਫ	ਫ	ਫ
ਗ	—	—	ਨੁ	—	ਧ	ਨੁ	—	—	ਧ	—	ਪ	—
ਫ	ਫ	ਫ	ਮੇ	ਫ	ਦੇ	ਵਾ	ਫ	ਫ	ਨਾ	ਫ	ਫ	ਫ
ਮ	—	—	—	ਨੁ	ਪ	ਮ	—	—	ਪ			
ਫ	ਫ	ਫ	ਭ	ਇ	ਆ	ਤੀ	ਫ	ਫ	ਗ	ਗ	—	—
					ਫ				ਤ	ਫ	ਫ	ਫ
ਸ	—	—	ਗ	—	ਮ	ਪ	ਨ	—	ਸੰ	—	—	—
ਫ	ਫ	ਫ	ਤ	ਉ	ਦ	ਸ	ਨ	ਫ	ਕੀ	ਫ	ਫ	ਫ
ਸੰ	ਪ	—	ਸੰ	ਸੰਨੁ	ਨੁਪ	ਮ	—	—	ਗ	—	—	—
ਫ	ਫ	ਫ	ਕ	ਫਫ	ਰਉ	ਮਾ	ਫ	ਫ	ਇ	ਫ	ਫ	ਫ
ਗ												
ਫ												

ਨੋਟ : ਬਾਕੀ ਸਾਰੀਆਂ ਤੁਕਾਂ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ ।

ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੯ ਕਾਫ਼ੀ, ਪੰਨਾ ੭੨੬

ਚੇਤਨਾ ਹੈ ਤਉ ਚੇਤ ਲੈ ਨਿਸਿ ਦਿਨਿ ਮੈ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥
ਛਿਨੁ ਛਿਨੁ ਅਉਧ ਬਿਹਾਤੁ ਹੈ ਫੂਟੈ ਘਟ ਜਿਉ ਪਾਨੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਹਰਿ ਗੁਨ ਕਾਹਿ ਨ ਗਾਵਹੀ ਮੂਰਖ ਅਗਿਆਨਾ ॥
ਬੂਠੇ ਲਾਲਚਿ ਲਾਗਿ ਕੈ ਨਹਿ ਮਰਨੁ ਪਛਾਨਾ ॥ ੧ ॥
ਅਜਹੁ ਕਛੁ ਬਿਗਰਿਓ ਨਹੀ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਭਜਨ ਤੇ ਨਿਰਭੈ ਪਦੁ ਪਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥

ਰਾਗ ਤਿਲੰਗ ਤਾਲ ਆਡਾ ਚੌਤਾਲਾ (ਅਸਬਾਈ)

+	2	0	3	0	4	0
ਨ —	— —	ਸੰ —	ਨੁ ਪ	ਨੁਪ ਮਗ	ਗ ਮ	ਨੁਮ ਪ
ਚੇ ਤ	ਨਾ 5	ਹੈ 5	ਤਉ 5	ਚੌ 55	ਤ ਲੈ	55 5
ਨ —	— —	ਸੰ —	ਨੁ ਪ	ਨੁਪ ਮਗ	ਗ ਮ	ਪ —
ਚੇ ਤ	ਨਾ 5	ਹੈ 5	ਤਉ 5	ਚੌ 55	ਤ ਲੈ	5 5
ਮ —	— —	ਨੁ —	ਪ —	ਮ ਗ	ਮ ਗ	ਗਸ ਸ
ਨਿ 5	ਸਿ 5	ਦਿ ਨਿ	ਮੈ 5	ਪ੍ਰਾ 5	5 ਨੀ	55 5
ਸ —	— —	ਗ ਮ	ਨੁ	ਸੰ —	— ਨੁ	ਪ —
ਛਿ ਨੁ	ਛਿ ਨੁ	ਅਉ 5	ਪ ਨ	ਹਾ 5	ਦੁ ਹੈ	5 5
ਪ —	— —	ਨ ਸੰ	ਨੁ ਪ	ਨੁਪ ਮਗ	ਗ ਮ	ਨੁਮ ਪ
ਫੁ 5	ਟੈ 5	ਘ ਟ	ਜਿਉ 5	ਪਾ 55	5 ਨੀ	55 5
ਨ						
ਚੇ						

ਅੰਤਰਾ

ਮ —	— —	ਨੁ ਪ	ਨ —	ਸੰ —	ਰੰ ਸੰ	— —
ਹ ਰਿ	ਗੁ ਨ	ਗਾ 5	ਹਿ ਨ	ਗਾ 5	ਵ ਹੀ	5 5
ਨੁ ਨੁ	ਪ —	ਨ ਸੰ	ਰੰ ਸੰ	ਪ ਸੰ	ਪ ਨੁ	— ਪ
ਮੂ 5	5 5	ਰ ਖ	ਅ ਗਿ	ਆ 5	5 ਨਾ	5 5
ਮ —	— —	ਗ ਮ	ਪ ਨ	ਸੰ ਸੰਨ	ਰੰ ਸੰ	— —
ਝੁ 5	ਠੈ 5	ਲਾ 5	ਲ ਚਿ	ਲਾ 55	ਗਿ ਕੈ	5 5
ਨੁ —	ਪ —	ਨ ਸੰ	ਨੁ ਪ	ਨੁਪ ਮਗ	ਗ ਮ	ਨੁਮ ਪ
ਨ 5	ਹਿ 5	ਮ ਰ	ਨੁ ਪ	ਛਾ 55	5 ਨਾ	55 5
ਨ						
ਚੇ						

ਨੋਟ : ਬਾਕੀ ਸਾਰੀਆਂ ਭੁਕਾਂ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ ।

ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੯, ਪੰਨਾ ੭੨੭

ਹਰਿ ਜਸੁ ਰੇ ਮਨਾ ਗਾਇ ਲੈ ਜੋ ਸੰਗੀ ਹੈ ਤੇਰੇ ॥
 ਅਉਸਰੁ ਬੀਤਿਓ ਜਾਤੁ ਹੈ ਕਹਿਓ ਮਾਨ ਲੈ ਮੇਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਸੰਪਤਿ ਰਬ ਧਨ ਰਾਜ ਸਿਉ ਅਤਿ ਨੇਹੁ ਲਗਾਇਓ ॥
 ਕਾਲ ਫਾਸ ਜਬ ਗਲਿ ਪਰੀ ਸਭ ਭਇਓ ਪਰਾਇਓ ॥ ੧ ॥
 ਜਾਨਿ ਬੂਝਿ ਕੈ ਬਾਵਰੇ ਤੈ ਕਾਜੁ ਬਿਗਾਰਿਓ ॥
 ਪਾਪ ਕਰਤ ਸੁਕਚਿਓ ਨਹੀ ਨਹ ਗਰਬ ਨਿਵਾਰਿਓ ॥ ੨ ॥
 ਜਿਹ ਬਿਧਿ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿਆ ਸੋ ਸੁਨੁ ਰੇ ਭਾਈ ॥
 ਨਾਨਕ ਕਹਤ ਪੁਕਾਰਿ ਕੈ ਗਹੁ ਪ੍ਰਭ ਸਰਨਾਈ ॥ ੩ ॥ ੩ ॥

ਰਾਗ ਤਿਲੰਗ ਛੋਟੀ ਤਿੰਨਤਾਲ (ਅਸਥਾਈ)

+	2	0	3
	ਸ — ਗ ਮ ਕ ਹਿ ਓ ਟ	ਪ ਨ ਸ ਨੁ ਟ ਟ ਟ ਮਾ	ਪ ਮ ਗ ਮ ਨ ਲੈ ਟ ਮੈ
ਗ — — ਸ ਰੇ ਟ ਟ ਟ	— — — — ਟ ਟ ਟ ਟ	ਨੁ — — — ਅ ਉ ਸ ਹੁ	— — — ਧ ਬੀ ਟ ਤਿ ਓ
ਸੰ ਨੁ ਨੁ — ਧ ਜਾ ਟ ਤੁ ਟ	ਪ — ਸੰ — ਹੈ ਟ ਅਉ ਟ	— ਨੁ — — ਸ ਰੁ ਟ ਬੀ	ਪ ਮ — — ਟ ਤਿਓ ਟ ਟ
ਪ ਮ ਗ — ਜਾ ਤੁ ਹੈ ਟ	ਸ — ਗ ਮ ਕ ਹਿ ਓ ਟ	ਪ ਨ ਸ ਨੁ ਟ ਟ ਟ ਮਾ	ਪ ਮ ਗ ਮ ਨ ਲੈ ਟ ਮੈ
ਗ ਰੇ			

ਅੰਤਰਾ

		ਗ — — ਮ ਹ ਰਿ ਜ ਸੁ	ਪ ਨ — — ਰੇ ਟ ਮ ਨਾ
ਟ ਸੰ — — ਨ ਗਾ ਟ ਇ	— — — — ਲੈ ਟ ਟ ਟ	ਗ — — ਸੰ ਜੋ ਟ ਸੰ ਟ	— — — ਨੁ ਗੀ ਟ ਹੈ ਟ

ਨੁ ਪ ਮ —	ਗ — — —	ਨੁ — — —	— — — ਪ
ਤੋ ਟ ਟ ਟ	ਰੋ ਟ ਟ ਟ	ਅ ਉ ਸ ਰੁ	ਬੀ ਟ ਤਿ ਓ
ਸੰ			
ਨੁ ਨੁ — ਧ	ਪ — ਸੰ —	— ਨੁ — —	ਪ ਮ — —
ਜਾ ਟ ਤੁ ਟ	ਰੋ ਟ ਅਉ ਟ	ਸ ਰੁ ਟ ਬੀ	ਟ ਤਿਓ ਟ ਟ
ਪ ਮ ਗ —	ਸ — ਗ ਮ	ਪ ਨ ਸੰ ਨੁ	ਪ ਮ ਗ ਮ
ਜਾ ਤੁ ਰੋ ਟ	ਕ ਹਿ ਓ ਟ	ਟ ਟ ਟ ਮਾ	ਨ ਲੈ ਟ ਮੇ
ਗ			
ਰੋ			

ਨੋਟ : ਸਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਸਾਰੀਆਂ ਤੁਕਾਂ ਦੋ ਦੋ ਇਕੱਠੀਆਂ 'ਹਰਿ ਜਸ ਰੇ ਮਨਾ' ਵਾਲੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਗਾ ਕੇ ਫਿਰ 'ਕਹਿਓ ਮਾਨ ਲੈ' ਤੁਕ ਗਾ ਕੇ ਫਿਰ 'ਅਉਸਰ ਬੀਤਿਓ' ਵਾਲੀ ਤੁਕ ਗਾ ਕੇ ਫਿਰ ਸਮ ਤੇ ਛਡਣਾ ਹੈ ।

ਤਿਲੰਗ ਨਾਮ ਦੇਵ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੭੨੭

ਹਲੇ ਯਾਰਾਂ ਹਲੇ ਯਾਰਾਂ ਖੁਸਿਖਬਰੀ ॥
ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਂਉ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਂਉ ॥
ਨੀਕੀ ਤੇਰੀ ਬਿਗਾਰੀ ਆਲੇ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕੁਜਾ ਆਮਦ ਕੁਜਾ ਰਫਤੀ ਕੁਜਾ ਮੇਰਵੀ ॥
ਦੁਾਰਿਕਾ ਨਗਰੀ ਰਾਸਿ ਬੁਗੋਈ ॥ ੧ ॥
ਖੂਬੁ ਤੇਰੀ ਪਗਰੀ ਮੀਠੇ ਤੇਰੇ ਬੋਲ ॥
ਦੁਾਰਿਕਾ ਨਗਰੀ ਕਾਹੇ ਕੇ ਮਗੋਲ ॥ ੨ ॥
ਚੰਦੀ ਹਜਾਰ ਆਲਮ ਏਕਲ ਖਾਨਾ ॥
ਹਮ ਚਿਨੀ ਪਾਤਿਸਾਹ ਸਾਵਲੇ ਬਰਨਾ ॥ ੩ ॥
ਅਸ ਪਤਿ ਗਜ ਪਤਿ ਨਰਹ ਨਰਿੰਦ ॥
ਨਾਮੇ ਕੇ ਸ੍ਰਾਮੀ ਮੀਰ ਮੁਕੰਦ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥

ਰਾਗ ਤਿਲੋਗ ਤਾਲ ਚੌਚਲ (ਅਸਥਾਈ)

+	2	0	3
			ਪ ਮ ਗ ਰ ਹ ਲੇ ਯਾ ਰਾਂ
ਗ ਸ — ਹ ਲੇ 5	ਗ — ਮ ਗ ਯਾ ਰਾਂ ਖੁ ਸਿ	ਪ — — ਖ ਬ ਰੀ	ਸੰ — — ਹ ਲੇ ਯਾ ਰਾਂ
ਨੁ ਪ — ਹ ਲੇ 5	— ਮ — ਪ ਯਾ ਰਾਂ ਖੁ ਸਿ	ਮ ਗ — ਖ ਬ ਰੀ	— — — ਮ ਬ ਲਿ ਬ ਲਿ
ਪ ਨ — ਜਾਂ 5 5	ਸੰ — — — ਉ 5 5 5	— — — 5 5 ਹਉ	— — — ਬ ਲਿ ਬ ਲਿ
ਨੁ ਪ — ਜਾਂ 5 5	ਮ — ਗ — ਉ 5 5 5	— — — 5 5 5	ਨੁ — — — ਨੀ ਕੀ ਤੇ ਰੀ
ਨੁ — — ਬਿ ਗਾ 5	ਪ — ਪ — ਰੀ 5 5 5	ਮ — — 5 5 5	— — — ਪ ਆ ਲੇ ਤੇ ਰਾ
ਮ ਗ — ਨਾ 5 5	— ਮ ਪ ਨ ਉ 5 5 5	ਸੰ — ਪ 5 5 5	ਪ ਮ ਗ ਰ ਹ ਲੇ ਯਾ ਰਾਂ
ਗ ਹ			

ਅੰਤਰਾ ੧

ਪ ਨ — ਆ 5 5	ਸੰ — — — ਮ 5 ਦ 5	— — — 5 5 5	ਗ — — ਮ ਕੁ 5 ਜਾ 5
ਗੰ ਮੰ ਰ ਫ 5	— — — ਤੀ 5 5 5	— — — 5 5 5	ਗੰ — — — ਕੁ 5 ਜਾ 5

ਨੁ ਮ ਪ —	— ਮ — ਪ	ਮ ਗ —	ਨੁ — — —
ਸ ਟ ਟ	ਟ ਟ ਟ ਰ	ਵੀ ਟ ਟ	ਦ੍ਰਾ ਟ ਰਿ ਕਾ
ਨੁ — —	ਧ — ਪ —	ਮ — —	— — — ਪ
ਨ ਗ ਟ	ਰੀ ਟ ਟ ਟ	ਟ ਟ ਟ	ਗ ਟ ਸਿ ਬੁ
ਮ ਗ —	— ਮ ਪ ਨ	ਸੰ — ਪ	ਪ ਮ ਗ ਰ
ਗੇ ਟ ਟ	ਈ ਟ ਟ ਟ	ਟ ਟ ਟ	ਚ ਲੇ ਯਾ ਰਾਂ
ਗ			
ਹ			

ਅੰਤਰਾ ੨

ਪ ਨ —	ਸੰ — — —	— — —	ਗ — — ਮ
ਪ ਗ ਟ	ਰੀ ਟ ਟ ਟ	ਟ ਟ ਟ	ਖੂ ਬੁ ਤੇ ਰੀ
ਨੁ ਪ —	ਮ — ਗ —	— — —	— — —
ਬ ਟ ਟ	ਲ ਟ ਟ ਟ	ਟ ਟ ਟ	ਮੀ ਨੇ ਤੇ ਰੇ
ਨੁ — —	ਧ — ਪ —	ਮ — —	ਨੁ — — —
ਨ ਗ ਟ	ਰੀ ਟ ਟ ਟ	ਟ ਟ ਟ	ਦ੍ਰਾ ਟ ਰਿ ਕਾ
ਮ ਗ —	— ਮ ਪ ਨ	ਸੰ — ਪ	— — — ਪ
ਗੇ ਟ ਟ	ਲ ਟ ਟ ਟ	ਟ ਟ ਟ	ਕਾ ਹੇ ਕੋ ਮ
ਗ			— ਮ ਗ ਰ
ਹ			ਚ ਲੇ ਯਾ ਰਾਂ

ਨੋਟ : ਬਾਕੀ ਸਾਰੀਆਂ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰਾ ਨੰਬਰ 2 ਤੇ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ ।

ਖੰਭ ਵਿਕਾਂਦੜੇ ਜੇ ਲਹਾਂ ਘਿੰਨਾ ਸਾਵੀ ਤੋਲਿ ॥

ਤੰਨਿ ਜੜਾਈ ਆਪਣੈ ਲਹਾਂ ਸੁ ਸਜਣ ਟੋਲਿ ॥ ੨੧ ॥

ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ ਸਲੋਕ, ਪੰਨਾ ੧੪੨੬

ਰਾਗ ਤਿਲੰਗ ਤਾਲ ਇਕਤਾਲਾ (ਅਸਥਾਈ)

+	0	2	0	3	4
	ਨੁ ਖੰ	ਪ ਮ ਭ ਵਿ	— ਪ ਕਾਂ ਟ	ਗ ਮ ਟਦ ਟ	ਪ — ਕੋ ਟ
ਪ — ਟ ਟ	— ਨੁ (ਮੰ) ਖੰ	ਪ ਮ ਭ ਵਿ	— ਪ ਕਾਂ ਟ	ਗ ਮ ਟਦ ਟ	ਪ — ਕੋ ਟ
ਗ — ਜੋ ਟ	— — ਟ ਟ	ਪ ਮ ਟ ਲ	ਗ — ਹਾਂ ਟ	ਸ — ਟ ਟ	— — ਟ ਟ
ਗ — ਘਿੰ ਨਾ	ਮ ਪ ਟ ਸਾ	ਨ — ਟ ਵੀ	ਸੰ — ਤੋ ਟ	— ਰੰ ਲਿ ਸਾ	ਗੰ ਰੰ ਟ ਵੀ
ਗੰ — ਤੋ ਟ	ਸੰ ਨੁ ਲਿ ਸਾ	— — ਟ ਵੀ	ਧ ਨੁ ਤੋ ਟ	— ਸੰ ਲਿ ਸਾ	— ਸੰਨੁ ਟ ਵੀਟ
ਨੁਧ — ਤੋਟ ਟ	ਪ ਨੁ ਲਿ ਖੰ	ਪ ਮ ਭ ਵਿ	— ਪ ਕਾਂ ਟ	ਗ ਮ ਟ ਦ	ਪ — ਕੋ ਟ
ਪ ਟ					

ਅੰਤਰਾ

	ਪ ਤੋ	ਗ ਪ ਨਿ ਜ	— — ਕਾਂ ਟ	— — ਟ ਈ	— — ਟ ਟ
ਸੰ — ਟ ਟ	— — ਟ ਟ	ਨੁ ਪ ਆ ਪ	ਮ — ਣੈ ਟ	— ਗ ਟ (ਮੰ)	— ਰ ਟ ਰੋ)
ਗ — (ਪਿਆ ਟ	ਰੋ) ਟ	ਪ — ਤੰਨਿ ਜ	— ਨੁ ਕਾਂ ਟ	ਮ ਪ ਟ ਈ	— — ਟ ਟ
ਸੰ — ਟ ਟ	— — ਟ ਟ	ਨੁ ਪ ਆ ਪ	ਮ — ਣੈ ਟ	— ਗ ਟ (ਮੰ)	— ਰ ਟ ਰੋ

ਗ	—	—	—	ਨਸੰ	ਸੰ	—	ਰੰ	ਗੰ	ਰੰ
ਪਿਆ	ਫ	ਰੇ)	ਫ ਫ	ਲਾ	ਹਾਂ	ਸੁ	ਸ	ਜ	ਣ
ਗੰ	—	ਸੰ	ਪ	ਨ	—	—	ਰੰ	ਗੰ	ਰੰ
ਟੈ	ਫ	ਲਿ	ਲ	ਹਾਂ	ਸੁ	ਸ	ਜ	ਜ	ਣ
ਗੰ	—	ਸੰ	ਨੁ	—	—	—	ਸੰ	—	ਸੰਨੁ
ਟੈ	ਫ	ਲਿ	ਲ	ਹਾਂ	ਸੁ	ਸ	ਜ	ਜ	ਣੁ
ਨੁਧ	ਧ	ਪ	ਨੁ	ਪ	ਮ	—	ਪ	ਗ	ਮ
ਟੈ	ਫ	ਲਿ	ਖੰ	ਭ	ਵਿ	ਕਾ	ਫ	ਪ	—
ਪ								ਜੇ	ਫ
ਫ									

ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੪, ਘਰੁ ੩, ਪੰਨਾ ੭੨੪

ਮਿਹਰਵਾਨੁ ਸਾਹਿਬੁ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ॥
 ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ॥
 ਜੀਅ ਸਗਲ ਕਉ ਦੇਇ ਦਾਨੁ ॥ ਰਰਾਉ ॥
 ਤੂ ਕਾਹੇ ਡੋਲਹਿ ਪ੍ਰਾਣੀਆ ਤੁਧੁ ਰਾਖੈਗਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥
 ਜਿਨਿ ਪੈਦਾਇਸਿ ਤੂ ਕੀਆ ਸੋਈ ਦੇਇ ਆਧਾਰੁ ॥ ੧ ॥
 ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ਮੇਦਨੀ ਸੋਈ ਕਰਦਾ ਸਾਰ ॥
 ਘਟਿ ਘਟਿ ਮਾਲਕੁ ਦਿਲਾ ਕਾ ਸਚਾ ਪਰਵਦਗਾਰੁ ॥ ੨ ॥
 ਕੁਦਰਤਿ ਕੀਮ ਨ ਜਾਣੀਐ ਵਡਾ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥
 ਕਰਿ ਬੇਦੇ ਤੂ ਬੰਦਗੀ ਜਿਚਰੁ ਘਟ ਮਹਿ ਸਾਹੁ ॥ ੩ ॥
 ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਅਕਥੁ ਅਗੋਚਰੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਤੇਰੀ ਰਾਸਿ ॥
 ਚਹਮ ਤੇਰੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥

ਰਾਗ ਤਿਲੰਗ ਇਕਤਾਲਾ (ਅਸਥਾਈ)

+	0	2	0	3	4
	ਨੁ ਸਾ	ਪ ਮ ਹਿ ਬੁ	— ਗ ਮਿ ਹ	ਮ ਪ ਰ ਵਾ	— — ੜ ੜ
ਪ — ਨੁ ੜ	— ਨੁ (ਜੀ) ਸਾ	ਪ ਮ ਹਿ ਬੁ	— ਗ ਮਿ ਹ	ਮ ਪ ਰ ਵਾ	— — ੜ ਨੁ
ਗ — ਸਾ ਹਿ	ਰ ਗ ਬੁ ਮੇ	— ਮ ੜ ਰਾ	ਗ — ਮਿ ਹ	ਰ ਸ ਰ ਵਾ	— — ੜ ਨੁ
ਗ — ਜੀ ਅ	ਮ ਪ ਸ ਗ	ਨ — ਲ ਕਉ	ਸੰ — ਦੇ ਇ	— — ੜ ਦਾ	— — ੜ ਨੁ
ਰ ਗੰ ਜੀ ਅ	ਰ ਗੰ ਸ ਗ	ਸੰ — ਲ ਕਉ	ਨੁ — ਦੇ ੜ	ਧ ਨੁ ਇ ਦਾ	— — ੜ ਨੁ
ਸੰ — ਦੇ ੜ	ਸੰਨੁ ਨੁਧ ਇ ਦਾੜ	ਧ ਪ ੜ ਨੁ	ਮ ਗ ਮਿ ਹ	ਮ ਪ ਰ ਦਾ	— — ੜ ਨੁ
ਪ — ੜ ੜ	— ਨੁ (ਜੀ) ਸਾ	ਪ ਮ ਹਿ ਬੁ	— ਗ ਮਿ ਹ	ਮ ਪ ਰ ਵਾ	— — ੜ ੜ
ਪ ਨੁ					

ਅੰਤਰਾ

ਸੰ — ਲ ਹਿ	— — ੜ ੜ	ਪ — ਕੁ ੜ	— — ਕਾ ੜ	— ਨੁ ਰੇ ਭੋ	ਮ ਪ ੜ ੜ
ਗ — (ਪਿਆ ੜ	— — ਰੇ ੜ)	ਨੁ ਪ ਪ੍ਰਾ ਕੀ	ਮ — ਆ ੜ	— ਗ ੜ (ਮੇ)	— ਰ ੜ ਰੇ)
		ਸੰ — ਤ ਧੁ	ਰੰ ਗੰ ਰਾ ਖੰ	ਰੰ ਗੰ ਗਾ ਸਿਰ	— ਰ ਜ ਣ

ਗੰ	—	ਸੰ	ਪ	ਪਸੰ	ਸੰ	ਰੰ	ਗੰ	ਰੰ	ਗੰ	—	ਰੰ
ਹਾ	₪	ਰੁ	ਤੁ	₪₪	ਧੁ	ਰਾ	ਖੇ	ਗਾ	ਸਿਰ	ਜ	ਣ
ਗੰ	—	ਸੰ	—	ਪ	—	—	—	—	ਨੁ	ਮ	ਪ
ਹਾ	₪	ਰੁ	₪	ਜਿਨਿ	ਪੈ	ਦਾ	₪	₪	ਇ	₪	₪
ਸੰ	—	—	—	ਨੁ	ਪ	ਮ	—	—	ਗ	—	ਰ
ਸਿ	₪	₪	₪	ਕੁ	ਕੀ	ਆ	₪	₪	(ਮੇ)	₪	ਰੇ)
ਗ	—	—	—	—	—	ਸੰ	—	—	ਰੰ	ਗੰ	ਰੰ
(ਪਿਆ	₪	ਰੰ	₪	₪	₪)	ਸੇ	₪	ਈ	ਦੇ	ਇ	ਆ
ਗੰ	—	ਸੰ	ਪ	ਪਸੰ	ਸੰ	ਰੰ	ਗੰ	ਰੰ	ਗੰ	—	—
ਧਾ	₪	ਰੁ	ਸੇ	₪₪	ਈ	ਦੇ	ਇ	₪	₪	₪	ਆ
ਗੰ	—	ਸੰ	ਨੁ	—	—	—	—	—	—	—	—
ਧਾ	₪	ਰੁ	ਸੇ	₪	ਈ	ਦੇ	ਇ	₪	₪	₪	ਆ
ਸੰ	—	ਨੁ	ਧ	₪	—	ਮ	ਗ	ਮ	ਪ	—	—
ਧਾ	₪	₪	ਰੁ	₪	₪	ਮਿ	ਹ	ਰ	ਵਾ	₪	₪
ਪ	—	—	ਨੁ	ਪ	ਮ	—	ਗ	ਮ	ਪ	—	—
ਨੁ	₪	(ਜੀ)	ਸਾ	ਹਿ	ਬ	ਮਿ	ਹ	ਰ	ਵਾ	₪	₪
ਪ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ਨੁ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

ਨੋਟ : ਬਾਕੀ ਰੁਕਾ ਇਸੇ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਹਨ ।

ਰਾਗ ਤਿਲੋਗ

ਦੇਪਤੀ ਕੁਪੀਨ ਮਾਤ੍ਰ ਦਈ ਜਉ ਮੁਨੀਸਰਹਿ ਤਾਤੇ ਸਭਾ ਮਧਿ ਬਹਿਓ ਬਸਨ
ਪ੍ਰਵਾਹ ਜੀ ॥
ਤਨਕ ਤੰਦੁਲ ਜਗਦੀਸਹ ਦਏ ਸੁਦਾਮਾ ਤਾਤੇ ਪਾਏ ਚਤੁਰ ਪਦਾਰਥ ਅਥਾਹ ਜੀ ॥
ਦੁਖਤ ਗਜਿੰਦ ਅਰ ਬਿੰਦ ਗਹਿ ਭੇਟ ਰਾਖੈ ਤਾਕੈ ਕਾਜੈ ਚਕ੍ਰਪਾਨ ਅਨ ਗੁਸੇ ਗ੍ਰਾਹ ਜੀ ॥
ਕਹਾ ਕੇਊ ਕਰੈ ਕਛੁ ਹੋਤ ਨ ਕਾਹੂ ਕੇ ਕੀਏ ਜਾਂਕੀ ਪ੍ਰਭ ਮਾਨ ਲੇਹਿ ਸਭੇ ਸੁਖ ਤਾਹ ਜੀ ॥
ਕਬਿਤ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ, (੪੩੫)

ਰਾਗ ਤਿਲੰਗ ਚਾਰਤਾਲ (ਅਸਥਾਈ)

+	0	2	0	3	4
ਨ ਸੰ	— ਨੁ	ਪ ਸ	ਨੁਪ ਮਗ	ਗ ਮ	ਨੁਮ ਪ
ਦੋ ਝਪ	ਝ ਝਤੀ	ਝ ਕੁ	ਪੀਝ ਝਝ	ਨ ਮਾ	ਝਝ ਤੁ
ਨ ਸੰ	— ਨੁ	ਪ ਸੰ	ਨੁਪ ਮਗ	ਗ ਮ	ਪ —
ਦੋ ਝਪ	ਝ ਝਤੀ	ਝ ਕੁ	ਪੀਝ ਝਝ	ਨ ਮਾ	ਝ ਤੁ
ਮ ਗ	— ਮ	— ਨੁ	ਨੁਪ ਮਗ	ਮ ਗ	— ਸ
ਦ ਈ	ਝ ਜਉ	ਝ ਮੁ	ਨੀਝ ਝਝ	ਸ ਝ	ਝ ਰਹਿ
ਸ —	— —	ਮ ਗ	ਮ ਪ	ਨ ਸੰ	— —
ਤਾਂ ਤੇ	ਝ ਸ	ਝ ਭਾ	ਮ ਧਿ	ਝ ਬਹਿ	ਝ ਓ
ਨੁ ਪ	ਪ ਸੰ	ਸੰ —	ਨੁਪ ਮਗ	ਗ ਮ	ਨੁਮ ਪ
ਬ ਸ	ਝ ਨ	ਝ ਪੂ	ਵਾਝ ਝਝ	ਹ ਜੀ	ਝਝ ਝ
ਨ ਦੋ					

ਅੰਤਰਾ

ਗ ਮ	ਨੁ	ਨ	—	—	ਸੰ	—	—	—
ਤ ਨ	ਝ	ਝਕ	ਝ	ਝਤੀ	ਦੁਲ ਝ	ਝ	ਝਜ	ਝ ਗ
ਨੁ ਪ	ਪ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਪ	ਸੰ	ਪ	ਨੁ ਪ
ਦੀ ਸਹ	ਝ	ਦ	ਝੇ	ਝਸੁ	ਦਾ ਝ	ਝ	ਮਾ	ਝ ਝ
ਸ —	—	—	ਮ ਗ	ਮ ਪ	ਨੁ	ਨ	ਸੰ	—
ਤਾਂ ਤੇ	ਝ	ਪਾ	ਝ	ਝੇ	ਚ ਤੁ	ਝ	ਰ	ਝ ਪ
ਨੁ ਪ	ਪ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਨੁਪ ਮਗ	ਗ ਮ	ਨੁਮ ਪ	ਪ
ਦਾ ਰ	ਝ	ਝ	ਝ	ਅ	ਥਾਝ ਝ	ਹ ਜੀ	ਝਝ ਝ	ਝ
ਨ ਦੋ								

ਸੰਚਾਰੀ

ਸ —	— ਗ	— ਗਮ	ਪ —	— ਨੁ	— ਨੁ
ਦੁ ਖ	ੜ ਤ	ੜ ਗ	ਜਿੰ ੜ	ਦ ਅ	ੜ ਰ
ਮ ਗ	ਮ ਪ	ਨੁ ਪ	ਪ ਗ ਗ	ਗ ਮ ਗ	ਗਸ ਸ
ਬਿੰ ਦ	ੜ ਗ	ੜ ਹਿ	ਭੋ ੜ	ਟ ਰਾ	ੜੜ ਖੇ
ਸ —	—	ਮ ਗ	ਮ ਪ	— ਨੁ	— ਨੁ
ਚਾ ਕੇ	ੜ ਕਾ	ੜ ਜੇ	ਚ ਕੂ	ੜ ਪਾ	ੜ ਪ ਨ
ਮ ਗ	— ਮ	ਨੁ ਪ	ਪ ਗ ਗ	ਗ ਮ ਗ	ਗਸ ਸ
ਅ ਨ	ੜ ਗੁ	ੜ ਸੇ	ਗੁ ੜ	ਹ ਜੀ	ੜੜ ੜ

ਆਭੋਗ

ਗ ਮ	ਨੁ ਪ ਨ	— —	ਸ —	— —	— —
ਕ ਹਾ	ੜ ਕੋ	ੜ ਉ	ਕਰੈ ੜ	ੜ ਕ	ੜ ਛ
ਨੁ ਪ	ਪ ਨ	ਸ ਸ	ਪ ਸ	ਸ ਪ	ਨੁ ਪ
ਹੋ ਤ	ੜ ਨ	ੜ ਕਾ	ਹੁ ਕੇ	ੜ ਕੀ	ੜ ਦੇ
ਸ —	—	ਮ ਗ	ਮ ਨੁ	ਨ ਸ	—
ਜਾਂ ੜ	ਕੀ ਪੁ	ੜ ਭ	ਮਾ ੜ	ਨ ਲੈ	ੜ ਹਿ
ਨੁ ਪ	ਪ ਸ	ਸ —	ਨੁਪ ਮਗ	ਗ ਮ	ਨੁਮ ਪ
ਸ ਭੇ	ੜ ਸੁ	ੜ ਖ	ਤਾੜ ੜੜ	ਹ ਜੀ	ੜੜ ੜ
ਨ ਦੁ					

ਸੁੱਧੀ ਪੱਤਰ

ਪੰਨਾ 15 ਤੇ 'ਏਕ ਸੁਆਨ ਕੈ ਘਰਿ ਗਾਵਣਾ' ਵਾਲੀ ਤੁਕ 'ਸ੍ਰੀ ਰਾਗ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕਾ' ਦੇ ਉਪਰ ਆਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ਬਦ 'ਜਨਨੀ ਜਾਨਤ' ਤੋਂ ਆਰੰਭ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਪੰਨਾ	ਲਾਈਨ	ਅਸੁੱਧ	ਸੁੱਧ
6	3	ਝੈ	ਜੈ
26	1	ਦੇਖ	ਦੇਖੇ
29	2	ਰਮਈਆ	ਰਮਈਆ
48	1	ਗ੍ਰਿਨਿ	ਗ੍ਰਿਨੇ
63		ਮਹਲਾ ੬	ਮਹਲਾ ੬
71	8	ਆਰੁ	ਅਰੁ
74	2	ਦਹਿਸਰਿ	ਦਹਿਸਰਿ
77	4	ਮਟਕੀ	ਮਟਕੀ
77	8	ਗਾਵਲ	ਗਾਵਲਿ
78	7	ਸਾਭਾ	ਸਾਭਾ ॥
78		ਪੰਨਾ ੪੭੬	ਪੰਨਾ ੪੭੮
79	2	ਨਗਖਸਿ	ਨ ਰਾਖਸਿ
82	1	ਤਰਿਥ	ਤੀਰਥ
82	10	ਸਹਿਬੁ	ਸਾਹਿਬੁ

ਨੋਟ : ਪੁਸਤਕ ਵਿਚ ਸਵਈਏ ਦਾ ਪੂਰਾ ਪਾਠ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਥੇ ਪੂਰਾ ਪਾਠ ਦਰਜ ਹੈ ਤੇ ਅਸਥਾਈ ਦੀ ਤੁਕ ਭੀ ਦਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

ਠਾਰਦ ਸੇ ਚਤੁਰਾਨਨ ਸੇ ਰੁਮਨਾਰਿਖ ਸੇ ਸਭ ਹੂੰ ਮਿਲਿ ਗਾਇਓ ॥
 ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਨ ਭੇਦ ਲਖਿਓ ਸਭ ਹਾਰਿ ਪਰੇ ਹਰਿ ਹਾਥ ਨ ਆਇਓ ॥
 ਪਾਇ ਸਕੈ ਨਹੀ ਪਾਰ ਉਮਾਪਤਿ ਸਿੱਧ ਸਨਾਥ ਸਨੰਤਨ ਧਿਆਇਓ ॥
 ਧਿਆਨ ਧਰੇ ਤਿਹ ਕੇ ਮਨ ਮੈ ਜਿਹ ਕੇ ਅਸਿ ਤੇਜ ਸਭੇ ਜਗੁ ਛਾਇਓ ॥
 (ਇਸ ਦੀ ਅਸਥਾਈ 'ਸਭ ਹਾਰਿ ਪਰੇ ਹਰਿ ਹਾਥ ਨ ਆਇਓ' ਹੈ)

85	4	ਅੰਮ੍ਰਿਤ	ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
85		੧੩੦੩	੧੩੦੩
85	10	ਪੁਰਮਾਰਥ	ਪਰਮਾਰਥੁ

85	11	੩ ॥ ੧ ॥ ੪੨	੩ ॥ ੧੩ ॥ ੪੨
96	7	ਆਨੁ	ਅਰੁ
96		ਪੰਨਾ ੧੪੧੫	ਪੰਨਾ ੧੪

ਨੋਟ : ਜਿਥੇ ਜਿਸ ਰਾਗ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਉਸੇ ਹੀ ਰਾਗ ਵਿਚ ਨੁਟੇਸ਼ਨ ਕੀਤੀ ਹੈ ਉਥੇ ਰਾਗ ਤੇ ਮਹਲਾ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਉਪਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਤੇ ਜਿਥੇ ਸ਼ਬਦ ਕਿਸੇ ਰਾਗ ਦਾ ਹੈ ਤੇ ਨੁਟੇਸ਼ਨ ਕਿਸੇ ਦੂਜੇ ਰਾਗ ਵਿਚ ਹੈ ਉਥੇ ਰਾਗ ਤੇ ਮਹਲਾ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ।

100	ਅਖੀਰਲੀ	ਪੰਨਾ ੯੦੨-੩	ਪੰਨਾ ੯੦੨
114	9	ਕੋਧ	ਕ੍ਰੋਧ
130		੯੨੫-੨੬	੯੨੫-੨੬
134		ਅਤੇ ੧	ਘਰੁ ੧
134		ਪੰਨਾ ੪੯੨	ਪੰਨਾ ੪੯੨
136		ਪੰਨਾ ੪੭੨	ਪੰਨਾ ੪੮੨
138		ਪੰਨਾ ੭੪੭	ਪੰਨਾ ੭੫੭
150	2	ਬੋਧ	ਪ੍ਰਬੋਧ
154		ਸੂਗਗਹੀ	ਸੂਹੀ ਰਾਗ
154		ਘਰੁ	ਘਰ ੨
165	2	ਕੰਗੁ	ਕ੍ਰੰਗੁ
167	1	ਭੋਜਨ	ਭੋਜਨੁ
168	1	ਪੁਭ	ਪ੍ਰਭ
168		ਪੰਨਾ ੫੨੭	ਪੰਨਾ ੫੧੭
171	6	ਫੜੁ	ਫੜੁ
173	4	ਚੋ	ਜੋ
176	3	ਮਘੋਲੇ	ਬਘੋਲੇ
176	5	ਗੋਖਾ	ਗੋਖਾ
180	2	ਸਨਉ	ਸੁਨਉ
193		ਮਹਲਾ ੪	ਮਹਲਾ ੫
196		ਪੰਨਾ ੫੩੯	ਪੰਨਾ ੫੩੬
207	2	ਪਾਰੀ	ਘਰੀ
210	5	ਨਰੀ	ਨਾਰੀ
215		ਪੰਨਾ ੩੨੮	ਪੰਨਾ ੫੨੮
227		ਪੰਨਾ ੧੮੯੪	ਪੰਨਾ ੧੦੯੪
229		ਮਹਲਾ ੪ ਪੰਨਾ ੨੨੦	ਮਹਲਾ ੫ ਪੰਨਾ ੨੧੦
236	4	ਮੁਰੀ	ਮੋਰੀ
242	1	ਦੀ	ਕੀ

244	8	ਵਾਵੇਸਾ	ਵਵੇਸਾ
246		ਪੰਨਾ ੮੬੧-੧੬੨	੮੬੧-੬੨
246	3	ਦੀ	ਕੀ
251	2	ਪੁਨ	ਪੁਨੀ
252	1	ਪਾਇਐ	ਪਾਈਐ
260	8	ਚੁਕੋ	ਚੁਕੋ
273	8	ਪ੍ਰਭੁ	ਪ੍ਰਭੁ
274		ਘਰੁ ੯	ਘਰੁ ੬
278		ਛੇਦ ਪੰਨਾ ੪੭੫	ਛੇਤ ਪੰਨਾ ੫੭੫
291	11	ਸਮਲੀ	ਸਗਲੀ
294	2	ਮੁਹਬਤ	ਮੁਹਬਤੇ
298	1	ਸਾਸਿ	ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ
298	3	ਜਾਇ	ਜਾਈ
315	3	ਬੀਚਾਚਿਓ	ਬੀਚਾਰਿਓ
315	7	ਕਹੀਅਤ	ਕਹੀਅਤ
317	1	ਧ੍ਰ	ਧ੍ਰ
319	1	ਤੁਮਨ	ਤੁਮ ਨ
344	4	ਤਾਰਿਕ	ਤਾਰਿਕਾ
344	4	ਅਨਹਤਾ	ਅਨਹਤਾ
366		ਮਹਲਾ ੪	ਮਹਲਾ ੫
378	4	ਬੋਚਨ	ਬੋਜਨ
384	2	ਕਪ	ਕੂਪ
387	6	ਅਮਲੀ ਅਮਲੀ	ਅਮਲੀ ਅਮਲਿ
399		ਮਹਲਾ ੯	ਮਹਲਾ ੯ ਪੰਨਾ ੭੧੮
399	6	ਤਰ	ਤਰੇ
406	3	ਕੋ	ਕੋ
407	2	ਕਾਮਨਾ ਕਰੁ	ਕਾਮਨਾ ਕੋ ਕਰੁ
414		ਕ	ਕੀ ਪੰਨਾ ੭੧੮
425	6	ਮਲੇ	ਮੇਲੇ
433		ਪੰਨਾ ੭੨੪	ਪੰਨਾ ੭੨੫
434	2	ਮੁਹਲਤਿ	ਮੁਹਲਤਿ
436	8	ਸਾਚੁ	ਸਚੁ
448	11	ਚਹਮ	ਚਹਮ

1000	1000	9	100
1000	1000	10	100
1000	1000	11	100
1000	1000	12	100
1000	1000	13	100
1000	1000	14	100
1000	1000	15	100
1000	1000	16	100
1000	1000	17	100
1000	1000	18	100
1000	1000	19	100
1000	1000	20	100
1000	1000	21	100
1000	1000	22	100
1000	1000	23	100
1000	1000	24	100
1000	1000	25	100
1000	1000	26	100
1000	1000	27	100
1000	1000	28	100
1000	1000	29	100
1000	1000	30	100
1000	1000	31	100
1000	1000	32	100
1000	1000	33	100
1000	1000	34	100
1000	1000	35	100
1000	1000	36	100
1000	1000	37	100
1000	1000	38	100
1000	1000	39	100
1000	1000	40	100
1000	1000	41	100
1000	1000	42	100
1000	1000	43	100
1000	1000	44	100
1000	1000	45	100
1000	1000	46	100
1000	1000	47	100
1000	1000	48	100
1000	1000	49	100
1000	1000	50	100
1000	1000	51	100
1000	1000	52	100
1000	1000	53	100
1000	1000	54	100
1000	1000	55	100
1000	1000	56	100
1000	1000	57	100
1000	1000	58	100
1000	1000	59	100
1000	1000	60	100
1000	1000	61	100
1000	1000	62	100
1000	1000	63	100
1000	1000	64	100
1000	1000	65	100
1000	1000	66	100
1000	1000	67	100
1000	1000	68	100
1000	1000	69	100
1000	1000	70	100
1000	1000	71	100
1000	1000	72	100
1000	1000	73	100
1000	1000	74	100
1000	1000	75	100
1000	1000	76	100
1000	1000	77	100
1000	1000	78	100
1000	1000	79	100
1000	1000	80	100
1000	1000	81	100
1000	1000	82	100
1000	1000	83	100
1000	1000	84	100
1000	1000	85	100
1000	1000	86	100
1000	1000	87	100
1000	1000	88	100
1000	1000	89	100
1000	1000	90	100
1000	1000	91	100
1000	1000	92	100
1000	1000	93	100
1000	1000	94	100
1000	1000	95	100
1000	1000	96	100
1000	1000	97	100
1000	1000	98	100
1000	1000	99	100
1000	1000	100	100

B-2789

